

Giới thiệu Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert

Hướng Vũ nhặt được một cái ấn chứa nào đó vô địch tồn tại một sợi thần thức Huyết Ngọc, từ đó hắn bắt đầu toàn năng vô địch con đường tu chân.

Tác giả TAG : -Cường giả trở về- ----- Học sinh-

P/s : Truyện đã Tj

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 1: Huyết Ngọc truyền thừa

Đại học năm thứ ba, giống như là nhân đến thời mãn kinh. Tại loại này rồi đi sân trường đã không xa. Mà cuộc đời mình lại còn không có tuyệt đối rơi vào thời điểm, nhân đặc biệt dễ dàng u buồn.

Mà ngày nọ buổi chiều, Hướng Vũ lại đang tại biển mây cửa công viên kích động chỉ lên trời rống to, "Cái này là thật... Cái này là thật cái này là thật! !" Cái kia hưng phấn tiếng la cùng u ám thời tiết lộ ra tương đương đột ngột.

Xung quanh du khách ánh mắt kinh dị nhìn xem hắn. Hướng Vũ lại hoàn toàn không để ý tới.

Trên người hắn nguyên bản ăn mặc sạch sẽ xanh cao bồi áo vét lúc này có màu đen hun khói vết bẩn. Mà trong tay cầm một cái nhỏ lớn chừng ngón cái huyết hồng sắc ngọc.

Hai mắt chuyên chú nhìn xem tay kia bên trên màu máu tiểu Ngọc. Mà thức hải bên trong lại có một cái nhân nhật ăn mặc cổ điển váy đồ nữ nhân xinh đẹp cái bóng đang nhìn hắn, nàng âm thanh đang ở trong lòng vang trở lại.

Vừa mới trước mắt hắn xuất hiện vô số hình ảnh nói cho hắn biết: Cái này cái bóng là một cái đã từng thống nhất quản lý nước cờ cái tinh hệ mấy ngàn năm vô địch tồn tại một sợi còn sót lại thần thức.

Vị này áo đồ cổ điển mỹ nữ từng có được vô số hiền hách tên tuổi chế khí tông sư, Luyện Đan tông sư, Phù Chú Tông sư, Trận Pháp bá chủ các loại.

Hướng Vũ kích động, "Ta nguyên lai tưởng rằng tu chân chỉ là tồn tại ở trong tiểu thuyết đồ vật..." Mà cái kia hồng ngọc bên trong mỹ nữ lại cho hắn biết, tất cả cũng là thật.

Tăng lên tu chân cảnh giới, không riêng có thể thực lực mạnh mẽ. Còn có thể trường mệnh đi đến mấy ngàn năm, vạn năm thậm chí vĩnh hằng bất tử.

Nữ nhân đã từng thống nhất quản lý qua vô số tinh cầu cùng tinh hệ, lấy sự mạnh mẽ thực lực có thể phát tay hủy diệt mặt trời.

Đáng tiếc, dạng này tồn tại không biết tạo ngộ cái gì bây giờ chỉ còn lại có một sợi thần niệm lưu cất ở đây mai Huyết Ngọc bên trong, đi ngang qua vũ trụ kinh vô số thời đại phiêu lưu đến tận đây.

Lúc này, cái kia thanh tú giọng nữ bình tĩnh giống như nước hồ hồi, "Ta hỏi ngươi. Ngươi có nguyện ý hay không tiếp nhận ta y bát, trở thành Vô Thượng Đạo đệ tử đích truyền."

Ngươi có nguyện ý hay không tu chân đắc đạo, thôn thiên thực địa, chỉ chương càn khôn? ! !

Loại vấn đề này còn có ai gấp do dự. Hắn lập tức trả lời, "Đương nhiên đồng ý. Ta đồng ý!"

Giọng nữ, "Từ hôm nay trở đi, ngươi là ta Vô Thượng Đạo chính thống kíp nỏ."

Nàng nói tiếp đi, "Đem ngươi đệ tử đến Huyết Ngọc bên trên, ta đến ước định ngươi thiên phú."

Hướng Vũ nhìn lên trước mặt người đến người đi nói là, "Tay ta một mực cầm ở ngọc bên trên đây." Hắn nói xong cũng có xuyên qua đầu ngón tay khi cảm lưu vào thân thể. Giống như một đạo đạo tinh tế dòng nước ấm.

Hôm nay hắn vốn là ở chỗ này chờ mấy cái hẹn xong năm vừa đi ra ngoài chơi đồng học. Không nghĩ tới thứ này từ trên trời giáng xuống.

Lúc này xung quanh nguyên bản xem náo nhiệt nhân cũng đang thảo luận, "Người này diện tên gì, hắn trên tay cầm lấy thứ gì?" "Tựa như là ngọc nha." "Nhìn xem học sinh nghèo một cái, làm sao có thể là ngọc. Là pha lê đi." Những người này dần dần cảm thấy không thú vị, tản ra.

Hương Vũ thì nghĩ đến việc của mình, "Có thể tu chân, như vậy ta đi qua những cái kia thù, cũng liền muốn đưa vào danh sách quan trọng."

Cừu nhân.

Hương Vũ phụ thân ở đời mở thời kì đầu óc tương đối sinh hoạt. Là quê quán NH huyện trước tiên giàu lên đám người kia một trong. Tài sản cao thì từng đi đến qua mấy ngàn vạn. Hẳn làm người rất rộng rãi, vì lẽ đó tại gia tộc là nổi danh nhà từ thiện, ở NH huyện nhân mạch cực lớn.

Năm năm trước thời điểm. Chính là bất động sản nóng nảy nhất thời điểm.

Phụ thân quyết định đến thành phố lớn phát triển hạng mục. Lúc ấy đầu tư đều đã đàm luận tốt. Nhưng bởi vì tiền mặt chưa đủ, vì lẽ đó hẳn định đem quê quán sinh ý bán ra ngoài.

Hương Vũ cuộc sống gia đình ý ở quê hương bao quát theo xưởng đồ gia dụng, trại chăn nuôi đến đá trắng mỏ ở bên trong số tông sinh ý.

Ở lúc ấy đều thuộc về kinh doanh tốt đẹp, nắm bắt tới tay liền có thể kiếm tiền trạng thái, là hàng bán chạy.

Mà năm đó Hương Vũ ở cấp ba có cái tên gọi Phương Tiểu Hàn xinh đẹp bạn gái.

Cô bé này lão ba mới có bày ra lúc ấy vẫn chỉ là cái thân gia cần có mấy chục vạn tiểu thương nhân. Cũng đồng dạng biểu hiện ra vô cùng muốn cái này chút kinh doanh ý nguyện.

Nhưng Hương Vũ phụ thân cùng mới có bày ra quan hệ một mực tương đối xa lánh.

Hương cha đã từng đánh giá rằng, "Mới có bày ra người này lòng đồ kị mạnh, làm việc chiếm hết lợi lộc,

Keo kiệt lại ích kỷ, không thích hợp kết giao."

Chuyện này nguyên bản cũng không có quan hệ gì với Hương Vũ. Nhưng lúc đó Phương Tiểu Hàn các loại cùng Hương Vũ quấy rầy đòi hỏi.

Cái kia thì thật rất thích nằng. Lại giúp nói là rất nói nhiều. Lại nói cái kia chút kinh doanh bán cho ai không phải bán.

Hương cha cuối cùng bị thuyết phục, mấy nhà nhà máy sau cùng dùng rất rẻ giá cả bán cho mới có bày ra.

Phương Tiểu Hàn về sau thường thường hưng phấn nói cho Hương Vũ. Cha hẳn tiếp nhận nhà máy sau có nhiều kiếm tiền. Hương Vũ khi đó cũng không có suy nghĩ nhiều, nữ hài cao hứng, hẳn cũng cao hứng.

Nhưng thi đại học năm đó, lại phát sinh đại sự.

Hương Vũ lão ba ở thành phố Vân Hải bên trong đầu tư xảy ra vấn đề lớn. Hẳn biến mấy lệ trên thành ức đầu tư nguyên bản kinh doanh đến không sai. Mặc dù có khó khăn trắc trở, nhưng tất cả đều còn tại khả khổng bên trong.

Nhưng này năm chính phủ đã kích bất động sản ngành nghề. Ngân hàng phổ biến nắm chặt địa sản phương diện vòng quay chu chuyển tiền tệ. Tạo thành hương cha tài chính chảy ra hiện thiếu.

Thời kỳ phát triển nguyên bản là tài chính vô cùng tàn khuyết thời đoạn. Hương cha nguyên bản cũng đã sớm chuẩn bị. Nhưng một năm này quê quán đám chủ nợ, lại đột nhiên đồng loạt tìm tới cửa ép trả nợ.

Lấy Hương Vũ lão ba thanh danh, loại sự tình này nguyên bản là không thể nào. Nhưng tới nhân lại vô cùng vội vàng, cơ hồ đem hương cha xem như lừa đảo, nhất định phải thu hồi cho mượn đi tiền không thể. Theo những người này miệng bên trong, hương cha cũng chậm chậm biết rõ, có nhân ở bịa đặt sinh sự.

Lão ba tra được kết quả, ở sau lưng bịa đặt sinh sự chính là mới có bày ra. Người này bởi vì chuyển nhượng nhà máy sự tình, cùng lão ba nếm qua mấy lần com, vì lẽ đó am hiểu một số đầu tư tình huống, năm đó còn từng nói qua muốn nhập cổ phần. Cái này bịa đặt sự tình chỉ làm đến có cái mũi có mắt.

Lúc này ngân hàng nắm chặt vòng quay chu chuyển tiền tệ, những người này lại tới ép trả nợ. Ở giữa có rất nhiều thậm chí là trong nhà thân thích, lão ba bị ép cần rằng còn những người này tiền, cái này tạo thành tiền mặt tư đứt gãy.

Cái kia về sau, rất nhiều hạng mục bị ép mắc cạn hoặc bị ngân hàng lấy đi. Hương Vũ gia cảnh cũng rớt xuống ngàn trọng.

Mà trong trường học, Phương Tiểu Hàn đối với Hương Vũ cũng biến thành càng ngày càng lãnh đạm, ngược lại cùng trong trường học hầu như người có tiền phú nhị đại nam đồng học thân nhau. Hương Vũ vì thế đã từng rất phần nộ.

Mà nữ nhân này thậm chí ở sau lưng cùng khuê mật giễu cợt nói là, "Ta cũng là bởi vì hẳn có tiền mới tiếp cận hẳn. Nhà hẳn hiện tại quỹ bộ đáng, còn tưởng rằng hẳn là ai nha?" Hẳn chưa bao giờ nghĩ tới cái này nhìn như ôn nhu nhưng thích nữ nhân phía sau sắc mặt đúng là như thế dơ bẩn.

Mặc dù Hương Vũ về sau cần rằng hồi tâm, dựa vào chính mình trước đó học tập cơ sở thi được một bản. Nhưng gia đình suy tàn ảnh hưởng lại ở khắp mọi nơi.

Ăn tết thì Hường Vũ cũng có thể rõ ràng cảm giác được, những cái kia các thân thích thái độ biến hóa. Lúc đầu đi qua các loại nhiệt tình chào mời, biến thành các loại lãnh đạm.

Tựa hồ những này nguyên bản mỉm cười nhân trong nháy mắt lộ ra diện mục thật sự. Cũng khiến cho Hường Vũ ở mấy năm này thì thật đang dài rất nhiều.

Về sau nghe nói Phương Tiểu Hàn thi đậu kim hải đại học. Nghe nói hiện tại trèo lên thành phố trực thuộc trung ương kim hải thành phố thị trường nhĩ tử lá nhỏ còn, lẫn vào phong thanh thủy lên.

Mà mới có bày ra những năm này cũng một mối tích đại lượng tài chính. Cũng đi theo chạy đến kim hải thành phố trắng trơn đầu tư địa sản nghiệp, đã thân có vài chục ức đang tại phong quang vô hạn bên trong.

Lúc này, cái kia Huyết Ngọc bên trong giọng nữ cắt ngang Hường Vũ hồi ức, mang theo một loại kinh dị âm thanh nói là, "Có kết quả. Người tình hướng thân thể. Tác là người bình thường loại sinh mạng thể. Người tất cả chỉ số đều cần ở đạt tiêu chuẩn đây, nhưng là..."

Cái kia một mực bình thân như nước hồ giọng nữ tựa hồ tương đương kích động, "Không nghĩ tới, người thể mà có được 'Tiên Thiên Đạo Thể'!"

Hường Vũ nhìn xem công viên bồn hoa trong kia màu đỏ nở rộ như Hỏa phượng hoàng hoa, "Tiên Thiên Đạo Thể?"

Áo đỏ giọng nữ kích động nói là, "Đúng. Cái này là vạn năm không gặp thể chất. Có được loại thể chất này nhân trời sinh thân cận đạo pháp, tốc độ tu luyện xa nhanh hơn thường nhân, cơ hồ nhất định đạt tới Chuẩn Thánh tu vi."

"Chuẩn Thánh?" Hường Vũ cảm thấy nghe không sai.

Giọng nữ, "Người địa cầu các người loại đại đa số trong miệng nói tới thân. Khoảng cách Chuẩn Thánh còn có nhất cái cự đại giai tầng."

"So thân cường đại?"

Giọng nữ, "Là mạnh hơn nhiều. Hơn nữa đây chỉ là người có thể đi đến tiêu chuẩn thấp nhất. Ta Vô Thượng Đạo đệ tử đích truyền, có được 'Tiên Thiên Đạo Thể', như chỉ đạt tới Chuẩn Thánh cảnh giới, cũng không cần nhận ta người sư phụ này."

"Được rồi." Hường Vũ nhìn lên trước mặt công viên người đến người đi nghĩ thầm, "Từ hôm nay trở đi, ta muốn bắt đầu tu chân. Phương Tiểu Hàn trèo lên cái gì chó má thị trường lại tính được cái gì."

Nếu như ta có thể tu chân mà nói—— không đề cập tới cái kia cỗ thay mặt hoàng đế bọn họ vì cầu tiên cầu trường sinh đưa quốc gia không để ý sự tình.

Trung Thổ mặt đất coi như chỉ là năm gần đây. Những cái được gọi là khí công cao thủ chúng đại sư chỉ cần biểu hiện ra từng chút một giả tạo thần công dị năng, liền các loại bị thổi phồng, thậm chí ngay cả quốc gia người có công lớn đều điên cuồng theo đuổi.

Mà trước đó không lâu vào tù nào đó họ Vương thân côn, càng là cơ hồ chân đạp giới chính trị giới kinh doanh, ngay cả ngựa vằn triệu uy chính phủ cao tầng danh nhân đều thâm nhập trong đó.

Những này đều vẫn chỉ là thân côn giả thân thông. Mà có được là chân chính tu chân lực lượng sẽ như thế nào? Liền có thể tưởng tượng.

"Ta có cái kia có thể thống nhất quản lý một cái tinh hệ thực lực. Cái này là bức nào áp đảo tất cả."

Hắn nắm chặt nắm đấm nghĩ thầm, "Đương nhiên, Phương Tiểu Hàn người cùng cha người tác qua sự tình. Ta chắc chắn sẽ gấp trăm lần trở lại trả lại cho các người! "

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 2: Chỉ có tu chân cao

Hường Vũ thức hải bên trong. Hắn đang hỏi đối phương, "Đúng, ta không biết nên người xưng hô như thế nào? Ta hẳn là gọi người sư phó vẫn là biệt xưng vị đây."

Nữ tử, "Tên của ta người trực tiếp xưng hô ta 'Huyết Ngọc' là được rồi." Nàng âm thanh nhàn nhạt tựa hồ cũng không muốn đề cập chính mình tên thật, "Khối ngọc này có thể giữ lại thần thức, ta bình thường ở cái này 'Huyết Ngọc' bên trong ngủ say. Người cần ta thời điểm, có thể dùng ý niệm đánh thức ta."

Tiếp lấy nàng nói là nói, "mặt khác, ta ở trong vũ trụ phiêu bạt thời điểm, vì phòng ngừa truyền thừa đoạn tuyệt. Ở Huyết Ngọc bên trong, lưu lại đại lượng học tập tài liệu và tâm pháp. Người có thời gian cũng có thể chính mình thông qua thức hải tiến vào bên trong, am hiểu càng nhiều kiến thức đối với người có chỗ tốt."

Hương Vũ, "Được. Ta sẽ."

Huyết Ngọc, "Vô luận thiên phú tốt bao nhiêu, tu chân cũng là một cái cần khắc khổ đường, người muốn có chuẩn bị tâm lý."

Khắc khổ tu luyện chuyện này, Hương Vũ đầu đuôi vốn là có chuẩn bị tâm lý. Chớ đừng nói chi là, những năm này hắn bị đả kích, đã khiến cho hắn đã sớm so phổ thông cùng thể hệ muốn thành thực nhiều, "Rõ ràng"

Bên cạnh người đến người đi rất nhiều, hắn lúc này cẩn thận đem cái kia Huyết Ngọc thu lại bỏ vào túi áo trên.

Thứ này chỉ có nhỏ lớn chừng ngón cái, nếu như tìm một cái dây thừng mặc vào, hắn là có thể treo ở trên người.

Ở cẩn thận làm xong những việc này, Hương Vũ cũng đang suy tư lập tức trở về đi mở bắt đầu tu luyện sự tình. Hôm nay là ngày mùng một tháng năm hoàng kim xung quanh ngày đầu tiên, vốn là ước nhân đi ra ngoài chơi, nhưng hiện tại xem ra là hắn là từ bỏ nghỉ ngơi.

Lúc này, bên cạnh bồn hoa bên cạnh bỗng nhiên có ba chiếc xe bắn tới C-K-Í-T...T một tiếng dừng lại.

Hương Vũ ngẩng đầu nhìn thì cái kia xếp ở vị trí thứ nhất là một cỗ Phở Lạp Đa (Prado) SUV, đằng sau hai chiếc một cỗ là xanh Đức Khốc Lộ (Land Cruise), một cái khác chiếc thì là Tiệp Báo (Jaguar).

Những xe này không tính là đỉnh cấp, nhưng lái xe nhân nhưng đều là hai mươi tuổi người tuổi trẻ. Vì lẽ đó xe sau khi dừng lại lập tức hấp dẫn người chung quanh ánh mắt.

Cái kia chiếc xe đầu tiên bên trên xuống tới một cái xinh đẹp, ăn mặc màu lam không có tay áo thun cùng màu đen tu thân quần dài nữ hài, hô một tiếng, "Hương Vũ, bên này!"

Đi theo nàng cùng một chỗ xuống tới, còn có một người mặc Armani sần y, mang theo thời thượng kính râm trẻ tuổi suất ca.

Hương Vũ nhìn thấy cái kia suất ca thì lại nhủ một cái lông mày. Hôm nay đi ra, là bởi vì cô bé kia mời cùng đi chơi. Lại cũng không biết cùng một chỗ những người khác là ai.

Cái này cái kia xuyên Armani sần y nam sinh cùng Hương Vũ kỳ thật cũng là người quen. Trước kia cao trung đồng học. NH huyện khu dài nhi tử, tên gọi Lý Dư Minh.

Người này từng theo Hương Vũ tính là bạn tốt, bất quá đến Hương Vũ gia đạo sa sút sau. Gia hỏa này ngay thẳng nói với Hương Vũ, "Chúng ta không phải một người nhân." Ngụ ý Hương Vũ đã không xứng cùng hắn kết giao. Cái kia về sau, Hương Vũ cũng không có lại lý qua hắn.

Lúc này nhìn thấy hắn, trong lòng có chút không vui. Nhưng cũng coi như bình tĩnh. Nói câu không dễ nghe mà nói, hắn hiện tại cũng coi như tu chân nhân sĩ. Đối với loại người này, hắn cũng không để ở trong mắt. Cũng đúng lúc kiểm soát về sớm một chút.

Lý Dư Minh từ trên xe bước xuống cũng nhìn thấy Hương Vũ, cái kia kính râm hạ con mắt đánh đo một cái Hương Vũ cái kia mặc trên người hàng va hề hàng, khoe miệng ngoài cười nhưng trong không cười bên trong mang theo một tia khinh thường.

Gia hỏa này nguyên bản muốn chào hỏi, lúc này nửa cái bờ miệng ngồi trở lại trong xe, "Xung quanh giáo hoa muốn dẫn lấy cùng nhau chơi đùa nhân liên là hắn?"

Chu Vân Lăng đứng dưới xe hỏi lại, "Có vấn đề sao?"

"Không có vấn đề, không có vấn đề. Ta trước đó vậy mà không biết, hắn vẫn là đệ đệ người."

"Hiếm thấy vô cùng." Chu Vân Lăng nói như vậy hướng Hương Vũ đi qua.

Chu Vân Lăng dĩ nhiên không phải Hương Vũ tỷ tỷ. Trên thực tế, nàng là Hương Vũ đường tỷ cao trung đồng học. Trước kia ở đường tỷ trong nhà gặp qua.

Đối với vị này đại nãi nãi, Hương Vũ cũng có chút dờ khóc dờ cười.

Nếu như trước đó biết rõ Lý Dư Minh gặp cùng đi. Hương Vũ là tuyệt không có khả năng đồng ý đi chơi. Nói câu không dễ nghe mà nói, hắn thật đúng là không có cảm thấy một cái khu trường nhi tử có gì đáng tự hào.

Hương Vũ, "Ta vừa mới nhận được điện thoại, trong nhà có việc gấp muốn đi xử lý."

"Có chuyện gì gấp nhà."

"Chu Vân Lăng đi tới xứ mặt giáo huấn nói là, "Ngày mùng một tháng năm hoàng kim xung quanh người muốn chỗ ở trong nhà sao?"

Nàng nói tiếp đi, "Mỗi ngày chỗ ở trong nhà, đều nhanh dài năm mớ. Người cái tuổi này không nhiều đi ra cùng nhân giao du sao có thể hành đây. Nhiều một ít có thân phận địa vị bằng hữu đối với người tương lai phát triển có chỗ tốt."

Hương Vũ rất khó lý giải vị mỹ nữ kia thật đem mình làm đệ đệ thái độ, "Xác thực có việc gấp."

Bởi vì hần đường tử tựa hồ tại phía sau nói là Hương Vũ gia đình tình huống. Cũng nói lo lắng hần lão trạch trong nhà tương lai ở trong xã hội không dễ giả mạo. Chu Vân Lăng liền tin là thật, vẫn rất cố gắng chỉ cần có cơ hội liền gọi hần đi ra chơi. Cũng thật làm cho Hương Vũ rất đau đầu.

Bất quá, những năm gần đây gặp được người bên trong ở giữa. Chỉ sợ Chu Vân Lăng là cực ít mấy cái đến nhà hần đạo sa sút vẫn đối với hần ôn thiện ý loại kia. Vì lẽ đó hần thật không tiện đem lời nói được quá mức. Chu Vân Lăng bình thường lấy đệ xưng hô hần. Hần cũng thuận miệng xưng đối phương làm tỷ.

Chu Vân Lăng thờ dài, âm thanh tha ôn hoà một số, "Lão đệ, ta thật không có muốn châm chọc người ý tứ. Chỉ là hi vọng người làm đến nơi đến chốn sinh hoạt. Thời đại này, người không cùng có địa vị nhân định chọn người mạch quan hệ sẽ rất khó lẫn lộn."

Hương Vũ nhẫn nại tính tình nói là, "Học tỷ, không nói cái này. Ta thực sự đi." Kinh lịch trải qua Hương Vũ loại này nhấp nhô, lại nói ngây thơ cũng có chút quá mức. Mà lúc này đối với Chu Vân Lăng cùng một chỗ những người bạn này, nói là muốn kết giao, Hương Vũ cũng sẽ không đem những người này đề ở trong mắt.

Lúc này, cùng Chu Vân Lăng cùng đi một cái khác quần áo thời thượng Xà Tinh Kiểm nữ sinh từ trên xe bước xuống.

Nữ sinh kia cùng Hương Vũ chỉ tính nhìn quen mắt. Nghe nói nàng theo nhập học một tuần lễ liền đã thu tập được toàn bộ trường học nam sinh gia đình điều kiện tư liệu. Từ trước tới giờ không cùng Hương Vũ chào hỏi.

Nàng hôm nay cùng bình thường, kẻ cận lông mi giả, họa giả lông mày, tăng thêm ở Hàn quốc mại đi ra Xà Tinh Kiểm.

Người này tướng mạo nói như thế nào đây? Nói là xinh đẹp đi, tính xinh đẹp. Nhưng không thể so sánh nhìn.

Tỉ như nàng như cùng Chu Vân Lăng đứng chung một chỗ, hai người tương phản liền rất đáng sợ. Một cái cơ hồ không có họa trang, một cái khác thì là phá loại son lót, trắng xanh bụi thổi lên phảng phất sứ, lại tác dụng dịch kết tựa son, lại thêm thiếp tăng một tầng giấy loại kia hiệu quả.

Nàng nếu là đem mặt tẩy, đoán chừng ai cũng nhận không ra nàng là ai. Liền là loại người này hết lần này tới lần khác cao ngạo đến cực điểm.

Nàng trực tiếp đi kéo Chu Vân Lăng cánh tay, hai người đi xa mấy bước.

Theo vừa mới đạt được khối kia Huyết Ngọc về sau, Hương Vũ ngũ giác tựa hồ trở nên càng linh mẫn. Lúc này hần có thể nghe được cái kia Xà Tinh Kiểm ở nhỏ giọng nói chuyện, "Người lão cùng hần ở một khối, người ta đừng nam sinh ai dám truy người nha?"

Chu Vân Lăng có chút nhử mày nói là, "Ta không phải đã nói với người, ta còn đang đi học. Không có ý định yêu đương nha."

"Ai da, người cái này ta làm sao lại nói là bất tỉnh người đây."

Nàng lúc này liếc mắt nhìn Hương Vũ một chút, "Ta nếu là có người điều kiện này. Ta đã sớm đem gả vào hào phú kế hoạch hoàn thành hơn phân nửa. Người lão cùng người như vậy cùng một chỗ. Người ta cho là người chị em yêu nhau đây."

Chu Vân Lăng mặt hơi có một tia đỏ, "Nói bậy bạ gì đó. Ta chỉ là coi hần là đệ đệ nhìn. Lại nói, chúng ta đi ra chơi, nói xong AA chế ai muốn người khác mang."

Xà Tinh Kiểm im lặng mấy giây sau, "Người thật sự là có tiện nghi cũng không chiếm đây."

Nàng đương nhiên cũng không phải là vì muốn tốt cho Chu Vân Lăng, mà là lo lắng Chu Vân Lăng không đi, đồng hành mấy cái chất lượng tốt đại thiếu cũng phải rời khỏi đơn vị, vì lẽ đó tiếp lấy thấp giọng nói là, "Hần muốn đi, liền để hần đi thôi. Ba chúng ta chiếc người trên xe lần này hẹn xong cùng đi ra chơi. Cũng không thể hần không đi, tất cả mọi người không đi thôi."

Hương Vũ đối với Chu Vân Lăng, thẳng thắn nói là có mấy phần hảo cảm. Nhưng nhiều nhất là một loại huynh muội kiểu cảm giác. Cùng Phương Tiểu Hần sự tình về sau, hần đối với yêu đương một mực là tương đối né tránh thái độ.

Lúc này cũng thật không có ý định kéo dài thời gian, "Tỷ, ta thực sự đi. Bất quá có câu nói ta muốn nói."

"A?" Chu Vân Lăng quay đầu.

Bên cạnh Xà Tinh Kiểm cũng đi theo nhìn qua.

Hương Vũ hai tay cầm ở trong ví nói là, "'Gần mực thì đen', có đôi khi rác rưởi bằng hữu, còn không bằng không có bằng hữu." Cái này là Hương Vũ mấy năm này bản thân cảm thụ.

Cái kia Xà Tinh Kiểm nữ nhân, sắc mặt có chút biến hình, "Cái gì? Lời này của ngươi là có ý gì?"

Hương Vũ cười lạnh một tiếng, "Ta có ý tứ gì ngươi nghe không hiểu?" Tiếp lấy nói với Chu Vân Lăng, "Tỷ, ta đi."

Trở về tàu điện ngầm bên trên.

Hương Vũ ở dựa theo Huyết Ngọc ở thức hải bên trong dạy chân khí của hắn di chuyển hành thủ pháp, chậm rãi vận chuyển.

Chân chính tu hành cần một cái yên tĩnh không bị quấy rầy hoàn cảnh, đi cẩn thận cảm thụ giữa thiên địa linh khí.

Mà Hương Vũ chỉ là thử một chút. Cái kia thật khí, liền bắt đầu ở hắc mạch lạc bên trong đầu vào đẩy vận chuyển.

Hắn nguyên bản không có ý định gặp ở trong môi trường này có thể thành.

Lúc này giật mình cảm thụ được cái kia cổ ảm áp lực lượng.

Mà Huyết Ngọc nhạt như nước hồ âm thanh ở thức hải bên trong vang lên, thanh âm kia bên trong cũng có một tia kinh dị cùng cảm khái, "Thật là khiến người ta giật mình, dạng này liền có thể có khí cảm à."

Nàng nói đến chỗ này dừng một cái, "Tiên Thiên Đạo Thể. Ngươi liền như là thiên địa hài tử. Bị 'Đạo' chỗ nuông chiều cùng sùng ái đây."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Luyện khí tiểu cực cảnh

Hương Vũ sau khi rời đi.

Rắn tinh mặt càng đang giận phần bên trong, "Cái quỷ gì tính tình. Đi ra chơi một thân vô cùng bản. Còn lôi kéo cùng hắn cha là bót giống nhau."

Chu Vân Lăng nghe đến mấy câu này có chút tức giận nói là, "Tương Yến Yến, ngươi nói cái gì đó!"

Rắn tinh mặt tựa hồ không dám đắc tội Chu Vân Lăng, "Tốt, tốt, chớ vì như thế người tức giận. Người ta Phó thị trưởng nhi tử gâu phở còn đang chờ chúng ta đây. Ngươi cũng không nhìn một chút người ta đó mới gọi kim quy con rết."

"Ta nói là, ta đối với hắn không có hứng thú." Nàng lần này đi ra cũng có một nửa nguyên nhân là làm Hương Vũ.

Hương Vũ trở lại mình tại nhân dân đường thuê phòng địa phương.

Theo nhân dân đường cái thứ nhất đường tắt đi vào. Hai bên cũng là rao hàng tiểu thương, trong không khí tràn ngập khoai nướng cùng đậu hũ khô từ khí vị.

Thuê lại nơi này cách đại lộ chỉ có xa mấy bước. Cách mình liền đọc mấy thanh học viện cũng rất gần.

Sở dĩ đi ra phòng cho thuê được. Chủ yếu là làm thuận tiện làm việc vặt.

Mở cửa vào nhà thời điểm, nhận được lão ba gọi điện thoại tới, "Nhi tử, ngày mùng một tháng năm hoàng kim xung quanh ngươi có muốn hay không đi ra ngoài chơi. Lão ba đưa tiền ngươi."

Hương Vũ vừa mở cửa một bên nói là, "Ta làm công địa phương ngày mùng một tháng năm có cửa hàng khánh, không đi ra ngoài chơi."

Lão ba ngừng dừng một cái sau nói là, "Trên sinh hoạt không nên quá trói buộc chính mình, cũng có khác quá nhiều áp lực. Nợ nần sự tình, ba ba sẽ cố gắng, không cần ngươi thao quá nhiều nhạ tâm." Hắn tổng là phi thường lạc quan. Mà là Hương Vũ phi thường bội phục một điểm.

"Ừm, ta sẽ chú ý."

Vào cửa.

Cái này là ở giữa ba người hợp thuê phòng. Mọi người có một cái phòng đơn, phòng khách và nhà vệ sinh là được dùng.

Hai vị khác khách trọ một cái là nam, một gian khác là nữ. Thời gian làm việc cùng Hường Vũ không giống, vì lẽ đó chỉ là bắt chuyện qua, cũng không quen.

Ngày mồng một tháng năm hoàng kim xung quanh, nguyên bản mời hay giả muốn cùng Chu Văn Lăng đi ra ngoài chơi. Hiện tại vừa vận cảm tới tu luyện.

Hắn quay đầu đem đại môn khóa lại. Hồi chính mình ở chỗ kia gian phòng.

Huyết Ngọc ở thức hải bên trong nói là, "Ta cảm giác được cái tinh cầu này là lấy khoa học kỹ thuật làm ưu tiên."

Hường Vũ, "Người có thể biết được bóng tình huống?"

"Ta tung hoành vũ trụ thống trị qua rất nhiều sao bóng. Khoa học kỹ thuật cao ta thấy qua vô số. Hiện tại lực lượng yếu, nhưng có thể tiếp thu không thêm bí mật tin tức tin tức, từ đó am hiểu cái này tình văn minh cấp bậc vẫn là không thành vấn đề."

Nàng nói tiếp, "Trong miệng người nói tới Địa Cầu chỉ chính là cái này tinh cầu danh tự đi! Nhưng bằng vào ta chỗ cảm thụ đến, tinh cầu này trình độ khoa học kỹ thuật khá thấp."

Hường Vũ quan tâm cũng không phải cái này, lúc này hiếu kỳ hỏi, "Tu chân có thể đánh bại khoa học kỹ thuật sao?"

Huyết Ngọc âm thanh nghe đương nhiên, "Khoa học kỹ thuật loại vật này, tầng ngoài bên trên nhìn cường đại. Nhưng trên thực tế, bồi dưỡng một nhà khoa học cần thiết tài nguyên cùng độ khó cũng không so tu chân kém bao nhiêu."

Còn có loại này góc độ?

Huyết Ngọc, "Hơn nữa, đương khoa kỹ cao tới trình độ nhất định thời điểm, hẳn bồi dưỡng cần thiết thời gian đồng dạng sẽ trở nên dài đằng đặc, mà bình cảnh cũng lại không ngừng xuất hiện. Huống hồ, gen công trình mang đến nhân thể cường hóa cùng tuổi thọ tăng lên cũng kém xa tu chân hiệu quả. Khoa học kỹ thuật cuối cùng cũng sẽ cao đến nhân loại cố gắng cả đời cũng vô pháp học xong cấp độ."

Điểm này, Hường Vũ ngược lại là nghe nói qua không ít. Tỉ như hắn biểu cừ là y sinh.

Một cái y sĩ trưởng trừ đi học cùng thực tập bên ngoài, chính thức bắt đầu thời gian làm việc, ước chừng chỉ còn lại có chừng hai mươi năm, liền đến về hưu tuổi tác. Học tập chỗ tốn thời gian không sai biệt lắm chiếm dụng hắn trong cuộc đời tuyệt đại bộ phận. Mà chân chính đại khoa học gia chắc là càng tốn thời gian.

Hường Vũ hỏi tiếp cái hắn quan tâm vấn đề, "Tu chân, thật có thể vĩnh sinh bất tử sao?"

Huyết Ngọc, "Cái này muốn nhìn người tu hành đến đâu cái cảnh giới."

"Cơ bản nhất Luyện Khí cảnh giới, chẳng qua là so với người bình thường ít nhiễm bệnh sống lâu mấy năm a. Nhưng 'Trúc Cơ' sau khi thành công nhân tuổi thọ sẽ có một cái bay qua, có thể đi đến ba trăm năm khoảng chừng."

Đó là cái rất toàn cục chữ. Ít nhất Hường Vũ biết: Hiện thực nhân loại 122 tuổi cũng đã là nhân loại tuổi thọ kỷ lục thế giới.

Trước đây không lâu Nga phú hào Địch Mễ Đặc Lý · Tập Minh Tư Cơ thậm chí thiết lập trăm vạn thưởng lớn, ban thưởng có thể sống đến 123 tuổi nhân loại.

Trúc Cơ thành công liền đã có thể vượt qua cái kỷ lục này gấp hai trở lên!

Huyết Ngọc, "'Trúc Cơ' đi lên 'Kết Đan' kỳ tuổi thọ thì sẽ đạt tới khoảng chừng năm trăm năm. Lại hướng lên sẽ dài hơn." Nói đến đây, nàng dừng một cái, "Tỉ như trước đó nói cho người Chuẩn Thánh cảnh giới, hẳn tuổi thọ thì phải lấy vạn năm mà tính toán."

"Vạn năm" Hường Vũ có chút thì thảo. Phải biết lịch sử loài người bên trong, có ghi chép lịch sử dài nhất liền là Thiên triều.

Trên dưới năm ngàn năm văn minh sử, là tất cả người trong nước kiều ngao. Cái này cũng mới chỉ là năm ngàn năm thôi (trong đó, còn có hai ngàn năm khoảng chừng, không cách nào bị hoàn toàn chứng thực. Thương có di chỉ kinh đô cuối đời Thương, mà Hạ triều thì còn không có minh xác văn vật đào được) tương đối mà nói, một cái hai ba trăm năm vương triều tuổi thọ cùng người tu chân so ra, nhất định chỉ là trong nháy mắt

Hường Vũ nằm chết dí chính mình ở chỗ đồng dạng trên giường, cảm thán vạn năm lâu. Theo xuân thu chiến quốc cho tới hôm nay cũng chỉ có hơn hai ngàn bốn trăm năm mươi năm thời gian.

Nói cách khác, Hường Vũ nếu như Chuẩn Thánh, vậy liền ít nhất phải sinh hoạt bốn lần theo cảm mẫu đồng ngồi xe ngựa đến cầm M95 súng tự động ngồi đường sắt cao tốc ở giữa văn minh thời gian.

Mà những cái kia trong truyền thuyết thần thoại chỉ dẫn mấy cái vương triều hưng suy các thần tiên (một cái vương triều thường thường chỉ có hai ba trăm năm), chỉ từ tuổi thọ bên trên nhìn, hắc tu chân cảnh giới chỉ sợ cũng không có đi đến cao bao nhiêu bộ dáng.

Những này trong thần thoại các thần tiên cũng không biết có hay không sống qua hai ngàn năm

Huyết Ngọc mà nói cắt ngang hắc suy tư, "Người đầu tiên phải làm là tiến vào cơ bản nhất Luyện Khí cảnh giới. Cái này là tất cả tu hành cơ sở."

"Muốn tác đến ở trên viên tinh cầu này muốn làm gì thì làm. Trị người mà không bị người chế trụ. Người ít nhất cũng phải cố gắng đi đến 'Trúc Cơ' giai tầng đại thành trạng thái mới được. Mặc dù người có 'Tiên Thiên Đạo Thể', nhưng cũng không nói sự thật, người tất cả dễ như trở bàn tay. Tu chân là nghịch thiên đạo mà đi, hướng lên trời sống ngày nào biết ngày ấy là trời kiêu kỳ, phong hiểm bất cứ lúc nào cũng sẽ tồn tại."

Hương Vũ bị lời này giật mình tỉnh giấc, hắc từ trên giường ngồi xuống, "Xác thực hẳn là nghiêm túc đối với tùy tùng."

Huyết Ngọc dạy cho Hương Vũ bộ thứ nhất công phu tên gọi 《 Tiên Thiên Chân Khí 》.

Hương Vũ ngồi xếp bằng tốt. Huyết Ngọc âm thanh nhàn nhạt hướng sông Hằng chỉ cát, "《 Tiên Thiên Chân Khí 》 là một bộ tụ tu luyện cùng nhục thể chiến đấu làm một thể công pháp. Làm 'Vô Thượng Đạo' cấp cao nhất 'Luyện khí' công pháp."

Hương Vũ, "Trụ cột công pháp cũng có đỉnh cấp?"

Huyết Ngọc, "Đương nhiên. Công pháp vật này phải có chia cao thấp. Ta ở mấy ngàn năm ở giữa xung bá vũ trụ, trong tay thu đến liên quan tới cơ sở tu luyện công pháp không dưới 100 ngàn bộ phận. Nhưng trong đó cấp cao nhất, vẫn là ta Vô Thượng Đạo 《 Tiên Thiên Chân Khí 》."

Hương Vũ tiếp lấy theo nàng chỉ đạo phương thức dẫn dắt trong thân thể nguyên khí lưu động.

Huyết Ngọc, "Cái gọi là nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật."

"Làm vô thượng cửa chí cao tâm pháp một trong. Môn công pháp này chỉ có ba đường chân khí cách đi. lại bao hàm Vũ Trụ Hồng Hoang vạn sự vạn vật chi biến hóa."

Hương Vũ dụng tâm ở chỉ dẫn hạ dẫn dắt đến chân khí ở toàn thân đi lại.

Tất cả sự vật bắt đầu bước đầu tiên cũng là đánh xuống cơ sở. Tu chân cũng không ngoại lệ.

"Luyện khí" cảnh là tất cả tu luyện cơ sở. Hương Vũ nhất định phải ở chính mình trong khí hải, ngưng kết khởi một cái luồng khí xoáy, như vậy mới có thể tính chân chính mở ra con đường tu chân.

Trong tu luyện thời gian trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác đến tối.

Chưa phát giác không biết lại đến sáng ngày thứ hai.

Một ngày, hai ngày

Trong bảy ngày, trừ ăn cơm uống nước bên ngoài, cơ hồ đều tại tu luyện.

Dạng này luyện đến ngày thứ bảy buổi sáng. Trên người hắc chân khí ngưng tụ đã càng ngày càng mạnh.

Một ngày này, nếu có nhân ở Hương Vũ trong phòng, đem sẽ phát hiện trong phòng giấy mảnh cùng thùng rác tiểu túi nhựa loại hình đồ vật, đang ở chung quanh hắc, khe khẽ bồng bênh chuyển động.

Cái kia mười mấy mét vuông trong phòng, như là có một cỗ nhàn nhạt phong đang từ từ chuyển vận.

Đây hết thảy tự nhiên là bởi vì Hương Vũ trong khí hải, chậm rãi chuyển động chân khí kéo theo lực lượng ba động bố trí.

Đạo chân khí này chuyển động tốc độ, từ ngay từ đầu chậm chạp di chuyển hành, chậm rãi càng lúc càng nhanh.

Trưa hôm nay.

"Ngưng tụ xoáy khí!" Theo Hương Vũ tiếng hô, cái kia trong khí hải vòng xoáy bắt đầu hiện ra một đạo còn như thực chất chân khí vòng xoáy.

Sau mười phút.

Luồng khí xoáy hoàn toàn vững chắc.

Cái kia nguyên bản vây quanh thân thể của hắc chậm rãi chuyển động giấy mảnh cùng rác rưởi, bất thành linh đồng loạt rơi trên mặt đất.

Hương Vũ thu tay lại, hai mắt mở ra.

Nếu có nhân ở bảy ngày trước đó gặp qua Hường Vũ, như vậy lúc này ở nhìn thấy hấn hai mắt thì sẽ mười phần giật mình. Bởi vì cặp mắt kia tinh quang lộ ra, như cùng một chuỗi rèn luyện qua bảo kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: tìm người độ sức

"Người thành công." Huyết Ngọc âm thanh trong vui mừng mang theo một tia thờ dài.

Hường Vũ lúc này nhìn xem chính mình hai tay, "Đã thành công sao?"

Huyết Ngọc, "Luồng khí xoáy cô động. Người đã thành công nhập môn, tiến vào luyện khí giai tiểu cực cảnh."

Nàng tiếp lấy cảm thán nói là, "Bảy ngày ngưng kết luồng khí xoáy. Ngắn như vậy thời gian là ta từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất gặp được. Đại bộ phận có thiên phú người tu hành, cũng đều cần ít nhất ba năm khổ tu mới có thể có này thành tích. Mà trong đó thiên phú tốt, ít nhất cũng phải có thời gian một năm.

Ta gặp qua nhất người kinh tài tuyệt điểm chỉ dùng ba tháng ngưng kết luồng khí xoáy. Cái này đã là tuyệt không cần có. Mà người này. Về sau thành tựu đi đến cấp bậc thánh nhân, thành là tiên nhân phía trên đỉnh cấp. Thật rất khó tưởng tượng, tương lai người có thể tu đến loại tình trạng nào "

Hường Vũ đứng dậy, trên thực tế hấn cũng có thể cảm nhận được toàn thân cao thấp loại khí tức kia cùng lực lượng.

Nhưng đối với đây hết thấy, hấn còn không có một cái nào tiêu chuẩn, không cách nào biết thực lực mình như thế nào, "Không biết, ta thực lực bây giờ tới trình độ nào?"

Huyết Ngọc nhàn nhạt nói là, "Người có thể cảm một vật đánh một chương liền biết."

"Ừm, cảm thứ gì khảo thí" Hường Vũ hai mắt trong phòng bốn phía liếc nhìn. Đương nhiên không thể cảm vật quý trọng tới thử, lại phải có một chút khối lượng.

Cuối cùng ánh mắt hấn rơi vào góc cửa một khối hình vuông xi măng đôn bên trên.

Vật kia là một cái thật tâm mà xi măng khối. Theo chủ thuê nhà nói là ban đầu là phòng này dùng để kiến trúc đôn đông trụ còn thừa.

Về sau một mực bị lưu tại công cộng trong nhà vệ sinh. Hường Vũ liền thuận tay đem nó lấy tới đem đồ vật.

Đôn đông là một tòa nhà cửa ổn định cơ sở, liền xem như nhất lòng dạ hiểm độc kiến trúc thương cũng là không dám ở đôn đông bên trên ăn bót ăn xén nguyên vật liệu. Vì lẽ đó cảm khối đồ này tới thử là tốt nhất.

Hấn chậm rãi đi qua, nửa ngồi xổm xuống.

Trong khí hải luồng khí xoáy vận hành, mạnh mẽ chương đánh lên đi.

Đột một tiếng sau.

Hường Vũ đem giờ tay lên. Lại nhìn cái kia xi măng khối thì hấn cứ thế. Muốn nói một chương này bỏ xuống, nếu như tảng đá nứt, thậm chí nát.

Hường Vũ chỉ sợ cũng sẽ không như thế giật mình. Mà bây giờ thật tâm xi măng khối không có nứt không có vỡ, lại thế mà tựa như đánh vào bùn bên trên, đánh vào đi một cái lõm đi vào hoàn chỉnh bàn tay.

"Thế mà rơi vào đi" hấn dùng tay vuốt ve cái kia xi măng tảng. Rất kiên cố, cùng bình thường.

"Luyện khí nhập môn, thế mà lại có dạng này hiệu quả." Hường Vũ, " truyền thuyết, Trương Tam Phong võ công đại thành thì từng chương kích bia đá lưu ấn, mà bia đá không ngừng. Ta thế mà tác đến sao "

Huyết Ngọc lúc này hỏi, "Người biết gọi Trương Tam Phong nhân cũng có thể làm được như vậy phải không?"

"Nhận thức Trương Tam Phong?" Hường Vũ, "Đó là trong truyền thuyết nhân vật. Bất quá cái kia đã là nhân vật đứng đầu." Lấy Trương Tam Phong thân phận tới nói, hẳn chỉ sợ đã là Hoa Hạ võ công đỉnh điểm nhân một trong.

Huyết Ngọc thì ngữ khí lạnh nhạt, "Người mạnh nhất cũng chỉ có thể đi đến loại trình độ này à."

Hường Vũ, "Ừm, ta cũng không phải rất am hiểu. Chỉ là nghe được nghe đồn Trương Tam Phong tác từng tới. Bất quá, Trương Tam Phong thực lực chân thật, sợ sợ không chỉ như vậy."

Huyết Ngọc, "Khả năng mà nói, đi tìm một cái Địa Cầu bên trên người tu chân độ sức một trận đi."

"Độ sức!" Hường Vũ có chút giật mình nói là, "Ta còn không có tu luyện qua cách đấu kỹ đây!" Chờ nói chỉ là, cái này đấu pháp vô cùng khả năng nhất bàn tay đem người kích động chết.

Huyết Ngọc, "Người đã tu luyện. Chỉ là chính người không biết mà thôi. Ta đến điểm hóa người."

"《 Tiên Thiên Chân Khí 》 là luyện khí cùng chiến đấu một thể công pháp chí cao. Nó hành khí phương thức vốn là nhục thể chiến đấu hành khí phương thức.

Làm cách đấu kỹ nó cũng tương tự chỉ có ba chiêu. Nhưng lại bao dung thể gian tất cả nhục thể cận thân chiến đấu chiêu thức."

"Lợi hại như vậy?"

Huyết Ngọc, "Nếu không lại có thể nào xưng là đỉnh cấp công pháp, nó biến hóa vô tận. Bất quá, người nhớ kỹ, chân khí thực lực mới là trọng yếu nhất. Kỹ xảo thường thường cũng không thể san bằng chân chính cứng rắn thực lực sai biệt."

Tiếp lấy mấy giờ,

Huyết Ngọc chỉ điểm Hường Vũ như thế nào ứng dụng cái này ba loại thủ pháp đối mặt thiên biến vạn hóa chiến đấu cục diện.

Hai giờ chiều.

Hường Vũ lúc này bụng kêu lên ừng ực. Từ hôm qua đến bây giờ, hẳn cơ hồ hạt gạo chưa đi đến.

"Huyết Ngọc, ta quá đói. Muốn đi ra ngoài trước ăn cơm lại nói."

Huyết Ngọc, "Cũng tốt, thuận tiện tìm một cái đôi thủ độ sức một trận đi."

Hường Vũ đứng dậy cầm khăn mặt đi toilet, "Trên Địa Cầu người tu chân, cũng không quá dễ dàng tìm." Hẳn đã lớn như vậy, chưa từng thấy qua người tu chân. Thần còn ngược lại là nghe nói qua không ít. Cái gì vương thiên nhất đại sư loại hình. Nhưng phần lớn là những đại sư này lừa gạt tiền lừa gạt về mặt bị cảnh sát nhân dân mời đến cục cảnh sát sự tình.

Huyết Ngọc, "Chậm một chút tìm cũng không quan hệ. Người trước tiên ăn cơm xong lại nói."

Nàng nói tiếp, "Người cảnh giới quá thấp. Nếu như có thể đi đến tới thể bên trong cực cảnh, ta có thể bắt đầu dạy người luyện 'Tránh cốc đan'. Viên thuốc này có thể thay thế thức ăn nước uống. Người chỉ ăn một hạt liền có thể bảo đảm một ngày rưỡi thân thể cần thiết, không cần ăn đồ ăn uống nước."

Hường Vũ, "Cái kia ngược lại là quá thuận tiện." Nghĩ thầm loại vật này nếu như dùng để tác quân đội thực phẩm hoặc là đội thám hiểm đồ ăn mà nói, nhất định có thể đại hòa, cung không đủ cầu.

Đương nhiên coi như tu luyện cảnh giới lại cao hơn, Hường Vũ cũng vẫn là thích ăn mỹ thực. Trường sinh bắt từ lại mỗi ngày ăn đan thuốc không ăn được ăn, còn có ý gì.

Hường Vũ chỗ ở địa phương phía dưới không xa liền có một nhà không sai sót thang bao tiêu điểm.

Tiệm kia con cửa ra vào liền có mấy đạo có giống như cây cột mã thật cao lồng hấp trụ. Thật xa liền có một cổ trúc chung thể kẹp lấy thang bao nước thịt hương khí.

Tiệm này con không lớn, nhưng nhân khí vô cùng vượng. Bình thường lúc đến đợi đều phải xếp hàng. Hay ở thời điểm này cũng không phải là thời gian ăn cơm. Trong tiệm cũng không có nhiều người, Hường Vũ tìm một chỗ ngồi xuống.

Trên bàn trắng trong đĩa có sợi gừng, dấm, xì dầu, quả ớt đẳng gia vị.

Bánh bao bên trên rất nhanh. Cái kia tuyết trắng bọc nhỏ mà bốc khói lên. Cầm đũa kẹp kẹp da mặt tương đương gân nói, dấm mở sau nước thịt hương khí tràn đầy. Nước canh ngon, nhân bánh căng đầy.

Mười đồng tiền liền có thể ăn no.

Có thể nói, nhà này cửa hàng bánh bao đối với nơi này tiền lương giải tăng tới nói, là cái coi như không tệ phúc lợi.

Bình thường ăn mười đồng tiền liền no bụng, nhưng một ngày này Hường Vũ thực sự quá đói. Ăn hai mươi đồng tiền bánh bao. Mới đánh lấy ợ ra ngoài.

Hắn cũng rất muốn biết mình bây giờ thực lực như thế nào.

"Nhưng tìm nhất tu chân giả luận bàn một chút sự tình. Chỉ sợ không phải rất dễ dàng." Sau khi cơm nước xong hắn đứng ở dân chủ đường quảng trường trước võ đài mặt. Lúc này những cái kia nhảy quảng trường võ bác gái bọn họ còn không có xuất hiện.

Huyết Ngọc, "Kỳ thật ta để ngươi tìm đúng tay, là vì đánh giá tình cầu này tu chân trình độ. Bình thường tới nói, tu chân văn hóa cường đại tình cầu, ngươi tu chân gặp khắp nơi có thể thấy được. Ngươi cũng không cần tận lực đi tìm ẩn sĩ, trực tiếp ở trong hiện thực tìm chiến đấu trình độ cường đại nhân tỷ thí một chút là được, ta liền đoán được đại chí tình hướng."

"Tìm trong hiện thực chiến đấu cường giả là được sao?"

"Đúng. Hơn nữa lấy ngươi tình hướng bây giờ, cùng người giao thủ đối với ngươi có thực lực tăng lên có chỗ tốt cực lớn."

Hường Vũ nhìn lên trước mặt trên đường cái xe tới xe đi, "Chiến đấu trình độ cao nhân mà nói "

Sau hai mươi phút.

Hường Vũ trước mặt là trong thành phố lớn nhất chiến đấu đạo quán chi —— ---- Quyền Minh Đạo Quán.

Hường Vũ cuộc đời cơ hồ không có đánh qua cái gì đỡ, đối với chiến đấu một loại sự tình càng là không hiểu.

Bất quá một nhà đạo quán có thể đem mặt tiền cửa hàng mở ở đô thị phồn hoa nhất khu vực bên trên cùng bán kim cương vàng nhẫn vàng đoạt bệ ngoài. Vậy khẳng định là thu phí cực cao mà thực lực cực mạnh.

Hường Vũ đi vào thời điểm, cái kia hiện trắng sáng về mặt kim loại trong cửa kiếng mặt, cũng không có tiếp đãi người.

Đoạn thời gian này vừa lúc là ngày mùng một tháng năm hoàng kim xung quanh ngày cuối cùng. Phần lớn người hoặc là ở du lịch trên đường về nhà, hoặc là đang đang nghỉ ngơi.

Đi vào trong, màu khói xám sàn nhà bóng loáng có thể trượt băng.

Cái kia hành lang hai bên mét màu trắng tường gạch bên trên, hữu dụng pha lê khảm nạm vinh dự ảnh chụp.

"Năm 20XX, cao cấp Thái quyền đấu đối kháng trung lượng cấp quán quân, trương quá sông."

"201X năm, cấp tỉnh không khác biệt chiến đấu quán quân: Túi anh hoa."

"Năm 20XX, đức châu thi đấu theo lời mời, Trung Quốc công phu đối với mình từ vật lộn thi đấu theo lời mời quán quân được chủ: Trương quá long"

Trên đường đi cũng là những này treo ảnh hình người vinh dự nhãn hiệu. Nhìn ra được, cái này là một nhà trương đương có nội tình đạo quán. Hường Vũ hơi có yên tâm.

Bởi vì bên ngoài không có nhân viên tiếp đãi, Hường Vũ trực tiếp đi vào trong. Cái kia lầu một tận cùng bên trong nhất trong sân huấn luyện, chuyển chính đến ba ba ba đập nện âm thanh.

Đi vào, bên trong là hai ba trăm mét vuông phủ lên mềm sàn nhà tràng tử. Cái kia sân huấn luyện một bên trên lôi đài, đang có hai cái hai tay để trần mang theo quyền sáo tên cơ bắp ở tương hổ đánh nhau.

Mà xung quanh dưới đài lại có mười mấy cái nhìn hướng là quyền thủ nam nữ đang đang quan sát, thỉnh thoảng phát ra tiếng khen.

Quyền qua cước lại. Thỉnh thoảng truyền đến ba ba ba âm thanh.

Hường Vũ đứng ở nơi đó nhìn mấy giây. Huyết Ngọc thanh đậm giọng nữ đánh giá rằng, "Ngươi thử một chút cảm giác trên người bọn họ chân khí mạnh yếu."

Lúc này bên cạnh lại có cái êm tai thanh âm cô gái bỗng nhiên truyền đến, "Tiên sinh, ngài là muốn báo danh học tập sao?"

Hường Vũ quay đầu, một tên dáng người cao gầy ăn mặc màu vàng nhạt tu thân quần áo lao động, trước ngực mang theo hình bầu dục đỏ nhãn hiệu mỹ nữ đang đang mỉm cười nhìn xem hắn.

Hường Vũ gật gật đầu, "Ta nhìn thấy bên ngoài không có người, vì lẽ đó liền trực tiếp tiến đến."

"Ách không có ý tứ, ta vừa mới vừa đi vào cảm tư liệu." Mỹ nữ này âm thanh thanh thúy xuôi tai, hiển nhiên là cái rất có kinh nghiệm làm việc nhân, lập

tức đòi chủ đề nói là, "Tiên sinh ngài trước kia có học qua chiến đấu sao? Đối với cái kia hạng mục có hứng thú đây? Ta có thể giúp người giới thiệu." Đang khi nói chuyện, nàng đưa qua một bản tuyên truyền bức tranh sách.

Hương Vũ cầm ở trong tay lật qua, "Ta trước kia không có học qua. Không phải quá am hiểu."

"Há, là người mới nha. Không quan hệ, lợi hại nhất quán quân cũng đều là lại lần nữa nhân tới. Chúng ta có không ít thích hợp người mới học huấn luyện, đài quyền đạo, tán đả, tự do vật lộn, Thái quyền, chúng ta có quán quân cấp bậc huấn luyện viên đoàn đội chỉ điểm người nha."

Hương Vũ chỉ là gật gật đầu, hẳn một mực đang trước mắt tranh tài. Trong lòng cũng đang suy tư Huyết Ngọc mà nói cùng những người này thân thể chân khí mạnh yếu.

Lấy người bình thường tới nói, chân khí thường thường nhạt đến cơ hồ có thể xem nhẹ. Tỉ như bên người vị này nữ nhân viên công tác.

Mà cái kia trên đài dưới đài quyền thủ thì phải cường từng chút một. Nhưng cũng mạnh đến mức phi thường có hạn.

Hương Vũ trong lòng tự nhủ, từ góc độ này đi lên giảng, chẳng lẽ ta một cái liền có thể đánh này một đám tán đả tên cơ bắp? !

Nữ nhân viên công tác mà nói rất nhiều. Đang không ngừng giới thiệu quyền quán hạng mục.

Mà lúc này Hương Vũ ánh mắt chợt bị trong tràng một người hấp dẫn lấy.

Cái này là ngồi đang huấn luyện trận một bên khác một người nữ sinh.

Là cái nhìn qua, chừng hai mươi tuổi mất to mỹ nữ. Có tóc dài ngang vai cùng nghiêng lưu biển. Trên người mặc tu thân vàng nhạt ngắn chứa áo khoác, lộ ra bên trong áo sơ mi trắng. Nhưng nàng cũng không có đang nhìn tràng từ bên trong chiến đấu. Nàng ngồi ở phòng đơn bên trong uống đồ. Tựa hồ đối với trên lôi đài phát sinh chiến đấu, hoàn toàn không có hứng thú bộ dáng.

Đề Hương Vũ giật mình là cái này trên người cô gái có chân khí ba động.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Người thua

"Tiên sinh, tiên sinh, có muốn hay không ta trước tiên giới thiệu cho người một chút?" Mỹ nữ kia nhân viên cửa hàng chuyển tới Hương Vũ ánh mắt phía trước, một mặt ý cười nói.

Lúc này, trên lôi đài tranh tài đã kết thúc. Cái kia mang theo màu lam quyền sáo tên cơ bắp bị đánh ngã trên mặt đất. Người bên cạnh đều đang hoan hô. Cái kia xanh quyền sáo đứng lên, "Long ca, thật lợi hại. Vốn cho là cường hóa luyện tập một năm, có thể cùng người qua tay. Nghĩ không ra "

"Long ca, thế nhưng là Thái quyền thi đấu theo lời mời quán quân."

"Người luyện thêm ba năm, có lẽ sẽ có điểm cơ hội."

Phía dưới có người đang gọi, "Long ca, ta về sau cùng người luyện Thái quyền!"

Cái kia được xưng là Long ca, vừa mới ở bên ngoài trên vách tường thấy qua. Tên gọi Trương Thái Long, là Trung Thái thi đấu theo lời mời quán quân.

Mỹ nữ nhân viên cửa hàng lúc này mỉm cười giới thiệu nói là, "Vị kia Trương Thái Long, là nhiều hạng Thái quyền tranh tài quán quân nha. Cũng là tiệm chúng ta đặc biệt thuê vinh dự huấn luyện viên nha."

Hương Vũ theo nàng nói là nhìn sang, cái kia mang theo màu đỏ quyền sáo tóc ngắn tên cơ bắp con đang đang từ từ thoát trên tay mình quyền sáo. Còn bên cạnh có mấy cái học viên đang tại cướp giúp hắn đưa khăn mặt đưa nước vuốt mồ hôi.

Nữ nhân viên cửa hàng, "Bất quá. Hẳn đối với học viên rất kén chọn loại bỏ. Muốn theo hắn học tập mà nói. Cần trước tiên nhập môn mới có thể có cơ hội."

Hương Vũ lúc này lại lắc đầu, "Ta tạm thời cũng không biết học cái gì tốt. Người có thể đề cho ta ở chỗ này tìm người độ sức một trận sao?" Hắn chạy

hướng mình chủ đề.

"Đọ sức? !" Nữ nhân viên cửa hàng có chút giật mình đánh đo một cái Hường Vũ. Nói thật ra, Hường Vũ thấy thế nào đều không giống như là một cái cách đấu cao thủ, thế trạng ngược lại như cái ở trường phổ thông trạch nam sinh viên.

Hường Vũ, "Người nào đánh thắng được ta, ta với ai học đi."

Lúc này bên cạnh xem so tài không ít người, cũng đều quay người trở lại. Trong đó có nhân nghe được Hường Vũ lời mới vừa nói, "Ai, bên kia có người nói muốn cùng chúng ta đọ sức một trận? Đánh thắng được hẳn mới ở chúng ta chỗ này học đây."

Quyền đài bên cạnh mấy cái nam nữ đánh giá Hường Vũ, "Nhìn rất gầy yếu. Cấp bậc gì?"

Mỹ nữ nhân viên công tác lại có điểm mờ hồi nhưng nói, "Nếu như, tiền sinh ngài thật không có nhận qua huấn luyện mà nói. Trước tiên có thể thử giáo huấn mấy ngày, thử một chút. Trực tiếp lên lời đài mà nói, ta đề nghị đừng như vậy"

Bên kia đã có một cái cao lớn thô kệch tên cơ bắp lên tiếng, "喂, tiểu tử. Ngươi muốn võ đài?" Cái này là vừa vận cướp cho Trương Thái Long đưa nước nhân một trong. Luyện chiến đấu nhân, thường thường cũng thích vô cùng cùng người khác đọ sức. Đây coi như là bệnh chung.

Tên kia nữ nhân viên công tác hiển nhiên cùng những người này rất quen. Nàng quay đầu trừng người kia một chút, bên kia nam lại cười nói, "Oánh tỹ, người ta nguyện ý mở mang kiến thức một chút. Làm gì ngăn cản đây."

"Đúng nha, đây chính là từng trải cơ hội." Bên cạnh một cái tên cơ bắp trêu ghẹo nói.

Nhân viên phục vụ nữ quay đầu mỉm cười nói là, "Đừng để ý đến bọn hắn."

Lúc này thức hải bên trong Huyết Ngọc, "Những người này quá yếu. Lựa chọn bên kia nữ sinh kia."

Vì lẽ đó Hường Vũ lắc đầu nói là, "Bọn hắn quá yếu."

Lời này lập tức gây nên đám người kia thở than, "Hắc! Vẫn rất kiêu như trâu bò đây! !"

"Oánh tỹ, cái này không phải chúng ta khi dễ hắn nha!"

Bên trong một cái nhân nửa đùa nửa thật nói là, "Chê chúng ta trình độ quá kém, cái kia để Long ca, cùng ngươi qua qua tay thế nào?"

Lời này lập tức gây nên một mảnh tiếng cười.

Hường Vũ song mắt thấy cái kia ghé vào quyền đài vây dây thùng bên trên đồ quyền sáo.

Liên hướng vừa mới Huyết Ngọc nói là, Hường Vũ ngưng kết luồng khí xoáy về sau. Đối với những người khác, tựa hồ có một loại kỳ quái trực giác.

Tỉ như những người này, bọn hắn nhìn mười phần cường tráng. Nhưng trên thân thể chân khí lưu lượng, cũng chỉ so với người bình thường cường một số. Đây chỉ là thân thể cường tráng tự nhiên tạo thành. Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói, bọn hắn cũng không có chân chính tu luyện qua chân khí.

Tiến tới là cơ bắp lực lượng. Nếu như Huyết Ngọc nói, chân khí khối lượng mới là thực lực gốc rễ, như vậy những người này chỉ sợ rất yếu. Trong này bao quát cái kia Trương Thái Long.

Hường Vũ, "Hắn cũng quá yếu."

"

Hắn mà nói, lập tức để cái kia bốn phía nhân thở than một mảnh, "Còn tưởng rằng nhiều có ánh mắt đâu, hoàn toàn không biết hàng nha!"

"Đây cũng quá ngoài nghe đi. Mấy thanh thành phố phạm là đối với chiến đấu có chút người am hiểu. Người nào không biết Long ca nha."

Đứng ở Hường Vũ trước mặt nhân viên phục vụ nữ cũng có chút im lặng biểu lộ.

Cái kia đồ quyền sáo lúc này mặt lộ vẻ ý cười không nói lời nào. Trước đó cái kia cao lớn thô kệch nam tử thì cố ý khiêu khích nói là, "Tiểu tử, không bằng dạng này. Chúng ta chỗ này nhân mặc kệ nam nữ. Ngươi tùy tiện chọn một qua qua tay thế nào?"

Hường Vũ, "Được." Hắn muốn liền là câu nói này.

Cái kia trên đài dưới đài nhất đám nam nữ đồng loạt nhìn xem Hường Vũ cười. Phảng phất tại nhìn một cái lọt vào bẫy rập ngớ ngẩn.

Hường Vũ ánh mắt thì từ nơi này chút tràn đầy giễu cợt trên mặt đảo qua. Sau cùng lại rơi ở cách đó không xa phòng đơn bên trong, cái kia đang tại yên tĩnh uống đồ nữ sinh thân thể.

Cái kia nhìn ôn nhu mắt to mỹ nữ nguyên bản đang quát đồ, lúc này cũng nghe đến ồn ào âm thanh, ngẩng đầu đang nhìn bên này.

Nói thật ra, cô bé này nếu như là ở mấy thanh học viện, tuyệt đối là mọi người điên cuồng theo đuổi cấp bậc.

Hương Vũ chỉ về phía nàng, "Có thể làm cho nàng cùng ta đo sức một trận sao?"

"Nàng? ! !"

Cơ hồ tất cả mọi người cùng một chỗ nhìn sang. Trên lôi đài hạ những người này, đều có trong nháy mắt trầm mặc, sau đó, "Ha ha ha" cả đám đồng loạt cùng cười to lên.

Cái kia cao lớn thô kệch tên cơ bắp cười đến ôm bụng nói là, "Tiểu tử ngươi, không phải là nhìn nàng là cái nữ liên tuyến hần đi."

Cái kia trên lôi đài Long ca thì một mực không có cười, lúc này nhú mày, "Nàng không phải người bình thường có thể khiêu chiến nhân!"

Người bên cạnh, "Nhất Phi tiểu thư cũng không phải người bình thường. Ngay cả Long ca đều đối với nàng hành sự đồ lễ phép."

"Người ta là nội gia cao thủ."

Nữ nhân viên công tác lúc này thì bày một chút tay, có chút nghiêm túc nói là, "Tiên sinh, nếu như ngươi muốn luyện quyền chúng ta gặp cung cấp phục vụ. Nhưng này vị trí tại chúng ta quyền trong quán liên xem như huấn luyện viên cũng không dám."

Huyết Ngọc lúc này ở thức hải bên trong nói là nói, "khiêu chiến nàng. Những người khác không đáng giá nhắc tới."

Bên kia mặt to mỹ nữ lúc này lên tiếng hỏi thăm, "Xảy ra vấn đề gì?"

Khi nàng lúc đứng lên, cũng đồng dạng để cho người ta trước mắt mãnh mẽ bày ra. Cái kia thon dài hai chân cùng eo nhỏ, hoàn mỹ đường ti lệ vàng. Loại này dáng người ti lệ Hương Vũ trước kia tựa hồ chỉ ở một số anime cùng trong trò chơi thấy qua.

"Nhất Phi tiểu thư, không có ý tứ đã quấy rầy đến ngài. Ta sẽ xử lý"

Mỹ nữ mỉm cười đi tới nói là, "Không sao. Ta nghe được các người nói chuyện. Người trước kia có học qua chiến đấu sao?" Cái này yên tĩnh mỹ nữ thoát nhìn là nơi này cao tăng, nhưng giọng nói âm trầm hồ không có có cái gì kiêu ngạo.

Hương Vũ nghĩ một hồi, "Phải nói, ta trong nhà luyện qua mấy ngày đi."

Bên cạnh nhân viên phục vụ nữ cùng những cái kia quyền thủ đều ở buông tay, muốn nói cái gì. Nhưng mỹ nữ đưa tay ngăn lại bọn hắn, "Người muốn cùng ta giao thủ sao? Ta vừa vặn tương đối nhân."

Nói xong nàng tự giới thiệu nói là, "Ta gọi Hách Nhất Phi, là nhà này quyền quán cổ đông một trong."

Trở lại thực lực góc độ. Lấy Hương Vũ cảm giác, cô gái này thân thể chân khí mặc dù đối với bên cạnh những cái kia quyền thủ, cường đại đến quá nhiều. Bất quá nàng chân khí nồng độ lại là hoàn toàn không thể cùng chính mình đánh đồng.

Hách Nhất Phi mỉm cười nói là, "Muốn luận bàn mà nói, chúng ta liền đến bên này sân bãi lên đi."

Cái kia xung quanh các học viên nhìn thấy Hách Nhất Phi sau khi ra ngoài, đều nghiêm túc không ít. Lúc này nhỏ giọng thầm thì lấy hướng hai bên tách ra.

Cái kia xung quanh các học viên nhìn thấy Hách Nhất Phi sau khi ra ngoài, đều nghiêm túc không ít. Lúc này nhỏ giọng thầm thì lấy hướng hai bên tách ra.

Ngay cả Long ca đều chủ động theo trên lôi đài xuống tới. Mang trên mặt cơ hội khó được biểu lộ.

Xung quanh có người dùng một loại khe khẽ bàn luận lấy, "Tiểu tử này hoàn toàn không hiểu việc, lại dám yêu cầu Nhất Phi tiểu thư cùng hắn giao thủ."

"Đúng nha. Giữa các hàng nhân, nào dám nói loại yêu cầu này."

Tên kia gọi Hách Nhất Phi nữ hài lúc này mỉm cười đem một cái tay đối Hương Vũ duỗi dài nói là, "Dùng người cảm thấy lợi hại nhất phương thức hướng ta tiến công thử một chút. Không cần lo lắng vấn đề an toàn."

Đó là cái mỹ lệ văn nhã tư thế. nàng trên cổ tay trắng màu trắng bàn tay như ngọc trắng vòng tay phớt thêm nữ tử thon dài thân thể cùng nàng yên tĩnh khí chất, có loại không gì sánh được lực hấp dẫn.

Huyết Ngọc âm thanh ở trong thức hải, "Nàng tu luyện công pháp mười phần lạc hậu. Loại công pháp này có thể đi đến trình độ như vậy. Không có đánh giá nói bậy, nàng hẳn là theo 劫 năm bắt đầu luyện tập. Ít nhất có mười lăm năm trở lên tu luyện thời gian."

"Mười lăm năm trở lên!"

Huyết Ngọc, "Cái này hay là bởi vì nàng là cái thiên phú tương đối tốt nhân. Nếu không mà nói, dạng này kém cỏi công pháp gốc rễ không có khả năng nhanh như vậy liền ngưng kết luồng khí xoáy."

Giữa sân.

Hách Nhất Phi còn đang chờ đợi.

Hương Vũ, "Ta động thủ, ngươi cẩn thận."

Hắn bên trên một bước, tay phải từ bên trên xuyên qua mỹ nữ kia duỗi dài mang theo bạch ngọc vòng tay đầu ngón tay.

Hách Nhất Phi ánh mắt lại có một tia kinh ngạc. Nhà nàng cửa công phu 《 Hách Gia Tam Thập Bát Thủ 》 lớn nhất sơ hở ngay tại nàng trên vai trái.

Cho nên nhìn thấy Hương Vũ ra tay, trong nội tâm nàng giật mình, "Chẳng lẽ là cao thủ?"

Đương nhiên, loại sơ hở này sớm đã bị Hách Nhất Phi nghiên cứu triệt để.

Làm Hương Vũ tay phải đụng phải nàng trái bên trên vai thời điểm.

Hách Nhất Phi mạnh mẽ chắn vai trái, đồng thời tay phải bạch hạc vẫy tay đánh về phía đối thủ phần bụng.

Lần này phản thủ làm công, mặc kệ đối thủ là lui, là chống đỡ đều sẽ bị đánh cho trở tay không kịp. Cái này một cái đằng sau có thể liên tiếp mấy cái lợi hại chuẩn bị ở sau. Loại tình huống này, Hương Vũ mặc kệ là công là thủ đều ở nàng nằm trong tính toán.

Nhưng Hương Vũ cũng không có quan tâm nàng bạch hạc tay, mà là tay phải cường ép một phát bắt được nàng vai trái. Đồng thời đưa nàng đẩy đi ra.

Hai người lần này giao thủ chỉ là như thiểm điện trong nháy mắt.

Hai người sau khi tách ra, Hương Vũ vẫn đứng tại chỗ, mà Hách Nhất Phi lui về sau một bước.

"Ngươi thua." Hương Vũ nói như vậy.

P/s của converter : Có một vài chỗ tác đánh sai chính tả :) Mọi người thông cảm vì từ điển không nhận dạng đc.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Thế giới Chiến quốc cục diện

Câu nói này nói ra, chu vi xem người đều không ra. Những người này chân khí trình độ mặc dù không cao, nhưng đại bộ phận vẫn là nhìn hiểu đại khái tình huống.

Trong này nhất là lấy Trương Thái Long giật mình thịnh nhất. Hắn có loại trợn mắt hốc mồm ánh mắt.

Làm trừ danh quyền thủ, hắn gặp một mực ở chỗ này nhà quyền quán có rất lớn nhất định nguyên nhân là, hắn muốn khiêu chiến Hách Nhất Phi.

Đi qua ba năm ở giữa, hắn khổ luyện qua bao quát tán thủ ở bên trong các loại cách đấu kỹ, cũng khiêu chiến qua bốn lần. Mỗi lần, Hách Nhất Phi đều để Trương Thái Long công kích trước 60 giây, nàng còn không tay.

Không có cái nào một lần, Trương Thái Long có thể đánh vào nàng bên cạnh.

Hơn nữa ở ba tháng trước, Hách Nhất Phi từng theo đạo quán một tên hoa kiếm kích kiếm đội huấn luyện viên nói đùa. Tên kia đấu kiếm cao thủ ngay cả đâm nàng một trăm kiếm đều không có dính vào nàng bên cạnh. Sự kiện kia liền phát hiện ở cái này quyền trong quán.

Mà lúc này nàng thế mà chỉ vừa đối mặt mà liền bị đối phương bắt lấy, hơn nữa đánh lui. Nhưng cái này gọi người có thể nào không kinh hãi!

Mà Hách Nhất Phi trong lòng càng thêm kinh dị. Nàng nội lực cực kỳ thâm hậu. Phổ thông quyền thủ căn bản là không có cách cùng nàng chính diện

chống đỡ.

Mà vừa mới, nàng cùng Hường Vũ trong lúc giao thủ cũng không chỉ là bị đánh trúng đơn giản như vậy, mà là nàng biết rõ Hường Vũ phải bắt được nàng vai trái. Cho nên nàng chấn vai, nhưng lại thế mà chấn không ra.

Cái này chỉ nói rõ một vấn đề —— nội lực đối phương phía trên nàng.

Trong nội tâm nàng giật mình có thể tưởng tượng.

Ở nàng sống đến lớn như vậy, cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp có tuổi tác tương tự nhân có thể ở bên trong lực bên trên thắng qua nàng. Nàng là được nhận thiên tài.

"Lại đến!" Hách Nhất Phi nói như vậy thời điểm. Lại phát hiện Hường Vũ đã không có ở trước mặt.

Liền cái này cũng sờ vài giây đồng hồ, vừa mới đứng ở đối diện gia hỏa. Nơi ở nhưng đã không ở.

Xung quanh vây xem quyền thủ bọn họ cũng kịp phản ứng, "Vừa mới gia hỏa kia đi chỗ nào "

"Không thấy được."

"Nháy mắt liền không thấy."

Những người này ở đây giữa sân nhìn chung quanh.

Mấy phút đồng hồ sau, toà này đạo quán lầu trên lầu dưới học viên khác cũng đều chạy tới. Không biết là người nào đem tin tức truyền đi.

Rất nhiều chân người nhanh chóng từ trên thang lầu phân loạn chạy xuống.

Thời gian này chính là huấn luyện thời đoạn. Những người này thế mà ngay cả chương trình học đều mặc kệ, chạy xuống. Rất nhiều huấn luyện viên đều đồng loạt xuống tới.

Phòng quan sát trong ngoài, nhóm lớn học viên chen đang theo dõi trước máy vi tính muốn xem rõ ngọn ngành.

Một ngày này năm giờ chiều.

Hách Nhất Phi ngồi ở chính mình Audi A4 bên trong, những cái kia tứ tung băng qua đường trên không cảnh cây rồi rầm cái bóng, từ phía trên trên cửa ầm xuống ra, có loại suy nghĩ ngàn vạn cảm giác.

Nàng cả đời này còn không có trải qua cái gì thất bại. Ở trường học là học phách, ở võ công bên trên là thiên tài, nhân lại lớn lên cực đẹp, liền thân tài đều hoàn mỹ vô cùng.

Tất cả mọi thứ đều như là tạo vật chủ ban ân. Coi như thi được tứ đại danh giáo xếp số một tên Thủy Mộc đại học, nàng cũng là cực kỳ dễ dàng. Trước khi thi nên làm cái gì làm cái gì, theo không để trong lòng.

Mà lúc này nàng, thế mà bị đánh bại. Lần đầu tiên trong đời thất bại.

"Vậy rốt cuộc là cái dạng gì nhân" trong nội tâm nàng hiện lên cái kia nhìn phổ thông nam sinh bộ dáng.

Cái kia trong lúc giao thủ nhìn bề ngoài, nàng chỉ lui một bước. Nhưng trên thực tế, đó là võ công của nàng bên trong tráo môn. Tại chính thức sinh từ đầu bên trong, trong nháy mắt đó bị bắt lại, nàng thất bại không có nghi vấn.

Hách Nhất Phi ngồi xe đến một chỗ sân nhỏ. Vây bên ngoài công việc hưởng, có binh sĩ đang tại đứng gác.

Một ngày này buổi chiều, nhìn thấy gia gia thì cái kia ăn mặc màu xám đen tu nhân áo khoác lão nhân đang ở trong sân nhỏ cỏ. Trong không khí có loại cỏ xanh nước mùi.

"Nhất Phi, người trở về." Lão nhân cao hứng chào hỏi.

Hách Nhất Phi có chút sa sút đi qua hỏi, "Gia gia, tu luyện võ công ý nghĩa là cái gì đây?"

Lão nhân cứ thế một chút dừng tay bắt đầu làm việc tác, đem che nắng mũ rom từ trên đầu lấy xuống, "Người nhìn có chút sa sút nha?" Hách Nhất Phi là cái thiên tài võ học, cũng là võ học cực độ yêu quý người.

Loại vấn đề này nàng cơ hồ chưa từng có hoài nghi qua.

Hách Nhất Phi, "Không có gì. Chỉ là bỗng nhiên ở nghĩ lại chuyện này. Ở chúng ta thời đại này, võ công nội lực ý nghĩa là cái gì đây? Có sủng, có bảo tiêu. Đáng như vậy luyện võ công trừ đánh nhau còn có thể làm cái gì?"

Hách Kiểm Minh biểu lộ hơi khác thường nhìn xem tôn nữ, qua mấy giây sau nói là, "Tu luyện một đường, cũng gọi là thông thiên chi đồ. Ngươi trước kia không có hỏi, ta cũng không nhiều lời."

Hắn trong sân trên ghế mây ngồi xuống, cũng đưa tay ý chào một cái, để Hách Nhất Phi ngồi vào bên cạnh hắn nói là, "Chỉ có thể đánh. Là chỉ những cái kia không biết trong tu luyện lực người bình thường a."

"Ngươi thực lực bây giờ đi đến Âm Kính Trung Thành, cách Đại Thành còn có cách xa một bước. Nếu có nhân ở hai mươi bộ trong vòng, muốn nổ súng giết ngươi. Ta chỉ sợ hắn ngay cả thương đều không thể móc ra. Mà như đột phá Âm Kính cảnh giới lên cao đến cảnh giới Đại Thừa, thì thực lực như thần. Loại thực lực này chỉ dùng đến đánh nhau, không khỏi thấy quá thấp."

Hách Nhất Phi gật gật đầu, nghiêm túc nghe gia gia mà nói. Nàng thu nhỏ đi theo gia gia học tập những vật này, biết rõ gia gia một mực đang liều mạng theo đuổi cảnh giới Đại Thừa. Những này cũng là nàng một mực đang theo đuổi.

Lão nhân, "Từ xưa luyện khí thông thần, phong đạo bá cùng nhau người nhiều không kể xiết. Không nói đến những cái kia đầu đuôi vốn là có các loại có như truyền thuyết thần thoại danh nhân trong lịch sử. Liên chúng ta cái này một khi khai quốc trong truyền thuyết liền có không ít. Ngươi nghe nói qua sao?"

Hách Nhất Phi gật đầu nói, "Ừm. Ngược lại là nghe nói qua không ít, so như sơ trung ngữ văn trên lớp liền có đoạn Chương Vũ sự tích. Gia gia nói qua hắn là Đại Thừa cao thủ. Hắn 193X năm ở R B du học thì đã từng đánh bại trừ danh đô vật sư tư ba hai nhất lang cũng đánh bại R B nhu đạo thiên hoàng tỉnh điền bên trong, cho nên danh vang thiên hạ. Là chúng ta mẫu mực."

Gia gia gật gật đầu, "Ừm. Đoạn Chương Vũ sự tích chỉ là một cái trong số đó. Hắn cũng không chỉ là ngoại giới nghe đồn chỉ riêng đánh mấy cái R B cao thủ đơn giản như vậy. Chỉ là có chút sự tình, các ngươi tiểu bối cũng không am hiểu a."

"Năm đó tự mình hội khởi sự, hắn gia nhập trong đó. Quốc nội Bắc Dương cùng bảo hoàng đảng, có mấy cái đối với cái này mới nổi tổ chức chịu phục. Về sau tự mình hội lại có thể một nhà đơn độc Đại Thành lập trung ương chính phủ, cùng hắn nhưng là có trực tiếp nhất quan hệ."

Hắn cảm thán nói là, "Người này thực lực đã thông suốt đến cảnh giới Đại Thừa. Lúc ấy quốc nội chur thể lực hỗn chiến. Hắn gia nhập quân giới, lấy một người áp đảo rất nhiều thể lực, khiến cho chúng nó thần phục trung ương. Lúc ấy Bắc Dương phái cùng bảo hoàng đảng người nào có thể chống đỡ?"

"Sau đó hắn tông quân giới rời khỏi, lại thống nhất lúc ấy Trung châu lớn nhất Thanh, cầu vòng hai đám, bằng uy vọng làm thanh hồng giúp song long đầu."

"Nhất cử tam X năm hắn đi SHSH lão đại hoàng kim cho muốn sớm hai giờ đi nhà ga xin tội, đồ trắng sinh nhìn thấy hắn đều muốn quỳ xuống thi lễ."

"Ngay cả lúc ấy trung ương tổng thống Thường tiên sinh gặp hắn, đều muốn đích thân đi cửa ra vào chờ lấy. Sau khi thấy được còn muốn lấy văn búi thân phận tự cho mình là."

Hách Nhất Phi trên mặt có chút vẻ kinh dị. Đối với vị này thường tổng thống. Nàng biết rõ là, hắn ở quốc nội mở hội nghị quân sự thì thường thường có ý đến trễ hai giờ lấy biểu hiện uy tính. Dạng này nhân thể mà tự mình đi các loại, còn cảm văn búi lễ phép.

Thương lão gia con nói tiếp, "Về sau Thường tổng thống muốn cho hắn làm Tây Nam ba tỉnh người chủ sự, nhưng hắn kiên trì không chịu, xem như cỏ rác."

"Bực này thân phận cùng siêu nhiên lại như thế nào là người bình thường cùng. Ở chúng ta trong mắt, hắn liền là thần."

Hách Kiểm Minh nói đến đây dừng một cái, hắn ngừng đầu nhìn phía tây bầu trời màu đỏ trời chiều, "Võ công có Minh Kính, Âm Kính, Đại Thừa cái này Âm Kính lại phân: Tiểu Thành, Trung Thành, Đại Thành. Gia gia ngươi ta, võ công một mực kẹt tại Âm Kính Đại Thành Cảnh Giới, chưa có thể đi vào Đại Thừa" nói đến đây hắn thở dài một chút, tựa hồ rất cảm thán, "Bất quá, coi như như thế, ta trước kia dần dần vào cách mạng. Về sau thành tựu lại có bao nhiêu người có thể so."

Hách Nhất Phi đương nhiên biết rõ, gia gia năm đó được xưng là Hồ Tướng. Nhiều lần phản "Vây quét" tác chiến dừng mãnh quả cảm, thường xuyên tự mình mang quanh co cắm vào địch hậu. Trên chiến trường thường thường tay không giết địch, lấy một chọi mười. Hơn nữa hắn cho tới bây giờ đem sở chỉ huy xây ở tuyến đầu, ở nhất gần địa phương quan sát chiến cuộc chỉ huy. Mấy lần đem cái chết cảm đánh thành sinh hoạt cảm. Người cùng thể hệ bên trong, người nào có thể có như thế dũng khí.

Điểm này, Hách Nhất Phi đương nhiên có thể hiểu. Nàng chỗ ấu yêu quý võ học, cũng là chịu gia gia hun đúc.

Hách Kiểm Minh tiếp lấy cười ha ha, "Tầm mắt muốn thả rộng. Hiện ở thế giới mặt ngoài hòa bình. Nhưng nhìn xem những cái kia ở mười năm gần đây bên trong bị diệt quốc trung đông quốc gia còn có những cái kia dân chúng làm than không phải tù quốc gia, liền ứng biết rõ. Như đem toàn thể giới coi như một cái chinh thể, cái kia chính là Chiến quốc thái độ. Mà Trung Thổ cũng chỉ là bên trong một cái đại chur hầu quốc a."

"Bây giờ quốc tế tình hình chi loạn, cùng năm đó quốc nội thể nhưng là chỉ có hơn chứ không kém. Cái này là Anh Hùng xuất hiện lớp lớp thời đại. Chớ đừng nói chi là đương kim Trung Thổ như mặt trời ban trưa, chỉ tại thiên hạ. Hồ ngạo mạn ung rít gào hạng người, thì càng gặp bị phía trên coi trọng."

Nói đến đây, hắn tựa hồ cảm thấy nói là nhiều, "Vừa mới nói là sau cùng câu nói này, ngươi chớ nói ra ngoài. Nhưng dùng võ công mà nói. Ngươi có thể chăm chỉ tu luyện lại là thiên tài, tương lai ngươi có vô cùng cơ hội lớn thông suốt đến Đại Thừa chi cảnh a."

Lão nhân nói đến đây, mặt có chút đỏ lên, mặc dù tuổi tác không nhỏ, nhưng vẫn hăng hái, "Vô cùng khả năng, người gặp sáng tạo một cái trẻ tuổi nhất mà thông suốt đến cảnh giới Đại Thừa kỳ tích!"

"Gia gia" Hách Nhất Phi trầm mặc một chút nói là, "Ta hôm nay gặp mặt một người "

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Kết một thiện duyên

Mấy con phố bên ngoài trên đường cái, Hường Vũ đang tại hưng phấn một bên chạy một bên huyết sáo.

Huyết Ngọc, "Nghĩ không ra người thật tìm ra nàng nhược điểm. Người thiên phú thật rất lạ thường."

Hường Vũ là cái cho tới bây giờ đối với đánh nhau kính nhi viễn chi nhân. Lúc này ngay cả chính hắn đều có chút khó mà rất tin, "Chính ta cũng không nghĩ tới!"

Theo chưa từng đánh nhau bao giờ nhân, có thể đánh thắng cao như vậy tay. Hắn ít nhiều có chút mà hưng phấn khó mà tự kiềm chế. Vì lẽ đó một đường chạy xa như vậy.

Mà vừa mới bắt thành linh rời đi, nhưng thật ra là Huyết Ngọc nói cho hắn biết có thể kết thúc, hắn mới đi.

Hường Vũ nhìn xem đường cái nơi xa mà đến rượu xe, có thể nghe được 《Hào Nhất Đóa Mạt Ly Hoa》âm nhạc. Xe kia vừa đi vừa phun mang theo thủy tướng mặt đất tro bụi đánh các loại bay lên, "Liên là đi được quá mau một điểm, có chút vội vàng."

Huyết Ngọc ừ một tiếng, "Bất quá, ta cũng không có để người dạng này trực tiếp liền đi a."

"Ta cho là người nói là để cho ta thắng liền trực tiếp đi."

Huyết Ngọc bình thản trong giọng nói có một tia im lặng, "Tính. Người thiên phú kinh người. Nhưng kinh nghiệm chưa đủ, nhiều cùng người giao thủ, đối với người có chỗ tốt. Liên xem như những cái kia phổ thông chiến đấu người, cũng có thể để người tăng trưởng kinh nghiệm. Về sau nhiều tìm cơ hội cùng người cắt xoa."

"Được."

Trên thực tế, khi hắn tu luyện 《Tiên Thiên Chân Khí》về sau, đại não tựa hồ bị kích hoạt. Thật giống như Huyết Ngọc nói là, hắn là tiên thiên gần nói. Nguyên bản là thích hợp nhất tu chân nhân. Lúc giao thủ trong lòng hắn, cái kia 《Tiên Thiên Chân Khí》ba con đường bị hóa thành ngàn vạn đầu. Vì lẽ đó hắn cực nhanh đoán được Hách Nhất Phi vấn đề.

Hường Vũ ở trạm xe buýt chờ xe.

Huyết Ngọc thì tại đánh giá rằng, "Cô bé này kỹ xảo cận chiến. Thực tế đã cùng nhau không đàm đương nổi."

"Ta coi là, người sẽ cảm thấy nàng rất kém cỏi đây." Lấy Hường Vũ một mực cảm giác, Huyết Ngọc tựa hồ là cái phi thường cao ngạo nhân. Mà chính mình một chiêu phá địch, ước chừng đối phương cũng không tính quá cường đại.

Huyết Ngọc nhàn nhạt nói là, "Tốt và không tốt muốn nhìn với ai so. Nàng kỹ xảo cận chiến đã là khá xuất chúng."

Hường Vũ mặc dù thắng, nhưng cũng không biết mình cùng đối phương chân khí chênh lệch, vì lẽ đó hắn hỏi, "Đơn thuần theo chân khí góc độ giảng, ta mạnh hơn nàng bao nhiêu đây?"

Huyết Ngọc, "Các người đồng dạng đều ngưng kết luồng khí xoáy. Chênh lệch nha, dùng các người tinh cầu vũ khí đánh cái so sánh, nàng thật giống như cổ đại cung nỏ, mà người chính là hiện đại súng bắn tia. Mặc dù mặt ngoài cả hai đều có thể công kích nơi xa. Nhưng bất luận phương diện nào đều tuyệt đối không thể đánh đồng."

Hường Vũ giật mình, "Chênh lệch lớn như vậy sao?"

Huyết Ngọc, "Trương lai người liền sẽ rõ ràng." Nàng dừng một cái nói tiếp, "Hiện tại người đã ngưng kết khí vòng. Mặc dù không thể lái bắt đầu luyện

đan. Nhưng có thể luyện một cái đồ vật. Bước kế tiếp, ngươi tìm một khối hay ngọc. Ta đến dạy ngươi luyện khí."

"Luyện khí?" Hường Vũ nghe nói qua một chút kẻ có tiền gặp hướng muốn có chút lớn sư mời một ít khai quang pháp khí trở về giúp đỡ phong thủy.

Huyết Ngọc, "Cái này kiện thứ nhất đồ vật, là đối ngươi rất trọng yếu pháp khí. Nó có thể giúp ngươi càng nhiều tụ lại chân khí. Trọng yếu nhất là, nó có thể ở sinh hoạt hàng ngày bên trong giúp ngươi tự động ngưng kết chân khí. Mà không cần ngươi một ngày rất muộn tu luyện. Mỗi lúc trời tối nạp để bản thân sử dụng là được rồi."

"Thuận tiện như vậy! ?"

Huyết Ngọc thanh âm bên trong có mỉm cười cảm giác, "Cái này là ta tiên thiên đạo chỉ có đồ vật. Tu hành cơ bản sẽ không ảnh hưởng ngươi sinh hoạt hàng ngày. Đương nhiên, sau cùng trùng kích cao tăng thời điểm, ngươi vẫn cần một mình tiến hành một thời gian ngắn bế quan tu hành."

Hường Vũ gãi một chút đầu, "Há, cần gì dạng ngọc đây?" Trên tay hắn không có nhiều tiền. Lúc này có công hai ra, đang tại thượng nhân.

Huyết Ngọc âm thanh ở thức hải bên trong, "Ngươi đã là 'Luyện khí tiểu cực cảnh', ta có thể dạy ngươi một loại thủ pháp. Ngươi theo ta phương thức ngưng khí hư chỉ, năm bước trong vòng bị điểm trúng ngọc sẽ có phản ứng. Chân khí phản ứng càng lớn càng tốt. Về sau ngươi biết luyện chế đồ vật sẽ phi thường nhiều. Loại kỹ năng này là cần dùng đến."

Một bên khác, quân đội trong đại viện.

Hách Nhất Phi có chút ngột ngạt nói là,

"Ta hôm nay gặp mặt một người" nàng nói tiếp đi đến xế chiều hôm nay ở đạo quán phát sinh sự tình.

"Ngươi nói là có nhân đánh bại ngươi?" Hách Kiếm Minh cứ thế một chút hiển nhiên không tin.

Hách Nhất Phi biểu lộ có chút bất đắc dĩ, "Đúng."

"Làm sao có thể !" Hách Kiếm Minh, "Ngươi đã là Âm Kính Trung Thành cảnh giới. Gia gia năm đó ta đều kém xa ngươi. Trẻ tuổi trong đồng lứa, không có khả năng có nhân thực lực mạnh hơn ngươi!"

Hắn hồng nhuận phon phốt trên hai gò má nổi lên một tia huyết hồng, "Chúng ta Hách gia nội gia khí công 'Thương Ương Chân Khí'. Là được nhận tất cả nội gia khí công bên trong ngưng tụ tốc độ, cũng nhất hùng hậu một môn. Chớ đừng nói chỉ là, bản thân ngươi là thiên tài tu luyện. Lại có tuổi tác cùng ngươi không sai biệt lắm nhân so với ngươi còn mạnh hơn?"

Đó là cái hắn vô luận như thế nào cũng không thể tin tưởng sự tình. Hách gia môn này nội lực công pháp tu hành một mực là hắn kiêu ngạo. Trong đó nội lực tụ tập tốc độ càng làm cho hắn tự hào.

Hách Nhất Phi nhìn phía xa màu đỏ mặt trời lặn, "Nhưng tất cả những thứ này cũng là thật. Hắn không riêng ra tay tinh chuẩn, ngay cả nội lực cũng mạnh hơn ta." Nàng lập tức nói là cùng Hường Vũ giao thủ quá trình.

"Ta vai trái bị hắn bắt lấy, căn bản là không có cách lấy dùng nội lực tránh ra. Chỉ riêng nội lực một hạng tu vi, hắn liền xa so với ta thâm hậu."

Hách Kiếm Minh một tay chống đỡ trên bàn, trầm ngâm mấy giây sau, "Nếu quả thật có dạng này một cái trẻ tuổi tài tử, ta ngược lại thật ra muốn mở mang kiến thức một chút, giao thủ một lần."

Hách Nhất Phi giật mình nhìn xem gia gia, "Gia gia ngài loại thân phận này, đi cùng một cái hậu bối giao thủ?"

Hách Kiếm Minh, "Chỉ là luận bàn. Nếu quả thật có cường đại như vậy hậu bối. Người tài giỏi như thế tương lai tất nhiên tiền đồ vô lượng, tất nhiên thân trọng. Không thử một chút sao có thể biết rõ."

Hắn tiếp lấy phân phó, "Nhất Phi, ngươi giúp ta tra một chút tình huống của hắn. Ta muốn mau sớm gặp một lần hắn."

Hách Nhất Phi, "Vội vã như vậy?"

"Ừm. Ta tổng khó mà tin được ngươi nói là thật."

Hắn tiếp lấy còn nói, "Nhưng nếu đây là thật, liền không thể không cẩn thận. Loại người này muốn cướp trước tiên lời kéo. Hừ, kinh đô những đại gia tộc kia như biết rõ tin tức này, chỉ sợ đều sẽ đoạt đi kết một thiện duyên."

Hắn nói đến đây, bỗng nhiên đưa tay che một chút ngực, thở dốc nói là, "Gần nhất muốn muốn xung kích Âm Kính đỉnh phong, cái này chân khí đảo là có chút quá mau."

Bên cạnh Hách Nhất Phi giật mình, "Gia gia, ngươi không sao chứ!"

Hách Kiếm Minh chậm rãi hấp khí, "không có việc gì."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Bệnh viện là cái bạo lợi ngành nghề

Đã là đèn đuốc mới lên.

Hương Vũ trở về chuyến tàu đêm bên trên rất không. Huyết Ngọc thì tại nhân nhật giảng thuật nàng qua lại.

Đêm bên ngoài xe thành thị kiến trúc màu xám cái bóng ở đèn đường khoảng cách bên trong thỉnh thoảng theo cửa sổ xe trước hiện lên. Tựa như một cái thế giới cùng một cái thế giới khác giao thoa.

Mà Hương Vũ tựa ở hắc ám cửa sổ xe vừa nghe Huyết Ngọc nói chuyện, nàng âm thanh nhân nhật hướng đang giảng người khác sự tình, "Ta sinh ra ở một cái xa xôi tình cầu trong thôn trang nhỏ. Nơi đó sinh tồn hoàn cảnh phi thường ác liệt. Thôn trang cùng thôn trang ở giữa làm sinh tồn tài nguyên tranh đấu chưa bao giờ đình chỉ qua."

"Ta mười sáu tuổi năm đó, cha mẹ trong chiến đấu chết đi. Phụ thân qua đời thời điểm ta ở bên người. Hãn lưu cho ta di ngôn, muốn ta bảo vệ thân tộc. Cố gắng để tất cả mọi người vượt qua cuộc sống thoải mái."

"Ta tiếp nhận cái kia hứa hẹn. Cái kia về sau liền là mỗi năm chiến đấu. Ta làm tộc trưởng, dẫn theo mọi người."

"Theo thôn cùng thôn chiến đấu, bộ lạc cùng bộ lạc, đến thành thị cùng thành thị, quốc cùng quốc."

"Năm ngàn năm từ chưa đình chỉ qua."

"Thế lực ta bao trùm cả cái hành tinh, bao trùm cả cái tinh hệ."

"Ta chưa từng có bại qua. Thật giống như ta thiên sinh ra tới chính là vì chiến đấu."

"Nhưng là" nàng âm thanh dừng lại nửa giây sau nói là, "Sau cùng ta bị bên người người thân nhất nhân phản bội."

Nàng lúc này dừng lại, qua mấy giây về sau nói là, "ta sau cùng nghe đến mấy cái này nguyên bản cùng ta nhất người thân nói là một câu nói như vậy, 'Người ngăn trở chúng ta đường.'"

Hương Vũ có thể hiểu được bị nhân phản bội sau cảm thụ. Hơn nữa Huyết Ngọc so với hãn trọng nhiều. Nàng cơ hồ mất đi tất cả. Mà lại là bị chính mình người thân nhất nhân phản bội.

Hương Vũ, "Dạng này bị thương ta có thể hiểu được. Người dạy ta những này, là vì để ta giúp người báo thù sao?" Hãn nói tiếp đi, "Nếu như tương lai có cái năng lực kia. Ta nhất định sẽ thay người báo thù này."

Kết quả Huyết Ngọc lại lắc đầu, "Ta cũng không hy vọng người nào báo thù."

Đó là cái ra ngoài ý định thuyết pháp, "Người không muốn báo thù?"

"Ít nhất ta dạy cho người những này, cũng không phải là làm cho người đi giúp ta báo thù. Mà là làm hứa hẹn."

Nàng xem thấy phương xa, "Cái này là ta cuộc đời cái thứ hai hứa hẹn. Ta đã từng đã đáp ứng ta sư phó, đem nàng võ học truyền xuống. Không cho nó đoạn tuyệt."

"Ta ở thần hồn câu diệt về sau, có thể duy trì một sợi thần thức, phiêu lưu đến nơi đây. Có lẽ cũng là bởi vì ta chấp niệm."

"Người phải thật tốt tu luyện, không cần phụ lòng ta. Còn cái kia cừu hận, ta càng quan tâm nhiều hơn cũng không phải là cái kia."

Nàng ánh mắt nhìn bình tĩnh giống như một vũng nước hồ.

"Ta vẫn muốn bảo vệ mọi người. Cuối cùng coi ta lúc rời đi đội, lại phát hiện thế lực ta đã sụp đổ. Những người phản bội kia bọn họ tương hồ ở giữa cũng tràn ngập chiến đấu."

"Tất cả mọi thứ đều trôi theo nước chảy. Mọi người sinh hoạt tại trong thống khổ."

"Đây chính là bọn họ phản bội ta được đến sao?"

"Ta đã coi như là chết đi, chỉ là ta không rõ, vì sao lại dạng này? Coi như ta chết, ta bảo vệ tất cả cũng không còn tồn tại. Nếu như ngươi muốn thay ta làm cái gì. Liền giúp ta tìm một đáp án đi."

"Cái này" Hường Vũ nghĩ thầm, ngươi đã đến hiện tại cấp độ, vẫn còn phải biết loại sự tình này?

Nàng nhàn nhạt ở thức hải bên trong nói là, "Trên cái thế giới này có rất nhiều chuyện đáng giá đi suy nghĩ. Thành bại, có rất nhiều đạo lý. Bất quá, nhân thành công có đôi khi cũng không phải là bởi vì ngươi rất mạnh. Càng nhiều là bởi vì đối thủ của ngươi phạm sai lầm, hoặc là dứt khoát cũng là bởi vì đối thủ quá mức nhỏ yếu. Vì lẽ đó thành công chưa hẳn đáng giá kiêu ngạo. Nhưng thất bại liền nhất định là bởi vì ngươi phạm sai lầm. Sai, nhất định phải tổng kết chính mình nguyên nhân."

"Được." Hường Vũ nói tiếp, "Bất quá, ta khả năng cùng ngươi không giống nhau lắm. Nếu có nhân tổn thương ta, ta có cơ hội nhất định sẽ đi trả thù."

Nàng trầm mặc một chút sau nói là, "Làm ngươi muốn làm sự tình đi. Nhớ kỹ ngươi cho ta hứa hẹn."

"Được."

Tối hôm đó,

Đến thuê cửa gian phòng thì đã là hơn tám giờ.

Hường Vũ bỗng nhiên nhận được Bì Tùng điện thoại.

Bì Tùng là Hường Vũ ở đại học 寝 thất lão nhị. Đó là cái mắt nhỏ một mặt mụn, tổng có chút tinh lực quá thừa gia hòa.

"Ta tuần lễ này ba buổi sáng muốn đi cắt bao bì. Ngươi bồi đi ta đi!"

Hường Vũ, "Ngươi cắt bao bì, còn cần ta bồi?"

Bì Tùng, "Ca ca, người ta nữ hài tử đi ăn ở lưu cũng không phải người bồi sao? Ta cái này đồng dạng cắt bộ vị yếu hại. Vạn nhất xuất huyết nhiều, ta nhất choáng huyết. Không có nhân ở bên cạnh có thể làm à. Cái này nhưng là muốn mệnh đại sự."

Hường Vũ, "Cắt bao bì có thể cắt tới xuất huyết nhiều? Ta đoán chừng ngươi phía dưới đến cắt chưa, vẫn phải đào ba thước đất mới có thể hành. Y học trên lý luận giảng, nam nhân chỗ kia là không hề động mạch. Bằng không nơi nào sẽ có bệnh liệt dương loại chuyện này."

Bì Tùng ở trong điện thoại quý bí tranh luận, "Ngươi không hiểu. Ta gần nhất đặc biệt vô cùng. Thường thường một tháng một tháng không mang theo yên tĩnh, rất hưng mãnh. Phi thường khả năng đã tiến hóa ra y học bên trên không biết, tương đối nguy hiểm."

Hường Vũ dùng bả vai kẹp lấy điện thoại cầm chìa khoá mở cửa một bên nói là, "Ngươi ý tứ nói xong giống nó sinh ra linh thức? Cắt thời điểm nó chẳng lẽ biết hát đầu 《 ở ngoài ngàn dặm 》?"

Nói đến chỗ này vào cửa, bên trong nhà vệ sinh trong phòng tắm có nữ sinh tắm rửa soạt âm thanh cùng sữa tắm hương khí.

Hường Vũ, "Hành. Ngày mai buổi sáng ta viết giấy nghỉ phép. Nếu là trường học cho phép ta cùng ngươi đi cắt cái nào lời gì, ta theo ngươi đi."

Theo tối hôm đó lên, Hường Vũ ban ngày đến trường mỗi lúc trời tối tu luyện. Một bên trừ tiền, chuẩn bị mua ngọc.

Thứ tư buổi sáng,

Hường Vũ hợp thành cùng Bì Tùng đi thành phố đệ nhất bệnh viện nhân dân.

Tại thiên triều, bệnh viện cùng bệnh viện ở giữa khác nhau là rất lớn.

So như đồng dạng là tam giáp bệnh viện, thành phố đệ nhất bệnh viện nhân dân cùng trung tâm thành phố bệnh viện, thành phố bệnh viện Hiệp Hòa. Liền là ba người không giống cấp bậc.

Bọn hắn khác nhau là gấp bội, tỉ như bệnh viện Hiệp Hòa chỉ có trung tâm bệnh viện một nửa quy mô, mà mà trung tâm bệnh viện chỉ có Đệ Nhất Bệnh Viện một nửa quy mô.

Cái này quy mô thường thường cũng biểu hiện tại bệnh viện chiếm diện tích bên trên.

Mấy thanh thành phố cái này ba nhà nhất bệnh viện lớn bên trong, bệnh viện Hiệp Hòa chiếm diện tích là trung tâm bệnh viện một nửa, mà trung tâm bệnh viện chiếm diện tích là đệ nhất bệnh viện nhân dân một nửa lớn.

Đương nhiên thu phí phương diện, cũng là gấp đôi gấp đôi lật.

Mà cái này ba nhà bệnh viện đều từng người tọa lạc tại thành thị phồn hoa nhất khu vực, ở những này tắc đất tắc vàng địa phương, liền xem như những cái kia bán vàng bạc kim cương xa xỉ phẩm như nuôi lớn phúc loại hình cũng chỉ có thể ở bọn hắn bên chân, chen một cửa hàng nhỏ mà thôi.

Mà bệnh viện lại có thể ở loại này tắc đất tắc vàng địa phương, dùng mười mấy mẫu đất mở phòng bệnh. Trong đó thu vào lợi nhuận không cần nói cũng biết.

Dùng người nào đó lại nói, bệnh viện cái nghề này liền là cái móc vàng ngành nghề.

Bì Tùng muốn đi lại là lớn nhất Đệ Nhất Bệnh Viện.

Hương Vũ nhìn xem cái kia khắp khuôn mặt là phấn hồng đậm gia hỏa, "Đi đệ nhất bệnh viện nhân dân? Người có tiền không có chỗ đốt?"

Bì Tùng trong nhà nhiều nhất chỉ có thể coi là thường thường bậc trung. Hắn lúc này lại tương đương tự hào theo trong túi quần móc ra một tấm màu vàng tiêu thẻ kích động kích động nói là, "Đệ nhất bệnh viện nhân dân VIP thẻ vàng, có thể đánh 60%."

"Bệnh viện cũng có thể giảm giá? ~!"

"Cái kia nhất định phải tích. Bất quá cái này là số rất ít có thân phận tích người mới có thể có đặc quyền."

Bì Tùng gia hỏa này giao du rất rộng, tăng thêm chịu ăn nói khép nép không để ý tự tôn đi cùng những cái kia xa cách thượng tầng nhân sĩ đáp lời.

Vì lẽ đó tương đương có nhân mạch. Theo một ý nghĩa nào đó giảng, Chu Văn Lăng chính là cô vũ Hương Vũ trở thành dạng này nhân.

Bì Tùng biểu lộ tự hào giống như đã cùng người dân lao động phân rõ giới tuyến, "Có tiền có thân phận người mới có thể đánh 60%. Vượt không có tiền càng phải tiền đặt cọc."

Hương Vũ, "Đánh 60%, ta đoán chừng cũng sẽ không quá tiện nghi."

Bì Tùng trên mặt mặt đều mang trang trọng, "Xử lý của quý sự tình, vẫn là bệnh viện lớn đi! Bằng không, không cẩn thận cắt hồng, chuyện này nhưng là không còn tìm."

Đương nhiên hắn còn có lý do khác, "Nghe nói Đệ Nhất Bệnh Viện tiêu hộ sĩ đẹp đặc biệt."

Cắt bao bì loại sự tình này, có cái tương đương xấu hổ khúc nhạc dạo, trước tiên cần phải đem lông cạo sạch. Chuyện này cũng là các y tá làm. Lần trước đồng học trường học người nào đó, cắt chém một lần về sau, trở về thôi một năm. Nghe nói vị kia cho hắn cạo lông y tá đặc biệt nữ thần.

Bì Tùng cái này là nhớ thương bên trên.

Hương Vũ sẽ đến cùng hắn. Cũng có nhất định nguyên nhân là làm nhìn chuyện mới mẻ. Có một số việc đi, nhân luôn luôn hiếu kỳ.

Đệ nhất bệnh viện nhân dân chuyên gia phòng khám bệnh phía dưới sắp xếp hàng dài, theo phòng một mực xếp tới trên đường cái. Để cho người ta trợn mắt hốc mồm.

Bì Tùng nhìn đều cảm khái, "Xem bệnh loại chuyện này, cùng hầu bao lấy máu không sai biệt lắm. Bệnh viện lợi nhuận xông thẳng tới chân trời nha. Liền cái này thế mà còn xếp đội tới. Ta nếu là có điều kiện, ta nhất định mở bệnh viện."

Bởi vì là ăn cơm trưa thời gian, trong đó có không ít xếp hàng người vì tiết kiệm tiền, ngồi chồm hổm trên mặt đất ăn mang hộp cơm trưa cơm trưa.

Không thể không khiến nhân cảm thán, làm đem trị hết bệnh, nhân thật cái gì một cái giá lớn đều nguyện ý bỏ ra.

Hương Vũ lúc này cũng muốn từ bản thân ở Huyết Ngọc trông được đến những tài liệu kia.

Tu chân loại sự tình này, mặc dù nói cũng không phải là lấy chữa bệnh làm mục tiêu. Nhưng hắn cường hóa sinh vật gen cùng tuổi thọ. Đối với sinh vật thân thể am hiểu, tuyệt đối không phải phổ thông y học có thể so sánh với.

Đơn thuốc, phù chú, thuốc đến bệnh trừ cũng chỉ là bình thường. Kéo dài tuổi thọ cũng không tính là khó xử. Nhỏ máu phục sinh, dừng lại khí quan đều có phải hay không đại sự.

Nếu như đem bên trong tùy tiện cầm ít đồ đi ra kiếm tiền cái gì, không phải đem những này bệnh viện kinh sợ bạo không thể.

Chương 9: Sự kiện lớn

Mặc dù Hường Vũ chủ yếu xem là tăng lên tu chân thực lực. Nhưng có tiền hướng thụ nhân sinh, lại có cái gì không tốt.

Ở bệnh viện cái kia mùi nước thuốc bên trong. Hường Vũ cùng Bì Tùng nghe trong không khí lời quảng cáo: "Hàn sự suy thoái điều kỹ thuật, cắt bao bì yên tâm không đau nhức!" Cái này quảng cáo là cái ngọt ngào trẻ tuổi giọng nữ, không ngừng lặp lại phát ra. Để cho người ta nghe liền rất xấu hổ, lại có chút mà không hiểu mong đợi.

Hai người ở đại sảnh xếp hàng đăng ký, xếp hàng giao tiền.

Hường Vũ nhìn xem Bì Tùng cầm tờ đơn, "Điều khắc mini, cái này từ nhi nghe thật là cao to bên trên. Phảng phất muốn đem tiểu JJ o0o như đầu búp nổi danh khắc hoa, điều ra các loại tác phẩm nghệ thuật."

Bì Tùng tán thưởng nói là, "Ta chính là làm nghệ thuật mà hiến thân."

Lên lầu thời điểm, Bì Tùng cùng Hường Vũ nhỏ giọng khoe khoang nói là, "Không biết hôm nay là cái nào nữ thần giúp ta cạo lông."

Hắn bỗng niệm nói, "dài màn đêm sắp buông xuống, ta bắt đầu từ hôm nay canh gác, đến chết mới thôi. Ta sẽ một mực cứng ngắc lấy, thề không cúi đầu. Cho đến năng đem ta cắt xong."

Bên cạnh có y tá đi ngang qua, hắn yên tĩnh mấy giây, chờ người khác đi qua lại tiếp lấy ngư B nói là, "Ca hôm nay liền là liệt sĩ, đứng chết loại kia. Liền là loại kia trên chiến trường đứng chết loại kia oanh liệt chi sĩ. Ta khí thế là cao, ta ý chí chiến đấu là dâng trào! Ta đem đối mặt địch nhân cương đao, ta đem đối mặt tử vong!"

Hắn dùng một loại oanh liệt ánh mắt cuối cùng tiến vào khám và chữa bệnh thất.

Hường Vũ theo ở phía sau quét mắt một vòng, phát hiện bên trong ăn mặc đồng phục y tá cũng chỉ có một cái tuổi ước chừng ở năm mươi tuổi có hơn y tá trưởng đáng đáp lão bà (liền là loại kia trong phim ảnh đặc biệt dạy dỗ tiểu cô nương bà chủ kiểu bà nội trợ, hình tượng tham khảo cho ma ma.)

Hường Vũ đoán chừng một chút nguyên nhân, ước chừng giữa trưa là thời gian ăn cơm chúng tiểu cô nương không ở. Cái này cho ma ma ở chỗ này là muốn nhìn cái kia tiểu hộ sĩ gặp đến trễ.

Mặc dù từ phía sau không nhìn thấy Bì Tùng mặt, nhưng Hường Vũ có loại trực giác —— Bì Tùng sĩ khí đang giảm xuống. Ngay cả trong phòng bóng tối đều lộ ra có chút buồn xuống cảm giác.

Nhưng loại thời điểm này tờ đơn đã mở, cũng hoàn toàn không có đường lui.

Bì Tùng quay đầu hướng Hường Vũ cắn răng, "Ca, vẫn là một cái ngành hán!"

Vị kia cho ma ma thì hoàn toàn không có để hắn vào trong mắt, "Nằm ở bên kia trên giường, đem quần thoát." Loại kia nói chuyện trong khẩu khí mang theo một loại giết gà vô số cao thủ mới có bề ngể thiên hạ khí thế.

Hường Vũ thì bị mời đi ra ngoài đến trên ban công tạm các loại. Nói là muốn bảo vệ bệnh nhân tư ẩn.

Hường Vũ đứng ở trên ban công, phát hiện mình dây giày có chút tưng. Vì lẽ đó liền xoay người đem dây giày cho kéo gấp một điểm.

Sau đó, cái kia lão bà liền đã đi ra, "Đã cạo tốt. Đăng y sinh đến giúp hắn cắt."

Hường Vũ là có chút giật mình, "Nhanh như vậy!"

Lại đi vào thời điểm, Bì Tùng đang nằm ở trên giường, tuyết trắng trần trụi như cùng một đầu tùy tùng làm thịt năm lợn. Bên hông hắn dựng lấy một khối màu lam ga giường. Dùng một loại sinh không thể luyện ánh mắt nhìn lên trần nhà.

Hường Vũ nín cười để lộ chần mền một góc nhìn một chút, quả nhiên nhất lông không dư thừa.

Hường Vũ khen nói, "thật nhanh đao!"

Bì Tùng, "Đừng nói. Ca đời này anh danh xem như xong..."

Hắn ngữ điệu bi thương để Hường Vũ nói là, "Có muốn hay không ta mang theo kính râm, ở bên cạnh dùng đàn nhị hồ kéo một khúc 《 hai suối ánh trăng 》."

Nhiều khi người không thể không bội phục những kinh nghiệm này phong phú đến xuất thần nhập hóa nhân.

Ở rất nhiều ngành nghề bên trong kinh nghiệm so trình độ phải hữu dụng nhiều. Nói thí dụ như loại này cạo lông ngành nghề (bao quát cắt tóc) hay là y tá loại này ghim kim ngành nghề, lại nói thí dụ như nha khoa.

Những này ngành nghề bên trong chân chính lợi hại cũng là loại kia làm qua mấy chục năm tay già đời. Trình độ ảnh hưởng rất thấp (đụng tới tận thủ, người liền thăm. Coi như hấn là tiến sĩ, đem giấy chứng nhận thả ở bên cạnh, làm theo có thể quán lại người kêu thăm!)

"Liền người cái này con gà con, ở người ta cái kia giết gà như Ma đại tỷ đao hạ cắt chỉ nhất định còn như cỏ rác."

Mà lúc này chính là giữa trưa thời gian, y sinh có vẻ như không ở.

Hương Vũ ở bên trong đứng vài phút, Bì Tùng chỉ hô đối.

Hương Vũ,

"Được, ta đi quán cơm mua cơm."

...

Một nhà bệnh viện lớn thường thường tựa hồ cũng nhất định phải phối trí một cái đại thực đường.

Hương Vũ không có đi qua đường bệnh viện quán cơm, nhưng cái này Đệ Nhất Bệnh Viện quán cơm tuyệt đối to lớn.

Cái kia hoa lệ sửa sang chưa kể tới. Bên trong phối bữa ăn nhân viên biểu lộ cao ngạo liền hướng một cái cái đuôi cao kiêu đỏ gà trống.

"100 khối tiền thế chấp, xử lý tám thế, chính mình đi cửa sổ chọn món ăn." Mặt kia cao hơn ngạo biểu lộ, liền để người cảm thấy đám này bán cơm đều có anh luân huyết thống quý tộc.

Hương Vũ gạt mình, "Ăn bữa cơm đều muốn trước tiên ép 100 khối?"

"Ai sẽ muốn người tiền sao?" Bán cơm khinh thường nói, "Người tùy thời có thể lấy đem nó lấy ra lui người một trăm. Một phần sẽ không thiếu người."

Không biết có phải hay không là ở bệnh viện gốc thời gian dài. Trong này nhân khí chất đều khiến người cảm giác, người thật giống như thiếu bọn hấn tiền.

Hương Vũ cuối cùng điểm một chén bát cháo, một bát cơm chiên, một phần cà chua trứng trắng, một cái rau xào thịt.

Đi trở về thời điểm, bệnh viện lầu một trong hành lang bất thành linh liên công việc lu bù lên. Có rất nhiều ăn mặc áo khoác trắng nhân đang bay nhanh hướng ra chạy.

Loại kia trắng diện là Hương Vũ cho đến bây giờ ở cái này kiêu ngạo trong bệnh viện là lần đầu tiên nhìn thấy.

Cái kia trong bệnh viện một số bệnh nhân cùng xuyên màu hồng chế phục tuổi trẻ tiểu hộ sĩ bọn họ đều tò mò nhìn một màn này. Nhìn ra được, bọn hấn trước đó cũng không có thấy qua loại tình huống này.

"Xảy ra chuyện gì?" Hỏi cái này mà nói là một cái tiểu hộ sĩ, mang trên mặt một loại hiếu kỳ biểu lộ.

Mới tới y tá, "Không biết nha! Là có người hay không ở chỗ này được cấp cứu a!"

Cái kia đặt câu hỏi y tá lại một mặt khinh thường, "Làm sao có thể. Cứu giúp có phòng cấp cứu y sinh. Người xem một chút những này chạy tới y sinh cũng là những người nào đi!"

Nàng hấn đếm một dưới, "Trái tim đại mạch máu ngoại khoa chuyên gia lý tam thanh y sinh, não khoa gấu làm ta y sư, khí quan cấy ghép ngoại khoa trưởng trường sinh y sinh, hung ngoại khoa vương song y sinh..." Tiểu cô nương này nhanh chóng số một nhóm lớn danh tự. Bên cạnh những y tá kia bọn họ trong mắt lộ ra sùng bái ánh sáng, "Cái này đều là bệnh viện chúng ta chuyên gia cấp y sinh đây."

"Bên ngoài muốn để bọn hấn xem bệnh, sắp xếp vài ngày đội, đều không nhất định để ý."

Nghe được, tiểu hộ sĩ nói là những người này cũng là bệnh viện này bằng hiệu.

Nàng cái này nói chuyện, người bên cạnh càng thêm hiếu kỳ, "Vậy rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

Chương 10: Người tìm ta?

Lúc này, bệnh viện cửa đại sảnh xông tới một cái niên kỷ đại y tá, nàng một mặt lo lắng bước nhanh chạy qua. Một cái tiểu hộ sĩ hỏi một câu, "Y tá trưởng xảy ra chuyện gì?"

Người y tá trưởng kia thấp giọng nói một câu, "Hách thủ trưởng phát bệnh."

Cái này là Hường Vũ lần thứ hai nhìn thấy Hách Nhất Phi.

Cùng chỉ lúc trước cái loại này yên tĩnh bên trong lộ ra tự tin không giống, lúc này nàng dùng một loại nhanh khốc lên biểu lộ thêm một mặt lo lắng vịn một đài di động giường bệnh.

Một vị cường tráng y tá trưởng giờ cao lên truyền dịch bình cùng muốn nỗ lực cốt đang di động trước giường bệnh mặt mãnh mẽ chạy.

Mà những cái kia vừa mới bị điểm qua tên chuyên gia các bác sĩ thành đàn đi theo chạy.

Loại này tư thế người chung quanh đều nhao nhao dựa vào tường nhường đường.

Cái kia trên giường bệnh bệnh nhân, hẳn là y tá trưởng trong miệng hách thủ trưởng.

Hường Vũ cùng tất cả người đứng xem đều rướn cổ lên quan sát, đó là kích cỡ phát xám trắng sắc mặt huyết hồng lão nhân.

"Ủm?" Hường Vũ xa xa nhìn một chút cái kia trên giường bệnh lão nhân, "Kỳ quái "

Hắn ở thức hải bên trong hướng Huyết Ngọc nghi vấn, "Người bệnh nhân kia chân khí mùi phần tràn đầy a dường như quá lượng." Hắn gần nhất nhìn không ít Huyết Ngọc bên trong điển tịch. Vì lẽ đó tầm mắt rộng rất nhiều.

Huyết Ngọc âm thanh nhàn nhạt, "Phán đoán rất đúng, đúng là chân khí quá lượng."

Đối với đang người thường mà nói, bổ khí dưỡng huyết là phi thường trọng yếu. Nhưng liền hướng ăn đồ ăn. Thân thể người có thể tiếp nhận chân khí, kỳ thật cũng là có mức cực hạn.

Đương nhiên, phần lớn người gần như không có khả năng xuất hiện chân khí quá lượng loại chuyện này. Đối với người bình thường mà nói, chân khí loại này quý giá đồ vật chỉ có thể chưa đủ. Liên xem như một ít cái gọi là khí công đại sư, cũng chỉ bất quá có được so sánh thường nhân nhiều một chút điểm chân khí mà thôi.

Huyết Ngọc, "Người này cảnh giới ngược lại là so tiểu cô nương kia cao hơn một tầng. Có thể đem một môn lạc hậu công pháp tu đến loại tình trạng này, cũng là không dễ dàng."

Giường bệnh cuối cùng ngồi trước chuyên dụng thang máy lên lầu đi.

Hường Vũ ở phía dưới đẳng phổ thông thang máy. Trừ vừa mới đi theo giường bệnh cùng tiến lên đi y sinh cùng thân nhân bệnh nhân bên ngoài. Còn có không ít chuyên gia y sinh rơi ở bên ngoài. Có thể cảm giác được những người này đều có áp lực, đều rất trầm mặc.

Hường Vũ bởi vì tới tương đối sớm, đứng ở phía trước nhất, cửa thang máy mở thời điểm, hắn đi vào trước.

Đằng sau các bác sĩ trầm mặc nối đuôi nhau mà vào, không một người nói chuyện. Thang máy phải nhốt cửa thời điểm, bên ngoài lại kêu la âm thanh bên trong xông tới đến một người mặc âu phục đậm hồng lĩnh mang nắp lùn.

Cái kia trong thang máy y sinh đều đồng loạt có lẽ phép hướng hắn gật đầu, trong đó mấy cái thoạt nhìn là chuyên gia y sinh kêu một tiếng, "Viện trưởng."

Viện trưởng sau khi đi vào một bên xoa trên đầu mồ hôi một bên mãnh mẽ nhấn nút thang máy đóng cửa tay cầm. Một ngày này thời tiết cũng không nhiệt, nhưng người viện trưởng này tựa hồ mồ hôi chảy kẹp sau lưng, cùng cái này trong thang máy cái khác y sinh cái kia băng lãnh tái nhợt mặt có chênh lệch cực lớn.

Thang máy keng một tiếng đóng cửa lại sau chậm rãi lên cao, nhân có loại hạ xuống trọng lực cảm giác.

Viện trưởng một bên lau mồ hôi hỏi, "Trình Thiên Nhân cùng Đỗ Tu Phong hai cái này chuyên gia, đại khái lúc nào có thể trở về?"

Bên trong một cái áo khoác trắng nhìn cổ tay dang tấu chuông, "Đoán chừng nửa giờ đến 40 phút liền sẽ tới."

Viện trưởng hỏi tiếp, "Mặt khác, Phùng Chính Bình giáo sư mời sao? Có thể tới sao?"

Bên cạnh một cái nhìn qua hắt là quản sự y sinh, "Mời. Hấn nói là tận lực ở một giờ đuổi tới."

Viện thờ ra một hơi thật dài, "Có hấn đến liền tốt a." Ngẩng đầu nhìn giữa thang máy kim loại trần nhà.

Tất cả mọi người nếu không nói, không khí đóng băng.

Hương Vũ đối với chuyện này cũng chỉ nghe đến đó mới thôi. Cửa thang máy mở về sau, hấn mang theo bát cháo loại hình ra ngoài, đi cắt bao bì bí nước tiểu ngoại khoa tìm Bì Tùng.

Bất quá ở thức hải bên trong, hấn cùng Huyết Ngọc thảo luận một mực không ngừng. Hương Vũ, "Lão nhân kia bệnh viện có thể trị hết không?"

Huyết Ngọc, "Hấn thu nạp quá lượng chân khí lại không cách nào bị thân thể thu nạp. Loại chuyện này phổ thông giải phẫu loại y học có tác dụng cực kỳ bé nhỏ."

Đối với chân chính người tu chân tới nói,

Chân khí quá nhiều cơ hồ là không thể nào phát sinh. Đại bộ phận tu luyện hút vào chân khí chỉ có thể chứa đủ. Làm sao có thể có dư thừa.

Huyết Ngọc: "Hấn cùng trước đó cái kia gọi Hách Nhất Phi nữ hài sở tu luyện là cùng một loại tâm pháp. Hấn là bọn hấn công pháp không hoàn chỉnh tạo thành."

Hương Vũ, "Công pháp không trọn vẹn?"

Huyết Ngọc, "Ừm, rất nhiều cổ lão truyền thừa, truyền bá quá trình bên trong lại bởi vì các loại nguyên nhân tạo thành không trọn vẹn. Đương nhiên cũng có một chút tình huống là công pháp bản thân người sáng tạo trình độ quá thấp, sáng tạo ra đến công pháp vốn là tiên thiên không đủ."

"Khi chân khí tồn trữ số lượng quá lớn, vượt qua thân thể năng lực chịu đựng, liền sẽ tạo thành quá tải. Lâu chi, gặp có nguy hiểm tính mạng."

"Lấy người này mà nói, hấn công pháp thấp kém, trường kỳ tích lũy mới có thể xuất hiện loại hiện tượng này. May mà tu luyện chân khí phi thường mong manh rồi rạc nhạt. Bằng không hấn chết sớm lâu ngày."

Hương Vũ, "Loại tình huống này có thể cứu sao?"

Huyết Ngọc âm thanh bình tĩnh, "Đem dư thừa chân khí dẫn xuất đi là được. Người tu hành 《 Tiên Thiên Chân Khí 》 hấn phải biết cái này là rất đơn giản sự tình." Đối với Hương Vũ tới nói, đây chỉ là ba đầu chân khí lộ tuyến hóa ra ngàn vạn đầu bên trong một hai đầu a.

Đi bí nước tiểu khoa.

Bì Tùng vẫn nằm ở nơi đó, không có động tác. Bên hông hấn ghim khối kia màu lam ga giường, phía dưới là hấn không có lông thân thể.

Hương Vũ đem đồ ăn đặt lên bàn, "Chuyện gì xảy ra, còn không có cắt đây?"

Mập mạp một mặt thống khổ nói là, "Bác sĩ kia đang muốn cắt thời điểm bất thành linh chạy, nói là có việc gấp. Đến chờ một lát lại cắt. Cũng không biết xảy ra chuyện gì!"

Hương Vũ, "Há, vừa mới lên lúc đến đợi nhìn thấy dưới lầu dường như có một vị thủ trưởng, được đưa vào cấp cứu. Làm không tốt là đi chỗ nào."

Loại chuyện này là rất có thể. Nhưng Bì Tùng rất thống khổ, "Ni muội, thủ trưởng đều bao lớn tuổi tác nhân, còn cắt cái này?"

Hương Vũ ra hiệu hấn ăn cơm, "Người ta là cấp cứu."

Bì Tùng, "Vì lẽ đó cái kia cắt bao bì y sinh đi chỗ nào làm gì?"

Hương Vũ, "Ta làm sao biết. Đại khái là lộ ra coi trọng đi! Nếu có cần đây. Đoán chừng lập tức trở về. Trước người không phải rất dũng cảm a! Vội cái gì."

Bì Tùng khuôn mặt nhỏ vo thành một nắm, "Người là không hiểu a. Ngừng chờ ở đây bị chém, tâm tình phi thường phức tạp "

"Hành quân mặc vào, ăn cơm trước."

Mấy mươi phút sau.

Bao bì y sinh cuối cùng trở về. Mang theo một loại bệnh viện đang tại bấp bênh bên trong ngọt ngào, liền tiến đến. Hấn giúp Bì Tùng cắt thời điểm, Hương Vũ ra ngoài đứng ngoài cửa lan can chỗ ấy trông chừng.

Mà hấn chỗ lan can đối diện trọng chứng thất thì đang ở trong điên cuồng.

Ngoài cửa vây một đám người có gia thuộc người nhà có y sinh. Tất cả mọi người đang dùng một loại chịu khổ nhân hy vọng cứu nạn người thái độ mong mỗi cứu tinh.

Trong tình hai vị chuyên gia Trình Thiên Nhân cùng Đỗ Tu Phong tới. Mọi người cùng nhường đường để bọn hấn đi vào.

Nhưng là không lâu sau đó, coi như chỉ từ đứng ngoài cửa nhân biểu lộ đều có thể thấy được hai vị này cũng không có tác dụng.

Tiếp theo là một vị trừ danh giáo sư đạt tới. Khi hấn xuất hiện thời điểm, đám người lại một lần phản chấn. Thậm chí có nhân hưng phấn đang kêu, "Phùng Chính Bình giáo sư tới."

Tất cả chồng tại cửa ra vào nhân đồng loạt nhường đường. Một người mặc màu trắng âu phục, giữ lại khẩu cứu một chữ Hồ mang theo hình vuông kính mắt bốn mươi năm mươi tuổi trung niên nam nhân. Ở viện trưởng xông ra nghênh tiếp bên trong, tại mọi người ngưỡng mộ âm thanh bên trong theo theo trong đám người đi vào.

Người này xem ra hấn là một cái quyền uy. Trước đó đi vào cái kia hai người chuyên gia nhìn thấy hấn đều rất tôn kính xưng hô một tiếng, "Phùng lão sư."

Vị này Phùng giáo sư điểm một cái đầu sau đó liền đi vào.

Tất cả y sinh tựa hồ cũng vội vã đi vào quan sát giáo sư phong thái, toàn bộ đi vào. Rơi vào cuối cùng là Hách Nhất Phi.

Mỹ nữ này hình bóng cô đơn hai mắt lượn quanh, nhìn qua điểm đậm đáng yêu.

Hương Vũ lúc này đã biết rõ đường giải quyết, thế là nói một câu, "Hấn là chân khí quá lượng, phổ thông y sinh cứu không hấn."

Cái kia Hách Nhất Phi nghe được Hương Vũ âm thanh, bị kinh ngạc. Quay đầu nhìn thấy Hương Vũ thì nhãn tình sáng lên.

Để Hương Vũ không nghĩ tới là, cái kia đầu đuôi vốn đã vào cửa đi Phùng Chính Bình giáo sư thế mà nghe được hấn mà nói. Từ trong cửa nói một câu, "Người trẻ tuổi không hiểu không cần loạn nói chuyện. Y học cần nghiêm cẩn!"

Hương Vũ nghĩ thầm người này lỗ tai ngược lại là dễ dùng. Hách Nhất Phi nhìn xem Hương Vũ ánh mắt có một chút do dự, về sau bị thân nhân trong nhà lôi cuốn lấy đi vào.

Hương Vũ kỳ thật một mực đang thức hải bên trong nhìn Huyết Ngọc lưu lại tư liệu. Có nhiều thứ dùng hiện đại y học, đặc biệt là Tây y là tuyệt đối không cách nào giải quyết.

Liền giống với người đói muốn ăn cơm. Lúc này bụng lên không phải đồ ăn mà là quý kim loại nặng. Liền xem như hoàng kim, coi như đi lên là càng đắt đồ kim cương. Cũng là vô dụng, cái này là hai chuyện khác nhau.

Phùng giáo sư có lẽ y thuật so những người khác tốt hơn nhiều. Nhưng là, cũng chỉ là vàng cùng kim cương ở giữa khác nhau mà thôi. Đối với nhét đầy cái bao tử là hoàn toàn trái ngược.

Lúc này Hương Vũ phía sau phòng mạch bên trong bao bì giải phẫu đã hoàn thành. Tên kia như gió mà đến bao bì y sinh, cùng bị phong tiên con rút, chạy đến. Hương Vũ nghe được hấn cùng y tá lớn tiếng nói là, "Giải phẫu đã hoàn thành, rất thành công." Hương Vũ nghĩ thầm, không thành công là hiệu quả gì, cắt xén đi?

Bác sĩ kia lại không công phu nói nhiều, hấn một bên chạy một bên y tá nói là, "Nghe nói Phùng Chính Bình giáo sư cũng tới. Ta phải đi học tập một chút." Liền chạy.

Hương Vũ cảm thán, "Thật là một cái có lòng cầu tiến bao bì đại phu a."

Hấn đi xem Bì Tùng thời điểm. Một bên khác trọng chứng thất nội nhân đang tại nôn nóng bên trong: Phùng Chính Bình giáo sư đã chính như trên lò lửa kiến gấp đến độ đầu đầy mồ hôi.

"Huyết áp nghiêm trọng quá cao? Nhưng hấn cũng không có mập mập cùng mờ qua nhiều tình huống."

"Người bệnh thân thể cơ năng hoàn thiện, cũng không có bất kỳ tổn thất nào, nhưng nhịp tim đã vượt qua đột tử chỉ tiêu"

"Thân thể của hấn chỉ tiêu cơ năng đều phi thường tốt! Nhân cũng không có mập mập. Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?" Hấn nói như vậy, bên cạnh các bác sĩ thì một mặt sưng người.

Phải biết hấn nói là những lời này, những người này đã sớm biết. Chờ hấn ra, là hi vọng hấn có thể ra cái gì thần kỳ quan điểm.

Nhưng hiện thực là, Phùng giáo sư cũng đồng dạng bị kẹt ở một cái giống nhau vấn đề bên trên.

Bên cạnh hai tên chuyên gia một trong Đỗ Tu Phong lúc này nói là nói, "chúng ta trước đó kiểm tra bên trong, người bệnh các phương diện chỉ tiêu toàn

bộ bình thường. Nhưng là thân thể của hần tất cả khí quan lại ở vào cấp bách độ cao phụ tải vận chuyển bên trong, thật giống như một đài nghiêm trọng mạnh máy móc "

Lúc này, bên cạnh nhìn điện tâm đồ y tá bỗng nhiên kêu sợ hãi, "Người bệnh nghiêm trọng nhanh chóng tính nhịp tim thất thường!"

"Sóng não xuất hiện vô cùng" xuất hiện trận phát tính ổ đột. Tự phát tính cao biên độ sóng cực đột."

Tất cả y sinh trên đầu đều gấp mồ hôi!

Viện trưởng một mực là đứng ở vị giáo sư này bên cạnh, lúc này dưới trán ba bên trên cũng là mồ hôi. Hần cảm cái kia béo tay như là tắm rửa đồng dạng trên dưới bôi, mồ hôi lại vượt bôi càng nhiều.

Phùng giáo sư lộ ra nhưng đã thúc thủ vô sách, thủ trưởng lúc nào cũng có thể chết. Mà hần hiển nhiên không có đường giải quyết.

Mặc dù có chút kết luận rất khó nói ra miệng.

Nhưng Phùng Chính Bình làm một cái một mực cường điệu nghiêm cần gánh làm thầy thuốc. Lại cảm thấy, chính mình tất nhiên ra, cứu chữa bất lực, nhất định phải nói ra, bởi vì mang xuống cũng sẽ không có đường kết quả, "Hần lúc nào cũng có thể phát sinh đại diện tích chảy máu não cùng đồng phát tính bệnh tim cùng toàn thân tính động mạch tim chảy máu chứng "

Hần trầm mặc một chút sau đó nói, "Loại bệnh này không phải hiện tại y học có thể trị liệu." Câu nói này tương đương tuyên bố người bệnh chết.

"Lập tức thông tri người nhà chuẩn bị hậu sự."

Trên thực tế, lúc này người bệnh mặc dù đều ở bệnh nặng bên ngoài mặt. Nhưng gia thuộc người nhà xuất phát từ nóng lòng một mực đang vụng trộm nghe được bên trong tin tức.

Vì lẽ đó lời này không đợi y sinh truyền đạt ra đi. Bên ngoài liền đã nổ tung.

Gia thuộc người nhà giáp, "Chuyện gì xảy ra trước đó còn rất tốt đây."

Gia thuộc người nhà Át, "Bệnh viện này cũng quá không chịu trách nhiệm, nói là để cho người ta chết cũng làm người ta chết a!"

Lúc này Hường Vũ ở bí nước tiểu khoa trong phòng bệnh.

Bi Tùng cái gọi là giải phẫu cũng bất quá là cách một đoạn nhỏ da mà thôi. So với những cái kia làm mỹ dung mà đem mặt xương cắt đứt các nữ nhân đó là khinh không thể lại nhẹ.

Hần lại thống khổ trên giường thẳng hừ hừ. Cùng lúc trước hần lời nói hùng hồn hoàn toàn không liên quan. Mà cái kia bệnh viện không đau nhức điều khắc mini vòng cắt, nhìn cũng vẫn là gặp đau nhức.

Hường Vũ nhàm chán ngồi một hồi lại đi ra, dự định đi ra bên ngoài ban công trông chừng.

Mà bên ngoài thì đang có một cái vóc người yếu điệu như là anime nhân vật thân ảnh, đang lo lắng nhìn chung quanh.

Hách Nhất Phi thể mà đến nơi này đến! Nàng bộ dáng hiển nhiên ở cấp bách tìm người.

Hường Vũ, "Người, đang tìm ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Nói là sinh hoạt liền sinh hoạt

Hách Nhất Phi quay đầu nhìn thấy Hường Vũ, ánh mắt lộ ra ngạc nhiên mừng rỡ, "Là người, người có thể cứu cứu gia gia của ta sao?"

Mỹ nữ này ở Hường Vũ trong ấn tượng một mực là cái phi thường yên tĩnh tự tin hình tượng. Lúc này lại sắc mặt trắng bệch trong mắt chứa nước mắt.

Nếu như là vừa mới cái kia giáo sư vênh váo tự đắc thái độ. Hường Vũ là tuyệt không có ý định hỗ trợ. Nhưng Hách Nhất Phi nhân cho Hường Vũ ấn tượng cũng không tệ. Lại nói bệnh nhân dù sao cũng y sinh không có quan hệ gì.

"Ta chỉ có thể thử một chút." Hấn những năm này tao ngộ khiến cho hấn thành thực rất nhiều, có mấy lời không biết nói quá đầy.

Hách Nhất Phi có chút giọng nghẹn ngào nói là, "Y sinh đã hạ bệnh tình nguy kịch thông tri. Người chịu hỗ trợ ta liền đã rất cảm kích." Loại thời điểm này đã triệt để là lấy ngựa chết làm ngựa sống.

Kỳ thật bí nước tiểu khoa cũng trọng chứng thất chỉ là cách một cái trong thang lầu mà thôi. Hai người lúc chạy đến đợi. Hách gia tam cô lục thẩm đã vỡ tổ đồng dạng tại mắng chửi người, trong lúc đó còn kèm theo các loại uy hiếp, "Nhà ta lão gia tử sống được thật tốt. Bệnh viện các người nói cho trị không có liền trị không có."

"Cùng các người không xong! !"

Ngăn ở phía trước nhất một cái bác gái ngao ngao gọi, "Nhà ta lão gia tử mệnh bệnh viện các người bồi được tốt hay sao hả?"

Người viện trưởng kia thấp bé thân thể đứng ở trong đám người đón một đám lão bà nước bọt như là tắm rửa. Hấn cũng không dám cãi lại.

Hách Kiểm Minh thân phận không tầm thường. Hấn chết chủ tịch quốc gia đều muốn đến tặng hoa vòng tròn. Đám này tam cô lục thẩm phía sau đến cùng Hữu Thập sao thân phận. Người nào đều không thể đắc tội.

Hấn lúc này trong lòng cũng ở thù hận, cái kia Phùng Chính Bình giáo sư, làm sao ngay cả chào hỏi đều không đánh, trực tiếp liền xuống bệnh tình nguy kịch thông tri!

Phùng Chính Bình người này bản thân là học thuật giới quyền uy một trong, bình thường thói quen là có sao nói vậy. Vấn đề là phóng tới một ngày này, không nghĩ ngờ tính chộc tổ ong vò vẽ. Ít nhất cũng phải để trong nội viện nhân trước tiên hách đo một cái đối sách nói lại đi.

Nhưng một phương diện khác, người viện trưởng này trong lòng cũng rõ ràng, cái này Hách lão gia con sự tình, chỉ là cái sớm muộn. Cơ bản xem như từ cục.

Hấn ở khổ sở suy nghĩ lý do thoái thác, muốn đem chính mình trách nhiệm rửa sạch sẽ lại có thể để Hách Kiểm Minh người nhà bình tĩnh lửa giận lại nói nghe thì dễ. Lúc này trên đầu mồ hôi lạnh như sương.

Hường Vũ đi theo Hách Nhất Phi lúc chạy đến, mắng chửi người nhân giữ cửa chặn ở đến gốc rễ không qua được.

P phía trước Hách Nhất Phi liền miên đưa các nàng cảm ơn, "Đại cứu mạng, chó mắng. Ta mời người đến cho gia gia xem bệnh." "Di Hai, người nhường một chút, nhường một chút!"

Nàng mà nói ngược lại để bên trong Phùng Chính Bình giáo sư nghe được, vị này vẫn đứng ở cứu giúp phòng bệnh tận cùng bên trong nhất.

Nhìn thấy Hách Nhất Phi cùng Hường Vũ tiến đến, thế mà cổ chấp phát một câu, "Người để cho người khác đến trị. Ta là không thể vì hấn hành vi phụ trách nhiệm."

Hách Nhất Phi một mực thoát nhìn là cái rất ôn nhu nhân. Lúc này nhìn không được khởi xướng giận ra, "Ta tại sao mời người tới. Các người còn có biện pháp nào cứu người sao?"

Lời này để Phùng Chính Bình yên lặng.

Hường Vũ nhìn thấy cái kia trên giường bệnh Hách lão gia giờ Tý đợi. Cái này nhân thân bên trên đã dựng vào nhất giường màu trắng ga giường nhìn qua, những người này không ôm bất cứ hy vọng nào.

"Cảm giác so vừa mới lại tăng thêm một số." Hường Vũ đi qua sờ trường ấn vào Hách Kiểm Minh Kiên Tĩnh huyết.

Những chuyên gia kia cùng các bác sĩ là bởi vì ngoài cửa gia thuộc người nhà ngăn đón, cũng ra không được. Vì lẽ đó đều ở phòng bệnh trầm mặc nhìn xem.

Dù sao tất cả mọi người cũng không ôm cái gì hi vọng.

Phùng Chính Bình giáo sư nhìn xem Hường Vũ ở Hách lão gia con thân thể liên tục điểm theo, sắc mặt nặng nề nói là, "Mặc dù ta cứu không hấn. Nhưng thầy thuốc chúng ta trách nhiệm chính ta gấp phụ. Các người để không có y sinh tư cách nhân đến cho bệnh nhân chữa bệnh, loại trách nhiệm này, cũng phải chính mình phụ."

Người viện trưởng kia lúc này cũng mượn quan tâm trị liệu tình huống theo ngoài cửa rút lui tiến đến tránh né tiếng mắng. Vừa vặn nghe nói như thế, hấn có loại xúc động hận không thể đem Phùng Chính Bình miệng khe hở bên trên.

Hách lão gia con không bằng những người khác. Chết muốn lên tin tức phát sóng liên tục. Lần này một cái không tốt, đệ nhất bệnh viện nhân dân xem như xong.

Dù là chỉ có một phần vạn cơ hội, hẳn cũng là hi vọng người ta có thể thử một chút.

Hắn lúc này xem như dùng bất cứ thủ đoạn nào, chỉ cần thoát ly liên quan.

Cái này Hách lão gia con vốn là được quân đội trại an dưỡng. Vẫn là vị viện trưởng này chính mình đặc biệt kéo qua đến việc. Hơn nữa hẳn còn cố gắng đi rất nhiều môn đạo. Mới để người ta hạ quyết định đến đệ nhất bệnh viện nhân dân đến an dưỡng.

Loại này cao quy cách cán bộ kỳ cựu, là rất nhiều bệnh viện hàng bán chạy. Bởi vì bọn họ là quốc gia "Không tiếc bất cứ giá nào đều muốn cứu giúp" đối tượng. Đạt được bọn hắn bệnh viện thậm chí có thể mượn cơ hội đạt được trước đó vẫn muốn phối nhưng lại không xứng với giá trên trời chữa bệnh khí giới.

Bệnh viện ở giữa cạnh tranh là phi thường kịch liệt.

Đối với đệ nhất bệnh viện nhân dân tới nói Hách Kiểm Minh không riêng gì tiền sự tình. Hẳn quảng cáo hiệu quả cùng người sau lưng mạch tài nguyên cũng là bọn hắn quan tâm tới cực điểm đồ vật.

Lại ai biết, vị này khỏe mạnh vô cùng lão thủ trưởng hẳn lại đột nhiên xảy ra chuyện. Hơn nữa, vừa ra sự tình chính là muốn chết.

Viện trưởng một tay cầm tay trắng lựa trên đầu xoa mồ hôi ở một bên nhìn xem. Trong lòng thì đang âm thầm cầu nguyện. Hy vọng có thể có chút kỳ tích xuất hiện. Bỗng không cửa này thật qua không.

Hương Vũ thì gốc rễ không để ý tới những người này. Hai tay của hắn ở Hách Kiểm Minh vai công bên trên giao thoa, giúp hắn quá khí.

Hách Kiểm Minh tu hành 《Thương Ưởng Chân Khí》 đã hơn bảy mươi năm, có thể nói ứ động cực sâu.

Ngón tay đụng phải thân thể của hắn, thậm chí có loại tay chân hơi đau cảm giác. Nội công bình thường người tu hành gặp được loại tình huống này cũng sẽ khó mà xử trí.

Nhưng Hương Vũ tu luyện 《Tiên Thiên Chân Khí》 cùng Hách Kiểm Minh căn bản không phải một cái lượng cấp. Lúc này xử lý thuận buồm xuôi gió.

Phùng Chính Bình ở một bên lạnh lùng nhìn xem, cũng không lên tiếng. Đối với bệnh nhân này tình huống bọn hắn đã có kết luận. Không có khả năng lại có cái gì kỳ tích. Vì lẽ đó cũng bất quá đến mảnh nhìn cái gì.

Lúc này ngoài cửa một bầy nữ nhân mất đi chửi đối tượng, bắt đầu phối hợp khóc ra thành tiếng. Các loại tiếng khóc rung trời.

《Tiên Thiên Chân Khí》 ba đầu hành khí thủ pháp, có thể hóa thành thiên biến vạn hóa. Cũng có thể hút đối phương chân khí. Bất quá, Huyết Ngọc bên trong trong tư liệu có nâng lên, những này không khỏi chính mình tu luyện tâm đắc chân khí, rất dễ dàng xuất hiện chân khí tương xung. Rước lấy vấn đề càng nhiều. Vì lẽ đó Hương Vũ cũng không đi tham loại này món lợi nhỏ.

Sau năm phút.

Bên cạnh giám thị lấy máy tính y tá bỗng nhiên gọi nói, "huyết áp cùng nhịp tim đang khôi phục bình thường!"

Trong phòng tất cả mọi người giật mình ngồi thẳng lên.

Viện trưởng lau mồ hôi tay dừng lại, hai mắt trừng mắt đang giúp Hách Kiểm Minh đạo khí Hương Vũ.

Hách Nhất Phi thì song tay nắm chặt ở trước ngực. Nàng cùng nam sinh này chỉ là giao thủ qua một lần, nhưng lại biết đối phương tu vi thâm hậu. Lúc này đã là hy vọng cuối cùng. Nhưng lại cũng không nghĩ tới hắn thật có thể sáng tạo kỳ tích, lại không thể không ôm hi vọng. Nàng lúc này khẩn trương đến bắt hai tay không dám lên tiếng.

Phùng Chính Bình giáo sư thì tại sững sờ về sau vọt tới màn hình trước.

Bên cạnh các bác sĩ thì gom lại điện tâm đồ giám không khí bên cạnh. Y tá kia không thời báo ra số lượng, "Điện tâm đồ, khôi phục bình thường."

"Nhịp tim trở về đến 80..." Tiểu hộ sĩ âm thanh ở cả cái phòng bệnh lộ ra đến mười phần giòn nhẹ. Bởi vì trừ nàng cơ hồ không một người nói chuyện.

Phùng Chính Bình cũng đồng dạng nhìn thấy giám sát trên thiết bị kết quả. Cái kia vừa mới bị chính mình tuyên bố sắp chết vong nhân, lúc này đã đang đang khôi phục, hơn nữa tốc độ khôi phục rất nhanh.

Hắn vội chính mình phương kính mắt có chút không tin thì thảo nói là, "Làm sao có thể..."

Vô luận hắn cảm thấy đến cỡ nào không có khả năng. Trước mắt tất cả đều đang nói rõ lấy sự thật. Điện tâm đồ giám sát khí bên trên số lượng. Sóng não bức tranh bên trên biểu hiện kết quả. Thậm chí trên giường bệnh lão nhân chậm rãi hướng tới bình ổn tiếng hít thở đều đang nói rõ lấy tất cả.

Cái kia nguyên bản đi theo sau lưng của hắn hai cái cấp tình chuyên gia lúc này đều chạy đến trước giường bệnh nhìn xem Hương Vũ thủ pháp xử lý. Viện trưởng càng là chen ở giường trên đầu cùng nhìn Tây Dương kính trừng to mắt nhìn xem.

Trước sau bất quá mười mấy phút.

Lão nhân thật đã chuyển tốt.

Lại qua ba phút. Hường Vũ nói câu, "Đã không có việc gì."

Ở tất cả mọi người trước mắt bao người. Lão nhân kia thế mà như vậy dằng dặc tỉnh lại. Cái này tỉnh để cho người ta bắt ngờ không kịp đề phòng.

Các bác sĩ giật mình, "Cái này..."

"Tĩnh..."

Viện trưởng ngớ ngẩn đồng dạng trừng to mắt nhìn xem chậm rãi tỉnh lại Hách Kiếm Minh.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Tìm người

Phùng Chính Bình giáo sư coi như vừa mới bởi vì rụt rè mà không có đi qua. Lúc này cũng vẫn là cả kinh há to mồm, "Cái này. . . Dạng này..."

Hách Nhất Phi bỏ nhào vào bên giường, "Gia gia, người tỉnh lại?"

"A..." Lão nhân dân ra một hơi, "Cảm giác thật nhiều. Làm sao, ngoài cửa là ai đang khóc nha, như thế ảm ỉ?"

Hách Nhất Phi quay đầu nhìn một chút cửa phương hướng, "Ừm.. Có thể là Nhị thẩm..."

Môn kia bên ngoài cũng sớm đã có nhân đang khóc, lúc này cơ hồ là tiếng khóc rung trời.

Hách Kiếm Minh sinh tử đối với những gia tộc này bên trong nhân đến nói thật ra mang ý nghĩa quá nhiều.

Mặc dù nói hấn đã về hưu. Mặc dù nói, hấn đã bắt quá hồi chính sự.

Nhưng hấn còn sống hiển nhiên đối với những người này chỗ tốt quá nhiều. Chỉ riêng là bọn hấn sinh bạn cũ cùng những cái kia thiên ti vạn lữ quan trường quan hệ, cũng không phải là một hai câu có thể nói tới thanh.

Chết, mặc kệ tang lễ phong quang đường nào. Cũng là nhân đi đồ mát. Trước đây sau khác nhau coi như lớn.

Mười mấy phút. Người nào cũng sẽ không nghĩ tới cái kia đầu đuôi vốn đã bị hạ tử vong phán quyết nhân thể mà còn có thể lại sống lại.

Viện trưởng lúc này theo đầu giường bên trên rút về. Một bên lấy tay vụng trộm lấy tay bóp chính mình vai cùng chân. Theo vừa mới đến bây giờ, hấn một mực không có chú ý, lúc này mới phát hiện mình toàn thân cũng là chua. Cùng chạy một trận Marathon, "Ta phải tìm miếu thấp hương a ~!"

Hách Kiếm Minh lúc này quay người lại đưa chân đến bên giường, "Ta giày đây?"

Hấn là té xiù sau bị đưa tới nơi này, trên mặt đất làm sao có thể có hấn giày.

Viện trưởng ngược lại là phản ứng nhanh, "Thủ trưởng, giày lập tức tới ngay."

Quay đầu chỉ huy nói là, "Nhanh, nhanh đi giúp thủ trưởng cầm đôi giày đến!"

Cái kia bên cạnh vừa mới cứ thế lâu ngày nhất đám thầy thuốc bọn họ, lúc này cùng sống lại, đồng loạt bắt đầu hành động.

Rất nhiều nhân thẩm dân ra một đại khẩu khí. Một ngày này cũng không cần cần là Hách Kiếm Minh ở trước quý môn quan đi một vòng. Liên tiếp đệ nhất bệnh viện nhân dân cũng ở trước quý môn quan đi một vòng.

Quan hệ này đến trong bệnh viện này tất cả mọi người tiền đồ, không phải nói cười. Đặc biệt là nào đã chiếm cứ hay phòng vị trí tốt nhân, càng là thẩm kêu một tiếng kinh hiểm. Mỗi cái bệnh viện vị trí tốt cũng là chỗ có mắt nhìn chăm chăm, đệ nhất bệnh viện nhân dân loại này bài danh cực cao tam giáp

bệnh viện liền càng là như vậy.

Phần lớn người thăm ra một ngụm thờ dài.

Viện trưởng lúc này ân tình chạy lên trước vuốt mông ngựa, "Thủ trưởng, ngài trước tiên nghỉ ngơi thật tốt lấy. Trước đó đâu, ngài bỗng nhiên té xỉu. Lúc này vừa mới cứu chữa xong. Giây, lập tức liền có nhân đưa tới. Ngài không bằng trước tiên nằm trên giường một hồi, nghỉ ngơi, nghỉ ngơi một hồi."

Mà lúc này Hách Nhất Phi thì bỗng nhiên đặt câu hỏi, "Vừa mới cứu người nam sinh kia đây?"

Câu nói này hỏi được người chung quanh sững sờ. Tất cả mọi người bắt đầu nhìn chung quanh. Hường Vũ vừa mới rõ ràng ngay ở chỗ này.

Chỉ bất quá Hách Kiếm Minh sau khi tỉnh lại, tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung đến lão thủ trưởng thân thể a.

Nhưng cái này một cái nhảy mắt, nam sinh kia liền không thấy.

Hường Vũ những năm này nhìn nhiều trước ngạo mạn sau cung kính. Đối với loại này chỗ ở trong trung tâm xu nịnh thúc ngựa sự tình, cũng thật đã không quá thích xem.

Lại nói, hần bản thân cảm giác chỉ là thuận tay cứu người. Cũng không nghĩ nhiều cái gì, sự tình tự nhiên quay người mà đi. Không nói nhiều.

Hách Kiếm Minh, "Cứu ta nhân??" Hần vừa mới một mực thuộc về trong hôn mê. Đối với phát sinh những việc này, căn bản không có ấn tượng, tự nhiên cái gì cũng không biết.

Hách Nhất Phi thì ngồi ở hần giường vừa bắt đầu nói với hần vừa mới phát sinh những cái kia kinh hiểm sự tình.

Những bác sĩ kia cùng hiện trường viện trưởng bọn người thì ở một bên có chút ngượng ngịu mặt mũi, yên lặng lui ra ngoài.

...

Đệ nhất bệnh viện nhân dân không có có thể cứu sống thủ trưởng. Sau cùng bị nhất một học sinh cứu sống, chuyện này nghe cũng quá xấu hổ. Nhưng bất kể nói thế nào, thủ trưởng mệnh bảo trụ, cửa ải khó khăn nhất là qua.

Viện trưởng lúc này đã chạy ra ngoài, một bên an bài đến tiếp sau sự vật. Một ngày này, thật sự là trở về từ cõi chết.

"Vừa mới nếu như không phải nam sinh kia.

Bệnh viện coi như xong." Hần thờ dài nói. Cùng vừa mới ở trong phòng bệnh nụ cười kia chân thành vuốt mông ngựa biểu lộ không giống. Lúc này viện trưởng khôi phục tiến vào trước phòng bệnh loại kia nghiêm túc cùng uy nghiêm.

Bên cạnh hành lang ngoài cửa sổ ánh nắng chiếu vào hần thịt thịt mặt to, có loại đáng vẻ trang nghiêm cảm giác.

Đi theo bên cạnh hần là bệnh viện mấy cái tầng quản lý y sinh.

"Đúng vậy a. Cũng không biết hần cái này là dùng cái gì thủ pháp. Ta cảm thấy rất như là Trung y châm cứu thuật cùng khí công."

Một cái khác theo ở phía sau chừng ba mươi tuổi, tướng mạo thanh tú tuyết trắng nữ bác sĩ nói là, "Vấn đề là, hần gốc rễ không có cảm ngân châm, tuổi tác cũng khinh đầu. Trong ấn tượng khí công đại sư đều là..." Nàng đánh thủ thế tựa hồ không tốt hình dung.

"Vâng. Liền xem như châm cứu, chỉ sợ cũng chưa từng thấy qua loại này tay không."

Viện trưởng cồng tay nhỏ, giữa trưa ánh nắng theo khía cạnh hành lang cửa sổ chiếu vào hần mặt béo bên trên, "Tiểu Lưu, người tranh thủ thời gian tra một chút người này."

Cái kia nữ bác sĩ có chút ngậm hiểu, "Viện trưởng, người muốn lôi kéo hần sao?"

Bên cạnh một cái khác y sinh thì có chút phản đối, "Người này ta nhìn hần tuổi không lớn lắm. Hần là —— trình độ, không phù hợp quốc gia quy định đâu."

Tiểu Lưu bên cạnh một cái phòng chủ quản cũng nói nói, "hơn nữa lần này sự tình, Phùng Chính Bình giáo sư dường như khá là không cao hứng. Chúng ta đằng sau muốn làm sao khôi phục quan hệ đây."

Viện trưởng chấp tay sau lưng, "Ha ha, đến loại thời điểm này, còn nói gì hần phản không ghét. Muốn theo hần tác pháp, chúng ta đệ nhất bệnh viện nhân dân đã xong."

"Lui một vạn bộ giảng, cả nước y học quyền uy giáo sư tất lại còn có những người khác. Mặc dù nói cùng hần kéo lên quan hệ rất không dễ dàng. Nhưng cũng không phải không có thể thay thế."

"Tương phản, có thể giải quyết vấn đề nhân tài là trọng yếu nhất. Nam sinh kia bản sự thể nhưng là độc môn. Có thể sử dụng khí công cứu sống nhân,

loại bản lãnh này truyền đi, không biết bao nhiêu bệnh viện lớn muốn mời hẳn. Hiện tại bệnh viện cạnh tranh thế nhưng là kịch liệt. Nhanh đi tìm hẳn."

Họ Lưu nữ bác sĩ, "Được."

...

Bệnh viện trong phòng bệnh.

Hách Kiếm Minh người bên cạnh đã đi được không sai biệt lắm chỉ còn lại có Hách Nhất Phi. Lúc này trong phòng yên tĩnh.

Hách Nhất Phi đại khái bên trên đem vừa mới sự tình nói rõ ràng.

"Người nói là, người tuổi trẻ kia cứu ta mệnh?" Hách Kiếm Minh tu luyện đã lâu. Kỳ thật theo hẳn vừa mới sau khi tỉnh lại, hẳn liền vẫn cảm thấy toàn thân mình chân khí theo tới hoàn toàn khác biệt.

Gần nhất hai mươi năm, hẳn mỗi lần tu luyện, đều sẽ có toàn thân huyết vị các loại trường đay chua cảm giác.

Đến gần năm năm, loại cảm giác này, cũng biến thành càng thêm nghiêm nặng. Toàn thân kinh lạc bất thành linh gặp từng trận căng đau khó nhịn.

Mà lúc này những cảm giác khó chịu thì hoàn toàn biến mất. Hẳn dẫn đạo vận hành chân khí toàn thân, "Loại kia trường nứt cảm giác lại thật đã hoàn toàn không ở. Trong cơ thể ta chất chứa chân khí lại đã hoàn toàn biến mất! !" Hẳn biểu lộ ngạc nhiên mừng rỡ phi thường ngồi thẳng người.

Hách Nhất Phi, "Gia gia, người thật cảm giác đã hoàn toàn được không?"

"Ừm." Hách Kiếm Minh một bên chậm rãi hành khí, nói là nói, " kỳ thật lần này sự tình, cũng là chính ta cố chấp tạo thành."

"Nhà chúng ta 《 Thương Ưởng Chân Khí 》, là có chút thiếu hụt..."

Hách Nhất Phi cũng là lần đầu tiên nghe nói chuyện này, võ công gia truyền luyện nội lực tốc độ đặc biệt nhanh, trong lòng nàng một mực là phi thường hoàn mỹ, sạ vừa nghe đến phi thường giặt mình, "Có thiếu hụt! ?"

Hách Kiếm Minh, "Loại vấn đề này nguyên bản cũng sớm nên nói cho người. Công pháp này các tổ tiên có lưu giới nói, vượt qua sáu mươi tuổi liền không thể luyện thêm. Nếu không sẽ chân khí bạo trưởng mà chết. Nói cách khác, chúng ta bản môn tâm pháp, chỉ có thể luyện đến sáu mươi tuổi. Sáu mươi tuổi thì có bao nhiêu thành tựu, liền là bao nhiêu."

Hách Nhất Phi, "Chẳng lẽ không có thể giải quyết sao?" Làm người tu hành, nàng cũng là cảnh giới Đại Thừa người theo đuổi. Loại này hạn chế gặp có hậu quả gì không, hiển nhiên có thể tưởng tượng.

Hách Kiếm Minh cười khổ, "Nói nghe thì dễ. nếu là có thể giải quyết vấn đề này, chúng ta người nhà họ Hách có bao nhiêu có thể đi vào cảnh giới Đại Thừa? Tốt như vậy chỗ, chúng ta làm sao lại không đi nghĩ biện pháp giải quyết."

Hắn dừng một cái nói tiếp đi, "Nhà chúng ta theo Ung Chính trong năm, đến bây giờ đã có bao nhiêu đời nhân, dốc hết tâm sức cũng không có có thể giải quyết. Nhân thể mạch lạc vốn là phức tạp vô cùng, chân khí tu hành đến chỗ cao, nếu là không hiểu làm loạn..." Hắn dừng một cái nhíu mày nói là, "... Nhẹ thì tàn phế nặng thì mất mạng đâu." Hách gia các tiền bối hiển nhiên là tác qua loại này nếm thử, mà "Nhẹ thì tàn phế, nặng thì mất mạng" càng là một loại chân thực tàn khốc nếm thử kết quả.

Hách Nhất Phi, "Cái nào gia gia người tại sao còn muốn tiếp tục luyện? Người bây giờ tuổi tác thế nhưng là nhanh tám mươi tuổi."

Hách Kiếm Minh thở dài lắc đầu nói là, "Ai, Đại Thừa chi cảnh —— thông thần chi đạo, ta cả đời không thể đi đến. Lúc đầu đến sáu mươi tuổi bên trên liền nên dừng lại. Lại một mực không bỏ xuống được. Ai, chấp niệm đâu, chấp niệm..."

Hắn lúc này hai tay vận khí nói là, "Nhưng bây giờ ta mấy chục năm chân khí trầm tích, thế mà lập tức toàn bộ đều biến mất!"

Hách Kiếm Minh nói xong những này, cứ thế trong một giây lát nói là, "Người này không thể coi thường a. Có thể đem ta chân khí trong cơ thể tiêu trừ. Chỉ riêng bản sự này đối với chúng ta tu hành 《 Thương Ưởng Chân Khí 》 nhân, liền là vô giá." Hắn nói tiếp, "Nếu như không nhận sáu mươi năm đại nạn vậy khốn, chúng ta Hách gia như thế nào lại chỉ là thành tựu như thế."

Hách Nhất Phi có chút chần chờ nhìn xem lão nhân, "Gia gia... Người sẽ không muốn cướp người ta công pháp a?"

Hách Kiếm Minh lắc đầu, "Người muốn đi đến nơi nào. Người ta vừa mới đã cứu mệnh ta, ta thế nào lại là vong ân phụ ý người. Lại nói danh sư xuất cao đồ, cao đồ cũng tất nhiên có danh sư a. Loại kia bản sự phía sau khẳng định có Đại Thừa tông sư, ai có thể đánh dạng này chủ ý."

"Nhất Phi, người này đối với chúng ta ý nghĩa không thể coi thường. Chuyện này không thể lại kéo, người phải nhanh tìm hẳn."

Chương 13: Mời là ai

Hương Vũ đương nhiên cũng không phải là không thấy. Mà là hồi trường học đi.

Bì Tùng dù sao chỉ là cắt cái bao bì mà thôi.

Quá trình bên trong phát sinh qua những chuyện lớn đó, hần nằm ở bí nước tiểu khoa trên giường bệnh là hoàn toàn không biết được.

Với hần mà nói bởi vì cho hần cạo lông không phải mỹ nữ tiểu hộ sĩ, vì lẽ đó bệnh viện này đã là đau lòng chỗ.

Hương Vũ đi ra nhìn thấy hần thì hần liền kêu la không phải lập tức trở về đi không thể. Hay giống người ta bệnh viện cho hần cạo lông không có phải cái trẻ tuổi xinh đẹp nữ y tá là có lỗi với hần như vậy.

Cầm trong tay hần y sinh cho mở ức chế được phẩm (dù sao làm phẫu thuật, cứng liền phải nứt ra), ở Hương Vũ nâng đỡ liền khắp khiêng đi.

...

Thứ năm buổi sáng.

Nội thành một nhà cao cấp quán bar trong phòng.

Trước đó ngày mồng một tháng năm hoàng kim xung quanh cùng Lý Dư Minh cùng một chỗ lái xe đi ra ngoài chơi một nhóm người, trừ Lý Dư Minh bên ngoài những người khác lúc này đều ngồi ở đây.

Cái kia Phó thị trường nhi tử Uông Bác lúc này đang bung một chén như máu kiên hồng, nhắm chán nhìn xem trong suốt trong ly thủy tinh huyết sắc dịch thể trở về đi lại.

Uông Bác người này mặc dù mặt ngoài đáng đáp ôn hòa, da mịn thịt trắng. Lại là tính tình dễ giận nhân.

"Mở ra, ngày đó ở Vân Hải cửa công viên nam người biết sao?"

Bên cạnh hần là một cái cạo lấy bản thôn làn da có chút Hắc suất ca. Chính cùng hần ngồi một chỗ mà nghe cô gái bên cạnh ca hát.

Cái kia da đen đầu trực suất ca nghe được câu này cứ thế một chút, "Thiên ấy.."

Cái này gọi mở ra là Vân Thanh thành phố phú nhị đại, ở trong nhóm người này nói chuyện địa vị tự nhiên so ra kém Uông thiếu gia. Nhưng cha hần thân gia mấy trăm triệu, hắc đạo thượng cũng có phương pháp, là nơi đó một cái người có quyền.

Hần cũng một mực là xà tinh kia mặt muốn theo đuổi đối tượng. Hần cùng Lý Dư Minh nhận thức cũng đã có rất nhiều năm. Có thể dựng vào Uông Bác chính là Lý Dư Minh giới thiệu.

Nghe được Uông Bác hỏi lên như vậy, hần cứ thế một chút, kịp phản ứng, biết rõ hần chỉ là Hương Vũ.

Ngày đó Lý Dư Minh xe liền là hần mở. Chu Vân Lăng sau khi xuống xe, hần trên xe vì lẽ đó biết rõ một số tình huống.

Hần không nghĩ ra Uông Bác tại sao nhắc lên người kia, "Người nói là gia hỏa kia, ta nghe Lý Dư Minh nói qua. Trước kia trong nhà cũng coi như có chút tiền. Về sau muốn làm bất động sản, kết quả làm hư. Hiện tại còn thiếu đặt móng nợ đây. Tám đời cũng còn không rõ. Không phải chúng ta vòng tròn bên trong nhân."

Uông Bác như có điều suy nghĩ, "Nguyên lai là người như vậy..."

Mở ra có chút giật mình, "Người lo lắng hần tranh với người đầu. Là cái nữ đều có thể nhìn ra được Uông thiếu gia ngài mới là tương lai. Cái loại người này gốc rễ không đáng bị coi là chuyện đáng kể."

Uông Bác có chút nhú mày, "Ta đương nhiên biết rõ hần không đáng bị coi thành chuyện gì to tát." Hần mặt không vui, "Ta chỉ là trong lòng khó chịu, Chu Vân Lăng cùng người này dường như rất quen. Hơn nữa, hai ngày này không biết Lý Dư Minh đang làm cái gì. Lúc đầu nói là gọi hần đem xung quanh giáo hoa sẽ cùng nhau ước đi ra chơi. Chợt nói cái gì bề bộn nhiều việc. Mở ra người nói là hần đây có phải hay không là đang cùng ta làm đáng."

"Cái này, cũng không về phần đi." Mở ra người này, bản thân cũng kể thừa cha hấn lẫn lộn đời tình truyệt. Làm sao có thể nói lung tung.

Nhưng hấn lúc này cũng là buồn bực vô cùng. Lý Dư Minh bình thường khôn khéo rất, cũng rõ ràng là muốn mượn Chu Văn Lăng nịnh nọt Uông Bác. Thật vất vả có chút khởi sắc. Vốn đang nói là giúp đỡ lại ước đi ra ngoài chơi. Chợt lại leo cây, đây quả thực là ở làm bừa.

Hấn nhìn xem bao sương xoay tròn ánh đèn nghĩ thầm, Lý Dư Minh làm như vậy là có ý gì? Đầu bỗng nhiên có vấn đề?

...

Tương Yên Yên hôm nay buổi sáng ở trong phòng ngủ, đối tắm gương trang điểm. Nàng hai ngày này đại bộ phận thời gian ở không cơ hồ đều ở đối tắm gương.

Trước đó Lý Dư Minh đã từng ám chỉ qua, hai ngày này lại muốn mời các nàng đi ra ngoài chơi. Cho nên nàng một mực đang chuẩn bị.

Nhưng bây giờ hai ngày đi qua, Lý Dư Minh thế mà không có tiếng không có tiếng nổ. Loại tình huống này để cho nàng ít nhiều có chút mà thất lạc.

Bản thân nàng là một lòng muốn câu kim quy con rể, suy nghĩ nhiều cùng đám người này tiếp xúc. Lúc này có chút không nhanh nói là, "Lý Dư Minh nói xong đi ra ngoài chơi, làm sao hai ngày một chút động tĩnh đều không có?"

Chu Văn Lăng thì ngồi ở đối diện trên giường đọc sách,

"Hấn không có động tĩnh tốt nhất. Ta học tập bên trên sự tình cũng không kịp."

"Người người này thật sự là nói là bất tỉnh. Người ta thị trường nhi tử thích người. Người thật nhìn không ra?"

Chu Văn Lăng, "Ta không thích hấn."

Xà tình mặt im lặng lắc đầu, "Kết hôn loại sự tình này, một bước thiên một bước địa. Người ánh mắt kia a, tìm cũng tìm một cái có tiền đồ điểm nha. Có người khóc một ngày."

...

Một ngày này buổi chiều.

Hách Nhất Phi thì tại đệ nhất bệnh viện nhân dân trong phòng bệnh đối với gia gia tác báo cáo, "Ta phái người tra bệnh viện tư liệu."

"Cùng này liên quan bệnh nhân có một vị đăng ký danh tự là "Lý Dư Minh", hấn là NH huyện XC khu trưởng lý Đại Minh nhi tử. Ta tiếp xúc một chút. Người kia rất rõ ràng không phải chúng ta muốn tìm cái kia."

Hách Kiềm Minh đứng ở phía trước cửa sổ song chậm rãi lên xuống chậm chạp thổ nạp, "Ừm, tiếp lấy đây? Có khác đầu mới sao?"

Bởi vì trong cơ thể trầm tích chân khí bị bài xuất. Lúc này Hách Kiềm Minh lại đang toàn lực tu hành. Với hấn mà nói, đây không thể nghi ngờ là Phó với hấn lần thứ hai sinh mệnh. Lúc này không làm gì ngay tại tu luyện.

Hách Nhất Phi có chút nhú mày nói là, "Gia gia người lại đang luyện nội công."

Hách Kiềm Minh nghe được lời này, cao hứng tâm tình tràn đầy với nhan bề ngoài, "Hiện tại trên người của ta trầm tích tán loạn nội lực đã toàn bộ biến mất. Có cái gì không thể luyện. Nói không chừng ta sinh thời còn có thể đột phá đến Đại Thừa."

Trước đó gia gia kém chút chết sự tình, cho Hách Nhất Phi lưu lại ấn tượng thực sự quá sâu. Để cho nàng tổng có chút bận tâm.

Hách Nhất Phi, "Lúc trước hấn ở Quyền Minh Đạo Quán cùng ta giao thủ thời điểm, cũng không có đăng ký danh tự. Vì lẽ đó không phải quá tốt tra."

Hách Kiềm Minh có chút nhú mày, "Mau chóng tìm đi. Ta hiện tại càng là cảm thấy hấn thực lực cảnh giới không thấp. Nếu là bị kinh đô mặt khác mấy nhà nhân phát hiện. Chúng ta liền quá thất bại."

Lão nhân ngẩng đầu nhìn bệnh viện phía bên ngoài cửa sổ nơi xa phong cảnh. Bởi vì là khách quý phòng bệnh, nơi này tầm mắt cơ hồ có thể nhìn thấy nửa cái Vân Thanh nội thành phong cảnh, "Hiện khi tìm thấy hấn, đối với chúng ta ý nghĩa phi thường trọng đại. Nhân công thành tên trước sợi cỏ thì bằng hữu thường thường trân quý hơn. Bởi vì khi đó, mọi người tương hỗ ở giữa không có có cái gì lợi ích quan hệ, tương đối là đơn thuần. Tương phản, Thành đại nhân vật về sau bằng hữu. Một phương diện vây quanh người khác nhiều, một phương diện khác lại rất khó không bị coi như là trên lợi ích quan hệ. Rất khó thành là chân chính bằng hữu."

Hách Nhất Phi gật đầu, "Kỳ thật đầu mới vẫn là có. Ta nghĩ hấn lúc ấy ở cái kia phòng phía trước đứng thật lâu. Hấn là cùng người bên trong có quan hệ. Ta tường điều tra, những bác sĩ kia cùng y tá cũng không nhận ra hấn. Vì lẽ đó chỉ có thể là trên người bệnh nhân. Mà buổi sáng hôm đó lại chỉ đăng ký gọi Lý Dư Minh bệnh nhân. Ta dự định để cái này gọi Lý Dư Minh nhân, đem hấn nhận thức bằng hữu đều kêu đi ra tụ một lần. Trên lý luận hấn là có thể tìm được hấn."

...

Lý Dư Minh lúc này đang tại đại rơi xuống đất gương to trước mặt thử hấn màu trắng nhả ô vuông sư đàn âu phục, "Nhân cùng người là có đẳng cấp khác nhau." Hấn đối trong gương chính mình đánh giá như thế nói. Đối với cái kia trong gương tạo hình cùng quần áo phẩm vị, hấn hiển nhiên rất hài lòng.

Hấn rất ưa thích hoặc là nóng lòng đem người cùng người đẳng cấp hiển lộ đến phân biệt rõ ràng. Hấn không thể đem những này khác nhau dùng bút viết lên mặt. Cái này khiến hấn cảm thấy cao hứng cùng hạnh phúc.

Lúc này ngoài cửa một người mặc đồ áo thun cơ bắp người tuổi trẻ đẩy cửa ra, "Dư Minh, mở ra đã cho người đánh ba điện thoại. Thật không tiếp?" Cái kia tên cơ bắp cầm Lý Dư Minh điện thoại, tiểu mắt thấy hấn.

"Ta không phải nói với hấn ta có việc à." Lý Dư Minh chậm rãi hảo chỉnh lấy hai tay ở cổ phía trước điều chỉnh chính mình lĩnh lễ, "Người giúp ta hỏi cái tin nhắn, nói là ta có việc gấp, muốn một chút cho hấn đánh lại."

"Được rồi." Cái kia tên cơ bắp quay người ra ngoài. Tên cơ bắp tên gọi Đái Đông, làm hấn ở Vân Thanh đại học quan hệ tương đối tốt mấy cái huynh đệ một trong. Là cái nổi danh Thái quyền cao thủ, trên lời dài là cái nhân vật hung ác. Đánh nhau cũng là nhân vật hung ác.

Lý Dư Minh cần dùng đến hấn. Vì lễ đó lung lạc rất nhiều. Đi ra ngoài chơi phần lớn gấp mang theo trên người. Hai người quan hệ cũng rất sát, so Lý Dư Minh cùng Ưông Bác loại này giao tế phải tốt hơn nhiều.

Lý Dư Minh trên mặt có một tia khinh thường, "Hừ, chuyện gì so ta hiện tại sự tình còn trọng yếu hơn đây. Hắc hắc..." Trên mặt hấn có cười, ta muốn trèo thể nhưng là Hách gia căn này cành cây cao.

Thật thành, cái kia Ưông Bác lại chỗ nào thả trong mắt ta. Hắc hắc, nói câu không dễ nghe mà nói. Hấn Ưông Bác ba ba bắt quả là Vân Thanh thành phố Phó thị trưởng, một cái phó thỉnh cấp mà thôi.

Hách gia xem như khai quốc người có công lớn, để quốc người sáng lập một trong. Nói là hoàng thân quốc thích cũng không đủ.

Cùng người ta so sánh cái kia Ưông thiếu gia chẳng qua là chỉ trong giếng cóc. Chân chính khác nhau một trời một vực.

Hấn đối với mình tán gái thủ đoạn từ trước đến nay tự tin. Hiện tại thì cảm thấy tất cả đều tất cả nằm trong lòng bàn tay.

Bởi vì Hách Nhất Phi bỗng nhiên xuất hiện. Hấn hai ngày này mới bắt thành linh khai thác không cùng Ưông Bác bọn người gặp mặt thái độ. Đặc biệt là ngày mai buổi sáng, Hách Nhất Phi vậy mà nói là muốn Lý Dư Minh đem bằng hữu gọi đến tụ họp một chút.

Loại sự tình này nhất định liền để Lý Dư Minh vui ra ra bên ngoài. Mặc dù hấn không biết Hách Nhất Phi tại sao phải hấn tác loại sự tình này.

Nhưng lấy Lý Dư Minh tán gái kinh nghiệm, hấn lại biết muốn đuổi theo nữ nhân bước đầu tiên liền là ước ra ngoài tản bộ nhìn cái phim cái gì.

"Hẹn hò" bản chất chính là cho cơ hội bồi dưỡng tình cảm. Hiện tại mỹ nữ chủ động mời, đây chính là chủ động đưa lên cơ hội.

Loại thời điểm này, tự nhiên nhất định phải giảm bớt đối thủ cạnh tranh.

"Ưông Bác gia hòa này đáng đáp không xấu, gia đình điều kiện lại so với ta tốt được nhiều. Thật muốn cạnh tranh, coi như phiền phức, không thể không phòng."

Mà Ưông Bác bên người mấy cái kia cũng không kém. Trước đó mỗi lần Lý Dư Minh đều sẽ rất cố gắng tan đến trong hội kia đi, hay rút ra cao một chút thân phận của mình.

Nhưng bây giờ là hoàn toàn tương phản. Có nhiều thứ không thể nói.

Lý Dư Minh mặc quần áo từ tế đi ra, Đái Đông ở bên ngoài gọi di động trò chơi.

"Đái Đông, chúng ta ngày mai phải đi Vạn Lệ khách sạn mở tụ hội."

Đái Đông theo đang đang nghịch súng chiến trong trò chơi giật mình ngẩng đầu, "Cái kia ca kịch viện phong cách khách sạn năm sao? Lớn như vậy thủ bút?"

Hấn cũng không phải xem thường Lý Dư Minh hoa không số tiền này. Mà là Lý Dư Minh người này, mời người đi ra ngoài chơi, cho tới bây giờ đẳng cấp rõ ràng.

Vạn Lệ loại rượu này cửa hàng ở Vân Thanh thành phố cấp năm sao bên trong thể nhưng là hàng đầu, đi loại này cấp bậc địa phương một lần ít nói không có hơn vạn khối sượng mặt.

Lý Dư Minh cha cũng chỉ là cái khu dài. Cũng không thật có núi vàng.

Đái Đông, "Mời người nào nha, đi mặc như vậy khách sạn?"

Lý Dư Minh cười thần bí, "Người ngày mai liền biết."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Tìm đến liền là hấn

Buổi sáng, Hường Vũ đang tại gà rán quán cửa hàng đi làm thời điểm liền nhận được Bì Tùng điện thoại, "Hường Vũ, giữa trưa có nhân mời người ăn cơm sao?" Bì Tùng hôm nay tâm tình là coi như không tệ. Giải phẫu sau khôi phục rất tốt. Trừ ăn xong bắt lực thuốc về sau, thật bắt lực bên ngoài, tất cả đều "Rất" tốt.

"Làm sao người muốn mời ta?"

Bì Tùng, "Cái kia không thể." Hấn dùng một loại uể oải âm thanh nói là, "Ta tháng này trong tay nhưng gấp, lại là nhà văn thuật. Ta nói là có nhân mời ta. Không có mời người sao?"

"Cái này không bình thường à. Ta nào có người như vậy có mặt mũi." Hường Vũ lời này mang một ít mà chế nhạo. Bì Tùng người này không phải cái gì mặt mũi, mà là hấn hoàn toàn không sĩ diện, khắp nơi cho người ta cười bời cộ chỗ tốt. Đương nhiên cái này là hấn sinh tồn thái độ cũng không thể nói là không đúng.

Bì Tùng lúc này thấp giọng nói là, "Người lão hương Lý Dư Minh mời khách. Giữa trưa ở Vạn Lệ khách sạn. Người biết, liền là cái kia danh xưng Văn Thanh thứ nhất, ca kịch viện phong cách khách sạn!"

Hường Vũ cười lạnh, "Hấn ngược lại là bất thành linh trở nên hào phóng." Lúc trước Hường Vũ nhà có tiền thì những người này ở đây cùng một chỗ liền số Lý Dư Minh hẹp hòi nhất. Trên cơ bản, hấn là cái sẽ đem tất cả tiền đều tính tới cực điểm, tuyệt không ăn nửa phần thua thiệt nhân.

Bất quá đây không phải Hường Vũ muốn quan tâm sự tình, "Hấn mời hấn, không liên quan gì tới ta. Người sẽ không muốn cùng ta khoe khoang đi."

Bì Tùng, "Sao có thể chứ. Ta nói là, ta đi thời điểm. Có Trương Văn tiện đường đưa ta. Thế nhưng là lúc trở về liền phiền phức, Trương Văn hấn buổi chiều không trở về trường học. Người làm công địa phương cùng chỗ ấy tiện đường. Đúng lúc là giữa trưa có thể hay không lúc trở về, mang một chút ta."

Hường Vũ làm công địa phương, cách hấn đất cho thuê phương không xa. Ở giữa đúng lúc là Vạn Lệ khách sạn.

Hường Vũ trong khoảng thời gian này vẫn đang đi làm bên trong. Lúc này mặc dù đã ở tu chân. Cũng không thể trực tiếp liền đem công từ. Hưởng hồ điểm lão bản kia Hoa tỷ đối với hấn cũng không tệ, ăn ở dù sao muốn đến nơi đến chốn.

Lại nói, Huyết Ngọc yêu cầu hấn làm một khối ngọc. Hấn hôm qua dành thời gian đi trên thị trường nhìn một chuyến. Dùng được ngọc giá cả đều không thấp, thấp nhất thấp nhất đều muốn nhất vạn trở lên.

Lấy Hường Vũ hiện tại tài lực, đây là có áp lực. Hấn đến đem cái này tiền tháng kết lại nói cái khác.

Hường Vũ lúc này khách nhân đến lão bản ở chào hỏi, hấn cầm điện thoại di động một bên đi trở về, "Mang người có thể. Nhưng ta không có công phu chờ ở bên ngoài. Ta đến, điện thoại cho người. Người liền chính mình đi ra, đừng kéo."

Bì Tùng, "Tốt, tốt, ta liền biết người đủ ý tứ."

...

Lý Dư Minh một ngày này mời người cơ bản tất cả đều là bên cạnh hấn để hấn cảm thấy có chút cấp bậc, lại không tuyệt đối sẽ không vượt qua hấn vật làm nền.

Một ngày này nếu là Hách Nhất Phi muốn nhìn bằng hữu của mình. Như vậy mượn cơ hội nhắc giá trị bản thân là có cần phải.

Gặp được mời tới bằng hữu cũng là bình thường đi theo hấn phía sau cái mông lẩn lộn. Có những người này ở đây, thì hấn liền như là Hoàng đế, nói chuyện làm việc cao cao tại thượng, lấy hấn kinh nghiệm loại khí chất này là rất khả năng hấp dẫn nữ sinh.

Hấn không mời Uông Bác mấy người cũng có nguyên nhân này. Như những người kia ở chỗ này, thì mùi vị coi như biến. Cái này sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến nữ thần đối với hấn ấn tượng.

Đương nhiên, Hách Nhất Phi không giống phạm nhân. Hần lúc này nghĩ đến Hách Nhất Phi khí chất cùng bề ngoài. Trong lòng cũng là trở nên hoảng hốt, "Nói là thật, trong trường học mỹ nữ cũng là không ít. Nhưng khí chất cảm giác bên trên không có thể hơn được Hách Nhất Phi."

Lúc này theo cửa sổ nhìn phía xa nhà chọc trời tâm hần muốn, "Đây mới thực sự là thượng lưu xã hội bên trong tỉnh anh. Là loại kia vừa nhìn liền biết thân phận vô cùng nữ nhân." Dạng này nữ nhân nếu như mang theo trên người, không cần giới thiệu liền là thân phận. Muốn đem dạng này nhân đuổi tới tay, hoa giá lớn bao nhiêu cũng là đáng giá.

"—— con đường thông thiên a!" Hần cảm thán.

Hách Nhất Phi trong nhà hai cái bậc cha chú, một cái tông quân một cái tham chính. Nàng là quân giới cái kia nữ nhi. Mà tham chính cái này một nhà, đến lúc này còn không có hài tử. Trước kia nhân vì một số nguyên nhân, mặc dù kết hôn sớm, nhưng hai vợ chồng một mực hai địa phương ở riêng. Cái này tạo thành nhà hần thành đơn truyền.

Lý Dư Minh một ngày này xuất hiện ở Vạn Lệ khách sạn thời điểm, ăn mặc Hắc bên cạnh trắng nhũ ô vuông sơ đan hươu nhân âu phục.

Hần bộ dáng nhìn liền hướng một cái chân chính bạch mã vương tử.

Vạn Lệ khách sạn là một nhà tự khách sạn cùng ca kịch thường thức làm một thể xa hoa khách sạn. Lý Dư Minh chọn ở đây, một mặt là làm hiện ra khẩu vị phong cách, một phương diện khác tự nhiên là làm đột hiển chính mình ưu điểm.

Hách Nhất Phi đến lúc đó, Lý Dư Minh nhận được điện thoại, nói rõ vị trí sau. Dự tính lấy nàng đến lúc, liền ngồi vào cái kia hai trăm mét vuông gian phòng trước dương cầm diễn tấu lên.

Hần lựa chọn quán rượu này trọng yếu nguyên nhân chính là mình có thể đánh đàn dương cầm, hơn nữa sẽ không để cho Hách Nhất Phi cảm thấy đột ngột. Vạn Lệ khách sạn hoa lệ cỡ lớn phòng sẽ khách cùng âm nhạc diễn tấu mười phần hòa hợp dung hợp lại cùng nhau.

Làm Hách Nhất Phi đến lúc đó, Lý Dư Minh đang tại nàng vừa vặn có thể nhìn thấy góc độ diễn tấu khúc dương cầm 《Tenne SSee 》，cái kia âm nhạc như là cả phòng bị nước hồ bao phủ yên lòng cảm giác.

Lý Dư Minh đánh đàn dương cầm tại trung học qua được thành phố cấp bạc thưởng. Hơn nữa tiến vào Vân Thanh đại học còn bởi vì cái này năng khiếu thêm quá phận.

Hần tự tin chỉ cần là nữ nhân liền sẽ bị hần diễn tấu vận may chất hấp dẫn.

Mà Hách Nhất Phi tiến đến góc độ vừa vặn có thể nhìn thấy hần.

Vì lẽ đó cái kia yên tĩnh nữ thần giá lâm thì hần dùng ánh mắt cùng Hách Nhất Phi gật đầu cười một tiếng. Tất cả OK, cùng hần kế hoạch giống như đúc. Toàn bộ thế giới cũng là lãng mạn.

Mặc kệ Hách Nhất Phi nguyên bản muốn làm cái gì, theo hần kinh nghiệm, nữ nhân này ánh mắt liền từ đó sẽ không lại rời đi hần.

Nhưng Hách Nhất Phi chỉ là liếc hần một cái. Ánh mắt liền bắt đầu tại những cái kia bàn rượu người bên trong ở giữa quét. Đó là cái khiến hần rất ngạc nhiên một màn.

Một ngày này đến bằng hữu, đều bị Lý Dư Minh mười phần cẩn thận an bài ở chín cái trước bàn. Khiến cho những người này nhìn có cấp bậc mà không đột ngột. Tựa như trên võ đài bạn nhảy người, mặc dù mỹ quan nhưng là tuyệt đối sẽ không đoạt chủ giác màn ảnh.

Nhưng điều này hiển nhiên gia tăng Hách Nhất Phi tìm người độ khó.

Trên thực tế, nàng xuất hiện tại cửa ra vào thì những này bị Lý Dư Minh mời đến khách nhân cũng đều đồng loạt bị nàng hấp dẫn tới.

Hách Nhất Phi hôm nay ăn mặc lục sắc mang theo áo vét tu thân váy dài. Nàng là loại kia để cho người ta cảm thấy phi thường yên tĩnh mỹ nữ, nhưng nàng bản yên tĩnh khí chất lại vẫn cứ là —— coi như ở trong đám người cũng sẽ để người liếc nhìn nàng như vậy đột xuất.

Vì lẽ đó theo nàng sau khi đi vào, cơ hồ toàn bộ hội trường lại không một người nói chuyện. Tất cả mọi người bị nàng hấp dẫn.

Đến mức Lý Dư Minh đàn dương cầm diễn tấu xong, tất cả mọi người cứ thế mấy giây mới bắt đầu nhớ tới muốn vỗ tay.

Hách Nhất Phi thì rất yên tĩnh theo đám người phình lên chương, nàng là cái rất có lễ phép nhân.

Lý Dư Minh lúc này rất ưu nhã theo tổng đài bên trên đi xuống, ngụy cười nói, "Ta nhìn người còn chưa tới, trước hết luyện một chút đàn." Sau đó cười nói, "Xem ra, còn không tính kém." Đó là cái mang một ít mà tự giễu kiêu khoe khoang.

Hách Nhất Phi lại chỉ là gật gật đầu. Piano đàn đến có được hay không, muốn nhìn với ai so. Nàng tiếp xúc qua đàn dương cầm phương diện cao cấp nhân viên chuyên nghiệp rất nhiều.

Có nhiều thứ một khi trong lòng có so sánh, thường thường đều sẽ có một cái phi thường trực quan so ra kém coi. Đối với người bình thường tới nói, Lý Dư Minh xác thực đánh đàn không tệ, nhưng đối với Hách Nhất Phi tới nói, nàng sẽ cảm thấy cùng những đại sư kia cấp nhân vật so ra, Lý Dư Minh

đánh đến rất phổ thông.

Cho nên nàng chỉ là gạt đầu một cái, "Cũng không tệ lắm."

Nàng phản ứng ít nhiều khiến Lý Dư Minh có chút thất vọng. Hẳn người này cũng coi như phao qua không ít cô nàng. Hẳn tự nhận hôm nay những này lãng mạn chiều sổ, nếu như dùng để phao cái nào đó trong học viện mỹ nữ, không nói tuyệt đối dễ như trở bàn tay, ít nhất cũng sẽ thu đến một cái cực cao sừng bái ánh mắt.

Nhưng Hách Nhất Phi phản ứng thật sự là bình thản để cho người ta giận sôi.

Hách Nhất Phi thì cũng không có nói nhiều với hắn có ý tứ gì, nàng tiếp lấy liền nói, "Như vậy mang ta gặp một chút bằng hữu của người bọn họ đi."

Lúc này trên đài trước dương cầm mặt đã có nghề nghiệp người trình diễn đang diễn tấu. Âm nhạc như nước chảy mây trôi bàn vang lên.

"Được." Lý Dư Minh nói là, "Bất quá, làm sao cái gặp pháp đây?" Hắn mỉm cười nghi vấn. Lúc này muốn gặp bằng hữu là ở trên yến hội. Mà Vạn Lệ khách sạn lúc này yến hội xa không có bắt đầu, trên bàn chỉ có trái cây.

Lý Dư Minh hỏi như vậy là có xem. Hẳn cùng Hách Nhất Phi quan hệ xa không tới bằng hữu trình độ. Nhưng cùng một chỗ mời mọi người ăn cơm, sau đó cùng mọi người gặp mặt thì là cái lộ ra mập mờ tác pháp. Trong quá trình này có thể tác không ít chuyện. Hơn nữa Hách Nhất Phi cũng không tiện cự tuyệt.

Hắn lúc này nhìn Hách Nhất Phi con mắt đề nghị nói là, "Chênh lệch thời gian không nhiều, để mọi người bắt đầu ăn cơm. Ta đến mang người cùng bọn hắn nhận thức một chút đi." Trên bàn rượu cùng người nhận thức, nhưng thật ra là muốn các loại giới thiệu cùng khách sáo.

Hách Nhất Phi ánh mắt lại đang nhìn những cái kia trên bàn rượu nhân, nàng cự tuyệt đến phi thường trực tiếp, "Không cần phiền toái như vậy. Ta chỉ là nhìn một chút. Mang ta từ giữa đó đi một chuyến là được rồi." Nàng là căn cứ vào lễ phép, không tốt trực tiếp đi vào ở khách nhân ở giữa khắp nơi chuyển, bằng không nàng xem đã sớm đi đến.

"Ách" loại yêu cầu này để Lý Dư Minh một chút không nghĩ ra cảm giác. Hắn không tốt lại nói cái gì.

Trên đài có đàn dương cầm đang diễn tấu.

Lý Dư Minh lễ phép mỉm cười mang theo nàng từ nơi này chút cái bàn ở giữa hành lang bên trên đi. Quá trình này, lúc trước hắn cũng thiết kế qua, vì lẽ đó hành động khiến cho hắn nhìn hướng cái hộ hoa sứ giả.

Bàn kia cổ nhân lúc này đã sớm có nhân nhận ra Hách Nhất Phi. Nàng ở trên TV lộ mặt qua. Hơn nữa nàng có mấy năm cơ hồ mỗi giới xuân muộn đều sẽ xuất hiện ở trên khán đài. Về sau còn đang trên mạng bị nhân chú ý hình thành mạnh điểm, cái kia về sau nàng mới không có lại đi. Lúc này rất nhanh có nhân nhận ra được, "Làm sao đột nhiên cảm giác được có chút nhìn quen mắt..."

"Đúng vậy a, ở đâu gặp qua..."

"Đây không phải Hách gia Hách Nhất Phi sao?"

"Cái nào Hách gia?" Có nhân đang len lén hỏi.

Có nhân thì đang len lén thấp giọng đáp, "Hách Kiếm Minh..." Cái tên này phảng phất có ma lực. Đây chính là khai quốc huân quý bên trong căn tồn những người kia một trong. Ý vị như thế nào không nói tự dụ.

Tất cả mọi người đem con mắt trừng đến càng lớn nhìn xem cái kia qua loa bên trong một nam một nữ.

Có nhân đang thấp giọng sợ hãi thán phục, "Nàng thế mà cùng Lý Dư Minh là nam nữ bằng hữu?"

"Có loại sự tình này!"

Trẻ tuổi nam nhân cùng nữ nhân xinh đẹp cùng một chỗ, chắc chắn sẽ có các loại mơ màng.

Vì lẽ đó có nhân suy đoán, "Coi như không phải nam nữ bằng hữu, cũng rất gần nha..."

Có nhân thì đang thầm than Lý Dư Minh thù đoạn, "Cái này Lý Dư Minh thật có đường luôn a. Thế mà trèo lên cành cây cao. Cái này Lý Dư Minh coi như phát đạt."

"Đúng vậy a."

Một số hiểu công việc mọi người ở Tâm Trung Ám Ám tính toán, "Hách gia cũng không phải bình thường gia đình. Lý Dư Minh tính đi đến con đường thông thiên."

"Xem ra muốn cùng Lý Dư Minh giữ gìn mối quan hệ nha. Hắn tương lai tiền đồ vô lượng a."

Bi Tùng một ngày này ngồi ở toàn bộ đại sảnh tận cùng bên trong nhất. Trên thực tế trong trường học hôm nay người tới không có mấy cái. Hắn xem như quả lớn cần tồn một trong mấy người.

Lúc này nghe được người bên cạnh khe khẽ bàn luận nội dung, một bên quét sạch, tiêu diệt hết ăn trên bàn trái cây một bên đang nhìn cái kia chúng tinh phùng nguyệt mỹ nữ cảm thán, "WOW, thật sự là xinh đẹp a. Hường Vũ một ngày này đến không thành, thật sự là thua thiệt. M , Lý Dư Minh thể mà có thể đứng vào loại thân phận này mỹ nữ nha. Nhân cùng người khác biệt thể nào liền lớn như vậy chứ. Xem ra tương lai đồng học Trung Thành liền lớn nhất phải kể là Lý Dư Minh."

Sự thật chỉ là đi một chuyến vài phút đường. Hách Nhất Phi quay đầu có chút thất vọng nói là, "Cũng không có ta muốn tìm người kia."

Lý Dư Minh lại có chút không vui. Mặc dù biết nàng tới là làm tìm người nào đó, nhưng nghĩ thầm, người liền hoàn toàn không tì vết bên cạnh chú ý sao? Hắn tự nhận đáng đáp không kém, một ngày này trắng diện cũng mười phần kiêu đáng Châu Âu, đối với mỹ nữ lực sát thương mười phần. Nhưng đối phương lại thật chỉ đem con mắt thả đang tìm người bên trên.

Bất quá Lý Dư Minh dù sao có lòng dạ, mặt ngoài chắc chắn sẽ không nói thêm cái gì. Có một số việc còn nhiều thời gian. Một ngày này trọng yếu nhất là tuyệt đối không thể lưu lại ấn tượng xấu. Hơn nữa trọng yếu nhất là nhất định phải đem phương thức liên lạc muốn tới tay.

"Ta còn có việc. Liền đi trước một bước." Hách Nhất Phi khách khí như vậy nói là nói, " người ở chỗ này phí tổn, đều tính ở ta trương mục." Giữa người và người khoảng cách, có khi cũng ở chỗ đối phương có nguyện ý hay không chịu người ân huệ. Đem sổ sách tính được rất rõ ràng nhân, cùng người hiển nhiên là có khoảng cách.

Lý Dư Minh lập tức lắc đầu lộ ra hắn cảm thấy mê người nhất mỉm cười nói, "Vậy tuyệt đối không được. Mời Hách tiểu thư một chuyến, còn muốn cho người dừng tiền, ta sẽ bị người chửi." Hắn đang suy nghĩ làm sao lợi ích tối đại hóa, "Hách tiểu thư hiện tại là phải đi bệnh viện sao? Ta tiễn người đi." Mấy ngày nay hắn cũng thăm dò được không ít tin tức. Biết rõ Hách Kiểm Minh ở đệ nhất bệnh viện nhân dân nằm viện.

Nếu như lúc này có thể đi theo nàng cùng đi gặp gặp Hách gia đại nhân. Cái kia tốn nhiều tiền hơn nữa nhưng không coi là oan.

Hách Nhất Phi lại cũng không tính dây dưa quá nhiều, "Không cần. Ta có xe." Sống ở quan lại nhà, nàng tự nhiên rõ ràng trong này dính dáng.

Một bên khác.

Hường Vũ một ngày này trước khi đến liền cùng lấy từng bắt chuyện qua. Lúc này Bi Tùng đang tại cảm khái mỹ nữ thời điểm hắn điện thoại di động liền tiếng nổ.

Lý Dư Minh đưa Hách Nhất Phi ra ngoài. Trong tửu điểm nhân cơ hồ đều vụng trộm tập hợp tới cửa cửa sổ sát đất trước nhìn ra phía ngoài.

Điện thoại tiếng nổ thì trắng tử bên trong đều rất yên tĩnh. Bi Tùng lo lắng nói chuyện bị nhân nghe được. Hắn cảm điện thoại di động theo khách sạn bên cạnh chạy ra ngoài, "Làm gì chứ? Làm sao sớm như vậy?"

Hường Vũ, "Ta ở cửa chính bên trái mặt. Ta đã tan tâm nha."

Bi Tùng, "Nhưng ta còn chưa ăn cơm đây. Các người làm sao lúc này tan tâm?" Hắn theo Hường Vũ chỉ phương hướng nhìn sang.

Hường Vũ lúc này đang ở chính diện ngoài cửa lớn dưới mặt trời. Hắn cười là một cỗ mạng cái hộp vuông phía sau lưng xe chạy bằng điện. Hai chân đỡ trên mặt đất, "Ta tan tâm chính là vì về nhà ăn cơm, không lúc này tan tâm, làm sao ăn cơm?"

Bi Tùng một bên hướng bên kia chạy chậm, một bên nhỏ giọng nói là, "Người đừng đi. Ở chỗ này cợ cái cơm trưa."

Hường Vũ, "Không có khả năng. Ca đừng không có, liền là có tự tôn."

Bi Tùng, "Không riêng gì ăn cơm, chỗ này còn có mỹ nữ nha, người tuyệt đối chưa thấy qua sinh hoạt loại kia."

"Cái gì mỹ nữ nha." Hường Vũ đối với loại sự tình này từ trước khờ. Theo cao trung cùng Phương Tiểu Hàn sau đó, hắn liền không đứng lắm mỹ nữ cảm mạo.

Bi Tùng nâng điện thoại di động vừa nói chuyện một bên theo bồn hoa bên cạnh chạy qua, "Người không biết ta thấy người nào."

"Người nào nha?"

"Người nhà họ Hách, người biết không. Ở trên TV nhìn qua chưa, xuân xem trẻ qua không có. Thủy Mộc đại học học phách. So với chúng ta nhỏ hai tuổi, người ta đã là nghiên cứu sinh. Hách Nhất Phi người biết không?"

Mà một bên khác Lý Dư Minh đang đưa Hách Nhất Phi đi ra bên ngoài trên bậc thang, lúc này là hắn sau cùng cơ hội. Hắn muốn theo Hách Nhất Phi mỉm cười muốn phương thức liên lạc.

Hách Nhất Phi lực chú ý lại cũng không ở trên người hắn, nàng lúc này đang nhìn lối thoát mặt, một người đáng đáp hơi mập một mặt mụn gia hỏa.

Gia hỏa này một tay cầm điện thoại, cùng Bi Bi tóm hóp lưng lại như mèo theo bồn hoa bên cạnh chạy qua.

Lý Dư Minh đi theo nàng ánh mắt tự nhiên là nhìn thấy Bì Tùng. Hắn cau mày, trong lòng tự nhủ gia hỏa này làm sao lúc này nhảy lên đi ra? Trong lòng khá là nổi giận. Đang muốn điện thoại thì điểm lại chạy đến quầy rầy. Hôm nay tốn tiền nhiều như vậy, nếu như ngay cả điện thoại đều không muốn tới, liền quá thất bại.

Đồng thời rất khó chịu với Hách Nhất Phi trạng thái, nàng đi cùng với chính mình tựa hồ luôn luôn chú ý không tập trung bộ dáng. Lý Dư Minh cùng nữ nhân ở cùng một chỗ, chỉ sợ thật đúng là không có bị như thế đối đãi qua. Hết lần này tới lần khác hắn lại không thể nổi giận.

Hắn nhìn xem cái kia Bì Tùng chạy tới, sau đó theo cái kia cái góc độ nhìn thấy cuối đường lại là Hường Vũ.

Cái kia cái cấp thấp gia hỏa ăn mặc kiện Hắc áo thun cùng phổ thông đến cận bã mà Hắc quần jean, lúc này đang hai chân bắt chéo xe chạy bằng điện hai bên. Lý Dư Minh chuyển cái thân, muốn theo Hách Nhất Phi trò chuyện tiếp chủ đề.

Bên cạnh Hách Nhất Phi chợt phát ra ngạc nhiên mừng rỡ tiếng hô, "Là hắn!"

"Ta muốn tìm đến liền là hắn!"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Cái này là ta khách sạn

Hường Vũ hôm nay ngồi ở chính mình cái hộp vuông xe chạy bằng điện bên trên. Lúc này nhìn về mặt thân bí Bì Tùng xa xa trượt chạy tới.

Hắn đang muốn nói gì thời điểm, liền nghe đến đại môn trên bậc thang có giọng nữ kinh hô một tiếng, "Là hắn!"

"Ta muốn tìm đến liền là hắn!"

Nàng âm thanh đại có chút thất thố, tiếng nổ đến làm cho cái kia phía sau khách sạn cửa sổ sát đất trước Lý Dư Minh các bằng hữu đều bị kinh sợ đến. Không biết còn lấy nàng bị người đánh cắp đồ vật. Tất cả mọi người đồng loạt nhìn xuống.

Hường Vũ chỗ đậu xe đưa nhưng thật ra là cửa chính khách sạn. Từ cửa chính miệng chỗ cao, chỉ có thể nhìn thấy hắn nửa người. Nhưng lúc này tất cả ánh mắt đều tập trung ở trên người hắn.

Lý Dư Minh cũng đang giật mình bên trong, hắn trừng mắt sững sờ ngay miệng, Hách Nhất Phi đã ba chân bốn cẳng nhảy đi xuống.

Một ngày này cho đến bây giờ, hắn cũng không phát hiện cái này mỹ nữ nhanh nhẹn như vậy qua. Hơn nữa ở hắn trong ấn tượng Hách Nhất Phi luôn luôn yên tĩnh. Nhưng lúc này nàng nhất định linh hoạt hướng một con mèo.

Hắn cùng sau lưng của hắn các bằng hữu đồng loạt trừng mắt trước tất cả.

Dưới ánh mắt trời Hách Nhất Phi tốc độ cực nhanh.

Hường Vũ tu luyện có thành tựu sau thánh giác vô cùng tốt, đầu đuôi bốn tứ điểm có hoạt động liền rất ồn ào, hắn cũng không có để ở trong lòng.

Lúc này nghe được động tĩnh, lúc ngừng đầu đội, mỹ nữ kia đã thuận thực nhảy xuống, "Ta cuối cùng tìm tới người!"

Mỹ nữ kia ngạc nhiên mừng rỡ bộ dáng rơi vào tứ điểm hạ trong mắt mọi người. Trong tứ điểm nhân thì tại khe khẽ bàn luận.

Trên thực tế bọn hắn được mời tới trước đó liền nghe Lý Dư Minh nói qua, là có đại nhân vật muốn tìm người. Sờ dĩ có nhân sẽ cảm thấy nàng cùng Lý Dư Minh có quan hệ mập mờ. Là bởi vì Lý Dư Minh làm ra bộ dáng để người không thể không ngộ giải.

Lúc này làm tất cả xuất hiện tai nạn thì phản ứng nhanh nhẹn, ngay tại đề cử chân tướng, "Chẳng lẽ cái này Hách Nhất Phi chính là vì tìm người nam này mới làm lớn như vậy vừa ra...!"

Người bên cạnh cũng đang nghi ngờ, "Lý Dư Minh cùng người ta đến cùng có quan hệ hay không nha?"

Một mình đứng ở trên bậc thang Lý Dư Minh thì cảm thấy mình trong lòng có đoàn hỏa ở đốt. Hách Nhất Phi trước đó nói là muốn tìm người thì hắn cần

bản không có suy nghĩ nhiều. Là bởi vì hấn tự tin với chính hấn truy nữ thù đoạn.

Nhưng lúc này tất cả tựa hồ cũng không có hiệu quả. Mà Hách Nhất Phi phi lớn như vậy sức lực cuối cùng cũng chỉ là vì tìm Hướng Vũ? Giữa bọn hấn là quan hệ như thế nào? Tại sao phải tìm hấn?

Hướng Vũ chỉ là một người bình thường, hơn nữa còn là không có gì cả, còn thiếu tám đời còn không rõ nợ nần loại kia. (cái này đồng dạng cũng là hấn cùng người khác nói đến Hướng Vũ bài bình luận giá)

Nhưng Hách Nhất Phi thái độ hiển nhiên rất xem trọng, cùng vừa mới đối với mình thì hoàn toàn là cách biệt một trời.

Nàng đứng ở Hướng Vũ trước mặt, mặt mang lấy một chút đỏ lên, có chút lấm tấm mồ hôi.

Hướng Vũ theo xe chạy bằng điện lần trước đầu nhìn xem nàng, "Là người nha? Có chuyện gì sao?"

Bi Tùng theo vừa mới liền ngốc ở bên cạnh. Hấn vốn là muốn cho Hướng Vũ cùng đi xem một chút cái này chỉ có thể nhìn từ xa nữ thần.

Bây giờ lại nhìn xem cô gái này thần kích động chạy xuống tìm Hướng Vũ. Tất cả mọi chuyện hiển nhiên vượt qua hấn tưởng tượng.

Nữ thần rất trực tiếp, "Ta một mực đang tìm người."

Hướng Vũ lại một mực cười trên xe, hoàn toàn không có từ trên xe bước xuống ý tứ.

Hách Nhất Phi lúc này quay đầu nhìn một chút khách sạn phương hướng, cái kia cửa sổ sát đất trước cơ hồ cũng là nhân. Cho nên nàng nói là, "Nơi này không tiện nói chuyện. Người đem điện thoại lưu một cái cho ta. Còn có người tên là gì?"

Hướng Vũ trừng mắt nói là, "Người muốn làm gì?"

Hấn mà nói để cái kia trong tửu điểm khách đến thăm nhân có loại tề thân thể ngã xuống đất xúc động.

Đặc biệt là Lý Dư Minh có nội thương muốn thổ huyết cảm giác.

Hấn một ngày này xem như dùng hết tâm sức, hao hết chiêu số, liền là muốn độ sức mỹ nhân cười một tiếng. Đằng sau lại hoa các loại ý nghĩ muốn theo Hách Nhất Phi muốn điện thoại, cũng còn không thành.

Mà bây giờ hách mỹ nhân chủ động tìm Hướng Vũ muốn điện thoại, đối phương thế mà loại thái độ này!

Vì lẽ đó ở trong mắt mọi người, cái kia cửa tửu điểm diễn ra là nhất cổ quái một màn. Cái này tuyệt thế mỹ nữ tìm một cái cười xe chạy bằng điện điều ti muốn điện thoại.

Mà điều ti thế mà hỏi lại đối phương muốn làm gì!

Lý Dư Minh con mắt trừng đến có đồng linh lớn như vậy, hấn xem không hiểu đây hết thấy...

Hách Nhất Phi trên mặt thì phốc nhất tiếng cười khê, "Người cho rằng ta có thể làm gì? Tên người cùng điện thoại là cơ mật à."

Bi Tùng lúc này bỗng nhiên ở bên cạnh sâu kín lên tiếng nói là, "Hấn gọi Hướng Vũ, điện thoại là 13XXXXXX."

Hách Nhất Phi bên cạnh liếc hấn một cái, lại nhìn xem Hướng Vũ.

Hướng Vũ thì nhìn Bi Tùng một chút. Gia hỏa này lúc này trừng lớn mắt mặt nghen đến đỏ bừng. Tựa hồ có vô số mà nói muốn nói, nhưng lại không thể tại chỗ nói. Hấn hiển nhiên cảm thấy Hướng Vũ có thể đụng vào Hách Nhất Phi là đại hảo sự. Hấn biểu hiện trên mặt liền đầy đủ nói rõ một cái "Hoàng đế không vội, cấp bách thái giám chết bầm."

Hướng Vũ bày một chút tay nói với Hách Nhất Phi, "Liền là cái nào." Sau đó nói, "Không chép xuống tới?"

Hách Nhất Phi chỉ một chút chính mình tron bóng thái dương, "Ta từ nhỏ đến lớn đến trường xưa nay không tác bút ký."

"Lợi hại... Người thật là là phi nhân loại."

"Cái gì?" Đây đại khái là Hách Nhất Phi nghe qua nhất cổ quái ví dụ.

Hướng Vũ cười, "Ta nói là, người khôn ngoan siêu việt toàn bộ nhân loại."

Lý Dư Minh lúc này chợt đi xuống, "Hướng Vũ, đã lâu không gặp." Người này lúc này thế mà mang trên mặt một mặt nhiệt tình ý cười đi xuống, giống như song phương quan hệ rất tốt.

Hấn có thể tính rẽ ngoặt cực nhanh, truy Hách Nhất Phi chuyện này đối với hấn tới nói là nhất định phải không còn sót lại lực làm được. Lúc này mắt thấy muốn theo Hách Nhất Phi đụng vào khó khăn, lại lập tức chạy xuống đáp lời.

Hương Vũ thì gốc rễ không có nề tình.

Hắn chỉ làm như không nhìn thấy người này, nói với Hách Nhất Phi, "Ta còn có việc, gặp lại sau đi."

Sau đó hỏi Bì Tùng, "Ngươi đây, có đi hay không?"

Bì Tùng cứ thế một chút, "Ta cái này. . . Làm không tốt còn phải chờ một lát..."

Lý Dư Minh thì ngốc ở một bên sững sờ. Hắn đòi này không có dạng này bị nhân không nhìn qua. Hắn nghiêng răng nghiêng lợi mắt lộ hung quang.

Với hắn mà nói cùng Hương Vũ loại này người sa cơ thất thế chào hỏi, đã đủ cho mặt. Đối phương thế mà không tiếp, coi hắn là không khí. Nhưng bên cạnh có Hách Nhất Phi ở hắn lại không phát tác được, chỉ có thể cắn răng liều mạng chịu đựng.

Hắn cùng một chỗ cái kia gọi Đái Đông tên cơ bắp, lúc này đi đến phía sau hắn. Nhìn Hương Vũ ánh mắt lộ hung quang, "Minh ca..."

Lý Dư Minh lấy tay ám chỉ một chút đừng làm loạn. Hách Nhất Phi thân phận không phải người bình thường, hiện tại không thể loạn động.

Hương Vũ tự nhiên cảm giác được gia hỏa kia ánh mắt. Nghĩ thầm ngươi muốn chết!

Huyết Ngọc lần trước cũng đã nói để hắn nhiều cùng người giao thủ, còn không tìm được cơ hội.

Đương nhiên nơi này động thủ cũng không phải rất thích hợp. Hương Vũ thất lạc câu nói tiếp theo, "Buổi chiều phải đi làm. Đi trước."

Bì Tùng đi theo phía sau xe chạy hai bước, dậm chân, "Con em ngươi. Ngươi cứ như vậy đi."

Hắn một ngày này cũng là xấu hổ, lúc đầu chỉ là nói với Hương Vũ câu nói. Không nghĩ tới sự tình lại biến thành bây giờ tình trạng này. Cũng chớ đừng nói chỉ là, Hách Nhất Phi loại này trên trời mới có bộ dáng, thế mà làm ra cái này đại trận hình dáng chính là vì tìm Hương Vũ, "Hương Vũ gia hỏa này đến cùng là đi cái gì vậy, đây là muốn thắng chức rất nhanh à..."

Lúc này bên cạnh nữ thần chợt hỏi Bì Tùng nói, "ngươi muốn đi đâu chút đấy?"

Bì Tùng ở cứ thế hai ba giây về sau mới hiểu được đến là ở hỏi mình, "Ta?" Hắn chỉ một chút chính mình, sau đó nghĩ một hồi nói là, "... Ta là, ta muốn về trường học." Hắn mặc dù da mặt dày, lại không phải đồ đần. Vừa mới Hương Vũ hỏi hắn thì hắn không có kịp phản ứng. Lúc này cái kia Lý Dư Minh ở bên cạnh biểu lộ cùng ác quỷ. Com này nhất định là không có cách nào ăn, còn không bằng đi.

Hách Nhất Phi cười cười nói là, "Ta tiễn ngươi đi. Ngươi cùng Hương Vũ là đồng học đi, là trường học nào?"

Bì Tùng chỉ mình cái mũi, "Ngươi! Ngươi đưa ta?"

Trên thực tế, lúc này khách sạn cửa sổ thủy tinh bên trong tất cả mọi người đang giật mình nhìn xem một màn này. Bao quát Lý Dư Minh đều đang kinh ngạc bên trong.

Hách Nhất Phi cười cười, "Đúng, ta phải người đưa ngươi."

Bì Tùng, "Ách, tốt... Ta cùng Hương Vũ cũng là Văn Thanh đại học." Tâm hắn biết, mỹ nữ này dạng này đối với mình là, chỉ sợ là hắn vừa mới ở nói chuyện với Hương Vũ lộ ra rất quen. Hách Nhất Phi biểu hiện là người thông minh.

Nghĩ thầm, nàng cùng Hương Vũ đến cùng là quan hệ gì nha. Làm sao một bộ vội vã muốn đuổi ngược bộ dáng.

Một cổ màu đen Audi ngừng đến Hách Nhất Phi bên cạnh, nữ thần đối với trong cửa sổ người nói, "Nguy thúc, giúp ta đưa một chút hắn."

Xe kia phòng trong năm lái xe, "Tốt, tiểu thư."

Bì Tùng ở khách sạn tất cả mọi người chú mục phía dưới lên xe.

Ở Lý Dư Minh bọn này trong bằng hữu, hắn thuộc về nhất bị nhân chương mất loại kia. Là tất cả mọi người nhất không thêm đề ý hai nghịch ngợm nhân vật.

Lúc này thế mà bị Hách Nhất Phi phái chuyển đặc biệt đưa. Hách Nhất Phi thân phận thế mà làm như vậy, hiển nhiên là bởi vì lúc trước người nam kia. Cái này làm cho tất cả mọi người càng là tò mò.

"Cái kia gọi Hương Vũ rốt cuộc là ai?" Có nhân ở nhỏ giọng hỏi.

Một người khác, "Không biết... Thế mà có thể làm cho Hách Nhất Phi dạng này!"

"Nếu như biết rõ hắn là ai, kéo chấp nói liền tốt."

Đây chính là Hách Kiếm Minh tôn nữ, Hách gia hào phú thiên kim.

Lý Dư Minh trầm mặc đứng ở bên cạnh. Chiếc kia chờ Bì Tùng xe lái qua về sau. Dưới ánh mặt trời cửa chính quán rượu miệng chỉ còn lại có ba người.

Hách Nhất Phi lúc này rất chân thành quay người lại đối với Lý Dư Minh nói lời cảm tạ, "Cám ơn người. Ta muốn tìm người tìm tới." Nàng một mặt cao hứng nhìn ở trong mắt Lý Dư Minh đầy cảm giác khó chịu, "Ừm, chỉ là thuận đường."

Sau đó Hách Nhất Phi nói là, "Mặt khác, hôm nay ở chỗ này tiêu phí. Ta đã sớm cùng nơi này quản lý nói qua. Không cần trả tiền."

Lý Dư Minh, "Vậy làm sao có thể làm đây. Ta..." Hắn muốn chối từ.

"Không cần khách khí." Hách Nhất Phi đã không muốn nói nhiều, nhận một chút tay. Nàng lái xe phi thường có nhãn lực, rất mau đem xe bán tới. Hách Nhất Phi quay đầu lại nói là, "Khách sạn này nhưng thật ra là ta. Hôm nay là vì ta sự tình, người cũng không cần quá khách sáo." Nói đến chỗ này, nàng quay đầu hướng khách sạn cửa sổ sát đất tiền trạm lấy người nói, "Hôm nay mọi người chỉ cần nguyện ý, ở chỗ này tất cả tiêu phí đều miễn phí."

Nàng mà nói chỗ có cửa tử điểm nhân cũng nghe được. Cái kia trong tử điểm phát ra một tràng thốt lên.

Phải biết cái này là thanh vân thành phố rượu ngon nhất cửa hàng. Lúc này vẫn là giữa trưa, mọi người nếu như nguyện ý mà nói, cái kia có thể làm việc coi như nhiều. Nơi này tiêu phí tùy tiện chơi đùa cũng phải mấy vạn nguyên. Những người này mặc dù cũng không tính là người nghèo, thế nhưng tuyệt đối không phải có thể không đem tiền làm tiền loại kia. Chớ đừng nói chỉ là, cái này là thanh vân thành phố cấp cao nhất khách sạn.

Có nhân thậm chí bắt đầu muốn cho bạn gái gọi điện thoại, "Trương lệ ta ở Vạn Lệ khách sạn, ta ở chỗ này tuyển cái phong cảnh phòng..."

"Lão bà, hôm nay ta mời người ở Vạn Lệ ăn ánh nến bữa tối."

"Trương công, ta lần trước truy các người công ban cô em gái kia, cùng một chỗ đến nơi này đến tụ họp một chút..."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Ước

Hách Nhất Phi ngồi xe rời đi. Ở cái này ngắn ngủi một trận điện thoại về sau, Lý Dư Minh bên cạnh Đái Đông cũng ở than thở nói là, "Lấy khách sạn này quy mô, chỉ sợ phỏng đoán cẩn thận nhất cũng phải mấy trăm triệu đầu tư a."

Cái kia phía sau trong tử điểm mọi người, kỳ thật cũng không ít đang nghị luận chuyện này, "Cô nương này sợ không đến hai mươi tuổi, thế mà có được khách sạn năm sao."

"Hách Nhất Phi nhìn qua mới hai mươi tuổi, vẫn là tại trường học sinh đi. Nơi ở nhưng đã có dạng này vốn liếng."

"Người nhà họ Hách, thật không được nha."

Những âm thanh này nghe được Lý Dư Minh trong tai, hần mặt liền trở nên càng phát ra khóe mũi.

Hôm nay với hắn mà nói, xem như mười phần thất bại.

Hắn nhìn xem Hách Nhất Phi phương hướng rời đi.

"Tại sao Hách Nhất Phi loại này thượng tầng nhân sĩ sẽ đối với Hường Vũ những loại người này loại này nhiệt tình thái độ?" Hắn không hiểu rõ.

Hách Nhất Phi xem như con đường thông thiên chia khoá. Hách gia một môn bên trong duy nhất đời sau. Tự ngàn vạn sủng ái vào một thân. Có nàng, thì tương lai mình mặc kệ là tham chính vẫn là tòng quân. Tất cả vạn đường thông suốt, tương lai tuyệt đối là trên vạn người.

Thậm chí ngay cả chính mình cái kia vài chục năm cũng chỉ có thể đau khổ ở khu trường vị trí bên trên đảo quanh lão ba đều có thể sắp tới cao thăng.

Lý đại giang ở XC chỉ là dài vị trí bên trên đã có thật nhiều năm. Sang năm lại đến mấu chốt kỳ. Như trong triều có nhân, hần bước kế tiếp ít nhất có thể là huyện trưởng thậm chí có thể đặc biệt nâng lên Phó thị trường vị trí. Cùng Ônông Bác lão ba gâu lập thành lập tức bình khởi bình tọa.

Quan trọng hơn là, chỉ cần phía sau có Hách gia bối cảnh, lý đại giang tất nhiên sẽ không ngừng tiếp tục đi lên bay.

Cái kia Uông Bác ba ba gâu lập thành tính là cái gì chứ.

Chớ nói chi là Hách Nhất Phi mặc kệ là dài vẫn là đáng người, trình độ. Đều là tuyệt đối nhân tuyển tốt nhất.

Lý Dư Minh cắn răng ở trong lòng muốn, "Dạng này nhân ta sao có thể từ bỏ! Cái kia Hướng Vũ có cái gì có thể cùng ta tranh? Chỉ bằng hấn một cái xuống dốc hai đời? Liền là tướng mạo đều không bị thả trong mắt ta. Ta tuyệt đối sẽ không từ bỏ."

Mặc dù Lý Dư Minh đến bây giờ cũng không biết Hách Nhất Phi tại sao phải vội vã như vậy tìm Hướng Vũ. Nhưng hấn tự tin tất cả đều mạnh hơn Hướng Vũ.

"Thông thiên chi đồ, theo trước mắt ta cứ như vậy chợt lóe lên? Vô luận như thế nào cũng phải bắt cho được!"

...

Đệ nhất bệnh viện nhân dân cao cấp trong phòng bệnh.

Hách Nhất Phi đang nói chuyện với Hách Kiểm Minh, "Gia gia ta rốt cuộc tìm được hấn. Hơn nữa người này thế mà ở "Đang nhất gà rán com" làm công."

Hách Kiểm Minh từ trên giường ngồi dậy, "Đã đã tìm được sao? Mau chóng an bài ta cùng hấn gặp một lần. Cái này là việc cấp bách."

Hách Nhất Phi cười nói, "muốn hay không đặt trước cái gà rán com, chỉ tên, hấn liền đưa tới."

Hách Kiểm Minh lập tức lắc đầu nói là, "Không thể. Người này bản sự không thể coi thường. Người khác không biết, bộ dạng này cũng coi như. Chúng ta tìm hiểu tình hình thì càng cần thận trọng."

Hách Nhất Phi có chút kỳ quái nói là, "Gia gia ngươi có cảm giác hay không đến rất kỳ quái. Hấn có dạng này bản sự lại tại đưa gà rán com?"

Hách Kiểm Minh ngẩng đầu nhìn Hách Nhất Phi. Mà Hách Nhất Phi tiếp tục nói, "Hơn nữa, hấn chỗ ở phương cũng rất phổ thông. Lẽ ra hướng hấn dạng này nhân, không phải hấn là rất dễ dàng đến tiền sao? Vì sao lại bộ dạng này."

Hách Kiểm Minh trầm ngâm một chút, "Vô công cao thủ. Đến cùng gặp có cái gì dạng ý nghĩ, cùng có cái gì dạng sinh hoạt thái độ. Ngoại nhân rất khó biết rõ. Nhưng là, ta muốn cùng đơn giản là hai loại nguyên nhân. Một loại là, hấn có thể là cái bàng quan nhân. Một loại khác nha, có thể là hấn tạm thời còn không có đạt được đề cao chất lượng sinh hoạt cơ hội."

Hách Kiểm Minh dừng một cái nhìn ngoài cửa sổ nói là, "Năm đó Hán cao tổ Lưu Bang là cái trộm đạo hạng người. Nhưng là hấn tiến vào quan về sau, lại đối với sĩ tể ước pháp tam chương. Chính mình cũng không tham tài không mê luyện nữ nhân. Phạm tăng nói là cái này là hấn chí hướng không nhỏ."

"Hướng Vũ người này sẽ đánh công nói rõ hấn thiếu tiền. Nhưng hấn có võ công đã không chịu đi tác phạm pháp sự tình, lại không chịu đi thay người bán mạng. Người này rất là rất có ý tứ."

Nói đến chỗ này hấn sờ một chút cái cằm, "Bất kể nói thế nào, hấn hiện tại chỉ sợ là vẫn ở tại làm phát đạt trạng thái. Cái này đúng là chúng ta cơ hội.

Nhanh chóng giúp ta ước một chút hấn."

Hách Nhất Phi lúc này gật đầu, "Được rồi. Ta đi xem một chút cùng hấn ước một chút."

Buổi chiều. Hướng Vũ ở đưa bữa ăn trở về trên đường, "Mỹ nữ, người lão dạng này gọi điện thoại cho ta, gặp chậm trễ ta làm việc."

Hách Nhất Phi, "Lễ phép một chút, xưng hô tên của ta." Nàng theo trước đó sự tình, bắt đầu cảm thấy có cần phải đối với Hướng Vũ nghiêm túc một chút. Làm trẻ tuổi trong đồng lứa tuyệt đối thiên tài. Nàng thật đúng là không quá thích ứng đối phương loại thái độ này.

"Há, Nhất Phi. Người dạng này lão gọi điện thoại cho ta, người khác gặp hiểu lầm"

Hách Nhất Phi có chút đỏ mặt, "A? ! Ta nói là gọi ta tên đầy đủ." Từ nhỏ đến lớn trừ gia gia cùng cha mẹ chỉ sợ còn không người dạng này kêu lên nàng.

Hướng Vũ, "Đây không phải tên người sao?"

"Người gia hỏa này nhất định một điểm lễ phép đều không có."

Hướng Vũ, "Người tuổi tác nhìn so với ta nhỏ hơn. Ta gọi như vậy người không tính không có lễ phép đi."

Hách Nhất Phi nói tiếp đi, "Được rồi. Không nói cái này, nói chính sự đi. Gia gia của ta muốn theo người gặp mặt."

Hướng Vũ hai chân đem xe xiên trên mặt đất, "Tại sao?"

Hách Nhất Phi sững sờ, "Người nói là tại sao... ?" Nàng chỉ sợ là thật không nghĩ tới, gia gia mình muốn gặp người nào thì người khác sẽ còn hỏi tại sao. Làm Hách Kiểm Minh tôn nữ, nàng thế nhưng là biết rõ những người kia có mơ tưởng tiếp cận gia gia mình. Tỉ như trước đó cái kia Lý Dư Minh, liền các loại tìm cơ hội. Trong lời nói người này đột nhiên lại hỏi ra loại vấn đề này.

Chỉ sợ trên đời này rất ít người có người có thể nghĩ ra được. Cái này đang tại đưa thức ăn ngoài tiểu ca, đang cùng Hách gia có quyền thế nhất nhân gọi điện thoại. Hơn nữa còn tựa hồ rất không nề mặt mũi.

Loại tình huống này nếu như là Lý Dư Minh loại người này nhìn thấy, đoán chừng gấp gáp trở ngại. Nếu như hắn biết rõ, cái này là Hách Kiểm Minh định ngày hẹn bị cự tuyệt, vậy hắn chắc là phải bị tức hộc máu.

Cái này là hắn nằm mộng đều muốn có cơ hội. Là hắn vót nhọn đầu đều tranh thủ không đến cơ hội.

Hách Nhất Phi cô gái này cũng coi như thấy qua việc đời. Nhưng cũng làm đến có chút cứ thế.

Hương Vũ ngược lại cảm thấy việc này rất dễ lý giải, "Nhất Phi, người nếu là muốn gặp ta. Ta ngược lại thật ra có thể lý giải. Gia gia người gặp ta làm gì?"

Hách Nhất Phi thì có chút kỳ quái, "Ta tại sao phải gặp người?"

"Mỹ nữ muốn gặp suất ca, còn có thể bởi vì nguyên nhân gì?"

"Đáng giận, ta cái nào có như thế."

Nàng lúc này đã kinh tim được cố nói là, "Người cứu gia gia của ta mệnh. Hắn chỉ là muốn ở trước mặt cảm kích một chút người."

Hương Vũ nhìn phía xa đèn xanh đèn đỏ. Bởi vì cùng Hách Nhất Phi gọi điện thoại, đèn này đã lần thứ hai biến đỏ, cái kia biến hóa đèn xanh đèn đỏ tựa như đang tại làm lấy quái tượng hai mắt, "Không cần. Ta là tiện tay tác chuyện tốt a. Thật không có ý định mưu đồ gì hồi báo."

Hách Nhất Phi cấp bách, "Nhưng chúng ta lại thật không thể bị người ta ân cứu mạng lại không báo lại nha."

Hình như là cái lý do.

Hương Vũ mấy năm này hắn xác thực đối với nữ nhân có chút thánh nhân trạng thái. Nhưng hắn cũng không phải hoạn quan. Cũng cảm thấy Hách Nhất Phi rất xinh đẹp. Vì lẽ đó ngoài miệng vẫn là gặp thuận nỡm đùa giỡn một chút đối phương.

Hắn ở thức hải bên trong hỏi Huyết Ngọc chuyện này, "Lần trước đánh bại nữ hài kia. Trong nhà nàng trưởng bối muốn gặp ta. Làm không tốt là cùng tu chân liên quan sự tình." Đây chỉ là hắn cảm giác.

Huyết Ngọc cái kia màu đỏ nhân nhật tịnh ảnh ở thức hải bên trong nói là, "Đó là cầu còn không được."

Hương Vũ đảo là có chút hiếu kỳ, "Có ý nghĩa gì sao?"

Huyết Ngọc, "Người quá thiếu khuyết kinh nghiệm. Nhiều am hiểu một chút cái tình cầu này tu chân thực lực. Đối với người tương lai là có chỗ tốt."

Vì lẽ đó Hương Vũ tiếp lấy ở trong điện thoại nói là, "Gặp mặt có thể."

Hách Nhất Phi cao hứng nói là, "Tốt, "

Hương Vũ lại tiếp một câu, "Nhưng là ta bề bộn nhiều việc nha."

Loại lời này, Hách Nhất Phi cắn một chút răng trắng, "Người có bao nhiêu vội vàng nha?"

Hương Vũ, "Gần nhất công ty của chúng ta chính là khuếch trương kỳ, tăng ca rất nhiều."

Hách Nhất Phi có loại im lặng cảm giác. Nàng thật đúng là không nghĩ tới muốn cùng một người gặp mặt, gặp phiên toái như vậy. Mà đối phương hết lần này tới lần khác chỉ là ở đưa gà rán com.

Hương Vũ rất nhanh bổ sung cái thuyết pháp, "Ta chỉ sợ muốn bốn ngày về sau mới có thời gian a. " gần nhất những ngày này mặc dù chỉ có thể ban đêm tu luyện. Nhưng là Hương Vũ chân khí tích lũy đã có tương đương số lượng. Vì lẽ đó Huyết Ngọc đề nghị hắn mời một lần giả, ném thử toàn lực trùng kích một chút luyện khí trung cực cảnh.

Đây cũng là, hắn muốn làm. Gần nhất không biết tại sao, hắn luôn cảm thấy có nhân muốn nhắm vào mình.

Tu chân cảnh giới càng cao, liền càng an toàn. Hơn nữa đối với Hương Vũ tới nói hắn muốn báo thù cũng tốt. Muốn làm thì vô địch hoành hành không sợ cũng tốt, đây đều là ắt không thể thiếu.

Hách Nhất Phi có chút nhũ mảy, "Như vậy bốn ngày sau đó buổi chiều có thể làm sao?" Hách Kiểm Minh thức rất cấp bách.

"Bốn ngày sau đó buổi chiều..." Hường Vũ hai mắt thấy bên cạnh mạch làm cực khổ bằng hiệu, lật hai giây mắt sau nói là, "Ta phải xin phép nghỉ."

"Có thể mời được xuống tới già à...?" Nữ sinh này nói tiếp đi câu để Hường Vũ cảm thấy rất tò mà nói, "Nếu như không xin nghỉ được mà nói, ta đem người làm công nhà kia công ty mua lại 'Đang nhất gà rán com' đúng không? Ta có thể cho người mang củi nghỉ."

Hường Vũ nghĩ thầm cái này cách chơi làm sao bá đạo như vậy tổng giám đốc đâu, "Há, hoàn toàn không cần thiết sử dụng loại này đại diện tích tính sát thương thủ đoạn. Tin tưởng ta xin phép nghỉ năng lực."

Hách Nhất Phi buông lỏng một hơi, "Được rồi. Ta đến lúc đó phái người tới đón người."

Hường Vũ, "Người không bằng chính mình tới đón ta đi."

Hách Nhất Phi sững sờ, "Tại sao?"

Hường Vũ cười, "Chúng ta một chuyện này làm việc không có chuẩn. Đến lúc đó, nói không chừng cần người khẩn cấp hộ tống đây. Phái người tài xế nếu như lâm thời có biến ta đi không thể nào xử lý?"

Hách Nhất Phi giận dữ, "Đáp ứng hay người không đi?"

Hường Vũ, "Cho nên nói, người vẫn là tự mình đến đi. Dạng này ổn thỏa nhất không phải sao?" Đây đã là đang uy hiếp.

Hách Nhất Phi cắn răng nhăn hầu như nhăn mới đem hết giận xuống dưới, "Được rồi. Ta sau bốn ngày tự mình đến tiếp người."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Trung cực cảnh

Trên thực tế, Hường Vũ xin phép nghỉ đương nhiên không có vấn đề. Lão bản Hoa tỷ một mực đối với hắn coi như không tệ.

Nếu là bởi vì một loại nào đó ngựa lệ tội nguyên nhân làm trưởng thành nhà phiền phức là không tốt.

Một ngày này về tiệm hắn liền đã mời hay giả.

Ban đêm tăng ca.

Về đến nhà đã là gần mười điểm. Mở cửa thì đang gặp gỡ cùng phòng cho thuê nữ hài tại cửa ra vào đôi giày chuẩn bị đi ra ngoài, "Hường Vũ, tăng ca muộn như vậy a."

Cô bé này vóc dáng chỉ 1m5 hầu như, nhưng là dáng người ti lệ rất tốt. Nàng lúc nói chuyện một tay chống đỡ tường một bên xuyên chính mình giày. Cái kia thon dài ăn mặc màu đen châu tia sáng vớ chân cùng nàng sung mãn bờ mông đường cong đang ở trước mắt.

Cô bé này tên gọi là Tiểu Thanh so Hường Vũ còn lớn hơn ba tuổi.

Một mình rời nhà ở cái này lạ lắm thành thị bên trong làm công hơn một năm. Cũng coi như là ở trong xã hội tôi luyện qua. Chỉ là trong mắt luôn có loại kia ngây thơ cũng không có thuốc hết khí chất. Mặc trên người người trưởng thành quần áo. Nhưng dù sao có loại tiểu hài cảm giác.

Hường Vũ hai tay mang theo đại đồng đồ vật, một bên nghiêng thân thể vào cửa một bên nói là, "Đúng vậy a. Không có cách nào. Gần nhất muốn đi ra ngoài chơi mấy ngày. Vì lẽ đó thêm điểm ban, hay xin phép nghỉ." Gà rán chủ tiệm Hoa tỷ đối với Hường Vũ cũng không tệ. Lần này xin phép nghỉ bốn ngày. Đằng sau cùng Hách Nhất Phi gia gia gặp mặt lại phải xin phép nghỉ. Hắn là không có ý tứ, sợ dĩ chủ động tăng ca.

Tô Tiểu Thanh, "Người thật là hạnh phúc, còn có thể xin phép nghỉ. Ta... Ai. Không nói. Đi trước."

...

Đền được rồi rồi.

Cả tòa thành thị tựa hồ cũng ở màn đêm thanh lương hạ hạnh phúc lấy. Mà không cao hứng tựa hồ chỉ có một người —— Lý Dư Minh.

Hắn lúc này đứng ở thanh vân thành phố bảo phong sân vận động trên bậc thang, một mực đang nghĩ vấn đề.

Hai ngày này, hắn bởi vì Hách Nhất Phi sự tình lãnh đạm Phó thị trưởng nhi tử Uông Bác.

Vì lẽ đó hôm nay lại lần nữa đi cùng hắn chịu tội. Giải thích nửa ngày. Đối phương còn cầm mô hình cảm dạng.

Ban đêm hẹn hắn đi thiên đường đảo chơi, đi đến nửa đường thể mà giả vờ giả vệt nói là có việc.

Lý Dư Minh vốn là ở đi thiên đường đảo trên đường. Lúc này chỉ có thể dừng lại. Hắn đứng ở sân vận động trên bậc thang, chung quanh là màu đen mà trông trải quang trường.

"Hừ, cho phép ngươi đi." Lý Dư Minh đem điện thoại nhét vào trong túi quần.

Tên cơ bắp Đái Đông lúc này cũng từ trên xe bước xuống, "Dư Minh, tiếp lấy làm sao bây giờ?" Hắn là cái tương lai muốn lẫn lộn hắc đạo nhân. Tại thiên triều hắc đạo loại vật này không có uống phí đạo bảo bọc là lẫn lộn không ra.

Hoàn toàn không có bối cảnh hắc đạo, lại không ngừng đứng trước giai cấp vô sản chuyên chế thiết quyền.

Lý Dư Minh ở bạch đạo bên trên có năng lượng, vì lẽ đó hắn mới một mực cùng Lý Dư Minh cùng đến tương đương gần.

Lý Dư Minh lúc này ở bên ngoài đã đứng một lúc.

Tổn nhiều như vậy tinh lực, Hách Nhất Phi điện thoại cũng không muốn đến. Lại muốn dựng vào nàng chỉ sợ chỉ còn lại có như vậy một cái thủ đoạn.

Lý Dư Minh có chút cắn răng nhìn xem đối diện nơi xa dưới đèn đường trên đường cái xe chạy bằng điện lui tới.

Ngày đó hắn ở Vạn Lệ khách sạn chủ động Hường Vũ chào hỏi liền làm để ngừa cái này vạn nhất. Có thể mượn đường lại cùng Hách Nhất Phi dựng vào.

Hắn tin tưởng lấy thủ đoạn mình là có cơ hội truy Hách Nhất Phi.

Mà Hường Vũ lại cự tuyệt hắn chôn xuống trận cước hành vi. Chuyện này là hạng gì để hắn nén giận, "Tiểu ma cà bông mà cho mặt thể mà không biết xấu hổ..."

Đái Đông đốt một điếu thuốc, hắn biết rõ Lý Dư Minh ở oán hận cái gì, "Dư Minh, bằng không ta tìm mấy cái huynh đệ thu thập một chút gia hỏa kia. Loại người này đánh một trận liền trung thực." Muốn ở bên ngoài người đàn, nhãn lực muốn tốt, người nào có thể khi dễ, người nào không thể khi dễ muốn thấy rõ ràng.

Hường Vũ cười cái xe chạy bằng điện một bức học sinh hình dáng, chính là nhìn dễ khi dễ loại kia.

Lý Dư Minh đang trầm mặc mấy giây sau lại lắc đầu, "Ta cùng Hách Nhất Phi vừa mới tách ra. Ngay lập tức đi đánh Hường Vũ. Khẳng định như vậy sẽ ảnh hưởng đến ta hình tượng." Lúc này là tuyệt đối không thể ảnh hưởng chính mình hình tượng.

Đái Đông, "Vậy làm sao bây giờ, chẳng lẽ cứ như vậy tính?" Hắn cùng Lý Dư Minh lâu như vậy, cũng không có làm qua cái đại sự gì. Lại bị Lý Dư Minh mỗi ngày mang theo. Bản thân cảm giác bên trên đèn biểu hiện một chút.

Mà bây giờ mặt đối với chuyện đúng là hắn biểu hiện tốt cơ hội.

Hắn lúc này đem cái kia nhất hai bàn tay to đối với bóp, khớp xương ba ba tiếng nổ, "Cái kia ma cà bông, nhìn xem cũng làm người ta khó chịu. Dư Minh, nếu như ngươi không hiểu động hắn. Chính ta tự mình mượn có là được. Dù sao ta nhìn hắn liền không vừa mắt."

Lý Dư Minh lắc đầu, "Đánh hắn? Đương nhiên cần. Nhưng đến tìm thích hợp phương thức... . Hơn nữa cuối cùng, ta phải để hắn giúp ta dựng vào Hách Nhất Phi."

"Phải làm đến loại này xem, đương nhiên phải có vũ lực bên trên làm cho đối phương sợ hãi. Nếu không đàm luận cái uy hiếp gì đây."

...

Hường Vũ ở gian phòng của mình bên trong.

Hắn đem vừa mới trên đường về nhà mua đóng gói lương khô loại hình đồ vật trên bàn cất kỹ.

"Từ ngày thời gian, những này có lẽ miễn cưỡng đủ ăn. Cũng không biết dinh dưỡng có đủ hay không." Lấy Hường Vũ lúc này nhìn qua những cái kia tu chân phương diện điển tịch cùng thư tịch. Có thể biết tu chân bản thân là muốn tiêu hao đại lượng năng lượng. Đối với đồ ăn yêu cầu trên thực tế cao hơn nhiều người bình thường.

"Hi vọng lần này có thể tiến giai thành công. Đến lúc đó liền có thể bắt đầu luyện chế ích cốc đan."

Lấy Hường Vũ ở Huyết Ngọc trông được đến kiến thức. Loại này ích cốc đan không chỉ là có thể thay thế đồ ăn. Trọng yếu nhất là, nó so thức ăn bình thường có thể cung cấp càng nhiều dinh dưỡng cùng tu luyện cần thiết năng lượng.

So với thức ăn bình thường. Loại đan dược này gấp khiến người tu luyện tiến cảnh càng nhanh.

Huyết Ngọc lúc này cũng ở thức hải bên trong nói là nói, " người tu chân nhất định phải nắm giữ đan thuốc luyện chế kỹ năng. Nếu không mà nói tiến cảnh tất nhiên có hạn. Sử thượng cường đại tu chân người chín mươi chín phần trăm cũng là luyện đan cao thủ."

Hường Vũ cũng nhìn qua trên điển tịch ghi chép, những cái kia không biết luyện chế đan thuốc người tu chân ở phương diện này xác thực bị quản chế bao nhiêu.

Dù sao, chân chính hay đan thuốc. Không nghi ngờ là có tiền mà không mua được, không có chỗ mua.

Cũng chính là bởi vì luyện đan kỹ thuật ảnh hưởng to lớn. Vì lẽ đó nó tất nhiên là các đại luyện đan cao thủ bí mật bất truyền. Đan phương loại hình đồ vật một khi hiện thế thường thường sẽ khiến kịch liệt tranh đấu.

Đương nhiên đối với Hường Vũ tới nói, những vấn đề này là không tồn tại. Chỉ cần hẩn nguyện ý học, Huyết Ngọc liền sẽ dạy hẩn. Tiền đề chỉ là, hẩn cảnh giới đi đến luyện đan yêu cầu.

Hường Vũ lúc này ở trên giường ngồi xếp bằng tốt.

Huyết Ngọc ở thức hải bên trong nói là nói, " luyện khí trung cực cảnh. Ngươi cần ngưng kết ra cái thứ hai luồng khí xoáy."

"Cùng cái thứ nhất luồng khí xoáy không giống. Cái thứ nhất là dễ dàng nhất, bởi vì khí đó tất cả đều không tồn tại. Chỉ cần đem luồng khí xoáy ngưng kết lên là được rồi. Nhưng là cái thứ hai độ khó gấp lớn không ít. Bởi vì —— nó ở ngưng kết quá trình bên trong. Sẽ cùng cái thứ nhất luồng khí xoáy ở giữa gặp ảnh hưởng lẫn nhau."

"Loại ảnh hưởng này gặp gia tăng quá trình bên trong độ khó. Theo một ý nghĩa nào đó giảng. Cái thứ hai luồng khí xoáy ngưng kết quá trình trên cơ bản liền là đang không ngừng đối kháng cái thứ nhất luồng khí xoáy lực lượng trên cơ sở ngưng kết tân luồng khí xoáy."

"Nhưng là." Huyết Ngọc âm thanh thêm lớn một chút, "Khi nó thành công bị ngưng kết hoàn thành thời điểm. Cả hai chỗ có thể phát huy ra lực lượng lại là lớn xa hơn hai cái đơn nhất luồng khí xoáy."

"Loại lực lượng này cường độ không riêng gì làm ngươi thực lực tăng nhiều. Cũng đều vì ngươi luyện đan cung cấp cơ bản nhất chân khí nhu cầu."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Ngưng kết thành công

"Lấy nhất tâm thủ tới nói. Ngươi bây giờ khiêu chiến trung cực cảnh, còn có chút quá sớm. Bất quá thử một chút tổng là không tệ. Trúc Cơ càng sớm càng tốt." Huyết Ngọc âm thanh rất bình thản.

Hường Vũ, "Trúc Cơ sớm muộn gì khác nhau ở chỗ nào sao?"

Huyết Ngọc, "Đương nhiên là có. Bình thường tới nói. Trúc Cơ càng sớm càng nhiều chỗ tốt. Ba mươi tuổi trước thành công Trúc Cơ là mới là đại tài."

"Bốn mươi tuổi thành công tính thiên phú không sai."

"Mà lớn hơn năm mươi tuổi thành công. Trên cơ bản coi như tương lai thành. Hẩn sửa đổi con đường cũng đi không xa lắm."

"Vì lẽ đó, trước trúc cơ giai tầng có thể nói, càng nhanh càng tốt."

Đối với mấy cái này Hường Vũ ngược lại là có mới lạ, "Nhân thường nói chậm công ra việc tinh tế. Ta còn tưởng rằng, cơ sở đánh cho càng lâu vượt kiên cố đây."

Huyết Ngọc, "Cơ sở bền vững không chặt chẽ. Cùng ngươi sử dụng thời gian cũng không thành có quan hệ trực tiếp. Tựa như địa cầu các ngươi bên

trên ô tô cùng máy kéo. Bắt đầu máy kéo đi chậm rãi, có thể nói cẩn thận chỗ nhiều không?"

"Con đường tu chân, đối với không giống người tu chân cũng không công bằng. Cường giả càng mạnh, kẻ yếu càng yếu là thái độ bình thường. Tổng tới nói, người năm nay đã hai mươi một tuổi."

"Mặc dù người có được Tiên Thiên Đạo Thể, nhưng người bắt đầu thời gian tu luyện quá muộn. Phổ thông người tu chân theo bốn tuổi bắt đầu khởi cũng đã bắt đầu tại tu luyện. Mà người hai mươi một tuổi mới bắt đầu, quá muộn."

Nàng nói như vậy, Hường Vũ nhớ tới Hách Nhất Phi. Cô nương này so với chính mình còn muốn nhỏ hai tuổi cũng đã tu luyện mười lăm năm trở lên.

Huyết Ngọc lúc này nói tiếp, "Người nhất định phải ở hai mươi chín tuổi trước đó Trúc Cơ thành công. Dạng này phía sau người đường mới dễ đi hơn. Nếu không người khó mà thành thánh."

Hường Vũ, "Rõ ràng." Tất nhiên đi đến con đường này. Hắn liền ôm thôn thiên phê địa chấp chương cần khôn nguyện vọng. Có thể nào không chú ý.

Ngay sau đó bắt đầu ngồi xuống, làm 《 Tiên Thiên Chân Khí 》 bắt đầu vận chuyển thời điểm.

Màu trắng luồng khí xoáy ở hân khí hải bên trong chuyển động.

Hắn toàn thân cao thấp chân khí ở đầu vào đẩy vận chuyển.

Nếu như lúc này có nhân ở gian phòng, hắn sẽ phát hiện trong gian phòng đó có một loại vô hình phong đang đang lưu động chậm chậm lấy.

Màn cửa trong gió khe khẽ mà vang lên.

Trong phòng những cái kia gần nhất không có bị thu thập thuận tiện túi, sớm một chút túi giấy loại hình đồ vật bắt đầu theo loại lực lượng này chậm rãi trong phòng phiêu động.

Đoạn thời gian này đến nay. Hường Vũ mỗi ngày chỉ có thể ban đêm tu luyện. Cũng mệt mỏi tích nhất định lượng năng lượng.

Lần này trùng kích mục tiêu là đem những năng lượng này hóa thành trong khí hải cái thứ hai luồng khí xoáy.

Nhưng là bởi vì cái thứ nhất luồng khí xoáy tồn tại. Quá trình này tất nhiên sẽ chịu ảnh hưởng.

Vì lẽ đó trước lúc này. Cần ngưng kết năng lượng. Nếu không trùng kích gặp thất bại.

...

Sáng ngày thứ hai.

Lý Dư Minh ở gian phòng của mình bên trong cho Trương Yến Yến gọi điện thoại.

Xà tinh mặt là ngạc nhiên mừng rỡ. Nàng mấy ngày nay cơ hồ mỗi ngày đều đang chờ Lý Dư Minh điện thoại.

Vì lẽ đó vừa nhìn thấy là Lý Dư Minh điện báo, cầm điện thoại di động lên ngữ khí đều ôn à ôn ền lên, "Ai nha, Dư Minh nha. Có chuyện gì a?" Nàng rõ ràng mấy ngày nay đều đang đợi Lý Dư Minh điện thoại lúc này lại hỏi rụt rề.

Lý Dư Minh cũng là ngay thẳng, "Người không hiểu Hường Vũ tình huống?"

"Hắn... ?" Trương Yến Yến có chút nhũn mảy. Nghĩ thầm người hỏi thế nào khỏi hắn tới.

Trên thực tế, nàng người này theo tiến vào cái này học viện bắt đầu liền đang thu thập cơ hồ trường học tất cả nam sinh tình báo. Lấy thuận tiện câu kim quy con rết.

Nhưng là những tin tình báo này có kỹ càng có điểm xấu mạnh. Tỉ như Hường Vũ vốn là không cần kỹ càng loại kia.

Nhưng bởi vì Hường Vũ cùng Chu Vân Lăng sự tình, vì lẽ đó lại không thể không bị nàng làm cho kỹ càng điểm.

Đối với Trương Yến Yến tới nói, nàng không riêng tính toán tương lai mình vốn liếng. Cũng sẽ đem người bên cạnh tương lai xem như nàng vốn liếng, nói thí dụ như Chu Vân Lăng.

Mặc dù nói Chu Vân Lăng cũng không phải là nàng người nào, nhưng Chu Vân Lăng tương lai gặp có cái gì thành tựu, đối với nàng cái này khuê mật không nghi ngờ gặp là một loại vốn liếng.

Cho nên nàng đương nhiên cẩn thận thu thập Chu Vân Lăng bên người những khả năng kia trở thành bạn trai nàng nhân tư liệu.

Hường Vũ đứng mũi chịu sào, tự nhiên là thành trọng điểm "Chiếu cố" đối tượng.

Mà cái này tài liệu cá nhân am hiểu càng nhiều, nàng liền vượt chán ghét hẳn.

Nàng không riêng gì xem thường gia đình hẳn điều kiện. Cũng đồng dạng chán ghét hẳn tiếp cận Chu Vân Lăng (Chu Vân Lăng tiếp cận Hường Vũ cũng đồng dạng bị nàng cực độ phản cảm).

Xà tinh mặt, "Người nói là...?"

Lý Dư Minh là tương đương có thể nhìn mặt mà nói chuyện nhân, cùng đi ra chơi qua mấy lần đối với xà tinh mặt những ý nghĩ kia, hẳn sao có thể không biết.

Vì lẽ đó hẳn mượn cớ, "Nói như thế nào đây? Ông Bác không quá ưa thích gia hỏa kia cách Chu Vân Lăng quá gần. Cho nên, ta muốn cho hẳn một điểm cảnh cáo. Gỡ hẳn một chút. Để hẳn biết chính mình là thân phận gì."

Điều này hiển nhiên cũng rất phù hợp xà tinh mặt ý nghĩ.

"A ~!" Trương Yến Yến lập tức cao hứng trở lại, "Gia hỏa kia xác thực hẳn là gỗ. Người nào đây này. Ta biết tình huống của hẳn đây. Bao quát hẳn ở đâu làm công. Ta đều biết."

"A. Đem đại mỹ nữ xem ra có gỗ hẳn tuyệt thế bí phương."

Trương Yến Yến tại đối mặt nàng xem thường người cùng nàng nhìn bộ mặt người trước, là hai loại hoàn toàn khác biệt tư thái. Lúc này cảm điện thoại đi động ngữ khí đáng yêu nói là, "Ai nha, Dư Minh người nhưng thật biết nói chuyện. Ta cái nào bốn sự lớn như vậy đây. Bất quá nha, gọi hẳn ra đây thủ đoạn vẫn là có. Còn hẳn đi ra, người muốn làm sao gỗ hẳn. Liền muốn nhìn người nha."

Lý Dư Minh bên người thể nhưng là có không ít hắc đạo nhân vật. Hẳn muốn gỗ Hường Vũ không nghi ngờ rất dễ dàng.

Lý Dư Minh, "Đó là tự nhiên. Gỗ hẳn còn không dễ dàng."

Kết thúc cùng Trương Yến Yến trò chuyện sau. Hẳn tâm tình không tệ,

"Để Hường Vũ loại người này nhận rõ hiện thực là rất dễ dàng." Hẳn quay đầu đi về phía cái kia cao tới trang nhã Vạn Lệ khách sạn đại sảnh, "Hẳn còn tưởng rằng, cha hẳn còn có tiền đây. Hắc hắc..."

Mấy phút đồng hồ sau.

Xà tinh mặt ngồi ở trong phòng ngủ nói thầm, "Làm sao làm, gia hỏa này thế mà xin phép nghỉ..." Nàng vừa mới gọi điện thoại đi đang nhất gà rán cửa hàng. Kết quả cho là tìm không thấy nhân. Trong trường học cũng không có, "Gia hỏa này chạy đến nơi đâu?"

Lúc này Hường Vũ đang tại gian phòng của mình bên trong. Hẳn đã dùng một đêm thời gian tu tập toàn bộ năng lượng. Đang bắt đầu cái thứ hai chân khí xoáy ngưng kết.

Trong phòng, loại kia nguyên bản như có như không phong cảm giác, lúc này đã kinh trở nên mãnh liệt. Màn cửa trong gió xoẹt xẹt xoẹt xẹt tiếng nổ.

Những cái kia theo gió phiêu động giấy mảnh loại hình đồ vật nhanh chóng xoay tròn lấy trên không trung tới lui.

Huyết Ngọc ở thức hải bên trong cũng ở có chút cảm thán, "Bắt đầu không sai. Mặc dù nói, lấy hiện tại năng lượng không đủ để thật trùng kích thành công. Nhưng là có thể gia tăng kinh nghiệm."

Nàng yêu cầu Hường Vũ hiện đang trùng kích trung cực cảnh, là vì để hẳn thói quen một chút loại cực diện này. Cảnh giới còn kém thời điểm, thất bại ảnh hưởng không lớn. Nhưng đối với kinh nghiệm không nhiều Hường Vũ tới nói, loại kinh nghiệm này cũng rất nặng muốn.

Đương nhiên loại lời này là không thể nói với Hường Vũ.

Đang đang trùng kích lấy trung cực cảnh Hường Vũ cái gì cũng không biết.

Hẳn đang cố gắng khiêu chiến lấy cái này gian nan cảnh giới. Dù sao hẳn thời gian tu luyện thực sự quá ngắn. Năng lượng quá ít.

Nhưng hẳn không hề từ bỏ.

Thời gian trôi qua rất nhanh. Một ngày một ngày.

Ba ngày thời gian rất nhanh liền qua.

Hường Vũ ở giữa chỉ ăn qua hai lần cơm. Về sau liền lại không ngừng lại qua.

Khí hải bên trong tình huống tựa như nhất cuộc chiến tranh. Để hẳn không cách nào rời đi quá lâu.

Hường Vũ người này mặc dù bình thường nhìn bình thường. Nhưng khi hẳn gặp được khó khăn cùng địch nhân thời điểm. Loại kia không chịu thua tính

thần liền sẽ dâng lên. Hấn ở cắn răng kiên trì.

Tất nhiên, Huyết Ngọc nói là cảnh giới ngưng kết càng sớm càng tốt. Như vậy, thì càng hấn là cố gắng.

Ngày thứ tư buổi sáng.

Cái kia nguyên bản gần như không thể thành hình thứ hai luồng khí xoáy thể mà ở hấn kiên trì xuống. Bắt đầu dần dần hiện ra ngưng kết thành thực thể bộ dáng.

Loại tình huống này ngay cả Huyết Ngọc đều giật mình lên, "Thật sự là ngạc nhiên..."

"Nguyên bản, chỉ là để hấn đạt được một lần kinh nghiệm mà thôi. Không nghĩ tới, thể mà... Làm đến loại tình trạng này chẳng lẽ hấn thật có thể trùng kích thành công?"

Ngày này là cái trời đầy mây. Bởi vì lôi kéo màn cửa, vì lẽ đó trong phòng thăm cùng chạng vạng tối.

Trong phòng Hường Vũ cũng đã đến trùng kích trung cực cảnh thời khắc sống còn.

Tất cả đều ở trong điên cuồng.

Ngay cả Hường Vũ y phục trên người đều bay phát phới.

Thời gian đến một ngày này mười giờ sáng.

Hường Vũ trong khí hải nguyên bản ở vào giữ lẫn nhau bên trong hai cái luồng khí xoáy cái thứ hai đang tại áp lực dưới chậm rãi ngưng kết thành thực chất.

Cái kia hai cái là thực chất luồng khí xoáy cuối cùng lúc lên lúc xuống hợp làm một thể.

Hường Vũ dừng lại hai tay, "Ngưng kết thứ hai luồng khí xoáy thành công!"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Vấn đề mặt mũi

Theo Hường Vũ cái này âm thanh hô. Trong phòng kia nguyên bản bay phần phật theo gió màn cửa, giấy mảnh những vật này bỗng nhiên đều như là mất đi động lực. Lập tức đều an tĩnh lại.

Hường Vũ mở hai mắt ra, có chút môi mệ nói là, "Cuối cùng thành."

Lúc này đặt ở trước mặt trên mặt bàn lương khô. Đã có bốn ngày. Trong đó đại bộ phận đã không cách nào lại dùng ăn. Mà bụng ở ục ục gọi.

"Ta đã thành công hai ngưng kết cái thứ hai luồng khí xoáy." Hấn đứng dậy đồng thời nói với Huyết Ngọc.

Huyết Ngọc ở trong thức hải lại nửa ngày không nói gì.

Hường Vũ ngược lại là kỳ quái, "Làm sao? Ta đã trùng kích thành công."

"Lúc này ta có thể luyện ích cốc đan đi. Ừ, nên đi ăn cơm. Bụng thật đói." Bụng hấn nhưng bây giờ ục ục gọi.

Huyết Ngọc, "... Là, thành công."

"Làm sao nửa ngày không nói lời nào?"

Huyết Ngọc trạng thái hiển nhiên có chút kỳ quái.

Nàng cái này là hỏi một cái phi thường kỳ quái vấn đề, "Người tiếp xúc tu chân, thật chỉ có không đến một tháng à... ?"

"Đúng nha." Hường Vũ một bên xuyên chính mình thương cảm một bên nói là, "Ở trước người, ta vẫn cho là loại chuyện này chỉ là tiểu thuyết bên trong tình tiết."

Huyết Ngọc không nói chuyện.

Hường Vũ thuần thực thay quần áo, "Có thể luyện đan liền tốt. Trước kia không có trải nghiệm. Hiện tại mới tính rõ ràng đây. Cái này tu chân ăn uống ngủ nghỉ vấn đề rất mấu chốt."

Đối với những cái kia động một chút lại muốn bế quan mấy năm người tu chân tới nói, chỉ là đi nhà xí vấn đề liền nhất định không thể tưởng tượng.

Lấy Hường Vũ xem qua tài liệu nói rõ."Ích cốc đan" loại đan dược này ăn hết gần như không gặp xuất hiện cái gì phế liệu. Nói cách khác, nhân ăn loại vật này, gần như không cần đi nhà xí. Nhất định liền là đặc biệt làm sửa đổi thiết kế.

Riêng một điểm này thức ăn bình thường liền hoàn toàn làm không được. Ăn liền nhất định phải lên nhà vệ sinh.

Huyết Ngọc hôm nay nhất nói rằng rất ít. Tựa hồ tổng chỗ vì loại nào đó suy nghĩ bên trong. Lúc này dùng cơ hồ cảm giác không thấy âm thanh nói là, "Lấy người tốc độ tu luyện... Thật không biết tương lai người sẽ đạt tới tu vi gì..."

Hường Vũ không có nghe đến mấy cái này, hắn không lo được quá nhiều.

Hắn cần ăn cơm.

Hơn nữa, trưa hôm nay còn muốn đi đi làm. Lần này trùng kích trung cực cảnh, tốn thời gian, vượt qua Hường Vũ nguyên lai dự tính. Hắn theo Huyết Ngọc thuyết pháp mời bốn ngày giả. Trên thực tế, chỉ tính toán dùng ba ngày thời gian giải quyết vấn đề.

Kết quả thế mà một mực trùng kích đến ngày thứ tư buổi sáng mới thành công.

Buổi chiều còn muốn cùng Hách Nhất Phi gia gia gặp mặt.

Tổng tới nói bề bộn nhiều việc.

Thời gian này đúng lúc là chừng mười giờ sáng. Loại thời điểm này còn chưa tới thời gian ăn cơm. Không dễ tìm cho lắm ăn cơm địa phương.

Xuống lầu đi ra phát hiện dưới lầu có một nhà làm điểm tâm tiệm mì, lúc này thế mà còn mở. Cửa ra vào ngồi một đoàn rồi giường muộn nhân còn đang ăn mì.

Trong không khí có một cỗ thịt bò canh đặc biệt mùi vị. Hường Vũ chỉ cảm thấy đói bụng đến lợi hại hơn.

Làm điểm tâm nếu như mùi vị không tốt, là không buôn bán được nhiều đến giữa trưa còn làm không hết.

Hắn lúc này bước nhanh chạy đến sạp hàng phía trước, cùng lão bản gọi, "Mì thịt bò, chén lớn."

Bên trong lão bản lập tức đi theo kêu một tiếng, "Mì thịt bò chén lớn! Tốt, lập tức tới ngay."

Hường Vũ thế là đi vào tìm một chỗ ngồi.

Nhà này mì thịt bò quán có cái mười phần ngang ngược danh tự, gọi "Hoài Hải tô mì bò lớn", nghe liền có một loại cảnh tượng hoành tráng cảm giác.

Bưng lên bát nước lớn.

Đò canh, thịt bò, phối thêm màu xanh rau thơm. Phía dưới là màu trắng mì sợi. Nhìn xem liền có muốn ăn.

Thuần thực ăn xong nhất tô mì bò lớn.

Đi cười trên xe ban. Lại có hai giờ, liền là cơm trưa thời gian. Thật sự là đang nhất gà rán cơm sinh ý tốt nhất thời đoạn.

Hường Vũ gần nhất xin phép nghỉ quá cần. Vẫn là đi biểu hiện một chút.

"Cảm giác tu thành thứ hai luồng khí xoáy về sau. Nguyên bản cực độ mệt mỏi thân thể thể năng lại nhưng đã nhanh chóng khôi phục." Hắn một bên cười xe chạy bằng điện một bên nói với Huyết Ngọc.

Kỳ thật theo vừa mới xuống lầu lên. Hắn liền có loại cảm giác này.

Huyết Ngọc âm thanh nhàn nhạt, "Luyện Khí cảnh giới trung cực cảnh. Người tu chân chân khí mặc kệ là cường độ, vẫn là năng lực tái sinh đều sẽ đạt tới một cái độ cao mới. Khí lực khôi phục tự nhiên cũng sẽ đạt tới một cái độ cao mới."

"Đây cũng là người có thể bắt đầu luyện đan điều kiện cơ bản."

Nàng một ngày này một mực thuộc về, trong an tĩnh. Hường Vũ trùng kích trung cực cảnh thành công. Tựa hồ đối với nàng trùng kích cũng không nhỏ.

Nàng lúc này bỗng nhiên nói là nói, "bất quá luyện đan chuyện này, ngươi còn cần vật liệu. Trọng yếu nhất là. Ngươi cần đan lô."

"Đan lô?"

Huyết Ngọc, "Đan lô là mỗi cái tu chân nhân sĩ nặng muốn bảo vật. Hẳn đẳng cấp cũng chia thiên, địa, nhân, thượng trung hạ số phẩm. Lấy ngươi tình huống bây giờ. Chỉ sợ phải đặc biệt đặt hàng một cái Nhân giai hạ phẩm đan lô mới được."

Hường Vũ dừng xe đăng đèn xanh đèn đỏ, "Trên Địa Cầu có thể làm những này?"

Huyết Ngọc, "Nhân giai hạ phẩm hẳn là có thể. Bởi vì cũng không cần người tu chân chân khí gia hộ. Chỉ cần thanh đồng cùng một số vật liệu. Đương nhiên, loại lò luyện đan này cũng liền thật có thể luyện chế cấp thấp nhất ích cốc đan."

"Đặt hàng mà nói..." Hường Vũ hai mắt nhìn cái này phía trước đèn xanh đèn đỏ, nghĩ đến chỉ sợ cũng không rẻ.

Huyết Ngọc nói đến chỗ này đôi nhất đề tài, "Bất quá. Đan lô kỳ thật đối với ngươi bây giờ còn không phải khẩn yếu nhất."

"Khẩn yếu nhất vẫn là ngọc khí. Ngươi tốc độ tu luyện mặc dù rất nhanh. Nhưng là, theo luyện khí trung cực cảnh đến đại cực cảnh. Cần muốn năng lượng cùng thời gian đều là trước kia không thể so sánh. Cần thiết lượng chân khí chính là phía trước rất nhiều lần."

"Ngươi cần phải nhanh hơn đi đến cảnh giới cao hơn. Như vậy, nhất định phải đến cùng một kiện đồ vật mới được."

"Rõ ràng." Ích cốc đan mặc dù trọng yếu. Nhưng là đang trùng kích đại cực cảnh trước đó. Vẫn là dùng không được."

Cái này có thể ở ban ngày ngưng kết chân khí ngọc khí. Chỉ sợ là việc cấp bách.

...

Một ngày này buổi chiều. Hách Nhất Phi sớm liền đến. Hường Vũ thì một mực đang đưa bữa ăn bên trong.

Đang nhất gả rán cơm mười lăm nguyên một phần thâm thụ phổ thông tiền lương tộc hoan nghênh. Những cái kia đang tại làm nhà cửa tiền giấy cố gắng người tuổi trẻ bọn họ, có thể ở chính giữa buổi trưa hoa mười lăm khối ăn một bữa có thịt có cơm canh vật vẫn là rất hóa tính.

Đương nhiên loại này sinh ý nóng nảy cũng hại thâm Hách Nhất Phi. Nàng theo 12 giờ trưa liền đã tới. Nhưng là đưa bữa ăn một mực đưa đến hơn hai giờ, Hường Vũ vẫn là không có kết thúc.

Ba giờ chiều, Hách Nhất Phi nhìn không được ở xe của mình bên trong cho Hường Vũ gọi điện thoại, "Còn không có kết thúc sao? Chúng ta ước định thời gian là 3 giờ rưỡi. Hiện tại đã không sai biệt lắm."

Hường Vũ thành thoi nói là, "Đừng nóng vội. Ta đã cùng lão bản nói rằng buổi trưa xin phép nghỉ. Cái này là cái cuối cùng. Đi ngày mùa hè đẹp vui trung tâm giải trí."

"Dạng này thời gian, trung tâm giải trí có nhân?" Hách Nhất Phi hỏi. Nàng đầu tư không ít, dưới đại bộ phận tình huống, cái gọi là trung tâm giải trí cũng là ở buổi tối sinh ý nóng nảy. Hiện tại thế nhưng là giữa trưa.

Hường Vũ, "Ta làm sao biết đây! Có lẽ có nhân rồi giường lên được muộn đây! Dù sao ta lần này đưa xong liền không sao."

...

Sau mười lăm phút. Hường Vũ ở ngày mùa hè trung tâm giải trí cửa chính lại bị ngăn lại.

Loại tình huống này ở đưa bữa ăn quá trình bên trong là thường thường sẽ phát sinh. Hẳn thế là cầm điện thoại gọi cho cái kia mua thức ăn nhân.

Nói như vậy, mua thức ăn nhân không nghi ngờ biết rõ cửa ra vào tình huống. Loại chuyện này, thường thường cũng chính là một câu sự tình.

Nhưng đối phương thái độ thế mà phi thường ác liệt, "Đánh rắm. Cái nào những người khác làm sao đều có thể đi vào? Ngươi không phải người sao? Ngay cả cửa đều vào không được, ngươi ăn cái gì cơm?"

Hường Vũ đối với đưa bữa ăn công việc này kinh nghiệm rất phong phú. Mà đưa bữa ăn quá trình bên trong gặp được ưa thích trang bức nhân cũng nhiều.

Nhưng là giống như vậy trực tiếp gọi dậy còn là lần đầu tiên gặp được, "Ta đã cùng cửa ra vào người nói ta đưa là ngươi đồ vật. Bọn hắn không thả người. Đại khái là cảm thấy ngươi không che được đi."

Trong điện thoại nhân lập tức giận, "Tiểu tử, ngươi nói cái gì?"

Hương Vũ cười lạnh, "Cửa ra vào người nói người không có lớn như vậy mặt mũi. Phiên phức chính mình đi ra cảm đi."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hách Nhất Phỉ tức giận

Cùng một sự kiện thuyết pháp không giống, cảm giác chênh lệch không nghi ngờ sẽ rất lớn.

Hương Vũ nói là những lời này. Cửa ra vào canh cổng mấy công việc nhân viên cũng nghe thấy, thế này sao lại là bọn hắn nói chuyện. Vì lẽ đó đều có chút hai mặt nhìn nhau.

Lúc này trung tâm giải trí trong phòng. Trương Yên Yên cùng mấy cái trên người xăm lấy hình xăm huynh đệ đang đang hát đánh bài.

Một ngày này, nàng là đặc biệt yêu cầu đi theo sang đây xem náo nhiệt. Đương nhiên nàng cũng có rộng rãi tung lưới ý tứ. Dù sao —— Đái Đông cũng coi như cái ông chủ nhỏ, trong nhà hơn ngàn vạn.

Đái Đông làm cho này giúp người lão đại, hôm nay mua thức ăn điện thoại không phải hắn đánh. Nhưng vẫn ở một bên nghe được trò chuyện quá trình.

Cái kia giả bộ như mua thức ăn huynh đệ có hơn thả, lúc này một tay khoanh tay cơ thanh nhập lỗ nhìn lão đại sắc mặt.

Trương Yên Yên ở một bên cười lạnh, "Người xem một chút, người này đâu. Bối cảnh gì đều không có. Còn tưởng rằng hắn là Thiên Vương lão tử đây."

Cái kia mua thức ăn huynh đệ thì nói thầm một tiếng, "Tiểu tử này vẫn rất có thể nói. Chiều hắn nói như vậy. Ta vẫn phải đặc biệt thông tri cửa ra vào cho hắn cho đi?"

Đái Đông hừ một tiếng. Hắn một ngày này muốn làm sự tình, lộ ra lại chính là muốn đá kích cái này đưa gà rán com, "Không thể thả hắn tiến đến."

Hắn đuổi cái đầu ngón tay.

Cái kia ra về mua thức ăn tóc vàng ngậm hiểu, thông suốt quá điện thoại nói với Hương Vũ, "Vậy người chờ ở bên ngoài lấy, ta phải người tới bắt."

Cúp điện thoại về sau, bên cạnh Trương Yên Yên hỏi, "Thật đi lấy?"

Đái Đông, "Hổng cái kia gốc B. Để hắn chờ ở bên ngoài đi."

Hương Vũ ngược lại là thật không quan tâm như thế cái tờ đơn. Nghề phục vụ một số thời khắc gặp được một số tính cách phi thường cổ quái khách nhân. Vì lẽ đó ở kinh doanh thời điểm, lão bản cũng lưu có một ít dự án.

Đương nhiên hôm nay gặp được vị này, thì là rất có thể đang có ý gây chuyện.

Ngày mùa hè trung tâm giải trí loại địa phương này, bản chính là cái này nội thành đám côn đồ ưa thích căn cứ phương.

Đây cũng là Hương Vũ không khách khí nguyên nhân. Hắn nhìn một chút trên điện thoại di động thời gian, theo lệ cũ đăng mười phút đồng hồ đi. Nếu như người kia không ra, cho Hoa tỷ giao phó một tiếng, hắn liền đi.

Hắn nhìn thời gian thời điểm. Cái kia đứng ở đường cái đối diện Hách Nhất Phi lại có chút cấp bách, "Gia hỏa này đến cùng đang làm cái gì. Đồ vật đưa đến liền đi a. Làm sao ngồi ở trên xe không nổi, một mực kéo ở chỗ này?" Bởi vì lúc trước Hương Vũ nói qua với nàng, cái này là sau cùng một chuyến đưa xong liền đi cùng gia gia của nàng gặp mặt.

Nàng đặc biệt lái xe tới đón nhân. Thời gian đã nhanh muốn tới, sự tình lại nhìn không về không cảm giác.

Mà, một bên khác trung tâm giải trí trong phòng, Trương Yên Yên tâm tình lại rất tốt.

Nàng biết rõ người kia tên đáng ghét lúc này không nghi ngờ đến lột một tầng da. Nhìn xem bên cạnh cái kia đang tại ngâm lấy điều thuốc chẳng hề để ý ra bài Đái Đông. Nghĩ thầm, loại nam nhân này mới là thật mê người đâu.

Xem một chút, trưa hôm nay phải người đi ra thì cái kia Lý Dư Minh cũng là như thế một loại thiên hạ ở ta tự tin khí phách.

Đối với gã Hường Vũ chuyện này, Lý Dư Minh thậm chí không có nhiều lời. Chỉ đem tay thăm dò ở trong túi quần nói một câu, "Sớm một chút trở về." Cái kia phần tự tin cũng giống vậy mê chết người.

Nàng lúc này ngồi ở một bên gỗ một chút bên cạnh trống nói là, "Ta nhìn loại người này không đánh hấn, hấn sẽ không tính toán chịu thua." Theo đáy lòng giảng, nàng là thật hy vọng mượn cơ hội lần này chỗ Hường Vũ gỡ tốt.

Đái Đông vứt một đôi A đến trên mặt bàn đồng thời theo trong lỗ mũi hừ một tiếng, "Hấn liền là nhất bàn tay sự tình."

Trương Yên Yên, "Nếu là hấn chạy đây?"

Đái Đông, "Chạy? Đang lo không có lý do làm hấn." Loại này mượn cơ hội sinh sự, đối với bọn hấn những người này thế nhưng là đưa tới cửa.

Một cái khác ra bài mắt tam giác đầu trục nam hướng bàn đánh bài bên trên vứt một tấm lã K, "Loại người này nếu là còn thu thập không nổi, chúng ta cũng không cần lẫn lộn. Hấn hôm nay đáng cũng tốt, không đợi cũng tốt cũng là cái chết."

Bên cạnh một cái đang tại hát Mạch huynh đệ thì đem mạch đưa tới Đái Đông trước mặt, "Đại ca, đến đầu 《núi đao biển lửa》."

Lúc này bên ngoài, Hách Nhất Phi lại tại cùng Hường Vũ gọi điện thoại, "Làm sao còn không có đưa xong?"

Hường Vũ ngồi dựa vào xe chỗ ngồi,

"Mua thức ăn nhân không ra. Ta ít nhất phải đợi mười phút đồng hồ lại đi."

Hách Nhất Phi, "Ta không thích nhất liền đến trễ "

Hường Vũ hai mắt nhìn lên trời nói là, "Người cũng chỉ là không thích mà thôi. Chúng ta đưa bữa ăn nếu như đến trễ, đây chính là sẽ có nửa tháng tiền thưởng không thấy."

Hách Nhất Phi có chút im lặng, nàng không nghĩ ra dạng này người vì sao phải ở loại địa phương này đi làm. Mấy ngày nay, nàng cơ hồ mỗi ngày đều đang nghiên cứu Hường Vũ ngày đó cùng với nàng giao thủ video. Cái này cá nhân thực lực rõ ràng gốc rễ không cần làm những thứ này. Đương nhiên những lời này, nàng không tốt nói thẳng ra.

Hường Vũ tiếp lấy bỗng nhiên nói là, "Xem ra, ta phải chuẩn bị từ chức." Hấn không phải người ngu. Thời gian này điểm đã sớm qua ăn cơm trưa thời điểm. Cũng không phải trung tâm giải trí có nhân thời gian. Đám gia hoà này ở nơi này chính là đặc biệt gây chuyện.

Gặp được loại sự tình này nhất hay phương thức giải quyết, là trực tiếp bạo lực thu thập đám này cháu trai.

Hấn hiện tại có thực lực, đừng nói Huyết Ngọc để hấn cùng người nhiều giao thủ. Chính hấn cũng thực tình rất muốn cùng đám gia hoà này qua qua tay.

Hách Nhất Phi có chút ngoài ý muốn hỏi, "Tại sao?"

Hường Vũ thế là nói là, "Chính người cũng biết, trung tâm giải trí ban ngày không có người nào tiêu phí. Bên trong những tên kia rõ ràng là cố ý."

Hách Nhất Phi tính tình cũng không tệ, nhưng một ngày này nàng có chút nhịn không được. Dem xe đánh một cái chuyển biến mà theo đường cái đối diện bắn tới, đến cái kia ngày mùa hè trung tâm giải trí cửa chính thời điểm, nàng gọi điện thoại.

Lúc xuống xe, cái kia trung tâm giải trí bên trong đã có một cái đầu đầy mồ hôi mang theo kính mắt mà trung niên nam nhân chạy đến.

Tên kia ăn mặc quần áo lao động quản lý vọt tới cửa chính thì con mắt ở ngoài cửa lớn xe cùng nhân ở giữa nhanh chóng quét, rất mau nhìn đến Hách Nhất Phi xe.

Sau đó bước nhanh chạy tới cười bồi nói là, "Nhất Phi tiểu thư, ngài làm sao đến nơi này tới. Trước đó cũng không có thông báo một chút."

Hách Nhất Phi cũng không muốn nhiều lời, nàng từ trên xe bước xuống, chỉ một chút Hường Vũ, "Tại sao không thể thả hấn đi vào?"

Hường Vũ ngược lại thật sự là không ngờ tới, nhà này đô thị giải trí cùng Hách Nhất Phi có quan hệ. Lần trước Hách Nhất Phi nói là nhà kia Vạn Lệ khách sạn là nàng thời điểm. Hường Vũ đã rời đi, vì lẽ đó cũng không am hiểu.

Trong mắt hấn, cô gái này thần bình thường nhìn ôn nhu như vậy, tính cách cũng lại có như thế khô.

Cái kia tổng giám đốc nhìn xem Hường Vũ phát hai giấy cứ thế về sau, cùng cửa ra vào nhân thì thăm hai câu, sau đó chạy về tới nói, "Nhất Phi tiểu thư, có nhân bao xuống bên trong 365 phòng, đặc biệt yêu cầu không bị nhân quấy rầy."

Hấn tiếp lấy lại cười bồi nói là, "Nếu như là vị tiên sinh này muốn đi vào mà nói, chúng ta có thể dàn xếp."

Hách Nhất Phi bày một chút tay nói là, "Không cần. Vị tiên sinh này là gia gia của ta quý khách." Nàng nói như vậy, quản lý trong ánh mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi nhìn chăm chăm Hường Vũ nhìn. Vậy làm sao nhìn cũng chỉ là cái đưa thức ăn nhanh. Hách Kiếm Minh là nhân mọi người đều biết,

cái này đưa thức ăn nhanh tại sao là hần quý khách cũng làm người ta không nghĩ ra.

Hách Nhất Phi lại không quên hần biểu lộ, "Trực tiếp đi đem 365 bao sương khách nhân kêu đi ra."

Tổng giám đốc sững sờ, "Đem khách nhân kêu đi ra?!"

Hách Nhất Phi sớm đã có khí, "Đứng. Để bọn hần toàn bộ tới cửa đến đưa tin. Liền nói là ta nói."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Cái tát

"Cái gì?" Trong phòng chung bọn côn đồ mắt lớn trừng mắt nhỏ.

Cái kia da mặt có chút nông rộng đô thị giải trí quản lý nói là, "Có nhân gọi các người tới cửa đi."

"Người nào nha? Lớn như vậy khẩu khí!" Người đứng đầu hàng một tiểu đệ đứng lên hỏi.

Vị này quản lý ở loại này đô thị giải trí cũng có bảy tám năm lịch sử đối với lưu manh loại hình nhân vật hết sức quen thuộc. Bình thường gặp mặt sẽ rất khách khí. Nhưng là đến loại thời điểm này cũng là một điểm thể diện đều không có, "Đại nhân vật." Hần chỉ nói như thế một cái từ.

"Đại nhân vật gì a. Ta còn chưa thấy qua đại nhân vật?" Ngồi ở tận cùng bên trong nhất Đái Đông cũng sinh ra nói là, "So yền kinh Hách gia còn ngu sao?" Hần một ngày này tới nơi này nói cho cùng chính là vì Lý Dư Minh muốn truy Hách Nhất Phi sự tình. Hần loại người này nói chuyện vốn là, ba phần thật bảy phần giả. Lúc này miệng bên trên giống như là ở thay Hách gia làm việc.

Bên cạnh Trương Yển Yển không rõ ràng cho lắm liền một mặt hăm mộ hỏi, "Người biết người nhà họ Hách a."

Cái kia tổng giám đốc sắc mặt lại càng cứng, "Người muốn ở Yển tỉnh lẫn lộn, cũng đừng lại nói nhảm nhiều! Hai phút đồng hồ bên trong ra ngoài. Nếu không tự gánh lấy hậu quả."

Cái kia Đái Đông đem ngoài miệng khó lấy xuống hít một hơi, "Đến cùng là vì sự tình gì?"

Quản lý biểu hiện trên mặt cổ quái, "Cửa ra vào có một cái đưa thức ăn ngoài. Là việc khác. Ta nhìn hần trên xe viết 'Đang nhất gà rán com' bảng hiệu, các người biết rõ hần sao?" Đối với Hách Nhất Phi vì sao lại giúp người này ra mặt, hần cũng là rất kỳ quái.

"Đang nhất gà rán com? ! ~!" Trong cả căn phòng người đưa mắt nhìn nhau mấy giây về sau, cười lên ha hả.

Quản lý lại không cười, nhíu mày hỏi, "Trong các người ở giữa là có người hay không gà trống sắp xếp com không có linh?"

"Đúng vậy a." Cái kia Đinh Xan huynh đệ trên mặt có ý cười, "Đưa gà rán com liền có thể để cho chúng ta không thể ở Yển tỉnh lẫn lộn??"

"Hần còn có loại bản lĩnh này?!"

Đừng nói bọn hần không tin. Liền là trong phòng đưa nước phục vụ viên đều không tin.

Nhưng quản lý cũng không muốn nói thêm nữa, "Là một người khác mà nói. Cuối cùng tới nói, ta lời đã đưa đến. Các người không đi ra tự gánh lấy hậu quả."

Hần sau khi rời khỏi đây, trong phòng mấy cái ngu bức vạn tượng mọi người ở tương hồ nhìn, trên mặt đều có ý cười.

Đái Đông lấy chính mình quần áo lác tại hần vạm vỡ trên vai nói là, "Đi thôi. Chúng ta liền đi gặp một lần cái này có thể làm cho chúng ta lẫn lộn không cùng xuống dưới nhân."

Hần mà nói để bên cạnh mấy người nhún nhún vai. Theo một ý nghĩa nào đó giảng, những người này dù sao cũng là ngu quen.

"Thật có thể chịu nổi nha."

Còn bên cạnh Trương Yến Yến lúc này phát một câu, "Cái kia Hường Vũ chẳng lẽ khoác lác đem cái này quản lý cho lừa dối choáng."

Loại lời này hiển nhiên rất phù hợp người bình thường tưởng tượng.

"Rất có thể."

"Ta cũng cảm thấy tiểu tử này mồm mép lợi hại."

Đái Đông, "Đi."

"Vị đại nhân vật nào, muốn để cho chúng ta ở Yến tinh không cách nào đặt chân a."

Mấy cái kia lưu manh bên trong xếp tại cái thứ nhất đi ra liền là Đinh Xan vị kia. Người này gây hoa văn một cái màu lam nguyên bảo, cạo lấy đầu trọc. Đi ra liền chậm rãi phát một câu như vậy.

Đi theo phía sau hắn là một cái đám khăn trùm đầu xấu xí nam tử. Lại đằng sau thì là cái tóc húi cua, đôi mắt nhỏ vô cùng hung ác gia hỏa.

Đái Đông ở những người này cao lớn nhất, vạm vỡ. Đi ở sau cùng.

Bọn hắn đi ra lần đầu tiên tự nhiên nhìn về phía cái kia nằm tại cửa ra vào xe chạy bằng điện bên trên Hường Vũ.

Hường Vũ cũng không có để ý đến bọn họ.

Hách Nhất Phi ở một bên bỗng nhiên lên tiếng, "Là các người Đinh Xan?"

Nàng mà nói nói ra. Cái kia Đái Đông bên cạnh hầu như tên côn đồ mà mới đồng loạt quay đầu nhìn về phía đứng ở bên cạnh nàng.

Sau đó những người này ánh mắt mạnh mẽ bày ra, bên trong một cái lưu manh, "Cô nàng này không sai" hắn đang muốn nói là chút gì mà nói. Cái kia bên cạnh Đái Đông mạnh mẽ hạ cằm ở phía trước, "Nhất phi tiểu thư."

Hắn nửa cúi đầu giọng nói chi cung kính, để bên cạnh hầu như tên côn đồ mà đều giật mình nhìn xem hắn.

Cái kia Đái Đông bên cạnh mấy cái huynh đệ hiển nhiên có một chút không hiểu được.

Đinh Xan cái kia đầu trọc, "Đại ca, cô nàng này" hắn nói đến chỗ này, Đái Đông quay đầu nhất bàn tay quất vào trên mặt hắn, "Im miệng."

Đái Đông là nhận thức Hách Nhất Phi. Hắn một mực cố gắng tiếp cận Lý Dư Minh, bất quá là hy vọng có thể ở tương lai bạch đạo bên trên có chút thể lực a.

Khu trưởng nhi tử cần nịnh bợ. Hách Nhất Phi loại này thiên chi kiêu nữ, liền càng thêm khó lường. Nói câu không dễ nghe mà nói, mười cái Lý Dư Minh cũng so không Hách Nhất Phi nha. Những loại người này tuyệt đối phải tội khó lường.

Mà lúc này đứng ở phía sau cùng Trương Yến Yến cũng đang giật mình bên trong. Nàng không biết Hách Nhất Phi.

Nhưng đến loại thời điểm này, nàng cũng nhìn ra được nữ nhân này khẳng định vị rất cao.

Cho nên nàng ở trong lòng âm thầm đánh giá, cái này đến hoành giá một tay nhân đến cùng là lai lịch gì. Cái kia không lâu trước thoát nhìn ngư bức vạn tượng Đái Đông lúc này thể mà có thể sợ đến loại tình trạng này.

Hơn nữa

Nhất phi tiểu thư? Đây là ai? Làm sao nữ nhân này còn tựa hồ cùng Hường Vũ dạng này người thật giống như có quan hệ bộ dáng.

Còn bên cạnh mấy cái tiểu đệ cũng đang giật mình bên trong. Bọn hắn không biết Hách Nhất Phi.

Nhưng đến loại thời điểm này, không phải đồ đàn liên nhìn ra được nữ nhân này khó lường.

Vì lẽ đó đều ở trong lòng âm thầm suy tư, đây rốt cuộc là lai lịch gì.

Trong lúc nhất thời tràng diện yên tĩnh.

Hách Nhất Phi lúc này lên tiếng nói là, "Vị này hướng tiên sinh là ta quý khách. Các người đến cùng làm cái gì?"

Đái Đông liên tục gật đầu nói là, "Không có gì, không có gì, liền là bình tĩnh một cái thức ăn nhanh mà thôi. Đang muốn đi ra cầm đây."

Cái kia bên trong một cái lưu manh lập tức chạy tới, đem thức ăn nhanh hộp lĩnh.

Đái Đông tiếp lấy cho Hách Nhất Phi nhận lỗi, "Nhất phi tiểu thư không có ý tứ, ta không biết việc này. Thuộc hạ những người này không hiểu tình

huống." Hắn đem sự tình đẩy lên dưới tay tiểu đệ thân thể.

Hách Nhất Phi, "Không phải nói xin lỗi ta, là hắn."

Nàng chỉ tự nhiên là Hướng Vũ. Cái kia Đái Đông trong mắt lại hiện lên nhất vẻ tức giận.

Người này theo vừa mới bắt đầu liền không có lý qua Hướng Vũ. Trong lòng của hắn đối với Hướng Vũ cùng Hách Nhất Phi hai người thái độ hiển nhiên là có cách biệt một trời.

Nhưng Hách Nhất Phi nói như vậy, hắn lập tức trở về đầu nói với Hướng Vũ, "Không có ý tứ. Là huynh đệ ta lãnh đạm." Chỉ là ngữ khí nhàn nhạt. Chưa nói tới là cảm giác gì.

Hướng Vũ lúc này đã theo xe chạy bằng điện bên trên lên, "Người là theo chân Lý Dư Minh lẫn lộn a?" Thanh vân đại học gần năm vạn học sinh, hắn cũng chỉ nhận thức trong đó nhất một số nhỏ.

Đái Đông vốn là không biết. Nhưng là Đái Đông trước đó ở vạn lệ khách sạn trên bậc thang đi theo Lý Dư Minh bên cạnh xuất hiện qua, vì lẽ đó hắn biết rõ.

Hắn nói là câu nói này, cái kia Đái Đông trong mắt lóe lên một tia kinh dị. Nhưng là Hướng Vũ đằng sau làm sự tình hắn càng giật mình.

Hắn ba nhất bàn tay quất vào Đái Đông trên mặt. Cái này thân cao một mét chín tên cơ bắp bị quất cái lão đảo.

Trên thực tế, cái này là Hướng Vũ không chế sức mạnh. Nếu không một tát này Đái Đông mệnh ít nhất phải đi một nửa.

"Người ! !" Đái Đông bụng bít lấy mang theo dấu bàn tay từ mặt. Cái kia bên cạnh tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm nhìn xem.

Hướng Vũ lạnh lùng nói là, "Cho Lý Dư Minh chuyển lời. Muốn đánh nhau phải không liền đường đường chính chính ước, ta tiếp lấy. Đừng như cái kém cỏi."

Câu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Gặp mặt

Tất cả mọi người cả kinh trợn mắt hốc mồm. Đặc biệt là Trương Yến Yến. Phải biết Đái Đông cũng không phải bình thường nhân.

Hắn là làm thể dục đặc biệt chiêu sinh tiến vào Thanh Vân đại học. Từ tiểu học bắt đầu hắn liền lấy qua rất nhiều tranh tài giải thưởng. Ở đại học mấy lần trường học chiến đấu trong trận đấu, hắn cơ hồ liền là quán quân đại danh từ.

Chớ đừng nói chi là hắn còn có xã hội đen bối cảnh. Hướng Vũ thể mà trước mặt mọi người đánh dạng này mặt người. Đây cơ hồ mang ý nghĩa đằng sau khẳng định có đồ muốn đánh.

Đái Đông con mắt đỏ bừng, lại không dám lên tiếng. Hắn cắn răng liền chút mấy cái đầu. Mang theo mấy tên thủ hạ đi.

Đi ở sau cùng Trương Yến Yến lưu lại một giạt mình ánh mắt mới đi theo rồi đi.

Mấy phút đồng hồ sau.

Hách Nhất Phi trên xe.

Hách Nhất Phi, "Tại sao đánh người kia đâu? Hắn đã xin lỗi."

Hướng Vũ, "Người này liền là đặc biệt hướng về phía ta tới. Hắn là phía sau có nhân giật dây hắn."

"Người nói là Lý Dư Minh?"

Hương Vũ nói là người kia lộ ra lại chính là Lý Dư Minh.

Hách Nhất Phi thì ở trong lòng thầm giật mình. Ngày nào đó nàng vẫn cho là Hương Vũ cùng Lý Dư Minh là bạn tốt. Mới có thể để Lý Dư Minh mời bằng hữu của mình, đến cho mình xem qua.

Thẳng đến lúc này mới bắt đầu rõ ràng những người này ở giữa quan hệ khả năng cùng chính mình tương tượng có rất lớn xuất nhập.

Ngày nào đó, mình ngược lại là vận khí thật tốt thế mà côi âm đánh dương đụng tìm tới Hương Vũ, "Ta còn tưởng rằng người cùng hần là bạn tốt."

"Tại sao cho rằng như vậy?" Hương Vũ hỏi như vậy.

Hách Nhất Phi có chút khó trả lời, "Chỉ là coi là mà thôi các người là đồng học nha." Nàng cũng không thể nói là, nàng sợ dĩ cho rằng như vậy, là bởi vì ở bệnh viện điều tra Hương Vũ tư liệu.

Hương Vũ nhìn xem ngoài cửa sổ xe cực nhanh phong cảnh. Những cái kia dải cây xanh chính tề đến tựa như chạy binh sĩ.

Hần sau cùng sợ dĩ sẽ trước mặt mọi người đánh Đái Đông, đương nhiên cũng không hoàn toàn là làm đối với Lý Dư Minh còn lấy màu sắc.

Chính yếu nhất còn tại ở, hần muốn kích thích một chút cái này Đái Đông. Hay có trận đờ đánh. Đối với Hương Vũ tới nói. Hần vẫn thật là rất cần loại chuyện này.

Ba giờ chiều ba mươi lăm phút, lòng sông đào trung tâm hưu nhân cửa chính.

Hương Vũ theo Hách Nhất Phi trong xe sau khi xuống tới, Hách Nhất Phi cũng không có cùng hần đi vào chung. Cái này là gia gia của nàng nói qua hai người một mình gặp mặt.

Cho nên nàng ngồi trên xe nhìn xem Hương Vũ một mình đi vào.

Đó là cái nhìn tương đối cổ xưa lão già trung tâm hưu nhân. Ra vào phần lớn là sáu mươi tuổi trở lên lão nhân gia. Xuyên qua đại sảnh thì còn có thể nhìn thấy không ít người đang đánh cờ.

Hương Vũ đến Hách Nhất Phi ước định cái túi xách kia ở giữa lúc. Hách kiểm mình thì đã sớm chờ ở nơi đó.

Cái kia ăn mặc kiểu áo Tôn Trung Sơn màu đen lão nhân từ trong phòng ra đón. Hần hình tượng nhìn qua liền hướng một cái tại công viên bên trong tản bộ phổ thông lão đầu nhí.

"Thiếu niên tài tử, thật sự là trăm nghe không bằng gặp mặt đâu." Lão nhân kia cười ha hả nói ra. Người này nhìn mặc dù lão, nhưng là nói chuyện trung khí mười phần. Gian phòng song cửa sổ tựa hồ cũng đang nhẹ nhàng vang vọng.

Hương Vũ biết rõ huyết ngọc muốn chính mình tới là làm để cho mình đi thêm quan sát những này võ công cao thủ. Dĩ tăng trưởng chính mình kiến thức.

Bình thường nhân chỉ sợ rất khó giống lão nhân này liền là đã từng tung hoành chiến trường kháng chiến người có công lớn một trong.

Nhưng là, Hương Vũ lại có thể rõ ràng cảm giác được thân thể của hần bên trên truyền đến chân khí ba động. Thậm chí có thể cảm giác được một loại nào đó nhân nhát sát khí. Thật giống như loại kia giết người rất nhiều đao.

Lão nhân cười ha hả nhìn xem Hương Vũ nói là, "Hôm nay mời hướng tiên sinh đến chủ yếu là thành đạo tạ."

Hương Vũ khách khí nói là, "Tien tay mà thôi mà thôi. Không cần để ở trong lòng."

Lão nhân tại phía trước dẫn đường nói là, "Ta cả đời từ trước tới giờ không thiếu nhân ân huệ, lần này ta lại có chút không biết nên như thế nào hồi báo người."

Hương Vũ cười cười nói là, "Nếu như thật không biết làm sao hồi báo, liền tạm thời đừng đi phiền lòng, lúc nào nghĩ đến, lúc nào rồi nói sau."

Lão nhân gật đầu, "Hiện tại người trẻ tuổi có người loại phong cách này đã rất ít."

Hai người trong phòng vào chỗ, lão nhân tiếp lấy còn nói thêm,

"Đương nhiên, ta lần này đến trả có một cái khác sự tình."

"Há, là chuyện gì?" Hương Vũ nhìn xem cái biểu tình kia bỗng nhiên nghiêm túc lên lão nhân.

Lão nhân, "Trên thực tế cho đến bây giờ. Ta nghe được nhất phi nói người đánh bại nàng. Dù có chút không thể tin tưởng. Giống như người tuổi tác, thế mà có thể có dạng này thực lực."

Hắn dừng một cái nói tiếp, "Nhất phi thiên phú vượt xa quá cái khác người tu luyện. Từ nhỏ đến lớn, có thể nói nàng liền là cái kỳ tích. Nàng là chúng ta Hách gia nhất bị kỳ vọng tiến vào Đại Thừa nhân. Cũng có khả năng lại là trẻ tuổi nhất tiến vào loại cảnh giới này ghi chép. Vì lẽ đó, ta rất khó tin tưởng —— có người đồng lứa thắng qua nàng."

Hách Nhất Phi thiên phú, tăng thêm Hách gia 《Thương Ương Chân Khí》tu luyện nội lực so những công pháp khác nhanh rất nhiều. Hắn không tin cũng là bình thường.

Hương Vũ cười, "Tiền bối cái này là muốn cùng ta so chiêu sao?"

Lão đầu lắc đầu, "Ta lão. Bằng vào ta tuổi tác, là không thích hợp cùng người còn trẻ như vậy nhân so chiêu." Hắn cái tuổi này đã qua huyết ngọc nói tới trúc cơ sau có thành tựu thấp nhất niên hạn.

"Bất quá có một số việc, ta vẫn là có thể khảo giác một chút."

Hắn nói đến đây, đến giữa ở giữa bàn tay hướng trên bàn bồn cây cảnh. Đó là một chậu hoa sen bồn cây cảnh. Lá xanh phần hoa dưới đáy lại là phủ lên đá cuội. Những tảng đá kia tuyết trắng bóng loáng, lớn nhỏ tương đương nhìn giống như là ngọc thạch.

Lão nhân từ đó lấy ra một cái lớn chừng ngón cái, dĩ ba ngón nắm. Cái kia tuyết trắng đá cuội phát ra rất nhỏ kêu kệt âm thanh. Ở vài giây đồng hồ về sau, hách kiểm minh đem nó phóng tới trên mặt bàn, nó như là một khối xóp giòn đường lập tức vỡ thành một bãi toái thạch mảnh.

Đá cuội lại được xưng là tảng đá tâm. Những này ở ngàn vạn năm bên trong chịu đựng dòng nước rèn luyện khảo nghiệm đá hoa cương còn lại bộ phận. Hắn độ cứng lớn xa hơn phổ thông đá hoa cương.

Hơn nữa, cùng những cái kia đi giang hồ nhân không giống. Những cái kia dĩ ngực nát tảng đá lớn hoặc cắt ngang cục gạch làm biểu diễn nhân. Trên thực tế càng nhiều là ở mưu lợi.

Bởi vì cục gạch rất dài, dùng xảo kinh dĩ đòn bẩy lực đánh gãy, kỳ thật cũng không khó khăn.

Nhưng nga áp trúng thạch coi như hoàn toàn khác biệt. Nó nhỏ đến đáng thương. Hoàn toàn không có mượn lực địa phương. Có thể đem loại vật nhỏ này bóp nát, phải nhờ vào thuần túy lực lượng.

Mà hách kiểm minh chỉ dùng ba cái đầu ngón tay.

Hắn lúc này từ từ nói, "Vô công phân Minh Kính, Âm Kính, Đại Thừa. Mà Âm Kính lại phân làm chút thành tựu, trung thành, đại thành. Mà ta vô công theo mười năm trước lên, cũng đã là Âm Kính đại thành. Còn không biết tiên sinh là cảnh giới gì?"

Hương Vũ cũng ở thức hải bên trong hồi huyết ngọc. Đối phương ngược lại là rất lạnh nhạt, "Cái gọi là Âm Kính loại này thuyết pháp, chỉ là mệnh danh phương thức cùng cách gọi không giống. Ở mỗi một cái tu chân văn minh bên trong đều có từng người tu chân cảnh giới xưng vị. Bằng vào ta đoán chừng, cái này Âm Kính, hẳn là cùng người Luyện Khí cảnh giới là cùng một cấp bậc."

Hương Vũ thế là nói là, "Ta không dám tự thoả cảnh giới. Không bằng ta thử cho lão tiên sinh nhìn xem, đánh giá một cái đi."

Hách kiểm minh trong mắt lóe lên một tia có chút dị dạng, đưa tay nói là, "Cái kia, tiên sinh mời."

Hương Vũ ở hách kiểm minh nhìn soi mói đi qua. Hắn đưa tay hướng bàn, nhưng cũng không có cầm hộp cảnh bên trong đá cuội.

Mà là một bả nhấc lên bàn kia bên trên bị hách kiểm minh bóp nát đá cuội mảnh vụn. Động tác này xem ở hách kiểm minh trong mắt, hẳn hai trông mắt mạnh mẽ co lại.

Hương Vũ đưa tay nắm tay chăm chú nắm. Trong khí hải song trọng luồng khí xoáy điên cuồng chuyển động. Hai ba giây về sau Hương Vũ buông tay ra.

Đặng! Đặng! Một cái màu trắng tảng đá một lần nữa rơi trên bàn. Làm đột phá luyện khí trung cực cảnh về sau, vô luận là thực lực hay là lượng chân khí đều có tiến bộ nhảy vọt.

Nếu như là lúc trước Hương Vũ mặc dù có thể chừng kích gạch đá lưu ấn. Nhưng là muốn đem dạng này mảnh vụn một lần nữa bóp thành tảng đá lại là làm không được.

Hách kiểm minh trừng lớn song mắt thấy cái viên kia rơi trên bàn màu trắng tảng đá.

Hắn tựa hồ hoàn toàn không tin nhìn thấy tình huống. Rướn cổ lên con mắt vượt tập hợp càng gần.

Sau một lúc lâu, hắn mới mạnh mẽ đưa tay tới cầm lấy cái viên kia tảng đá. Vậy hiển nhiên liền là mới vừa rồi bị bóp nát đá cuội. Chỉ là theo hình dạng đi lên giảng, nó đã biến thành một bức bị tay nắm qua ngoại hình.

Hách kiểm minh một mực không nói gì, hắn đem cái viên kia tảng đá. Đối ánh nắng trên dưới trái phải lập đi lập lại nhìn. Miệng bên trong thậm chí thì thảo không biết đang nói cái gì.

Đây đã là một khối chân chính tảng đá.

Có ánh nắng theo bên cạnh, làng lá kiêu khắc hoa cửa sổ chiếu vào, lộ ra già nua mà yên tĩnh.

Hương Vũ nhìn ra được, hách kiểm mình rất giật mình. Mặc dù không biết những vật này đối với tại Địa Cầu bên trên tu chân tiêu chuẩn gì.

Nhưng tảng đá kia, lộ ra nhưng đã thoát ly phổ thông vật lý học nguyên lý.

Trên đời này thường có người có thể ngược nát tảng đá lớn, đầu nát chai bia, đá gãy chuỗi tây cây. Nhưng nói đến có thể đem gãy đồ vật lại bóp trở về, vậy liền tuyệt đối không thể.

Vì lẽ đó, Hương Vũ rất có kiên nhẫn các loại. Hẳn biết rõ đối phương nhất định sẽ có nói cái gì.

Kỳ thật cái viên kia tảng đá cũng không có cái gì quá đẹp đẽ. Nhưng lão nhân thấy thật lâu, ở lặp đi lặp lại đem hòn đá kia nhìn mười mấy lần về sau, hẳn mới chậm rãi đưa nó đặt lên bàn.

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Lễ vật

Lão nhân thở dài chậm rãi ngồi vào trên ghế, tựa hồ có chút cảm giác mất mát cảm giác, "Kinh lực thông huyền, nghĩ không ra ngươi đã là Đại Thừa tông sư "

Đang khi nói chuyện trên mặt tựa hồ có một ít sa sút tinh thần cảm giác, "Ta ba mươi tuổi Âm Kính chút thành tựu. Bốn mươi tuổi đạt tới trung thành cảnh giới. Đến hơn bảy mươi tuổi mới thông suốt rất cảnh giới đại thành. Nhưng một mực không cách nào tiến vào đỉnh phong, cách Đại Thừa cũng là thiên sơn vạn thủy "

Hắn tiếp lấy đứng dậy cúi đầu, "Nghĩ không ra ngươi đã là cảnh giới Đại Thừa. Cho tới nay, là ta thất lễ."

Làm ngươi theo đuổi cả đời nhưng lại không cách nào đạt được cảnh giới. Lại tại một cái trẻ tuổi như vậy hậu bối thân thể nhìn thấy. Tâm tình người ta thật là phi thường phức tạp.

Hương Vũ tiến lên đỡ lấy nói là, "Tiền bối hành loại này đại lễ, thật làm cho ta không biết làm thế nào."

Hách kiểm mình thật sự nói, "Đại Thừa thông huyền. Từ trước đều là phải bị chờ với sử sách nhân vật. Làm võ giả ta hành này lễ phép, là nhất định phải."

Hắn tiếp lấy hình như có cảm thán nói là, "Nghĩ không ra ngươi trẻ tuổi như vậy lại nhưng đã là Đại Thừa thông huyền." Đang khi nói chuyện hẳn không ngừng mà lắc đầu gật đầu, tựa hồ phi thường cảm khái.

Một ngày này buổi chiều, Hương Vũ cùng khác trò chuyện một số nhân thoại sau mới phân biệt.

Cùng lúc đó.

Ngày mùa hè trung tâm giải trí âm u trong lối đi nhỏ.

"A ~~~!" Đái Đông phần nộ gầm rú khiến cho toàn bộ nhà cửa tựa hồ cũng đang rung động.

Cái kia đi theo hắn tiểu đệ cùng Trương Yến Yến lui đến xa xa, không dám nói lời nào.

Đái Đông đời này chỉ sợ thật đúng là không bị qua như vậy đại khí.

Hắn sờ dĩ sẽ muốn đi hắc đạo. Là bởi vì cha hắn cổ vũ.

Đái Đông ba ba là cái giả trị bản thân gần ngàn vạn phú thương. Nhưng người làm ăn này, ở kinh thương kiếp sống bên trong bị hắc đạo tứ tung đoạt qua

nhiều lần sinh ý. Không biết bao nhiêu lần, hắn bị đe dọa đến rời khỏi nguyên bản nhất định phải được sinh ý.

Vì lẽ đó, theo Đái Đông khi còn bé khỏi ba hắn liền các loại xuất tiền bồi dưỡng hắn luyện chiến đấu. Cũng một mực cổ vũ Đái Đông đi hắc đạo.

Đái Đông thừa nhỏ thân cao liền so hài tử bình thường cao lớn hơn. Có lão ba cổ vũ, bên ngoài không ít đánh nhau. Trong nhà cũng coi như có tiền. Xảy ra chuyện liền luôn có thể giải quyết. Đi đến chỗ nào cũng coi như cái lão đại. Thật đúng là không có bị thua thiệt gì.

Một ngày này Hường Vũ đánh vào trên mặt hắn bàn tay. Nhưng nói là hắn cuộc đời đại nhục nhã.

Cái kia cách đó không xa lên mắt thấy đây hết thấy Trương Yên Yên. Cũng một mực đang trầm suy nghĩ. Cái kia Hường Vũ cũng không biết ở đâu nhận thức cái kia hào phú nhân vật. Thế mà có thể làm cho Đái Đông như thế chịu đựng.

Nàng dám khẳng định hôm nay nếu như nữ sinh kia không ở, Đái Đông tuyệt đối sẽ không thẹn.

Bất quá xem ra cái này Hường Vũ cũng là đắc ý vênh váo. Lại dám trước mặt mọi người rút mang đồng cái tát.

Đi Đái Đông tính tình, việc này tính kết lên. Hường Vũ thật sự cho rằng cái kia hào phú nữ có thể suốt ngày bảo đảm hắn? Ngây thơ.

Mấy phút đồng hồ sau.

Lý Dư Minh cùng mang đồng trong điện thoại, "A đỡ đương nhiên muốn đánh, loại người này không động hắn sẽ không ngoan ngoãn nghe lời. Còn tưởng rằng hắn còn lúc trước Nhị thiếu gia đâu. Bất quá, không thể trực tiếp đi đánh."

Đái Đông ánh mắt âm ngoan chờ lấy bóng tối cuối hành lang nói là, "Không công khai đánh còn muốn làm sao đánh? Dư Minh, khẩu khí này ta tuyệt đối nuốt không trôi."

Lý Dư Minh, "Người đừng vội. Ba ngày sau là trường học kỷ niệm ngày thành lập trường hoạt động."

Đái Đông, "ta biết cái kia hoạt động. Bên trong có trận chiến đấu tranh tài. Còn có năm ngàn nguyên tiền thưởng. Trong xã đoàn yêu cầu nhiều lần ta mới tham gia. Người làm sao bất thành linh nói đến nơi này?"

Lý Dư Minh, "Người là quán quân. Ta cái này mấy ngày đã đem Hường Vũ làm tiến vào tranh tài, đằng sau liền nhìn người phát huy."

"A." Đái Đông cái kia vừa mới chịu bàn tay trên mặt giận khí tiêu tán một số, hiện ra nhẹ nhàng cười thần khí tới. Hai tay của hắn khớp nối âm thanh ba ba ba tiếng nổ, "Xem ra ta phải dạy hắn điểm ăn ở đạo lý."

Lý Dư Minh ha ha cười, "Đây chính là hợp lý hợp pháp. Liền nhìn người tác tới trình độ nào."

"Tiểu ma cà bông, ý vào người khác thế. Còn tưởng rằng hắn chính mình là hào phú đây."

Trên đường về nhà.

Hách Nhất Phi lái xe,

Gia gia ngồi ở hàng sau này giờ không nói gì.

Nàng sau cùng nhìn không được hỏi, "Gia gia nghĩ kỹ muốn làm sao lôi kéo hắn sao?"

Hách kiểm mình ngồi dựa vào ở trên ghế sa lon nhìn xem trước xe không ngừng hiện lên màu trắng đèn đường trụ, trầm ngâm một chút, "Ta trước đó cũng không nghĩ tới hắn đã là cảnh giới Đại Thừa, cho nên mới nói là muốn lôi kéo. Hiện tại chỉ sợ cần một lần nữa suy nghĩ một chút." Hắn một bên lấy tay xoa bóp mũi, "Người phải cố gắng. Thế hệ trẻ tuổi bên trong đem muốn long trời lở đất."

Hách Nhất Phi ngược lại là bị kinh ngạc, "Gia gia người xác định hắn thật đã là cảnh giới Đại Thừa?" Phải biết bình thường nghe được. Có thể thông suốt đến cảnh giới Đại Thừa nhân nhưng là phi thường thưa thớt. Dùng hách kiểm mình lại nói, "Đại Thừa người bất quá một tay số lượng."

Bất quá lời này hỏi ra, nàng cũng cảm thấy không nên. Gia gia ánh mắt sẽ không sai.

Chỉ là loại chuyện này quá mức để cho người ta không thể tưởng tượng a. Phải biết nam sinh kia nhìn tuổi tác cùng chính mình thế nhưng là không sai biệt lắm.

Hách kiểm mình thì là cảm khái lắc đầu, "Ta biết rõ đương thời tu tới Đại Thừa kỳ, không cao hơn một tay số lượng. Chính ta cố gắng nhiều năm như vậy, cũng thâm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ. Muốn đi đến cảnh giới kia lại là nói nghe thì dễ. Lại không nghĩ tới, hắn trẻ tuổi như vậy cũng đã đi đến loại cảnh giới này "

Hắn lúc này lắc đầu, "Nội công chuyện này. Có một chút là chung —— lúc tuổi còn trẻ cảnh giới tăng lên càng sớm, thì tương lai khả năng thành tựu lại càng lớn. Vậy hắn tương lai lại lại là cảnh giới gì khó mà đánh giá a!"

Hắn thở dài một chút, "Người phải thật tốt cố gắng, sớm ngày thông suốt đến cảnh giới Đại Thừa. Đây đối với người tương lai tiến cảnh có lợi thật lớn."

Một ngày này buổi chiều, Hường Vũ về đến nhà. Cùng phòng cho thuê hai người theo thường lệ không ở.

Hắn một mực đang trong thức hải cùng huyết ngọc thảo luận hôm nay sự tình.

"Ta rõ ràng chỉ là luyện khí trung cực cảnh, loại này giai tầng cảnh giới nếu như là giống nhau mà nói. Tại sao Hách gia lão gia tử sẽ nói ta đã là cảnh giới Đại Thừa đây?"

Huyết ngọc cái kia cái bóng màu đỏ ở thức hải bên trong nhàn nhạt nói là, "Chân khí khối lượng khác biệt tạo thành ảo giác a. Điều này nói rõ hiện hữu Địa Cầu tu chân trình độ."

Hường Vũ, "Có thể kém đến loại trình độ này sao?"

Huyết ngọc, "Vô luận thứ gì, đều có chia cao thấp. Chênh lệch loại vật này thông suốt tới trình độ nào cũng là khả năng. Làm khối lượng cao tới trình độ nhất định thời điểm. Cũng đủ để gây nên chất biến. Loại này chất biến thậm chí sẽ đột phá vật lý quy tắc. Hắn sẽ nhìn lầm cũng rất bình thường."

Hường Vũ như có điều suy nghĩ, "Tựa như điện áp quá mạnh thì sẽ đem nguyên bản không dẫn điện đồ vật biến thành chất dẫn?"

Huyết ngọc, "Vâng. Người nâng đến ví dụ rất tốt."

Hai người nói đến đây thời điểm, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến tiếng đập cửa.

Một giờ trước đó.

Hách Nhất Phi cùng gia gia nói chuyện phiếm.

"Mới vừa trở về, như vậy vội vã tặng lễ sao?"

Hách kiểm mình mỉm cười, "Tặng lễ là cửa nghệ thuật. Kỳ thật cùng chiến tranh không sai biệt lắm, cũng giảng một cái xuất kỳ bất ý, mới có thể thu đến hiệu quả lớn nhất, liền là thường nói ngẫu nhiên mừng rỡ. Mà tặng lễ loại sự tình này, kỳ thật quan trọng hơn là sau lưng nó tình cảm nhân tố."

Hách kiểm mình đứng lên chậm rãi ở trong phòng bệnh đi lại, "Hắn tất nhiên không ngờ tới ta lại nhanh như vậy động tác, vì lẽ đó không nghi ngờ khác sâu ẩn tượng. Lúc này tặng lễ so cái gì đều đến càng có hiệu quả. Hơn nữa, người nhất định phải nhanh."

"Mặt khác, "lão nhân nói tiếp, "Hắn là ta ân nhân cứu mạng. Đó là cái rất tốt tiếp cận lấy cơ. Khả năng mà nói người hắn là nhiều cùng hắn tiếp xúc một chút. Người này tương lai tiền đồ vô lượng."

Hách Nhất Phi có chút nhăn nhó, "Cái này cái gì a? Ta muốn một mực là thế nào đánh bại hắn." Nàng từ nhỏ đến lớn, còn thật không có học qua làm sao đến gần người khác. Làm ngậm lấy vững chắc thừa sinh ra nhân. Nàng một mực có thể có lễ phép, bình dị gần gũi liền đã phi thường có thể làm cho người bên cạnh cảm động.

Chủ động đến gần người nào. Nàng là thật không biết muốn làm thế nào tốt. Lại nói suy nghĩ một chút gia hỏa kia nói chuyện làm việc bộ dáng. Nói là lời trong lòng, gia hỏa này tựa hồ cũng không có coi ta là chuyện.

Nàng luôn cảm thấy Hường Vũ không hề giống nam nhân khác như thế đuổi theo chính mình cảm giác.

Hách kiểm mình thì không có nghĩ nhiều như vậy, "Người muốn đánh bại hắn cũng là không tệ. Có hùng tâm mới có thể có thành tựu. Chúng ta người nhà họ Hách, liền phải là loại thái độ này mới đúng."

Hắn nói đến chỗ này lời nói xoay chuyển, bắt đầu thuyết phục, "Bất quá, người cũng thành niên. Nhiều đến gần một chút cái khác người tuổi trẻ, không có gì không tốt."

"Gia gia" Hách Nhất Phi có chút bất đắc dĩ, "Ta đi trước chuẩn bị người nói là quà tặng đi."

Cái vòng này nhân cũng tồn tại chính mình phiền phức. Trên thực tế, phú nhị đại tình yêu và hôn nhân thường thường là hai thái cực.

Một loại là bằng hữu khác phái mỗi ngày đối. Trải qua các loại hoang đường sinh hoạt.

Mà một loại khác thì là cơ hồ không có gì bằng hữu khác phái. Loại người này ở có nhân truy nàng thời điểm, lo lắng người khác hướng về phía nàng tiền Hòa gia đình địa vị tới. Sẽ cự người ở ngoài ngăn dậm, phi thường cao lạnh.

Nhưng mình lại tâm cao khí ngạo, không chịu chủ động xuất kích, thường thường tạo thành năm Kỳ lão đại đều không có đối tượng.

Hách Nhất Phi lộ ra lại chính là loại này.

Ngày nọ buổi chiều.

Hách Nhất Phi tới tìm Hường Vũ về sau, Hường Vũ trong tay liền lấy đến sự vật —— bất động sản chứng cùng một tấm thổ sử dụng chứng.

Giấy chứng nhận bên trên danh tự chính là Hướng Vũ, mà vị trí thì đúng là hần nguyên bản thuê lại cái này chỗ, thuộc về nhân dân đường cái này chỗ ba người cùng thuê phòng.

Cái này tất cả một trăm hai mươi mét vuông nhà cửa, dĩ nhiên tại thanh vân thành phố giá đắt, ít nhất cần hơn năm trăm vạn.

Cùng hách kiểm minh chia tay sau hai giờ những vật này thế mà liền đến trên tay hần.

Bọn hần là như thế nào tại gần như vậy thời gian bên trong đem căn phòng này mua lại. Lại là thế nào chuyển tới Hướng Vũ danh nghĩa. Hướng Vũ hoàn toàn không biết.

Toà này thuộc về nhân dân quảng trường thương nghiệp trong vòng nhà cửa nơi ở không sai đã hoàn toàn là Hướng Vũ.

Hần đã thuê từ khách bỗng nhiên ở giữa lập tức biến thành cái này chỗ nhà cửa chủ thuê nhà.

"Gia gia nói là ân cứu mạng. Đây chỉ là một chút lòng thành." Hách Nhất Phi sau cùng nói là liền là những lời này.

Hướng Vũ, "? ?"

Loại này rất nhiều nhân cần phải cố gắng cả một đời mới có thể ừng có cái gì, thế mà cứ như vậy liền đạt được.

Mặc dù theo bắt đầu tu chân lên. Hướng Vũ liền một lần nữa xem kỹ qua chính mình, cũng có chuẩn bị tâm lý. Nhưng là lúc này vẫn cảm thấy những này có một chút vượt quá tưởng tượng.

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Nghe tựa như chuẩn bị cho ta

Trong thức hải Hướng Vũ cuối cùng nói với Huyết Ngọc chuyện này. Sau đó hỏi, "Ồ ngươi nguyên lai cái nào cái hành tinh. Người tu chân có dạng này đãi ngộ sao?"

Huyết Ngọc lộ ra rất khinh thường, "Chút điểm này đồ vật. Đối với người tu chân tôi nói, đã phi thường keo kiệt."

Nàng nói là nói, " làm ngươi có được thôn thiên phê địa khổng chế tinh hệ khả năng thời điểm. Như thế nào những vật này có thể vào mắt. Quốc gia cùng tinh cầu đều không gì hơn cái này, một chỗ nhà cửa lại tính được cái gì."

Sau đó nàng nói đến, "Bất quá, tiểu cô nương kia tựa hồ đem ngươi trở thành đối thủ."

"Đúng vậy a." Hướng Vũ nhìn xem đại môn phương hướng.

Mười phút đồng hồ trước đối thoại.

Hách Nhất Phi, "Gia gia của ta cảm thấy thực lực ngươi thiên phú kinh người. Nhưng loại này đánh giá vốn là thuộc về ta. Đưa nhà cửa cho ngươi là đại biểu gia gia của ta. Mà ta gặp ngươi, là bởi vì ta muốn đánh bại ngươi. Đời ta không có thua ai."

Nàng nói là cũng là tình hình thực tế. Hách gia cái khác tu luyện 《Thương Ương Chân Khí》 nhân, sẽ rất cần Hướng Vũ. Nhưng Hách Nhất Phi vô cùng lại rất có thể sẽ ở tổ tông nói tới đại nạn chỉ đạt tới trước cảnh giới thượng thừa.

Làm một cái cả đời không có thua hơn người, nàng xác thực đối với Hướng Vũ có không phục, "Những ngày này ta vẫn luôn đang nghiên cứu ngươi chiến đấu video. Ta thua ngươi. Nhưng ta sẽ không buông tha cho. Ta sẽ tiến vào cảnh giới Đại Thừa, cũng đánh bại ngươi."

Hướng Vũ lúc ấy cười, "Tùy ngươi vậy."

Hách Nhất Phi thì rất nghiêm túc, "Cái này có cái gì tốt cười? Ngươi cảm thấy ta không xứng khiêu chiến ngươi?"

Hương Vũ, "Ta không có ý tứ này a. Ta là ở may mắn."

Hách Nhất Phi có chút kỳ quái nhìn xem hắn, "May mắn cái gì?"

Hương Vũ cười, "Đuổi theo ta muốn đánh bại chúng ta là cái đại mỹ nhân. Cái này còn không may mắn sao?" Hắn bụm miệng, "Dù sao cũng so nam tốt."

Hách Nhất Phi mặt đỏ lên, "Cuối cùng tới nói, ta nhất định sẽ thắng ngươi."

Hương Vũ sau cùng giờ lên nắm đấm làm đốc lòng hình, "Ừm, ủng hộ!"

Hách Nhất Phi ở có chút tức giận trạng thái dưới lái xe đi.

Hương Vũ đứng ở trên lầu nhìn xuống lấy cô nương kia lái xe đi xa cái bóng giờ ở giao lộ.

Huyết Ngọc ở thức hải bên trong nói là, "Tiểu cô nương kia, đem ngươi trở thành mục tiêu đây. Cái này cũng là chuyện tốt, có động lực cùng áp lực, ngươi mới có thể đi được càng tốt hơn."

Hương Vũ, "Ta đương nhiên rõ ràng. Ngươi không nhìn thấy ta đang khích lệ nàng sao?"

Huyết Ngọc, "ta cảm thấy, nàng sẽ không cảm thấy ngươi đang khích lệ a"

"Ừm, vậy ta phải nói như thế nào?"

Huyết Ngọc lảng một chút, "loại chuyện này vẫn là ngươi tự mình nghĩ đi, ta cũng không thông thạo"

Ngoài cửa sổ nơi xa cái kia thiên không rất xanh, rất sạch sẽ —— hương tây qua. Trên đường cái có đèn xanh đèn đỏ ở đâu vào đấy làm việc.

Hương Vũ, "Bất kể nói thế nào. Hách Nhất Phi sẽ cố gắng tu luyện, ta cũng giống vậy."

Huyết Ngọc, "Ừm, ngươi xác thực hẳn là đem ý nghĩ càng nhiều địa phóng tới tu luyện sự tình bên trên."

Hương Vũ ngồi trở lại đến chính mình ổ chõ trên giường. Ngồi xếp bằng, đoạn thời gian gần nhất. Bởi vì muốn lên học, vì lẽ đó chỉ có thể ban đêm tu luyện.

"Nếu như có thể luyện thành kiện thứ nhất đồ vật để cho ta có thể ở ban ngày thời điểm cũng có thể tự động tu luyện liền tốt." Như thế tốc độ tu luyện không nghĩ ngờ đại đại tăng tốc.

Lúc này duy nhất vấn đề vẫn là vấn đề kinh tế.

Mặc dù Hương Vũ đã vừa mới ủng có một bộ hơn năm trăm vạn nhà cửa. Nhưng là trong tay tiền mặt vẫn không thay đổi. Hắn cần một vạn khối.

Gần đây thời gian một năm làm việc vất vả các loại tiết kiệm phía dưới ước chừng tích lũy có hơn năm ngàn khối.

Nhưng lúc này cách phát tiền lương còn có gần nửa tháng. Còn bên cạnh hai vị ở chung khách trọ đưa tiền thuê nhà cũng ít nhất có nửa tháng (hai vị này hiện tại bắt đầu muốn đưa tiền thuê nhà cho Hương Vũ).

Như thế, tiền muốn tập hợp đủ ít nhất thời gian nửa tháng. Liền xem như bán phòng cũng không phải nhanh chóng có thể làm được. Liền tạm thời không đang suy nghĩ vấn đề này.

Một đêm tu luyện không nói chuyện.

Sáng ngày thứ hai đi trường học.

Thanh Vân học viện tiền thân là Bắc Dương Thanh Vân học quán. Bắt đầu xây dựng vào 19XX năm. Là quốc nội ít có mấy nhà trăm năm danh tiếng lâu năm đại học một trong.

Mặc dù gần những năm gần đây một mực thanh danh không tương, bị thủy mộc đẳng đại học đè ép. Nhưng dù sao cũng là nội tình phong phú.

Lúc này cách học viện kỷ niệm ngày thành lập trường không hai ngày nữa. Trường học ngoài cửa lớn đã xếp đầy các loại hoa cỏ tạo thành bồn cây cảnh. Cái kia trong đó tiên diễm hoa hồng tạo thành một cái 10 3 số lượng chính là nhà này học viện lịch sử tuổi tác.

Mà trong sân trường khắp nơi treo đầy hoạ báo loại hình đồ vật. Phía trên các loại trang nghiêm hắc bạch mặt người cũng là cái này sở học viện cận đại lịch sử sự kiện lớn.

Hương Vũ đối với mấy cái này là không có hứng thú gì. Trường học hoạt động, hắn cũng không có ý định tham gia.

Đến trong tức xá năm.

Bì Tùng chính cùng Trương Văn đang trò chuyện hai ngày sau hoạt động.

Bì Tùng, "Ăn năm kinh nghiệm. Có thể nhất lấy chút chỗ tốt, liền là đồ đèn cùng đĩa quay rút thưởng. Mặc dù nói không có gì lớn phần thưởng. Nhưng là dù sao vẫn là phần thưởng. Chân muối cũng là thịt a "

Hắn nói là những này đều không phải là Hường Vũ cảm thấy hứng thú.

Vì lẽ đó Hường Vũ nằm ở trên giường hỏi một cái ngay thẳng vấn đề, "Có hay không trực tiếp thưởng tiền?"

Vấn đề này để Bì Tùng cùng Trương Văn đều nhìn qua, "Thưởng tiền?" Trương Văn mặt ngơ một mặt xem thưởng, "Người có phải hay không đem trường học nghĩ đến quá hào phóng một chút. Có thể cho một chút tiểu lễ vật cũng không tệ. Ta nói cho người, phá dỡ bồi thưởng gặp được là xây trường học, đều bồi không bao nhiêu tiền." Trương Văn ba ba là cái đốc công. Đối với phá dỡ cái này một khối tựa hồ rất có cổ sự.

Trường học phần thưởng xác thực nặng tình hình mà không trọng thưởng lợi. Cúp giấy khen loại hình cho thêm, tiền lại cho đến cực ít.

Bì Tùng lại cân một chút, "Không thể nói như vậy. Hường Vũ hiện tại thế nhưng là phò mã. Không cần loạn nói chuyện."

Cái kia ngày sau, tiểu tử này cho Hường Vũ lấy một cái phò mã ngoại hiệu.

Đương nhiên, cùng một chỗ các bạn học người nào cũng không tin loại sự tình này.

Bì Tùng thì chặn lấy Hường Vũ truy vấn qua nhiều lần —— đến cùng là thế nào cùng Hách Nhất Phi nhận thức. Loại chuyện này, Hường Vũ mỗi lần đều nói, làm người tốt chuyện tốt đem con gái người ta cho cảm động.

Bì Tùng chết sống không tin. Nhưng là Hường Vũ cứ như vậy ấn định. Nghĩ thầm cũng không thể nói là, người cất bao bì thời điểm ta ta cứu người ta gia gia đi. Nói thật Bì Tùng không nghi ngờ càng thêm không tin.

Đương nhiên Bì Tùng trọng yếu nhất vẫn là cổ vũ Hường Vũ nhiệt liệt đối đãi Hách Nhất Phi. Mặc kệ Hường Vũ có thừa nhận hay không, hắn đều nhận định Hách Nhất Phi là ở đuổi ngược Hường Vũ. Hơn nữa truy mòi phần cuồng nhiệt!

Dùng hắn lại nói, "Huynh đệ đời này có thể ăn được hay không hương thơm uống say liền nhìn người có làm hay không bên trên phò mã." Còn nói, "Đừng nhìn ta bình thường không biết xấu hổ cùng người ăn nhờ ở đậu, kỳ thật ta lòng tự trọng đặc biệt cường. Đặc biệt muốn thẳng tắp cái eo ăn ở. Đặc biệt muốn tiểu nhân đắc chí đi cả khóc những cái kia đã từng xem thường chúng ta "

Đương nhiên cái này là trước kia những ngày kia trò chuyện.

Lúc này Bì Tùng thì bỗng nhiên thật sự nói, "Ta nói cho người đi, vẫn thật là có vàng ròng bạc trắng ban thưởng." Bì Tùng mà nói ngay cả Trương Văn đều đến hứng thú, thân thể của hắn hướng phía trước tập hợp, "Có phải là thật hay không? Bao nhiêu tiền?"

Bì Tùng hướng về phía hắn đuổi ra một cái bàn tay, "Đoán!"

Trương Văn, "Năm mươi!"

"Lại đoán, không nên xem thường chúng ta đại học."

"Năm trăm!"

Bì Tùng lắc đầu liên tục. Trương Văn ngửa con trên mặt hiện ra không tin thần khí, "Chẳng lẽ là năm ngàn."

Phải biết trường học nhưng là hẹp hòi nổi danh. Cái giá tiền này thế nhưng là có chút cao.

Bì Tùng dùng chém đinh chặt sắt ngữ khí nói là, "Đúng! Năm ngàn!" Hắn tăng thêm khẩu khí lặp lại nói là, "Ròng rã năm ngàn khối! "

Trương Văn, "Nghe không giống thật nha. Thanh vân đại học có thể cảm nhiều tiền như vậy làm ban thưởng?"

Bì Tùng trừng mắt, "Nhưng là, thiên chân vạn xác."

Hường Vũ bỗng nhiên chen một câu, "Làm sao nghe tựa như vì ta chuẩn nghe tựa như chuẩn bị cho ta."

Câu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Trò chuyện 2 câu

"Trường học bỗng nhiên hào phóng để cho ta không thể tin được."

Hương Vũ đối với mấy cái này tiền thưởng hiển nhiên là có hứng thú. Hắn lập tức ngồi xuống, "Cái gì hạng mục nha. Nhiều tiền như vậy."

Bì Tùng, "Thật đúng là đồng dạng đây. Liên Thanh Văn đại học loại này trường học tiền có để cầm như vậy?"

Trương Văn truy vấn, "Cái gì hạng mục?"

Bì Tùng thì lắc đầu, "Các người hỏi cũng không thể đi —— chiến đấu."

"Trường học của chúng ta có ưu lương chiến đấu truyền thống. Nghe nói còn là Bắc Dương thời kì vì cứu vong mà lưu lại truyền thống. Hàng năm kỷ niệm ngày thành lập trường ngày, nhất định phải có lời đài tranh tài."

Trương Văn có chút thất vọng, đặt mông ngồi xuống nói là, "Ồ, cái này ta biết. Tự nhiên là trường học tất cả chiến đấu câu lạc bộ đều có thể tham gia, đúng không. Bất quá chỉ có sáu cái danh ngạch. Hơn nữa báo danh kỳ đã sớm qua. Việc này cũng đừng nghĩ."

Bì Tùng, "Đúng, hơn nữa năm nay đặc biệt kịch liệt. Theo ta tin tức ngầm. Bởi vì trường học ba người chiến đấu câu lạc bộ đài quyền đạo, tán đả, Thái quyền đều muốn tranh trường học mới nhất xây thành sân thể dục quán sân huấn luyện vị trí. Lần này thắng bại nghe nói đem sẽ ảnh hưởng đến cái này ba nhà ở trường học tương lai phát triển cùng bài danh. Vì lẽ đó đều sẽ hồi đánh ra nhất nhân vật ngư bức dự thi, cạnh tranh đem sẽ phi thường kịch liệt."

Hắn dạng này xích lại gần Hương Vũ nói là, "Phò mã cũng đừng nghĩ loại sự tình này. Người một cái tay trái gà không chặt nhân. Sơ ý một chút làm bị thương mặt, liền phiền phức lớn. Chúng ta vẫn phải dựa vào mặt mũi này ăn ngon uống sướng đây."

Hương Vũ thì hoàn toàn khác biệt ý, "Chiến đấu loại sự tình này chính hợp ý ta."

Trương Văn đây là tại bên cạnh nói là nói, "ca ca người thật muốn tham gia cái này? Làm chơi vui đây. Năm ngoái chúng ta hai năm hoàng văn rực rỡ liền là đánh cái này lời đài. Vừa đi lên liền bị nhân KO, bị một cước đá rơi xuống hai cái răng cửa. Hơn nữa năm nay so với trước năm kịch liệt được nhiều. Muốn chết cũng không phải chơi như vậy."

Hương Vũ không quan trọng cười, "Nhân sinh liền là nhất định phải khiêu chiến tất cả không có khả năng."

Bì Tùng, "Muốn cũng tham gia không. Danh sách nhân viên đã sớm báo lên."

Đó là cái vấn đề. Nhưng là Hương Vũ nhiệt tình cực lớn. Dự thi một chuyện, không riêng gì có thể có tiền mua ngọc luyện khí sự tình. Còn có thể tăng trưởng đánh nhau kinh nghiệm. Nhất cử lưỡng tiện.

Hắn lập tức đứng dậy đi trường học nghe ngóng chuyện này.

Trường học vụ chỗ có quan hệ với kỷ niệm ngày thành lập trường các hạng nói rõ chi tiết.

Kỷ niệm ngày thành lập trường một ngày này tất cả tiết mục bên trong chiến đấu tranh tài vốn là học sinh muốn nhìn nhất, cũng nhất được người yêu mến. Chớ nói chỉ là năm nay lời đài kịch liệt chưa từng có.

Hương Vũ đi thời điểm nơi đó đang vây quanh nhóm lớn học sinh. Hắn từ phía sau nhón chân lên nhìn một hồi. Chiều bài kia thượng bộ trên thuyết minh viết đó tuổi 5000 —— ban thưởng sự tình xem ra là chân thực.

Hương Vũ đối với chuyện này tuyệt đối là tâm hướng tới.

Còn bên cạnh các học sinh đối với lần tranh tài này nghị luận không ngớt.

Đồng học giáp, "Những năm qua trường học cái này tranh tài loại sự tình này. Là bằng hỏa lưỡng trọng thiên. Muốn đi vào khoe khoang thực lực cùng không muốn đi vào các loại tìm người quan hệ. Bất quá năm nay cái nào hoàn toàn không giống."

Học sinh Ất, "Đúng nha. Nhìn xem những người dự thi kia danh tự. Đái Đông, Vương Minh Sơn, vàng minh cao như vậy tay đều đi ra. Tam đại chiến đấu xã đều đem hết toàn lực."

"Lần này không bằng ngày xưa. Lần tranh tài này, đem sẽ ảnh hưởng tới trường học bên trong câu lạc bộ địa vị. Vì lẽ đó lần này có thể vào nhân cũng sẽ là tinh anh."

Trên thực tế ngay cả phòng giáo vụ cửa sổ bên trong các lão sư cũng đang thảo luận chuyện này, lão sư giáp, "Năm nay tham gia tinh anh tuy nhiều, nhưng là Đái Đông chỉ sợ mới là những người này ở trong thực lực mạnh nhất. Trường học rất xem trọng hấn, làm trường học đại biểu tham gia năm nay cả nước tự do vật lộn giải thi đấu."

Bên cạnh một tên giáo viên thể dục cũng gật đầu nói, "Người học sinh này ta ấn tượng rất sâu sắc. Nếu như hấn đại biểu trường học tham gia cả nước tranh tài, tuyệt đối có cơ hội lấy được ba hạng đầu thứ tự. Lần này kỷ niệm ngày thành lập trường chỉ sợ chân chính xem chút liền là hấn."

"Đúng. Lần này liền là hấn biểu hiện thời gian."

Làm không câu lạc bộ nhân vật. Hường Vũ có thể thêm vào khả năng cơ hồ không có. Đứng một lúc quyết định trở về phòng ngủ trước.

Ở phòng ngủ trên giường cái mông đều ngồi chưa nóng.

Bì Tùng bất thành linh liền chạy vào "Hường Vũ, ngươi ở chỗ này! ? Ta tìm ngươi khắp nơi!"

"Có chuyện gì nha? Vợ vã như vậy."

Bì Tùng một mặt lo lắng vội tới Hường Vũ trước mặt, "Liên quan tới kỷ niệm ngày thành lập trường ngày hôm mai, có cái tin tức kinh người!"

Bì Tùng nhìn về phía trước lấy Hường Vũ mặt nói là, "Ngươi đã gia nhập trường học tròn năm khánh lễ hôm mai tranh tài."

Hường Vũ bỗng nhiên ngồi xuống, "Có phải là thật hay không?"

Bì Tùng, "Loại chuyện này, ta có khả năng lừa ngươi sao? Ngươi có phải hay không đắc tội người nào?"

Có thể là sợ Hường Vũ không tin, hấn tiếp lấy bổ sung, "Ta ở cán bộ hội học sinh trường đình chỗ nào nhìn thấy. Dừng di động vội xuống tới."

Hường Vũ một bên nhìn Bì Tùng trên điện thoại di động hình ảnh một bên nói là, "Ta đắc tội rất nhiều người. Ngươi chỉ là vị nào nha?"

Bì Tùng ngồi vào Hường Vũ bên cạnh, "Đại ca, đều đến lúc này. Ngươi không vội?"

Hường Vũ, "Có cái gì tốt cấp bách?"

Bì Tùng cứ thế một giây nói là nói, "ta nói cho ngươi, lần tranh tài này dự thi nhân nhưng đều không phải là phổ thông nhân vật. Vàng minh đài quyền đạo đai đen lục đoạn. Thanh giang đài quyền đạo thi đấu tranh giải á quân. Hiện tại Thanh giang đại học đài quyền đạo câu lạc bộ công nhận hạng nhất, người xưng tám đầu chân."

"Vương Minh Sơn, năm 20XX thành phố cấp tám đã thi đấu khiêu chiến thi đấu HS khu hạng nhất. Cũng là tại ngũ 75 kg cấp tám đã vương chuông xung quanh hồ đồng môn sư đệ."

"Mà ở trong đó mặt còn có cái đáng sợ nhất đến nhân vật gọi Đái Đông. Ngoại hiệu gọi "Sắt thép bạo dân". Thành phố cấp Thái quyền tranh tài liên tục hai giới quán quân được chủ."

"Người này ngươi khả năng không biết. Nhưng là ta gặp qua. Người ta cái kia thân cơ bắp a. Có lần ăn cơm hấn tại chỗ biểu diễn qua, nhất cước có thể đá gãy bàn gỗ chân. Người ta "

Hường Vũ chen vào nói, "Ai nói ta không biết. Ta còn rút qua hấn một cái tát mạnh từ."

Bì Tùng, " đại ca ngài liền chó có nói hươu nói vượn. Hiện tại là lúc nào ngươi không nhìn ra được sao? Trận đấu này ngươi có thể đi nha?"

Hường Vũ đang muốn nói là điểm lúc nào. Cửa ra vào bỗng nhiên Trương Văn trạch gác gác tiến đến, nhỏ giọng nói là, "Hường Vũ, có người nói muốn tìm ngươi nói chuyện."

"Người nào nha?"

Lúc này cửa ra vào có người tiến đến. Đẩy ra Trương Văn.

Người kia chừng một thước tám thân cao. Mặc một bộ màu đen khảo cứu âu phục. Mang theo Hắc bên cạnh kính mắt nhìn lạnh lùng tái nhợt. Sau lưng của hấn còn đi theo bốn cái to con. Trương Văn dọa quay người lui ra ngoài.

Bì Tùng nguyên bản ngồi ở Hường Vũ bên cạnh, lúc này mặt có chút trắng bệch đứng lên, "Lý Dư Minh "

Hường Vũ thì ngồi không nhúc nhích.

"Đã sớm muốn tìm người trò chuyện cái thiên." Người kia nói như vậy.

Hương Vũ nha một tiếng, không có nói thêm cái gì. Hắn đại khái bên trên đã có thể đoán chừng ra tại sao mình lại tiến vào tranh tài nguyên nhân.

Lý Dư Minh hướng miệng bên trong đưa một điều thuốc. Bên cạnh Biên tiểu đệ cho hắn châm lửa. Người này dùng một loại nơi ở cao gấp thái độ ngồi vào trung ương trên ghế nói là nói, "phiếm vài câu."

Hương Vũ, "Không hứng thú."

Lý Dư Minh đối xử lạnh nhạt nói là, "Ta hỏi qua người có hứng thú hay không?"

Hương Vũ cười một tiếng, "Cho người năm giây thời gian lần ra ngoài."

Lý Dư Minh lạnh hừ một tiếng, "Bằng không đây?"

Hương Vũ, "Người còn có bốn giây."

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Kỷ niệm ngày thành lập trường ngày

Lý Dư Minh cười lạnh, "Kỳ thật ta là am hiểu người. Mỗi lần nhìn thấy người thời điểm, người ánh mắt đều nói cho ta biết. Người không hiểu cái thế giới này. Hôm nay tới, ta nhưng thật ra là làm cho người một con đường sống. Trước người đặc tội huynh đệ của ta Đái Đông. Ta thậm chí cũng có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua."

Hương Vũ, "Đừng khách khí. Ta là cố ý kích động hắn cái tát. Đừng sai lầm." Hắn mà nói để bên cạnh nguyên bản sắc mặt phát bạch Bì Tùng hai chân có chút phát run lên.

Lý Dư Minh trong mắt con người co rụt lại, Đái Đông sẽ diện lúc trước nói với hắn là bị đánh một quyền. Đến lúc này Lý Dư Minh mới biết được là bị bạt tai, "Nói như vậy, người là không có ý định nghe lời?"

"Nghe ai mà nói?"

Lý Dư Minh cũng cười một chút, "Ta tìm người là vì truy một nữ nhân." Hương Vũ nghe được lời này đã có thể đại khái bên trên đoán ra gần nhất phát sinh tình huống nguyên do. Gia hỏa này cùng gần nhất chuyện phát sinh đều là vì Hách Nhất Phi! Hắn bỗng nhiên có loại trong lòng tức giận cảm giác.

Hương Vũ cùng Hách Nhất Phi hiện tại cũng không phải là tình lữ.

Nhưng là, ngoại nhân cũng không am hiểu điểm này. Ít nhất ngày nào đó ở vạn lệ khách sạn tất cả mọi người bao quát Bì Tùng, Lý Dư Minh chỉ sợ đều sẽ cảm giác đến Hương Vũ cùng Hách Nhất Phi là có chút gì.

Lý Dư Minh ngay trước mặt tìm Hương Vũ nói là làm truy nữ sinh này. Cái này muốn làm sự tình đối với Hương Vũ đã không phải là đồng dạng vũ nhục.

"Người còn có hai giây." Hương Vũ âm thanh lạnh hướng băng.

Lý Dư Minh ánh mắt cũng trở nên lạnh lùng nghiêm nghị, "Trong tay của ta từ trước tới giờ không ghi nợ. Có sổ sách ta đồng dạng tại chỗ coi như."

Hương Vũ lạnh lùng nói là, "Ta cùng người tương phản, ta thích tính tổng nợ." Trên người hắn chân khí ở điên cuồng vận chuyển.

Lúc này ngoài cửa lại đột nhiên có mấy người dồn dập tiếng bước chân, "Người nào ở chỗ này nháo sự? Nơi này là học sinh ký túc xá!"

Vậy bên ngoài hiển nhiên là trường học lão sư âm thanh. Ở giữa kệp lấy Trương Văn âm thanh.

Lý Dư Minh đứng dậy tắt khói. Lão sư đẩy cửa lúc đi vào, hẳn đã là một bộ học sinh tốt bộ dáng.

Sau mười phút.

Bì Tùng có chút run đóng cửa lại nói là, "Xem ra liền là Lý Dư Minh đem người làm tiền vào tranh tài nha."

Hương Vũ nhàn nhạt nói là, "Vậy ta thật phải cảm tạ hần." Chuyện này xem ra không thu thập là không được. Có thể kiếm tiền còn có thể giáo huấn Lý Dư Minh. Một mũi tên trúng mấy chim có sao mà không làm.

Bì Tùng nuốt nước miếng, "Người thật không sợ?" Hần nói tiếp đi, "Ta nói là, người có phải hay không thông báo một chút hách, để cho nàng cứu một chút người nha."

Hương Vũ, "Ta cùng với nàng chỉ là bằng hữu bình thường. An tâm, ta không có chút nào lo lắng."

Tu chân loại thực lực này. Tuyệt đối không phải nhân loại bình thường chỗ có thể sánh được. Liền xem như giống vị mỹ nữ kia tu luyện qua khí công, cũng giống vậy so ra kém. Chớ đừng nói chỉ là trong trường học những cái kia chủ nghĩa hình thức.

"Dư Minh, tiểu tử kia hoàn toàn không có ý định nghe chào hỏi nha." Đi theo Lý Dư Minh cùng một chỗ tiến vào phòng ngủ một cái tóc húi cua tiểu đệ nói ra.

Mấy người bọn hắn đi tại giáo học lầu tầng một hành lang bên trên.

Lý Dư Minh, "Hừ, không quan hệ. Nguyên bản cũng không có cảm thấy nhanh như vậy thành công. Giống ta nói: Người kia là cái cùng thể giới này tách rời nhân. Hoàn toàn không hiểu cái thể giới này tình huống thật. Nếu như vậy nhân nhận rõ sự thật, dùng ôn nhu phương thức là không được. Chỉ có thể dùng bạo lực. Cái này là không có cách nào. Bởi vì nhân rất tiện."

Lý Dư Minh nói đến chỗ này dừng một cái nhìn xem hành lang bên ngoài nói là, "Chờ hần bị đánh gãy chân lại lại bắt lực lúc. Hần liền sẽ nghĩ rõ ràng rất nhiều vấn đề. Nhân cần bị đả kích mới sẽ minh bạch cái thể giới này là thể nào cấu thành."

"Nếu như không phải bận tâm Hách Nhất Phi ẩn tượng, ta có một vạn loại phương thức có thể làm cho hần am hiểu hiện thực."

Đái Đông điện thoại tựa hồ là không kịp chờ đợi đánh vào tới.

Lý Dư Minh đi ở đầu này hành lang đoạn thứ ba bóng râm bên trong thì điện thoại liền đến.

"Dư Minh, đàm luận thể nào?"

Lý Dư Minh hừ một tiếng, "Nếu có kết quả, người sẽ bỏ qua hần?"

Đổi diện cười hắc hắc, "Người am hiểu ta."

Lý Dư Minh, "Không cần am hiểu."

Gia hỏa kia xem ra nhất định phải dùng hiện thực đi giáo dục. Người toàn lực phát huy đi."

"Ha ha, vậy là tốt rồi."

Lý Dư Minh cúp điện thoại, "Xem ra kỷ niệm ngày thành lập trường ngày muốn xuất cái đại tin tức."

Trong phòng ngủ, Trương Văn cùng Bì Tùng đều ở.

Bì Tùng cầm trong tay trên điện thoại di động danh sách, "Người là dự thi sáu người bên ngoài thứ bảy nhân. Chỉ sợ trường học là làm thời đem người mặt khác thêm vào."

Trương Văn, "Lý Dư Minh năng lượng thật to lớn nha."

Đái Đông quay đầu nói là, "Hần cùng hội học sinh nhân thân nhau. Lần này sự tình chỉ sợ cũng là hạ không ít tiền vốn. Ngoài định mức thêm nhân đi vào cũng không dễ dàng."

"Trong này có mấy người. Cùng Lý Dư Minh quan hệ đặc biệt tốt. Người gặp gỡ liền trực tiếp vút khăn lông trắng xuống tới tính."

"Loại này tranh tài dù sao người cũng không đến lượt cái gì thứ tự. Vốn là năm trận kết thúc, tăng thêm người chỉ sợ là lục trận. Đánh không thắng liền rút lui."

Trương Văn, "Đừng nha, nhận thua không có gì lớn không. Trong trận đấu bị nhân đánh thành trọng thương, chỉ có thể coi là tranh tài sự cố."

Kỷ niệm ngày thành lập trường ngày.

Hương Vũ đã sớm biết chính mình chỉ sợ là thuộc về bị luân không trạng thái. Một ngày này cầm tới tranh tài bảng giờ giấc thì nhìn thấy đang là như thế này.

Nói một cách đơn giản. Những này gia nhập tranh tài nhân, cũng là các đoàn xã tình anh.

Sáu người vốn là so ba trận, sau đó người thắng ở quyết ra quán quân.

Tại dạng này trong trận đấu, tất cả mọi người tương hỗ ở giữa đều sẽ thu thấp tình báo. Người nào cũng không có đem Hương Vũ dạng này một cái hoàn toàn không có huấn luyện ghi chép nhân đề vào mắt. Tự nhiên cũng sẽ không nguyện ý vì chỉ cải biến đầu đuôi kế hoạch.

Vì lẽ đó ở các phương lực lượng ảnh hưởng dưới. Hương Vũ cuối cùng bị luân không ở lục trận đấu sau cùng.

Hơn nữa tranh tài thời gian là được an bài ở trường khánh ngày sau buổi trưa (cái khác tranh tài cũng là ở trên buổi trưa) trao giải trước đó.

Tất cả mọi người, đều chỉ coi hấn là thành là sau cùng đem thi đấu chúc mừng.

Đối với cái này Hương Vũ cũng không có gì có thể dị nghị. Hấn cũng không có đi xem so tài, mà là một mực an tĩnh đợi ở trong phòng ngủ yên tĩnh luyện chính mình 《 tiên thiên chân khí 》.

Thanh Vân học viện to lớn trên bãi tập lại là người ta tập nập.

Kỷ niệm ngày thành lập trường ngày có cả ngày. Phổ thông biểu diễn tiết mục kém xa tí tập chiến đấu lôi đài đến có lực hấp dẫn.

Cơ hồ tám mươi phần trăm học sinh đều bị lôi đài hấp dẫn.

Tranh tài quá trình là cực độ đặc sắc.

Trong này đặc biệt là "Tám cái chân" vàng minh. Hấn đài quyền đạo thối pháp thường thức tính cực cao.

Trong quá trình trận đấu, chỉ cần là có hấn ra sân, liền nhất định sẽ có nhóm lớn nữ Fan hâm mộ thét lên. Đài quyền đạo xã các đại lão trong lòng cũng là âm thầm mừng rỡ, trận đấu này về sau đài quyền đạo quán nhất định có thể nhận số lớn câu lạc bộ thành viên.

Mà tán đá đội đệ nhất cao thủ Vương Minh Sơn thì là năm nhất tân nhân.

Nhưng là hấn tán đá thủ pháp đã cực kỳ lão đạo. Đối thủ của hấn quý song cũng là đài quyền đạo đội tay già đời. Lại hai cái hiệp liền bị đánh xuống lôi đài.

Loại tràng diện này thắng được toàn trường reo hò.

Mà Đái Đông là một ngày này chân chính vương giả.

Làm 1m85 hấn người dễ trần xuất hiện trên lôi đài thời điểm. Cái kia thân phát đạt cơ bắp lập tức nghênh đón toàn trường tiếng hoan hô.

"Thiết cốt quét ngang!" Cái này là Đái Đông ngoại hiệu. Bởi vì hấn đại lực quét ngang đặc biệt nổi danh. Đã từng quét gãy qua ba người quyền thủ xương ống quyền.

"Cái này cơ bắp mới thật sự là nam nhân."

Tất cả nam sinh đều đang gầm rú.

Cái kia đen kịt cơ bắp như là sắt thép thành lũy. Cùng hấn giao thủ đồng dạng là một cái hơn một mét tám cơ bắp hấn từ gì thuyền buồm sức lực. Nhưng là chỉ là hai cái hiệp không đến, hấn liền bị áp đảo tính đánh ngã xuống đất. Bị ép từ bỏ tranh tài.

Đái Đông nhấc tay hướng lên trời thời điểm. Toàn bộ trường học đều đang sôi trào bên trong.

Giáo viên thể dục thanh vân đại học thể dục bộ phận chủ quản trương rộng rãi sóng cũng ở Đái Đông nơi này quan chiến, "Hôm nay cũng chỉ nhìn Đái Đông. Tán đá đội Vương Minh Sơn mặc dù là khối chất liệu tốt. Nhưng là hấn muốn thành sự tình, vẫn phải một hai năm."

Một tên khác giáo viên thể dục cũng đồng ý nói là, "Đúng vậy a. Hiện tại là Đái Đông thời đại. Hấn là thời đại này kẻ thống trị."

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Chương 27: Đánh rơi

Một ngày này, lời đài nhất đại đứng đầu là Đái Đông đối với Vương Minh Sơn.

Vương Minh Sơn làm tân tân thiên phú kinh người tán đả cao thủ. Ở chuẩn trong trận chung kết lưu loát đánh bại vàng mình.

Nhưng là, Đái Đông lại cười đến cuối cùng. Vương Minh Sơn có thực lực nhưng là cùng Đái Đông vẫn có một ít chút chênh lệch.

Hai người quyết chiến. Cuối cùng trọng tài giờ lên Đái Đông nắm đầm.

Vương Minh Sơn ở cái tràng diện này tiếp theo thẳng thắp không nói, sau đó rung rung nói là, "Lần sau trở về, ta sẽ trở nên càng mạnh." Sau đó rời đi.

Cái tràng diện này bị hiện trường rất nhiều người xem vỡ xuống tới.

Mà trường học thông tấn xã cũng đem hai người sau cùng chia tay lúc. Đái Đông giờ cao nắm đầm cùng Vương Minh Sơn quật cường rời đi màn ảnh làm hôm nay tốt nhất ảnh chụp thu nhận sử dụng. Chuẩn bị làm hôm nay đầu đề tin tức —— song vương quyết đấu ảnh chụp.

Đến lúc này dừng, đối với tất cả mọi người tới nói, một ngày này chiến đấu tranh tài cơ bản đã kết thúc.

Những cái kia ở hiện trường các học sinh các loại là vẫn chưa thỏa mãn.

"Đáng tiếc thế mà chỉ đánh cái này mấy trận. Quá bất quá nghiệm."

"Không phải nói buổi chiều còn có một trận sao?"

"Buổi chiều nha." Nói là lời này là cái lão Cách đấu kẻ yêu thích. Đối với một ngày này sẽ có tranh tài am hiểu hết sức rõ ràng. Vì lẽ đó hắn nói là, "Buổi chiều cái kia một trận mặc dù có Đái Đông xuất hiện, bất quá đối với tay không có tiếng tăm gì." Người này ngừng dừng một cái nói là, "Ta tra được tư liệu, người này gốc rễ trước đó không có bất kỳ cái gì huấn luyện ghi chép. Đoán chừng là tân thủ."

"Các ngươi nghe nói qua một cái gọi Hường Vũ sao?"

Những người khác lắc đầu.

Trong học viện có gần năm vạn người. Không có bao nhiêu người sẽ nhận thức Hường Vũ.

Đứng ở đằng xa nhìn xem đây hết thấy Lý Dư Minh thì tâm tình coi như không tệ, "Trò hay vừa mới bắt đầu."

Mặc dù nói, một ngày này cuối cùng này một trận là cái đệm thi đấu. Đối với kẻ yêu thích đến nói là không có cái gì có thể nhìn. Nhưng là, Lý Dư Minh lại chờ đến liền là trận này.

Đối với hắn mà nói, coi như Hường Vũ thức thời. Hắn đồng dạng sẽ đang lợi dụng xong để Đái Đông động thủ. Nói câu không dễ nghe. Hường Vũ loại người này giá trị lợi dụng cũng liền chỉ là những thứ này. Đái Đông ngược lại là cái có thể trường kỳ hữu dụng nhân. Như thế nào lấy hay bỏ Lý Dư Minh vẫn là rất dễ dàng làm ra.

Đái Đông là sẽ không bỏ qua Hường Vũ. Cái này lại dám rút hắn cái tát nhân. Hắn nhất định sẽ không bỏ qua.

Một ngày này buổi chiều. Hai điểm.

Trao giải chỉ trước ba mươi phút. Ngoài trường học vòng thành trên đường lớn có một cỗ Audi đang lao vùn vụt tới.

Kỷ niệm ngày thành lập trường ngày lời đài sau cùng một trận bắt đầu.

Làm chiến đấu bộ phận giáo viên thể dục lớn tiếng la lên Đái Đông danh tự lúc. Trên đài dưới đài mọi người cùng một chỗ reo hò.

Đó là cái sùng bái thực lực thời kỳ. Đái Đông làm quán quân cơ hồ tất nhiên bị tất cả mọi người chỗ chú ý.

Khi hắn nhảy lên quyền đài thời điểm. Bộ kia hạ tiếng gọi âm ỉ đã như là sóng biển nhiệt liệt.

Trên đài ngày đó xướng ngôn viên nói như vậy, "Đái Đông, chúng ta hôm nay vương giả!"

Đái Đông hướng tất cả mọi người giờ cao nắm đấm. Nói thật ra hẳn hiện tại cảm giác hưng phấn thậm chí so sánh với buổi trưa cùng Vương Minh Sơn đánh thời điểm cao hơn.

Mà Hường Vũ lên đài thời điểm, tiếng hoan hô liền lập tức hạ.

"Người kia là ai nha?"

"Không biết. Nhìn rất phổ thông."

"Đúng nha, khối này đầu thật gánh vác được đánh sao?"

Bỉ Tùng cùng Trương Văn bọn người lúc này đang ngồi trong đám người lo sợ bất an, "Hường Vũ đi lên "

"Xong, gia hỏa này không nghe nha. Hôm nay chia ra sự tình nha."

Trên thực tế, lúc này trên đài hội nghị mấy cái lão sư cũng ở khe khẽ bàn luận, "Lần này Đái Đông đối thủ cũng quá gầy yếu."

Nói như vậy, bình thường nhục thể chiến đấu bên trong, thân người cao cân nặng đối với thực lực ảnh hưởng phi thường lớn. Vì lẽ đó nghề nghiệp quyền thi đấu bên trong sẽ có trọng lượng cấp khinh lượng cấp phân chia. Trong này trọng lượng cấp quán quân liền là quyền vương. Cân nặng đại nhân đánh cân nặng nhỏ, sẽ có phi thường to lớn ưu thế.

Có lão sư đang nói, "Dạng này học sinh chỉ sợ chóng đỡ không quá lâu. Sẽ không xảy ra chuyện a?"

"Ta cho Hà lão sư gọi điện thoại,

Nhắc nhở hẳn làm học sinh tốt bị thương phòng bị."

Trên thực tế, một ngày này liền xem như Lý Dư Minh ở dưới đài nhìn thấy tình huống hiện trường, đều có một chút giật mình, "Bình thường không có phát hiện, so sánh nhìn hai người thân cao thể mà khác biệt lớn như vậy!"

Hường Vũ đứng ở trên lôi đài bộ dáng ngược lại là vô cùng bình thản. Thật giống như hẳn ở phòng ngủ thời điểm.

Chỉ là theo khối trên đầu mà nói hai người chênh lệch to lớn.

Đái Đông nhìn xem hẳn ánh mắt tựa như nhìn xem một người tàn phế, "Ngươi nghĩ tới ta sẽ báo đáp thế nào ngươi sao?"

Hường Vũ mỉm cười, "Đương nhiên muốn qua. Bằng không ta rút ngươi làm gì?"

Đái Đông đôi mắt nhỏ nhú lại, "Nói cho ngươi một chút ta dự định. Ít nhất để ngươi ở trong bệnh viện nằm nửa năm. Ngươi cảm thấy thế nào?"

"Nằm nửa năm đúng không!" Hường Vũ cười.

Cái kia trên đài hội nghị lão sư một lần nữa an bài hai tên nhân viên y tế trình diện bên cạnh. Đồng thời đại hội phe tổ chức cũng đặc biệt thông báo hiện trường trọng tài cùng bên cạnh cất chú ý bảo hộ quyền thủ.

Đến lúc này tranh tài mới chính thức bắt đầu. Tranh tài tiếng chuông vang lên.

Đái Đông thế mà cũng không có lập tức tiến công, hẳn đầu tiên là chậm rãi chuyển động cái kia tráng kiện cổ.

Một bộ hoàn toàn không đem đối thủ để vào mắt làm nóng người bộ dáng.

Mà Hường Vũ thì tại hẳn đối diện vân đạm phong khinh nhìn xem cái kia vạm vỡ như là kẻ huỷ diệt to con.

Trong thức hải của hẳn Huyết Ngọc âm thanh nhàn nhạt, "Chú ý hẳn động tác lộ tuyến. Dự phán một chút hẳn bước kế tiếp hành động."

"Rõ ràng, " trên thực tế tu luyện tới bây giờ Hường Vũ, đối với 《 tiên thiên chân khí 》 chiến đấu ứng dụng sớm cũng không phải là lúc trước có thể so sánh.

Lúc này hẳn nhìn xem Đái Đông, trước mắt tựa hồ có nét vẽ có thể huyền hóa ra đối thủ khả năng phát ra mỗi một cái góc độ công kích.

Đái Đông ở quay đầu xoay não trong hoạt động bất thành linh bạo khởi.

Thân hình hẳn trong nháy mắt nhanh như thiểm điện.

Bay đầu gối xông đỉnh!

Khoảng cách gần cái này gần hơn một trăm sáu mươi cân tên cơ bắp đầu gối bất thành linh vọt lên.

Cái kia lực lượng khổng lồ mang đến lực trùng kích chỉ sợ có thể đem một con trâu trực tiếp đánh xiêu trên mặt đất.

Loại này trọng kích nếu như vọt thẳng ở trên mặt, đầy mặt nở hoa là tất nhiên. Thật bị đánh trúng, coi như tuyển thủ chuyên nghiệp cũng sẽ bị trực tiếp KO.

Ai có thể nghĩ tới hấn kích thứ nhất liền là sát chiêu. Trên đài trọng tài đều ở bất ngờ không kịp đề phòng giật mình bên trong.

Dưới đài người xem đều trong nháy mắt há to mồm, tất cả mọi người thậm chí không kịp phát ra kêu sợ hãi.

Hương Vũ cùng hấn cách rất gần. Theo trọng tài hô bắt đầu liền chưa từng thay đổi.

Đầu gối như sắt xông đầu, góc rẽ không kịp né tránh. Ở tất cả mọi người bản năng coi là Hương Vũ sẽ bị một kích KO thời điểm.

Hương Vũ huy quyền.

Hấn xoay tròn cánh tay, đón cái kia bay đầu gối tới tên cơ bắp, mãnh mẽ quất tới.

Cái này căn bản cũng không phải là quyền pháp, cũng không phải chiêu số. Đem chính mình cánh tay làm bồng tử vung ra đi.

Hơn nữa cái này một cái lên được rất nhanh. Tất cả mọi người nhìn thấy, nhưng là không ai sẽ cho rằng hấn lực lượng có thể ngăn cản Đái Đông.

Sau đó ở Đái Đông đầu gối nện vào Hương Vũ mặt trước đó.

Hương Vũ cánh tay đã quất vào Đái Đông thân thể.

Bành! Một tiếng. Đái Đông cái kia bay trên không trung thân thể, bị trực tiếp đánh rơi xuống đất.

Loại kia lưu loát, thật giống như có một kiện áo bông bị ngã xuống đất. Oanh một tiếng! Trên mặt đất tro bụi nổi lên bốn phía!

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Gãy xương

Đái Đông cái kia vạm vỡ thân thể bị trực tiếp đánh ngã trên lôi đài.

Loại kia lực trùng kích khiến cho phía dưới lôi đài bên cạnh cát đều có loại mặt đất đang chấn động ảo giác.

Trên đài dưới đài tất cả mọi người há to mồm nhìn một màn trước mắt.

Khoảng cách như vậy, dạng này công kích. Hai người khối đầu lại chênh lệch lớn như vậy. Cái này Đái Đông thể mà bị đánh xuống

Lôi đài hai bên trọng tài lập tức lên đài. Bọn họ đều là vừa mới bị đặc biệt phái đến bên lôi đài bên trên đối với quyền thủ tiến hành bảo hộ.

Đương nhiên bọn hấn nguyên bản muốn bảo vệ đối tượng là Hương Vũ. Nhưng bây giờ lại biến thành Đái Đông. Mấy người cùng một chỗ leo đi lên ngăn cách Hương Vũ.

Đái Đông lúc này đã ở đứng lên.

Bên trong một cái trọng tài ở đối hấn đọc giây.

Cái này chỉ sợ là cái không ai có thể nghĩ đến tình huống.

Đái Đông rống giận. Hai cái trọng tài lại kiên trì cho hắn đọc giấy.

Huyết Ngọc ở trong thức hải nói với Hường Vũ, "Ta còn tưởng rằng ngươi muốn hồng việc."

Khoảng cách như vậy bất thành linh bộc phát ra công kích đối với Hường Vũ dạng này cơ hồ hoàn toàn không có kinh nghiệm quyền thủ là vô cùng nguy hiểm. Hường Vũ lại thể mà giải quyết. Huyết Ngọc, "Làm sao ngươi biết hắn muốn làm gì?"

Hường Vũ, "Ta cũng không biết. Chỉ là đối với hắn ở khoảng cách này bên trên có thể làm ra công kích làm ra một số dự án. Mặc kệ hắn như thế nào đánh, chỉ cần ta lực lượng lớn hơn hắn, hắn liền không có biện pháp."

Huyết Ngọc, "Từ phức tạp về đơn giản, mặc dù đây không phải ta thói quen phương pháp. Nhưng là đảo thật là khiến người ta giật mình." Nàng nói đến chỗ này dừng một cái, "Bất quá ngươi ý nghĩ là đối. Chỉ cần ngươi ngành thực lực lớn hơn đối thủ. Tất cả mọi chuyện đều có thể càng gọn gàng làm."

Bọn hắn ở thức hải bên trong đối thoại, kỳ thật chỉ là rất ngắn trong nháy mắt.

Lúc này trên đài Đái Đông đang bị đọc giấy cùng nhân viên y tế cưỡng ép kiểm tra. Mà trên đài dưới đài nhân lúc này lực chú ý lại bị mặt khác sự vật hấp dẫn.

Hách Nhất Phi biết rõ Thanh Vân học viện hôm nay kỷ niệm ngày thành lập trường ngày có tranh tài sự tình đã có rất nhiều ngày. Nhưng là biết rõ Hường Vũ cũng gia nhập vào là ở hai mươi phút trước.

Nói thật ra nàng những ngày này cơ hồ một mực không có gảy đi qua nhìn ngày đó cùng Hường Vũ tranh tài video. Nàng một mực đang suy nghĩ phải làm thế nào đối mặt dạng này đối thủ.

Nếu như là người khác tranh tài nàng một chút hứng thú đều không có. Nhưng là Hường Vũ tranh tài.

Nàng nhất định phải nhìn nhất định phải am hiểu.

Cho nên nàng cơ hồ là dùng một loại phong trì diện chí tốc độ đem xe mở ra mây xanh trường học. Dọc theo con đường này liên tiếp xông qua năm cái đèn đỏ.

Lúc này nàng đứng ở rồi xa lối đài phòng thí nghiệm trên bậc thang. Đó là cái chỗ cao, có thể rất tốt vượt qua đám người nhìn thấy lối đài.

Mà chính nàng cũng rất nhanh bị người phát hiện, nhanh chóng hấp dẫn hiện trường học sinh lực chú ý.

"Đó là ai? Thật xinh đẹp."

"Thật yên tĩnh khí chất a "

"Nhìn xem hay nhìn quen mắt a."

Trong đám người Bì Tùng cũng đi theo bên cạnh đồng học ánh mắt nhìn thấy nơi xa trên đài cao Hách Nhất Phi, cái này là nói thầm trong lòng, "Nàng cuối cùng tới. Hường Vũ tiểu tử này còn không thừa nhận đây." Bất quá hắn nghĩ thầm, "Cái này Lý Dư Minh sở dĩ cùng Hường Vũ không qua được sợ là cũng cùng với nàng có quan hệ. Bất quá nàng ra, Hường Vũ hẳn là an toàn đi."

Lý Dư Minh đối với Hách Nhất Phi đến thì phi thường giật mình.

Theo một ý nghĩa nào đó giảng, hắn hiện tại làm ra tất cả, đều là vì cùng cái này thiên chi kiêu nữ một lần nữa đáp lên quan hệ.

Mà lúc này nàng thể mà chủ động xuất hiện trong trường học. Vì lẽ đó hắn đã nhanh chóng tiến tới.

Đối với vừa mới Đái Đông đối mặt bị đánh ngã sự tình. Trên thực tế đến lúc này, có không ít người cũng ở phân tích.

Trên đài hội nghị thể dục bộ phận chủ quản lão sư trương rộng rãi sóng thì đang kỳ quái bên trong, "Đái Đông thực lực tại sao có thể như vậy từ bị đánh ngã?"

"Bất quá bây giờ vẫn chỉ là ngay từ đầu. Còn không dễ phân biệt hai cá nhân thực lực."

Dù sao có đôi khi một người nhất thời chủ quan bị đánh ngã cái này là bình thường. Đái Đông vừa mới bắt đầu loại kia hành vi có vô cùng xem thường đối thủ thái độ.

Bên cạnh Biên lão sư, "Đái Đông chỉ sợ là quá bất cẩn. Bất quá cái này cũng có thể nói rõ,

Hắn đối thủ này không hề giống hắn tưởng tượng yếu như vậy."

Thái quyền xã huấn luyện viên lão sư thì đang nói nói là, "Đái Đông thực lực nếu như hắn nghiêm túc, hiện ở trong học viện là vô địch. Đây cũng là không thể tranh biện."

Bên cạnh Biên lão sư phụ hoạ nói là, "Đúng. Đây cũng là cái giáo huấn. Hấn hiện tại chí sợ cũng nên nghiêm túc."

Trên thực tế, loại ý nghĩ này cơ hồ là đại bộ phận hiện trường lão sư ý nghĩ.

Lý Dư Minh đi đến Hách Nhất Phi trước mặt mỉm cười chào hỏi, "Nhất phi tiểu thư. Thật sự là hạnh ngộ nha."

Hách Nhất Phi cũng không có để ý đến hấn. Mà là chỉ thấy trên lôi đài người nào đó.

Loại cục diện này Lý Dư Minh thật gặp quá nhiều lần.

Hấn theo Hách Nhất Phi ánh mắt vương trên lôi đài nhìn một chút, trên mặt lại vẫn treo ý cười. Nghĩ thầm: Hách Nhất Phi đối với chiến đấu có hứng thú?

Một ngày này cho đến bây giờ. Mặc dù Đái Đông mã thất tiền đề té cái ngã sấp. Nhưng là chí sợ không ai sẽ thật cho rằng cái này là Đái Đông thực lực không đủ.

"Nhất phi tiểu thư xem ra đối với chiến đấu rất có hứng thú nha."

Hách Nhất Phi con mắt nhìn xem phương xa không nói gì, "Còn tốt." Nàng mặc dù là trẻ tuổi một đời bên trong nội gia đình cấp cao thủ. Nhưng là tại bình thường chiến đấu giới cũng không có ai biết nàng. Cởi nàng thực lực chí có cực ít một bộ phận nhân. Hoặc là nói nàng quan tâm cũng chí là giống như nàng nội gia cao thủ.

Lý Dư Minh cũng không giận, nếu như Hách Nhất Phi cảm thấy hứng thú là chiến đấu, như vậy đó là cái phi thường tốt cơ hội, "Như vậy nhất phi tiểu thư cảm thấy ai sẽ thắng đây?"

Hách Nhất Phi lúc này mới quay đầu nhìn Lý Dư Minh một chút. Nàng tóc dài ở sân trường trong gió khẽ vuốt, để lộ cho dân thấy có chút ngốc, "Hương Vũ không có khả năng bại bởi loại này đối thủ."

Nói xong câu đó, nàng quay đầu tiếp tục xem hướng lôi đài.

Lý Dư Minh thì khoe miệng hơi nhếch lên. Hấn không biết Hách Nhất Phi là lúc nào đến. Nghĩ thầm người đại khái là nhìn thấy vừa mới Đái Đông bị đánh ngã tràng diện đi.

Hắc hắc đó là cái đề Hương Vũ xấu mặt cơ hội tốt. Nếu như Hương Vũ một ngày này bị đánh kêu thảm khóc rống. Đây tuyệt đối là cái cơ hội tốt. Thậm chí hấn còn có thể làm bộ sau đó giúp Hương Vũ nhiệt tâm an bài trị liệu loại hình sự tình, mượn cơ hội cùng Hách Nhất Phi đáp lên quan hệ.

Hấn yên lặng rời đi đài cao, đến nơi xa cho hấn ở quyền đài phụ cận nhân gọi điện thoại.

Đái Đông hôm nay ở Hương Vũ một quyền phía dưới không chết hiển nhiên là Hương Vũ không có đem hết toàn lực. Đối với cái này Hương Vũ có ý nghĩ của mình.

Đi lên trực tiếp đánh chết nhân, hiển nhiên không tốt. Một phương diện tốc độ quá nhanh không thể nhận đến quá tốt dựng nên uy tín hiệu quả. Người khác chí sợ chí có thể coi là Đái Đông là chết bởi ngoài ý muốn. Một phương diện khác, hấn cần nếu không phải Đái Đông chết. Mà là từ hấn đưa đến một loại khác hiệu quả.

"Tiểu tử !" Đái Đông hận hận trừng mắt trước gia hòa.

Người này nhìn rất gầy. Nghĩ không ra lại có khí lực lớn như vậy.

Hương Vũ, "Người không phải nói muốn để ta đi bệnh viện nằm nửa năm sao? Nhìn người bộ dáng, có chút không thành đầu."

"Bị tiểu tử người đoán mò trúng một chút. Người thật coi ta là cho không."

Hấn nói chuyện ở giữa trong mắt lộ hung quang, đồng thời run lấy bấy đùi phải.

Sau đó tru lên một quyền gào thét mà đến.

Chỉ bất quá hấn tốc độ ở trong mắt Hương Vũ nhất định liền cùng bò.

Hương Vũ chậm rãi phía bên trái tránh ra. Một quyền kia đánh hụt sau tiếp lấy một cái đâm móc.

Hương Vũ hướng lên ngửa đầu hiện lên. Hấn tiếp lấy không ngừng mà hiện lên đối phương công kích.

Hấn động tác cùng hành vi nhìn ở trên đài dưới đài trong mắt người, tất cả mọi người tràn ngập ngạc nhiên.

"Thế mà tránh ra "

"Thật là lợi hại, thế mà không có bị đánh trúng!"

Cái kia trên đài hội nghị huấn luyện viên cùng các lão sư, cũng ở nhũ mây bên trong. Những người này bắt đầu dần dần rõ ràng.

"Người học sinh này xem ra là thật có công phu thật."

"Kỳ quái là, hẳn những động tác này hoàn toàn nhìn không ra là lưu phái nào."

"Đúng, những này né tránh giống như là người bình thường bản năng phản ứng."

"Thật là kỳ quái."

Hương Vũ tất cả hành vi dĩ nhiên không phải trên Địa Cầu chiến đấu lưu phái. Hắn là dĩ 《 tiên thiên chân khí 》 làm cơ sở. Nhìn trong mắt người ngoài không để lại dấu vết mà thôi.

Lúc này hẳn cũng không có hoàn thủ. Đối với Đái Đông chiến đấu thủ pháp một mực đang cố gắng đang hấp thu cùng tiêu hóa bên trong.

Đái Đông đến mỗi một cái động tác nhìn ở trong mắt Hương Vũ đều sẽ bị phân tích cũng hóa thành một đồng lớn đến tiếp sau hành vi. Hắn 《 tiên thiên chân khí 》 có thể bao dung những vật này. Tựa như xếp gỗ, nhìn càng nhiều, hẳn có khả năng dự liệu được hậu chước thì càng nhiều.

Dưới đài nơi xa, Hách Nhất Phi hai mắt lóe ra lưu lộ ra tinh quang. Đối với Hương Vũ mỗi một cái động tác, nàng cũng không chịu có nửa phần buông tha.

Mà bên cạnh nàng Lý Dư Minh lúc này thì là một loại trạng thái khác hẳn đang đứng ở một loại nghiêng răng nghiêng lợi bên trong, trong miệng hẳn không ngừng mà nói là, "Đánh hẳn, đánh hẳn, Đái Đông chuyện gì xảy ra" nhưng là Đái Đông cái kia bình thường nhìn mười phần ra sức nắm đấm, lúc này không biết tại sao, trở nên giống không có đầu con ruồi. Các loại khoan. Cái kia Hương Vũ đi bộ nhàn nhã bàn ở kéo theo như mưa rơi quyền cước bên trong xuyên thẳng qua.

Tựa hồ làm sao đều dính không đến Hương Vũ bên cạnh.

Thái quyền kỳ thật nhìn trúng lực sát thương, mà không nặng chiêu thức. Vì lẽ đó Đái Đông kỹ xảo rất nhanh liền đã bị Hương Vũ mò thấy.

Đái Đông vẫn đánh mồ hôi nóng chảy ngang.

Hương Vũ lúc này bỗng nhiên nói là nói, " xem ra ngươi chỉ có như thế chút thủ đoạn. Vậy ta thật chỉ có thể nói ta nhìn đủ. Ngươi chuẩn bị đi chết đi."

Đái Đông hôm nay đến đến nơi đây cũng đã tức giận đến giận sôi lên. Bởi vì bình thường đánh như thế nào làm sao ra sức quyền cước. Cái này là thế mà không có nửa điểm hiệu quả.

Trong lòng tức giận làm sao theo đến xuống dưới, "Con em ngươi!" Rống giận lại đấm một quyền đánh tới.

Hương Vũ hừ một tiếng, đầu trái chột khê hiện. Đồng thời một cái phải đấm móc đánh vào Đái Đông khuỷu tay trái bên trên.

Cái này trong nháy mắt. Lỡ tai lời hữu ích sẽ nghe được một tiếng thanh thúy tiếng xương gãy.

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Gian lận

Theo cái kia âm thanh nứt xương, Đái Đông hét thảm một tiếng. Hắn vịn chính mình cánh tay lui về sau.

"Thế nào, ngươi không phải nói muốn để ta ở trong bệnh viện nằm nửa năm sao?"

Lúc này dưới đài đã xông lên hai cái y sinh.

Trên thực tế, trên đài dưới đài đã là một mảnh quá sợ hãi. Một ngày này tất cả mọi người có loại nằm mơ cảm giác. Cái này trong học viện thứ nhất cách đầu cao thủ. Thế mà liền đối thủ bên cạnh đều đánh không đến. Hơn nữa còn bị đánh gãy một cái tay.

Trong này giật mình nhất vẫn là trên đài hội nghị huấn luyện viên các lão sư. Phải biết, một người xương cốt là cái này thân người thân thể bên trên nhất cứng rắn bộ phận một trong.

Cái kia cường tráng như là tương lai chiến sĩ Đái Đông. Lúc này thể mà bị đối phương một quyền cắt ngang cánh tay.

"Nghĩ không ra "

"Người này lại có dạng này thực lực! ?"

Mà một bên khác trên đài cao Hách Nhất Phi biểu lộ ngược lại là tương đối yên tĩnh. Tựa hồ phát sinh tất cả cũng không ở. Ngoài ý liệu của hắn

Trái ngược nhau, cái kia đứng ở bên cạnh một mực chờ lấy muốn xem kịch Lý Dur Minh ngược lại là một mặt mồ hôi lạnh, "Gia hỏa này lúc nào trở nên như thế có thực lực "

Lúc này trên đài Đái Đông cũng không có từ bỏ.

Mặc dù cái kia hai tên nhân viên y tế cho rằng, hắn cần muốn tiến hành trị liệu. Nhưng là, loại yêu cầu này bị hắn găm rú lấy cự tuyệt.

Người này có chính mình lý do. Hôm nay không riêng gì cùng Hướng Vũ cừu hận. Nếu như hắn bại, thì chính hắn ở trong trường học này thanh danh địa vị cũng coi như xong.

"Tiểu tử!" Đái Đông đẩy ra bên người nhân viên y tế rống nói, " cùng ta chiến đến cùng!"

Hắn lần nữa xông lên.

Thái quyền lúc đầu cũng là dĩ thời pháp làm chủ. Trong trận đấu đụng phải khuỷu tay bị thương tình huống cũng rất nhiều. Thậm chí có thể nói, hắn đã từng cũng ở trong trận đấu, cánh tay trái trật khớp qua. Nhưng là bằng vào hắn thời pháp, cũng làm theo thắng được tranh tài.

Chớ đừng nói chi là hắn một ngày này có sát chiêu còn không có dùng.

Đái Đông ngoại hiệu, "Thiết cốt quét ngang" .

Cái này là Đái Đông thành danh kỹ năng. Cũng là Thái quyền bên trong sát chiêu. Dĩ lực lượng toàn thân dùng chân quét ngang đối phương xương ống quyển.

Nhân thể xương ống quyển là xương đùi bên trong yếu kém điểm.

Ở trong trận đấu bị loại này hung ác đá quét đánh trúng. Xương ống chân bẻ gãy, chân gãy người nhiều không kể xiết.

Chiến đấu sử thượng dùng một chiêu này nổi danh nói thí dụ như: Truyền bá cầu. Hắn đã từng dùng một chiêu này đá gãy qua tám tên đối thủ bắp chân.

Ở năm 2003 một lần tán đả vương đối với Thái quyền trong trận đấu dùng loại này đá quét đá trúng tán đả vương tôn sóng bắp chân. Tạo thành đối phương trực tiếp bỏ quyển.

Hắn một chiêu này, ở phía sau đến K1 trong trận đấu cũng là trọng yếu sát chiêu. Nhân làm lực lượng lớn, cơ hồ có thể đem người đá bay lên.

Hơn nữa ở 07 năm, đối với ma sa đấu trong trận đấu. Truyền bá cầu lạc bại có rất lớn nhất định nguyên nhân đúng là hắn từ bỏ sử dụng đá quét hậu quả (cũng có nhân cho rằng là quy tắc tính nhầm vào sửa chữa).

Đái Đông làm Thái quyền cao thủ, tu luyện một chiêu này thế nhưng là hạ không ít công phu. Đặc biệt bỏ ra nhiều tiền đi Thái Lan mời cao nhân chỉ điểm. Nghe nói có thể nhất cước quét gãy cây gỗ.

Ở trong trận đấu, chỉ cần hắn khởi một cước này. Liền là đối phương kinh hồn táng đảm thời điểm.

Loại công kích này phạm vi đại góc độ xảo trá rất khó đề phòng.

Mà một ngày này hắn không riêng gì thói công vấn đề. Mà là, hắn đã vụng trộm ở trên đùi trái kim loại quần.

Đái Đông trước đó được dặn dò qua. Người này nguyên bản là tên côn đồ mà tự nhiên có chuẩn bị.

Lúc này hắn trên đài người dễ trần. Hạ thân lại ăn mặc màu trắng đạo phục quần dài. Mà hắn đùi phải xương ống chân chỗ lúc này đã bị vụng trộm cột một đạo kim loại quần.

Đối với hắn khẳng khái lại muốn chiến.

Cái kia trên đài hội nghị đám huấn luyện viên cũng không có ngăn cản. Theo một ý nghĩa nào đó giảng, những cái kia quen thuộc Đái Đông huấn luyện viên đương nhiên biết rõ dĩ thời công tăng trưởng Thái quyền lúc này không dưới đài cũng coi như một loại lựa chọn.

Bất quá thể dục bộ phận chủ quản lão sư trương rộng rãi sóng âm thâm đối với bên cạnh phụ tá nói là, "Người đến bên bàn đi chú ý an toàn. Nếu như không được liền cưỡng ép kết thúc tranh tài. Đừng để học sinh ra đại tình huống."

"Được." Tên kia phụ tá gật đầu xuống dưới.

Nhìn thấy Đái Đông xông đi lên muốn tiếp tục. Lúc này dưới đài các học sinh, cũng sớm đã không giống ban đầu thi quan điểm, "Hắn cánh tay gãy nha "

"Đái Đông hôm nay thiệt thòi lớn nha."

"Người kia rất lợi hại nha."

Mà đứng ở chỗ xa xa Lý Dư Minh thì trong mắt có một tia cười lạnh lạnh ý, "Còn tốt đã sớm chuẩn bị. Cảm thụ một chút đi." Dĩ lời đài chiến đấu tới nói, nếu như trong đó có đôi người bên trên mang đồ sắt. Đây cũng không phải là phổ thông gian lận. Nhưng là, Lý Dư Minh làm an bài là có thể che giấu những thứ này.

Bất kể như thế nào. Chỉ là Hường Vũ một người nói là, là không ai sẽ tin tưởng.

Trên đài.

Đái Đông, "Muốn lợi hại vậy sao!"

Hắn lúc này đã không còn dùng cái gì hư chiêu. Khởi chân đùi phải đá quét.

Mục tiêu là Hường Vũ xương ống quyển. Hường Vũ chỉ hơi hơi hướng lui về phía sau nửa bước. Tránh đi bấp chân yếu hại.

Cái kia Đái Đông thiết cốt quét chân bỗng nhiên quét đến Hường Vũ trên đùi.

Hường Vũ cánh giới đi đến luyện khí trung cực cảnh. Ở loại này trong lúc giao thủ, kỳ thật một mực cũng không có làm sao phát huy thực lực mình.

Lúc này chỉ cảm thấy bị đá trung bộ vị có loại cổ quái đau nhức. Hắn cơ hồ bản có thể biết đối phương trên đùi có kim loại vật.

Đái Đông một kích thành công điên cuồng hét lên, "Người không phải rất ngu sao! Ngu a!" Hắn tiếp lấy đá quét.

Loại này đại lực đá quét làm Đái Đông thành danh kỹ năng uy lực to lớn ngay cả trên đài hội nghị đám huấn luyện viên đều đứng lên.

Hường Vũ hỏa khí xoát vọt lên tới.

Luyện khí tiểu cực cảnh đã có thể chường kích gạch đá lưu ẩn mà gạch đá không ngừng. Mà bây giờ Hường Vũ đã là luyện khí trung cực cảnh, đã có thể trực tiếp cải biến tảng đá cấu tạo đem toái thạch hợp lại cùng nhau.

Loại lực lượng này căn bản không phải Đái Đông có khả năng am hiểu.

Ở hán thứ hai chân đá phải thời điểm Hường Vũ cũng cũng không lui lại, mà là khởi đầu gối cùng hắn đụng nhau.

Hai người chân phanh đụng vào nhau.

Liền nghe đến kết một tiếng. Đái Đông đầu kia mang theo kim loại quán bấp chân, trực tiếp bẻ gãy thành một cái L hình.

Đái Đông phát ra thê lương tiếng kêu thảm thiết.

Hường Vũ tức giận không đợi hắn sau này đảo. Liền tiếp đùi phải quét ngang đá đối phương chèo chống chân.

Cái kia Đái Đông đứng ở trên mặt đất đầu kia chân trái như là gãy mất cây cối bị đá gãy.

Một ngày này mọi người nhìn thấy đáng sợ nhất một màn. Đái Đông chân theo cùng nhau phương hướng ngược gãy đi qua. Hắn vạm vỡ thân thể mất đi chèo chống cuộn cuộn lấy đảo hướng mặt đất.

Tiếng hét thảm âm thanh kinh thiên động địa!

Hắn cánh tay cùng hai chân toàn bộ bị đánh gãy.

Trọng tài lão sư lập tức xông đi lên ngăn lại Hường Vũ, đồng thời kêu to, "Y sinh, xe cứu thương!"

Đồng thời nhìn xem Hường Vũ ánh mắt có chút hoảng sợ.

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Hiện thực

Phía dưới các học sinh, có một đoạn thời gian rất dài chưa kịp phản ứng, ở cứ thế trong một giây lát về sau. Bọn hắn phát ra các loại tiếng kêu sợ hãi.

Làm cho này cái trường học Thái quyền vương người. Thế mà bị trực tiếp đá cho khủng bố như vậy bộ đáng.

Rất nhiều đồng học cũng không có thấy rõ ràng Đái Đông nhận thương. Nhưng theo hắn ngã xuống đất thì loại kia khủng bố chân hình, coi như lại không có sinh vật học thường thức nhân cũng sẽ biết phát sinh cái gì đáng sợ sự tình.

"Ta nhìn thấy hắn quét rác thời điểm cái kia chân đều thành L hình "

Lớp số học đại biểu, "Đúng vậy a, ta cũng nhìn thấy. Ít nhất có 90 độ "

Lý Dư Minh đứng ở đài cao phụ cận, thật lâu nói không ra lời. Lúc trước hắn đã sớm nghĩ kỹ chuyện này hậu quả. Ti như Hường Vũ có thể sẽ xác nhận Đái Đông trái với quy tắc, trên đài mang vòng sắt. Để trường học lại tài quyết. Thế nhưng là loại chuyện này lại có ai sẽ tin tưởng?

Vấn đề là hắn lúc này nhìn về phía lôi đài. Cái kia đã từng bị hắn xem thường gia hỏa đang một mặt hồ hững nhìn xem đám người phảng phất tại nói là, "Ta cần gì phán quyết? Chuyện ta chính ta phán quyết."

Đái Đông hai chân đứt đoạn. Đạo kia vòng sắt lúc này đang gắt gao quấn ở hắn đùi phải gây chân bên trên. Hiện trường bó xương y sinh đang tại một đầu mồ hôi dùng tất cả biện pháp muốn đem nó lấy xuống.

Trên lôi đài đã thương nhân. Xem như tình huống bình thường. Nhưng là đánh thành dạng này thật chưa thấy qua. Đái Đông đã không cách nào tẩy thoát chính mình gian lận ô danh.

Một ngày này cũng là một trận chân chính thực chiến. Để Hường Vũ đối với thực lực mình có một cái càng minh xác điểm nhận thức.

Lúc trước hắn cùng Hách Nhất Phi đánh qua về sau. Mặc dù nói cảm thấy mình thực lực không kém. Cũng không có phi thường minh xác cân nhắc tiêu chuẩn.

Đái Đông làm bản trường học hạng nhất. Cách đấu này, càng thêm trực quan.

Mà dưới khán đài mặt trong đám người Bì Tùng cũng đang đang giật mình bên trong, "Hường Vũ thế mà có thể đánh như vậy "

Trương Văn, "Thế mà đánh thắng Đái Đông "

Hai người đưa mắt nhìn nhau, nói thật ra, hôm nay đánh trước đó. Bì Tùng vẫn cho là một ngày này sau cùng lại là bọn hắn đi bệnh viện nhìn Hường Vũ. Tình huống bây giờ thật sự là vượt qua tưởng tượng.

Mà trên đài hội nghị những cái kia huấn luyện viên cùng các lão sư, bọn hắn rung động lớn hơn.

Đái Đông bị thương tổn. Những cái kia dưới đài các học sinh chưa hẳn thật thấy rõ. Nhưng là, trên đài những này đám huấn luyện viên không nghi ngờ đều liếc.

Thế cục bộ phận chủ quản Trương Nghiễm Đào một lúc lâu sau mới trầm ngâm nói là, "Cái này gọi là Hường Vũ tư liệu muốn một lần nữa lại tìm ra ta xem một chút thật sự là quá kinh người "

Bên cạnh một tên huấn luyện viên cũng nói nói, " đúng nha. Thế mà có thể đá gãy đùi người loại này lực sát thương nếu là ở cả nước giải thi đấu bên trên, vậy đơn giản liền là quý cán giết quý, thần cán giết thần "

Bên cạnh một tên khác lão sư nhìn xem hắn nói là, "Kim bài không lo a."

Trên thực tế, cho đến bây giờ, Thanh Vân đại học mặc dù danh xưng là chiến đấu ưu tú đại học. Nhưng là, trong tay tuyển thủ chân chính có thể ở cả nước giải thi đấu bên trong cầm tới ba hạng đầu ít càng thêm ít.

Lịch sử nhất thành tích tốt vẫn là hai mươi lăm năm trước cả nước hạng hai. Một năm kia trường học một tên thiên tài học sinh vương chiến văn cùng sở châu đại học thôi danh vọng bất phân thắng bại đặt song song thứ hai.

Sau đó cho đến bây giờ, bọn hắn cũng không thể lấy thêm đến hạng hai qua. Thậm chí hạng ba đều khó mà với tới.

Nhiều khi, bọn hắn cũng chỉ là tuyên truyền, "Danh giáo bên trong biết đánh nhau nhất" loại này xấu hổ mánh lối. Mà năm nay Đái Đông vốn là bọn hắn có hi vọng có thể trừng kích một chút ba hạng đầu hạt giống hắc mã.

Mà bây giờ —— Hường Vũ người học sinh này xuất hiện tuyệt đối là để bọn hắn nhìn thấy —— cả nước quán quân ánh rạng đông.

Trương Nghiễm Đào đứng lên nói là, "Chuyện này, ta lập tức đi thông báo một chút hiệu trưởng."

"Đái Đông sự tình làm sao bây giờ? Hắn bị thương rất nặng a."

Trương Nghiễm Đào cũng không quay đầu lại nói là, "Phải một tên lão sư đi theo chú ý tình huống. Đồng thời thông báo một chút nhà hắn dài đi."

Cái thế giới này là coi trọng thực lực. Lúc này trường học các lão sư chú ý trọng điểm liền theo Đái Đông thân thể chuyển dời đến Hường Vũ thân thể.

Lôi đài nơi xa.

Hách Nhất Phi lắc đầu theo trên đài cao đi xuống.

Kỷ niệm ngày thành lập trường ngày một ngày này đằng sau còn có không ít hoạt động, chỉ là nặng đối với Hường Vũ tranh tài cảm thấy hứng thú.

Như là đã kết thúc, nàng liền không hề lưu lại lý do.

Hường Vũ lấy được thắng lợi thậm chí thay thế đám người đối với nàng chú ý. Nàng ngồi trở lại xe của mình bên trong, "Trở về đi, Uống thuốc."

Lái xe, "Tốt, nhất phi tiểu thư."

Trong đám người Hường Vũ, bị vây quanh đi nghỉ ngơi thất. Vô số đèn flash ở đối hắn lập loè. Mọi người sùng bái anh hùng cùng cường giả. Loại này nhiệt tình là từ cổ chí kim cũng sẽ không trở nên.

Một mực đến tiến vào quyền thủ phòng nghỉ, Hường Vũ mới xem như thoáng yên tĩnh một điểm.

Trong phòng chỉ có một mình hắn là. Hắn dẫn ra một hơi, sau đó nằm trên ghế.

Hắn còn là lần đầu tiên đem người đánh thành thảm như vậy. Mặc dù ở tranh tài trước, hắn liền có chuẩn bị tâm lý. Nhưng là lúc này hắn vẫn có chút không thích ứng cảm giác.

"Bất kể như thế nào, ta không hối hận." Hắn nằm xuống nhìn lên trần nhà. Cái thế giới này, ở lão ba sinh ý phá sản về sau liền dạy sẽ hắn quá nhiều hiện thực đồ vật. Mạnh được yếu thua, hắn cũng đã sớm rõ ràng, dung không được tâm hắn mềm.

Trên đời này có đạo đức nhân quá ít. Nhiều khi, nhân từ chỉ sẽ bị người xem như là mềm yếu. Đây chính là hiện thực.

Lần này sẽ thu đến cái này năm ngàn tăng thêm trong tay trước kia tiết kiệm tiền, đã có một vạn số không mấy trăm khối.

Có thể đi mua ngọc. Chỉ cần ngọc khí luyện chế thành công, như vậy về sau chính mình ban ngày thời điểm đều có thể tự động tụ khí tu hành. Tu hành tốc độ sẽ gấp bội.

Một ngày này buổi chiều lấy được thưởng nghỉ thức phi thường long trọng.

Làm cho này cái hiệu trưởng trường học. Hiện tại năm mươi bốn tuổi trình cường chính là trẻ trung khoẻ mạnh thời điểm.

Đối với hắn mà nói, trở thành Thanh Vân đại học trường học chỉ dài có không đến bốn năm. Nhưng là đối với một cái năm mươi mấy tuổi người mà nói.

Hắn còn có dã tâm, muốn leo lên trên đến cao hơn. Thanh Vân đại học hiện trạng hiển nhiên thực không thể để cho hắn hài lòng.

Hắn muốn có cao hơn khát vọng, nhất định phải đem trường đại học này làm cho càng tốt hơn. Có càng lớn tiếng thế, cái này là chính trị tiền vốn.

Có dã tâm trên thế giới này cho tới bây giờ đều không phải là sai. Mỗi người đều nguyện ý đi theo một cái có dã tâm cùng khát vọng thượng cấp. Bởi vì ý vị này tiền đồ.

Dĩ thanh văn đại học nội tình vốn là có hi vọng cùng tứ đại danh giáo tranh cao thấp.

Nhưng vấn đề là, cái này đại học cho tới nay luôn luôn kém một hơi.

Thật giống như một cái nguyên bản các phương điều kiện đều rất tốt hàng hai diễn viên. Nàng mỹ lệ, có khí chất, có diễn kỹ, nhưng chính là không đồ. Liền là kém một cái tới cửa một cước không có đồ lên.

Đối với hiệu trưởng trình cường cũng là như thế. Cái này tới cửa một bước cuối cùng, là như thế gần trong gang tấc lại khó mà vượt qua.

Vì lẽ đó, trường học mới có thể cho cuộc thi đấu này cực kỳ quy cách tiền mặt ban thưởng.

Nguyên bản một ngày này Đái Đông sau khi thắng lợi. Là có học viện phó hiệu trưởng cho hân phát thưởng, lấy đó đối với hân coi trọng.

Mà bây giờ hiệu trưởng đang nghe Trương Nghiễm Đào báo cáo về sau, lập tức đổi giọng nói là, "Buổi chiều ta đến tự mình phát thưởng."

Trương Nghiễm Đào giật mình, "Ngài tự mình đi?"

Hiệu trưởng trọng trọng gật đầu.

Lúc này Hường Vũ đã không phải là Đái Đông cái kia tranh thủ ba hạng đầu thực lực. Mà là vô cùng có khả năng sáng tạo xin đem đại học trường học sử thượng cái thứ nhất cả nước quân quân nhân.

Chiến đấu cùng Thanh giang đại học lịch sử có việc như thế phù hợp. Một khi thành công, nó chính là bản trường học tốt nhất nhất tám danh thiếp. Vô cùng khả năng để Thanh Văn đại học hoàn thành một bước cuối cùng.

Không phải do không chú ý đây này.

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Ngọc

Chín giờ tối. Hường Vũ trên đường về nhà.

Nói thật, đánh nhau một trận so sánh với đài lĩnh thưởng nghe người ta khoe khoang dễ dàng nhiều.

Trường học phát năm ngàn khối, sẽ từ kế toán phát đến Hường Vũ thẻ bên trên.

Nhưng là lĩnh thưởng thời điểm. Lại làm một tám bảng, để giờ, tám bảng này bên trên viết huyết hồng "Năm ngàn nguyên cả" !

Cao hơn giờ lên làm cho tất cả mọi người nhìn thấy. Quả nhiên là trĩu nặng.

Hiệu trưởng, thư ký thay nhau lên đài nói chuyện. Một ngày này hiệu trưởng cùng thư ký tựa hồ xác thực bị kích thích. Nói về đến kích tình bành trưởng liền không về không.

Vì lẽ đó lúc trở về đều đã là chín giờ tối.

Ngồi ở trên xe taxi thời điểm, Hường Vũ bỗng nhiên nhận được Hách Nhất Phi gọi điện thoại tới.

"Tại sao phải cùng như thế đối thủ giao thủ đây?" Nàng âm thanh cùng với nàng nhân yên tĩnh, ở trong đêm phôi thêm Hường Vũ trước mắt không ngừng hiện lên ngoài cửa sổ xe đèn đường bóng tối. Liền có một chút yên tĩnh trí viễn cảm giác.

Hường Vũ hỏi lại, "Người hôm nay vì sao lại đến trường học của chúng ta đến đây?" Đối với Hách Nhất Phi, Hường Vũ có khi sẽ có chừng cảm giác cổ quái. Thật giống như người này có hai loại không giống khí chất. Một loại là yên tĩnh có lẽ phép tiêu thư khuê các. Một loại khác thì là có chút tương

phản loại kia.

"Ta là" Hách Nhất Phi nói đến đây Hướng Vũ chen vào nói, "Đừng nói cho ta, ngươi là vì muốn nhìn suất ca mới đến."

Coi như cách điện thoại cũng có thể cảm giác được Hách Nhất Phi đỏ mặt tức giận phản ứng, "Còn suất ca? Ngươi cho rằng ta sẽ vì nhàm chán như vậy lý do tới tìm ngươi. Ta chính là làm đánh bại ngươi, vì lẽ đó nghe nói ngươi dự thi, liền chạy tới nhìn. Ta nói qua, ta nhất định sẽ đánh bại ngươi. Ngươi làm sự tình, chỉ cần là cùng chiến đấu có quan hệ, ta đều sẽ chú ý."

Hướng Vũ nhìn ngoài cửa sổ bay qua đèn đường cười nói, "Cái này chấp niệm nhanh đuổi hơn ngàn năm nữ quý."

Hách Nhất Phi cũng không phủ định, nàng hỏi tiếp một vấn đề, "Ta không hiểu rõ ngươi tại sao phải cùng cái loại người này vô đài. Thực lực ngươi đã hoàn toàn không phải hần có thể làm đối thủ. Cái này có ý nghĩa gì sao?"

Hướng Vũ cười cười nói là, "Cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng."

Đối diện không nói lời nào. Hướng Vũ nói tiếp, "Ngươi có thân phận của ngươi. Tự nhiên không cần mặt đối diện với mấy cái này vấn đề. Nhưng là ta không giống a. Ta xác thực không cần thiết đem những này nhân làm đối thủ. Nhưng là, người ta chủ động tới chọc ta làm sao bây giờ?"

Những lời này nói là Hách Nhất Phi á khẩu không trả lời được, nàng xác thực không phản bác được. Nhưng là ở trong hiện thực, dĩ thân phận của hần gốc rễ không cần cùng người động thủ, muốn Đái Đông dạng này nhân chính mình liền sẽ tự chương cái tát xin lỗi.

Nhưng là đối với Hướng Vũ người ta là sẽ không như vậy.

Hướng Vũ tựa ở ô tô trên ghế sa lon, "Kỳ thật ta chỉ là ở đi gia gia ngươi năm đó đi qua đường. Lập uy về sau dám chọc chúng ta liền sẽ ít hơn nhiều."

Hách Nhất Phi thở dài một hơi, "Xác thực sẽ ít đi rất nhiều. Bất quá, ngươi cũng phải chú ý, bị ngươi đánh người chưa chắc sẽ từ bỏ. Hần sợ rằng sẽ tìm cùng lợi hại nhân tới đối phó ngươi, "

Hướng Vũ, "Không quan trọng." Hần nhìn xem bên ngoài hiện lên đèn đường, "Ta còn muốn xem bọn hần có thể tìm mạnh cỡ nào cao thủ đây." Kỳ thật hôm nay đánh nhau, hần lại là được lợi rất nhiều. Không riêng gì tiền, đối với chiến đấu bên trên kinh nghiệm thực chiến cũng nhiều rất nhiều.

Mà Hướng Vũ vừa mới nói chuyện đề Hách Nhất Phi có vẻ như cảm thấy rất hứng thú, "Ngươi nói là, ngược lại là cái hấp dẫn cao thủ phương pháp tốt."

Hướng Vũ, "Mỹ nữ ngươi muốn làm gì nha?"

Hách Nhất Phi nói tiếp đi, "Nếu có cao thủ tìm tới ngươi mà nói, cũng thông báo một chút ta đi."

Hướng Vũ cười khỏ, "Người ta muốn đánh ta, ta chỗ nào chờ đến cùng thông tri ngươi nha."

Hách Nhất Phi, "Tận lực thông tri nha. Nếu như gặp phải vấn đề, có thể điện thoại cho ta. Có thể giúp đỡ vội vàng mà nói, ta sẽ giúp. Ta nói là, ta nhất định sẽ đánh bại ngươi mà nói. Nhưng là "

Hướng Vũ chen vào nói, "Ngươi sẽ không muốn nói là, ở ngươi đánh bại ta trước đó. Ta không thể thua cho những người khác đi. Lời này phim anime bên trong nói quá nhiều lần."

Hách Nhất Phi, "Cái này là ta nói chuyện sao? Ngươi người này thực biết nói bậy. Ta chỉ nói là nhìn thấy cao thủ muốn thông tri ta một chút.

Ta suy nghĩ nhiều mở mang kiến thức một chút."

"Được rồi. Có cơ hội gọi điện thoại mà nói, ta nhất định sẽ."

Một đêm tu luyện không nói chuyện. Sáng ngày thứ hai, điện thoại nhắc nhở ngân hàng tài khoản tín nhắn, "Dân phát ngân hàng bị đi vào ngũ thiên nguyên cả".

Hướng Vũ nhìn điện thoại di động tâm tình thật tốt, "Cuối cùng thu đến."

Hướng Vũ đầu tiên đi là 51 mây xanh quảng trường. Nơi nào là ngọc khí một con đường.

Những cái kia trang trí hoa lệ ngọc khí bọn họ, ở pha lê dụng cụ cùng xạ đèn chiếu rọi xuống lóe để cho người ta kinh tâm sáng bóng.

Mà Hướng Vũ dùng Huyết Ngọc dạy hần thử bàn tay như ngọc trắng pháp, đã sớm nhìn trúng cái kia giá trị một vạn ngọc khí.

Mà Hướng Vũ trước đó khảo thí, khi chân khí rót vào thì khối này màu xanh ngọc bội nổi lên một loại nhàn nhạt như là đom đóm đồng dạng quang mang.

Ở bỏ tiền trước đó, Hướng Vũ cuối cùng hỏi một chút Huyết Ngọc ý kiến, "Ngọc này thế nào?" Có phản quang, hơn nữa giá cả còn có thể nhẫn.

Huyết Ngọc nhàn nhạt đánh giá rằng, "Quá phổ thông. Cũng có thể dùng. Chỉ là làm thời gian sẽ kém một chút chút. Hiệu quả sẽ có một chút khác biệt."

"Một ít khác biệt?" Hường Vũ có chút giật mình.

Huyết Ngọc, "Nếu như bình thường hiệu quả là 10, như vậy nó ước chừng có 9."

Hường Vũ trong lòng tự nhủ, đây là cấp thấp nhất đồ vật. Cái này nếu là luyện cái cao cấp, cần gì dạng ngọc?

Xem ra tu chân một đường cũng là cần đại lượng tài chính chống đỡ mới được đâu. Đương nhiên đây không phải Hường Vũ hiện tại cần nghĩ.

"Chỉ là có thể dùng mà nói. Luôn cảm thấy có chút không tốt lắm"

Tu chân chuyện này, vẫn là chẳng phải tùy ý tốt.

Huyết Ngọc, "Như vậy người có thể đi nhìn một chút tốt hơn thôi!"

Hường Vũ vì lẽ đó tiếp lấy đi "Nhất Sinh Nhất Thạch", cái này là mây xanh bản địa nổi danh nhất ngọc khí thành.

Hường Vũ trước đó cũng không có tới nơi này. Là bởi vì hắn có một cái bản năng trực giác, nơi này đồ vật nhất định rất đắt.

Lúc này hắn cũng là bị buộc bắt đắc dĩ "Nhất Sinh Nhất Thạch" chỉ là cái tên này, nghe liền tương đương ngang ngược.

Cái kia hoa lệ tầng mười ba cao ốc. Bề ngoài trang trí đến như là xuyên qua đến cổ đại.

Bên trong tất cả ngọc khí đồ cổ cùng trước đó ở 51 một con đường nhìn thấy chỉ là theo trang trí bên trên liền đã hoàn toàn không giống.

Nói đơn giản đi. 51 ngọc khí vẫn chỉ là dùng xạ đèn cùng pha lê dụng cụ tới trang trí.

Mà cái này "Nhất Sinh Nhất Thạch" thì là một căn phòng cùng trong phòng tất cả công trình tới trang trí một khối ngọc.

Đây cũng không phải là xa xỉ đơn giản như vậy.

Vì lẽ đó cái kia giá cả cũng đồng dạng để Hường Vũ tương đương mờ mịt.

Bên trong cô bán hàng, màu đen sùn sùn cổ ý, khảo cứu như là khảo cổ học nữ giảng sư.

Hơn nữa mười phần nghiêm chỉnh huấn luyện. Liền xem như đối Hường Vũ nhìn như vậy lên liền không quá có tiền nhân. Các nàng đồng dạng mười phần hữu hảo. Mỉm cười lượng đồng dạng mười phần sung túc.

Đương nhiên, đã là như thế phối trí. Ngọc khí bán liền không nghi ngờ tiện nghi không.

Nào chi là không rẻ. Nhất định liền là giá trên trời.

Trước đó Hường Vũ ở 51 nhìn thấy cái kia cùng khoản ngọc thạch. Ở chỗ này cũng có, nhưng giá cả trực tiếp lật gấp mười lần.

Hường Vũ dùng thử bàn tay như ngọc trắng pháp vụng trộm kiểm tra một chút khối ngọc bội kia.

Khối kia màu xanh nhạt ngọc, phản ứng ra chỉ riêng liền không còn là một cái đom đóm ánh sáng, ít nhất là hai mươi con đom đóm.

Hường Vũ có chút im lặng nói là, "Bán được càng quý, phản ứng liền càng mãnh liệt" mặc dù sớm đã có loại tâm lý này chuẩn bị. Nhưng đối mặt hiện thực thời điểm, vẫn là không nhịn được cảm khái.

Hắn ở toà này trên cơ bản cùng cướp bóc không sai biệt lắm cổ trang trong đại lâu đi dạo một hồi. Trên cơ bản tất cả đều chứng thực hắn lo lắng.

Càng quý dùng thử bàn tay như ngọc trắng, phản ứng lại càng lớn.

Một giờ sau.

Hắn ngồi ở "Nhất Sinh Nhất Thạch" lầu ba hưu nhân tầng nghỉ ngơi. Trong lòng cũng đang suy nghĩ, có phải hay không đi tiếp thu cái kia 1 vạn tính.

Dù sao, chỉ là tàn khuyết một thành. Có lẽ còn đang có thể trong phạm vi chịu đựng. Mà cái này mười vạn ngọc, hắn hiện tại cũng không mua nổi. Cũng không muốn lại kéo đến càng lâu.

Hắn nâng quai hàm muốn những vấn đề này thời điểm. Cái kia bên cạnh một cái khác trên mặt bàn còn có mấy người nói chuyện gây nên hắn chú ý.

Bàn kia ngồi là năm người. Trong đó bị chúng tinh phùng nguyệt ngồi ở giữa là một tên lông mũi rất dài, mang theo mắt đen kính, cầm giấy quạt xếp, nhìn đi học hỏi mười phần trung niên nam nhân.

Mà chung quanh hắn ngồi bốn người trẻ có già có. Nhưng mỗi một cái nhìn đều tựa hồ rất có tiền. Tỉ như bên cạnh cái kia hai ba mươi tuổi tóc ngắn suất

ca, ăn mặc phạm nghệ triết mùa hạ khoản.

Mà hần bên tay trái cái kia hơn bốn mươi tuổi nam nhân nhìn không ra quần áo là nhãn hiệu gì, nhưng trên tay đồng hồ là lẵng cầm danh tượng. Thứ này ít nhất không dưới hai mươi vạn. Cảm giác đám người này đều rất có tiền.

Cái kia cầm quạt xếp trung niên nhân, nếu như tiên sinh dạy học, mang theo một phần ngạo khí chậm rãi quạt cây quạt nói là, "Trước tiên mang mọi người ở chỗ này nhìn một chút thật ngọc là dạng gì. Sau đó thì sao, chúng ta lại đi hoa điều chợ, nhìn một chút bên kia đồ thạch."

Nói đến đây, hần dùng một cái nói tiếp, "Đương nhiên. Hiện ở cái này thế đạo giá thị trường. Có thể chảy tới thanh vân thành phố hoa điều chợ tảng đá, trên cơ bản đã không có gì có thể nhìn. Chúng ta coi như là nhìn cái mới mẻ."

Bên cạnh hần mấy người liên miên lấy lòng, "Quá tốt."

"Liên là muốn thêm chút kiến thức."

"Có Điền đại sư mang theo cùng đi xem đồ thạch. Tam sinh hữu hạnh đây này."

Cái kia mũi dài lông nam tử trung niên nghe mọi người lấy lòng cũng không khách khí, mở ra quạt xếp, cái mũi nhô lên cao hơn. Theo Hường Vũ góc độ có thể nhìn thấy hần thật dài màu đen lông mũi, cùng một ít bảo vệ trang điểm nữ nhân thiếp lông mi giả, vừa dài lại đen.

Người này quần áo khảo cứu, không biết tại sao không đem cái này lông mũi cho kéo. Nhìn xem để cho người ta có loại đem hần dè xuống đất cường ép kéo xúc động, đương nhiên cái này không liên quan Hường Vũ sự tình.

Hần lúc này trong lòng đang nghĩ, "Hoa điều chợ?" Thật đúng là không có đi qua loại địa phương kia, "Không bằng đi theo đám bọn hần đi trộn lẫn lẫn lộn đi."

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Thử ngọc

Đoàn người này rất nhanh lên đường rồi đi "Nhất Sinh Nhất Thạch".

Hường Vũ xa xa đi theo đám bọn hần. Chờ bọn hần xuống lầu về sau. Hường Vũ lập tức đến cửa chính tìm một chiếc xe taxi.

Loại này theo dõi cũng không cần theo sát. Dù sao biết rõ đối phương muốn đi hoa điều chợ. Vì lẽ đó Hường Vũ sau khi lên xe cùng tài xế xe taxi nói là, "Sư phó, đi hoa điều chợ."

Cái kia lái xe lái xe ngay cả đầu cũng không quay lại, "Được."

Mây xanh thành phố hoa điều chợ là mây xanh chợ búa sinh hoạt một cái đại biểu. Lái xe taxi nếu như không biết liền kỳ quái.

Sau hai mươi phút. Hường Vũ đã đến hoa điều chợ.

Cái địa khu này bởi vì chính phủ đặc biệt cấp phát làm văn hóa đầu tư. Vì lẽ đó có rất nhiều phòng ở cũ bị bảo lưu lại tới. Ngang đầu có thể nhìn thấy cũng là loại kia gạch xanh phòng cũ.

Cổ kính hai bên đường phố là rực rỡ muôn màu hoa, chim, cá, trùng, đồ cổ, châu báu, hàng mỹ nghệ.

Đi tại trong đó xen kẽ lấy thanh thúy tiếng chim hót. Trên đường phố cũng không thiếu bún gạo, mồi khói, thạch thạch đẳng đặc sắc quà vật.

Cuối cùng tới nói cũng là có thể chơi có thể đùa giỡn địa phương.

Hường Vũ trong lúc đi lại rất nhanh liền phát hiện năm người kia.

Cái kia mũi dài lông trung niên Điền đại sư đi ở năm người ở giữa phía trước nhất. Những người khác thì chúng tinh phùng nguyệt ở phía sau đi theo, thỉnh thoảng gật đầu phụ họa.

Hương Vũ tiếp cận đội có thể nghe được hẳn đang dùng một loại lão sư dạy học sinh khẩu khí nói xong chuyện cũ, "thế kỷ trước cuối những năm 80, có cái SH châu báu lão bản họ Vương. Ở YN nhìn trúng một khối người khác đều chứng mất đồ thạch. Hẳn người này ở châu báu ngành nghề cũng coi như là sò soạng lẫn mò bao nhiêu năm. Căn cứ chính hẳn kinh nghiệm, đối với món hàng thô này các loại xem kỹ về sau, cho rằng nó rất có thể là khối thật liệu. Tảng đá kia nặng hơn 60 cân, hẳn theo mỗi cân một trăm năm mươi khối giá mua, chung Phó 1 hơn vạn nguyên. Các người phải biết lúc kia cùng hiện tại cũng không đồng dạng. Vạn nguyên hộ tại thời điểm này đều đã là phi thường kẻ có tiền. 1 hơn vạn khối nhưng không rẻ."

"Hẳn mua xuống tảng đá kia, đó là hạ tương đối lớn quyết tâm. Tiếp lấy mang tảng đá trở về SH về sau, ngay cả com cũng không đoái hoài tới ăn, xin mời nhân cất liệu. Đầu tiên là chặn ngang một đao. Kết quả xé ra về sau, hai mặt cũng là một mảnh trắng xóa không có bất kỳ cái gì lục sắc."

"Hẳn không từ bỏ, cầm trong đó nửa khối, lại khiến người ta liên tục cắt tứ đao. Kết quả ngay cả nửa điểm lục tránh mà đều không có, một vạn nguyên thì tương đương với bỗng dưng thiêu hủy."

"Cái này về sau, hẳn liền rút cuộc không có ngoạn đồ thạch. Khối kia bị cắt phế tảng đá đây. Liền đem nó ném ở gian phòng một góc lười nhác lại nhìn một chút. Cừu bảy năm Hương Cảng trở về về sau, có cái Hương Cảng lão bản cùng hẳn có sinh ý lui tới. Người kia có lần đến trong nhà hẳn chơi thời điểm nhìn thấy cái kia nửa tảng đá. Lúc ấy liền khởi hứng thú, nói đùa hỏi hẳn, bán hay không."

"Cái này Vương lão bản nào có không bán. Bất quá Vương lão bản cũng run cái tiểu thông minh. Hẳn lão xưng thứ này là bằng hữu đưa, ra giá mỗi cân muốn năm trăm khối."

"Hương Cảng lão bản đồ thạch nghiện rất lớn. Tại chỗ liền đánh nhịp mua lại. Cái kia còn lại vật liệu đá còn có hơn ba mươi cân. Chỉ riêng bán những này Vương lão bản hãy cảm về một vạn năm. Chống đỡ hồi vốn tiền không nói, còn nhiều kiếm lời sáu ngàn khối."

"Lúc ấy hai người đều cao hứng. Cái kia Hương Cảng lão bản đề nghị đem tảng đá kia mở ra nhìn. Vương lão bản lấy tiền về sau tâm tình không tệ, lập tức tìm người đến cắt. Kết quả các người đoán làm gì?"

Cái kia mũi dài lông Điền đại sư nói đến chỗ này thừa nước đục thả câu.

Đặng sau đi theo bốn người, các loại biểu lộ đoán, "Có ngọc."

"Kiếm bọn phát!"

"Không nghi ngờ kiếm lời."

Cái kia Điền đại sư lắc lắc đầu, "Không riêng gì kiếm lời. Mà là kiếm lời này. Cái kia còn lại nửa tảng đá, mở không đến tam centimet chỉ thấy thể nước, cũng là thượng đẳng phi thúy a. Định giá ít nhất 20 triệu a."

"Hai người cũng là trọn mắt hốc mồm. Cái kia Hương Cảng lão bản cũng là bình thường đồ thạch đánh cược nhiều. Nhưng hẳn đời này cũng thật đúng là không có đánh cược trúng qua hung ác như thế. Không nghĩ tới cứ như vậy đánh cược một cái lớn."

"Cái kia lão Vương a. Nhảy lầu tâm đều có. Cái này nửa tảng đá ở bên cạnh nó thả đem mười năm gần đây,

Hẳn cũng không có động sốt ruột mở nhìn một chút. Dù là chỉ cắt từng chút một cũng có thể nhìn ra thể nước nha."

"Hơn hai ngàn vạn "

Bốn người đều có than thở, tựa hồ đối với cái kia Vương lão bản cảm thụ cảm động lây.

Điền đại sư đông đưa cây quạt, "Bất quá đồ thạch chuyện này. Chúng ta hôm nay liền là nhìn xem. Đừng thật đi đánh cược. Cái này mây xanh thành phố hoa điều chợ không có khả năng có hàng tốt."

Đặng sau bốn người lập tức phụ họa đồng ý. Những người này ở trong cái kia xuyên phạm nghĩ triết người trẻ tuổi càng là liên tục gật đầu. Hẳn gọi Lý Huy, là thanh vân thành phố nổi danh hải sản đại vương lý tán thành cháu trai. Bình thường liền ưa thích đồ thạch. Lần này thật vất vả dính vào vị này xa gần nghe tiếng cùng nhau thạch đại sư. Tự nhiên là các loại cần phải học hỏi nhiều hơn.

Năm người đang khi nói chuyện tiến vào nhà thứ nhất gọi "Thiên hạ thạch" cửa hàng. Hương Vũ theo ở phía sau đi vào. Đó là cái trang trí tương đương phổ thông cửa hàng.

Sau khi vào cửa, bên trong bám lấy các loại giường lớn. Phía trên thả đầy đủ loại tảng đá.

Trên cơ bản những đá này bộ dáng liền là loại kia ở cát sông bãi, tùy tiện có thể nhặt được đại khối đá lửa đầu.

Vì lẽ đó Hương Vũ đi vào cảm giác đầu tiên. Tựa như tiến vào xây nhà cửa bán cát đá tràng tử.

Chỉ bất quá cái kia mỗi một cái sạp hàng bên trên còn mang theo bảng hiệu, trên đó viết 80 khối 1 cân.

100 khối 1 cân.

180 khối tiền nhất cân.

3000 khối 1 cái các loại, không giống yết giá.

Xung quanh khách nhân thật nhiều. Cửa hàng hiện trường có chậu nước, có bàn chải, có đèn pin. Những cái kia người đánh cược đá, dùng những vật này tới kiểm tra tảng đá. Các loại thả trong nước lại xoát lại sờ trường điện chiếu.

Cái kia Điền đại sư vào cửa hàng từ về sau, thanh âm nói chuyện tiêu không ít, "Những này tài năng cũng là phế liệu. Không phải cái gì tốt đồ chơi."

Tóc húi cua suất ca phú nhị đại Lý Huy ở phía sau vụng trộm hỏi, "Vậy tại sao còn bày ở chỗ này bán?"

"Hừ." Điền đại sư khinh thường hừ một tiếng. Nhìn thấy lão bản ở phía xa chào hỏi khách nhân khác. Hắn dùng cây quạt che miệng nhỏ giọng nói là nói, "ai cũng biết ngọc thạch đáng tiền. Nhân hái ngọc công nhân chạy đến rừng sâu núi thẳm bên trong đi, thiếu nước không có điện không có vòng lạc, cùng với các loại độc trùng, mãnh thú, tật bệnh đem những vật này khai thác đi ra. Người ta liền sẽ không chính mình mở ra nhìn xem sao?"

Bên cạnh mấy người gật đầu, Điền đại sư tiếp lấy nhỏ giọng nói là nói, "đồng dạng xa ngọc, bị khai thác sau khi đi ra. Đầu tiên liền có chuyên nghiệp cao nhân ở trên tảng đá khoan, lấy mẫu. Từ quan sát kỹ, nếu như là có thể mở. Người ta chính mình liền mở. Không tốt liền một lần nữa đem lỗ chấn, làm đổ thạch bán."

"Mặt khác tảng đá luôn có chút rất khó cầm được bình tĩnh chú ý. Có chút chất lượng nhưng lại không xác định. Những này nhân viên chuyên nghiệp liền sẽ căn cứ kinh nghiệm ở bên trong một cái phương vị bên trên cắt một cái lỗ hồng. Bán đi làm đồ thạch."

"Loại này đục cái lỗ hồng để người có thể nhìn thấy bên trong tình huống tảng đá. Bình thường giá cả cũng quý. Nhân vì mọi người miễn cưỡng còn có thể đoán xem bên trong là cái gì, có thể đánh cược." Hắn khép lại cây quạt, chỉ chỉ chính mình con mắt nói là, "Liền phải liệu nhân lực."

Lý Huy, "Nguyên lai là có chuyện như vậy." Hắn hỏi tiếp, "Vậy những thứ này không có mở cửa sổ đây?"

Điền đại sư thì nói là, "Mở cửa sổ còn có thể đánh cược nhân lực. Loại này ngay cả cửa sổ đều không mở?" Hắn có một ít khinh thường lắc đầu nói là, "Khai thác thạch đầu nhân nếu như ngay cả cửa sổ đều chẳng muốn mở. Người có thể tưởng tượng đây là vật gì sao?"

Mấy người đều như có điều suy nghĩ khẽ gật đầu. Mà xa như vậy chỗ lão bản sinh ý vừa vụng. Nói cách khác cái này trong một giây lát công phu.

Đã giúp người cắt bốn năm cái tảng đá.

Mập mạp này lão bản rất biết làm ăn, gặp cắt tất nhiên hô, "Cắt trưởng! Cắt trưởng!" (mở ra tảng đá, nếu như giá trị cực lớn với mua giá, liền gọi cắt trưởng. Khẽ gọi cắt vượt.) sau đó cùng nhân phân tích tại sao là cắt trưởng.

Tựa như vị này Điền đại sư nói là, chân chính tay già đời là sẽ không mua loại này ngay cả cửa sổ đều chẳng muốn mở tảng đá.

Những này ngoài nghề bọn họ mở tảng đá về sau, lão bản các loại khoe khoang. Để bọn hắn cảm thấy là kiếm lời. Miễn cho trong lòng khó chịu.

Cái kia béo lão bản lúc này đang tại thời, "Người nhìn khối này, thể nước rất đủ dùng để làm trang sức tuyệt đối phù hợp."

Điền đại sư trong lỗ mũi hừ một tiếng nói là, "Liền ngọc này tác trang sức? Mười khối đều giá trị không đến." Nhưng tảng đá kia hoa này năm sáu trăm

Điền đại sư, "Đi thôi. Chúng ta đi tìm mấy cái có ý tứ địa phương nhìn."

Hắn mang theo bên người bốn người cùng đi ra.

Hương Vũ cũng không có đi. Cái này Điền đại sư chỉ đánh cược những cái kia mở cửa sổ tảng đá. Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, mở cửa sổ tảng đá không nghi ngờ giá cả cao.

Hương Vũ trên tay tiền thực sự quá ít. Những này trần thả ở bên ngoài tảng đá mới là một cơ hội.

Hắn có "Thử bàn tay như ngọc trắng" vừa vụng dùng tới.

Những đá này, người bình thường đồ thạch cũng là hiện trường lại cảm thấy xoát lại nhìn. Hương Vũ muốn khảo thí nhất định nhất chút vấn đề không có.

Liền là tảng đá quá nhiều.

Nếu như vẫn là luyện khí tiểu cực cảnh, có thể sẽ có chút không chịu đựng nổi.

Lúc trước ở ngày mồng một tháng năm quang trường, hắn hoa vài ngày mới, đem nơi đó ngọc thạch khảo thí tốt.

Nhưng lúc này cảnh giới không giống. Thật hệ dồi dào. Hai tay của hắn liền miễn đối với những cái kia giường lớn tảng đá hừ chỉ.

Bị thử bàn tay như ngọc trắng điểm trứng tảng đá. Trước tiên sẽ không có bất kỳ phản ứng nào. Nhưng mấy giây về sau liền sẽ ra kết quả.

Có ngọc sẽ ở phát ra quang mang. Loại này ánh sáng, người bình thường mắt thường là nhìn không thấy. Chỉ có thi thuật giả chính mình mới có thể trông thấy.

Vì lẽ đó, Hường Vũ những ngày này dùng, không hề cố kỵ. Mặc kệ là ngay trước khách nhân mặt. Vẫn là lão bản mặt. Điều chiếu dùng không lầm.

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Phát hiện hay ngọc

Hường Vũ lúc này ngay cả liền thi triển. Từ nơi này gọi "Thiên hạ thạch" đồ thạch cửa hàng A sánh, một mực có một chút b sánh. Lại từ b ngừng, một mực có một chút c sánh.

Những đá này giá cả không giống nhau. 80 khối 1 cân, 100 khối 1 cân, ba bốn ngàn khối 1 cái, thậm chí có đắt nhất mười vạn một cái.

Kết quả Hường Vũ một đường điểm xuống tới. Chỉ có cái kia mười vạn, mở một mảnh bầu trời cửa sổ tảng đá có một tia ngọc thạch phản ứng.

Cái khác vậy mà không có một cái nào có phản ứng.

"Quả nhiên, những đá này là lấy ra xây chuồng heo."

Về phần cái kia bệnh loét mũi, nhìn kích cỡ rất lớn, ít nhất cũng có năm sáu mươi cân. Nhưng trên thực tế, bên trong ngọc chỉ sợ thiếu đáng thương.

Đương nhiên, cái này có cửa sổ mái nhà ngọc. Cũng chứng thực Hường Vũ dùng thử bàn tay như ngọc trắng đối với những đá này hữu dụng suy đoán.

Hắn trở nên tự tin lên, "Một cửa tiệm từ không được liền đổi một nhà đi! Ta cũng không tin, cái này cả con đường cộng lại liền đánh cược không ra một khối có thể sử dụng ngọc."

Hường Vũ dạng này một đường điểm xuống tới. Một giờ sau, điểm xong lục cửa hàng. Hết thấy phát hiện ba khối có ngọc đồ thạch.

Cái này ba khối ngọc giá trị ở có thể dùng cùng miễn cưỡng có thể dùng ở giữa.

Nhưng dù sao đã có thu hoạch, nói rõ con đường này là hành đến thông suốt.

Hường Vũ nghĩ thầm, "Cái này ba khối đá, ít nhất có thể đem ra luyện một khối có thể dùng ngọc khí."

Bất quá, không có tìm được cùng một chỗ cấp bậc cao hơn ngọc thạch. Vẫn là để hắn có chút không thể tiếp nhận.

Giữa trưa ở hoa điều chợ tiệm tạp hóa ăn một bát qua cầu bún gạo.

Tiếp lấy hắn đi nhà thứ bảy cửa hàng. Tiệm này từ tên là nhìn lên trời lâu.

Là một nhà bên ngoài đại môn dùng màu đỏ cột gỗ cùng đại đèn lồng đỏ trang trí cửa hàng. Nhìn qua tựa như « tân Long Môn khách sạn » trong kia nhà hắc điểm.

Hường Vũ đi vào thời điểm, lại một lần nhìn thấy cái kia Điền đại sư cùng hắn bốn người sau lưng tổ.

Tiệm này từ lão bản là cái chừng ba mươi tuổi nữ nhân. Cách ăn mặc tương đương kiều diễm, còn chưa đi gần liền có thể ngửi được một cỗ xông vào mũi mùi nước hoa.

Nàng lúc này đang một mặt mỉm cười bồi tiếp Điền đại sư. Nhìn hai người tựa hồ nhận thức.

Hương Vũ sau khi đi vào, nhìn tảng đá thời điểm. Vị kia Điền đại sư thì tại hương bốn người kia tổ bình luận cùng tảng đá. Một bên giải thích các loại danh từ, cái gì núi liệu, thủy liệu, lưng chừng núi nửa thủy, cái gì đồng cát đen, cát trắng, sinh hoạt măng, chết măng, trứng muối, rêu.

Bốn cái tùy tùng nghe được say sưa ngon lành, rất có kích động thái độ.

Hương Vũ trong lỗ tai nghe người đại sư kia giảng giải. Ngón tay không ngừng. Tại những cái kia trên giường, trên kệ tảng đá trong đám các loại thử bàn tay như ngọc trắng.

Đi theo Điền đại sư cùng một chỗ tên kia gọi Lý Huy phú nhị đại.

Cuối cùng ở Điền đại sư ủng hộ dưới, quyết định hoa năm vạn mua xuống một miếng bệnh loét mũi đen kịt cát.

Đó là một khối ô hồn đá đen mở cửa sổ chỗ lộ ra một mảnh xanh biếc.

Điền đại sư, "Cái này vô cùng có khả năng liền là ngọc lục bảo. 5 vạn khối phi thường đáng giá nhất đánh cược."

Hắn mà nói để bên cạnh mặt khác ba người nhìn xem cái kia ngọc thạch đều có chút liếm miệng cảm giác. Nhìn ra, ba người này đều có chút động tâm.

Bất quá cái này là Lý Huy mua trước đến, bọn hắn cũng không tiện đoạt. Chỉ có thể hâm mộ nhìn xem trong tay hắn tảng đá kia.

Hương Vũ lúc này vừa vận chuyển tới bên kia đi. Hai bên cách cách xa hai bước.

Nghe Điền đại sư nói như vậy, Hương Vũ hương cái kia Lý Huy trong tay đồ thạch điểm một chỉ. Liền quay đầu tiếp lấy điểm cái khác tảng đá đi.

Lý Huy ôm khối kia màu đen hắc sa thạch khắp khuôn mặt là tiêu dung. Hắn mặc dù là phú nhị đại bình thường không thiếu tiền, nhưng người nhà đối với hắn, tiêu xài có hạn chế. Khối ngọc này nếu như đánh cược thành, vậy hắn chỗ tốt cũng không ít. Không riêng gì trong tay tiêu xài gia tăng. Quan trọng hơn là tháng sau, là gia gia hắn sinh nhật. Nhà bọn hắn là cái đại gia tộc, đòi cháu mà có một đoàn. Cùng gia gia lý tán thành quan hệ thành các phòng cố gắng mục tiêu.

Mà cho đến bây giờ, hắn còn không có nghĩ kỹ cho gia gia đưa lễ vật gì. Nếu có một khối tốt nhất ngọc, vậy coi như quá tốt.

Lúc này tràn đầy phấn khởi muốn phải lập tức mở ra đến xem.

Mà lúc này đây Hương Vũ cũng bỗng nhiên có tâm ngạt nhiên mừng rỡ.

Hắn ở mặt đất kia một cái không đáng chú ý trên giường nhỏ một đồng lớn trong viên đá phát hiện hai tảng đá phản ứng thể mà tương đương mãnh liệt.

Hiệu quả xa so trước đó ở 51 quảng trường khối kia chào giá một vạn cường mấy lần. Thẳng bức "Nhất Sinh Nhất Thạch" trông được đến mười vạn cấp bậc ngọc thạch.

"Thể mà thật có thể ở những này xây chuồng heo dùng trong viên đá gặp được loại này cấp bậc ngọc!" Hương Vũ chính mình cũng có chút giật mình. Dù sao loại này vật liệu đá thực sự quá kém.

Hắn cái này là hưng phấn đem hai tảng đá nắm bắt tới tay bên trên. Nhìn một chút cái kia trên giường nhỏ giá cả bài, "Bán phá giá, năm ngàn toàn bao."

Hắn lập tức trở về đầu, "Lão bản. Trên giường này thạch lần đầu muốn đều mua sao?"

Cái nào đang cùng Điền đại sư cười bồi nùng trang điểm mặt nữ nhân, nghe được triệu hoán ngừng đầu nhìn một chút, "Vâng. Không số không bán." Liền không lại lý Hương Vũ.

Nữ nhân này là cái sinh ý tinh. Có thể lấy ra bán phá giá đương nhiên là kém cỏi nhất hàng. Mà một ngày này Điền đại sư cùng hắn mang theo mấy người này. Xem xét cũng là kẻ có tiền. Cái nào là làm ăn lớn cái nào là buôn bán nhỏ, nơi này nữ lão bản mặt bên trên biểu hiện phi thường rõ ràng.

Năm ngàn khối mặc dù có chút quý, nhưng là không nghi ngờ rất đáng được.

Cái kia trên giường tảng đá sợ không có mấy ngàn cái. Cũng chỉ có hai cái này là có ý nghĩa.

Hương Vũ cầm hai tảng đá đi qua, "Tốt, vậy ta bao xuống."

Hắn hào sảng để Điền đại sư cùng bên cạnh hắn bốn người đều bị kinh ngạc. Ngẩng đầu nhìn hắn.

Dù sao năm ngàn khối cũng là tiền đâu. Cái kia trên giường lớn tảng đá trên cơ bản cũng là chút ngay tại bờ sông liền có thể nhìn thấy tảng đá.

Điền đại sư cười hắc hắc hai tiếng, lắc đầu. Xem ra phi thường không coi trọng.

Đương nhiên đối với nữ lão bản tới nói, có sinh ý nàng không có khả năng cự tuyệt.

Lập tức mỉm cười mang Hường Vũ đến bên cạnh trên quầy.

Hường Vũ bỏ tiền, trả tiền. Sau đó đem cái kia hai khối đá lớn đánh ngã nữ lão bán trên bàn, "Cái này hai tảng đá là ta muốn. Trước tiên tồn đến người chỗ này."

Hường Vũ mặc dù tu chân có thành tựu. Nhưng mang theo trong người như thế hai khối nặng mười mấy cân tảng đá lớn, vẫn là rất phiền toái. Đứng sau còn có hai nhà cửa hàng, hẳn cũng mau mau đến xem.

Nữ lão bán lấy tiền mặt mũi tràn đầy mang cười, "Tốt, tốt. Gửi để ở chỗ này không có vấn đề gì." Hắn hỏi tiếp, "Vậy người bao xuống cái khác tảng đá đây. Tạm thời cắt ở đây mà sao? Vậy ta liền đem yết giá bảng hiệu lấy a."

Hường Vũ, "Không cần. Ta chỉ cần cái này hai khối. Cái khác ta không cần."

Hắn mà nói nói ra, cái kia bên cạnh năm người đều có chút giật mình.

Lý Huy trong tay còn ôm khối kia hắc sa thạch, nhìn không được hỏi, "Cái khác tại sao không cần?"

Hường Vũ thuận miệng nói là, "Những cái kia cũng là phế liệu. Người muốn mà nói đều tặng cho người đi!"

"Đưa cho ta?" Lý Huy trên mặt có chút cao hứng biểu lộ. Hắn gần nhất vừa mới tiếp xúc đồ thạch. Đối với cắt một đao hào hứng rất lớn. Chớ đừng nói chỉ là, một đồng lớn tảng đá cũng là miễn phí. Nói không chừng cũng có thể cắt ra vật gì tốt đây.

"Cái kia thật đưa cho ta à nha? Ta lập tức giải khai a?" Đồng thời, hắn nhìn một chút trong tay khối kia hắc sa thạch, cái này bệnh loét mũi tảng đá, ánh sáng ở bề ngoài nhìn liền so Hường Vũ cái kia vừa mới đưa ra tảng đá cao quý không ít, "Bất quá vẫn là trước tiên cắt ta cái này một khối quý đi!"

Hường Vũ theo bên cạnh hắn đi qua thuận miệng nói một câu, "Người khối kia hắc sa thạch không có tác dụng gì. Là nhanh phế liệu."

Hắn mà nói để Lý Huy sửng sò. Bên cạnh Điền đại sư nghe vậy lại tức giận lên, "Người trẻ tuổi người biết cái gì là hay liệu? Cái này hắc sa thạch, bằng vào ta kinh nghiệm chính là Miến Điện cát sông sản phẩm nổi tiếng. Mở cửa sổ chỗ xanh biếc, nội ẩn ẩn có lục sắc mẫn mang. Là hiếm có hay thạch. Người vậy mà nói là phế liệu?" Hắn nói chuyện ở giữa đem cái mũi nhô lên thật cao, cái kia hai túm đen sẫm lông mũi nhô lên thật cao, như là hỏa tiễn phóng ra thì hai đạo đuôi lửa, "Tuổi còn trẻ, không hiểu liền không nên nói bậy nói bạ."

Hường Vũ, "Người nói là ta xác thực không hiểu. Nhưng ta biết cái kia trong viên đá không có cái gì. Ưa thích cắt liền cắt đi! Xin lỗi không tiếp được." Nói xong, hắn quay người liền ra ngoài.

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Cắt trưởng

Hường Vũ đi ra ngoài cũng không quay đầu lại đi. Cái kia Điền đại sư vẫn tức giận không thôi, "Nhìn xem những người tuổi trẻ này. Không biết trời cao đất rộng. Ta nhìn tảng đá thời gian, chỉ sợ so tuổi của hắn còn muốn dài. Lại như thế cuồng vọng."

Nữ lão bán còn muốn làm ăn tự nhiên là hòa khí sinh tài ở bên cạnh an ủi, "Ai nha, Điền đại sư ngài không cần để vào trong lòng nha. Những này khách đến thăm nhân nha. Trời nam biển bắc loại người gì cũng có. Người ta cũng chưa chắc có mắt nhận biết thái son đây!" Vị này Điền đại sư nhìn thanh danh lại là tương đối lớn, ngay cả nữ lão bán kia đều đối với hắn mười phần cung kính.

Bên cạnh cùng lấy bốn người bọn họ ở giữa lão giả, cũng lên tiếng an ủi, "Điền đại sư làm gì cùng tiểu bối chấp nhặt."

"Hừ, cũng là."

Bên cạnh Lý Huy ngược lại là thật cao hứng, "Nếu không, chúng ta vẫn là bắt đầu cắt đá đi." Trong tay hắn ôm tảng đá kia, một mực kích động, muốn đem nó cắt nhìn xem bên trong là cái gì.

Nữ lão bản lập tức vậy tay, cái kia cửa sau miệng hai cái công nhân đi tới.

Lý Huy đem trong tay đồng cát đen thạch phóng tới máy cắt kim loại bên trên.

Theo cắt đào ô ô chuyển động, khối kia hắc sa thạch cho cắt dưới độ nhất cái khối nhỏ.

Chỉ là bên trong nội dung lại cũng không giống vừa mới nhìn đi ra bên ngoài lớn như vậy thể nước. Thậm chí không phải lục sắc, lại là màu vàng

Lý Huy giật mình, "Điền đại sư, ngài nhìn, thứ này lại có thể là màu vàng?"

Điền đại sư, thu từ bản thân cây quạt, có chút nhũ mảy, "Màu vàng đây không phải hoàng long ngọc xem ra cần phải hướng bên trong cắt nữa một chút "

Nói như vậy bên ngoài bệnh loét mũi, cái kia bộ phận là hấp dẫn người bán ra giá cao mấu chốt.

Cũng là chỗ đánh cược ngọc thạch giá cả trọng yếu nhất nương tựa.

Nhưng bây giờ ở bên ngoài tảng kia thể nước mạnh nhất bộ phận bị cắt mở. Lộ ra bộ phận lại căn bản cũng không phải là lục sắc. Nói cách khác, hắc cái kia lục sắc cửa sổ mái nhà gốc rễ không có nghĩa là bất kỳ vật gì.

Nói một cách khác, Lý Huy chỗ hoa số tiền này đổ xuống sông xuống biển khả năng đã phi thường lớn.

Điền đại sư không nói thêm gì nữa.

Đương nhiên Lý Huy cũng chưa từ bỏ ý định, nói tiếp đi, "Lại tiến vào trong cắt nhìn xem."

Thế là cái kia hai cái công nhân tiếp lấy dùng máy cắt kim loại ở hướng bên trong cắt.

Không có ngọc, vàng mệnh mông một mảnh.

"Cắt nữa." Lý Huy cắn răng quát. Năm vạn khối đổ xuống sông xuống biển. Nhưng hắc cũng không muốn dẫm vào trước đó Điền đại sư giảng cái kia cố sự bên trong nhân vật nam chính vết xe đổ.

Vì lẽ đó hắc yêu cầu lão bản tiếp lấy giúp hắc cắt chém.

Từng đào từng đào cắt, tảng đá tựa như vót ra củ cái trắng, một mực cắt đến sau cùng chỉ còn lại có một cái phiến mỏng.

"Lão bản đã không có cách nào cắt nữa." Cái kia hai cái công nhân cẩn thận nói ra. Bởi vì Lý Huy biểu hiện trên mặt nhìn thật sự là quá âm trầm. Nhưng là, cái này còn lại bộ phận đã thật không tốt hạ dao. Lại nói chỉ còn lại có điểm này, coi như thật có ngọc cũng không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

"Toán" Lý Huy lau lau trên trán mồ hôi, "Có chơi có chịu."

Bên cạnh một cái lão nhân cũng dạng này khuyên, "Đúng nha, đồ thạch cái kia có dễ dàng như vậy nha. Liền xem như tay già đời, mười lần bên trong có một lần thành công liền đã phi thường khó lường."

Bên cạnh một người khác cũng nói, "Thần tiên khó gãy tác ngọc a!"

Điền đại sư cũng là trấn định, "Vạn khí không tốt cũng là có. Cho nên chúng ta đồ thạch đoán chừng tâm đắc ngọc thạch giá trị, nhất định phải ở chỗ ra giá cả hơn gấp mười lần mới xem như kiếm lời "

Lý Huy nhân cũng không tệ, rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh nói là, "Tính, cái này cũng không trách người. Có chơi có chịu." Sau đó hắc nói là, "Cái kia tiếp lấy chúng ta am hiểu vừa mới người kia đưa cho ta những tảng đá kia đi!"

Điền đại sư theo trong lỗ mũi hừ một tiếng, "Những tảng đá kia bên trong nếu là có đồ vật. Ta đem danh tự viết ngược lại." Đối với vừa mới thất bại, hắc cũng không để trong lòng. Đồ thạch loại chuyện này, cũng không có khả năng nhiều lần đều thành. Bằng không liền không gọi đồ thạch.

Nữ lão bản ở bên cạnh gật gật đầu, "Được. Nhất thiết nhìn." Lý Huy năm vạn khối đổ xuống sông xuống biển, mặc dù là có chơi có chịu. Nhưng mở tiệm từ nhân dù sao lo lắng đồ khách cảm xúc không tốt nháo sự.

Ngay tại lúc này, thường thường muốn ôn tồn bồi tiếp.

Tiếp lấy nửa giờ thời gian, trên cơ bản cũng là ở theo trong viên đá vượt qua.

Hương Vũ đưa cho Lý Huy cái kia đồng lớn tảng đá, từng cái bị cầm tới máy cắt kim loại bên trên cắt chém.

Bởi vì là tặng không, vì lẽ đó cắt lên so vừa mới cảm giác nhẹ nhõm nhiều.

Cắt ngang, dựng thẳng cắt, các loại hoa văn mà cắt tới cắt tới, trong viên đá đương nhiên không có ngọc, không có cái gì.

Đây đều là phi thường tiêu chuẩn tảng đá. Chính tông dùng để triệt chuồng heo dùng.

Bên cạnh mặt khác ba người về sau cũng tham dự vào, các loại cắt chém, cắt không dễ vui hồ.

Điền đại sư một mực không có quản chuyện này, chỉ ở một bên từ từ đóng cửa cây quạt, con mắt nhìn cũng không nhìn.

Hơn một trăm tảng đá cứ như vậy bị cắt không còn một mảnh.

Cắt xong sau bốn người còn có chút ý chưa hết.

Điền đại sư ngược lại là đã sớm phiên nói là, "Đi thôi, ta đã nói là đủ rõ ràng. Mặc dù nói thần tiên khó gãy tác ngọc. Thế nhưng muốn phân là loại nào tảng đá, loại này trong viên đá lại làm sao lại có ngọc."

Một ngày này, hấn bởi vì bị Hường Vũ đình qua miệng, vì lẽ đó mặt mũi tràn đầy không cao hứng.

Nhưng hấn mà nói quan hệ đến nữ lão bản trong tiệm sinh ý tự nhiên muốn nói hai câu, "Ta chỗ này tảng đá, là đồ thạch. Nên có thể nước vẫn là có thể nước, cái này là chặn ở thạch nha."

"Hừ, loại này tảng đá sẽ có cái gì liền có quý." Điền đại sư tâm tình không tốt, vì lẽ đó hoàn toàn không nề mặt mũi.

Nữ lão bản kia ngược lại là chế nhạo hai tiếng không biết nói cái gì cho phải.

Lý Huy cái này là bỗng nhiên nói là, "Bằng không chúng ta xem hấn tồn hai khối thế nào? Dù sao đều đã cắt một đồng lớn."

Điền đại sư, "Một dạng. Nếu như ở trong đó có cái gì, ta đem danh tự viết ngược lại."

Nữ lão bản lập tức nói là, "Cái kia hai cái không được. Người ta cắt ở đây. Mặc kệ có hay không hàng đều không động được."

Điền đại sư khép lại cây quạt, "Đi thôi."

Lúc này ngoài cửa lại có thân ảnh đã đi tới, "Lão bản mà ta tồn hai tảng đá. Ở đâu?"

Hường Vũ vừa mới ra ngoài đi một trận. Cái kia còn lại hai cái cửa hàng không thu hoạch được gì. Bất quá trên tổng thể hôm nay đã xem như thu hoạch khá cao.

Cái kia Điền đại sư nhìn thấy Hường Vũ tiến đến, sắc mặt trầm hơn. Hấn quay người liền muốn đi ra ngoài. Đi theo Điền đại sư bên người Lý Huy cũng rất tốt kỳ, "Người cái này hai tảng đá hiện tại liền cắt sao?"

Hường Vũ đi vào trong, "Ồ cái này mua, tự nhiên ở cái này cắt." Những cái kia máy cắt kim loại khí loại hình đồ vật, Hường Vũ cũng không có. Có thể trước hết để cho cửa hàng xử lý thành lông phôi là phi thường có cần phải.

Lý Huy thế là đề nghị nói là, "Vậy chúng ta cũng nhìn một chút đi!"

Điền đại sư vênh lên đầu, lông mũi hướng phía thiên hừ một tiếng, không nói chuyện.

Đi theo hấn mặt khác ba người do dự một chút.

Hấn bên trong niên kỷ đại một ít lão nhân nói là, "Điền đại sư tất nhiên không đi, chúng ta cũng xem một chút đi."

Khác một người trung niên nam nhân, "Nhất giường đều cắt, còn lại hai cái này cũng không có khả năng có đi."

Trong ba người còn có cái trung niên nữ nhân thoát nhìn là chơi đồ thạch nhiều năm, lúc này cũng nói, "Loại này cát vàng thạch, chỉ cần là đầu trong sông đều có thể tìm tới. Cái này nếu có thể ra ngọc, trên đời này liền không có cái gì, tảng đá không thể ra ngọc."

Lý Huy đã chạy đi qua, "Dù sao liền là chơi đùa. Chậm trễ không vài phút."

Hường Vũ căn bản không có để ý đến bọn họ nhiều như vậy. Những người này lúc nói chuyện, hấn đã chạy đến bên trong.

Nữ lão bản đối với hấn rất khách khí, lập tức chào hỏi hai cái công nhân đến giúp hấn cắt chém cái này hai khối ngọc thạch.

Hấn xuất ra khối thứ nhất cùng vừa mới những người này cắt qua cái kia trên trăm tảng đá căn bản là giống như đúc. Theo ở bề ngoài nhìn liền là loại kia xây trúc gạch dùng màu vàng cát đá.

Đem đặt ở máy cắt kim loại bên trên thời điểm, cái kia bốn cái tùy tùng mà đã chạy tới, ba người đứng xa xa nhìn. Lý Huy thì đứng tương đối gần.

"Theo nơi này bắt đầu cắt không cần cắt quá mức." Hường Vũ dùng ngón tay ở trên tảng đá khoa tay một chút.

Công nhân nhìn Hường Vũ một chút. Người này làm một chuyện này, đã nhiều năm đầu. Mặc dù đại bộ phận là theo khách nhân yêu cầu cắt, nhưng như

Hướng Vũ dạng này chỉ đến chuẩn xác hướng xuống cát, vẫn là theo chưa từng gặp qua. Hấn gạt đầu, bắt đầu ô ô chuyển mấy cát kim loại.

Bốn người kia ở giữa đến lão già không nhìn được nói thẳm một câu, "Làm đến giống như hấn biết rõ bên trong là cái gì."

Một người khác cũng lắc đầu không nói lời nào.

Máy cát kim loại xi xỉ hướng xuống cát, chỉ là một cái lên xuống, Hướng Vũ yêu cầu cái kia một mảnh nhỏ mà đã bị cắt đứt.

Lý Huy đứng gần nhất, hấn kinh hô một tiếng, "Lục! Lục!"

Âm thanh hấn đem bên cạnh ba người đều hấp dẫn. Cùng một chỗ đưa đầu đi được thêm gần. Ngay cả nữ lão bản kia mà cũng bị hấp dẫn tới.

Mấy người có chút giật mình, "Cái này thế nước, coi như không tệ nha!"

"Đúng nha! Cái này lớn nhỏ chỉ cần có cái 5 centimet, năm ngàn khối tiền vốn liền thu hồi lại."

Ở bên cạnh nhân tiếng nghị luận bên trong Hướng Vũ lần nữa chỉ một chút phương vị, "Nơi này, hướng xuống cát."

Cái kia công nhân lần này nghe lời nhiều, không có nửa điểm do dự đề xuống Hướng Vũ chỉ thị hướng xuống cát.

Bên cạnh năm người đều cùng một chỗ rướn cổ lên nhìn vào đao địa phương.

Rất nhanh, Lý Huy lần nữa kêu to lên, "Lục, lục, lại là lục!"

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Thần nhãn

Lý Huy đang lớn tiếng kêu, "Lục! Lục! !" !"

Loại thanh âm này để cái kia đứng tại cửa ra vào Điền đại sư cũng có chút không chịu nổi. Hấn cây quạt sau lưng ở sau lưng, mặt âm trầm, từ từ đi tới.

Lúc này mấy cát kim loại đã ở cát hòn đá kia tứ cái phương vị.

Điền đại sư đang đánh cược thạch ngành nghề lẫn lộn quá nhiều năm, chỉ xa xa nhìn một chút hấn liền sững sờ. Cái kia cắt ra đến đồ vật đã hết sức rõ ràng.

"Cái này là" hấn đều sắc mặt có chút đỏ trắng biến ảo. Nhưng là, chỉ cái nhìn này, hấn thậm chí đã có thể đánh giá ra thứ này ít nhất giá trị cũng ở năm sáu vạn nguyên.

Nếu như vừa mới Lý Huy cắt ra đến khối kia hắc sa trong đá đi ra ngoài là vật này, vậy liền chân giải trướng. Đáng tiếc là, nó là từ nơi này màu vàng trong cát đá cắt ra tới.

Lý Huy lại cực kỳ hưng phấn, "Thật kích thích a! Thế mà thật có thể cắt đến ngọc thạch a!"

Phía sau hấn ba người cũng đều như thế sắc mặt hưng phấn ửng hồng. Chỉ có nữ lão bản quai hàm di chuyển mấy cái, không biết đang suy nghĩ gì vấn đề.

Lý Huy lúc này cao hứng quay đầu lại hỏi Điền đại sư, "Đại sư, hấn cái này ngọc giá trị bao nhiêu tiền thì sao?" Người này cũng là không che đậy miệng, nghĩ đến liền hỏi.

Cái kia Điền đại sư, lúc này sắc mặt cổ quái, nhưng vẫn là hỏi một câu, "Nhiều nhất sáu bảy vạn đi!"

Lý Huy, "A, chúng ta vừa mới ở 'Nhất Sinh Nhất Thạch' dạng này địa phương dường như thấy qua, người ta bán 10 vạn đây."

Điền đại sư, "Đó là ra bên ngoài giả bán. Mà lại là ở 'Nhất Sinh Nhất Thạch' dạng này địa phương bán. Chính người ra, có thể bán cái năm sáu vạn liền đã không sai."

Bên cạnh mà cái kia ba tên tùy tùng mà bên trong nữ nhân cái này nói là nói, "có thể bán năm sáu vạn cũng không tệ nha! Năm ngàn khối mua, lập tức lật mười mấy lần a."

Mấy người cũng là nghĩ như vậy pháp. Một số thời khắc tựa như nhìn người khác trúng thưởng, coi như không phải mình trúng thưởng. Thường thường cũng có thể nhìn cao hứng bùng bùng.

Hương Vũ trên tay khối đá thứ nhất đầu cũng đã xử lý không sai biệt lắm. Lúc này hắn lại cầm lấy khối thứ hai, chỉ một chút nói là, "Theo nơi này bắt đầu cắt."

Hắn lần này chỉ phương vị là tảng đá một phần ba chỗ.

Hắn mà nói, cũng làm cho bên cạnh mấy người này có chút giật mình lên.

Ba tên trong người hầu nữ nhân kia miệng bên trong nhỏ giọng thầm thì, "Chẳng lẽ lần này cũng sẽ giống bên trên một khối như thế có ngọc?"

Bởi vì Hạng Vô hiện tại động tác cùng vừa mới cắt bên trên khối đồ thạch thì thực sự rất giống. Vì lẽ đó không phải do người bên cạnh không nghĩ ngờ.

Nhưng loại này hoài nghi cũng quả thật làm cho có chút không thể tin được.

Mặt ngoài nói là đồ thạch đánh cược mười lần đánh cược chín lần thua.

Nhưng trên thực tế ở hiện thực bên trong, đồ thạch 100 lần có thể thắng một lần cũng đã là coi như không tệ.

Phần lớn người cơ hồ cũng là một mực đang đưa tiền, chưa bao giờ đánh cược trước qua. Mà tảng đá loại vật này, không dùng được nhiều hiện đại hoá dụng cụ, cũng hoàn toàn không cách nào trắc định trong đó bộ phận, đến cùng có hay không ngọc.

Liền xem như như Điền đại sư loại này xa gần nghe tiếng cao thủ. Cũng đồng dạng không cách nào hoàn toàn phán định một khối đá bên trong có hay không ngọc.

Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, kỳ thật đánh cược mười lần, có thể thắng một lần cũng đã là cao thủ.

Mà bây giờ, trước mắt người này thế mà theo một đồng trong viên đá xuất ra hai cái, nói xong hai tảng đá bên trong có ngọc, hai cái này trong viên đá ở giữa liền vừa vặn có ngọc? Điều này có thể sao?

Máy cắt kim loại ở ô ô chuyển. Theo Hạng Vô vừa mới chỉ định địa phương, cắt xuống đi.

Sau đó làm máy cắt kim loại lúc rời đi đội, cái kia bị chặt đứt mặt đá bên trên hiện ra một vòng lục sắc thủy quang.

"Tê" tất cả mọi người hít vào một ngụm khí lạnh.

Trong này Điền đại sư nhất là kinh ngạc.

Không phải chân chính tay già đời, thường thường không thể nào hiểu được, bây giờ thấy tình huống đến cỡ nào kinh người. Những cái kia đang đánh cược thạch giới lưu truyền các loại "Một đao giàu một đao nghèo" truyền thuyết, cơ hồ cũng là bây giờ thấy loại tình huống này phản chứng.

Điền đại sư lão sư thậm chí liền là bên trong một cái sống sờ sờ phản lệ.

Làm một cái đồ thạch giới thái đầu cấp nhân vật. Ở lão sư hắn, sông vĩnh năm ở năm mười tuổi thì dốc hết gia sản, mua xuống một miếng hắn dùng suốt đời kinh nghiệm,

Nhận định nhất định sẽ ra bảo ngọc tảng đá.

Mà ở tại sau giải thạch quá trình bên trong, lão sư hắn liền tan vỡ. Hòn đá kia bên trong vậy mà không có gì cả. Về sau vị này đồ thạch giới ngôi sao sáng liền tiến vào bệnh viện tâm thần.

Điền đại sư ở lão sư còn sống thời điểm từng đi xem qua hắn mấy lần.

Lão sư này tư duy còn tính là người bình thường. Chỉ là nói chuyện trời đất, hắn thỉnh thoảng cầm vung tay lên vung lên, làm ra cắt đá động tác. Lão sư trước khi chết nói là câu nói cuối cùng chính là, "Vĩnh viễn đừng đồ thạch đầu "

Điền đại sư về sau mặc dù cũng không hề hoàn toàn nghe lão sư mà nói. Vẫn đi đồ thạch con đường này. Nhưng lại phần lớn là cho người khác làm tham mưu. Minh coi như đánh cược cũng xưa nay không dám đánh cược lớn.

Mà trước mắt người này lại hoàn toàn đánh vỡ loại lão sư này dùng sinh mệnh đổi lấy kinh nghiệm.

"Không có khả năng không có khả năng" trong miệng hắn nhỏ giọng nói ra, bởi vì rất nhiều thứ trái với đồ thạch giới mấy trăm năm qua quy tắc.

Kỳ thật cùng hắn có tương tự phản ứng, còn có cái kia bốn cái trong người hầu người già. Người kia cũng là đánh cược hơn mười năm, tự nhiên đối với loại vật này am hiểu đến càng nhiều, vì lẽ đó phản ứng cũng cùng Điền đại sư không sai biệt lắm, "Khả năng không lớn đi. Đại khái là trùng hợp a "

Tựa như nghe được bọn hắn mà nói. Hường Vũ tiếp lấy chỉ tảng đá một nơi khác.

Làm mấy cái kim loại, giờ tay chém xuống thời điểm. Lục sắc ngọc lại một lần nữa giống như u linh, xuất hiện ở tất cả mọi người trước mắt. Tất cả mọi người ngừng thở.

Hạng Vô có thể dạng này tinh chuẩn đoán được ngọc thạch vị trí. Đương nhiên cùng hắn "Thử bàn tay như ngọc trắng" có quan hệ. Đem chân khí rót vào trong viên đá, trong đó có ngọc bộ phận sẽ phát ra sáng ngời. Cho nên đối với Hạng Vô mà nói tảng đá kia bên trong ngọc thạch vị trí cùng hình dạng, là mây may lộ ra hoàn toàn nằm trong lòng bàn tay.

Một ngày này Hường Vũ cũng không có ở tiệm này bên trong dừng lại quá lâu. Làm ngọc thạch lông phôi đến cắt sau khi đi ra. Hắn cầm lên, liền ra ngoài.

Ở chỗ này thu hoạch được hai khối ngọc. Là hắn bây giờ có thể cầm tới tốt nhất. Cái này hai khối ngọc một lớn một nhỏ. Nhưng là khối lượng đã hoàn toàn vượt qua luyện khí yêu cầu.

Mà theo giá trị đi lên giảng, cái này hai khối ngọc ít nhất cũng đáng đến 12 vạn trở lên. Nếu như tăng thêm lúc trước hắn đạt được ba khối khối lượng kém một chút ngọc. Hắn hôm nay thu vào đã có thể chống đỡ đi qua hai ba năm thu vào. Đặc biệt là, hắn cầm tới đủ cấp bậc có thể làm ngọc khí ngọc.

Mà ở hắn sau khi đi nhà kia đồ thạch trong tiệm mọi người lại như là vỡ tổ.

"Cái này rốt cuộc là ai a!"

"Cái này là thật sao?"

"Hắn có thể nhìn thấu ngọc? ?"

Nữ lão bản một mặt cười khổ, "Ta cũng không biết! Trước khi hắn tới, ta ngay tại cùng các người nói chuyện phiếm, ta chỉ thấy hắn ở tảng đá kia phía trước đứng mấy giây."

Cái kia bốn cái trong người hầu trung niên nhân, "Đúng, hắn liền là theo cái kia một đồng vàng trong cát đá chỉ cầm cái này hai tảng đá đi ra!"

Cùng bọn hắn cùng đi vị lão nhân kia cũng nói theo, "Vâng, hắn còn nói những cái kia là phế liệu, đem những tảng đá kia đều đưa cho Lý Huy." Trên thực tế, coi như hắn không nói, mọi người cũng đều biết. Vừa mới tất cả mọi thứ, bao quát những cái kia đưa cho bọn họ vật liệu đá cũng là bọn hắn tay cắt.

Lý Huy, "Người có nhớ hay không, hắn còn nói ta mua hắc sa thạch là phế liệu!"

"Thần nhân đây này." Điền đại sư dạng này cảm thán nói, "thần tiên khó gãy tác ngọc, chúng ta hôm nay là gặp được thần tiên! !"

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Sáng ý

Lý Huy lúc này đột nhiên hỏi cái vấn đề, "Đúng rồi, lão bản vừa mới lưu hắn phương thức liên lạc không vậy? "

Lời này làm cho tất cả mọi người tất cả giật mình. Quay đầu nhìn xem nữ lão bản. Nữ lão bản kia lắc đầu.

Tất cả mọi người là quýnh lên. Máy người đều vội vã đuổi tới bên ngoài cửa đi.

-- nhân vật như vậy. Đang đánh cược thạch giới đại biểu cho như thế nào lực ảnh hưởng cùng như thế nào lợi ích!

Dạng này người theo trước mắt đi qua, thế mà không ai lưu lại phương thức liên lạc.

Nhưng lúc này môn kia bên ngoài đã không vậy nữa điểm bóng người.

Hoa điều chợ đá xanh đường sân nhà sạch sẽ mà trống trải. Tất cả mọi người lúc này đều hối tiếc không kịp.

Hương Vũ lúc này đang tại hoa điều chợ một đầu khác một cái không đáng chú ý nơi hẻm ngõ hẻm ngọc khí thêm công tác phường bên trong.

Hắn một ngày này mục đích phi thường minh xác. Hắn đến hoa điều chợ, chính là vì cầm tới cho luyện chế ngọc khí ngọc.

Lúc này ngọc đã nắm bắt tới tay. Hiện trường tìm một chỗ khinh gia công một chút, dễ dàng cho đằng sau luyện chế.

Sẽ tìm được nhà này chế ngọc xưởng nhỏ, cũng là trước kia ném qua cầu bún gạo thời điểm hương lão bản hỏi thăm. Nói là cái này sư phó tay nghề không tệ, giá cả cũng công đạo.

Cái kia chế ngọc khí sư phó là cái mạng theo kính lão, tóc hoa râm lão nhân. Tựa hồ tuế nguyệt đã san bằng dục vọng của hắn, cho nên nhìn thấy Hương Vũ lúc đi vào ánh mắt bên trong mạng theo một cỗ cái gì đều không hứng thú cảm giác.

Không ít họ cả thế cùng người có nghề, ở lúc đầu dốc sức làm thời đại đã từng bộc phát qua cuồng nhiệt làm việc nhiệt tình. Nhưng theo thời gian làm hao mòn, những người này cũng chậm chậm trở nên khuyết thiếu kích tình. Hắn tựa như một đài già nua đồng hồ treo tường. Mặc dù tinh chuẩn, nhưng lại không có chút nào kích tình.

Hương Vũ vào cửa hàng về sau, đem trên tay mình cái kia hai khối ngọc phôi đưa cho hắn.

Hương Vũ một ngày này đạt được năm khối ngọc. Mặt khác ba khối khối lượng không được tốt lắm, hắn là dự định làm tác lông phôi bán đi đổi tiền.

Cái kia đã cho đi hai khối thì là chất lượng tốt.

Lão nhân sau khi nhận lấy kính lão phía sau ánh mắt không có chút rung động nào, "Làm thành bộ đáng gì?" vấn đề này hỏi ngay thẳng, thật giống như cầm trong tay hắn không phải giá trị bên trên 10 vạn ngọc. Mà là một cục gạch.

Hương Vũ lấy tay khoa tay một chút nói là, "Giúp ta mài giữa một chút, ta cần một cái mặt dây chuyền mà. "

Lão nhân nhìn cái kia hai khối ngọc phôi một chút, "Đều quá lớn. Cần mở ra. "

"Không cần. Ngươi có bút sao? Ta đến vẽ một chút, ta muốn bao lớn. Ngươi sẽ giúp ta tùy tiện thiết lập một cái bộ đáng là được rồi. "

Cái thứ nhất muốn luyện chế ngọc khí. Hương Vũ cũng ở thức hải bên trong nhìn qua nhiều lần tài liệu tương quan. Nó so phổ thông vòng cổ muốn lớn một chút. Nhưng vẫn là có thể tiếp nhận phạm vi bên trong. Cắt nhỏ sẽ không tốt.

Lão nhân đưa một nhánh màu đỏ ký hiệu bút, Hương Vũ ở trong đó nhỏ một chút khối kia ngọc phôi bên trên vẽ mình muốn đại khái hình dạng.

Khối này nhỏ một chút ngọc phôi mặc dù nhỏ một chút, nhưng trước đó Hương Vũ dùng thử bàn tay như ngọc trắng thì nó phát ra chỉ riêng muốn rõ ràng lớn hơn khối kia lớn. Tất nhiên khối thứ nhất ngọc khí tự nhiên muốn dùng tốt hơn.

Vẽ xong sau Hương Vũ đem bút đưa tới, "Dư thừa bộ phận đều bỏ đi. Sau đó làm sao điều khắc hình dạng chính ngươi nhìn tùy ý phát huy a! "

Lão đầu đem bút tiếp nhận đi, một bên gật đầu một cái.

Tiếp lấy thời gian.

Hương Vũ ở tiệm kia từ trong góc nhìn qua đại cửa bầu trời bên ngoài.

Xa xa hoa điều chợ giao diện bên trên còn có thể nghe được tiếng chim hót.

Ở cái này cửa hàng bên trong, cảm giác tựa như là ở nông thôn cái nào đó trong đình viện yên tĩnh, rất thoải mái.

Hắn dạng này dựa vào ngói ở chỗ đó ngồi trong một giây lát.

Ngoài cửa bỗng nhiên có một người mặc phạm nghĩ triết mạng dây chuyền vàng tuổi trẻ suất ca đột nhiên chạy tới, sau đó lại đột nhiên lui về đến.

"Đại sư, đại sư, ta có thể tìm được ngươi. " hắn nhiệt tình chạy vào liền nói.

Cái này người tiến vào là Lý Huy. Vừa mới Hường Vũ rồi đi về sau. Hắn cùng hắn mấy người bên cạnh, ở hoa kiều thị trường trên mặt đất điên tìm nhất vòng mấy lúc sau không vậy tìm tới nhân.

Cái này Lý Huy trong nhà có phương pháp. Cùng phụ cận công an giám sát trung tâm bên trong một cái phố quần có quan hệ. Hắn dưới tình thế cấp bách thế mà tìm được nơi đó.

Đem toàn bộ hoa kiều chợ đi qua một giờ video, toàn bộ điều ra đến nhìn kỹ một lần. Sau cùng thế mà truy đến nơi này.

Hường Vũ nhìn xem cái kia chạy một đầu mồ hôi suất ca hỏi, "Người tìm ta? Có chuyện gì sao? "

"Ách. . . Ta muốn mua ngọc. " cái kia Lý Huy nói như vậy, đồng thời con mắt nhìn thoáng qua đặt ở gia công sư phó trước mặt đang tại gia công khối kia thủy ngọc.

Hường Vũ, "Cái kia hai khối ngọc ta chỉ sợ không thể cho người. " mặc dù lần này luyện chế ngọc khí chỉ cần một khối ngọc. Nhưng có chút vật liệu chỉ sợ vẫn là chuẩn bị trong tay tương đối tốt. Bằng không đến trên thị trường đi lúc mua, vậy coi như là giá trên trời.

Lý Huy gương mặt ý cười, "Cái kia, bên cạnh người cái kia ba khối có thể bán cho ta sao? "

Hắn chỉ mặt khác ba khối là Hường Vũ tại cái khác cửa hàng bên trong cầm tới, hoàn toàn lông phôi. Lúc này bị Hường Vũ thả ở trước mặt mình trên bàn.

Cái này tam khối bởi vì khối lượng không phải quá tốt, Hường Vũ vốn là định đem bọn chúng ra tay đổi điểm tiền mặt. Đằng sau còn cần tiền đặt hàng đan lò cùng mua luyện đan dùng vật liệu.

"Người dự định ra bao nhiêu tiền? " Hường Vũ hỏi như vậy.

Cái kia Lý Huy kỳ thật cũng không hiểu nhiều cái này. Hắn hỏi một chút bên cạnh cái kia đang đang làm việc lão sư phó, "Sư phó, ngài nhìn cái kia ba khối ngọc giá trị bao nhiêu tiền? "

Cái kia mang theo kính mắt, lão sư phó chỉ dùng mắt lác lác liếc qua, "Cái này ba khối ngọc chất lượng không tốt lắm, tối đa cũng liền đáng giá 2 vạn khối. Đây là trên thị trường cửa hàng ra bên ngoài bán giá cả. Người bán cho người ta cửa hàng, người ta cho người tối đa là một vạn. "

Hắn lời này xem như đã quyết định, cái này ba khối ngọc cộng lại cũng mới giá trị một vạn khối.

Lý Huy quay đầu về Hường Vũ, vươn mấy cây đầu ngón tay, "Ta ra ba vạn. "

Hường Vũ nhíu mày, "Còn có chính mình tăng giá? "

Cái kia Lý Huy liếc một chút miệng, "Ta là trên tay tiền đã xài hết rồi, bằng không năm vạn ta đều ra. "

Hường Vũ, "Đừng. Người ra cái giá này ta không dám bán. "

Lý Huy, "Ai, làm sao còn không bán! "

Hường Vũ, "Nói một chút người có yêu cầu gì a. Luôn không khả năng điều kiện gì đều không có, liền ra giá cao a! " Hường Vũ mặc dù chỉ là sinh viên năm 3, đi ra làm công nhiều năm, tăng thêm gia đạo tại nạn gặp phải sự tình rất nhiều, đối với rất nhiều thứ vẫn là rất rõ ràng.

Cái kia Lý Huy sững sốt một giây, sau đó nhìn Hường Vũ cười rộ lên, "Đại ca, ngài thật sự là người biết chuyện. Ta liền nói thẳng, ta chỉ muốn muốn ngài điện thoại. "

Hường Vũ có chút cau mày, "Có chuyện gì sao? "

Lý Huy nói như vậy, "Ta muốn cho lão gia từ nhà chúng ta, mua khối hay ngọc. Đến lúc đó muốn xin ngài giúp lấy chương chương nhân. Tiền đi lại khác cho "

"Ta gần nhất cũng không có thời gian. " hắn vội vã luyện khí, cái này cần thời gian.

Cái kia Lý Huy liên tục gật đầu nói là, "Ta biết, ta biết. Ngài bận rộn. Không quan hệ, ta cũng không phải hiện tại liền muốn. Qua một đoạn thời gian cũng được. "

Mọi người ưa thích cùng thổ hào liên hệ. Có tiền lại không đem tiền làm tiền người, cũng tự nhiên sẽ có rất nhiều bằng hữu.

Hường Vũ nhẹ gật đầu.

Hai người giao dịch, cũng chính là như thế vài phút liền thành. Lý Huy cầm đi cái kia ba khối ngọc, thu Hường Vũ số điện thoại.

Hường Vũ điện thoại trong ngân hàng nhiều 3 vạn khối.

"Nhất người tu luyện đến luyện khí đỉnh phong người, chỉ thiếu chút nữa liền có thể làm chính mình thêm ra gấp hai nhiều tuổi thọ. Nhưng lại nhân làm không đủ thời gian mà sắp thành lai bại. Há không đáng tiếc. "

"Mà cái này một bước đi tới, thì tất cả thiên rộng đất rộng. "

Hương Vũ, "Nói như vậy, ta hiện tại muốn luyện loại này đồ vật. Là tất cả đồ vật bên trong quý báu nhất. "

Huyết Ngọc thanh âm nhàn nhạt tựa như những cái kia kéo lấy hoàng kim thụ Diệp Phiêu bay phong, "Đương nhiên. Ta sẽ dạy ngươi nắm giữ chế tạo thủ pháp của nó. Người tu luyện vì đạt được loại này đồ vật. Thế nhưng là không tiếc bất cứ giá nào. Bất quá, loại này đồ vật là đối ứng cảnh giới. Làm cảnh giới của ngươi tăng lên về sau, nhất định phải luyện chế lại một lần mới đồ vật. "

Hương Vũ trở lại phòng ốc của mình. Cùng muốn nữ hài Tô Tiểu Thanh theo thường lệ cũng không ở nhà.

Hắn trực tiếp trở lại gian phòng của mình, ngồi lên giường. Không vậy bật đèn.

Trong đêm tối cửa sổ thủy tinh bên ngoài cảnh cây bóng đen ở trong gió đêm sàn sạt tiếng nổ.

Huyết Ngọc âm thanh nhàn nhạt "Ngồi xếp bằng tốt, đem ngươi chuẩn bị xong ngọc khí phóng tới trước mặt. "

Hương Vũ theo hắn nói ngồi xuống. Đem cái kia màu xanh biếc ngũ điệp đặt ở trước mặt.

Huyết Ngọc, "Ngươi đã đạt đến luyện khí giai tầng trung cực cảnh. Nếu như là tiểu cực cảnh, luyện chế khó thứ nhất đồ vật ngươi cần thiết tiêu tốn thời gian hội trường rất nhiều. "

Hương Vũ trước tiên vận chuyển chân khí một bên ở thức hải bên trong hồi nói, "Tiểu cực cảnh lời nói cần muốn bao lâu thời gian đâu! "

Huyết Ngọc, "Ít nhất cần bốn chín ngày. "

Hương Vũ ở trong lòng có chút thở dài, "Thế nào làm một chuyến này, dường như đều ưa thích liên tục tác chiến. Bốn chín ngày thời gian cũng không ngắn. "

Huyết Ngọc, "Chỉ là luyện khí cũng không cần liên tục không ngừng, điều khắc kỷ là có thể tùy thời dừng lại. Hơn nữa thực lực ngươi bây giờ tới nói, mười chín cái buổi tối hẳn là liền có thể thành công. "

"Được rồi. Hoa mười chín cái ban đêm. "

Đem lúc này tất cả chân khí, tron nhãn bắt đầu vận hành. Song trọng luồng khí xoáy ở Hương Vũ khí hải bên trong chậm rãi vận chuyển.

Chân khí bắt đầu vận hành thời điểm. Trong cả căn phòng bắt đầu có gió đang di chuyển. Màn cửa sàn sạt tiếng nổ.

"Chúng ta chế tác cái thứ nhất ngọc khí gọi 'Tụ linh người' "

Huyết Ngọc, "Theo ta ở thức hải bên trong làm mẫu vào trong điều khắc phù văn. "

Hương Vũ song ngưng kết chân khí ở cái kia xanh biếc ngũ điệp bên trên.

Hắc ám gian phòng bên trong, cái kia ngọc điệp nội bộ xuất hiện một đạo trong suốt ánh sáng, cái kia chỉ riêng ngọc điệp nội bộ cấu chế thành cái thứ nhất lóe sáng ký tự.

Cái này cổ quái tựa như vẫn không phải văn, tựa như vẽ không phải vẽ ký tự. Ở thành hình trong nháy mắt sáng tỏ còn như thiểm điện.

Nhưng ở tiếp theo trong nháy mắt, hẳn lại bỗng nhiên tiêu tan chìm xuống giống như biến mất tựa như thủy.

"Luyện khí ký tự cùng thủ pháp thứ tự trước sau cất không thể sai. "

"Sở dĩ lựa chọn ngọc làm vật trung gian. Là bởi vì ngọc có ngọc hồn. "

"Đem những chữ này phù điều khắc ở ngọc hồn bên trên. Là ta vô thượng đạo thủ pháp độc môn. Không làm môn phái khác biết được. Thủ pháp của chúng ta chế ra đồ vật. Cho dù là người khác đem nó mở ra đánh nát, cũng không cách nào hiểu rõ. "

Hương Vũ nghĩ thầm: Mặc kệ là tu chân, vẫn là quốc gia, vẫn là cuộc sống thực tế công ty lớn. Nhân loại đối với với bí mật của mình cùng thương nghiệp cơ mật thái độ là giống nhau. Liền là tuyệt đối không để người khác biết. Cái gọi là quốc chi trọng khí, chớ bày ra với nhân.

Đi tu chân tới nói, hẳn cạnh tranh nói không chừng càng tàn khốc hơn.

Huyết Ngọc âm thanh sâu kín, "Vô số thời đại ra, đối thủ của ta bọn họ bao quát những cái kia phản bội ta người đều muốn biết bí mật trong đó. Nhưng là lại từ đâu biết được. Vì lẽ đó người nhất định phải cẩn thận học tập. "

Hương Vũ chân khí thôi động bên trong, cái kia ký tự một cái tiếp một cái như là bong bóng ở ngọc bên trong thiểm điện. Bọn chúng có trước có sau, xen vào nhau tình thế xuất hiện. Sau đó như là thủy đồng dạng ấn không tiến vào, biến mất không còn tăm tích.

Dạng này ngay cả đánh tám chữ phù về sau.

Huyết Ngọc hỏi nói, "Cảm giác như thế nào, phải chăng có cảm giác mệt mỏi? Nếu như quá mệt mỏi, liền dừng lại nghỉ ngơi một hồi. "

Hương Vũ, "Không vậy. Có thể tiếp tục. "

Huyết Ngọc ngừng một chút nói là, "Được rồi. Nếu như cảm giác khó chịu, liền không nên miễn cưỡng. Dù sao chúng ta chỉ cần buổi tối thời gian. "

"Ừ. "

Ký tự từng bước từng bước tiếp tục bị đánh đi vào.

Mười lăm cái.

Hai mươi cái.

Ba mươi.

Hương Vũ cơ hồ hoàn toàn không vậy ý dừng lại. Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, hẳn thậm chí có một chút kỳ quái Huyết Ngọc thuyết pháp -- làm loại chuyện này sẽ rất tiêu hao chân khí sao?

Huyết Ngọc ở cái kia về sau cũng không nói thêm gì nữa. Tựa hồ chỉ muốn Hương Vũ không hề ngừng, nàng vẫn tại tiếp tục.

Bảy bảy bốn mươi chín cái ký tự, toàn bộ đánh xong, đã là sau nửa đêm.

Làm những chữ này phù toàn bộ ẩn xong sau. Hương Vũ nghe được ngọc khí nội bộ phảng phất có đình một tiếng.

Cái loại cảm giác này thật giống như một thứ nào đó bị theo trong giấc ngủ đánh thức.

Trước mắt ngọc ngủ điệp. Ở Hương Vũ trực giác bên trong, tựa hồ đã thức tỉnh vật gì đó. Lại có một loại tràn đầy hành khách thuyền nhỏ cảm giác.

Huyết Ngọc, "Đánh vào một chữ cuối cùng phù là phong trang, hoàn tất, cũng có tỉnh lại tâm ý. Nói cách khác, dừng ở đây cần làm giai đoạn trước làm việc đã hoàn toàn kết thúc. "

Hương Vũ, "Cái này liền đã kết thúc? "

Huyết Ngọc, "Tựa như. Tốc độ của người vượt ra khỏi tưởng tượng của ta. Tiếp lấy, chúng ta muốn để nó vận chuyển lại. Người bây giờ. . . Cảm giác như thế nào? "

Hương Vũ, "Người nói là có thể hay không kiên trì sao? " hẳn để chân khí ở toàn thân lưu đi một vòng, "Cảm giác rất tốt. "

Huyết Ngọc thở dài, "Được rồi, người có thể là ta đã thấy nhất người kỳ quái, hoặc là nói là thiên phú lý kỳ nhất một cái. Nếu như không mệt, vậy chúng ta tiếp tục a. . . "

"Phù vẫn lại là một loại trận pháp, hoặc là nói là, nó bản thân liền là một loại chỉ có thể bị điều khiển ở ngọc hồn bên trên chuyên dụng trận pháp. Đáng tương lai người thực lực cao hơn về sau, ta dạy cho người đem công kích cùng phòng ngự tính trận pháp luyện chế đến ngọc khí ở trong. Nhưng bây giờ chúng ta chỉ chuyên chú vào cái này một cái, chúng ta tới kích hoạt trận pháp này a. "

Hương Vũ dựa theo nàng nói là vận khí, cặp kia nặng luồng khí xoáy ở trong khí hải điên cuồng vận chuyển, chân khí của hắn bị rút vào ngủ điệp bên trong.

Những cái kia trước đó bị viết nhập vào đi ký tự, đầu đuôi vốn đã yên lặng, như là tích vào trong nước giọt nước bàn biến mất.

Lúc này lại lại tại chân khí thôi động kế tiếp cái phát sáng lên

Nếu như lúc này có nhân, trong phòng đứng ngoài quan sát, hẳn sẽ thấy cái này ngọc hồ điệp nội bộ, cái kia đêm không hết ký tự đang tại tựa như tia chớp từng cái sáng lên.

Những này phù vẫn lập đi lập lại vừa đi vừa về vận hành.

Hương Vũ chân khí phảng phất là một đạo thúc giục bọn chúng vận hành vận mệnh đại thủ. Khiến cho tất cả đều vào đấy, một lần lại một lần hướng phía trước vận hành.

Dạng này một mực tiếp tục đến hôm nay buổi sáng chín điểm.

Huyết Ngọc ở thức hải bên trong mới phát ra một tiếng, "Thành công. Người quả nhiên thành công. . . "

Hương Vũ buông ra chân khí của mình. Cái kia ngọc hồ điệp bên trong tất cả nặng bình tĩnh lại.

Đối với Huyết Ngọc, có một chút điểm kỳ quái, "Loại này luyện khí chẳng lẽ còn có thất bại sao? "

Huyết Ngọc, "Làm bất cứ chuyện gì cũng có thể sẽ thất bại. Luyện khí là hội tụ thiên địa lực lượng, đối với ngọc hồn tiến hành dừng lại, tự nhiên là không dễ dàng. "

"Ta vốn cho là người ít nhất cần hơn hai mươi ngày mới có thể thành. Nghĩ không ra người thể mà chỉ tốn một buổi tối liền thành công. Người thực sự quá kinh người. . . "

"Ách. . . Người khen ta đều có chút không có ý tứ. . . " Hương Vũ đem cái kia ngọc khí nâng trên tay, "Ừ, bất quá. . . Nó đã luyện chế thành công, vậy tại sao ta cảm giác không thấy cái gì đặc biệt? "

Huyết Ngọc, "Đem chân khí của người rót vào trong đó. "

Hương Vũ ngưng tụ chân khí rót vào, lập tức cái kia ngũ điệp bên trong tựa hồ có nhất đạo lực lượng, bắt đầu tự hành vận hành.

Cả phòng chân khí tựa hồ đang bị hấp thu đến ngọc khí bên trong. Lại chậm rãi vận chuyển. Liền như là cái kia ngọc điệp bên trong có nhân tại tu luyện.

Chân khí ở tự động tụ tập, cất giữ.

Huyết Ngọc, "Một khi bắt đầu vận hành. Người cũng không cần tận lực chú ý, nó liền sẽ tự động vận hành, thật giống như người thân ngoại hóa thân, sẽ giúp người tu luyện. "

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Đường ban đêm

Huyết Ngọc, "Một khi bắt đầu vận hành. Người cũng không cần tận lực chú ý, nó liền sẽ tự động vận hành, thật giống như người thân ngoại hóa thân, sẽ giúp người tu luyện. "

"Sau đó mỗi lúc trời tối, người chuyên tâm hấp thu nó liền có thể. Người bình thường không cách nào cảm giác được chuyện này vật tồn tại. "

"Rõ ràng. " Hương Vũ tiếp lấy dùng dây đỏ đưa nó treo ở trên cổ. Ngọc khí cùng làn da tiếp xúc thường có một cỗ cảm giác mát rượi, vật này ở yên tĩnh bên trong giấc ngủ như là có được tự tính mạng của ta thân thể.

Thời gian đã là chín giờ sáng. Một đêm cố gắng về sau, Hương Vũ cảm thấy lại đối vừa mệt.

Hắn dự định ra ngoài ăn một chút gì, sau đó xin phép nghỉ. Trong khoảng thời gian này đối với hắn mà nói, xin phép nghỉ cơ hồ thành bình thường như ăn cơm. Nhưng có chút ngày nghỉ nhưng có chút giá vẫn là không thể không mời.

Xuống lầu ăn một chút cơm, cùng trường học cùng gà rán cửa hàng cái cáo nửa ngày nghỉ. Sau đó trở về phòng trên đường, gặp đi làm Tô Tiểu Thanh. Cô nương này tựa hồ đánh mấy phần công. Cơ hồ đi sớm về trễ.

Hương Vũ cùng với nàng lên tiếng chào, liền trở về phòng đi ngủ.

Giấc ngủ này liền ngủ thẳng tới một giờ chiều.

Chuông báo tiếng nổ thì hắn đứng lên tranh thủ thời gian rửa mặt. Sau đó cười xe chạy bằng điện đi gà rán cửa hàng đi làm.

Trên đường, Huyết Ngọc bỗng nhiên ở thức hải bên trong nói là, "Về sau ở trong hiện thực, nếu như gặp phải tu chân giả khác. Tuyệt đối không nên để bọn hắn biết rõ người có được 'Tiên thiên đạo thể'. "

Hương Vũ lái xe hướng phía trước một bên hỏi, "Cái này có vấn đề gì không? "

Huyết Ngọc, "Ta trước đó cũng không biết 'Tiên thiên đạo thể' có thể mạnh tới mức này. "

Thứ hai bên trong hần lặc đầu, "Người có cường đại thiên phú, người đương nhiên cao hừng. Những người khác thì vô cùng khả năng sinh lòng oán hận. Những người này cao thủ cũng có khả năng sẽ vì tương lai giảm bớt một cái phiền toái, đem người tiêu diệt ở trong trứng nước. Nói tóm lại, chú ý cẩn thận càng điều. "

Cái này nghe cùng thế giới động vật rất tương tự. Nói thí dụ như sói cùng báo loại này ăn thịt động vật. Ở gặp lão hổ cùng sư tử con non thì nhất định sẽ lựa chọn giết chết bọn hần.

Những này con non hoàn toàn không đủ để tác vì thực vật. Nhưng lại có thể giảm xuống cái khác ăn thịt động vật đời sau tương lai sinh tồn cạnh tranh.

Hương Vũ, "Vậy ta về sau liền không để người khác biết ta ở tu chân chính là. Cái này cần muốn một cái lý có. "

Huyết Ngọc, "Nói mình không vậy tu chân ngược lại là không có có cần phải. Người tu chân ở toàn bộ vũ trụ ở giữa nhiều như hằng hà sa số. Thiên phú tốt một chút người ở nơi nào đều có, còn không đến mức vì thế làm to chuyện. Người chỉ cần không tỏ lộ 'Tiên thiên đạo thể' sự tình chính là. "

"Rõ ràng. "

Một ngày này buổi chiều bắt đầu rơi ra mưa nhỏ. Sinh ý không phải rất nhiều, lão bản Hoa tử liền ra đi làm việc.

Chỉ lưu Hương Vũ ở trong tiệm nhìn xem. Liền cùng thường ngày ngồi ở trong tiệm. Nhìn xem mưa bên ngoài, ào ào theo bông bầy xuôi theo từ trên hướng xuống nhỏ xuống.

Cùng phòng cho thuê Tô Tiểu Thanh lúc này bỗng nhiên gọi điện thoại tới, từ khi có tiểu cô nương âm thanh ở trong điện thoại hỏi, "Hương Vũ, người ban đêm có phải hay không phải thêm ban? "

Nàng hỏi được có chút vội vàng.

Buổi sáng trở về thời điểm đề cập với nàng từng tới chuyện này.

Hương Vũ, "Đúng vậy a. Khả năng khoảng chín giờ đêm tan tằm. Có chuyện gì sao? "

Tô Tiểu Thanh có loại được cứu cảm giác, "A, vậy thì tốt quá. Người đến lúc đó có thể hay không hơi quán một chút theo lợi bắc lộ đi. Mang một chút ta. . . " nàng tiếp lấy âm thanh có chút tiểu thuyết, "Bên kia đường ban đêm quá đen, ta một người rất sợ hãi. . . "

"Tốt, không có vấn đề. " loại chuyện nhỏ nhặt này tự nhiên muốn hỗ trợ. Đừng nói Tô Tiểu Thanh vẫn là cái xinh đẹp cô nương. Nàng đáng người có chút la lý dạng. Lại vẫn cứ phát sinh dục thành thực. Là cái không sai ý dâm đối tượng.

Trời mưa, thiên rất đen sớm. Bình thường mùa thịnh vượng sáu giờ chiều đến bảy giờ rưỡi, cũng cơ bản không có có bao nhiêu người đến chọn món ăn sẽ.

Chịu đến tám giờ rưỡi đêm mưa lại ngừng. Hoa tử quyết định sớm đóng cửa đóng cửa nói là, "Chúng ta đều về sớm một chút, miễn cho gặp mưa. "

Hương Vũ thế là lập tức cười xe chạy bằng điện đi lợi bắc lộ.

Lợi bắc lộ cái địa khu này trên cơ bản là mây xanh thành phố sống về đêm đại danh từ.

Trên con đường này to to nhỏ nhỏ KTV cùng quán bar nhiều vô số kể.

Xe chạy bằng điện theo định tự giao lộ tiến vào lợi bắc lộ. Đạp vào mi mắt, liền là một nhà gọi là "Chỉ tôn quốc tế "KTV. Đó là cái quái vật khổng lồ. Cái kia nghệ hồng đèn lập loè cao lớn bức tường, biểu thị nó là trên con đường này đầu bài.

Bất quá Hương Vũ muốn đi cũng không phải là cái này một nhà. Mà là mặt khác một nhà gọi là "Cửu ca vương "KTV.

Đối với ra vào loại này chỗ ăn chơi. Hần bình thường là không có hứng thú gì. Vì lẽ đó sau khi tới cho Tô Tiểu Thanh gọi điện thoại.

Sau đó liền tại cửa ra vào cách đó không xa cúp điện xe lửa, bắt đầu chơi điện thoại đi động của mình.

9:20 khoảng chừng Tô Tiểu Thanh đi ra. Cô nương này, đang khẩn trương nhìn bốn phía.

Hương Vũ đã sớm nghe được tiếng bước chân của nàng, thế là cùng với nàng lên tiếng chào, "Tô Tiểu Thanh, ta ở chỗ này. "

Cái kia la lý mà tiểu cô nương nhìn thấy Hương Vũ lập tức cười rộ lên. Nhanh chóng ngồi vào Hương Vũ phía sau.

"Đi bắc lộ, vẫn là nam lộ? " Hương Vũ hỏi như vậy. Làm đưa mấy tháng gà rán nhân. Hương Vũ đối với vùng này đường cũng coi như quen thuộc.

Cái này là đầu định tự đường. Mặc kệ là hướng bắc vẫn là hướng nam. Đều có thể tới mục đích.

Cái kia Tô Tiểu Thanh ở ghế sau xe bên trên nghe đến vấn đề này, rất khẳng định chỉ một chút tới om mặt phía nam, "Theo bên kia đi thôi. ! "

Lợi bắc lộ mặt phía nam kết nối lấy an nghiệp đường. Mấy năm trước một mực đang phá dỡ. Gần nhất thì tại hưng thịnh kiến trúc.

Vì lẽ đó Hường Vũ lái xe đi tới thời điểm. Cơ hồ toàn bộ đường cũng là bị màu lam sắt lá cách lên kiến trúc công trường.

Đây cơ hồ là một cái không người đường phố. Ô tô bởi vì ngựa hai bên đường bị đào hai đầu câu vì lẽ đó không qua được.

Trong đêm tối cũng chỉ có Hường Vũ mang theo Tô Tiểu Thanh.

Ngoại trừ nơi xa những cái kia cao lớn còn không có có quét vôi xi măng cốt thép kiến trúc bên trên có linh tinh ánh đèn bên ngoài, cơ hồ tất cả cũng là hắc ám.

"Người bình thường liền là theo trên con đường này đi sao? "

Tô Tiểu Thanh dựa thật sát vào sau lưng của hắn, ừ một tiếng, "Ta đối với con đường này rất quen. "

Hường Vũ, "Người nhưng thật ra là có thể theo mặt phía bắc đi, mặc dù nói, muốn bao nhiêu hai phút đồng hồ đường. Nhưng là so con đường này tốt hơn nhiều lắm. Nơi này quá đen. "

"Ừ. . . Ta biết đạo. "

Cái này về sau Hường Vũ liền không có có lại nói tiếp. Đại khái sau ba phút, bọn hắn xe chạy bằng điện mở ra con đường này cái thứ nhất chỗ ngoặt.

Hường Vũ đã cảm thấy không khí bất thành linh lạnh lẽo. Hắn đột nhiên dừng xe lại.

Tô Tiểu Thanh ở sau lưng của hắn, bởi vì quán tính đụng phải trên lưng của hắn, "Đi mau a, dừng tại đây ngừng a. . . "

Hường Vũ liền không có có lý nàng, con mắt hơi nghi hoặc một chút nhìn về phía trước.

Hắn cảm giác nơi rất xa có một chỗ là sẽ có chút rất không đối. Tựa như có một đoàn sương mù. Đang không ngừng lưu động. Nhưng nhìn kỹ, lại cái gì đều không có.

Xa xa kiến trúc bên trên ánh đèn nghiêng nghiêng nằm trên mặt đất bên trên. Có một loại dầu phản quang.

Cái chỗ kia hắn là phá dỡ trước đó là nhà tác sớm một chút cửa hàng. Mặt đất xi măng bên trên có mảng lớn mờ đông. Cái này bình thường là loại kia chiên bánh tiêu hoặc là nói là rau hẹ hộp loại hình người làm ăn mặt tiền cửa hàng mới có thể dấu vết lưu lại.

Hường Vũ, "Huyết Ngọc ta có chút cảm giác kỳ quái. Người cảm thấy đó là cái gì? " hắn ở trong thức hải hỏi.

Huyết Ngọc khả năng vừa mới bị hắn đánh thức, đang chần chờ nửa giây sau, "Người gặp được đồ không sạch sẽ. "

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Hoang hồn

Hường Vũ, "Không sạch sẽ. . . "

Trên thực tế, ở bọn hắn dừng lại cái này trong một giây lát. Đoàn kia sương mù tựa hồ đang tại khuếch trương, có thể rõ ràng cảm giác được có loại sương mù màu đen hướng bên này khuếch trương.

Cái kia hắc vụ biên giới thậm chí có chút ba động ở đụng chạm da của mình.

Đó là một loại cực độ như có như không lãnh cảm, tựa như một loại ác độc hận ý.

Đi Hường Vũ chính mình suy đoán, nhân loại bình thường chỉ sợ không cách nào cảm thấy đến loại này hắc vụ ngoại hình.

Bọn hắn chỉ có thể cảm giác được lạnh cùng tim đập nhanh.

Huyết Ngọc, "Đó là cái oán hận cực lớn hoang hồn. Loại vật này đồng dạng phi thường dễ dàng ghi hận hơn nữa cực độ cố chấp cùng điên cuồng. Đề nghị người tạm thời không cần từ nơi này đi. "

Hương Vũ, "Nó rất nguy hiểm sao? "

"Là. " Huyết Ngọc nói là nói, "Ta cảm thấy nó có mãnh liệt giết chóc khuynh hướng. "

"Ta không đối phó được nó sao? " Hương Vũ đối với đối thủ luôn luôn có chút ước định hứng thú.

Huyết Ngọc, "Không phải. Chỉ là, người bây giờ cũng không vậy rất tốt thủ đoạn đối phó với nó. Loại này linh thể, phương pháp tốt nhất là dùng chân khí hình thành sóng âm. Nhưng người bây giờ còn không cách nào làm đến, nếu như tu vi của người đi đến đại cực cảnh. Như vậy ta có thể dạy người 'Hạo nhiên dài ca' . Người đối phó nó, liền muốn thuận tiện nhiều hơn. "

"Hơn nữa, " Huyết Ngọc nói tiếp, "Một cái đi đến trình độ như vậy linh thể. Nếu như hấn không phải mình tu luyện, cái kia chính là nó ngoài ý muốn đạt được một loại nào đó bảo vật. Nói không chừng người có thể từ trên người nó đạt được một số đồ vật đặc biệt. "

Bọn hấn đang nói những này thời điểm. Phía sau Tô Tiểu Thanh dựa thật sát vào trên lưng từng trận phát run, "Tại sao còn chưa đi nha. Đi nhanh lên đi! "

Huyết Ngọc, "Ta đề nghị người bây giờ tạm thời lui bước. Đợi đến thực lực của người đi đến đại cực cảnh. Đem tất cả đều sau khi chuẩn bị xong lại đến di chuyển nó. Chừng đồ vật nếu như động thủ liền nhất định phải bảo đảm vạn vô nhất thất tiêu diệt, nếu không sẽ hậu họa vô tận. "

"Hay. " Hương Vũ nhưng không muốn mạo hiểm. Hấn đột nhiên lui về sau, sau đó quay đầu liền đi, cái kia trong không khí có một loại âm hiểm tiếng khóc, lại như là cười âm thanh truy ở sau lưng đi.

Làm lái xe hồi lại bắc lộ thời điểm, bốn phía ánh đèn để Hương Vũ thở dài một hơi. Sau lưng của hấn Tô Tiểu Thanh cũng tựa hồ thả buông lòng một chút, "Tại sao lại trở về? ? "

Hương Vũ, "Người trước kia theo tại trên con đường kia thời điểm ra đi có cái gì đặc biệt cảm giác sao? "

Bởi vì vừa mới Huyết Ngọc đã nói với hấn, Tô Tiểu Thanh thân thể cũng không vậy cái kia ác linh khí tức. Vì lẽ đó, hấn chỉ là đơn thuần sợ hãi mới gọi Hương Vũ địa đến bồi nằng. Bằng không Hương Vũ sẽ rất hoài nghi tiểu cô nương này có ý khác.

"Liền là cảm thấy rất Hắc rất sợ hãi nha. Ta còn tưởng rằng người là nam sinh sẽ không sợ đâu! "

Hương Vũ quay đầu nhìn thoáng qua cái hắc động kia động phương hướng, "Người về sau tuyệt đối không nên theo bên kia đi. "

Có thể là hấn ngữ điệu quá nghiêm túc, Tô Tiểu Thanh có chút giật mình ngẩng đầu nhìn hấn, cái kia đôi mắt to ở trong đêm nghe hồng dưới đèn hiện ra ánh sáng, "Thế nào? "

"Ta cảm thấy nơi đó không sạch sẽ. Hơn nữa người một cái nữ hài tử từ nơi đó đi quá không an toàn. Nhớ kỹ, lại không muốn từ nơi đó đi. "

Dĩ Hương Vũ bản thân đoán chừng, hấn cần một chút thời gian mới có thể đem thực lực của mình tăng lên tới đại cực cảnh. Đến cái kia về sau, hấn liền có cơ hội đến giải quyết đi cái phiền toái này, đem vật kia trên người bảo vật lấy đến xem.

Nhưng trước đó, hấn chỉ sợ là sẽ không lại tới.

"Người nói là không sạch sẽ. . . "

Huyết Ngọc lúc này ở thức hải bên trong bỗng nhiên nói là, "Hỏi hấn là từ lúc nào phát hiện cái này hoang hồn? "

Hương Vũ vì lẽ đó hỏi Tô Tiểu Thanh, "Người là lúc nào cảm thấy nơi đó -- đặc biệt đáng sợ? "

Tô Tiểu Thanh âm thanh rất nhỏ, giống con muỗi vù vù, "Ta theo cái kia đi có một hai tháng. Trước kia còn tốt một chút, mặc dù không có người nào, nhưng là, thế nhưng là theo một tuần lễ trước đó bắt đầu, tại trên con đường kia không biết làm sao vậy, liền trở nên đặc biệt lạnh. Hôm qua ta thậm chí còn nghe được có người khóc. . . "

Hương Vũ, "Về sau đổi con đường đi thôi! Tuyệt đối đừng từ nơi này đi. "

Hấn tiếp lấy đem chiếc xe hướng phía trước mở. Cái kia Tô Tiểu Thanh ở sau lưng giật mình lên,

"Cái này là hướng đến nơi đâu. . . ? "

Hương Vũ, "Ta biết đường. Từ bên này có thể đi trở về đi, liền là hơi quán hai bước. "

Tô Tiểu Thanh lại không lại nói tiếp. Nàng từ phía sau lưng ôm thật chặt Hương Vũ eo. Đem mặt dán tại trên lưng của hấn.

Chỉ tôn quốc tếKTV hấn là trên con đường này sinh ý tốt nhất. Tiến vào con đường này, mặc kệ là từ góc độ nào đều có thể nhìn thấy nó to lớn băng hiệu.

Mà một ngày này ban đêm đang đang đổ mưa. Cái khác KTV sinh ý chỉ sợ không phải quá tốt, nhưng cửa chính vẫn có khách ở hi hi ha ha ra vào.

Hương Vũ ở thức hải bên trong một mực đang cùng Huyết Ngọc thảo luận vừa mới gặp phải vấn đề, "Ta trước kia cho tới bây giờ không vậy gặp được loại chuyện này. Còn tưởng rằng là giả đâu. "

Huyết Ngọc nhàn nhạt nói là, "Người gặp được. Chỉ bất quá người không vậy nhìn thấy thực lực của bọn nó thôi. " nàng dừng một chút, nói tiếp, "Nếu như người tại quá khứ có cảm giác từng tới bất thành linh rét run hoặc là tim đập nhanh, tim đập nhanh hơn hoặc là không hiểu sợ hãi. Những này hầu như đều là. Chỉ là người bình thường không nhìn thấy mà thôi. "

Hương Vũ nhìn chăm chăm lộ diện hướng phía trước mở, "Liên quan tới quý hồn truyền thuyết, đương nhiên là có rất nhiều. Bất quá, ta còn tưởng rằng phần lớn chỉ là khoa học kỹ thuật không phát thông suốt thì sản phẩm. Làm cái thế giới này khoa học kỹ thuật càng phát ra thông suốt y học vượt tiên tiến, những vật này liền sẽ càng ít đâu. Nghĩ không ra thế mà thật có thể gặp được. "

Huyết Ngọc ngữ khí bình thản, "Chỉ sợ hoàn toàn tương phản. Đời sống vật chất càng là giàu có đủ loại quái dị quỷ sự tình ngược lại thì càng nhiều. "

Nàng ngừng một chút nói tiếp, "Sinh hoạt điều kiện càng tốt, lòng người ngược lại càng là tham lam, bản thủ đồ vật thì càng nhiều. Dục vọng rục rịch vượt thịnh, tà mị Võng Lượng thì càng nhiều. Bản chính là cái này thế giới quy luật người làm sao lại cho rằng bọn họ biến thiếu đi. "

Hương Vũ cái này là hỏi một vấn đề, "Vật kia nếu như ta mặc kệ nó. Sẽ có vấn đề gì không? "

Huyết Ngọc, "Trong vòng hai tuần sẽ có người chết. "

Hương Vũ thở hắt ra nói là, "Xem ra thật lợi hại. "

Huyết Ngọc, "Đủ khả năng vẫn là quân một chút a. Nói những thứ này nửa đồ vật thân thể có nhiều luyện chế đan dược và đồ vật vật liệu. "

Hương Vũ có chút hào hứng nói là, "Những này ác linh thân thể đều có bảo sao? "

"Có có, có không vậy, muốn nhìn vận khí của bọn nó. " Huyết Ngọc, "Những này bị chúng ta xưng là hoang hồn, bọn chúng đa số thông linh. Mặc dù bởi vì khi còn sống chấp niệm, phần lớn không thể di động quá xa. Nhưng đem nơi đó một số có linh tính vật phẩm tìm tới chiếm làm của riêng năng lực vẫn phải có. "

"Cái kia cũng không tệ. "

Ban đêm cùng Tô Tiểu Thanh chia tay về sau. Hương Vũ lập tức trở về đến gian phòng của mình bắt đầu tu luyện.

Thân thể đeo món kia ngủ điệp thời điểm, cơ hồ lại không ngừng tự động tụ tập cùng dung nạp chân khí.

Lúc này ngồi ở trên giường, bắt đầu tu luyện. Trừ mình ra thu nạp chân khí, còn có càng dồi dào chân khí theo ngủ điệp bên trên phóng xuất ra.

Bọn chúng theo Hương Vũ khí hải luồng khí xoáy còn quần hấn bắt đầu vận chuyển.

Người tu chân trong tu luyện, thiếu thốn nhất nhưng thật ra là tụ lại có chất lượng chân khí.

Thu nạp thuộc về để bản thân sử dụng ngược lại có nhiều dư lực. Hách kiểm minh tu luyện < thương ướng chân khí > có chân khí lại thu nạp không được, ngược lại là hiếm thấy ví dụ.

Cái này mai ngủ điệp cơ hồ bao giờ cũng đều đang hấp thụ chân khí cũng chiết xuất thu nạp. Đối với tu chân ý nghĩa không cần nói cũng biết.

Gấp đôi chân khí tâm bỏ liên tục không ngừng.

Sáng ngày thứ hai, làm Hương Vũ lần nữa mở hai mắt ra thời điểm.

Nét mặt của hắn là ngạc nhiên, "Tiến độ tu luyện, so tưởng tượng còn tốt hơn không ít. "

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Đàm luận

Mặc dù bỏ ra càng nhiều thời gian đang thu nạp bên trên. Nhưng dư thừa chân khí nơi phát ra, nhất định liên tục không ngừng.

Tiếp lấy mấy ngày, tiến độ vẫn như cũ kinh người. Hường Vũ cơ hồ hoàn toàn đắm chìm trong mỗi một đêm trong tu luyện.

Ngày thứ ba là thứ sáu. Buổi sáng Hường Vũ nghỉ ngơi.

Vì lẽ đó tu luyện lâu một chút. Đến buổi sáng lúc mười giờ đói bụng mới dừng lại.

"Xem ra cần phải sớm một chút đặt trước chế đan lô, luyện thành 'Tránh cốc đan' mới được. " hần hiện trên tay có hơn 3 vạn khối. Mấy ngày nay cũng ở trên mạng điều tra một số tư liệu. Nhưng là có được hần cần có đặc chủng thanh đồng bán hàng qua mạng cơ hồ không vậy.

Những này bán hàng qua mạng đại đa số là làm những cái kia chùa miếu hoặc điện thờ của đạo sĩ buôn bán. Dừng chính là hiện đại đồng thau. Nhiều khi chỉ là làm dáng một chút để cho người ta thấp hương thôi. Những này cùng Hường Vũ yêu cầu thực sự cách biệt quá xa.

Hần gần nhất dự định đi một chuyến tiệm bán đồ cổ gió êm dịu thủy cửa hàng, nhìn xem biết đánh nhau hay không nghe được những cái kia có đặc thù thanh đồng tài liệu lão điểm.

Sau khi rời giường xoát răng.

Đi qua Tô Tiểu Thanh cửa ra vào thời điểm. Lại nghe được bên trong có nhân.

Bình thường lúc này, Tô Tiểu Thanh lúc này hần là đã ra ngoài làm công đi.

Cô nương này vô cùng chăm chỉ. Đồng thời đánh ít nhất tam phần công. Một ngày này, nàng lại tựa hồ như ngủ ở nhà cảm giác.

Hường Vũ ở nơi đó hơi sừng sốt một chút về sau, mãnh liệt bắt đầu gõ cửa.

Cái kia đồng đồng đồng âm thanh, lớn ngay cả dưới lầu hành lang bên trên đi ngang qua người, cũng nhin không được ngẩng đầu nhìn.

Sau năm phút, Tô Tiểu Thanh mới tới mở cửa.

Nàng sắc mặt tái nhợt. Như là sinh bệnh nặng.

"Làm sao rồi. . ." Tô Tiểu Thanh có chút hữu khí vô lực nói là.

Trông thấy là Hường Vũ, nàng thối lui đến bên giường tọa hạ. Cái kia trắng nõn vẻ mặt vài bông áo ngủ dán vào nàng cái kia lồ lờn tinh tế thân thể bên trên.

"Ngươi đêm qua lại từ trên con đường kia đi? " Hường Vũ có chút nhú mày. Hần sờ đi gõ cửa, là bởi vì nghe được Tô Tiểu Thanh hô hấp âm thanh không đối.

Tô Tiểu Thanh hai tay ôm vai sắc mặt trắng bệch tựa hồ đang suy nghĩ gì vấn đề, ". . . "

Hường Vũ, "Ngươi đêm qua chừng nào thì bắt đầu ngủ? "

Tô Tiểu Thanh, "Hon chín điểm. . . Trở về đi ngủ. . . "

"Ngươi nhìn một chút mấy giờ rồi. "

Tô Tiểu Thanh quay đầu nhìn một chút bên giường đồng hồ, "Đã mười giờ rồi! ! " nàng nhảy dựng lên, "Ta đến muộn! "

Phổ thông người bình thường giấc ngủ thời gian bình thường là tám giờ. Ngủ đến lâu một chút mười giờ. Nàng cho đến bây giờ đã ngủ gần mười ba giờ. Đây đã là mười phần không hợp thói thường.

"Ta. . . Ta bình thường lúc ngủ ở giữa đều rất ngắn. . . Làm sao sẽ. . . Ta đến muộn! " nàng trừng trừng mắt tìm y phục của mình.

Hường Vũ, "Đã giúp ngươi chỉ qua đường. Ngươi tại sao phải từ nơi này có vấn đề địa phương đi đâu? "

"Ta. . . "

Trên thực tế, lợi bắc lộ phía nam. Không chỉ là khoảng cách giống nhau, hơn nữa bên kia đèn đuốc sáng trưng. Ban đêm ở nơi đó chơi nhân rất nhiều, nhân khí rất vượng. Người bình thường, đặc biệt là tiểu cô nương, ở loại này trong đêm bản năng đều hần là theo bên kia đi mới đối.

Tô Tiểu Thanh ánh mắt có một chút điểm lấp lóe, nàng do dự một chút về sau nói là, "Ngươi nói là ta ngủ được quá lâu cùng con đường kia có quan hệ. . . " nàng giật cả mình.

Hương Vũ, "Người sẽ chết. "

Hai người trầm mặc một giây, Hương Vũ hỏi như vậy, "Tại sao không phải theo chỗ ấy đi không thể? "

Tô Tiểu Thanh do dự một chút, "Kỳ thật ta vốn là ở lợi bắc lộ phía nam 'Chỉ tôn quốc tế' đi làm. Nơi đó tiền lương cũng phải cao một chút. Ta hiện tại một tháng bốn ngàn ngàn, lúc ấy ở nơi đó một tháng chỉ ít có hơn năm ngàn. "

Hương Vũ trong lòng biết khẳng định có vấn đề, "Đã xảy ra chuyện gì sao? "

Tô Tiểu Thanh ôm đầu gối ngồi vào trên giường mình, đem rớt cằm đặt ở khuỷu tay mình bên trên, "Ta ở KTV tiếp khách ca hát. " nói đến đây, nàng dừng lại một chút, ". . . Người không lại bởi vì cái này xem thường ta đi? "

"Sẽ không. " Hương Vũ, "Thế nào? "

Tô Tiểu Thanh ngẩng đầu dùng cái kia đôi mắt to nhìn xem Hương Vũ nói là,

"Ta một mực kiên trì bán nghệ không bán thân. Kỳ thật sẽ làm một chuyện này là bởi vì ta tạm thời cũng không có cái gì quá tốt làm việc. Trong nhà lại thiếu tiền. "

"Vì lẽ đó người khác xem chúng ta thời điểm, ánh mắt cuối cùng sẽ là lạ. "

"Trước kia ở chỉ tôn quốc tế thời điểm. Có không ít khách nhân muốn động tay động chân với ta. Nơi đó bảo bọc trắng từ Bao Nha Kha, rất có thể trấn được trận lại có hậu trường. Vì lẽ đó cũng không ai dám thật ép buộc ta ra sân khấu. "

Nàng nói đến đây, thở dốc một hơi, "Nhưng vấn đề là. . . Cái kia Bao Nha Kha chính mình lại muốn động ta. "

"Hắn đã cứu ta mấy lần trận. Sau đó liền nói với ta muốn ta báo đáp hắn. Còn nói muốn học tập ngoại ngữ. "

"Ta nhất lúc mới bắt đầu coi là chỉ là. . . Ai biết hắn đem ta gọi đến trong phòng đi về sau, liền muốn chiếm hữu ta. Lúc ấy ta phản kháng rất kịch liệt, hắn xấu hổ thành giận, nói là hắn ở mảnh đất này bên trên, muốn động người nào không động được? Nữ nhân đều nịnh bợ muốn hướng trong ngực hắn chui, nói là ta không biết điều. Muốn đề ta ở mây xanh thành phố lẫn lộn ngoài đời không nổi. "

"Ta cũng là bị ép bất đắc dĩ, vì lẽ đó liền đi ăn mánh khác đi hiện tại cửa ca. Tiền lương bây giờ ít đi không ít. Nhưng ta không dám tiếp tục theo chỉ tôn quốc tế cửa ra vào đi. Bao Nha Kha bản tiếng, tìm tới ta liền đề ta đi làm gà. . . "

Hương Vũ, "Người như thế trốn tránh sớm muộn cũng là muốn bị phát hiện a! "

Nàng ừ một tiếng, nhẹ gật đầu, "Một chuyện này cũng không phải kể lâu dài. Ta cũng muốn sớm một chút đổi nghề, nhưng là bây giờ khó tìm việc. Ta tình huống hiện tại làm đến một tháng về sau. . . Liền đủ tiền nộp học phí. Ta. . . Ta ban ngày đi trong miếu cầu cái phù. Nhìn xem có thể hay không có tác dụng. "

Hương Vũ trầm mặc một chút, "Người đừng từ chỗ nào đi. Ta đi chỉ tôn quốc tế nhìn xem có thể hay không quản điểm nhân sự a. "

"Người? " Tô Tiểu Thanh nhìn xem hắn, "Người có thể quản loại chuyện này? ? "

Hương Vũ, "Thử một chút a. "

Khỏi cần phải nói, cuối cùng không thể nhìn nàng cô nương đi chết đi. Mặc dù nói hiện tại hắn không thể đi quản cái kia trên công trường hoang hờn sự tình.

Nhưng người sự tình hắn vẫn có thể quản.

Hương Vũ đoạn thời gian gần nhất thực lực tăng nhiều về sau. Vẫn muốn tìm người đánh nhau. Cái kia cái gọi là chỉ tôn quốc tế Bao Nha Kha, xem ra là cái đánh nhau đối tượng.

Hắn đem ý nghĩ này cùng thức hải bên trong Huyết Ngọc nói, đối phương thế mà rất đồng ý, "Thu thập nhiều một số kinh nghiệm chiến đấu, cũng không có gì chỗ xấu. Đương nhiên, chính người cũng phải chú ý, dĩ người tình huống hiện tại, là không thể đối kháng quốc gia cùng quân đội. Vì lẽ đó ra tay tận lực không cần Chỉ Nhân liều mạng. Nếu như nhất định phải giết người, liền không thể lưu lại bất luận cái gì nhược điểm. "

Hương Vũ, "Ta rõ ràng. Kỳ thật cũng chính là đánh nhau mà thôi. " nhiều khi đánh nhau ngoại trừ là một loại bạo lực hành vi bên ngoài, cũng là một loại kinh tế hành vi.

Nói đơn giản một chút, những cái kia ở bên ngoài lẫn lộn nhân. Ngoại trừ chân chính dân liều mạng bên ngoài. Đại bộ phận là có gia nghiệp biết tính sổ.

Bọn hắn những này trắng từ. Nếu như người thường xuyên đi đánh. Hắn lại không làm gì được người. Đi ra giảng hòa cũng là tất nhiên.

Vì lẽ đó loại chuyện này đối với Hương Vũ mà nói. Quản một tay cũng không có cái đại sự gì.

...

Một ngày này Lý Dur Minh ban đêm ở chỉ tôn quốc tế mời uông bác chơi một chuyến.

Gần nhất bỏ ra hay chút thời gian chịu nhận lỗi. Máy ngày nay cuối cùng đem hấn hồng tốt.

Đêm

Mười điểm. Uông bác rồi đi về sau, lý dư minh mượn cái kia cổ này sức lực một lần nữa trở về mướn phòng.

Chỉ tôn quốc tếKTV sinh ý đang tại nóng này bên trong.

Nhà này tọa lạc tại nam bắc hai con đường vị trí chỗ tốt nhấtKTV, là trên con đường này đắc ý nhất chỗ.

"Tiên sinh, ngươi một vị? "

Có một cái có chút không hợp nhau tuổi trẻ thân ảnh xuất hiện ở chỉ tôn quốc tế cửa ra vào nơi tiếp đãi.

Hướng Vũ, "Ta có việc muốn tìm bọn các ngươi nơi này Bao Nha Kha đàm luận. "

Cái kia lĩnh ban nùng trang nữ sắc mặt người thay đổi một chút, có thể là cảm thấy Hướng Vũ thái độ rất bất thiện. Nàng trông mắt trên dưới đánh giá Hướng Vũ.

Hướng Vũ lúc này xuyên qua, một kiện HắcT lo lắng, cái kia quần jean. Cùng học sinh bình thường không có gì khác biệt. Tăng thêm mặt dài đến lại vô cùng non

Cho nên nàng ánh mắt bên trong có một chút ý cười chợt lóe lên. Nàng ở buổi chiếu phim tối bên trong đợi qua thời gian mười mấy năm. Một chuyến này thấy qua sự tình quá nhiều. Lặng đầu thanh thì càng nhiều.

Uống say đến đánh nhau. Ăn phải cái lỗ vốn đến báo thù. Thậm chí thích nơi này tiểu thư, khóc hô hào muốn cưỡng ép lôi đi không cho bán. Mỗi tháng liền sẽ đụng mấy lần trước.

Hướng Vũ đáng vẻ trực tiếp để cho nàng coi hấn là thành loại người này.

Đương nhiên, nàng loại này khéo léo nhân cũng không có khả năng trực tiếp liền trở mặt, "Ngươi chờ một chút a. "

Sau đó liền tiến vào.

Lý Dur Minh đưa tiễn uông bác về sau, chính mình cùng huynh đệ của mình ở bên trong tiếp tục này lấy. Lúc này có cái đi nhà xí tiểu đệ trở về. Tiến đến hấn trước mặt hơi nhỏ vừa nói, "Dur Minh, ta thấy được nhất người quen tại cửa ra vào dường như muốn gây chuyện. "

"Người quen? Người nào nha? "

"Dám ở chỉ tôn quốc tế nháo sự. Cái này gan rất lớn nha! "

Cửa ra vào.

"Ngươi tìm chúng ta Bao Nha Kha ca, có chuyện gì? "

Hướng Vũ trước mặt là một người mặc áo sơ mi bông, trên cổ buộc lên dây chuyền vàng nam nhân. Hấn một bên xĩa răng một bên hỏi câu nói này. Người này khả năng gần nhất thức đêm quá có bao nhiêu đốt đuốc lên, cái mũi đỏ rực.

Hấn loại vấn đề này hiển nhiên không vậy đem Hướng Vũ để vào mắt.

"Ta là muốn cùng Bao Nha Kha đàm luận. Ngươi thật giống như không phải hấn a. " Hướng Vũ nhàn nhạt nói là.

"Hắc, Bao Nha Kha ca là ai? Ngươi muốn nói chuyện gì, liền cùng ta đàm luận. "

Hướng Vũ cần sự tình, hiển nhiên không là hòa bình lấy đàm luận tốt.

Vì lẽ đó ở tiếp theo trong nháy mắt. Bùm một tiếng một quyền đánh tới cái kia áo sơ mi bông cái mũi đỏ bên trên.

Người kia rên khẽ một tiếng. Hai tay ôm cái mũi ngổ xuống. Có huyết theo hai tay của hấn hờ ra chảy ra.

"Ta chủ yếu là như thế đàm luận. Ngươi có thể đem hấn tự mình kêu đi ra cùng ta trò chuyện sao? "

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Tư cách

Cái này ngồi chồm hổm trên mặt đất gia hòa nước mắt cùng nước mũi cùng máu mũi chảy xuống ròng ròng.

Hương Vũ hạ thủ thời điểm cũng không có có hạ quá nặng, vì lẽ đó áo somi hoa vẫn là thanh tỉnh.

Hắn ở ngồi xồm hai giây về sau, liền đứng lên tru lên chạy.

Toàn bộ chí tôn quốc tế KTV, cơ hồ trong nháy mắt, như là địa chấn đồng dạng chấn động.

Vô số dồn dập tiếng bước chân ở hội sở từ trên xuống dưới truyền đến.

Lý Dư Minh lúc này, đã ở hội sở lầu hai phòng quan sát bên trong. Hắn nhận thức nơi này một người quản lý, vì lẽ đó đi cửa sau tiến vào.

Từ lần trước lời đài sự tình sau. Hắn đã trong trường học trầm mặc vài ngày. Bất quá trong lòng tức giận cùng hận ý chỉ có tăng lên chứ không giảm đi.

Cũng chính bởi vì hắn đối với Hương Vũ sự tình không có có thành công. Gần nhất bị ép chạy về đến cùng uông bác làm quan hệ.

Làm một người tự cho là , có thể cao cao tại thượng. Lại lại bị ép cụp lại cái đuôi mà đối nhân xử thế thời điểm, hắn oán hận cuối cùng là phi thường hừng hực.

Lúc này khóe miệng của hắn ở có chút hướng lên vênh lên, "Hương Vũ cái này thổ báo tử còn thật sự cho rằng hắn đánh khắp thiên hạ vô địch thủ đây."

Bên cạnh hắn đi theo tiểu đệ của hắn cũng ở nói thầm, "Người này lớn bao nhiêu can đảm đâu. Dám đến nơi đây nháo sự. Chí tôn quốc tế tay chân có đại mấy chục người đây."

Lý Dư Minh khẽ mỉm cười, "Đại khái là cái đuôi vênh lên trời." Từ xưa đến nay, song quyền nan địch tứ thủ. Cái này chí tôn quốc tế cũng không phải chỉ có bốn tay, bốn mươi tám tay đều có địa phương. Người thế mà đơn thương độc mã đánh vào đến?

Trên lời đài. Cái kia là một đối một giao thủ. Lại có trọng tài. Loại địa phương này không có có nhiều như vậy công bằng có thể giảng. Chớ nói chi là người ta có vũ khí, coi như người võ công cho dù tốt, không sợ dao phay?

Vì lẽ đó hắn nói tiếp, "Ta còn thực sự muốn nhìn tiểu tử này bị u đầu sút trán a!"

Chí tôn quốc tế trong đại sảnh. Trang trí dùng guồng nước ở cốc cốc vận lấy thủy.

Lầu trên lầu dưới gần hai mươi người đang ngó chừng Hương Vũ.

Bao Nha Kha cũng không có có trước mặt người khác xuất hiện. Hắn lúc này ở trên lầu, nghe áo sơ mi bông nói chuyện đồng thời, đã có nhân đem hiện trường video dùng di động điều qua đưa cho hắn nhìn.

Hương Vũ dáng vẻ nhìn tựa như cái này hai mươi tuổi học sinh.

Vì lẽ đó hắn mắng một câu, "Con mẹ nó người cũng quá phé đi. Thế mà bị loại học sinh này đánh. ?"

Áo sơ mi bông che mũi, "Vâng, Bao Nha ca. Ta là không ngờ tới hắn cùng lên đến liền động thủ a!"

Hắn dẫn tới Bao Nha Kha bên cạnh mà mấy người đại hán cùng một chỗ cười to. Cái này áo sơ mi bông vốn chỉ là Bao Nha Kha một cái đặc lực huynh đệ đường đệ.

Dựa vào quan hệ tiến đến, người này làm việc không quá bền vững dựa vào, lại có chút nhát gan sợ chết. Vì lẽ đó bình thường cũng là nơi này bọn con đồ chỗ xem thường người.

Áo sơ mi bông che mũi nói là, "Thế nhưng là ta thù này đến báo nha. Không thể để cho người nói: Đến chúng ta chỗ này ép trắng tử, lại nghênh ngang rời đi nha."

Bao Nha Kha, "Đi. Ta hôm nay có khách quý ở chỗ này. Chính người dẫn người đi giải quyết đi. Tới như thế một học sinh, liền để ta xuất mã, ta cũng

quá không đáng giá."

Áo sơ mi bông mất lộ vui mừng, "Vâng, cái kia ta lập tức liền dẫn người đi." Người này cũng không quen đánh nhau, lúc này cáo mượn oai hùm mang theo một đám người đi khi dễ nhân, hẳn rất tình nguyện.

Cái kia Bao Nha Kha phía sau mấy cái huynh đệ áo sơ mi bông đi ra ngoài, "Tiểu tử này lại muốn được sắt."

...

Hương Vũ địa trước khi đến tác qua một số công khoa. Bởi vì Tô Tiểu Thanh ở chỉ tôn quốc tế làm qua. Vì lẽ đó hẳn đại khái ngáy to Bao Nha Kha có thể sẽ ở vị trí.

Lúc này hẳn hướng lầu hai đi.

Cái kia cái mũi đồ áo sơ mi bông đã chạy ra ngoài. Hẳn đứng ở lầu hai lan can bên cạnh, "Đám cùng lão tử động thủ. Hôm nay nếu không hủy đi người cái cánh tay chân, ta quản người gọi cha."

Cái kia lầu một trong đại sảnh đã có hơn hai mươi tên côn đồ theo bốn phương tám hướng vây tới.

Hương Vũ đem những này nhân, làm không khí.

Hắn chậm rãi đi lên phía trước một bên nói là, "Cái này cũng không cần. Ta chỉ là tìm Bao Nha Kha đàm luận chút chuyện. Nhi tử liền không thu."

Cái kia chung quanh bọn côn đồ một trận cười.

Áo sơ mi đồ mặt đồ bùng lên gào thét,

"Đều thất thần làm gì đánh cho ta a! Chơi hẳn!"

Lúc này trên lầu phòng quan sát bên trong, Lý Dư Minh cũng ở hưng phấn kêu to bên trong, "Đánh, đánh chết cái này ranh con! !"

Trong đại sảnh Hương Vũ, kỳ thật không có chờ đối phương động thủ, hẳn liền đã động thủ trước.

Bởi vì đầu bậc thang tên côn đồ kia ngăn cản con đường của hắn.

Tất cả mọi người gầm rú lấy, muốn chen chúc xông lên ngăn miệng.

Hương Vũ một cái xông quyền đã ở trước mặt hẳn ba bước xa một cái trên cánh tay vãn long mở lấy bụng tiểu mập mập lưu manh trên bụng.

Người kia ô một tiếng, giống một cái bị đánh bay bóng chày hướng về sau vọt vào thang lầu lan can bên trong. Những cái kia dùng đá bạch ngọc cột bị đâm đến ào ào.

Loại khí thế này khiến cho là bốn phía bọn côn đồ thân hình vì đó cứng lại.

Cái kia bị Hương Vũ đánh bay nhân ngã xuống đất lại không động tĩnh. Người này khối đầu không nhỏ, có thể bị dạng này một quyền đánh bay ra ngoài, có thể nghĩ Hương Vũ lực lượng lớn đến bao nhiêu.

Ở tất cả mọi người ngây người mà hai giây về sau, áo sơ mi bông hét rầm lên, "Đánh nha cho lão tử đánh nha! Nhiều người như vậy? Tại sao phải sợ hẳn một cái!"

Trên thực tế, trên lầu giám sát trong sảnh Lý Dư Minh gọi tiếng cùng hẳn là giống nhau, "Nhiều người như vậy, còn thất thần! !"

Trong đại sảnh, kịp phản ứng bọn côn đồ gầm rú lấy chen chúc mà tới.

Hương Vũ đón người nhào lên liền là một cước, người kia bị đường bị đá bay rớt ra ngoài.

Hắn đi lên phía trước, nhìn chỉ là đi bộ nhân nhả. Tiện tay nhất quyền nhất cước đem những cái kia nhào lên lưu manh đổ nhào ra ngoài.

Không người là kẻ địch nổi. Chỉ cần cùng hắn soi mặt liền bị đánh ngã trên mặt đất.

Hơn hai mươi người không đến tam phút đã đổ một nửa.

Hương Vũ cũng đã theo thang lầu đi đến lầu hai.

Hắn chỉ là hướng trên lầu đi tìm người, vì lẽ đó một đường hướng lên.

Những cái kia vây quanh đánh hẳn người không có có người có thể để hắn dừng lại nửa bước.

Đến loại thời điểm này, coi như cái kia áo sơ mi bông lại thể nào không thức thời. Cũng đã thấy rõ, trước mặt người này không phải người bình thường.

Người này lợi hại đến mức kinh người. Hơn hai mươi người gốc rễ không đủ hấn đánh.

Còn lại hầu như tên côn đồ cũng không dám lại hướng lên vọt lên. Bọn hấn chỉ dám theo sau từ xa Hường Vũ, cầm trong tay vũ khí của bọn hấn.

Cái kia áo sơ mi bông nguyên bản đứng ở thang lầu trên miệng, lúc này nhìn thấy Hường Vũ đi lên. Hấn hai chân run lập cập lui về sau, "Người... Người..."

Trên lầu phòng quan sát bên trong Lý Dư Minh bên người tiểu đệ đang thán phục, "Cái này. . . Cái này. . . Gia hỏa này cũng quá lợi hại!"

"Đáng sợ nha. Nhìn rất khinh một quyền, đánh lên đi nhân liền không đứng dậy được."

Cái kia tiểu đệ quay đầu lại hỏi Lý Dư Minh, "Dư Minh... Gia hỏa này chiến thắng phụ thể. Hôm nay xem ra chí tôn quốc tế, làm không tốt cũng lưu không được hấn nha!"

Bị nhân đánh tới cửa, cường ép chơi nổi. Cái này chí tôn quốc tế bên trong tay chân nhiều người như vậy, thể mà một chút biện pháp đều không có.

Lý Dư Minh thì sắc mặt có chút biến thành màu đen, theo Hường Vũ đánh đến bây giờ, hấn đã không nói thêm gì nữa, lúc này đánh giá thấp một câu, "Chưa hấn không có cách nào. Chí tôn quốc tế sẽ không chỉ có này một ít bản sự."

Trên thực tế lúc này, trên lầu người tiếp khách Bao Nha Kha đã đã bị kinh động.

Ở vừa mới, các tiểu đệ của hấn bị đánh đến sói chạy quý gào thời điểm. Đã có nhân thông tri hấn.

Chí tôn quốc tế lầu hai. là xa hoa phòng, giá cả so lầu một muốn quý gấp ba.

Vì lẽ đó nơi này cũng so dưới lầu muốn xa hoa được nhiều, vách tường cơ hồ toàn bộ đều là màu hoàng kim tường giấy. Làn lá sàn nhà cũng là màu vàng. Khiến cho đến tất cả nhìn tựa như tiến vào hoàng kim hoàng cung.

Bao Nha Kha mang theo bên cạnh mình bảy tám cái đặc lực tay chân đi ra. Ngay tại đầu này hoàng kim trên lối đi thấy được Hường Vũ.

Cái này có chút hơi đầu mọc ra đại răng hô nam nhân, "Người biết người làm như vậy có kết cục gì sao?" Người này gấp mặt về sau căn bản là không có có nói chuyện ý tứ, ngược lại giờ cầm hỏi một câu như vậy.

Hường Vũ, "Không biết. Nhưng ta có thể biết kết quả của người là cái gì."

Bao Nha Kha cười hắc hắc.

Hường Vũ, "Ta là bởi vì một người bạn sự tình tới."

Bao Nha Kha đứng thẳng một chút vai, "Đừng nói với ta những này, ta không hứng thú nghe. Người cho rằng, người có tư cách cùng ta đàm luận?"

Hường Vũ cười, "Ta đương nhiên có tư cách."

Bao Nha Kha muốn cười tiếp theo trong nháy mắt, Hường Vũ người đã như cùng một cái bóng tiến vào bị bảy tám người, hộ ở giữa vòng tròn bên trong Bao Nha Kha.

Bao Nha ca phản ứng kỳ thật vẫn là rất nhanh. Nhưng khi hấn kịp phản ứng thời điểm, cũng chỉ tới kịp dùng hai tay, bắt lấy cái kia nắm vuốt hấn yết hầu tay.

Hường Vũ cũng không có có cùng hấn nói chuyện, mà là mang theo cổ của nó, từ trong đám người đem hấn xách đi ra. Về tới chính mình vừa mới chỗ đứng.

Bao Nha Kha ca ở trong tay của hấn, giống như là một bộ y phục.

Một người coi như lại không biết, làm người đối mặt tuyệt đối lực lượng thời điểm. Cũng sẽ cảm giác được loại kia áp bách tính sợ hãi.

"Có chuyện cố gắng nói là, có chuyện cố gắng nói..." Bao Nha ca hai tay nắm lấy Hường Vũ tay. Đã không có vừa rồi khí thế.

Hường Vũ, "Hiện tại cảm thấy ta có tư cách sao?"

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Đại ca

Cái kia bên cạnh, Bao Nha ca tám cái đắc lực tiểu đệ. Đầu có chút rét run. Vừa rồi Hạng Võ xông lúc tiến vào, tốc độ thực sự quá nhanh. Trong bọn hắn có nhân kịp phản ứng. Nhưng là đợi đến các nàng kịp phản ứng thời điểm, Hạng Võ đã kéo lấy Bao Nha Kha đi ra.

Đối với lúc này Hạng Võ tới nói, những người này phản ứng tựa như là một cái chậm nửa nhịp động tác.

Làm người thấy hắn đến thời điểm không có phản ứng, muốn tránh ra. Thế nhưng là, hắn đã bắt lấy người. Làm người muốn ngăn cản hắn rời đi thời điểm, có thể hắn cũng đã rời đi.

Đây cũng không phải là người bình thường có thể hiểu được phạm vi. Có chút đồ mờ hồ lạnh.

Trên lầu, phòng quan sát bên trong.

Lý Dư Minh tiểu đệ, "Hồng. Gia hỏa này, xem ra hôm nay muốn toàn thân trở lui."

Lý Dư Minh mặt tái nhợt bên trên có chút lạnh cười, "Người nghĩ đến quá đơn giản. Hắc đạo đi không thông suốt. Vậy liền đi bạch đạo. Chí tôn quốc tế ở chỗ này lẫn lộn lâu như vậy, nếu như chỉ là dựa vào người trong hắc đạo. Đã sớm nên xong đời."

"Ngài là nói là?"

Lý Dư Minh lúc này nhàn nhạt nói một câu, "Chí tôn quốc tế phía sau hậu trường rất cứng. Người biết, thanh vân thành phố cục trưởng cục công an là ai chăng?"

"Chẳng lẽ, là cái này chí tôn quốc tế lão bản?"

"Dĩ nhiên không phải." Lý Dư Minh thừa nước đục thả câu về sau nói là, "Người ta là quan. Làm sao có thể chính mình chạy đến làm ăn."

"Cái đó là."

Lý Dư Minh khước môi vênh lên, "Nhưng người ta lý xuân thịnh cục trưởng, cũng có thân thích. Mặc dù không phải cái gì đại quan, nhưng tại cái này mây xanh thành phố, không sai biệt lắm liền là thổ hoàng đế. Nói câu không dễ nghe, tình trường tới đều chưa hẳn có bọn hắn dễ dàng."

Lầu hai hiện trường.

Hạng Võ lúc này cư cao lâm hạ nhìn xem Bao Nha ca, làm vận chuyển chân khí thời điểm, người này ở trong tay của hắn tựa như một kiện chơi đùa, "Người bây giờ có thể đoán được người sẽ có kết cục gì sao?"

Hắn nói chuyện ở giữa, tay trái ngả vào trên tường. Cái kia treo một cái trang trí dùng song kiếm, đình một tiếng lộn xuống một cây lưỡi kiếm xuống tới.

Kiếm kia vốn chỉ là trang trí, là dùng hợp kim titan một thể thành hình. Nhưng ở Hạng Võ trên tay, liền cùng hái được một cây que gỗ mà.

Bị Hạng Võ nắm ở trong tay Bao Nha ca sắc mặt đã có chút phát vàng, sớm mất vừa rồi khí thế, "Ta... Huynh đệ, người thả lỏng một điểm.. Kỳ thật chúng ta cái gì đều có thể nói..."

Hướng Vũ, "Bây giờ nghĩ xong hay nói chuyện?"

Bao Nha Kha ca nhìn xem Hướng Vũ, trong tay chỉ kia lưỡi kiếm, hai tay giờ lên nói là, "Náo lớn... Cũng không tốt kết thúc. Chúng ta cố gắng nói một chút..."

Lúc này thông đạo một bên khác trong bao sương, bỗng nhiên truyền tới một âm thanh, "Người nào ngu như vậy? Dám ở cái này giường oai nha."

Cái kia bị Hướng Vũ xách ở trên tay Bao Nha Kha nghe được câu này về sau, giật cả mình. Hắn liếc mắt hướng phía sau trong phòng nhìn thời điểm. Nghe được bên trong có người nói, "Lý thiếu gia, bên này loạn. Ngài tạm thời đừng đi ra."

Bên trong có cái nghe có chút quen tai tuổi trẻ âm thanh, "Bao Nha Kha, người chỗ này có chuyện gì ta còn không thể nhìn xem nào nhiệt?"

Cái kia Bao Nha Kha ở bên ngoài đầu đây là mồ hôi, nghĩ thầm xem ta náo nhiệt, vẫn là xem ai náo nhiệt.

Trong lòng cũng ở cấp bách, làm sao điện thoại báo cảnh sát còn không có đã thông sao!

Trong phòng kia ngăn đón lý ít đang khuyên, "Nhìn ngài nói. Cái này còn không phải các ngài sản nghiệp. Kha lão đại là sợ cái này quá loạn, để ngài bị thương. Hôm nay tiểu tử này đặc biệt có thể đánh. Quay đầu ta phải nghĩ biện pháp ở bạch đạo bên trên cho hắn toàn bộ nghiêm trọng."

Lý thiếu gia, "Vậy ta thì càng đến nhìn một chút. Cái này có thể dừng mãnh phi thường tới trình độ nào."

Nói xong đẩy cửa đi vào ra,

Cái kia bị xách ở trên tay Bao Nha Kha kêu to, "Lý thiếu gia, ngài đừng tới đây. Còn có báo động hay chưa?" Cái này người của Lý gia mặc kệ là vị nào, ở hắn cái này bị thương dù sao không dễ nhìn.

Cửa bên nào tiểu đệ, "Đã báo cảnh sát."

Mặt khác Lý Dư Minh đang theo dõi trong phòng, cũng đang suy đoán bên trong, "Lý Tán Thành nhà người, ta không quá nhận thức. Không biết cái này người tới là vị nào. Xem ra hôm nay chuyện này, không có khả năng thiện."

"

Cục trưởng thị công an cục. Loại này chức quan nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ. Nhưng nói là muốn ở mây xanh thành phố, hắn xem như một tay che trời, một tay che địa nhân vật.

Lý Dư Minh cười, "Cường long muốn đầu địa đầu xà. Cái này là thoải mái nhất, hắc hắc..."

Hắn đang ở nghĩ như vậy thời điểm.

Cái kia trong đại sảnh lại xảy ra biến hóa, Lý thiếu gia, "Đại ca, ngài ở chỗ này? ? Là ngài đây!"

Hương Vũ nhìn ra nhân về sau, cũng có chút giật mình, làm nửa ngày là hắn nha!

Lý Huy.

Liên là cái kia ở hoa điều chợ nhìn đồ thạch trẻ tuổi suất ca.

Hương Vũ, "Làm sao cái này là sản nghiệp của người?" Tâm hắn muốn, cái này thoát nhìn là cái hoàn khổ hai đời. Lại có cái lớn như vậy tràng tử. Không thể xem thường nha!

Cái kia ăn mặc phạm nghĩ triết người trẻ tuổi, "Ho khan, xem như thế đi."

Lúc này vừa mới gọi điện thoại tiểu đệ chạy tới nói là, "Lão đại. Cảnh sát lập tức tới ngay."

Cái kia Bao Nha Kha, vẫn không nói gì, Lý Huy lên tiếng nói là, "Đừng kêu cảnh sát, đừng kêu cảnh sát. Cái này là người một nhà."

Hắn khiến cái này nhân sừng sốt một chút về sau, lập tức bắt đầu trở về gọi điện thoại.

Trên lầu phòng quan sát Lý Dư Minh cũng đang ngăn người. Đây thời gian biến hóa có chút lạ thường.

Lý Dư Minh, "..."

Bên cạnh hắn tiểu đệ, "Dư Minh, cái kia Lý thiếu gia làm sao quản Hạng Vô gọi đại ca a?"

Lý Dư Minh, "... " Lý Tán Thành cháu trai nhận thức Hương Vũ cái này đưa gà rán com. Hắn là thế nào đều không nghĩ ra loại chuyện này.

Hạng Vô hôm nay tới mục đích. Chỉ là vì giải quyết vấn đề. Hiện tại đỡ đã đánh, có thể giải quyết vấn đề đương nhiên là giải quyết vấn đề.

Hắn thuận tay đem Bao Nha Kha đẩy đi ra. Cái kia vừa mới bị hắn nắm vuốt cổ gia hỏa ngay cả đánh hai cái lão đảo mới trở lại trong đám người đứng vững.

Lý Huy đi đến ở giữa, "Bao Nha Kha. Cái này là ta tân nhận một cái đại ca."

Cái kia răng hô có chút sắc mặt trắng bệch. Vừa mới mệnh treo tay người khác cảm giác sẽ không quá tốt. Nhưng Lý thiếu gia đều để đại ca. Hắn còn có thể thế nào.

Một bên nhào nặn cổ gât đầu nói, "Đại ca."

Lý Huy tiếp lấy cùng Hương Vũ giới thiệu nói là, "Cái này là Bao Nha Kha, chúng ta chỗ này nổi danh ngoan nhân."

Cái kia răng hô nhéo nhéo cổ của mình nói là, "Ngoan nhân thì khỏi nói. Đại ca so ta ác hơn nhiều. Cái này là lũ lụt vọt lên miếu Long Vương... Cũng là người trong nhà đầu." Hắn một cái ở bên ngoài lẩn vào, tự nhiên biết rõ mượn gió bẻ măng. Chớ đừng nói chỉ là Hường Vũ nếu là Lý thiếu gia đại ca. Cái kia bạch đạo bên trên khí lực nhưng không dùng được.

Còn lại cũng chỉ có Hắc đạo lực lượng. Vấn đề là vừa mới sự thật đã chứng minh, hắn đánh bắt quá trước mắt cái quái vật này. Vì lẽ đó nên cúi đầu thời điểm lập tức cúi đầu.

Lý Huy cũng cười, "Người xem một chút, người một nhà cùng người một nhà đánh nhau. Một hồi cho đại ca mời rượu bồi tội."

Bao Nha Kha ở một bên cười bồi, "Đại ca xác thực rất có thể đánh. Ta hơn năm mươi cái huynh đệ, ngay cả hắn cái bên cạnh đều ngăn không được." Cái này thay đổi miệng, hắn lập tức đem Hạng Võ vừa mới đánh nhân số tăng thêm gấp đôi.

Lý Huy, "Đại ca, khó được ngài hôm nay tới, chúng ta đi ăn bữa cơm đi."

Hường Vũ khoát tay áo, "Mời khách sự tình tới nay mà nói. Ta hôm nay tới là thật có chuyện gì."

Bao Nha Kha sắc mặt có điểm quái dị. —— hắn người này làm chuyện xấu làm hơn nhiều. Đến cùng chỗ nào đắc tội trước mắt cái này thái tử, chính hắn kỳ thật gốc rễ không có có phở. Nếu quả như thật là đại phiền toái, hắn coi như phiền phức lớn rồi.

Nhưng bây giờ trước mắt vị này, thế mà thành Lý thiếu gia đại ca, không cúi đầu là không được, vì lẽ đó lập tức tư thái thả thấp hơn, "Đại ca, ngài nói. Tiểu đệ có cái gì không phải, ngài một mực giáo huấn." Lời này đem chính hắn trở thành Hạng Võ tiểu đệ. Đối phương nếu là thật muốn giáo huấn tự nhiên cũng sẽ không quá mức phẫn.

Hường Vũ nghĩ thầm, một hồi này thời gian liền thành thật như vậy, "Đầu đuôi vốn chính là muốn hàn huyên với người một chút, kết quả người không muốn gặp. Bằng không từ đầu tới nhiều chuyện như vậy."

Bao Nha Kha, "Đứng, đứng, là..." Một bên kéo căng thân thể. Nghĩ thầm: Vị này tâm ngoan thủ lạt, theo vừa mới đến bây giờ, dưới tay hai mươi mấy người, bị đánh là bất tỉnh nhân sự. Thật không biết là cái gì nghiêm trọng sự tình.

Hường Vũ, "Ta biết một cô nương gọi Tô Tiểu Thanh. Trước kia ở các người cái này làm công."

Hắn nói đến chỗ này, cái kia Bao Nha Kha mới xem như thở phào nhẹ nhõm, "Ai nha, đại ca, ngài là vì nàng nha ~!"

Lý thiếu gia nhíu mày, "Làm sao người biết? Đến cùng chuyện gì xảy ra? ?"

Bao Nha Kha hai tay mở ra nói là, "Cái này. . . Thật là một cái xinh đẹp cô nàng, chưa nói. Bất quá đại ca, ta thật không động tới nàng nha!"

"Tiểu cô nương này đáng đáp thủy linh. Đang đi học còn muốn đọc nghiên cứu sinh, vì lẽ đó tìm chúng ta chỗ này tới làm. Ta liền cho nàng nhiều mở chút tiền lương. Người biết chúng ta bên này nhân, có mấy cái trình độ văn hóa cao. Vì lẽ đó ta liền muốn đề cao đề cao, tìm nàng học tập một chút ngoại ngữ nha... Kết quả nàng liền chết không theo. Ta thật là không có dụng nàng nha! Nàng về sau không phải đi rồi sao? Tại sao lại xảy ra chuyện rồi?"

Hường Vũ, "Nàng rất tốt. Ta chính là nói với người một tiếng, nàng là người của ta."

"Vâng vâng vâng... Là của ngài nhân. Ta đã hiểu." Hắn trầm tĩnh lại, nói chuyện cũng trôi chảy rất nhiều, "Đại ca, nàng là người của người. Kia chính là ta chị dâu. Không dám nói là khác, liền là mây xanh thành phố cái này cùng một chỗ. Người nào cũng không thể đụng nàng."

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Ăn chơi thiếu gia phiền não

Hường Vũ nhẹ gật đầu, "Có người câu nói này là được rồi."

Báo nha khoa, "Tin ta, tin tưởng ta. Huỳnh đệ ta đi ra lẫn lộn nhất giảng nghĩa khí."

Lý Huy lúc này đi ra hoà giải, "Đại ca, báo nha khoa người này xác thực rất giảng nghĩa khí. Hắn nói sẽ không di chuyển liên nhất định không biết. Cho huỳnh đệ cái mặt mũi, chúng ta đi ăn một chút gì đi."

"Hành."

Kỳ thật mấy ngày nay Lý Huy đang tại tìm Hường Vũ.

Cầm trong tay hắn Hường Vũ điện thoại. Nhưng là một mực không dám đánh cho hắn. Chủ nếu là bởi vì Hường Vũ trước đó đã từng đã nói với hắn, gần nhất bề bộn nhiều việc.

Vì lẽ đó hắn mấy ngày nay mới có thể ở cái này cùng một chỗ hòa với chơi. Hôm nay gặp mặt cũng coi như cho cái mặt mũi. Cũng đúng lúc mở miệng.

Hai người thế là tiến vào phòng.

Lý Huy mở một bình Remy Martin. Hường Vũ trước kia cao trung thời điểm KTV, quán bar tới số lần cũng nhiều. Chỉ là về sau, gia đình điều kiện không xong, cũng liền không có tới.

Đương nhiên, nhân vì những thứ khác người thái độ vẫn đề. Hắn đối với loại địa phương này trở nên có chút chán ghét lên. Cũng là một trong những nguyên nhân.

Hắn ngồi xuống về sau đưa tay ngăn lại, Lý Huy gọi nữ nhân bồi rượu động tác.

"Có cái gì sao sự tình hai chúng ta liền một mình chuyện vẫn đi. Nhiều người không tốt." Hắn cũng nhìn ra được, Lý Huy không nghi ngờ là có chuyện.

"Ai, tất nhiên đại ca nói như vậy." Lý Huy ra hiệu một chút mang theo nữ hài tiến đến mục mục tang. Nữ nhân kia lập tức mang theo những cô nương này đi ra.

Thuận tay đóng cửa lại.

Trong phòng an tĩnh lại.

Lý Huy bung chén rượu hướng Hường Vũ phương hướng xê dịch tới gần nói là, "Đại ca, là như thế này. Ta đây... Kỳ thật người nhìn kỹ một chút, ta chính là cái chơi bởi lẽ lừa dối người." Hắn ngược lại là thẳng thắn.

Hường Vũ không hiểu rõ hắn muốn nói cái gì, vì lẽ đó chỉ là nhìn xem hắn.

Lý Huy, "Kỳ thật, không dối gạt ngài nói. Ta ở bên ngoài, lẫn vào vẫn được. Người khác coi ta là dễ hành. Thế nhưng là ở trong nhà của chúng ta nha, ta là bị người coi thường nhất. Vì lẽ đó ta một mực rất muốn có chút thành tựu."

Hường Vũ, "Nơi này không phải sản nghiệp của ngươi sao?"

"Ai, đại ca, cái này nếu là sản nghiệp của ta, ta cần phải như vậy phiền sao? Nơi này là trong nhà của ta sản nghiệp, người hiểu không? Cha ta, nhiều nữ nhân..."

"Có chút đã hiểu."

Lý Huy tựa hồ nói đến chính mình phiền lòng chỗ, lập tức tựa ở ghế sofa trên lưng, "Ta cũng liền so với bình thường nhân cường một điểm. Mỗi tháng 10 vạn tiêu vật. Nhưng cái này đủ hoa sao?"

Hường Vũ kém chút nâng cốc nôn ở trong chén. Nghĩ thầm ngài một tháng 10 vạn tiền tiêu vật. Cái này thả tại người bình thường thân thể, cái kia đã là tương đương có tiền đi.

Nhưng là, Lý Huy lại tại tiếp tục tổ khổ, "Sinh ở chúng ta loại này gia đình, là tương đối thống khổ." Loại lời này mặc cho ai đều sẽ cảm giác cho hắn ở nói bậy.

Đương nhiên hắn muốn cảm thấy như vậy, Hạng Võ cũng không thể không nên nói không phải. Vì lẽ đó hắn cũng dựa vào ở trên ghế sofa nghe người này vô nghĩa.

"Gia gia của ta Lý Tấn Thành là hải sản đại vương. Thế nhưng là hải sản nghề này, đều bị gia tộc bọn ta lũng đoạn, ta cũng không làm được. Ta cũng không thể mỗi ngày đi mua Bì Bì tôm đi."

"Cái khác ngành nghề đây? Phạm là có thể bước chân, trong nhà chúng ta đám người kia cũng sớm đã giao thiệp. Ta cũng không cách nào tranh đi. Mỗi tháng liền lấy 10 muôn lần chết tiền, cái này sao đủ ta hoa nha. Đã xài hết rồi, liền phải tìm ta mấy cái kia tỷ muốn. Mỗi lần đều các loại quả trách, so mẹ ta còn? ? Lắm điều!"

Hắn tựa ở ghế sofa dựa vào hai mắt nhìn trần nhà, "Ai không muốn làm chút thành tích nha. Nhưng chúng ta nhà bạch đạo bên trên thế lực, cũng

không phải thật tốt bao nhiêu. Ta Nhị bá cũng bắt quá chỉ là cái cục trưởng công an. Nếu là hần quan nhi làm được lại lớn một chút, ta còn có thể làm chút gì... . . . Ai, nổi thống khổ của ta người bình thường không có thể hiểu được."

Hần rất thống khổ nằm ở nơi đó tới lui trong tay trong ly thủy tinh rượu nhỏ.

Hương Vũ trong lòng vẫn đang suy nghĩ, người cái này đều tính thống khổ? ? Người khác nếu là người loại điều kiện này, nằm mơ đều có thể cười ra tiếng.

Nói thật ra, liền xem như Hương Vũ trong nhà có tiền nhất thời điểm. Hương Vũ cũng không có có giống như thế tiêu sái qua, một tháng có 10 vạn tiền tiêu vật.

"Đại ca, ta lần này tìm người đây.

Không phải là vì cho gia gia của ta tặng lễ sự tình. Là một cái khác sự tình." Hắn bắt đầu nói là chính sự.

Hương Vũ, "Há, người nói."

Lý Huy ngồi dậy hướng phía trước tới gần Hương Vũ nói là, "Trước đó không lâu, YN bên đó đây, ra một khối đồ thạch. Nghe nói là màu tím phi thúy liệu đội bán. Chất ngọc nặng 546 kg, nửa tấn đây. Đây chính là một khối đại ngọc."

Lúc đó ở YN bên kia vào tay giá tiền là 28 vạn. Thế nhưng là vỡ xuống khối ngọc này nhân không dám am hiểu. Hắn đem vật liệu đá chà xát một cái bên cạnh về sau, cái kia lộ ra ngoài, màu tím pha lê chúng.

"Hắn tiếp lấy liền đem khối này chất ngọc, lấy ra lại đấu giá. Lúc ấy đập chính là 2 700 ngàn."

Hương Vũ, "Cái này 28 vạn lập tức liền lật ra gần mười lần."

Lý Huy trò chuyện khối đồ thạch mắt sáng lên, hắn ngồi thẳng nói là, "Đúng vậy a. Gấp mười lần! Cái này cảm tới hàng người đầu hắn trở lại mây xanh nha. Lại đang trên tảng đá chà xát hai cái cửa sổ. Ngài đoán làm gì?"

Hương Vũ mỉm cười, "Có thể nước."

"Đúng. Cũng là tím pha lê không đầu. Điều này nói rõ cái gì? Tảng đá kia bên trong thế nhưng là một khối đại ngọc!"

"Nhưng người kia, sắp đến đầu lại không dám am hiểu. Đại ca ngài biết rõ đồ thạch, một đao nghèo một đao giàu một đao xuyên vải bố. Vì lẽ đó người này lại muốn đem tảng đá kia lấy ra đấu giá."

"Có nhân đoán chừng qua. Ngọc này hiện tại muốn đập ít nhất đến hai ngàn vạn."

Hương Vũ, "Lại tăng gần mười lần."

Lý Huy, "Đúng vậy a. Thế nhưng là giới cao như vậy. Chúng ta cũng không dám một nhà ăn vật này. Liền muốn mấy người hùn vốn lên vỡ xuống cái này đồ vật, đánh cược một keo."

"Mỗi người theo tỉ lệ xuất tiền. thắng chúng ta mọi người theo tỉ lệ chia tiền. Thua lỗ, chúng ta tất cả mọi người thua thiệt."

"Đương nhiên, chuyện này là muốn mời ngài đi chương chương nhần."

"Trong tay của ta bây giờ có thể gạt ra tiền, cũng chính là mấy trăm thanh vạn. Ngài biết rõ ta —— nguyệt quang tộc. Đem có thể tìm tiền đều tìm."

"Chuyện này nếu là đánh cược thua lỗ, ta đằng sau cái này hay thời gian mấy năm chỉ sợ đều phải ăn chay."

"Ai, ta mấy cái kia tỷ, còn chạy đến gia gia của ta vậy đi cáo trạng. Bọn hắn hiện tại đối với ta ý kiến thật lớn. Người giúp ta chương một lần mất. Ta ra 10 vạn. Thắng đồ thạch, ta theo tỉ lệ cho người chia hoa hồng. Ta kiếm lời bao nhiêu cho người một nửa, thế nào?"

Hương Vũ làm ra do dự dáng vẻ, trên đời chỉ vì chuyện tiền..

Lý Huy gặp hắn do dự, "Đó là cái rất không tệ phòng đấu giá. Còn có không ít phong thủy, đồ cổ, pháp khí loại hình đồ vật đấu giá. Đại ca, ngài coi như là đi chơi một chuyến. Dù sao tất cả phí tổn ta túi, mặc kệ có được hay không mặt khác cho ngài 10 vạn."

"Còn có nhân đấu giá pháp khí?"

"? Đào sâu? Đó là kẻ có tiền đi chỗ ngồi. Hiện ở cái này thế đạo. Vượt người có tiền, càng sợ chết. Vì lẽ đó phong thủy pháp khí loại hình, gần nhất những năm này đều đập điên rồi."

Nói đến pháp khí, Hương Vũ, ngược lại là có chút hứng thú, "Được thôi. Chuyện lúc nào?"

Lý Huy nghe được hắn nói như vậy, hưng phấn đứng lên, "Ngài đồng ý!"

Hắn cao hứng nói là, "Thời gian liền là ngày mai. Ta một mực đang do dự muốn hay không gọi điện thoại cho ngài. Sợ quấy rầy ngài. Ngài nếu là thích hợp đi với ta, vậy liền quá tốt rồi." Hắn nói đến đây, trong ánh mắt, tràn đầy hưng phấn.

"Được thôi." Đi một chuyến 10 vạn, thấy chút việc đòi cũng không tệ.

"Ta ngày mai liền đến nơi này tới. Người phái người đến nơi này tiếp ta đi."

"Ai, được rồi."

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Kha lão đại cam đoan

Nói đến đồ cổ.

Hương Vũ bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện, hắn cần đặt hàng đan lô, cần một số đặc chế thanh đồng.

Hắn hiện tại tiến độ tu luyện không sai. Trùng kích đại cực cảnh là rất có hi vọng. Đương nhiên một cái vấn đề khác là cảnh giới càng cao, trùng kích chỗ tổn hao năng lượng cũng càng lớn, thời gian cũng càng dài.

Mà ở Huyết Ngọc trông được đến ghi chép, cũng cho thấy lần này trùng kích thời gian chỉ sợ so với một lần trước cao hơn không chỉ một lần. Kỳ thật xông quan thì độ khó, hắn là có lòng tin phục vụ khách hàng.

Nhưng là, từng có mấy lần trước xông quan thì ăn uống ngủ nghỉ kinh nghiệm. Hắn đặc biệt hi vọng sớm luyện ra "Ích cốc đan". Không cần làm ăn uống ngủ nghỉ sự tình quan tâm.

"Nếu là phong thủy đồ cổ loại hình, không biết có hay không có thứ ta muốn hoặc là vật liệu."

Những vật này Hương Vũ chính hắn, chưa hắn cảm được bình tĩnh chủ ý. Đến lúc đó cũng làm cho đề Huyết Ngọc hiện trường nhìn một chút.

Ban đêm về đến nhà về sau.

Tô Tiểu Thanh một ngày này lại cũng không có đi trực ca đêm.

Hương Vũ về đến nhà, mở cửa thời điểm. Nàng đang trong phòng khách, hơn nữa mới vừa từ cái ghế đứng bên cạnh lên.

Cái này dáng dấp rất giống là ly tiểu cô nương lúc này hốc mắt có chút biến thành màu đen. Hiển nhiên nàng gần nhất nghỉ ngơi thật không tốt.

Nàng mấy ngày nay hắn là bị tình cảnh của mình giày vò quá sức. Làm một người lý tưởng, gặp được không cách nào giải quyết hiện thực bề gãy lúc. Người thông khổ là rất khó tưởng tượng.

Trên thực tế, trong hiện thực. Đại bộ phận ung thư bệnh hoạn người, phát tác trước đó cũng đã có to lớn tâm lý ba động.

Lòng người gánh vác cùng tư tưởng đối với người tạo thành tổn thương là phi thường to lớn.

Hương Vũ ở sơ trung thời điểm, bạn học cùng lớp bên trong có một cái quan nhị đại. Bình thường là cái phi thường người cười mở. Về sau phụ thân của hắn bởi vì nhận hối lộ mà bị nắm.

Vén vén chỉ là tam ngày thời gian, cái kia nguyên bản tóc đen nam hài, tóc từ Hắc biến hoa râm, sau cùng biến thành màu tuyết trắng.

Hương Vũ lên trung học đệ nhị cấp thời điểm, mặc dù tao ngộ qua gia đình tai nạn, nhưng dù sao cha mẹ còn ở bên người, tâm lý bị thương kém xa này.

Tô Tiểu Thanh đứng ở nơi đó nhìn xem Hường Vũ ánh mắt muốn nói lại thôi. Mặc dù hôm qua Hường Vũ đối với nàng hứa hẹn qua, đi giúp hắn giải quyết chỉ tôn quốc tế KTV vấn đề.

Nhưng Hường Vũ dù sao chỉ là nhất một học sinh. Hơn nữa còn là một cái đưa thức ăn ngoài. Những lời kia Hường Vũ mặc dù nói.

Nhưng là nàng cũng không có có thật tin tưởng hoặc là nói nàng cũng không có có trông cậy vào.

Thế nhưng là bày ở trước mặt nàng vấn đề lại làm cho nàng hết sức thống khổ. Nàng muốn muốn tiếp tục đào tạo sâu, thế nhưng là gia đình điều kiện không cho phép, lúc này ngay cả mình cố gắng làm công đều không được. Thậm chí ngay cả quỹ đều cùng với nàng đối nghịch.

"Hường Vũ..." Nàng nói như vậy.

Hường Vũ vào cửa sau lại đổi giày, nghe tiếng quay đầu nhìn xem nàng.

Cô nương nói là, "Người đừng đi chỉ tôn quốc tế, cái chỗ kia không phải chơi vui. Ta buổi tối nhìn người không có có trở về một mực đang lo lắng... Người không có chuyện liên tốt."

Hường Vũ nhìn xem hắn, "Sự tình đã giải quyết. Người về sau không cần lo lắng người kia."

Tô Tiểu Thanh sùng sốt một chút, "Người nói... . . ?"

Hường Vũ, "Ta đã cùng chỉ tôn quốc tế cái kia bạo răng kha tán gẫu qua. Hắn thái độ rất tốt, về sau sẽ không lại chọc giận người. Người có thể yên tâm theo chỉ tôn quốc tế cửa ra vào đi."

Tô Tiểu Thanh hoàn toàn không tin Hường Vũ nói lời, "Người. . . Đừng nói giỡn. Hường Vũ ta ban đêm lo lắng muốn chết, còn một mực đang tự trách. Ban ngày người nói như vậy thời điểm, ta đang nghĩ ta chuyện của mình, lúc ấy không có có hướng sâu bên trong nghĩ. Loại kia ở bên ngoài lẫn lộn người, nào có tốt như vậy nói chuyện..."

Hường Vũ mỉm cười, "Ta nói là sự thật, cùng hắn trò chuyện cái ngày mà thôi. Người kia thật đáng hoàng, mà nói nói chuyện hắn sẽ đồng ý."

Tô Tiểu Thanh cười khổ nghĩ thầm, người ta lớn như vậy lão bản lại có hậu trường. Làm sao có thể nghe người nhất cái học sinh.

Nàng thế là nói là, "Hường Vũ người đừng xen vào chuyện này nữa. Ta đã chuẩn bị từ chức, khả năng này là mệnh của ta... Ta không muốn liên lụy người khác."

Hường Vũ nhìn nàng cũng không tin, nghĩ thầm vội vàng ta giúp, người hoàn toàn không tin, cái này vội vàng coi như giúp không.

Hắn tiếp lấy đưa di động lấy ra bấm một số điện thoại.

Cầm điện thoại di động vang lên mấy giây về sau, tiếp thông. Hường Vũ, "Uy, Bao Nha Kha?"

Đối diện truyền tới âm thanh tương đương cung kính, "Há, nha, đại ca nha. Có chuyện gì?"

Hường Vũ hướng Tô Tiểu Thanh bên cạnh đi, "Liên là trước kia nói cho người sự kiện kia. Ta đã cùng với nàng giảng. Thế nhưng là nàng không tin người." Hắn nói chuyện khẩu khí có chút lạnh lẽ.

Bên kia Bao Nha Kha âm thanh lập tức vội vàng lên, "Ai nha, đại ca, ngài nhưng phải tin tưởng ta..."

Lúc này Hường Vũ, đã đem điện thoại đưa cho Tô Tiểu Thanh.

Vì lẽ đó Tô Tiểu Thanh cũng đang nghe trong điện thoại di động âm thanh.

Bao Nha Kha, "... Đại ca, đại ca, ta ở bên ngoài lẫn lộn, nói chuyện cũng coi như nhất ngôn cửu đỉnh. Sau này chỉ cần là ở lợi bất lộ cái này một khối. Ai dám đụng nàng, liền là sống mái với ta. Ta nhất định cam đoan hắn nhất cộng lòng mạng cũng sẽ không thiếu..."

Ở hán dạng này cam đoan âm thanh bên trong, Tô Tiểu Thanh con mắt ở tòa sáng. Nàng là nhận thức bạo răng đập âm thanh.

Thật sự là người này uy hiếp đe dọa đem nàng bức đi.

Mà hiện ở trong điện thoại người này, cung cung kính kính, vâng vâng như như. Hơn nữa một mực quán Hường Vũ gọi đại ca.

". . . Đại ca, ngài mới nói, nàng là của ngài nữ nhân. Nàng liền là đại tẩu của ta. Đại ca, ngài nói với nàng, về sau vẫn là đến ta cái này tới làm được rồi. Ta lân cận bảo hộ, nếu như nói có cái nào ma cà bông mà vừa nghĩ cách, ta lập tức đem hắn tháo thành tám khối..."

Hắn nói đến đây, Tô Tiểu Thanh mặt có chút đỏ lên ngược mắt nhìn Hường Vũ.

Hường Vũ đưa di động tiếp đi qua, "Tốt, nàng đã nghe được. Về sau nàng ở lệ bất lộ an toàn, ta tìm người."

"Ài, ài, đại ca, ngài yên tâm, ngài yên tâm. Bất quá đại ca, ngài tốt nhất vẫn là khuyên hấn đến ta chỗ này tới làm. Tiền lương ta cho ngài trưởng gấp đôi." Hấn cũng là sợ hãi. Sợ Tô Tiểu Thanh, một người ở địa phương khác xảy ra chuyện, bị tính tới trên đầu của hấn.

Hương Vũ, "Loại chuyện này đi, vẫn là từ chính ngài quyết định đi!."

Bao Nha Kha, "Đúng, đúng, đúng."

Điện thoại cúp máy về sau, Tô Tiểu Thanh vẫn còn không thể tin được trạng thái bên trong.

Ngài ngẩng đầu nhìn Hương Vũ, từ trên xuống dưới dò xét, có chút khó có thể tin cảm giác.

Hương Vũ cười khẽ với ngài, "Sự tình đã giải quyết. Còn có, cái kia Bao Nha Kha nói là muốn cho ngài trưởng gấp đôi tiền lương. Chính ngài suy tính một chút."

Tô Tiểu Thanh cúi đầu suy nghĩ một chút nói là, "Không cần, hấn chỉ cần không đến quấy rối ta là được rồi."

Hương Vũ nghĩ thầm - cô bé này thật đúng là tâm rất không tệ, không tham lam.

"Sớm một chút nghỉ ngơi đi." Hương Vũ trở về gian phòng của mình.

Tô Tiểu Thanh mặt có chút hồng hồng, "...". Trên thực tế đến lúc này, ngài vẫn có chút không tin. Bất quá cái kia trong điện thoại quả thật là bảo rằng kha âm thanh tuyệt đối sẽ không sai.

Nhiều năm như vậy, ngài lần đầu tiên nghe được Bao Nha Kha nói chuyện có khách khí như vậy, như thế khúm núm. Tuyệt đại bộ phận ấn tượng dưới, người này đều vô cùng hung ác lại cường thế.

"Dạng này người, thế mà đối với Hương Vũ là thái độ như vậy... .."

Hấn cảm thấy cái này mới vừa vào cửa niên đệ thân thể tựa hồ tràn đầy thần kỳ.

Ngài tại nguyên chỗ ngồi nửa ngày mới trở về phòng. Bất kể thế nào giảng. Ngài xem ra sau này không cần lại từ đầu kia đáng sợ nhất trên đường đi.

Cũng không cần lại lo lắng, bị Bao Nha Kha uy hiếp.

...

Sáng ngày thứ hai 7 giờ rưỡi.

Hương Vũ rời giường rửa ráy. Loại kia đấu giá hội tất nhiên danh xưng có phong thủy cùng pháp khí, như vậy thì phải thật tốt đi xem một cái.

Câu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Đại nhân vật

Loại này đấu giá hội người tham dự, phần lớn là một số có tiền người có thân phận. Bình thường tới nói một người có tiền có thể. Như vậy đối với hấn mà nói, chuyện trọng yếu nhất, khả năng cũng chỉ còn lại có sống lâu trăm tuổi.

Có câu chuyện xưa gọi, thiên kim chi tử tọa bất thù đường. Ý tứ nói đúng là, kẻ có tiền sẽ không ngồi ở kia loại khả năng sẽ rút xuống mảnh ngói dưới mái hiên mặt.

Bởi vì mệnh quá quý giá.

Mà tất nhiên mệnh rất quý giá, liền tự nhiên mà vậy, liền càng muốn hơn trường mệnh.

Loại thời điểm này các loại kỳ kỳ quái quái đồ vật sẽ xuất hiện. Cái gì tông giáo, phong thủy, pháp khí, tín ngưỡng loại hình đều sẽ xuất hiện.

Cái gọi là kinh tế càng phát ra thông suốt, sự kiện quý dị càng nhiều tà mị Võng Lượng vượt thịnh, cũng cùng những người có tiền này hành vi có quan hệ lớn lao.

Đối với Hường Vũ mà nói. Đi thấy chút việc đòi nhìn một chút tình huống. Thậm chí có thể nói lấy tới một chút đồ vật, là rất có cần phải.

Sáng sớm ngày thứ hai, hân đón xe đi lệ bắc lộ.

Nói như vậy, KTV các loại buổi chiếu phim tối sinh ý. Đầu là buổi tối mới là mùa thịnh vượng, ban ngày cũng là đã khuya đã khuya mới mở cửa.

Nhưng hôm nay Hường Vũ đi thời điểm, chỉ tôn quốc tế cửa đã mở.

Tại cửa ra vào nghênh đón nàng vẫn là hôm qua, ban đêm sớm nhất tiếp đãi hân cái kia lĩnh ban nữ nhân.

Cùng đêm qua thái độ hoàn toàn khác biệt. Nàng lúc này cười hai mắt còn như nguyệt nha, "Tiên sinh, ngài tới rồi. Lý quản lý đã sớm ở trên lầu chờ đây."

Trên mặt nữ nhân hóa trang rất đậm, đêm qua nhìn thấy thời điểm bởi vì tia sáng tương đối tối, vì lẽ đó cũng không phải là rõ ràng như vậy. Bây giờ nhìn lại nhất định liền cùng đêm điêm điêm xoát tường trang điêm thuật không có gì khác biệt.

Hường Vũ đối với loại người này trước ngạo mạn sau cung kính đáng vẽ, cũng coi như là nhìn nhiều hơn. Việc này không có để ở trong lòng, gật gật đầu liền tiến vào.

Đêm qua, trong đại sảnh làm hỏng đồ vật, đại bộ phận địa phương đã được thu nhặt rất sạch sẽ.

Lên lầu, cùng Lý Huy chạm mặt.

Lý Huy một ngày này ăn mặc phi thường tinh thần áo sơ mi trắng. Hân loại người này, bình thường là buổi tối tương đối sinh động. Buổi sáng ngủ đến mười một ta đốt lên giường.

Một ngày này có thể lên được sớm như vậy có thể thấy được hân là phi thường trọng thị chuyện này.

Nhìn thấy Hường Vũ về sau, rất cao hứng chào hỏi, "Đại ca, chào buổi sáng nè."

Hai người hàn huyền vài câu. Để Hường Vũ có chút ngoài ý muốn chính là —— cùng xe thể mà còn có một nam một nữ hai cái không quen biết người trẻ tuổi.

Hai người này một cái xuyên móc treo váy, một cái xuyên hũu nhân âu phục. Nhìn qua cũng là quần áo đắt thể nhân. Tuổi tác cùng Lý Huy tương tự.

Lý Huy hướng bọn hân giới thiệu Hường Vũ thời điểm, hai người cũng đều là một bộ xa cách đáng vẽ. Hường Vũ dứt khoát cũng không để ý đến bọn họ.

Cái kia trong đó nữ nói câu, "Đấu giá hội 9 điểm nửa mở bắt đầu, chúng ta sớm một chút đi thôi." Hai người bọn họ xuống lầu về sau.

Lý Huy ở phía sau cùng Hường Vũ nói là, "Ta đường ca cùng đường tỷ... Ba nàng cầm giữ nhà chúng ta tài chính đầu to. Vì lẽ đó ở tiện nhân kia suốt ngày một bộ thiếu thao tính tình."

...

Man thành đấu giá hội.

Loại này phòng đấu giá hiển nhiên là loại kia chi tiếp đội đặc biệt có tiền hoặc là người có thân phận loại hình.

Cửa ra vào ngừng lại xe trên cơ bản cũng là lao vút, Bingley một loại, ở giữa pha tạp lấy lẻ tẻ bảo mã, Lamborghini.

Lý Huy có nhà này phòng đấu giá thế khách quý. Hân đường ca đường tỷ không để ý tới hân, hân cũng lười chờ bọn hân.

Sau khi xuống xe cầm chính mình hộp băng Hường Vũ tiến vào phòng đấu giá.

Người ở bên trong rất nhiều, nhìn qua cũng là kẻ có tiền.

Phòng đấu giá nội bộ bày biện rất giống Châu Âu hoàng cung hoặc là giáo đường loại hình.

Nếu như không phải nhìn thấy cũng là đồng phương gương mặt người. Cùng tất cả mọi người không có có mang mặt nạ, Hường Vũ thậm chí sẽ hoài nghi, liền tiến vào một cái nào đó hoang dã Châu Âu yến hội.

Nội đình vào cửa địa phương thậm chí có đặc biệt kiểm tra vũ khí dụng cụ.

Tất cả tiến vào người đều phải tiếp nhận nghiêm mật kiểm tra. Sau khi vào cửa, Lý Huy nhanh chóng tìm được bọn hán ước định cẩn thận dự định hùn vốn đồ thạch quyết định bàn rượu.

Lý Huy đường tử Lý Thượng Mỹ cùng cái kia tượng đất đồng dạng đường ca chân sau đuổi tới.

Ngồi cùng bàn ngồi khác còn có ba vị.

Chủ động chào hỏi là một vị sáu bảy mươi tuổi người già. Lý Huy gọi là Giang lão bản.

Đó là một vị làn da nông rộng lão nhân. Nhìn thấy cảm giác của hán tựa như đem một tên mập bất thành linh giám béo quá độ. Hán cười thời điểm trên mặt da đặc biệt nhiều, cảm giác biểu lộ vô cùng phong phú. Thậm chí để Hường Vũ có dạng này một loại ý nghĩ —— khó trách người ta nói là, tiểu dung giống bông hoa nở rộ...

Lần này hùn vốn mua sắm đồ thạch sự tình, liền là Giang lão bản nói ra. Cái này thân người già theo Lý Huy nói là có bên trên 10 ức.

Bắt quá dùng tiền cực kỳ cẩn thận. Dùng Lý Huy tự mình lời nói nói: Lão đầu tử này cả một đời hẹp hòi lớp lớp. Một phần tiền sự tình đều phải tách ra thành hai điểm tiền tiêu người. Ta nếu là có hán có tiền như vậy đây. Liền tặng đá kia, ta tiện tay liền cầm xuống. Chỗ nào cần phải phiền toái như vậy.

Mà ở cái này Giang lão bản khía cạnh, cùng hán duy trì tam cái ghế dựa khoảng cách là một người mặc quần trắng cùng màu trắng giày cao gót mỹ nữ.

Đó là cái dáng dấp vô cùng xinh đẹp nữ hài. Nhìn qua cùng Hường Vũ tuổi tác tương tự.

Dáng người cực cao chọn, tơ trắng, chân mọc giống múa ba-lê diễn viên.

Cùng với nàng cao gầy tương đối nói hòa đương nhiên còn có nàng cao ngao.

Hường Vũ cùng với nàng gặp mặt về sau, có một loại cảm giác chính là cái này nữ hài, tựa hồ lúc nói chuyện không nhìn nhân, ưa thích vênh lên rút cằm. Dem lỗ mũi đối người.

Vì lẽ đó cùng với nàng lúc nói chuyện kiểu gì cũng sẽ cảm giác đến, dường như không phải miệng của nàng đang nói chuyện, mà là mũi của nàng đang nói chuyện (đương nhiên cái mũi của nàng cũng rất xinh đẹp).

Hường Vũ liền chỉ nhớ rõ cái này nữ gọi "Hạ Tri".

Trong ba người sau cùng một người là cái lão nhân. Một mực ngồi ở Giang lão bản phía sau. Nhìn có chút ốm đau bệnh tật cùng không quan tâm, tựa hồ đối với cái gì đều không có hứng thú.

Giang lão bản tiếp lấy cùng mọi người giới thiệu nói là, "Vị này Hạ lão, là ta thật vất vả mời tới chương nhân."

Hán nói như vậy, bên cạnh mấy người đều ồ một tiếng. Đều đang đánh giá hán.

Lý Thượng Mỹ đột nhiên hỏi, "Ngài họ Hạ, chẳng lẽ liền là Giang châu nổi danh chúc bằng hữu phương đại sư?"

Bên kia ốm đau bệnh tật lão đầu lại chỉ nhẹ gật đầu, không nói lời nào.

Giang lão bản lên tiếng hoà giải nói là, "Vị này Hạ lão, không thích nói chuyện. Hán chính là cái này tính cách."

Lý Thượng Mỹ mỉm cười khoát tay nói là, "Đã sớm nghe nói chúc đại sư bảo vệ thạch thành đại, bây giờ nhìn mới biết được, thật là như thế này." Cái này là Hạng Vô lần thứ nhất, nhìn thấy nữ nhân này cười. Nhìn người kia địa vị tựa hồ không nhỏ.

Giang lão bản, "Chúng ta hôm nay tới đây, chính là vì hùn vốn mua đồ thạch sự tình. Có chúc đại sư trấn thủ. Nắm chắc lớn thêm không ít."

Hán nói đến chỗ này hỏi Lý Thượng Mỹ, "Ta nghe nói các người cũng mời chương nhân. Làm sao không tới sao?"

Loại thời điểm này mời chương nhân, kỳ thật cũng có nhất định nguyên nhân là ở chỗ tương hỗ không tín nhiệm. Dù sao cũng là dùng tiền, mọi người cũng đều sẽ để phòng những người khác làm cục lừa gạt mình. Chính mình mời chương nhân nói chuyện đương nhiên càng thêm tín nhiệm.

Lý Thượng Mỹ, "Chúng ta mời Đông Giang nổi danh nhất tạ đại sư tới."

"Ồ ~." Dem lão bản hình miệng giống hoa cúc, "Ta lần này vốn cũng muốn mời hán. Kết quả chúc đại sư nói là có việc phân không được thân, không chịu ra mặt. Các người thế mà có thể đem hán mời đến bàn sự không nhỏ nha."

Lý Thượng Mỹ trên mặt biểu lộ có chút đắc ý, "Đó là tự nhiên. Bất quá, tạ đại sư xác thực hôm nay tương đối bận rộn, đợi lát nữa bắt đầu đấu giá. Hán mới có thể ra, hơn nữa ở chỗ này chỉ có thể ngồi cái mười phút đồng hồ."

Nàng nói đến đây, bên mặt nhìn một chút ngồi xa xa cái vị kia gọi Hạ Tri mỹ nữ chân dài, "Vị này đây? Người mời chương nhân là ai?"

Cái kia áo trắng mỹ nữ hai tay ôm ngực, "Ta chỉ là chơi đùa. Thắng, kiếm ít tiền lẻ. Thua, coi như ta làm việc thiện. Không cần phiền toái như vậy."

Cái này tam phương người bên trong. Duy nhất chính là nàng không có cho mời nhân. Xem ra đúng là kẻ có tiền.

Bởi vì Lý Huy cùng Lý Thượng Mỹ bọn hắn là đường huynh muội quan hệ. Vì lẽ đó bên cạnh mà Giang lão bản cũng liền không có hỏi nhiều nữa hắn mời không có mời chương nhân sự tình.

Kết quả Lý Thượng Mỹ lúc này đột nhiên hỏi, "Lý Huy, ngươi không phải nói ngươi mời một cái đặc biệt có thể nhìn ngọc đại nhân vật tới. Người đâu?"

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: đấu giá

"Lý Huy, ngươi không phải nói ngươi mời một đặc biệt có thể nhìn ngọc đại nhân vật tới. Người đâu?"

Nàng có chút vượt quá những người khác dự kiến. Bên cạnh Giang lão bản cũng là sững sờ, hỏi, "Các ngươi mời hai cái chương nhân!"

Phải biết chương nhân xuất mã, phí tổn không thấp không nói. Trọng yếu là, người ta chưa chắc sẽ nể tình. Chớ nói chi là loại thời điểm này mời chương nhân, chủ yếu là vì phòng ngừa người khác giờ trò lừa bịp. Người một nhà mời hai cái, hoàn toàn là lãng phí.

Lý Huy cùng với nàng đường tỷ quan hệ trong đó hắn là phi thường kém. Hắn lúc này giờ lên một chút đầu, "Còn cần ngươi nói là, bên cạnh ta vị đại ca kia là được."

"Bên người. . ." Lý Thượng Mỹ cùng bên cạnh bản tất cả mọi người ở trên bàn mấy người này trên mặt quét một lần sau cùng, mới miễn cưỡng rơi vào Hường Vũ trên mặt.

Phải biết Hường Vũ là cái dáng dấp phi thường giống học sinh người như vậy. Hắn hôm nay cũng chỉ là xuyên qua một kiện màu lam áo thun. Ở những người này ở trong góc rẽ không đáng chú ý.

Dạng này người cùng đại đa số người trong mắt chương nhân thể nhưng là thiên soa địa viễn.

Lý Thượng Mỹ, "Ngươi không phải là nói là vị này a?" Bởi vì lúc trước Lý Huy ở giới thiệu nói là sau hắn đường tỷ đường ca góc rẽ không có có cố gắng nghe, vì lẽ đó đến lúc này còn không biết Hường Vũ đến cùng tên gọi là gì.

Lý Huy, "Đúng vậy."

Ở hai giây về sau, tất cả mọi người ha ha ha tuôn ra đến một trận cười to.

Ngay cả cái kia một mực lời nói rất ít tơ trắng mỹ nhân nhi Hạ Trĩ cũng nhịn không được gương mặt tiếu dung.

Lý Thượng Mỹ cười che bụng, một bên cười một bên bang! Bang! Vỗ bàn.

Buổi sáng hôm nay Lý Huy cùng Hường Vũ cùng lúc xuất hiện. Nàng cùng lý nghệ thuật còn tưởng rằng cái này là Lý Huy bên người hồ bằng cầu đảng.

Kết quả không có có nghĩ đến cái này thế mà lại là hắn mời tới chương nhân, "Quá khôi hài, quá khôi hài, ngươi quá khôi hài. . ."

Bên cạnh nàng cái kia một mực như là cây lê mọc đều đường ca cũng cười toét ra miệng. Nhìn như cái đối với câu.

Hường Vũ dựa vào ghế hai tay gối lên cái ót lạnh lùng hỏi, "Làm sao các ngươi có quy định. Ta không thể cho Lý Huy làm chương nhân?"

Hắn để trên bàn mấy cái đang tại đại người cười tiếng cười nhỏ một chút.

Lý Thượng Mỹ mỉm môi khoát tay áo, "Có thể. Đương nhiên có thể."

Cái kia một mực ngồi ở bên cạnh nàng lý nghệ thuật lúc này bỗng nhiên lên tiếng hỏi, "Ngươi cái tuổi này, ngay cả tảng đá đều không nhận rõ ràng a?"

Hương Vũ lạnh lùng nói là, "Nhận không có nhận rõ không cần nói cho ngươi đi."

Cái kia đường ca ha ha hai tiếng, không có lại nói tiếp.

Khuong lão bản ngược lại là rất biết làm người, cười thành một đóa hoa mà nói, "Đồ thạch nha. Chủ yếu liền là một đánh cược chữ. Chỉ cần có tiền liền có thể tiến vào. Các vị mời dạng gì chương nhân là các vị tự do, chỉ muốn chính các ngươi tin được. Ngươi coi như ở chỗ này mời tên ăn mày cũng có người."

Lời nói này ngoài cười nhưng trong không cười, mang theo một cổ chế nhạo.

Lý Huy đang muốn phát tác. Trong đại sảnh đèn chột diệt.

Đầu giá hội trên đài hội nghị ánh đèn lập tức sáng lên.

Ăn mặc đồ tây đen nam chủ trì nhân trên đài gây nên khai mạc từ, "Các vị lãnh đạo, các vị quý khách, các nữ sĩ, các tiên sinh, buổi sáng tốt!"

"Hoan nghênh tham gia mạn thành công ty đấu giá cử hành đấu giá hội, ta gọi vàng bằng trình, quốc gia đăng kí đấu giá sư. Ta đăng kí hào 4203188, buổi đấu giá hôm nay do ta chủ trì."

"Chúng ta đấu giá ngon hết thấy có 1 3 hạng, đã công bố ở phát cho mọi người đấu giá trên tư liệu, kính thỉnh các vị nghiên cứu, đồng thời hoan nghênh các vị cạnh bán nhân nô nức tấp nập cạnh bán."

Người chủ trì bắt đầu đọc lời chào mừng thời điểm.

Hương Vũ cũng mượn trên bàn tiểu đèn bàn xem duyệt trên mặt bàn để đặt hôm nay đấu giá bề ngoài.

Cái kia trên đài đấu giá sư, "Hôm nay, chúng ta cho các vị đang ngồi khách quý mang tới kiện vật phẩm thứ nhất là chúng ta trấn điểm chi bảo ——XC định thu Thích Ca Mâu Ni tự mình gia trị giấu ngọc phật châu. Nó là từ quốc gia chúng ta Phật học đang giám định tâm quyền uy xem xét, tuyệt đối chính phẩm. Giá khởi đầu 500 vạn."

Đám người phía dưới có một chút điểm rối loạn cảm giác.

Bên cạnh Lý Huy nhỏ giọng nói là, "Cái này định thu Thích Ca Mâu Ni, là cái nhân vật nổi danh.

Theo như truyền thuyết đã sống hơn một trăm tuổi. Cũng có người nói hần có hai trăm tuổi. Bất quá có từng thấy hần người nói là mặt của hần còn giống hài nhi non. Không ít đại minh tinh cũng là hần mở đất dung đây."

"Hần gia trị qua đồ vật cũng là giá trên trời. Người ta quen biết bên trong, có hầu như người có tiền bỏ ra đại giới tiền." Lý Huy là ăn chơi thiếu gia. Nhận thức kẻ có tiền tự nhiên không ít.

Cái kia làm đấu giá người chủ trì, hiểu được người xem trong lòng. Lúc này đưa tay phóng tới tờ vàng ngọc châu trên cái hộp nói là, "Cái này mai phật châu, công hiệu vô cùng. Có thể tăng lên tiền vào khí, kéo dài tuổi thọ. Chỉ đem đề tay ở cái này bên cạnh, liền có thể cảm giác được thần thanh khí sáng. Mọi người có muốn hay không đi lên thử một lần?"

Bộ kia hạ lập tức có nhân nhấc tay. Đối với định thu Thích Ca Mâu Ni. Người biết rất nhiều.

Lúc này nô nức tấp nập lên.

Người chủ trì trong đám người điểm bảy tám tên đấu giá người đi lên.

Hương Vũ cùng Giang lão bản thể mà cũng ở trong đó.

Đối với Hương Vũ mà nói. Hần đối với ngọc có nhất định nghiên cứu. Đặc biệt là đoạn thời gian gần nhất vì luyện chế ngọc khí. Vì lẽ đó một mực đang Huyết Ngọc trông được tài liệu tương quan.

Hương Vũ cũng không có có áp sát quá gần.

Xa xa đã có thể trông thấy cái kia trên bàn ngọc châu, lẳng lặng địa nằm ở tràn đầy mật tông ký hiệu chất gỗ đỏ trong hộp.

Hạt châu kia có cực kì nhạt nhất tia Linh khí. Nếu như nói là có cái gì đặc biệt công hiệu, chỉ sợ sẽ là đang nói đùa.

Đi Hương Vũ tới nói, hần lúc này trong tay luyện chế cái kia một kiện ngọc khí. Hiệu quả chỉ sợ so cái này cường một ngàn lần cũng không chi.

Đương nhiên thứ này đối với người bình thường cũng có thể tạo được tác dụng nhất định. Mặc dù nói cũng không thể để người bình thường trực tiếp trở

thành cao thủ.

Nhưng là chân khí tu bổ, khiến cái này nhân kéo dài tuổi thọ. Thiếu sinh tật bệnh. Lại là hết sức rõ ràng sự tình.

Hơn nữa, nếu như chỉ là vì kéo dài tuổi thọ, thiếu sinh tật bệnh.

Hương Vũ gần nhất biết đến luyện chế ngọc khí bên trong, liền có không ít. So trước đó luyện chế cái kia một cái ngũ điệp, muốn đơn giản hơn nhiều. Hiệu quả so với loại này cái gọi là pháp châu không biết cường hãn gấp bao nhiêu lần.

Nhưng là, đối với người bình thường tới nói. Cái này là tương đương thần kỳ.

Giang lão bản thứ nhất cái đưa tay tới. Để tay đến hộp bên cạnh thời điểm, liền có thể cảm giác được loại kia thần thanh khí sáng. Liền như là đứng trong rừng rậm. Nhân đối với sinh mệnh lực cảm thụ là tương đương trực quan. Coi như không phải chuyên gia, hắn cũng có thể cảm giác được vật này đúng, kéo dài tuổi thọ là có chỗ tốt.

Vì lẽ đó ánh mắt của hắn lập tức trở nên kích động lên.

Khi hắn theo đài bên trên xuống tới về sau. Không ngừng cùng ngồi cùng bàn những người tuổi trẻ kia nói đến đây chừng đặc thù hiệu quả cùng cảm giác.

Kể tiếp đầu giá quá trình mười phần điên cuồng.

Những này tham dự hội nghị người nhanh chóng ra giá cả. Phật châu giá cả theo 500 vạn nhanh chóng đã tăng tới 6 triệu.

Giang lão bản loại này quý hiếm thể mà cũng tham dự trong đó cạnh tranh,

Mà giá cả rất nhanh theo 6 triệu vọt tới 7 triệu, sau đó 800 vạn, 9 triệu, sau cùng thể mà đi 12 triệu thành giao.

Giang lão bản cuối cùng kỳ soa một nước, không có có đập tới. Trở nên tương đương cô đơn.

Cái kia đầu giá hội thì đang điên cuồng tiến hành, pháp khí, phong thủy linh kiện chủ chốt, đồ cổ. Chỉ nếu là có thể kéo dài tuổi thọ đồ vật. Liền nhất định sẽ gây nên đám người điên cuồng.

Bất quá những này vật phẩm đầu giá, tạm thời còn không có có thể vào Hương Vũ pháp nhãn.

Những vật này đều thực sự quá với phổ thông.

Ngón tay hắn đang đầu giá đơn bên trên di động. Cái này tờ giấy bên trong chỉ có ba kiện là hắn cảm thấy hứng thú.

Cũng là khí cụ bằng đồng. Một kiện làm bằng đồng lưu hương, một thớt thanh đồng ngựa.

Đặc biệt là thứ ba kiện, đó là một nhìn giống quả dưa lớn nhỏ, đồng u cục, phía trên hiện đầy màu xanh vết rỉ. Cơ hồ nhìn không ra nguyên bản đáng vẻ. Cái này giá đầu giá ô vuông cũng khá là rẻ, 10 vạn.

Dựa theo bên cạnh giải thích, thứ này là một họ Lưu Hương Càng người thu thập lấy ra bán ra.

Ngón tay của hắn ở chỗ đó dừng lại thời gian tương đối dài, người bên cạnh thì một mực thảo luận những cái kia vật phẩm đầu giá.

"Cái này thanh đồng khí giá đầu giá ô vuông chắc chắn sẽ không quá cao." Người nói chuyện là chúc đại sư.

Người này một mực ốm đau bệnh tật, tựa hồ không có lời nào. Hương Vũ không có có nghĩ đến hắn thể mà lại chủ động tự nhủ mà nói. Vì lẽ đó nhìn xem hắn, "Làm sao mà biết?"

Bên cạnh đang nói đến nước miếng tung bay Giang lão bản ở một bên cười ha ha xen vào nói, "Chúng ta chúc đại sư, không hề chỉ chỉ là đồ thạch đại sư. Hắn nhưng là quốc gia nhận chứng đồ cổ chuyên gia."

Chúc đại sư bình thường nhìn thấy thời điểm luôn là một bộ hữu khí vô lực ốm đau bệnh tật đáng vẻ.

Nhưng là, lúc này lại tựa hồ tinh thần rất đủ, "Đồ cổ loại vật này sở dĩ quý, là bởi vì bản thân nó đại biểu cho văn hóa cùng nghệ thuật cùng lịch sử. Hiểu những này người, hắn sẽ điên cuồng ra giá cao. Vật này là Hương Càng lưu sinh cất giữ. Hắn lúc trước lúc mua đến hỏi qua ta, ta nhắc nhở qua hắn không cần mua. Hắn không nghe. Hắn lúc ấy vào tay giá tiền là 500 ngàn, hiện tại 10 vạn lấy ra đập, người xem ai sẽ muốn?"

Nói đến đây, hắn ngừng một chút, "Nếu như chỉ cần niên đại xa xưa liền có nhân mua. Cái này khắp nơi trên đất tảng đá thời kỳ thể nhưng là theo Địa Cầu sinh ra liền đã tồn tại. Có nhân mua sao?"

Hắn lại nói tương đương có đạo lý. Bất quá Hương Vũ đối với cái này cũng không ngại. Hắn đối với đồ cổ không hứng thú. Nhưng sẽ để cho Huyết Ngọc nhìn một chút. Nếu như là thích hợp vật liệu đem tới tay. Hay chế tạo lò luyện đan.

Bởi vì hắn có một loại dự cảm. Chính mình cách trùng kích đại cực cảnh đã không xa.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Tù hứng

Đấu giá hội ở lửa nóng bên trong tiếp tục.

Không lâu sau đó, trên đài hội nghị đấu giá sư hô lên một tiếng, "Tiếp theo là chúng ta hôm nay minh tinh —— chúng ta Thạch vương."

Trên đài hội nghị hiện ra nhất cục đá to lớn.

"Cái này một khối đá nặng đến 546 kg. Ở hai lẻ loi X năm xuất hiện ở YN Hộ bộ đường phố. Dĩ 18 vạn giá cả bị bán đi. . ."

Hắn nói tiếp thuật liên quan tới tảng đá kia trước đó cổ sự.

Sau đó hô nói, "chúng ta hôm nay giá khởi đầu là —— 10 triệu."

Người trong đại sảnh quần lần nữa quần tinh sục sôi lên.

Lý Thượng Mỹ thấp giọng nói là, "Một ngàn vạn, cái này giá khởi đầu đến cũng không cao. Liền là đến quá nhiều người. . ." Đấu giá loại chuyện này, thường thường chưa hẳn giá khởi đầu kém liền là chuyện tốt.

Bởi vì đánh dấu thấp giá cả đồ vật, ngược lại sẽ hấp dẫn đến càng nhiều người đấu giá, tạo thành giá cả bị lên ào ào.

Lý Huy thì nhỏ giọng nói là, "Đại ca, mời người tới chính là vì làm tảng đá kia chừng nhần."

Hương Vũ nhẹ gật đầu, "Vây cũng muốn ta có thể tới bên cạnh đi cẩn thận quan sát mới được."

"Đại ca ngài yên tâm, sẽ để chúng ta đi. Tảng đá kia là đêm nay trọng điểm, mặc dù là đấu giá nhưng dù sao cũng là đánh cược. Không phải nói người nào giám định liền có thể định. Vì lẽ đó cuối cùng vẫn là muốn cho thời gian cảm thấy hứng thú người mua đi nhìn kỹ."

"Ừm."

...

Lý Huy đường tỷ Lý Thượng Mỹ mời vị đại sư kia.

Một mực đến tuyên bố tham dự đấu giá người lên đài nhìn tảng đá. Mới khoan thai tới chậm.

Lý Thượng Mỹ cùng lý nghệ thuật không ngừng mà nhìn bề ngoài. Mãi cho đến đấu giá sư mời hiện trường cạnh tranh nhân viên lên đài nhìn thạch thời điểm. Hắn mới xuất hiện.

Cái này là một người mặc màu xám kiểu áo Tôn Trung Sơn lão giả. Râu tóc cạo đến tương đương sạch sẽ gọn gàng. Thoạt nhìn là tương đương lão tu cách một vị lão học giả.

Đại sư này phổ đều bày rất lớn. Gặp mặt về sau lời nói cũng vô cùng đơn giản, "Đồ thạch sự tình, không có có người có thể nói đến bình tĩnh. Các người mời ta tới, ta cũng không cách nào giúp các người trăm phần trăm xác định."

Hắn nói chuyện thì trên mặt biểu lộ thì cao ngạo vô cùng. Thật giống như hắn nói là nhìn không cho phép, người khác cũng sẽ xin hắn như vậy.

Mà bên cạnh hắn Lý Thượng Mỹ cùng lý nghệ thuật liền thực xin hắn. Lúc này không ngừng ở bên cạnh vuốt mông ngựa, "Ai nha, đại sư chúng ta biết rõ. Nhưng là, ngài mới là thần nhân."

"Đồ thạch có chơi có chịu, chi cần đại sư ngài nói, liền xem như thua lỗ chúng ta cũng không trách."

Tạ đại sư lại chi là gật gật đầu, "Thời gian của ta có hạn, ở chỗ này chỉ có thể đợi mười lăm phút. Phòng đấu giá đã cho phép khoảng cách gần quan sát hòn đá a? Chúng ta lên đi."

Cơ hồ tất cả tham dự bán đấu giá nhân đều đi vào.

Thậm chí có rất nhiều căn bản sẽ không đập nhân cũng giống vậy tiến vào, một năm này Thạch vương, ai cũng muốn nhìn cái nào nhiệt.

Cái kia cục đá to lớn, bị dùng kim hoàng sắc vải nhung, sẵn ở nhất cái cự đại trong hộp. Cung cấp tất cả mọi người thưởng thức.

Mà tất cả trong tay hành gia, đôi tảng đá kia cũng bắt đầu các hiện thần thông.

Lý Thượng Mỹ mời đến tạ đại sư mặc dù ngoài miệng cao ngạo. Nhưng nhìn tảng đá thời điểm mười phần cẩn thận nhận thực.

Thất sau tám phút hần cao giọng nói là nói, "đi tạ nào đó kinh nghiệm nhiều năm đến xem, tảng đá kia đánh cược tăng khả năng lớn vô cùng. Hoàng bạch cát da xác, cát mảnh lại đều đặn, có cấu trúc cảm giác, da xác bên trên có thật nhiều Bạch Mãng, lại cùng bài trên mặt màu tím tương liên, nói rõ măng dưới có vẻ mặt. Theo mở cửa sổ biểu hiện nhìn, ngọc thân rõ ràng tốt hơn mặt bài. Chớ đừng nói chỉ là mở ba người cửa sổ, cũng chỉ là xoa một chút điểm da đá, thế mà đều có phẩm chất cao như vậy pha lê chúng. Trong lúc này chất như thế nào, liền có thể tưởng tượng. Đây tuyệt đối là khó gặp lại đáng giá thấy chất ngọc."

Một bên khác.

Giang lão bản thì tại thúc giục chính mình mời cái vị kia chương nhân, "Hạ lão, ngài thấy thế nào?"

Vị kia ốm đau bệnh tật đại sư vẫn cầm trong tay kính lúp, theo vừa mới bắt đầu nhìn cho đến bây giờ, liền không có có dừng lại qua.

Trong miệng hần gần như không ngừng nói thầm không ngừng đang nói cái gì, tựa như một phát tác bệnh tâm thần.

Đến lúc này, Giang lão bản hỏi hần mà nói.

Hần cũng chỉ là ân ân hai tiếng, cũng không nói lời nào.

Sau đó, Giang lão bản lại hỏi liên tiếp ba tiếng.

"Hạ lão, ngài thấy thế nào?"

"Hạ lão!"

Vị đại sư này mới bỗng nhiên đánh thức, "Người nói cái gì? ? Chuyện gì? ?"

Giang lão bản mặt mũi tràn đầy cười nhân, "Hạ lão, ta là hỏi ngài: Tảng đá kia thế nào?"

Lão đầu cùng bị đánh thức hai mắt đập hần mấy giây, sau đó mới nói, "Ta là không thể nói là định. Dù sao cũng là đồ thạch. Thần tiên khó gãy tác ngọc. Bất quá, dĩ lão hủ mấy chục năm kinh nghiệm tới nói, ta chưa bao giờ thấy qua tốt như vậy liệu a. Phẩm tướng độ cao, trước đó chưa từng có. Nếu là lão hủ chính mình có thể mua, nhất định phải mua về không khiến người ta giải khai nó. Chỉ đem nó đặt ở chỗ đó nhìn, cũng là tốt." Người này làm việc bên trong là có tiếng bảo vệ thạch thành đại. Thường thường chủ trương không hiểu đồ thạch. Cho rằng ngọc tại thạch bên trong mới là đẹp nhất.

Giang lão bản ngoài cười nhưng trong không cười cười theo hai tiếng. Bất quá vị này chúc đại sư thái độ cũng đã hết sức rõ ràng. Hần đều có thể thấy vừa mắt, tự nhiên tương đương kinh diễm.

Mặt khác.

Lý Thượng Mỹ bên cạnh tạ đại sư đang tại định giá, người này không có có râu ria, nhưng hần một tay xoa cằm thật giống như có râu ria từ từ vuốt, "Đây thật là một khối kỳ thạch. Nó nặng đến 546 kg, làm không tốt có 530 kg có liệu."

"530 kg? ? !" Mấy người trong mắt phun ra hỏa hoa. Lúc này Giang lão bản cũng đến đây. Hần đồng dạng nghe được câu nói này,

Lý Huy hỏi nói, "530 kí lô phẩm chất cao ngọc giá trị bao nhiêu tiền?"

Giang lão bản là kế toán xuất thân, hiển nhiên là cái phi thường biết tính số người. Hần ở đây con đường cũng sờ soạng lần mò nhiều năm. Hai giây về sau, hần liền tuôn ra dạng này một đáp án, "Khoan nói là 540 kg. Chỉ cần có 300 kg ngọc thạch. Cái kia chính là 1 ức số lượng."

Hần làm cho tất cả mọi người, trong mắt toát ra hóa.

"1 ức! !"

Cái này là một cái dạng gì số lượng?

Chúc đại sư xoa cằm bổ sung nói là, "Hơn nữa khối ngọc này, rất có thể sẽ đánh phá kỷ lục, vượt qua trong lịch sử nổi danh nhất ngọc vương, được ghi vào sử sách."

"Hiện tại ngọc vương ghi chép là 280 cân."

"Đó là ở nhất cử XX năm, ở đẳng xông. Bị 54 vạn giá cả mua lại về sau đập 60 triệu giá cao. Ngọc thạch trọng lượng đạt đến 280 kg. Lúc ấy kinh ngạc toàn bộ ngọc thạch giới. Cho đến tận này, cũng không có ai có thể vượt qua hắn."

Lý Thượng Mỹ cười, "Đây là muốn sáng tạo lịch sử a!"

Giang lão bản hai mắt lóe hỏa hoa, "Chớ đừng nói chỉ là, đây vẫn chỉ là bảo thủ đi ba trăm cân đến đoán chừng. Nếu quả như thật như, Hạ lão nói, hắn có 530 kí lô ngọc."

"Như vậy tảng đá kia tiền kiếm được, sẽ phải lại hướng lên lật cái 70% nhiều. Dĩ hiện hữu giá thị trường tính toán, này sẽ là gần 200 triệu nhiều ích lợi."

2 ức! ! !

Giá cả cỡ này cho dù là một mực đang một bên cao cao tại thượng, hoàn toàn tựa hồ không để trong lòng tơ trắng mỹ nữ Hạ Trĩ cũng vì đó động dung. Nàng hai tay ôm ở chính mình ngạo nghễ uốn lên bộ ngực dưới đáy, trên mặt biểu lộ cũng đã mười phần hướng tới.

Trên thực tế, ở hiện trường các vị. Chỉ sợ không có có không động tâm.

Trái tim tất cả mọi người cũng là nóng hổi. Trong không khí nhiệt độ tựa hồ cũng có loại lên cao cảm giác.

Hương Vũ một mực đang bên cạnh thờ ơ lạnh nhạt không nói chuyện, khi hắn đi vào liền đã hướng viên đá kia bên trong đánh từ xa vào một cái chân khí.

Chỉ là đến bây giờ còn đang đợi kết quả. Có thể là bởi vì tảng đá kia quá khổng lồ, vì lẽ đó chờ đợi thời gian so bình thường hơi dài một chút.

Bên cạnh Lý Huy có chút vội vàng thấp giọng hỏi Hương Vũ, "Thế nào? Lão đại, thế nào?"

Hương Vũ sơ lược có một chút nhú mày nói là, "Còn không nắm chắc được, lại nhìn một chút."

Lý Huy có chút cuống lên, nhưng là cũng không dám nói thêm cái gì.

Bên cạnh Lý Thượng Mỹ khoe miệng mang theo chế giễu, "Lý Huy a, ta đoán chừng buổi tối hôm nay trận này đấu giá cũng sẽ là giá trên trời. Ta đoán tiền của người nhà, chỉ sợ là không đủ, người nếu là thực không hứng thú đâu, hiện tại rời khỏi còn kịp."

Kỳ thật đến lúc này, không hề chỉ là bọn hắn có hứng thú. Cái khác người đấu giá cũng mời chuông nhân, những người này cho ra kết quả cùng Giang lão bản bọn hắn mời được đại sư quan điểm trên cơ bản là giống nhau —— cái này là một khối phải lớn kiếm lời đồ thạch.

Dưới loại tình huống này, hiện trường tất cả mọi người đang len lén định giá. Phần lớn người trong lòng có thể chịu được đấu giá ranh giới cuối cùng đều đang không ngừng dâng lên.

Đấu giá loại hành vi này. Đập giá cả trường đến lại cao hơn, đều không là vấn đề, chân chính vấn đề là nó có thể kiếm lời bao nhiêu.

Chỉ cần một kiện đồ vật có thể kiếm lời đủ nhiều, như vậy giá tiền của nó liền không là vấn đề.

Lúc đó trận người chủ trì đứng ở trên đài cao, mỉm cười nhìn phía dưới những người này. Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, một ngày này ban đêm, cơ hồ nhất định là một liều mạng ban đêm.

Lý Thượng Mỹ bọn người lúc này bắt đầu thương lượng đi bao nhiêu tiền làm ranh giới cuối cùng vấn đề. Dù sao cũng là mấy nhà nhân cùng một chỗ hùn vốn.

Hợp hỏa mục đích là vì gánh vác thất bại phong hiểm.

Thế nhưng là làm loại này phong hiểm thu nhỏ, mà lợi nhuận vô cùng lên cao thời điểm. Muốn nuốt một mình suy nghĩ ngay tại trái tim tất cả mọi người bên trên bắt đầu mọc rễ này mầm.

Lúc này nếu như Lý Huy rời khỏi không thể nghi ngờ đối với mọi người, là một kiện lợi ích cực kỳ lớn.

Thiếu một người phân, mỗi người có khả năng lấy được chỗ tốt sẽ tăng trưởng không ít.

Vì lẽ đó lúc này cái kia nguyên bản mời mọi người hùn vốn đến mua đồ thạch Giang lão bản, cũng bắt đầu lên tiếng thuyết phục, "Tiểu Lý nha. nếu như do dự trước hết rời khỏi. Người tuổi trẻ còn có rất nhiều cơ hội. Đồ thạch nha! Là cái phong hiểm chuyện rất lớn. Kỳ thật, ta là không quá khen cùng các người những người tuổi trẻ này đến đánh cược. Dù sao, đánh cược đến quá lớn, đối với người trẻ tuổi chưa chắc có chỗ tốt."

Cái kia Lý Thượng Mỹ cùng lý nghệ thuật hai người, nguyên bản đối với Lý Huy là ôm chế giễu thái độ. Nhưng lúc này đầu óc quay lại, trong lòng hi vọng Lý Huy có thể rời khỏi. Liền ở một bên lên tiếng phụ họa cổ vũ, "Đúng đấy, người lần này thua nhiều tiền như vậy", cha người sẽ phát da của người."

Giang lão bản ở ngữ trọng tâm trường thuyết phục, "Vừa mới chuông nhân đại sư cũng mới nói, đến cùng thành hay bại, ai cũng nói không chừng. Nếu

quả như thật do dự, rời khỏi cũng là cơ trí. Dù sao, người còn trẻ, đánh cược cơ hội về sau còn nhiều."

Lúc này đầu giá sư đã đang thúc giục gấp rút, "Thời gian đã đến. Mời nhìn kỹ khách nhân, tự hành rút lui, trở lại chỗ ngồi của mình đi."

Lý nghệ thuật có chút cuống lên, "Người khác đã bắt đầu rút lui. Chúng ta cũng lấy đi. Không thể lão chờ ở tại đây nha."

Lý Thượng Mỹ, "Đúng thế, cũng không thể lão chờ người nha."

Bọn hắn những lời này đều là hướng về phía Lý Huy.

Lý Huy kỳ thật đã sớm muốn quyết định. Nếu như hôm nay không có có Hường Vũ ở chỗ này, hắn gốc rễ ngay cả nửa giây cũng sẽ không do dự, đã sớm một thanh ném vào.

Lần trước ở hoa điều chợ, đi theo cái kia ruộng đại sư có bốn người. Chỉ có hắn bỏ ra tiền. Có thể nghĩ, hắn là cái không lấy tiền làm tiền người.

Lúc này hắn thậm chí có một chút điểm hối hận mang Hường Vũ tới.

"Đại ca, đầu giá hội thời gian muốn tới, thực không thể lại ở cái này đứng."

Hường Vũ lúc này ngẩng đầu lại nhìn tảng đá kia. Hắn vừa mới đánh vào chân khí, hiện tại đã có phản ứng.

Vì lẽ đó hắn không có có trả lời Lý Huy. Mà là đưa tay làm cái dừng âm thanh động tác. Sau đó vây quanh tảng đá chậm rãi đi lại.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Liều mạng

Đề Hường Vũ giặt mình là, cái này trong viên đá xác thực có ngọc, có phản quang.

Nhưng là tuyệt đối không có có mọi người nói tới lớn như vậy.

Mà là chỉ có bảy tám cái mảnh vụn khối.

Đồ thạch vật này. Nó thành hình nhưng thật là núi thể vận động, ngọc thạch bản chất là khoáng thạch.

Mà loại này khoáng thạch ở núi thể vận động bên trong tản mát các nơi. Lại trong những tháng năm dài đằng đằng đã qua bị bao khóa ở da đá bên trong.

Sau đó trên mặt đất xác vận động bên trong, trong đó có một bộ phận tiến vào trong sông, có rơi tại bãi sông bên trên. Ở tuế nguyệt trong rèn luyện liên có núi đá, thủy thạch, lưng chừng núi nửa thủy thạch ba loại không giống thuyết pháp.

Nhưng là loại tình huống này, một khối đá bên trong ngọc đến cùng là nghiêm chỉnh khối, vẫn là rất nhiều phân liệt mảnh vỡ. Là ai cũng không biết.

Cái gọi là thần tiên khó gãy tắc ngọc máu chốt cũng ở chỗ này.

Bởi vì người ở trên tảng đá mở cửa sổ, sẽ thấy từng chút một tình huống. Nhưng vấn đề là: Điểm này tình huống là chỉ đại biểu một mảnh vụn tấm ảnh, vẫn là đại biểu nhất đại khối. Ai cũng nói không rõ ràng. Hơn nữa những đá này cũng là theo cùng một cái khoáng mạch bên trên xuống tới, rất nhiều tình huống hạ đặc điểm của bọn nó cũng là tương tự. Bằng kinh nghiệm chỉ có thể nhìn ra có phải hay không có ngọc khoáng mạch. Nhưng là không thể nào phân rõ bên trong đến cùng có bao nhiêu ngọc.

Hường Vũ hiện tại đối mặt khối này đồ thạch. Kỳ thật liền là một khối lớn trong viên đá bao khóa, mấy khối tiểu Ngọc.

Những này tiểu Ngọc có lẽ vẫn là đáng tiền. Thế nhưng là, lớn nhỏ của bọn họ vô cùng tiếu nuôi.

Cùng Hường Vũ trước mấy ngày ở hoa điều chợ đánh cược đến cái kia hai khối hay trong viên đá ngọc không chênh lệch nhiều. Cụ thể số lượng có chừng bảy tám khối.

Rất có thể là một khối đá chia ra tới. Cửa sổ vừa vận có thể nhìn thấy đồ vật bên trong, mặc kệ là màu sắc vẫn là thủy chủng cũng là một loại.

Nhưng là từ giá trị bên trên đoán chừng. Dĩ Hường Vũ những ngày này kiến thức, "Tảng đá kia bên trong ngọc, coi như khối lượng lại thật đáng sợ nhiều nhất chỉ trị giá cái hai ba trăm vạn."

Lúc này, chủ sự phương đã xuống tới tiến hành sau cùng rồi sân thúc giục.

Lý Huy ở phía sau đuôi theo hần, tương đương nóng lòng, "Đại ca, đại ca, muốn là thật không có cách nào phán đoán... Cái kia ta liền trực tiếp mua được rồi. Thực không thể chờ a."

Sau lưng của hần Lý Thượng Mỹ bọn người biểu lộ khác nhau, đang chờ Lý Huy làm quyết định.

Hường Vũ quay đầu nói là, "Tảng đá kia bên trong xác thực có ngọc." Hần nói đến đây, phía sau Lý Thượng Mỹ bọn người lộ ra, một số biểu tình thất vọng biểu lộ.

Nếu như Hường Vũ thuyết pháp là có ngọc, như vậy Lý Huy không nghi ngờ liền không chịu thối lui ra khỏi.

Hai vị kia chừng trong mắt kiểu áo Tôn Trung Sơn tạ đại sư, thậm chí trong lỗ mũi hừ một tiếng, "Bắt chước lời người khác."

Hường Vũ không nhìn những người này, chỉ quay đầu nhìn Lý Huy, "Nhưng tảng đá kia bên trong ngọc rất nhỏ, giá trị không có bao nhiêu tiền."

"Cái gì?" Lý Huy ánh mắt có chút lắc lư. Hần đang nhìn Hường Vũ, ước chừng hai ba giây về sau, "Ý của ngài là nói là, chúng ta không mua?"

Hường Vũ có chút nhẹ gật đầu, liền không lại nói cái gì.

Bởi vì lúc này, giữa sân cũng chỉ còn lại có Hường Vũ cùng Lý Huy không có làm ra quyết định, vì lẽ đó những người khác là nhìn xem hần.

Cái kia xa xa Lý Thượng Mỹ cũng nghe đến Hường Vũ lời nói nhìn không được tổn hại một tiếng, "Thật đúng là không giống bình thường..."

Tạ đại sư hừ một tiếng, "Buồn cười. Ngươi có thể nhìn thạch, còn có thể kết luận bên trong ngọc lớn nhỏ?"

Bên cạnh hần Giang lão bản, lại lập tức ngăn ở phía trước, nở nụ cười đối với Lý Huy nói là, "Ngài vị này chừng nhận lời nói ngươi không thể không tin đi. Ngươi tiền trong tay cũng không nhiều, liền không lẫn vào trận này."

Lý Huy trên mặt biểu lộ do dự mấy giây. Sau cùng cắn răng một cái, giậm chân một cái, "Tốt, ta rời khỏi! Không cá cược!"

Hần mang tiền, là cầu mong gì khác gia gia cáo bà nội các phương lấy ra, chỉ có không đến ba trăm vạn. Cái này nếu là thực thua sạch, phía sau hần thời gian xác định vững chắc không dễ chịu.

Một phương diện khác, cũng là bởi vì hần đối với Hường Vũ tín nhiệm. Theo một ý nghĩa nào đó mà nói ngày nào đó ở hoa điều chợ, Hường Vũ biểu hiện nhất định liền là thần hồ kỳ kỳ.

Tỉ như vừa mới tạ đại sư nói là, nhân không thể nào thấy được,

Trong viên đá ngọc lớn nhỏ. Thế nhưng là Lý Huy lại cảm thấy Hường Vũ có thể là nhìn hiểu. Bằng không hần cần gì phải mời hần tới nơi này.

Việc này tất nhiên quyết định. Mọi người liền tất cả đều vui vẻ. Tất cả mọi người có loại thờ dài một hơi cảm giác.

Lý Thượng Mỹ trên mặt có tiểu dung. Hần đường ca cái kia tượng đất đồng dạng trên mặt đánh lên đối với câu. Giang lão bản cái kia ngoài cười nhưng trong không cười biểu lộ, đem trên mặt hần nhăn da vặn giống như một đóa hoa cúc.

Chỉ có Lý Huy có một chút điểm ủ rũ cúi đầu cảm giác.

Giang lão bản hào phóng nói là, "Lý Huy, không nên quá đề ở trong lòng. Hôm nay ngươi cùng vị bằng hữu này ở chỗ này phí tổn. Điều từ ta bao hết."

Hường Vũ đối với cái này từ chối cho ý kiến, đối với đằng sau bán đấu giá đồ vật, hần còn có hứng thú. Vì lẽ đó mấy người một lần nữa trở lại vị trí cũ.

Thạch vương đấu giá, tại một ngày này là màn kịch quan trọng. Khi tất cả nhân trở lại phòng đấu giá, đấu giá lại bắt đầu lại từ đầu lúc. Trong không khí tụ tụ hờ hờ tràn ngập một loại mùi máu tanh.

"11 triệu!" Có đầu người kêu giá trước.

Lập tức có nhân thêm vào, "12 triệu!"

"15 triệu!"

Bán đấu giá giá cả giống như lửa khí thùng dầu ầm ầm dấy lên. Trong vòng mười phút liền đã xông phá 20 triệu.

Trên đài hội nghị đấu giá sư trên mặt có không đề nén được ý cười ngĩ. Lần này đấu giá cho hần trích phần trăm tuyệt đối sẽ không thiếu. Mà lúc này

hiện trường cuồng nhiệt, biểu thị hôm nay thu hoạch sẽ vượt qua tưởng tượng.

"25 triệu!" Có đại hào trực tiếp thêm 500 vạn giá.

"28 triệu!" Cái khác lại người đầu giá cũng không nhượng bộ.

Đại hào lại hô, "33 triệu!"

Quý cùng không quý là một tương đối hạng. Làm một vật giá trị, vượt qua 1 ức, thậm chí có khả năng đi đến 200 triệu thời điểm. Người nào đều sẽ không cảm thấy mấy ngàn vạn giá cả đắt. Tương phản, tất cả mọi người cảm thấy quá tiện nghi.

Vì lẽ đó một ngày này cạnh tranh giá cả nhanh chóng theo 30 triệu tiêu thẳng đến 50 triệu.

Lại từ 50 triệu tiêu thẳng đến 70 triệu. Không khí như là cao ẩm luyện sắt lò lửa nóng. Ngay cả người chủ trì đều đang giật mình với cái giá tiền này tiêu thẳng ti lệ, "Quá điên cuồng!"

Bảy ngàn vạn trở lên người đầu giá mặc dù bắt đầu giảm bớt.

Nhưng có chấp có tiền người đầu giá vẫn không ít.

Giang lão bản cùng Lý Thượng Mỹ lúc này đều sắc mặt nghiêm túc. Trong lòng bọn họ đã sớm ấn định cái này đồ vật giá trị 1 ức nhiều thậm chí khả năng đi đến vượt qua 200 triệu.

Tăng thêm bọn hắn lại là nhiều người chia sẻ đầu giá phí tổn. Năng lực chịu đựng tự nhiên so người khác cao. Nhưng coi như như thế cũng có một ít tim đập nhanh hơn cảm giác.

"Đáng giận! Những người này làm sao có chấp như vậy?" Lý Thượng Mỹ phàn nàn nói.

Còn bên cạnh Giang lão bản cũng đang sát trên đầu mình mồ hôi, nhưng trên mặt vẫn có tiểu dung, "Cũng là hữu thức chi sĩ, trên tay có tiền. Biết rõ vật này giá trị bao nhiêu tiền, đương nhiên sẽ không tùy tiện rời khỏi."

Đường ca, "Bất kể nói thế nào ở giá cả đến một trăm triệu trước đó, chúng ta không thể bỏ qua!"

Vì lẽ đó Giang lão bản lại một lần giơ lên bảng hiệu, "75 triệu!"

Mỗi người, đối với mình giá quy định ước định là có khác biệt. Có nhân nguyện ý bất chấp nguy hiểm, đương nhiên có thể tiếp nhận liền cao một chút.

"76 triệu!" Có nhân kêu lên.

Giang lão bản tăng giá 4 triệu, "80 triệu! !"

Đối thủ của hắn ở do dự một chút về sau, "81 triệu."

"82 triệu! !"

Giang lão bản thấy người nhỏ giọng thảo luận, cái kia rất lâu không nói lời nào tơ trắng mỹ nữ Hạ Trĩ lên tiếng nói là, "Lẽ mà lẽ mà tới khi nào, trực tiếp bên trên 90 triệu."

Giang lão bản thấy người có chút ghé mắt. Cô nương này một bộ mặt không đổi sắc tím không đập mạnh bộ dáng.

Đến loại thời điểm này mấy người kỳ thật cũng không chịu từ bỏ. Nàng nói đến kiên định. Vì lẽ đó cơ hồ người rất nhanh đồng ý. Giang lão bản cắn răng giơ bảng, "90 triệu!"

Đến nơi đây mới thôi, hiện trường triệt để không có có nhân lên tiếng.

Đầu giá sư ở liên tục ba lần hỏi ý về sau gõ chùy, "Chúc mừng, vị này Giang tiên sinh đập đến Thạch vương! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Giải thạch

Giang lão bản đứng lên biểu lộ mang theo mỉm cười thắng lợi, lại âm thầm lau mồ hôi.

Khối này giá gốc 2 700 ngàn đồ thạch bị dĩ chín ngàn vạn giá cả vồ ra. Tăng lên hơn ba mươi lần, đây cũng là năm gần đây ít có kỷ lục thế giới.

Mà tiếp lấy, đấu giá sư tuyên bố nói là, "Đấu giá hội tạm dừng hai mươi phút, chúng ta muốn đổi Thạch vương tiến hành vận chuyển. Mọi người trước tiên nghỉ ngơi một chút, sau hai mươi phút đấu giá hội tiếp tục."

Cái kia cục đá to lớn giá trị gần ức, không thể không cẩn thận.

Mặt khác hẳn ở trên đài hội nghị đưa tay đổi Giang lão bản phương hướng nói là, "Vừa rồi, từ Giang lão bản vồ xuống Thạch vương. Chúng ta đem đem nó vận đến thương quán chỗ. Nếu như mấy vị cần đưa nó giải khai, man thành đấu giá hội cũng thuê cao cấp giải thạch công tượng, có thể vì các người phục vụ miễn phí."

Đối với vấn đề này mấy người hơi có một chút khác nhau, 90 triệu vồ xuống tảng đá. Trực tiếp giải khai phải chăng có chút quá nguy hiểm. Tất cả mọi người là cần áp ủ một chút tình cảm.

Cái này là Lý Thượng Mỹ mấy người thái độ.

Nhưng là, tên kia gọi là Hạ Trĩ nữ hài lại đứng dậy nói là, "Chuyện của ta quá nhiều, không có khả năng lão là theo chân tảng đá kia đi. Sớm một chút đem nó am hiểu đi ra, đại khái giá trị bao nhiêu tiền mọi người sớm một chút phân chia một chút chính là."

Lời này để cho người ta có chút hai mặt nhìn nhau.

Ý nghĩ của nàng chưa hẳn hợp tình lý. Dù sao cái này là mấy ngàn vạn thậm chí hơn ức đồ vật. Người bận rộn nữa làm sao có thể ngay cả những này cái này chút thời gian đều rút ra không được? Có chuyện gì so hơn ức sinh ý còn lớn hơn?

Đi Giang lão bản bản thân đoán chừng, coi như ba hẳn chết rồi, đều không chuyện này lớn.

Đương nhiên đây chỉ là người bình thường ý nghĩ, đối với cái này thiên kim nữ mà nói, nàng chỉ sợ cũng thực không có cách nào tính toán theo lẽ thường.

Lý Thượng Mỹ há miệng liền muốn cự tuyệt. Giang lão bản lại hơi ngăn lại nói là, "Chúng ta ở chỗ này giải khai cũng tốt. Miễn cho đêm dài lắm mộng." Hẳn tiểu dung chân thành đáng vẻ, để Lý Thượng Mỹ do dự một chút, sau đó liền không có có phản đối. Chỉ là nói thầm trong lòng, cô gái này đến cùng là lai lịch gì, Giang lão bản người này sẽ vô sự mà ân cần. Bối cảnh có thể sâu bao nhiêu?

Đêm dài lắm mộng cũng là lý do. Dù sao cũng là mấy nhà nhân cùng một chỗ hùn vốn mua. Vật này ở không có giải khai trước đó, chỉ sợ là tất cả mọi người sẽ không tha tâm tới. Mấy nhà nhân sẽ ngày đêm tương hỗ đề phòng, như thế sớm mở ra cũng là chuyện tốt.

Nghe nói muốn hiện trường giải thạch, vị kia nói có chuyện gấp muốn đi tạ đại sư cũng không đi.

Hắn một mặt ngạo nghễ mà nói, "Khai sáng lịch sử sự kiện. Ta muốn nhìn nó kết quả như thế nào."

Giống hẳn loại này cả một đời cùng tảng đá liên hệ nhân đương nhiên sẽ không bỏ qua loại này thu hoạch được danh khí cơ hội.

Cái kia điên điên khùng khùng chúc đại sư liền càng không cần phải nói, hẳn ở một bên thờ dài nói là, "Tốt bao nhiêu tự nhiên thạch a. Liền muốn như thế bị phá hư hết..."

Thạch vương hiện trường phân giải tin tức, nhanh chóng truyền khắp toàn bộ hội trường.

Vừa mới bị tất cả mọi người truy đuổi điên cuồng cạnh tranh tảng đá muốn bị hai vạn giải khai tin tức, lập tức nhắc lên hội trường mới điểm nóng.

Làm tảng đá bị vận chuyển về thương quán chỗ thời điểm. Hiện trường tuyệt đại bộ phận mọi người nhao nhao đứng dậy, đều muốn xem xét đến tột cùng.

Một ngày này hiện trường, cũng tụ tập nhóm lớn đồ thạch giới cao nhân danh túc.

Không ít tóc bạc da mồi lão nhân đi ngang qua Giang lão bản trước bàn thì đều hướng về phía tạ đại sư bọn người xa xa liền ôm quyền nói tiếng, "Chúc mừng."

Nhìn ra được tất cả mọi người đối với tảng đá kia cách nhìn rất tương tự, đã ở chúc hẳn thành công.

Loại tràng diện này, cũng đồng dạng đề Giang lão bản bọn người đặc ý.

Lý Huy đối với giải thạch là cảm thấy rất hứng thú. Hẳn lúc này đứng dậy, "Đại ca, ta cũng muốn đi xem nhìn. Người đi không?"

Hướng Vũ lắc đầu một cái, "Không đi. Không có gì đẹp mắt."

Hắn bên cạnh cái kia đã chuẩn bị muốn đi mấy người cũng nghe đến.

Mấy người biểu lộ khác nhau.

Lý Thượng Mỹ một mặt xem thường, "So những này đồ thạch giới danh gia đều ngu này."

Vị kia to trắng mỹ nữ thì là cổ quái nhiều nhìn thoáng qua, không nói chuyện.

Thương quán chỗ, có một gần 400 mét vuông nhà kho. Dùng để thịnh phóng đại kiện vật phẩm.

Thạch vương để ở chỗ này.

Có thể vì Thạch vương khuyên. Hiển nhiên là một loại vinh dự.

Mây xanh thành phố nổi danh tiền bối thợ thủ công trương Trường Giang tự mình trình diện động thủ.

Tạ đại sư cùng chúc đại sư tất nhiên ở hiện trường. Giang lão bản liền đem bộ lời nói được tràn đầy, "Có hai vị đại sư chủ trì. Giải thạch sự tình chúng ta liền tranh thủ thời gian."

Hai cái đại sư cũng tự nhiên vui lòng làm thay. Lúc này toàn trường người xem nhìn chăm chú lên hai vị đại sư tính tế suy tư tính toán như thế nào giải pháp mới là nhất sẽ không tổn thương đến ngọc thịt.

Ngọc thạch càng là cả khối, khối càng lớn, vượt đáng tiền.

Đang mở ngọc thời điểm, bình thường đều sẽ tận lực tránh cho đem trong đá ngọc cắt hỏng. Trừ phi là vốn là đã tức hỗn hển, hoặc là cảm thấy trong viên đá gốc rễ không có có ngọc. Nếu không sẽ không có người trực tiếp theo tảng đá ở giữa mở ra.

Tạ đại sư, "Từ nơi này đạo cửa sổ bên cạnh vừa bắt đầu công, chỉ xoa da. Chú ý tuyệt đối không cần sâu để tránh phá hủy ngọc."

Cái kia máy cắt kim loại theo đại sư chỉ điểm, chậm rãi cắt xuống đi. Tại thạch mảnh sương mù bay múa bên trong, cái kia cửa sổ bằng đá khía cạnh bị mở ra một hai mươi centimet cửa sổ.

Chỉ là, làm máy cắt kim loại dừng lại về sau. Hiện trường tất cả mọi người lại đều sững sốt mất.

Bởi vì cái kia mới mở ra cửa sổ chỉ có màu xám đen thạch thịt.

"Cái này. . ." Tên kia phụ trách cắt chém Trương sư phó lên tiếng nói là nói, "ngọc này..."

Đám người chung quanh đuổi cổ, cũng là sững sờ.

Tạ đại sư, "Làm sao lại như vậy?" Hắn nguyên bản tràn đầy tự tin hai tay chấp sau lưng, nhanh chóng tiến đến tảng đá bên cạnh đi.

Bên cạnh chúc đại sư cũng cùng qua một bên xem xét tỉ mỉ.

Giang lão bản có chút cuống lên, tiến lên nói là nói, " cái này, cái này sẽ không có vấn đề đi. . ." Hắn tiếng nói đều có chút phát run. Phải biết đây chính là 90 triệu đây! Gần một trăm triệu giá cả a.

Tảng đá kia nguyên bản định giá cũng chính là 20 triệu. Khi đó hắn đều biết, mời năm người đến cùng hắn cùng một chỗ hùn vốn dĩ phân tán, lỗ vốn áp lực.

Đừng bảo là 90 triệu.

Tạ đại sư không có có trả lời hắn, trầm giọng nói, " tiếp lấy sau này mài. Không cần cắt quá sâu tất cả da đá lột đi tảng một."

Những cái kia chạy đến người xem náo nhiệt, lúc này đều an tĩnh lại. Trong không khí, tựa hồ có loại lạnh lùng khí tức.

Máy cắt kim loại tại thạch trên da, nhanh chóng rèn luyện đi qua. Vị này tới Trương lão sư phó. Là cái tay nghề vô cùng xuất chúng nhân.

Cái kia máy móc như là bóc đi đậu hũ bên trên da, không thương tổn cùng nội tại.

Đến mức lại mỏng vừa mịn.

Nhưng là cắt đến đằng sau hắn cũng không nhìn được có chút lác đầu. Bởi vì đến mức, cơ hồ cũng là tảng đá. Ngọc loại vật này là có phẩm chất khác biệt.

Thượng phẩm ngọc cùng người bình thường nhìn thấy ngọc giá cả cũng sai lệch quá nhiều. Nhưng lúc này đừng bảo là là thượng phẩm ngọc, liền là phổ thông ngọc thịt cũng không nhìn thấy nửa điểm.

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Vạn kiếp bất phục

Trương Trường Giang là cái nổi danh thợ thủ công. Hắn giúp người am hiểu qua vô số tảng đá, lúc này ngay cả hắn đều không ngừng lắc đầu. Cũng cho những người này một số rất dự cảm không tốt.

Chờ đến tất cả da đá bị lột xong.

Khối kia to lớn trần trụi trên tảng đá, tính toán đầu ra đây cũng chỉ có ước chừng bảy chỗ có thể nước địa phương.

Không khí tựa hồ có loại khu nước sâu cảm giác đè nén.

Mỗi người đều biết một sự thật, cái kia chính là —— tảng đá kia chỉ sợ tương đương không lạc quan.

Lý Thượng Mỹ cùng lý nghệ thuật trong mắt mang theo một số khủng hoảng. Giang lão bản cái này có chút nhìn không được toàn thân phát run.

90 triệu na!

Nếu như mua được chỉ là cái này một khối hơn năm trăm kí lô tảng đá, tự sát tâm hắn đều có.

Cùng nhau đứng, cái kia đứng ở đây bên cạnh quan sát Lý Huy lại vô cùng tâm tình nhẹ nhõm. Trong lòng cũng ở may mắn, "May mắn ta không có mua nha..."

Nếu như tảng đá kia bên trong ngọc chỉ trị giá 2 triệu khoảng chừng. Đối với hắn 90 triệu giá đầu giá ô vuông, đây chính là ngay cả cái số lẻ đều không trên đỉnh.

Mà lúc này đứng tại thạch đầu bên cạnh tạ đại sư hô nói, "vội cái gì? Còn không có chân chính bắt đầu am hiểu đây!"

Có vẻ bệnh chúc đại sư, quay đầu an ủi mặt kia lỗ đã có chút vụn vụn Giang lão bản, "Đúng vậy a, tảng đá không có có hoàn toàn giải khai, người nào cũng không biết bên trong là cái gì."

Tạ đại sư, "Tảng đá kia lộ ra mấy cái cửa sổ, tảng đá kia đại bộ phận nội dung chỉ cần là loại nước này đầu. Cũng giống vậy có thể phá kỷ lục."

Hắn cho cái kia đã vây rất gần Lý Thượng Mỹ cùng lý nghệ thuật bọn người mang đến hơi có chút ảm áp.

Đến loại thời điểm này Giang lão bản cũng không do dự nữa, "Dừng a! Nhìn xem bên trong có bao nhiêu thứ!"

Một chuyển này, có một câu gọi không đến cuối cùng chưa từ bỏ ý định. Tảng đá bắt đầu ở nô vang máy móc âm thanh bên trong bị cắt mở, từng mảnh từng mảnh, như là bị cắt mở kiểu mạch bánh mì.

Lúc mới bắt đầu nhất mỗi lần mở cùng một chỗ, mấy cái đại sư sẽ lên đi xem một cái. Nghiên cứu một hồi lâu.

Nhưng là cắt đến đằng sau những đại sư này bọn họ cũng chỉ là xa xa quét mắt một vòng, sau đó liền sẽ phát tay tiếp tục cắt.

Đầu giá hội nghị ngồi hai mươi phút chẳng mấy chốc sẽ đến.

Lúc này khối kia to lớn, 5 hơn 50 kí lô tảng đá, đã bị cắt đến chỉ còn lại không tới 1/10.

Đảm nhiệm ai nấy đều thấy được, lần này đồ thạch đã triệt để thua lỗ.

Cái kia chung quanh khán giả, "May mắn vừa mới từ bỏ."

"Nhờ có ta ra giá ra kém, bằng không hiện tại may mà là ta nha."

"90 triệu a, trong này đi ra cái kia mấy khối ngọc đoán chừng còn giá trị không đến 1 triệu đâu, ngay cả số lẻ cũng đỡ không nổi."

"May mắn không có đập thành công."

Lý Huy tại đấu giá hội nhắc nhở hạ quay người hướng phòng đấu giá đi. Với hắn mà nói lần này nếu như không có cho mời Hường Vũ, hắn chỉ sợ đã vạn kiếp bất phục.

Trên cái thế giới này đáng giận có cười, nhân không nhân có rất nhiều. Hiện trường hiện trường lưu đến sau cùng rồi đi phần lớn là một số ưa thích nói là ngồi chiêm chọc người.

"Thua thiệt nhiều nha. Ha ha."

"Giang lão bản có tiền, điểm ấy chỉ là chuyện nhỏ."

"Xem hắn vừa rồi cái kia ngu ngốc hình dáng. Còn đoạt đây!"

Theo đấu giá hội tiếng chuông, những người này cũng rời đi hiện trường.

Toàn bộ thương quán chỗ, rất nhanh theo vừa mới ồn ào náo động lâm vào trong yên tĩnh.

Giang lão bản lúc này tê liệt trên mặt đất không thể động đậy. Cái kia nguyên bản trần đầy da dẻ nhăn nheo, cái này là mang theo một loại nào đó tinh thần sa sút cùng không có có cơ bản cảm giác. Tựa như một đoạn hải sâm chết thối.

Lý Thượng Mỹ cùng lý nghệ thuật tỷ đệ hai cái tê liệt trên ghế ngồi không có có lại nói tiếp.

Vậy còn dư lại, không đến 1/10 bộ phận, liền xem như vận khí cho dù tốt, cũng không có khả năng hồi được vốn.

Chớ đừng nói chi là cái kia chặt đứt trên mặt đen sì một mảnh, rõ ràng không lạc quan.

Ôm đau bệnh tật chúc đại sư từng khối ở những tảng đá kia bên trong tìm kiếm suy nghĩ tìm tới từng tia hi vọng.

Tạ đại sư thì hai tay chấp ở sau lưng. Theo vừa mới bắt đầu lên, hắn rời cái này cái cắt chém dài, vượt đứng càng xa. Lúc này đã đứng ở cái bàn bên cạnh. Tựa như không muốn bị mây thứ bản thủ dính vào quần áo.

Hắn là sẽ không theo thất bại đồ vật đứng ở cùng một chỗ. Hôm nay đây hết thảy đối với hắn ra, tất nhiên sẽ theo hắn trong ghi chép bị biến mất, vì lẽ đó hắn phản nản nói là, "Thật sự là lãng phí thời gian của ta. Ta liền không nên tới."

Lý Thượng Mỹ bọn người đối với cái này lại mất điếc tai ngơ. Lúc này bỗng nhiên nói một câu, "Sớm biết liền cùng Lý Huy, không mua..."

Hắn câu nói này tựa hồ đem bên cạnh trên đất Giang lão bản cho kích hoạt lên, "Làm sao hắn không có mua? Hắn không có lui ra ngoài đi!"

Cái này nhân đến lúc này chợt nhớ tới Lý Huy tới, nếu như thêm một người ở bên trong tìm hắn cần thua thiệt đi tiền liền muốn thiếu không ít.

Hắn đột nhiên ngồi xuống bốn phía nhìn, Lý Huy lúc này đã trở lại phòng đấu giá. Chỗ nào tìm được nhân.

Giang lão bản, "Ta gọi hắn, chúng ta mọi người một khối mua."

Chức đại sư ngồi xổm ở tảng đá trong đồng nói là, "Hắn không có có ký tên. Là hắn cái kia chương nhân ngăn cản hắn. Người lúc đó cũng khuyên qua hắn từ bỏ."

"Ta... Không có khả năng nha..."

Đến lúc này, mấy người chợt nhớ tới dạng này một chuyện, trước đó Hường Vũ xác thực làm chương nhân cho Lý Huy đề nghị.

Mà Lý Huy chính là bởi vì những này đề nghị mới rời khỏi.

Tạ đại sư lúc này đã quay người muốn đi, "Đồ thạch phạm sai lầm cũng là không thể tránh được. Hắn thành công một lần cũng nói không là cái gì."

Nhưng là, chức đại sư lại lắc đầu lên tiếng nói là, "Lúc ấy người, ta còn có ở đây cái khác chương nhân, có ai phán định tảng đá kia là muốn am hiểu sụp đổ đây." Hắn ngẩng đầu lên nhìn xem cái kia đứng xa xa, tựa hồ sợ chân dính đến trên tảng đá nửa điểm bụi tạ đại sư, "Toàn bộ ở đây chương nhân, cũng chỉ có hắn nói xong tảng đá kia không được. Những người khác coi như không có có đập thành công cũng là bởi vì không nỡ xuất tiền mà thôi."

"Hơn nữa, cái kia chương nhân lúc ấy còn nói phi thường rõ ràng. Nói là tảng đá kia hầu như khối nhỏ ngọc."

Tạ đại sư hiển nhiên cũng nhớ kỹ một màn này, lúc này cau mày, "Người muốn nói, hắn là bởi vì biết rõ tảng đá kia nội bộ có bao nhiêu ngọc, cho nên mới nói lời sao?"

"Ta không rõ ràng. Nhưng là người lúc đó tình huống kia, hắn có thể ngăn cản Lý Huy sâm đánh cược, loại kia tự tin và quyết đoán. Ít nhất biểu lộ, hắn là có thể kết luận rất nhiều chuyện. Đây không phải người ta có thể làm được a?"

...

Một bên khác.

Đấu giá đã ở tiếp tục bắt đầu.

Đấu giá sư, "Tiếp đó, chúng ta muốn bán đấu giá đối tượng là có Hương Cảng người thu thập lưu sinh, cất giữ thanh đồng khí."

"Cái này đồ cất giữ đào được thời đại không rõ. Đi qua chuyên nghiệp chỉ riêng thả chỉ riêng khảo cổ đo năm kiểm tra đo lường, hẳn thành phẩm thời gian hẳn là ở hơn 2000 năm trước kia."

Lời này lập tức đưa tới đám người phía dưới rồi loạn tung búng.

"Bất quá, không có có người biết hẳn đến cùng là nhất cái thứ gì. Vì lẽ đó hẳn giá khởi đầu cũng rất rẻ 10 vạn. Hứng thú bằng hữu có thể tham dự đấu giá."

Hương Vũ một mực chờ đợi đợi chính là cái vật này. Hẳn một ngày này nhìn trúng ba kiện khí cụ bằng đồng. Trước mặt hai kiện đều đã bị Huyết Ngọc phủ định.

Lúc này thứ ba kiện bị dọn lên, đấu giá đài chủ tịch.

Cái kia thịnh trang vật phẩm hộp hiển nhiên là đi qua đặc biệt tân trang.

Tỉ mỉ nhân sẽ nhìn ra được, lần đấu giá này phẩm chủ nhân hiển nhiên có một chút điểm không tự tin.

Đấu giá sư đang nói xong giới thiệu từ về sau, mở ra cái hộp kia bên trên màu đỏ tơ lụa.

Xuất hiện ở mọi người trước mặt liền là một mớ đầy màu xanh đồng đồng u cục.

Bộ kia hạ nguyên bản có một chút điểm hưng người thú vị bọn họ, lúc này nhiều ác một tiếng. Hiển nhiên, có một chút điểm thất vọng.

Mà Hương Vũ trong thức hải, Huyết Ngọc bỗng nhiên "A" một tiếng, sau đó nói, "Có ý tứ... Vật này người nhất định phải đem tới tay."

"Đây là cái gì?"

Huyết Ngọc, "Khó mà nói, nhưng ta cảm thấy nó rất giống một vật."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Đồng chiếc

"Đây là cái gì? "

Huyết Ngọc, "Khó mà nói, nhưng ta cảm thấy nó rất giống một vật. Một cái rất đồ vật đặc biệt. "

Hương Vũ nghe được trong giọng nói của nàng có vẻ hưng phấn, cái này là rất ít gặp.

Huyết Ngọc, "Ồ ta thời đại, vũ trụ ở giữa đã từng vì một vật đã dẫn phát chiến tranh. Tạo thành rất nhiều môn phái tu chân vẫn lạc. Năm đó ta cũng từng phái ra đại lượng nhân viên tìm kiếm qua vật như vậy. "

"Đó là vật gì đâu? "

Huyết Ngọc, "Là tu luyện một loại đặc thù võ công thiết yếu bản nguyên lực lượng. "

Hương Vũ ngẩng đầu nhìn về phía cái kia bàn đấu giá. Dừng hoàng kim đội hình trang trí cái kia thanh đồng chiếc. Nhìn qua có chút chẳng ra cái gì cả.

Huyết Ngọc, "Môn thần công này, ở người đi đến bước kế tiếp đại cực cảnh sau liền có thể bắt đầu tu luyện. Nếu như là nó, liền tuyệt đối không cần

buông tha. "

Hương Vũ nhìn chăm chăm bàn đầu giá, "Rõ ràng. "

Lúc này bởi vì Lý Thượng Mỹ bọn người đi giải thạch đi. Vì lẽ đó cái bàn này rỗng tuếch.

Nhưng là có thể nghe được sát vách trên bàn một số nói chuyện phiếm âm thanh. Đối với cái kia đầu giá vật trên đài. Nghị luận nhân cũng không phải ít.

Có một cái lão đầu ở pha trò nói chuyện, "Đây chính là cái gạt người đồ chơi. Ta biết lưu sinh, hẳn lúc trước muốn chuyển cho ta, ta tịch thu. "

Hương Vũ nhìn sang thời điểm, đó là một cái hói đầu hơn sáu mươi tuổi lão nhân. Bên cạnh hắn một cái mười bảy mười tám tuổi ôm lấy hắn nữ tử hiếu kỳ hỏi, "Tại sao vậy. Người không là ưa thích đồ cổ, đây không phải rất vật cổ xưa sao? "

Kỳ thật đối với cô bé này mà nói, nàng cái gì cũng đều không hiểu. Hoặc là nói nàng cảm thấy, lão nhân này vật sưu tập trên cơ bản cũng cùng cái kia thanh đồng chiếc đều không khác mấy.

Lão đầu trên mặt có ý cười, hắn nhất tay ôm lấy nữ tử kia nói là, "Lưu sinh cái thứ này rất tà môn, hắn đặt ở chính mình phòng chứa đồ bên trong thời điểm a. Bên trong tất cả đồ cất giữ cũng bắt đầu sinh tử, liền cùng trùng tà. Loại vật này thả trong nhà quá không may mắn. Hơn nữa hắn tìm rất nhiều nhân muốn đem tú đi. Kết quả không tới hai ngày liền lại tú thành dạng này. Thứ này ai dám muốn. "

Hương Vũ ở thức hải bên trong hỏi Huyết Ngọc, "Sinh tử. . . Cái này cụ thể là cái gì đây? "

Giọng nói của nàng nhàn nhạt có điểm giống nói là chuyện hoang đường, "Bản thân nó có lớn lao lực lượng. Cái này chỉ sợ thật chính là. . . " Huyết Ngọc âm thanh mang theo một số không thể tưởng tượng nổi, "Ai có thể nghĩ tới, nó thế mà lại xuất hiện ở cái này tu chân văn hóa như thế căn cổ tinh cầu bên trên. "

Lúc này trên đài đầu giá đầu giá sư, đã bắt đầu kêu giá, "Các vị cảm thấy hứng thú bằng hữu mời ra giá. "

Lý Huy lúc này trở về, ngồi ở cái ghế bên cạnh bên trên, "Đại ca, ngài chân thần. Cái kia tảng đá đồ vật bên trong nhất định liền nói cho người giống như đức a. " trong giọng nói tràn đầy cảm thán. Hắn lần này trở về từ cõi chết, có thể nói kinh hiểm vô cùng.

Chỉ là Hương Vũ hay không thời gian để ý đến hắn.

Đầu giá đã bắt đầu.

Ứng người rải rác.

Nhưng dù sao vẫn có một ít người rảnh rỗi có chút hứng thú.

" 11 vạn. "

Cạnh tranh nhân mặc dù rất ít, vẫn là có người, vì lẽ đó rất nhanh liền có nhân giờ bán, "12 vạn. "

Mất thấy giá tiền này sợ rằng sẽ càng lên càng cao, Hương Vũ hướng về phía bên cạnh mà còn đang cảm thán Lý Huy, "Giúp ta đem cái thứ này vỗ xuống đến. Quay đầu ta đưa tiền người. "

Lý Huy giật mình, "Người muốn đập cái này? "

Hương Vũ, "Ta hôm nay cảm thấy hứng thú ba loại, cái này là một cái trong số đó. "

Đập loại vật này, mặc dù có nhân đầu giá, nhưng dù sao hào hứng không lớn. Vì lẽ đó tiếp lấy có nhân ra giá, "12 vạn 5. "

Lý Huy đột nhiên nhất cử bài, " 20 vạn! "

Hắn ước lượng là mượn vừa mới đầu giá Thạch vương sức mạnh ra giá.

Cái giá tiền này liền đem phòng đầu giá tất cả mọi người kinh sợ đến. Những người này cùng một chỗ quay đầu nhìn xem hắn.

Ngay cả trên đài hội nghị đầu giá sư đều nhìn hắn chăm chăm.

Lý Huy đem bài trong tay từ buông xuống, "Đều nhìn ta làm gì? "

Hương Vũ, "Ta nói là đệ nha! Người ta ra 12 vạn 5, người không cần thiết trực tiếp hô 20 vạn a. "

Đối với Hương Vũ mà nói,

Hắn cũng không phải kẻ có tiền.

"Đập đất sao? ? "

Hương Vũ, "Ta không có nhiều tiền như vậy trả lại người. "

Lý Huy bỏ qua tới nói, "Đại ca. Người cùng ta đàm luận trả tiền lại sự tình. Đây là tại đánh mặt ta cái nào. Liền 20 vạn cần phải ngài còn sao? "

Hắn nói là thật tâm mà nói, "Lần này đồ thạch. Ngài thế nhưng là giúp ta bớt đi mấy ngàn vạn a. Đây chính là thật để cho ta vạn kiếp bất phục giá cả. "

Lúc này ra cái 20 vạn nhất định quá mưa bụi.

Lý Huy nói là, " 20 vạn cũng coi như tiền? "

Trên đài hội nghị.

Đấu giá sư nhanh chóng giờ lên chính mình chùy, "Còn có so 20 vạn cao hơn sao? " loại kia khẩu khí thậm chí tựa như có chút lo lắng người đấu giá đối ý.

"Còn có vị nào so 20 vạn cao hơn? "

Kỳ thật chính hắn cũng biết rất không có khả năng. Ở ngay cả hô hai lần về sau, hắn lập tức một cái búa định ra đi, " 20 vạn thành giao! "

Hương Vũ nhận được vật hắn muốn.

Món kia đồng chiếc bị dùng hoa lệ hoàng kim hộp trang. Được đưa đến Hương Vũ trên tay. Trên thực tế, chỉ là vào tay liền có thể cảm giác được một cỗ năng lượng ba động. Giống như vật này nội bộ có một loại bị đè nén như núi lửa đồ vật đang lưu động.

Đương nhiên người bình thường hiển nhiên cảm giác không thấy loại lực lượng này.

Lý Huy, "Hộp ngược lại là rất xinh đẹp, liền ngật đáp này có chút. . . " người này mà nói, để Hương Vũ nghĩ đến lấy gùi bỏ ngọc cổ sự. Nếu như không phải Hương Vũ muốn, nói không chừng hắn thực biết đem bên trong đồng chiếc còn trở về.

Hương Vũ cầm tới đồ vật lập tức đứng dậy, "Cái khác vật phẩm đấu giá ta đều không có hứng thú gì. Người còn có cái gì muốn sao? Không vậy lời nói chúng ta liền đi đi thôi. "

Lý Huy gãi gãi đầu, "Đại ca, ngài không phải còn có hai loại muốn không? Nếu không ta cũng giúp người đập. "

Hương Vũ, "Không cần. Cái kia mấy thứ đã có chủ rồi. "

...

Một ngày này ở Hương Vũ sau khi đi.

Lý Thượng Mỹ, Lý Nghệ, Giang lão bản còn có Hạ đại sư bọn người mới trở lại phòng đấu giá.

"Bọn hắn mười phút đồng hồ trước đó đi. " bên cạnh phục vụ viên nói như vậy.

Lý Thượng Mỹ thở dài, nhìn thoáng qua người bên cạnh, "Lý Huy hẳn phải biết hắn phương thức liên lạc. "

Lý Nghệ, "Lý Huy cũng không biết từ chỗ nào nhận thức người lợi hại như vậy. "

Hạ đại sư, "Xem ra chỉ có thể đặc biệt nghĩ biện pháp tìm cơ hội đi báii phòng. "

"Người này nếu là nguyện ý ra tay, đồ thạch giới chắc chắn long trời lở đất. "

"Có loại này thần nhãn, toàn bộ ngọc thạch giới đều muốn lật cái úp sấp. "

Mấy người đang nói đến đó mà. Cái kia phòng đấu giá một tên kế toán mang theo phục vụ viên, lúc này đi tới đem nhất tờ giấy bỏ lên trên bàn nói là, "Hầu như ông chủ. Cái này là các người hôm nay vô xuống Thạch vương phí tổn còn sót lại khoản tiền mời ở trong một tuần thanh toán tiền. "

Mấy người, ". . . "

...

Hương Vũ ngồi ở trên tàu điện ngầm. Ngoài cửa sổ xe là cực nhanh mà qua đường hầm biển quảng cáo.

Hắn cũng không vậy để Lý Huy trực tiếp đưa chính mình về nhà.

Theo một ý nghĩa nào đó giảng, hắn cần thời gian tu luyện, cũng không muốn cuối cùng bị quấy rầy. Bảo lưu lấy người này phương thức liên lạc, có cần

thời điểm liên hệ. Không cần thiết không thấy mặt tương đối tốt.

Lý Huy sau cùng trước khi chia tay mặt khác cho Hường Vũ 10 vạn làm thù lao. Nói là nhất định. Đối với loại này thu vào, Hường Vũ cũng không vậy cự tuyệt. Dù sao, trái ngược nhau hẳn để cho, thu này một ít tiền cũng không tính là gì.

Theo vừa mới cầm tới vật kia lên, hẳn liền có thể cảm giác được giữa hai tay nó truyền đến kịch liệt ba động. Tựa hồ có một loại mãnh liệt lực lượng ở nó nội bộ, không ngừng mà xoay chuyển.

Cảm giác bên trên, nó tựa hồ là nhận lấy một loại nào đó phong ấn.

Hường Vũ, "Ta luôn cảm thấy lực lượng của nó bị hạn chế. . . "

Huyết Ngọc, "Cảm giác được rất đúng. Bất quá, loại này phong ấn thủ pháp tương đương không thành thực. Nhìn hẳn là trên địa cầu này nào đó tu chân môn phái làm ra. "

"Người nói là. . . "

Huyết Ngọc, "Cái thứ này rơi tới Địa Cầu hẳn là có một đoạn thời gian. Đoán chừng là bị nào đó tu chân môn phái tâm đắc. Sau đó đối với hắn tiến hành phong ấn. "

"Loại lực lượng này có thể ăn mòn cùng ăn mòn tất cả. Đương nhiên, hẳn đồng thời cũng là sáng tạo cùng sinh mệnh lực lượng. Là dùng tới tu luyện thần công thiết yếu ngon nguồn. "

Nói đến chỗ này, nàng ngừng một chút, "Mặt khác, vật như vậy xác ngoài, còn có thể thay thế lò luyện đan dùng để luyện chế đan thuốc. "

Hường Vũ giật mình, "Nha, cái thứ này có thể luyện đan? Có thể luyện chế tránh cốc đan sao? "

Huyết Ngọc, "Nó thấp nhất tương đương với Nhân cấp thượng phẩm. Tránh cốc đan loại này nhân giai hạ phẩm đan thuốc tự nhiên không nói chơi. "

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: thế giới hạt giống

"Nha, cái thứ này có thể luyện đan? Có thể luyện chế Tị Cốc Đan sao? "

Huyết Ngọc, "Nó thấp nhất tương đương với Nhân cấp thượng phẩm. Tị Cốc Đan loại này nhân giai hạ phẩm đan thuốc tự nhiên không nói chơi. "

Trở lại nhân dân đường. Thời gian là hai giờ chiều.

Trên quảng trường chính là phi thường náo nhiệt thời điểm. Một ngày này chính là cả nước chữa bệnh bảo vệ sức khỏe ngày. Trên quảng trường có chữa bệnh xe đang tiến hành, công ích tuyên truyền. Khắp nơi đều là một bộ khuia chiêng gõ trống náo nhiệt bộ dáng.

Hường Vũ xuyên qua quảng trường đám người thời điểm, Bì Tùng bỗng nhiên gọi điện thoại tới, "Hường Vũ người ở chỗ nào? "

Hường Vũ đang hai tay ôm cái kia đựng lấy thanh đồng chiếc hoa lệ hộp trong đám người, "Có chuyện gì sao? " hẳn lúc này vội vã trở về luyện đan.

Bì Tùng, "Người có phải hay không ở bên ngoài đi làm. Nếu là tiện đường lời nói đưa ta một chút. Ta vừa mới cũng học lời phong làm việc tốt. Có cái học muội ở công hội bên trên bất thành linh đau bụng. Ta có thể mặc kệ sao? Đem nàng đưa bệnh viện. "

Hường Vũ nghĩ thầm người không không tệ nhạ a, làm loại sự tình này gọi điện thoại cho ta, "Ta bên này vội vàng đâu! Không có việc gì ta treo. "

Bì Tùng, "Làm sao gấp cái gì a. Cái kia học muội trong tử cung lớn một cái quái thai. Cha mẹ hẳn tới còn tưởng rằng ta là cha nó đâu! "

Hường Vũ, "Loại sự tình này người sẽ không báo cảnh sát sao? Không phải người làm ra, còn có thể đổ thừa người. Người nói người là xử nam không liền xong rồi sao? "

Bì Tùng, "Người hiểu lầm con gái người ta, nhân cũng không có đổ thừa ta. Nàng cái này là một cái gọi quái thai lữ bệnh. Liền là hẳn có một cái song

bào thai muội muội ở trong bụng mẹ bị nàng nuốt. Ở trong bụng của nàng, lấy ra đáng đáp còn có tóc. "

Hương Vũ lúc này đã xuyên qua đám người bên trên lên trên lầu, "Ta nói ngươi có ác tâm hay không đâu. Ta chỉ sợ không có thời gian đưa ngươi, ở bên ngoài tham gia đấu giá hội đấu. Treo a. "

Song bào thai loại vật này, có lúc cũng sẽ xuất hiện một số ngoài ý muốn.

Nói thí dụ như có nhân vốn là song bào thai. Nhưng là ở mẫu thể bên trong thời điểm, hấn song bào thai huynh đệ, lại bị hấn bản thân mình cắn nuốt.

Hương Vũ gian phòng bởi vì nhiều ngày không vậy quản lý, trên mặt bàn lộ về một số tán loạn trưng bày rác rưởi bình nước suối khoáng từ loại hình.

Đem những vật này hoa thêm vài phút đồng hồ thu đến trên đất trong thùng rác.

Đem đấu giá trở về một cái kia thanh đồng chiếc bỏ lên bàn.

Rất khó tưởng tượng loại vật này, có thể bị một người đặt ở chính mình cất giữ trong phòng nhiều ngày như vậy. Ít nhất dĩ Hương Vũ mà nói, khoảng cách gần tới gần cái thứ này có thể cảm giác được loại ba động kia thực sự để người không thể coi nhẹ. Một số thời khắc nó tựa như một loại sóng nước.

"Ta muốn làm sao bắt đầu đâu? " Hương Vũ hỏi như vậy, "Ta nói là, bắt đầu luyện đan. " hấn bây giờ có được ngũ đĩa, chân khí mỗi thời mỗi khắc đều đang không ngừng bị hấp thụ. Có thể cảm giác được đột phá thời gian đã rất gần.

Huyết Ngọc nhận nhặt nói là, "Ngươi đi trước mua sắm luyện đan dùng tài liệu. Ích cốc đan cần mạch môn, địa hoàng, phục linh. . . "

Hương Vũ đem hấn nói tới những tài liệu này dò xét một lần.

Ra ngoài thu mua. Ích cốc đan vật liệu coi như phổ biến. Địa hoàng, phục linh loại hình đồ vật ở mây xanh chùa tiệm thuốc cùng được liệu chợ chạy hai vòng liền đã thu thập hoàn tất. Bỏ ra không đến 2000 khối.

Hương Vũ cười tại xe chạy bằng điện bên trên nhiều lắm là phía sau, bao lớn bao nhỏ được liệu, "Những tài liệu này hấn là đầy đủ đọc lên hai mươi viên thuốc. "

Về nhà.

Sau mười lăm phút, Hương Vũ đứng ở để đó cái kia thanh đồng chiếc bàn trước mặt.

Huyết Ngọc, "Đem chân khí của ngươi rót vào bề ngoài của nó. Dĩ thanh lý những này vết rì. "

Nàng dùng một chút nói là, "Chú ý, không cần phá hủy phong ấn. Ở ngươi còn chưa có bắt đầu tu luyện thần công đến Đại Thừa trước đó, tốt nhất đừng phá hư nó. "

Hương Vũ, "Sẽ có hậu quả gì không sao? "

Huyết Ngọc, "Cái thứ này có một cái xung hô gọi là "Ma Thần chi nước mắt ", bản thể của nó nhưng thật ra là một cái thể giới hạt giống. "

"Thể giới hạt giống? "

Huyết Ngọc, "Nói đúng ra, hấn là, "Lưu lại thể giới hạt giống ". Kỳ thật bản thể của nó hấn là một cái vũ trụ. Là chúng ta bây giờ vị trí vũ trụ đa bào thai huynh đệ.

Nhưng là ở nàng ra đời thời điểm, bị hiện hữu thể giới cướp đi trưởng thành cơ hội. Còn sót lại cái này một bộ phận, liền biến thành bộ đáng bây giờ. "

Hương Vũ, "Nói cách khác, nàng vốn phải là một cái vũ trụ. . . "

"Đối với. Vì lẽ đó nó tàn lưu lại lực lượng là phi thường tinh khiết. Những lực lượng này cơ hồ là liên tục không ngừng, trừ phi ngươi có thể trong tu luyện không ngừng hấp thụ năng lượng của nó, nếu không. Nàng phong ấn tuyệt đối không nên mở ra. "

Hương Vũ hiểu kỳ, "Nếu như mở ra nó sẽ như thế nào? "

Huyết Ngọc, "Nàng sẽ bắt đầu xây dựng thể giới thuộc về mình. Nhưng là loại hành vi này, làm thiên địa bất dung. Tất nhiên sẽ đưa tới cực nghiêm lệ thiên phạt. Thậm chí có thể sẽ hủy đi nàng, đó là một loại to lớn lãng phí. Vì lẽ đó không nên tùy tiện buông nàng ra. "

"Được rồi. " Hương Vũ nghĩ tới một cái hết sức rõ ràng vấn đề, "Vậy ta muốn làm sao bắt đầu luyện đan đâu? Nếu như không buông ra phong ấn của nó lời nói. "

"Luyện đan không có có cần phải buông nàng ra phong ấn. Ngươi trước tiên rót vào chân khí. Đem nàng tăng ngoài những cái kia vết rì thanh lý mát. "

Hương Vũ dựa theo hấn nói tới chậm rãi thả ra chân khí ở toàn bộ thanh đồng chiếc bề ngoài từ từ lưu động.

Chân khí khắp nơi cái kia thanh đồng vật chất bề ngoài vết rì, như là bị gió thổi qua tơ liễu tự động từ từ hướng bốn phía tản ra tản ra.

Huyết Ngọc, "Lực lượng của ngươi là thuộc về cái thế giới này. Đối với nàng mà nói, chân khí của ngươi cũng là cùng nàng chỗ bắt tương dung tồn. "

Toàn bộ quá trình chẳng qua là bốn năm phần chuông sự tình.

Cuối cùng lộ ra ngoài là một cái màu vàng nhạt tàn phá xác đá.

Bộ dáng của nàng cùng phổ thông tảng đá hoàn toàn giống nhau. Chỉ là nhìn có một chút giống một cái tồn tại tinh cầu hoặc là một cái tồn tại trứng.

Hơn nữa, phía trên kia hiện đầy tầng tầng lớp lớp phù vân.

Huyết Ngọc, "Những cái kia phù vân, liền là phong ấn của nó. Cảm giác bên trên đã tương đương suy bại, tuyệt đối không nên loạn động. Tiếp lấy, ngươi đi bắt đầu chuẩn bị tài liệu luyện đan. Ta đến dạy ngươi lần thứ nhất quá trình luyện đan. Đến cùng dùng phổ thông lò luyện đan có chút không giống. "

Nàng dừng lại một chút, nói tiếp đi, "Nhưng bởi vì nàng là một cái thế giới hạt giống. Tương đương với có được toàn bộ thế giới, vì lẽ đó luyện được đan được hiệu quả khẳng định phải so phổ thông muốn tốt rất nhiều. Đối với môn phái tu chân mà nói, nàng đồng thời cũng là luyện đan chí bảo. Nếu không cũng sẽ không khiến cho đại chiến. "

"Hay. "

Bắt đầu luyện đan.

Đem < Tiên Thiên chân khí > dĩ trong ngũ hành hỏa khí rót vào thế giới hạt giống.

Cái kia tàn phá cự xác lập tức tuôn ra vô biên vô tận lực lượng.

Loại lực lượng này cho người cảm giác như là nhật nguyệt tinh thần vũ trụ mệnh mông đều là ở trong đó. Nhưng lại lại cho người ta một loại vô cùng non nớt cảm giác. Thật giống như một cái bị phế trừ võ công thiên hạ đệ nhất kiếm khách. Mặc dù theo trên lực lượng có chỗ không kịp, nhưng khí thế bên trên, lại là vô địch thiên hạ khí thế.

Huyết Ngọc đến nơi đây đánh giá rằng, "Làm không tệ. Loại này 'Thế giới hạt giống' cực kỳ tinh khiết là luyện đan chí bảo. Một khi ngọn lửa này lực lượng, bị kích phát về sau. Ngươi cần thiết cũng chỉ là lưu ý luyện đan thời gian mà đã xong. "

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Ấn mạng

Bảy ngày sau đó là Hường Vũ luyện được lò đan được thứ nhất. Chính thức ra lò thời gian.

Một ngày này buổi sáng, hần đặc biệt xin phép nghỉ trong phòng chờ đợi.

Cái kia lộ ra cả phòng mùi thơm ngát mùi, để cho người ta nghe ngóng liền có một loại thần thanh khí爽 cảm giác.

Buổi sáng lúc mười giờ, Huyết Ngọc nói tới thời gian liền đã đến.

Hường Vũ hỏi trong thức hải cái kia áo đỏ mỹ nữ, "Hiện tại là có thể sao? "

Huyết Ngọc, "Đã tốt. "

Nói thật ra, đối với loại này luyện ra được đan thuốc. Hường Vũ còn rất là hiếu kỳ. Hần lập tức đứng dậy đến trước bàn.

Chỉ là đi qua thất ngày, cái kia "Thế giới hạt giống " phần ngoài một lần nữa bị thanh đồng vết rỉ nơi bao bọc. Mặc dù không vậy bán đấu giá thời điểm nhiều như vậy, nhưng là đã có tăng một.

Hương Vũ một lần nữa dùng chân khí đem những vật này chậm rãi bong ra từng mảng.

Những này thanh đồng vết rỉ rơi trên mặt đất thời điểm sẽ vỡ thành một mảnh hạt tròn, như là giọt nước. Lấy tay sờ thời điểm, sẽ cảm giác đó là cực nhỏ cực nhỏ viên hạt châu, không hề giống là chân chính màu xanh đồng, "Đây là cái gì? "

Hắn dùng ngón tay đâm những cái kia tú, cảm giác thật nhỏ như là cát sỏi đồng dạng bóng.

Huyết Ngọc nhân nhạ nói là, "Là một loại đồng hóa. Nói đơn giản, nó ở cướp đoạt hiện hữu thế giới đã cấu trúc vật chất. Bất quá loại hành vi này bị thiên đạo chỗ xấu. Làm quá lửa, liền sẽ dẫn tới thiên phạt. "

"Địch nhân của nàng là thế gian này tất cả. Nàng lại chỗ nào địch nổi toàn bộ thế giới. Vì lẽ đó tự thái cổ dĩ lai, còn không có có bao nhiêu người có thể chân chính tìm tới loại vật này hài cốt, cái này đã là cực kỳ hiếm thấy để lại. "

"Thế giới hạt giống " lần nữa khôi phục lại sạch sẽ trạng thái. Hương Vũ từ trong đó lấy ra cái kia luyện chế ra một tuần lễ đan thuốc.

Màu nâu đen như là viên thủy tinh lớn nhỏ tiểu cầu, cực kỳ giống mạch lệ làm.

"Dạng này một khóa liền có thể thay thế thay một ngày rưỡi nhân thể cần thiết đồ ăn cùng thủy? "

Huyết Ngọc thì phù định, "Những đan dược này chất lượng so tưởng tượng phải tốt hơn nhiều. Dĩ suy đoán của ta hẳn là sẽ không chỉ có một ngày rưỡi, ta đoán hẳn ít nhất có thể tiếp tục hai ngày. "

"Ừ. . . Vậy ta ăn thử một chút. " làm một cái ăn hàng, Hương Vũ đối với chuyện này là rất muốn nếm thử.

Nho nhỏ hạt châu vào miệng tan đi. Cùng thứ gì cũng chưa ăn.

Lúc này đã tiếp cận với cơm trưa điểm. Bụng vốn là có chút đói.

Nhưng là ăn cái thứ này về sau, Hương Vũ xác thực cảm thấy mình thu được kỳ quái nào đó ăn chán chê cảm giác.

Xế chiều đi gà rán tiệm cơm làm công.

Ở cả tòa thành thị khắp nơi đưa thức ăn ngoài. Một mực làm việc đến tối, hắn không có có bất kỳ bụng ục ục kêu cảm giác. Hơn nữa đưa bữa ăn trong công việc cơ năng của thân thể cũng vô cùng xây dựng. Không có có bất kỳ thể lực chống đỡ hết nổi cảm giác.

Lần này buổi trưa, hắn thậm chí ngay cả nước đều không uống qua. Cũng không có có bất kỳ muốn đi nhà xí cảm giác. Loại đan dược này trong thân thể tựa hồ cả cái gì cần bã đều không có xuất hiện.

"Là thật! " Hương Vũ có chút mừng rỡ. Hắn lần này luyện chế ích cốc đan có hai mươi hạt. Trừ ăn ra đi một hạt bên ngoài. Còn lại còn có thể để hắn kiên trì 38 thiên không ăn không uống.

Dĩ trùng kích đại cực cảnh tới nói, hẳn là đầy đủ.

Nói tóm lại, hắn thậm chí có chút kích động cảm giác.

Về sau năm ngày.

Hắn một mực đang cố gắng luyện tập, học tập cùng làm công. Thân thể năng lượng tích lũy cũng càng ngày càng nhiều.

Đến ngày thứ năm buổi sáng, Huyết Ngọc bỗng nhiên ở trong thức hải nói là nói, "Ngươi có thể bắt đầu thử nghiệm trùng kích đại cực cảnh. Bất quá bởi vì độ khó vấn đề, ta đề nghị ngươi ít nhất chuẩn bị mười tám ngày trống không thời gian. "

Hương Vũ, "Hay. "

Trên thực tế mấy ngày nay cảm giác của hắn cũng là như thế.

Cùng lúc đó.

Thanh Vân thị Lợi Bắc đường cục công an.

Một ngày này đang tại hội nghị khẩn cấp bên trong.

Sở trưởng Mã Ngân Xuyên đang một mặt nghiêm túc. Gần nhất đúng lúc là các tỉnh thành phố đại lực đề xướng án mạng tất nhiên phá thời kì.

Mà hần xuống Lợi Bắc đường địa khu một cái công trường, có ở đây không đến thời gian mười ngày bên trong đã liên tục phát sinh hai khởi án mạng.

Hần năm nay đã hơn bốn mươi tuổi, vẫn là cái khoa cấp cán bộ. Mà năm nay mới tới đội trưởng hình sự, là cái vô cùng tuổi trẻ hơn nữa lên cao tốc độ cực nhanh nữ nhân.

Hoa Hạ có câu ngạn ngữ gọi trong triều có nhân hay làm quan. Hần mặc dù không hy vọng xa vời mình có thể giống nữ nhân kia hơn hai mươi tuổi liền có thể phó xử cấp. Nhưng nếu là biểu hiện lời hữu ích, cùng một cỗ phong, thuận thế đi lên tiến thêm một bước cũng không phải là không được.

Nhưng là lúc này lại xuất hiện án mạng. Đây quả thực là muốn mạng người.

"XX, dân tộc Hán, sống ở 1987 năm. Không cái gì phạm tội ghi chép. Khi còn sống cùng nhân không có có bất kỳ thù hận. Mười ngày trước ở Phú Quốc công ty xây dựng chỗ nhận thầu, Lợi Bắc đường hoa viên tiểu khu kiến trúc công trường từ vong."

"Từ vong thời gian là ba giờ sáng. Xung quanh không người chứng kiến. Làm trên không rơi vật chí từ."

"XXXXX, dân tộc Hán, sống ở 1983 năm. Ba ngày trước đồng dạng thuộc về nên kiến trúc công trường. Từ vong thời gian là trời vừa rạng sáng. Đồng dạng cùng nhân không oán, làm ngoại lực chí từ."

"Đã là trong mười ngày nơi đó phát sinh thứ hai khởi án mạng, phía trên vô cùng coi trọng. . ."

Mà ở thời điểm này, có điện thoại bỗng nhiên đánh vào đến sở trưởng trên điện thoại di động. Trong điện thoại là một cái tuổi trẻ giọng của nữ nhân.

Nếu như Hường Vũ nghe được cái này cái giọng của nữ nhân lời nói sẽ phi thường giật mình, bởi vì cái này đội trưởng hình sự, lại là Hạ Trĩ. Cũng chính là cái kia đang đánh cược thạch đầu giá hội bên trên, thấy qua tơ trắng mỹ nữ.

Thiên triều sử thượng, thăng quan nhanh có thể làm được phó xử cấp, đồng dạng cũng là khoảng bốn mươi tuổi. Rất nhiều nhân đậm chân tại chỗ, cả một đời cũng chính là cái khoa viên.

Mà nàng ở hai mươi tuổi, ngồi lên phó xử cấp. Trên cơ bản liền là ở cười tên lừa.

Người như nàng tự nhiên là mười phần mạnh hơn. Một người muốn muốn tiếp tục đi lên trên. Như vậy không nói lập xuống đại công, ít nhất không thể có lỗi nặng.

Hạ Trĩ lúc này tiền nhiệm không đến ba tháng. Trên tay tất cả ở nàng nhắc nhở hạ tựa hồ xuôi gió xuôi nước.

Nhưng chính là cái này thời điểm bỗng nhiên xuất hiện dạng này án mạng, hơn nữa còn là cùng một cái địa điểm liên tục hai khởi.

Trước mắt bao người, ngay cả chết mất hai người. Lại chậm chạp không cách nào phá án. Kêu ca cực lớn, ảnh hưởng hại vô cùng.

Ở án mạng tất nhiên phá ngay miệng bên trên, đây quả thực là đang đào chính mình góc tường.

"Ta mặc kệ ngươi có lý do gì, trong một tuần lễ phá án. Ngươi đến cùng hành không nên không nên lời nói liền thay ngươi."

Nếu như Hường Vũ lúc này hiện trường trông thấy nữ nhân này lời nói. Hần sẽ phát hiện nữ nhân này động tác cùng tư thế vô cùng quen thuộc. Liền là một tay ôm ở dưới ngực. Động tác kia ở người bình thường tới nói, là cảm giác rất cao ngạo. Nhưng là nữ nhân này làm lúc đi ra đều sẽ làm người ta cảm giác, thật giống như bộ ngực rất nặng, phải dùng cánh tay nâng bộ ngực của mình.

...

Ngày nọ buổi chiều Hường Vũ mời tốt nghỉ dài hạn, về tới nhà của mình.

Đoạn thời gian gần nhất, bởi vì trong phòng nhiều cái viên kia, "Thế giới hạt giống". Rất nhiều thứ bắt đầu Trường Thanh nắm mốc.

Dùng Huyết Ngọc lời nói nói là: Đây là tại cấu trúc thể giới mới cùng quy tắc. Nhưng là, Hường Vũ nếu như không hy vọng mỗi ngày quét dọn ít nhất ba lần trở lên mà nói. Vẫn là mau chóng đi đến đại cục cảnh bắt đầu dùng năng luyện công tương đối tốt.

Huyết Ngọc, "Đại cục cảnh đối với trung cục cảnh, trùng kích độ khó lại phải lớn hơn nhiều. Ngươi cần vì chính mình ngưng kết cái thứ ba luồng khí xoáy."

"Làm cảnh giới này đạt được thời điểm, ngươi ngưng kết cường độ chân khí, sẽ đột phá một cái điểm tới hạn, quanh thân chân khí có thể hóa thành sương mù. Cũng có thể bắt đầu tu luyện phóng ra ngoài hình vô kỷ."

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Chân khí ngoại phóng

Hương Vũ mở cửa chuẩn bị trở về gian phòng của mình bắt đầu trùng kích đại cực cảnh.

Cái kia cùng phòng cho thuê Tô Tiểu Thanh, ngày nọ buổi chiều đang ở trong phòng giặt quần áo.

Hương Vũ thấy được nàng lúc, nàng chính kéo tay áo giặt quần áo. Có thể ngửi được trong không khí lập trắng bột giặt mùi thơm ngát vị đạo. Cũng chỉ là bình thường lên tiếng chào.

Trương Vũ mở cửa trở về phòng lúc, nàng bỗng nhiên nói một câu, "Hương Vũ, ngươi nghe nói không? Thực đã xảy ra chuyện. "

Hương Vũ đứng vững hỏi, "Xảy ra chuyện gì? ? "

Tô Tiểu Thanh sắc mặt có điểm lạ, "Ta bình thường đi con đường kia, người không cho ta đi con đường kia, có người chết. . . Hơn nữa đã chết hai người. . . " nàng ánh mắt thoát nhìn có chút trắng bệch cảm giác, giống như là ở phía sau sợ.

Hương Vũ, "Thật nghiêm trọng. "

"Đúng vậy a. Mấy ngày nay Cửa Ca KTV, cơ hồ mỗi một ngày đều không ngừng thảo luận chuyện này. Truyền đi rất tà dị. . . Nghe nói đều là nửa đêm không hiểu thấu chết rồi. "

Dù sao chỉ là cách một con đường. Liên tục phát sinh loại này người chết sự kiện. Không nói luận cơ hồ là không có khả năng.

Đối với Tô Tiểu Thanh mà nói, nàng biết rồi nếu như trước đó không vậy Hương Vũ ngăn cản cùng hỗ trợ, hiện tại người chết chỉ sợ sẽ là mình.

Cho nên nàng nói, "Cám ơn ngươi. Nếu không phải ngươi lời nói. . . "

Hương Vũ cười cười, "Không có gì tốt tạ ơn, ta chỉ là tiện tay hỗ trợ mà thôi. " trên thực tế đối với hắn mà nói, cũng bởi vậy thu hoạch không ít, đây cũng là một không sai kết quả.

Tô Tiểu Thanh, "Đúng rồi, đã chết hai người. Người. . . Sẽ quản sao? " nàng xem thấy Hương Vũ, tóc khoác lên bên mặt trên má mang theo một chút mồ hôi.

Cô nương này là một tâm địa không sai nhân. Giống như rất không nhìn nổi phát sinh dạng này sự tình. Hơn nữa tựa hồ tại trong nội tâm nàng, ảm ảm cảm thấy Hương Vũ, là vị khu ma đại sư loại hình nhân vật thần bí.

Hương Vũ, "Tại sao cảm thấy ta muốn quản loại chuyện này đâu? "

Tô Tiểu Thanh sửng sốt một chút, có chút xấu hổ nói, "Có lỗi với nha ta chỉ là. . . Những cái này trên công trường nhân, đều cũng có gia có khẩu ở bên ngoài làm khổ lực. Điều kiện tốt nhân ai nguyện ý đi làm loại công việc này đâu. Hôm qua nhìn trên mạng tin tức, nói chết người này trong nhà còn có hai đứa bé. Đầu là lưu thủ nhi đồng. . . "

Hương Vũ, "Ta hiện tại cũng không quản được loại sự tình này nha. "

Nhân từ với cái thế giới này rất trọng yếu. Không vậy nhân ưa thích ở một cái tất cả mọi người rất lạnh lùng thế giới bên trong sinh hoạt.

Thế nhưng là thiện lương cũng phải nhìn thực lực mình. Có rất nhiều thời điểm, cái thế giới này có một rất có ý tứ tình huống chính là -- làm việc tốt nhưng thật ra là cái nguy hiểm cao hành vi. Nếu như người không vậy thực lực liền làm không được Lôi Phong.

Hương Vũ cũng không phải là cái người xấu, nhưng hắn nhân sinh kinh lịch cũng làm cho hắn có bản thân nhận biết: Mọi thứ lượng sức mà đi.

Tô Tiểu Thanh, "Thật có lỗi. Nguyên bản không nên nói những cái này. "

"Không có gì. Loại sự tình này, ta sẽ lượng sức mà đi. Sẽ không bỏ mặc kệ. "

Tô Tiểu Thanh nhàn tình sáng lên, "Thực. "

Hương Vũ nhẹ gạt đầu, không nói gì thêm nữa. Trở về phòng bắt đầu tu luyện.

Ngưng tụ chân khí.

Vì chính mình ngưng kết cái thứ ba luồng khí xoáy.

Vô luận ngươi là muốn thành Thần vẫn là thành Ma? Đều có một cái yêu cầu cơ bản nhất -- ngươi đến có thực lực. Không vậy bắt lực Ma Thần.

Lần này trùng kích đại cực cảnh đuổi theo một lần khác biệt.

Lần trước đánh trúng cực cảnh lúc, Hương Vũ năng lượng ngưng kết cũng không có đầy đủ.

Thậm chí có thể nói, hẳn là tại Huyết Ngọc căn bản không cho rằng hẳn khả năng thành công tình huống dưới thành công.

Mà lần này hoàn toàn khác biệt. Hương Vũ ngưng kết đến năng lượng đã trải qua mười phần dồi dào. Bởi vì có ngũ điệp trợ giúp, hẳn đạt được năng lượng thậm chí càng thêm thuần túy.

Cho nên, đến một ngày này cơm tối lúc. Hẳn khí hải bên trong cái thứ ba luồng khí xoáy liền đã ngưng kết thành hình.

Cái kia to lớn luồng khí xoáy để Huyết Ngọc đều có một chút giật mình.

Huyết Ngọc thanh âm nhàn nhạt ở bên tai, "Không nên xem thường. Đại cực cảnh không thể so với trung cực cảnh. Ba cái luồng khí xoáy ở giữa làm phiền lẫn nhau đem so với hai lần trước nghiêm trọng nhiều. "

Nhưng là Hương Vũ biểu hiện,

Lại hiển nhiên ra ngoài ý định. Hẳn tại sáng ngày thứ hai, cũng đã đem cái thứ ba luồng khí xoáy ngưng kết giống như thực chất.

Trước đó hai cái luồng khí xoáy tại hạ vũ trong khí hải điên cuồng mâu thuẫn.

Tựa như hai cái không nghe lời hải tử.

Năng lượng ba động giống như mưa to gió lớn.

Đi qua thời gian dài như vậy cố gắng cùng tích lũy, hạ vũ đã trải qua căn bản không e ngại loại kia mâu thuẫn lực.

Hắn cảm cái thứ ba luồng khí xoáy. Cố chấp vận chuyển lại, đối kháng loại lực lượng này.

Trong hiện thực Hương Vũ trong phòng cũng đứng như giống như cuồng phong bạo vũ.

Toàn bộ trong không gian như là có phong bạo vừa đi vừa về xoay tròn. Ga giường, màn cửa, trên bàn thư tịch đều ở bay phát phối.

Trước mặt hai lần trùng kích lúc, căn không ngừng dừng lại ăn cơm không giống nhau.

Lúc này Hương Vũ chỉ cần một hạt Tích Cốc đan liền có thể hai ngày không ăn không uống.

Thân thể năng lượng cùng trình độ bị đầy đủ bổ sung. Khiến cho hẳn càng thêm cường đại.

Tu luyện là một trận điên cuồng lũ hành. Mà lực lượng tăng trưởng là một trận điên cuồng vật lộn.

Trước đó sớm đã tồn tại hai cái luồng khí xoáy điên cuồng ngăn cản hẳn.

Nhưng loại này ngăn cản căn bản không có chút ý nghĩa nào.

Hạ vũ lực lượng khuấy động dồi dào, tại trong cuồng phong bạo vũ. Cái thứ ba luồng khí xoáy hướng về phía trước vững chắc tiến lên.

Cùng thất hải ngươi mưa to gió lớn một dạng.

Cuối cùng đạo thứ ba luồng khí xoáy, bị Hương Vũ vững vàng điệp gia ở tại trước hai đạo phía trên.

Làm ba đạo luồng khí xoáy cuối cùng tụ tập một chỗ thời điểm. Hạ vũ toàn bộ thân thể chân khí chợt rực rỡ hẳn lên.

Trong phòng của hắn như là đột nhiên bị đầu nhập vào một khối đá một dạng mạnh mẽ chấn.

Đến lúc này mới thôi, thể mà chỉ tồn bốn ngày thời gian.

Sớm định ra tại mười lăm ngày mới có thể trùng kích thành công cảnh giới

Dạng này chỉ tồn không đến một số 0 đầu thời gian.

Làm lực lượng đột phá số lượng cực hạn, liền sẽ phát sinh chất biến.

Lúc này Hường Vũ quanh thân ẩn ẩn có tầng một bạch sắc quang mang như là sương mù, khiến cho hắn thoát nhìn giống như là trong thần thoát tu thành pháp thân một dạng.

Liền Huyết Ngọc đều khó mà tin, "Bốn ngày, người thể mà chỉ tồn bốn ngày thành công. . . "

Hạng vũ mở hai mắt ra, lúc này thể nội có được bành trướng lực lượng. Cổ lực lượng này cùng lúc trước so sánh đã có chất biến.

Khi hắn tụ tập lực lượng toàn thân thời điểm. Thân thể kia bốn phía giống như lên sương mù một dạng. Ánh đèn chiếu xạ đi lên, sẽ có một loại phát ra bạch quang cảm giác.

Huyết Ngọc, "Đại cực cảnh là một phi thường trọng yếu ngưỡng cửa. Đột phá nó, người cảm có thể bắt đầu tu luyện rất nhiều công pháp đặc thù. Thủy chung khó mà tin được. . . "

Nàng dừng lại một chút sau đó nói, "Đại cực cảnh có thể ngưng khí ngoại phóng. Người tìm một cái mục tiêu, ngưng khí công kích thử xem. "

Loại chuyện này, hạng vũ mình cũng phi thường muốn thử một chút.

Hắn nhìn bốn phía một chút. Cuối cùng đứng ở phía trước cửa sổ mở cửa sổ ra.

Thời gian vẫn là buổi chiều, bên ngoài dương quang phổ chiếu, cái kia ngoài cửa sổ cây đa tại ánh nắng ấm áp dưới xanh biếc xanh biếc.

Hường Vũ toàn thân chân khí ngưng kết thành sương mù, tiếp lấy mạnh mẽ chùng kích ra.

Cái kia cây đa một cây thủ đoạn phẩm chất nhánh cây bị kết một tiếng cắt ngang.

Hạng vũ phía dưới cửa sổ, cũng không phải là lối đi nhỏ. Bình thường rất ít người đi. Nhưng cách đó không xa trên đường chính, người vẫn là rất nhiều.

Cây kia thủ đoạn cành cây bị đánh gãy hạ xuống. Cách đó không xa xe chạy bằng điện cùng ô tô tiếng cảnh báo bắt đầu điên cuồng vang lên.

Nơi xa phơi nắng người cùng bán nướng cây ngô bán hàng rong bị thanh âm này hấp dẫn quay đầu nhìn lấy lâu đó dưới nhánh cây.

Huyết Ngọc, "Trời ạ, người thực thành. "

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Điều nghe người

Bởi vì Hường Vũ là ở gian phòng bên trong làm. Cho nên người bình thường căn bản là không có cách biết được chuyện gì xảy ra.

Huyết Ngọc, "Chân khí ngoại phóng, người quả nhiên là thực làm được! "

"Đạt tới đại cực cảnh, người có thể bắt đầu lấy thể giới mầm móng xem như môi giới tu luyện. "

...

Một ngày này buổi chiều. Hách Nhất Phi đang gọi điện thoại.

Nàng điện thoại cái kia một đầu khuê mật, "Nhất phi, ta hiện tại gặp phiền toái rất lớn. Người có thể giúp ta một chút không? "

Hách Nhất Phi có chút kỳ quái, "Cái dạng gì sự tình là người cái này đại hình hình sự trưởng làm không được, ta có thể làm đến? "

Gọi điện thoại một bên khác nữ sinh chính là Hạ Trĩ, nàng lúc này trong giọng nói tràn đầy vẻ u sầu nói, "Ta gần nhất gặp một cái rất nghiêm trọng liên hoàn nhân mạng án kiện. Nhưng là vụ án này vô cùng kỳ quái. Từ một loại ý nghĩa nào đó mà nói chính là dụng quý. . . " nàng nói đến đây, thanh âm giảm thấp xuống không ít, "Đã có hai người dùng cùng một loại phương thức chết rồi, nhưng là tra không ra bất kỳ manh mối. " dù sao xem như cảnh sát, kể một ít quái lực loạn thần sự tình phải không quá tốt.

Nhưng nàng hiện tại gặp được vấn đề cũng đúng là sự thực là nàng không thể hiểu được.

Nàng đại khái bên trên cùng Hách Nhất Phi nói rõ, phát sinh món kia quý dị bản án.

"Cho đến bây giờ, đã có hai người tử vong. Nhưng là hiện trường tìm không thấy bất luận cái gì hấn giết chứng cứ. Người biết thời gian này đúng lúc là đại án trọng án tất phải thời gian. Nó ảnh hưởng thực rất lớn. "

Nói đến chỗ này, nàng ngừng một chút còn nói, "Người khác không biết, nhưng là ta biết người có tu luyện rất lợi hại nội công. Không biết có thể hay không đến giúp ta. "

Hách Nhất Phi có chút quần, "Cái này. . . Ta chỉ sợ là thật không có biện pháp. . . "

Nàng vừa suy nghĩ vừa nói, "Ta mặc dù nói ta luyện đến có công phu, nhưng ta cảnh giới chỉ sợ không giải quyết được loại vấn đề này a. " Hách Nhất Phi sinh ra ở võ lâm thế gia, đối với cảnh giới cùng thực lực vẫn là tương đối hiểu rõ. Nàng cũng không phải thật không tin tưởng quái lực loạn thần sự tình. Chỉ là từ trên cảnh giới giảng, nàng xa xa không đến có thể chân khí ngoại phóng cấp độ.

Điện thoại đối diện Hạ Trĩ có một ít thất vọng, "Nếu như không có cách nào coi như xong. Bất quá chuyện này, ngàn vạn lần chớ nói ra ngoài. Ảnh hưởng không tốt. " nàng sẽ đem chuyện này nói cho Hách Nhất Phi, là hai người quan hệ tốt. Xem như cảnh sát trước mặt người khác, hẳn là tuyệt đối sẽ không thừa nhận chuyện này.

Hách Nhất Phi đây là bỗng nhiên nói, "Bất quá. . . Ta ngược lại thật ra biết có một người, hẳn cảnh giới rất cao. Người không bằng tìm hắn thử xem, có lẽ hắn có thể giúp người giải quyết vấn đề đâu. "

Hạ Trĩ cao hứng, "A, có dạng này nhân! "

. . .

Hương Vũ những thời giờ này một mực tại học tập liên quan tới < thể giới > tư liệu. Đồng thời đã ở tu luyện Huyết Ngọc giao cho hắn < hạo nhiên trường ca >.

< thể giới > là một môn kỳ công, nếu như tu luyện đạt tới bước đầu tiên nhập môn, liền có thể thu hoạch được thôn phệ lỏng khí.

Có thể tại thân thể mặt ngoài hình thành một loại mạng theo thôn phệ tính chất lỏng năng lượng. Nó có thể hấp thu ngoại bộ công kích. Đồng thời đối với phong ấn cùng trấn áp loại hình hệ công kích đều có thể hữu hiệu phòng ngự.

Chỉ là tu luyện, bởi vì cần rút ra < thể giới mầm móng > bên trong năng lượng, cho nên cần học tập đồ vật so sánh rườm rà.

Bất quá, Hương Vũ đối với cái này loại đồ vật, bản thân cứ vui vẻ ở trong đó, cho nên ngược lại không cảm thấy phản cảm.

Huyết Ngọc dạy < hạo nhiên trường ca > Hương Vũ ngược lại là nắm giữ cực nhanh.

Hương Vũ bỏ ra nửa ngày liền đã học xong môn này cỗ quái ngâm xướng công pháp.

Trên thực tế nó là khí hải xem như không gian, đem chân khí lên tiếng đột khuếch tán ra.

Loại này khuếch tán có thể định hướng khuếch tán, cũng có thể mặt hướng bốn phương tám hướng. Chỉ lấy thực lực người làm cơ sở.

Huyết Ngọc, "Quý hồn không vậy thực thể. Đòn công kích bình thường đối bọn hắn khó mà có hiệu quả. < hạo nhiên trường ca > lại chính là bọn chúng khắc tinh. Hơn nữa, loại này tâm pháp đối với bài trừ huyền cảnh. Tự tập tâm thần cũng có được cực kỳ mãnh liệt hiệu quả. "

Trước com tới thời gian. Hương Vũ đang ở trong phòng tu luyện. Bỗng nhiên nhận được một cái kỳ quái điện thoại, cái kia mã số là một cái số xa lạ.

Điện thoại sau khi tiếp thông,

Có cái giọng nữ truyền đến, "Người khỏe, xin hỏi ngài là Hương Vũ người trước sinh sao? "

"Đối với. Có chuyện gì sao? " Hương Vũ nghe được cái này thanh âm tại sừng sốt mấy giây sau, hắn trí nhớ rất tốt.

Trên thực tế, hắn nói chuyện hai câu về sau, hắn liền đã nghĩ tới một người. Một cái đem lỗ mũi đối người người nói chuyện, một cái cao ngạo tơ trắng nữ nhân.

Chỉ là một ngày này, nàng nói chuyện khẩu khí. Ôn nhu để cho người ta có chút khó chịu.

Trong lòng nghĩ, "Làm sao nàng cũng có thể là nói gì lời nói! "

Đồng thời có chút bồn chồn -- làm sao điện thoại đánh tới ta đây mà đến rồi. Chẳng lẽ là muốn mời ta đi giúp nàng đổ thạch?

Cái kia trong điện thoại người nói đi ra sự tình đã có điểm ra hồ dự kiến.

Hạ Tri đơn giản nói tóm tắt nói rõ phát sinh tình huống, cùng muốn mời Hường Vũ làm chuyện gì.

Nàng cũng có một loại cảm giác kỳ quái, chính là cái này trong điện thoại người thanh âm, nàng giống như ở đâu đã nghe qua. Nhưng lại nhất thời nhớ không ra thì sao là ở chỗ nào.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì Hường Vũ rất ít nói chuyện. Hắn có thể nhớ kỹ Hạ Tri thanh âm, đương nhiên là cùng người mỹ nữ này để cho người ta khắc sâu ấn tượng có rất lớn quan hệ.

Hơn nữa cái này một trận nói chuyện, hắn đại khái bên trên cũng biết nữ nhân này thân phận, -- lại là đội trưởng hình sự. Nghĩ thầm, quốc gia là thể nào đem người chiêu đi vào?

"Ta xuất mã, đương nhiên không có vấn đề gì. Nhưng là phí tổn tính thế nào?" Hường Vũ không phải là một đặc biệt tham tiền nhân. Nhưng là tiền dù sao có tác dụng rất lớn. Bất kể là, hắn muốn đi mua vật liệu, hay là muốn định chế đồ vật, những cái này phí tổn đều là ở khắp mọi nơi.

Chớ nói chi là đối phương rõ ràng rất có tiền.

Hạ Tri, "Cái này không có vấn đề, người muốn bao nhiêu?" Hường Vũ hai mắt nhìn ngoài cửa sổ thiên không, đang tự hỏi bao nhiêu tiền phù hợp. Hắn tìm Lý Huy thu là mười vạn. Nhưng vị này thấy thế nào đều so Lý Huy có tiền đi, bay lên gấp hai, không có vấn đề gì chứ.

Nhưng là há miệng thời điểm lại sửa lại một chút nói, "Ít nhất 50 vạn. "

Đối diện Hạ Tri lấy làm kinh hãi, "Cái này. . . Có phải hay không là quá mắc một chút? "

Hường Vũ nghĩ thầm, người cũng không phải không có tiền. Làm sao có thể vì 50 vạn đều chê đắt, quá roi phân nhĩ.

Hường Vũ, "50 vạn còn đắt hơn sao?" trong lòng tự nhủ, người đổ thạch thời điểm không phải liền mắt cũng không chớp cái nào.

Hạ Tri, "50 vạn, cũng không quý. . . Chỉ là ta gần nhất, vừa mới tổn thất một khoản tiền. Cho nên, có một chút vấn đề, bất quá ta nghĩ nghĩ biện pháp đi. "

Nàng nói tới tổn thất chỉ sợ chính là đổ thạch thua thiệt rồi. Hạ Tri trước đó chưa từng có cuộc qua thạch đầu.

Ban đầu tham gia đổ thạch thời điểm chỉ là chơi vui. Một số vật gì đó chỉ là một hai ngàn vạn. Năm nhà nhân sâm nhập vào đi, mỗi gia cũng bắt quá chính là hai ba trăm vạn mà thôi.

Mấy trăm vạn nàng xác thực không để trong lòng.

Ai biết về sau tảng đá kia sẽ mang lên hơn 90 triệu. Hơn nữa nửa đường còn có một cái nhân lui ra.

Cái này tạo thành nàng lập tức hao tổn hơn mấy ngàn vạn. Nàng cho dù có núi vàng cũng sẽ có ăn chút gì không cần.

Hạ Tri, "Như vậy chúng ta mau chóng, bắt đầu đi! Hiện trường phát hiện án sự tình còn đang chờ ta. "

Hường Vũ nhìn lấy bên ngoài thiên không nói, "Đã là xế chiều đi. Người bây giờ đi, nghỉ ngơi quý sao? "

"Mời người chẳng lẽ không phải giải quyết những vấn đề này sao?" nàng giọng nói có chút khôi phục loại kia cao cao tại thượng cảm giác.

Hường Vũ nghĩ thầm đây là rõ ràng muốn đá kích. Khi nào đi có thể có người nói mà.

"Trưa mai đi. Ta cần đi trước hiện trường nhìn một chút, không cần mù quáng đánh rắn động cỏ. " hắn ngược lại không hoàn toàn là cố ý xếp đặt phổ. Tại Huyết Ngọc trông được đến tư liệu mà nói, phải giải quyết vấn đề như vậy. Đi hiện trường trước biết tình huống là phi thường có cần phải.

". . . Tốt a. " Hạ Tri chỉ có thể đồng ý. Nàng dù sao cũng là thật không hiểu cái này, hơn nữa loại chuyện này. Nàng xem như đội trưởng hình sự. Thật đúng là không thể lớn trương cờ trống tìm đại tiên đến giải quyết. Hách Nhất Phi người tiến cử là nàng hiện tại duy nhất có thể tìm đúng tượng tính cây cỏ cứu mạng. "Vậy liền ngày mai buổi sáng đi. Kỳ thật thời gian rất gấp cấp tốc. Nếu như có thể nhanh một chút mà lời nói, . . . "

Hường Vũ, "Cái này còn cần người nói mà? Nhưng là, cũng nhất định phải có thể giải quyết vấn đề mới được đi. "

Hạ Tri đời này chỉ sợ không có bị nhân như thế mỉa mai qua, đang cắn răng chậm hai giây về sau, nói, ". . . Tốt, nghe người. "

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Hiện trường

"Đúng rồi. . ." Hạ Trĩ cuối cùng tắt điện thoại thời điểm có chút muốn nói lại thôi, "Ta nghe đại sư người thanh âm hẳn là. . . Rất trẻ trung, có thể hay không. . . Lúc đến đội, không cần mặc quá, chính thức. . ."

Nàng có chút áp a áp ứng, Hường Vũ ngược lại là nghe rõ, nàng muốn nói cái gì, "Người hi vọng ta không cần mặc như cái thần côn?"

Hạ Trĩ có chút cà lăm, "Ngạch, cũng. . . Là ý tứ này. . ."

Hường Vũ, "Làm sao ta mặc cái gì, còn có ngài định đoạt?"

Hạ Trĩ vốn là cái cùng cao ngạo nhân, lúc này bị ép bất đắc dĩ, thế mà rất cẩn thận nói, "Hi vọng không xâm phạm đến ngài. Bởi vì. . . Là nghề nghiệp nguyên nhân. Ta. . . Không thể để cho người khác cho là ta. . . Mời người tới bất quý."

Hường Vũ trầm ngâm một chút, "Xem ở người thái độ thành khẩn như vậy bên trên, tốt a."

"Quá cảm tạ ngài."

. . .

"Là người!"

Trưa hôm nay Hường Vũ cùng Hạ Trĩ hẹn tại lợi bắc lộ bên ngoài quán cà phê gặp mặt.

Cái kia ăn mặc đồng phục cảnh sát mang vớ cao màu đen nữ nhân xinh đẹp câu đầu tiên liền cái này.

Hường Vũ, "Thật bất ngờ?"

"Người gia hòa này! !" Hạ Trĩ có chút lừa mạnh đụng lên cảm giác.

Ngày đó sự tình, nếu như bây giờ cùng Hường Vũ gặp mặt là Lý Thượng Mỹ mấy người kia. Bọn hắn sợ rằng sẽ đối với Hường Vũ các loại như là cúng bái thần linh một dạng sùng bái.

Nhưng, đó là bởi vì bọn hắn hiểu đồ thạch. Cho nên biết rồi Hường Vũ đáng sợ.

Hạ Trĩ cũng không phải cái gì đồ thạch kẻ yêu thích. Đối với đồ thạch những cái kia, nàng vốn là nhất khiêu bất thông, chỉ là hiểu kỳ mà thôi.

Về sau lập tức thua nhiều tiền như vậy. Nàng thậm chí cảm thấy cho nàng là bị nhân bày bẫy rập, bộ tiến vào. Về sau cũng càng nghĩ càng thấy đến không thích hợp.

Nhưng là xem như công chức, chạy tới đồ thạch, vốn là dễ dàng để cho người ta tin đồn. Còn bị nhân lừa.

Vấn đề này cũng không dễ nói ra, thực bảo báo phụ thân hẳn nơi đó. Còn tránh không được không một ngừng lại huấn. Cho nên nàng không có lộ ra.

Lúc này nhìn thấy Hường Vũ, có loại cừ nhân gặp mặt hết sức đỏ mặt nộ khí, "Người. . . !"

Hường Vũ chỉ cái kia tùy thời có thể nhảy dựng lên nữ nhân nói, "Chú ý, có phải hay không là còn muốn đi giải quyết án mạng sự tình?"

"Bản án. . ." Hạ Trĩ cái kia tức giận đến trường hồng khuôn mặt, hút mạnh thở ra một hơi, mạnh mẽ đem khí áp đi xuống, sau đó nghiêng răng nghiêng lợi hỏi, "Người đến cùng được hay không a?"

Hương Vũ cười, "Ngài nói được hay không, cụ thể chỉ là phương diện nào? "

Hắn cười dị dạng. Hạ Tri hiển nhiên cũng không phải tiểu bằng hữu, biết rồi hắn là đang cố ý hướng một ít trong chuyện lệch ra.

Nàng có chút đỏ mặt, sau đó nói, "Chút nghiêm túc. Chuyện này không phải việc nhỏ. "

Tiếp lấy nàng còn nói thêm, "Ta thực sự không nghĩ tới, Hách Nhất Phi vậy mà lại nhận biết loại người như ngươi. Thua thiệt nàng còn liên tục đề cử, nói ngươi rất lợi hại. "

Hương Vũ cười, "Hách Nhất Phi nói không sai a. "

"Không cùng ngươi nói năng bậy bạ. " Hạ Tri có chút buồn bực quay đầu nói, "Gặp lại ngươi. Tâm ta xem như lạnh một nửa. "

Hương Vũ ăn mặc, mặc dù nói trước đó Hạ Tri đã từng dặn dò qua, không cần mặc như cái thần côn.

Nhưng hắn hiện tại ăn mặc thực sự quá bình thường.

Cùng ngày đó tại phòng đấu giá, nhìn thấy cơ hồ không có cái gì phân biệt, ngoại trừT áo thun nhan sắc đối một chút bên ngoài. Cái này trên căn bản chính là một cái, học sinh bộ dáng.

Hương Vũ ngược lại là chẳng hề để ý. Hắn mấy ngày qua vốn chính là muốn tới giải quyết vấn đề này.

Không vì cái gì khác, cũng chỉ vì là Huyết Ngọc nói, loại này quý hồn sẽ thông linh có thể đem phụ cận linh vật chiếm làm của riêng. Hắn cũng phải đến xem gia hỏa này đến cùng có cái gì đồ tốt.

Có đội trưởng cảnh sát hình sự dẫn đường, tất cả hiển nhiên sẽ thuận tiện nhiều.

"Đi thôi. " Hạ Tri nữ nhân này, một khi cảm thấy Hương Vũ không phải trong mắt của nàng tưởng tượng loại kia đại tiên.

Lập tức khẩu khí thay đổi, tựa như thượng cấp dưới sự chỉ huy cấp.

Hương Vũ đứng ở đằng kia không nhúc nhích, Hạ Tri đi ra ngoài mấy bước về sau, quay đầu có chút không kiên nhẫn nói, "Thất thân làm gì, đã là giữa trưa. "

Hương Vũ,

"Nói như ngươi vậy ta đi về trước. "

"Ngươi. . . ! "

Hương Vũ, "Ngươi hiểu rõ, là ngươi mời ta đến. Không phải ta muốn đến. "

Hạ Tri đại mi liên tục mấy lần, nhưng là trong lòng cuối cùng nhịn được nghĩ, bản thân lần này xem như, không còn đường lui. Gia hỏa này, muốn thật là có bản sự đâu?

Cho nên nàng nghĩ thầm, bản đại tiểu thư ta tạm thời trước chịu đựng ngươi đi.

Nàng liền miễn cưỡng đối một bộ khuôn mặt tươi cười, "Vậy ngươi cần gì dạng khẩu khí đâu? "

Hương Vũ, "Biết rồi ta là bất quý đại sư, phải có cái tôn trọng xưng hô. "

Hạ Tri, "Như vậy, đại sư chúng ta liền đi thôi. "

"Ân. " Hương Vũ chấp tay sau lưng đi ở phía trước. Hạ Tri đi theo bên cạnh dẫn đường. Một bên trong lòng, "Tĩnh tĩnh. "

. . .

Lợi bác lộ kiến trúc công trường, kiến thiết là vườn hoa cư xá số ba.

Từ trần đầy xi măng tro bụi cửa chính đi vào. Bên trong khắp nơi đều là công nhân đang bận rộn.

Hạ Tri sau khi vào cửa, lập tức liền bắt đầu sinh khí bộ dáng, "Chuyện gì xảy ra, đã trải qua thông tri qua các ngươi, làm sao còn lại khai công? "

Cái này chế phục mỹ nữ lập tức gọi lại bên cạnh đi ngang qua một cái công nhân, "Ta là đội cảnh sát hình sự, lập tức gọi các ngươi lão bản tới gặp ta. "

Nhìn nàng hòa khí, hắn là giáo huấn qua những người này.

Trên thực tế, bất kể là cảnh sát cũng tốt. Kiến trúc thương cũng tốt. Chú ý cũng chỉ là bản thân lợi ích.

Cảnh sát không cho phép khởi công, là bởi vì sợ tạo thành mối nhân mạng. Mà kiến trúc thương tự nhiên cũng có bản thân lý do.

Một cái mang theo nón bảo hộ có lúm đồng tiền nhỏ nam nhân cấp tốc chạy tới, "Không có ý tứ a. Ta là chỗ này chủ quản trưởng ánh sáng, lão bản mà sáng sớm hôm nay liền đi ra ngoài. "

Hạ Trĩ hai tay ôm ở dưới ngực, "Ta đã cùng các người lão bản nói qua, đang vấn đề tra ra trước đó nhất định phải đình công, nếu không lời nói lại có nhân chết, người nào chịu trách nhiệm đảm nhiệm? "

Cái kia gọi trương quang lúm đồng tiền nhỏ, không ngừng gật đầu, "Ngài nói đúng. Nhưng là. . . Ngài xem vụ án này tạm thời không phá được. Nhưng chúng ta có hợp đồng không thể ngừng. Vì ước, công ty liền phá sản, những công nhân này liền lấy không đến tiền công. Đến lúc đó cần phải ra cảng đại sự hơn mà. "

Hạ Trĩ, "Người đây là đang uy hiếp ta sao? "

Cái kia chủ quản trên mặt lúm đồng tiền cười thành hồ to nói, "Sao có thể chứ. Hiện tại dưới đây công nhân cũng lòng người bàng hoàng. Chúng ta cũng không thể để bọn hắn ngồi bất động nha. Kỳ hạn công trình mắt nhìn nhìn liền muốn không làm tiếp được. Lãnh đạo cũng phải cân nhắc chúng ta dân chúng sinh hoạt nha. "

"Đừng ta bắt kè. Nhưng ở sự tình điều tra rõ ràng trước đó, nhất định phải đình công. Trong vòng một giờ nếu như ta tại phát hiện các người trái với quy định kè khởi công lời nói hậu quả chính người nghĩ rõ ràng. " nàng đem lời cứng rắn quăng trên đất.

Sau đó mang theo Hường Vũ đi về phía trong.

Cái kia gọi trương quang chủ quản ngăn người, không biết như thế nào cho phải.

Hường Vũ muốn đi nhìn là người chết tử vong địa điểm. Cùng đêm hôm đó, Hường Vũ cảm giác được sương mù màu đen khu vực.

Hai cái tử vong nhân viên địa điểm, đều ởD tòa nhà hai đơn nguyên.

Cả hai cách xa nhau chỉ có không đến ba mươi mét. Hai người đều là thuộc về không trung rơi vật chí tử.

Trong đó người đầu tiên là bị cục gạch đánh chết. Cái thứ hai thì là cốt thép đâm xuyên.

Chuyện xảy ra đêm đó, xảy ra chuyện kiến trúc không ở kỳ hạn công trình, ban ngày không người làm việc, ban đêm lại không người.

Hơn nữa, hai cái này người chết trước khi chết, đều ở đây tòa nhà bốn phía bồi hồi thật lâu, mặt đất kia bên trên có rất nhiều dấu chân. Bọn hắn cụ thể vì cái gì một mực tại chạy đi đâu đến đi đến, không vậy người biết.

Kỳ thật đến nơi này.

Không cần nhìn, Hường Vũ đều đã có thể cảm giác được loại kia lạnh lùng hàn ý. Liền xem như có ánh nắng đều có chút không lẫn át được.

Mà bọn họ đứng vị trí, nhìn ra phía ngoài, cách một đạo màu lam kim loại bản bên ngoài chính là ngày đó ban đêm Hường Vũ đưa Tô Tiểu Thanh khi trở về dừng lại vị trí cây kia xi măng cột điện.

Đến lúc này, đại khái bỏ ra hai mươi mấy phút tả hữu.

Hạ Trĩ nhận được một chiếc điện thoại, nàng cũng chỉ lạnh lùng nói một câu, "Tại cửa ra vào chờ ta. " sau đó liền cúp.

Cái này trên căn bản chính là nàng phổ biến ngữ khí.

Nàng quay đầu cách cảnh dựng cảnh giới tuyến giấy niêm phong đối với Hường Vũ nói, "Nếu như người còn cần tiếp tục ở nơi này nhìn lời nói, ở nơi này xem đi, ta có chút sự tình muốn tới môn khẩu đi. "

Tiếp lấy lại dặn dò nói, "Nhớ kỹ không cần di chuyển hiện trường vật phẩm. "

Hường Vũ, "Không cần coi lại. Ta cũng cùng một chỗ đi. Ban đêm tới giải quyết. "

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Chương 57: Đại sư

Hạ Tri biểu lộ lập tức trở nên khá hơn một chút, "Thật có nắm chắc sao? "

Đối với cái này loại vấn đề Hường Vũ có cái kinh điển ứng đối, "Hết sức nỗ lực. " không thể nói lời đầy, không có chỗ tốt thời điểm, không cần thiết cho hứa hẹn.

Hạ Tri nghe được hần lời nói, cũng chỉ có thể nhúu nhúu mày, không nói thêm gì.

Công trường cửa chính. Hạ Tri đi đến thời điểm, thật xa thì có một cái mập mập nam nhân hô lớn gọi nhỏ chào đón, "Không có ý tứ, không có ý tứ. Ngài xem các ngài tới nơi này, không vậy cho ta biết, ta đều không có ở nơi này nghênh đón. Nghe xong trương chỉ nói các ngài đã tới, ta lập tức trở về. "

Hạ Tri muốn nói đương nhiên là khởi công vấn đề.

Kỳ thật đi theo cái này mập mập nam nhân phía sau còn có một cái nhìn qua tương đối có "Phổ " nhân.

Nhìn thấy Hạ Tri cũng không chào hỏi.

Đó là một nhìn qua hơn sáu mươi tuổi, tóc hoa râm. Ăn mặc đường trang nam nhân.

Hắn một tay xữ vào một cây tự nhiên chất gỗ quái trượng, cái kia quái trượng đầu tự nhiên uốn lượn nhìn qua tựa như một con rồng. Màu vàng quái trượng bị tay mài đến sáng loáng quang tỏa sáng, nhìn qua rất cổ ý. Cái kia quái trượng một đầu bên trên còn mang theo một cái, hắc sắc hồ lô rượu.

Tổng mà nói, đây là một cái nhìn qua tiên phong đạo cốt nhân.

Nhìn thấy ăn mặc đồng phục cảnh sát lúc, người này biểu lộ cũng mười phần thú vị, mang theo mỉm cười. Tựa như St Paul trong đại giáo đường trên bích họa Thánh tử một dạng.

Hường Vũ thì tại một bên lặng lẽ dò xét, bởi vì hần từ nơi này vị Trung Tây hợp bích nhân, trên người có thể cảm giác được chân khí ba động.

Huyết Ngọc, "Lại là một cái tu chân giả. "

Đối với trên Địa Cầu tu chân giả, Hường Vũ cũng không biết hần là làm sao đi xưng hô bọn hắn. Nhưng, tổng thể mà nói tu chân cấp bậc là không sai biệt lắm.

Huyết Ngọc, "Người này thực lực lớn hẹn tương đương với luyện khí trung cực cảnh. Nhưng luận cường độ chân khí chỉ sợ còn chưa kịp Hách Nhất Phi. "

Bởi vì cho tới nay tiếp xúc đến đều là Hách Nhất Phi, cho nên tự nhiên mà vậy đem Hách Nhất Phi thực lực trở thành trên Địa Cầu tu chân giả thực lực.

Lúc này thấy đến rồi vị thứ hai, mới phát hiện, chỉ sợ trước đó ý nghĩ còn muốn giảm một chút. . .

Cái kia ông chủ mập, lại một mặt thần bí. Lúc này tới gần Hách Nhất Phi nhỏ giọng nói, "Ta biết cảnh sát các ngài không tin quỷ thần. Thế nhưng là ta mời vị đại sư này Vương Đạo Lâm, thế nhưng là đại danh鼎鼎. Chính là vì giải quyết chuyện này. "

Hạ Tri trên mặt cũng là cả kinh, "Vương Đạo Lâm. . . " nàng lúc này cũng nhìn thấy đằng sau đại tiên.

"Đội trưởng ngài cũng đã được nghe nói hần đi. "

Hạ Tri hai tay khoác lên bản thân trên lưng, "Xác thực nghe nói qua. Sợ rằng phải tính như sấm bên tai. "

"Vâng vâng vâng, xác thực. Thanh Vân đạo thứ nhất pháp. Ngũ Lôi Thiên Cương chính pháp pháp. Ta bỏ ra hơn hai trăm vạn mới mời được hần nha. "

Hường Vũ lỗ tai vô cùng tốt ở một bên nghe, lên tiếng nói, "Người ta hai trăm vạn đâu. "

Hạ Tri mặt đỏ lên, quay đầu trừng mắt, "Cũng phải có thể giải quyết vấn đề mới được đi. "

Cái này Long Hồ sơn Vương Đạo Lâm, thực lực chỉ tương đương với luyện khí trung cực cảnh.

Hơn nữa chân khí ba động chỉ yếu kém, khá kinh người.

Hương Vũ cũng không phải nhất định phải tự mình động thủ. Nhưng nếu như, hấn lấy đi này quái vật trong tay có cái gì linh vật.

Như vậy Hương Vũ cũng giống vậy sẽ đoạt tới. Lấy hấn hiện tại trình độ, từ lão đạo kia trong tay giặt đồ. Theo tiểu hài trong tay đoạt không có gì khác biệt.

Mặc dù nói, Hương Vũ cũng không muốn tại người bình thường trên người phạm tội. Nhưng là người tu đạo cũng không tại này lệ.

"Đội cảnh sát hình sự Hạ trưởng phòng sao? " cái kia tiên phong đạo cốt nhân ở quái tượng chậm rãi đi tới nói, "Kẻ hèn này Vương Đạo Lâm. " hấn dạng này gật đầu nói một bên mỉm cười, "Ta với người phía trước ti, chợ thường ủy Lục trưởng phòng. Cũng có qua mấy mặt duyên phận. "

"Người biết lục cục? "

Đại sư này trên mặt lộ ra đạm nhiên thần sắc, "Cũng chỉ là giúp hấn gia đi qua một chút đồ không sạch sẽ thôi. "

"Ta vốn là không có ý định để ý tới những cái này nhân sự. Nhưng là, vừa nghĩ tới người chết. Chúng ta những cái này người tu đạo cũng không thể không hề làm gì. Cho nên mới miễn cưỡng xuống núi đến. "

"

Nói đến chỗ này, hấn ngừng một chút, hướng về phía Hương Vũ hỏi, "Đúng rồi, vị này là xưng hô như thế nào? "

Hạ Tri chân chờ một chút nói, "Là. . . Thủ hạ ta một vị hiệp sĩ bắt cướp. "

Hương Vũ lại hai tay cầm ở trong túi quần, "Bất quá ta tại trong đội cảnh sát, cũng đã làm khu quỹ một chuyến này. "

"Ha ha ha ha. . . " Vương Đạo Lâm nở nụ cười. Bên cạnh ông chủ mập Vương quốc giàu cũng cười theo đứng lên.

Ông chủ mập, "Cảnh sát cũng như vậy hài hước. "

Hạ Tri là tròng Hương Vũ một chút.

Kỳ thật, đến lúc này có thương gia bản thân tìm đại sư đến giải quyết vấn đề. Đối với nàng là sạch sẽ nhất. Chớ đừng nói chi là, vị này xin trả là danh xưng Thanh Vân đệ nhất Vương Đạo Lâm.

Cho nên nàng thấp giọng, "Người ta đã có vị đại sư này ở chỗ này. Đừng tại đây mất mặt. "

Hương Vũ từng một chút vai, "Ta xem hấn chỉ sợ không giải quyết được vấn đề này. "

Ông chủ mập, "Người nói cái gì? ? Vương đại sư không giải quyết được! "

Hạ Tri cũng có chút tròng mắt, phải biết cái này Vương Đạo Lâm, thế nhưng là ngay cả mình phụ thân đều nghe nói qua đại nhân vật.

Lấy Ngũ Lôi chính pháp tại toàn bộ Thanh Vân chợ danh xưng Đạo pháp đệ nhất. Mặc dù chính thức phần lớn người, ngoài miệng đều nói bài trừ phong kiến mê tín. Thế nhưng là trong âm thầm cùng hấn kết giao nhân thế nhưng là số lượng cũng không ít.

Đương nhiên, bởi vì Hương Vũ là nàng mang đến. Theo một ý nghĩa nào đó xem như người nàng.

Nàng cái này nhân sinh bằng không phải do người khác khi dễ, lúc này ngược lại che chở nói, "Giới cảnh sát nhân, không tin những cái này cũng là bình thường. "

Bởi vì Hương Vũ cách nàng tương đối gần, cho nên nàng nhỏ giọng nói, "Nhanh im miệng. Người căn bản không nghe nói qua hấn là ai đi. "

Một bên khác, Vương đại sư cho rằng Hương Vũ chỉ là cảnh sát đang cố ý nói đùa. Cho nên ha ha cười, một bên khoát tay áo nói, "Không quan trọng, không quan trọng. Người trẻ tuổi không hiểu rõ những cái này cũng không có quan hệ. Không cần thiết làm cho này một số chuyện trí khí. " nói đến chỗ này, sắc mặt hấn chợt biến đổi, "Bất quá, người vừa mới nói người cũng là ăn chén cơm này. Nếu chỉ nói là cười thì cũng thôi đi. Nhưng ta khuyên người bao ở bản thân miệng đề tránh làm tính mạng mình. " nói xong lời cuối cùng đã là thanh sắc câu lệ.

Hương Vũ cười hắc hắc, "Thực lực người không giải quyết được hiện tại chuyện này, kéo những cái này thì có ích lợi gì? Nói xằng cái gì đại sư. "

Nói như vậy cấp bậc thực lực chênh lệch không xa. Kỹ xảo vẫn là có thể giải quyết rất nhiều vấn đề.

Nhưng nếu song phương thực lực sai biệt rất lớn, khả năng đưa đến tác dụng cũng rất có hạn.

Cái này Vương Đạo Lâm nhiều lắm thì một cái trung thành cảnh. Hơn nữa liền thực lực mà nói, hấn thậm chí ngay cả Hách Nhất Phi cũng không bằng.

Lấy Hương Vũ trực giác, nơi này nháo quỷ đồ vật, thực lực tuyệt đối đã trải qua tiếp cận với đại cục cảnh.

Đương nhiên, loại này quý vật tu hành phi thường nguyên thủy. Thực lực phương diện bên trên cùng Hường Vũ có ngày đêm khác biệt.

Nhưng coi như như thế, cũng tuyệt đối không phải trương nói lâm dạng này nhân có thể đối phó.

"Nhóc con miệng còn hôi sữa. Ta đối với ngươi lễ nhượng liên tục, ngươi nhất định bắt đầu dạy dỗ ta! "

Hường Vũ cười lạnh, "Ngươi nghĩ nhiều. Ta không phải ngươi lão sư, cũng không tâm tình gì đi giáo dục ngươi. " nói xong, hắn nhất định quay người đi.

Câu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Bốn trăm vạn

"Hừ. " Vương Đạo Lâm khí quái tượng nặng nề mà đập lên mặt đất.

Bên cạnh ông chủ mập cười làm lành, "Vương đại sư là người thế nào. Chỗ nào khiến cho hắn có thể so sánh. "

Hắn nói tiếp, "Trước Thanh Vân Thạch thị trường, hiện tại phó quốc cấp cán bộ gì quốc tran nữ nhi trúng tà, trong tình đến chuyên gia điều thúc thủ vô sách, là ngài tay đến hết bệnh, mới cứu được. Ba năm trước đây hồng quang đường xe trường học bị bắt cóc, cái kia giặc cướp thân trúng mấy thương chính là không chết. Ngài ngăn con sóng dữ cứu được một xe học sinh. Loại này trẻ con không hiểu chuyện. "

Vương Đạo Lâm hừ một tiếng, "Ta cũng lười cùng hắn đồng dạng so đo. " đối với bên cạnh Hạ Tri nói, "Hạ trưởng phòng, ngươi thuộc hạ người này, ưa thích nói lung tung. Khai trừ rồi, đối với người không có gì chỗ xấu. "

Hạ Tri không nói chuyện. Nhưng nghĩ thầm gia hỏa kia cũng không phải thủ hạ ta. Người kia xác thực rất biết loạn thêm.

Vương Đạo Lâm pháp lực cao cường, đạo môn chính tông. Như thế nào lại là người bình thường có thể so sánh.

Lúc đầu nhìn thấy Hường Vũ đã cảm thấy hắn không quá đáng tin cậy. Bây giờ nhìn hắn đi trong lòng càng là thờ dài một hơi.

Hường Vũ đương nhiên không có đi. Cái này Vương Đạo Lâm thực lực mặc dù phi thường kém cỏi. Nhưng xem như tiên phong dò đường, vẫn là tương đối có cần phải.

Hắn đầu tiên về nhà nghỉ ngơi.

Buổi chiều bốn năm điểm thời điểm, tại kiến trúc công trường vây bên ngoài tường. Tìm được một tòa văn phòng.

Tại cái kia văn phòng vị trí gần cửa sổ tìm một chỗ ngồi.

Một bên giám thị lấy phía dưới tình huống.

Vương Đạo Lâm một ngày này, tại ông chủ mập cùng đi. Lại cũng không nhẹ nhõm.

Cùng Hường Vũ một dạng, hắn đi trước hai người từ vong địa điểm. Đến hiện trường thăm dò.

Sau đó dùng máu gà, thơm phiếu, giấy diêm loại hình đồ vật bày trận. Bỏ ra ròng rã một buổi chiều thời gian. Còn tại ở giữa xếp đặt một cái tế đàn.

Bởi vì thực lực sai biệt, hắn đến bây giờ đều không có phát hiện lần này đối thủ thực lực ở trên hắn.

Tu Chân giới thực lực trạng thái. Thực lực cao tự nhiên có thể ẩn tàng hoặc nguy trang thực lực mình trạng thái. Tương đối thực lực thấp. Liền không có dễ dàng như vậy.

Hường Vũ xa xa tại văn phòng trên cửa sổ nhìn lấy đây hết thấy, hỏi Huyết Ngọc, "Hắn tại làm là trận pháp? "

"Đối với. Tương đối nguyên thủy một loại. Trên thực tế loại trận pháp này cũng không thể đề cao bao nhiêu lực công kích. "

"Trận pháp loại vật này bình thường là dùng để phòng thủ. Bởi vì nó cần thời gian nhất định đến bày trận. "

"Hết thầy Hoàng hồn quý vật, đều thích cố định ở tại một chỗ. Tăng thêm bọn hán ban ngày không cách nào xuất động. Cho nên dùng trận pháp đến giải quyết, là một cái lựa chọn rất tốt. "

"Người nếu muốn học tập bày trận. Có thể nhiều quan sát hán. "

"Người này hán chỗ bố trí trận pháp mặc dù quá mức đơn sơ, tốn thời gian lại nhiều, lại dễ dàng bị phá đi. Nhưng là, thật là cái học tập cơ hội. "

Hương Vũ nhẹ gật đầu.

Huyết Ngọc, "Ban đêm phải giải quyết vấn đề, người đã trải qua nghi kỹ đường giải quyết sao? "

"Đối với. "

Huyết Ngọc, "Vậy ta sẽ không hỏi nhiều. Mặt khác, đối với hán vẽ trận pháp, người xem một chút ta lưu tại Huyết Ngọc bên trong tư liệu. Ta đặc biệt ở bên trong cho người lưu lại một cái ký hiệu, nhìn một chút đối với người có chỗ tốt. "

Hương Vũ vui mừng quá đổi, "Người cũng có hán loại trận pháp này? "

Huyết Ngọc ngữ khí nhàn nhạt, "Loại này thực sự quá đơn sơ ta không vậy. Nhưng biến hóa bao nhiêu cũng không rời bản chất, người hiểu không? "

"Hiểu, ta lập tức đi xem. " trên thực tế, bởi vì có Vương Đạo Lâm người này tồn tại. Giải quyết cái này Hoàng hồn ngược lại trở nên đơn giản rất nhiều.

Lúc này có thể học thêm một chút đồ vật cũng là tốt.

...

Một ngày này buổi chiều có mưa.

Đến rồi chừng sáu giờ. Cuồng phong nổi lên bốn phía, trời đã bắt đầu tối.

Ông chủ mập hôm nay một mực tại đi theo đại sư, theo hán phân phó mua thom phiếu nên loại hình đồ vật.

Hạ Trĩ buổi chiều điều động bốn tên cảnh sát theo tới. Tại hiện trường làm bảo hộ.

Lúc này mắt thấy trời đã sắp tối rồi. Nàng nguyên bản cũng là phi thường tò mò, nghĩ đợi ở chỗ này nhìn.

Dưới tay nàng một tên nữ cảnh sát hỏi nàng, "Đội trưởng, chúng ta ban đêm cũng ở nơi này đi.

"

Hạ Trĩ lập tức nghiêm túc, "Ban đêm không cần canh giữ ở chỗ này. Hiện tại chênh lệch thời gian không nhiều lắm, chuẩn bị thu đội. "

Tên kia nữ cảnh sát có chút tiếc nuối, "Đáng tiếc. Không dễ dàng nhìn thấy đại sư động một lần tay. Còn tưởng rằng có thể nhìn thấy đem quý đánh cho hồn phi phách tán tràng diện đâu. "

Cái kia cách đó không xa đang ở bố trí tế đàn Vương Đạo Lâm, lỗ tai ngược lại là rất tốt, "Giết quý tru tâm. Tốt nhất thủ pháp vẫn là hóa giải bọn hán oán khí. "

Tên kia nữ cảnh sát thề lưỡi.

Vương Đạo Lâm lại có một chút do dự, "Ta cuối cùng cảm thấy lần này đối thủ tương đối bất thường. Nếu là có thể thành công hóa giải liền tốt nhất rồi. "

Tên kia nữ cảnh sát một mặt đáng tiếc nói, "Thật là đáng tiếc, không thể nhìn. . . "

Hạ Trĩ, "Người cảm thấy đáng tiếc, chính người một người ban đêm đợi ở chỗ này đi. "

Nàng nói đến đây, xoay người rời đi. Lúc này trời đã tối đen.

Bởi vì vừa mới mưa, trong không khí mang theo một loại phong thanh lạnh mát chút chút, để cho người ta có loại phía sau lưng phát lạnh cảm giác.

Bốn cái cảnh sát đi theo Hạ Trĩ phía sau.

Nhưng là đi mấy phút về sau, bên trong một cái cảnh sát có chút kỳ quái nói, "Đội trưởng, ta thế nào cảm giác chúng ta còn giống như tại nguyên chỗ. . .

"

Hạ Trĩ ngẩng đầu đi lên nhìn lên đợi cũng là dạng này cảm thấy.

Bọn hắn nguyên bản chỗ đứng đưa lãd tòa nhà hai đơn nguyên, đi tới bắt quá mấy cái đơn nguyên lâu. Nhưng cho đến bây giờ, bọn hắn đã đi mấy cái đơn nguyên lâu. Nhưng vẫn không có đi đến lối đi nhỏ.

Trời tối, công trường xi măng công trình kiến trúc nơi xa trên đài cao có đèn pha, sáng như tuyết sáng như tuyết chiếu vào tất cả.

Những cái này phong cảnh từ vừa mới bắt đầu lên vẫn luôn chưa từng thay đổi, làm sao đi lên phía trước, những vật này đều không có rút ngắn khoảng cách cảm giác.

Hạ Trĩ, "Chuyện gì xảy ra? " mấy người cùng một chỗ quay đầu cũng lớn lấy làm kinh hãi.

Bởi vì cái kia Vương diêm báo lâm đại sư cùng hắn chỗ bày trận, còn tại sau lưng mình. Căn bản không có biến qua.

Cái kia ông chủ mập Vương quốc giàu cũng đứng ở một bên.

"Chúng ta căn bản không đi. . . ? " mấy cái cảnh sát ý thức được vấn đề.

Hơn nữa lúc này trước mắt cái kia Vương Đạo Lâm đại sư giống như cũng gặp phải đại phiền toái.

Hắn đứng ở trên té đài, trên trán mồ hôi lạnh cuộn cuộn, "Ngươi. . . Ngươi, làm sao có thể? Đây là ban ngày. . . "

Có một đoàn sương mù màu đen, tung bay ở té đài đối diện cách đó không xa.

Có cái âm lãnh giọng nữ ăn một chút tiếng cười truyền tới, "Ngươi không thấy được trời đã tối sao? Ta đem ngươi trận pháp hơi sửa đổi một chút, thế nào. . . "

Thanh âm kia lạnh lùng mang theo vẻ đắc ý, "Ngươi thế mà tại bên cạnh ta bày trận, cũng là rất lớn mật. "

Giết quỷ tru tâm.

Vương Đạo Lâm lúc này đầu tiên làm tự nhiên là hiểu rõ đối phương trước đây chưa xong tâm nguyện, "Ngươi đến cùng có cái gì oán hận. Muốn cái gì? Nói ra. "

"Ta muốn cái gì? Ha ha ha ha ha ha. . . " giọng nữ cười ha ha, "Trên tay của ta một đoạn này "Hóa dương linh mộc ", hấp thu nhân linh hồn, có thể đem ta tu luyện ra thực thể rồi đi nơi này. "

"Cho đến bây giờ, ta thật vất vả mới giết hai người. Hôm nay có ngươi trận pháp hỗ trợ, tăng thêm các ngươi liền hết thấy chín cái, vừa mới đủ đây. "

Nàng nhàn nhạt tựa như đang nói một kiện không quá quan trọng sự tình, "Ta muốn là, là các ngươi đều chết. "

Vương Đạo Lâm biểu lộ có chút vận vẹo, cái này giao lưu xem ra là thất bại.

Khu quỷ không phải vạn bất đắc dĩ không cần lôi đình thủ đoạn. Đây là hắn sư phó năm đó dạy cho hắn tổng cương khẩu quyết câu đầu tiên.

Bởi vì oán khí không cần, rất khó cảm quỷ vật triệt để tiêu trừ. Mà, càng là oán niệm đại quỷ càng là cường đại. Càng thêm khó có thể đối phó.

Nhưng bây giờ đối thủ này. Chỉ sợ đã không có hoà giải khả năng.

Vương Đạo Lâm đại sư chợt căn ngón tay hướng té đài phun máu, "Ngũ Lô Thiên Cương chính pháp! ! " xuất thủ chính là một kích toàn lực.

Toàn bộ âm bầu trời đen kịt đột nhiên có tia chớp màu vàng vạch phá bầu trời.

Thiểm điện từng đạo từng đạo, đan xen.

Choảng một tiếng đánh trúng vào cách đó không xa hắc vụ.

"Ngao! ! ! " tại thiểm điện Lôi Minh bên trong hắc vụ phát ra kêu thê lương thâm thiết tiếng.

Hạ Trĩ bọn người lúc này thấy được lôi điện thần uy. Trong mắt đều tràn đầy giật mình.

Bên cạnh Vương Đạo Lâm đại sư lại lớn gọi, "Chạy a! ! " Hạ Trĩ đám người và bên cạnh bọn họ ông chủ mập đều bị một tiếng này ngăn người.

Vương Đạo Lâm đại sư dẫn đầu chạy trốn.

Mấy người còn đến không kịp phản ứng, liền nghe được trong hắc vụ truyền đến hi hi cười.

Tia chớp màu vàng đình chỉ. Tất cả một lần nữa lâm vào trong bóng tối. Nơi xa trên nhà cao tầng màu trắng đèn pha, lúc này thoát nhìn thê lương trắng bệch.

Hạ Trĩ lập tức đi theo Vương Đạo Lâm chạy, mấy tên cảnh sát một bên đem trên người thương móc ra.

Tất cả phong cảnh đều là đối với.

Người xem đến chung quanh tất cả phong cảnh đều ở sau này đi. Những cái kia còn không có xây thành xi măng đơn nguyên lâu, không ngừng lui về sau.

Nhưng, nơi xa ánh đèn, cũng không luận chạy thế nào, đều không có tới gần nửa bước. Mà những cái kia chạy qua xi măng lâu, từng cái không dứt.

Đáng sợ nhất là, làm mấy người quay đầu thời điểm. Bọn hắn sẽ phát hiện bọn hắn vẫn đứng ở tại chỗ không đi xa.

Hạ Trĩ người thật càng thêm kinh hồn táng đảm. Tất cả mọi người càng ra sức chạy.

Những ngày này bọn hắn nhìn qua quá nhiều liên quan tới nơi này phát sinh thời gian chết, "Từ cái chết đi nhân trước khi chết tựa hồ cũng tại nguyên chỗ vòng vo rất nhiều vòng. "

"Bọn hắn dấu chân bối rối tạp nham. Từ những cái kia dấu chân số lượng có thể nhìn ra được, bọn hắn chạy qua thời gian rất lâu đường. "

Thật giống như, người đi ra đi nhà vệ sinh. Kết quả lại phát hiện người vô luận như thế nào đều đã trở về không được.

Bốn phía phong cảnh đều là đối với, duy chỉ có người không cách nào hướng phía trước tiến.

Những cái kia chết đi nhân, bất kể thế nào chạy. Dù không tránh được cuối cùng tử lộ.

Có cái thăm thẳm giọng nữ tại chỗ có nhân vang lên bên tai, "Cứ như vậy không muốn theo giúp ta sao? "

Giống như lại trời mưa tại nhỏ xuống. Rét lạnh trong đêm mưa, cái thanh âm này làm cho lòng người bên trong rừng mình.

Vương Đạo Lâm một ngày này trận pháp từ vừa mới bắt đầu liền đã bị phá hư.

Hắn trúng chiêu. Nhưng muốn để hắn cứ như vậy đi chết. Hắn sao có thể tiếp nhận.

Lúc này, hắn bỗng nhiên quay người đầu lưỡi phun máu, đồng thời hai tay bấm ngón tay, "Thiên Địa Vô Cực, càn khôn tá pháp! "

Hai tay của hắn ở giữa tia chớp màu vàng phốc một tiếng lao ra.

"Người gia hỏa này xấu nhất. " cái kia thăm thẳm giọng nữ nói như vậy. Đối với tia chớp kia căn bản không tránh không né.

Thiểm điện cứ như vậy đánh trúng vào hắc vụ. Sau đó cứ như vậy biến mất, ngay cả một hỏa hoa đều không lên, cùng bị thôn phệ một dạng.

Băng lãnh giọng nữ, "Liền từ người bắt đầu đi. "

Vương Đạo Lâm đại sư hai chân bỗng nhiên cách mặt đất. Hắn bị bắt, nhân chậm rãi trên không trung.

Kết một tiếng, Vương Đạo Lâm cánh tay gãy mất.

Hắn kêu thảm.

Tiếp lấy lại là kết một tiếng, hắn một cái tay khác gãy mất.

"A! ! "

Âm lãnh giọng nữ kinh hi gọi, "Nhìn đâu, hắn máu đi ra! "

Vương Đạo Lâm triệt để tuyệt vọng. Phía sau hắn nhân, cũng đều liên quan tuyệt vọng.

Hạ Trĩ trong mắt mang theo hối hận, sớm biết, ta tại sao phải đến nơi đây xem náo nhiệt gì?

Nếu là sớm một chút chạy liền tốt.

Nhưng là bây giờ nói cái gì đã trễ rồi.

Vương Đạo Lâm cúi đầu tại giọng nữ kia âm lãnh trong lúc cười to vận vẹo, chi chi rung động. Mắt thấy là phải đoạn.

Lúc này, góc tối bên trong. Bỗng nhiên có một nam nhân uể oải thanh âm, "Người xem, ta nói qua người không giải quyết được nàng đi. "

Một tiếng này, đem hiện trường tất cả mọi người giật mình kêu lên. Bởi vì ai đều không có phát hiện, bên cạnh lại còn có người. Bao quát cái kia hắc vụ.

Âm lãnh giọng nữ, "Ngươi, vì sao lại ở chỗ này? "

Hương Vũ rốt cuộc là lúc nào xuất hiện ở đây, hoàn toàn không vậy người biết.

Hắn lúc này đứng ở tất cả sắc mặt tái nhợt người trước, "Mời vị đại sư này hoa hai trăm vạn. "

"Như vậy, cho ta 4 triệu, ta giúp các ngươi giải quyết hắn. "

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Hóa Dương Mộc

"Ai? Ai? Các ngươi đang cùng ai nói chuyện? ! ! ! " cái kia sắc nhọn giọng nữ, trong đêm tối chẳng có mắt.

Đến nơi đây mới thôi, Hạ Tri cùng Vương Đạo Lâm bọn người mới thành linh phát hiện -- tên nữ quý đó khả năng nhìn không thấy Hương Vũ.

Vương Đạo Lâm đột nhiên, "A. . . ! " hét thảm lên. Đem trên người xương cốt dùng dùng đứt gãy. Hiển nhiên cái kia nữ quý đang ở điên cuồng phát lực.

Một bên khác Hạ Tri cùng ông chủ mập đám người sắc mặt trắng bệch các loại kêu to, "Cho. 400 trăm vạn! "

"4 triệu! Giết nàng! "

Trong bóng tối có kỳ quái tiếng ca bắt đầu vang lên, "Ai ôm gió đông trăm ngàn mẫu diễn trò, dịch non sông vạn dặm vì là cò. . . "

Bài hát này là đoạn thời gian gần nhất so sánh lưu hành < gió đông ngô >. Hương Vũ hát không tính quá êm tai. Bất quá, cái kia tiếng ca tràn đầy khí dương cương. Tại loại này trong đêm tối, làm cho tất cả mọi người chân động trong lòng.

Nữ quý tại thét lên bên trong.

Nhưng là cái kia hắc vụ trên không trung chân động không thôi.

Toàn bộ thế giới đột nhiên lập tức thay đổi.

Tất cả mọi người thành linh phát hiện mình, chỗ đứng đưa căn bản cũng không phải là vừa mới nhìn thấy địa phương. Mà là đã đến đệ nhị đơn nguyên cửa hông.

Bên ngoài kiến trúc công trường,, rực rỡ trắng ánh đèn, thoát nhìn so vừa mới phải mạnh mẽ được nhiều.

Vương Đạo Lâm nguyên bản bị lực lượng nào đó bắt lại không trung không thể động đậy. Lúc này lại bịch một tiếng quăng trên mặt đất. Hắn hét thảm lên.

Cái kia hắc vụ lại mãnh liệt tru lên, "Ai cũng không cho phép trốn! Các ngươi chết chắc! "

Hương Vũ lúc này dừng lại tiếng ca hướng về phía nữ quý phương hướng, "Gào! ! ! " rống lên một tiếng.

Cái kia nguyên bản tại trong tiếng the the sương mù màu đen toàn thân rung động, như là bị chấn bể một dạng, nhao nhao hướng về sau vỡ vụn, "Không! ! ! Ta hận! ! "

Một tiếng rống kia gọi giữa thiên địa vừa đi vừa về chân động.

Nữ quý ở trong quá trình này hồn phi phách tán.

Quá trình này so với Vương Đạo Lâm đại sư Thiên Cương trận pháp còn muốn đáng sợ nhiều.

Làm cái kia Quý Vụ triệt để xong đòi thời điểm. Hiện trường liền xem như Hạ Tri, cũng có thể cảm giác được nàng biến mất. Bởi vì loại kia rét căm căm ác ý. Đã trải qua thực biến mất, tất cả mọi người tựa như vốn là thượng thiêu vào một cái trầm trọng gánh. Lúc này đột nhiên biến mất một dạng. Trong lòng nói không nên lời nhẹ nhõm.

Vương Đạo Lâm hai tay đều gãy, toàn thân trên dưới còn rất nhiều xương gãy. Lúc này nằm trên mặt đất, khoe miệng rướm máu.

Ông chủ mập nguyên bản đang sửng sốt, sau khi phản ứng thể mà nhấc chân chạy.

Hương Vũ rống lên một tiếng, "Không cho phép chạy. Quý kia đã chết, đem cái này Vương đại sư khiêng đi ra. Không gọi xe cứu thương, hấn chết định."

Cái kia ông chủ mập vốn không muốn quản chuyện này, lúc này lại chỉ cảm thấy hai lỗ tai nhức óc. Bản năng đứng ở.

Vương Đạo Lâm nằm trên mặt đất, một bên thở vừa nói, "Nghĩ không ra, . . . Nghĩ không ra người thế mà chỉ dùng một tiếng gầm liền đem nó diệt. . . "

Hắn tại trọng thương phía dưới vẫn sẽ nói những lời này, đơn giản là trong lòng của hắn rung động cao hơn nhiều những người khác.

Hắn là người tu đạo, bản môn tâm pháp tổng cương câu đầu tiên, liền khuyên bảo hắn "Khu quý trước tru tâm". Sở dĩ viết tại dạng này hiểm yếu vị trí bên trên, là bởi vì nếu như không tru tâm, là quý vật khó trừ.

Mà trước mắt người này, hiển nhiên phá vỡ cái này thông thường.

Hắn căn bản không có hỏi cái này quý lai lịch. Cũng không có hỏi nàng tâm nguyện. Hắn gì cũng không hỏi, trực tiếp đem nữ quý này tước sống làm vỡ nát, chấn động đến hồn phi phách tán.

Cũng không hỏi chuyện lúc trước, cũng không hỏi nhân quả, trực tiếp cứ như vậy xúc rơi mất. . .

Cái này thực sự quá vượt qua tưởng tượng.

Trên thực tế lúc này nếu như bốn phía còn nữa, cái khác cô hồn dã quý. Chỉ sợ không phải bị đánh chết, chính là, dọa đến chạy trốn. . .

"Thủ đoạn này. . . Thủ đoạn này. . . Đây là cái gì thủ đoạn. . . ?" hắn nói đến đây người đã ngất đi.

Hương Vũ nhìn lấy cái kia chính hai mắt sửng sốt ông chủ mập, "Đưa hắn ra ngoài gọi xe cứu thương."

"Tốt, hảo. . . "

Hạ Tri bọn người dù sao cũng là cảnh sát khôi phục so sánh nhanh. Lúc này cấp tốc người chỉ huy bốn cái cảnh sát cũng tới, giúp đỡ cái này gọi Vương quốc giàu mập mập,

Đem Vương Đạo Lâm diu ra ngoài.

Lúc gần đi, nàng quay đầu nhìn Hương Vũ một chút, ánh mắt hơi khác thường.

Hương Vũ rơi vào đằng sau.

Hắn có bản thân phải làm việc tình.

Tên nữ quý đó hiển nhiên có cái gọi là Hóa Dương Mộc bảo vật.

Nghe nói có thể hấp thụ người chết linh hồn, gia tăng năng công lực.

Loại vật này là vô luận như thế nào muốn tìm tới.

Cái kia nữ quý đã trải qua hồn phi phách tán, nhưng là đi theo nàng khí tức, vẫn là rất dễ dàng tìm tới nó sở tồn tại vị dựa.

Hương Vũ đi tìm món kia bảo vật thời điểm. Huyết Ngọc có chút kỳ quái tại trong thức hải hỏi, "Người là thế nào để cho nàng nhìn không thấy người?"

Trên thực tế, từ đầu tới đuôi tên nữ quý đó đều không có nhìn ra Hương Vũ ở nơi đó.

"Ta có thể cảm giác được nữ quý này là một cái chết đi nhiều năm nhân. Hơn nữa khi còn sống là một bà mối." hắn nói đến đây, ngừng một chút, "Đó là cái không khỏi cảm giác. Nữ quý này đã trải qua theo thời gian trôi qua, linh hồn suy yếu mà thoái hóa."

"Nàng cần dựa vào loại kia sương mù mới có thể bắt được nhân. Ta xem người lưu lại tư liệu, cho nên mượn nàng trận pháp, đem ta bản thân che chở."

Huyết Ngọc, "Người thật đúng là một kỳ lạ nhân. . . "

Hương Vũ, "Đi tìm tên nữ quỷ đó bảo vật đi. "

Chính là cái kia chiến bánh tiêu tiểu điểm đằng sau.

Nhà kia đã trải qua phá sạch. Nơi xa đèn pha chiếu sáng diệu dưới, có thể nhìn thấy trên mặt đất bị đào một cái hố to.

Tiệm kia từ lưu lại còn có nửa mặt tường vẫn còn, phía trên có bảng đen, viết còn có phần viết chữ dấu vết: Máu heo đậu hũ, bánh quẩy. Bảng đen bên cạnh có một hình trụ màu trắng dấu vết.

Thoạt nhìn trước kia, nơi này chắc có một cây cột.

Phía dưới kia là một hố to dưới đáy trong đất, bị che giấu có một đoạn nhỏ thoạt nhìn phi thường không đáng chú ý đầu gỗ.

Đem nó nhỏ lên, đầu gỗ phía dưới là rất nhiều bột màu trắng cùng một cái to lớn sứ thanh hoa cái bình. Không biết là cái nào niên đại đồ vật, vì sao lại để ở chỗ này.

Lấy Hương Vũ trực giác, tâm thường này đầu gỗ hẳn là nữ quỷ này trong miệng -- Hóa Dương Mộc.

Vật kia nhìn qua cùng người bình thường đánh nền tảng dùng cọc gỗ cơ bản giống nhau như đúc. Nhưng là sờ lên thời điểm đã có một cỗ nhiệt lượng xói mòn cảm giác.

Phảng phất dạng này, đồ vật đang không ngừng hấp thu năng lượng ngoại giới. Lại vẫn cứ cũng không có tổn thương gì nhân cảm giác. Rất kỳ quái.

"Đây là vật gì? "

Huyết Ngọc, "Xem ra, người tìm được một cái tốt! "

Hương Vũ, "? ? ? "

"Tại chúng ta văn minh bên trong, vật này hẳn gọi là chuyển đổi linh mộc. "

Hương Vũ, "Chuyển đổi linh mộc? "

"Là. Nó là chí thuần chi vật. Bản thân cũng không có cái gì đặc thù công kích hoặc năng lực phòng ngự. Nhưng lại có một rất đặc thù hiệu quả. " nàng nói đến đây dừng một chút, sau đó có chút hưng phấn nói, "Thêm chút xử lý liền có thể hấp thụ vật phẩm khác bên trong năng lượng. "

Hương Vũ rất ít nhìn thấy Huyết Ngọc có tinh thần kích động thời điểm, cho nên có chút hiếu kỳ nhìn lấy nàng.

Trong thức hải, cái kia mặc áo đồ mỵ nữ nói, "Người chỗ đang tu luyện thần công < thể giới >. Cần hấp thụ thể giới trong mầm móng năng lượng. "

"Là. " trên thực tế, tu luyện môn công phu này phiên toái nhất chính là hấp thụ năng lượng.

< thể giới mầm móng > dù sao cũng là một cái thể giới. Chớ nói chi là loại lực lượng này còn có thể sẽ bị cái thể giới này chỗ bài xích.

Muốn đem trong đó phức tạp năng lượng chuyển đổi tới, để bản thân sử dụng lại không bị thiên đạo phát hiện, mười phần hao phí thời gian.

Hương Vũ cho đến bây giờ, chỉ tiến hành tiền kỳ chuẩn bị. Căn bản còn không có có thể bắt đầu tu luyện.

Muốn bắt đầu tu luyện còn cần chuẩn bị một đồng lớn đồ vật.

Hơn nữa lấy Hương Vũ tình huống, muốn bắt đầu tu luyện cũng đạt tới < thể giới > nhập môn.

Coi như hẳn thiên phú kinh người chỉ sợ nói ít cũng phải năm năm trở lên thời gian.

Huyết Ngọc, "Có vật này. Nó có thể nhanh chóng chuyển đổi năng lượng để nó vì người sử dụng, hơn nữa tuyệt đối sẽ không bị cái thể giới này chỗ bài xích. "

"Có nó, người tu luyện < thể giới > tốc độ cảm dè cao thật lớn. "

Câu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Đái Đông xuất viện

Đêm

Tìm được Hóa Dương Mộc về sau, Hường Vũ lập tức mang theo đồ vật rời đi.

Về phần cái kia 4 triệu. Đẳng sau chậm rãi lại nói. Hắn có lòng tin, những người này không dám ít tiền hắn.

Trên thực tế, lấy Vương quốc giàu loại này lão bản mà nói. Hắn đối với Vương đại sư như vậy sùng bái. Đối với so Vương đại sư càng thêm cường đại nhiều Hường Vũ, càng không dám qua loa.

Tại Hường Vũ rời đi đồng thời. Đem Vương Đạo Lâm đưa lên xe cứu thương về sau, ông chủ mập liền cấp tốc trở lại công trường.

"Vừa mới vị đại sư kia đây, chính là người trẻ tuổi kia? ? " nàng một người không còn dám đến tòa nhà đi tìm người. Cho nên phải một món lớn công nhân ra ngoài.

Kết quả người nào đều không có tìm tới.

Cái kia trước đó cùng Hạ Trĩ nói chuyện lúm đồng tiền nhỏ đại hán chủ quản, "Ta nhìn thấy hắn vừa mới đi ra. "

Ông chủ mập, "Đi ra? Làm sao không có nói cho ta nha? "

"Lão bản ngài cũng không có hỏi nha. Lại nói hắn là đi theo đội trưởng cảnh sát hình sự đến. Ta cũng không dễ nói cái gì đó. "

Ông chủ mập trừng mắt mà nhìn hắn mấy giây, "Vậy hắn 4 triệu phải làm gì đây. Ta làm như thế nào đem tiền cho hắn đâu? "

Bên cạnh hắn lúm đồng tiền nhỏ nuốt từng ngụm nước bọt, có chút không nghĩ ra cảm giác. Giảng thực, hắn chưa từng thấy qua loại này sợ tiền cho không đi ra ngoài tình huống.

Chung quanh hắn những công nhân kia cũng là loại ý nghĩ này.

Ông chủ mập nghĩ thầm, buổi tối hôm nay đã trải qua nữ quý sự tình cũng chỉ có ta và mấy cái kia cảnh sát. Người không hiểu rõ, tự nhiên không biết tính nghiêm trọng.

Nói thật, Hường Vũ loại này ngu bức cao nhân, coi như không lo lắng hắn nổi giận trừng phạt bản thân.

Hắn cũng muốn trèo điểm quan hệ.

Loại người này bình thường tuyệt đối không phải người bình thường trèo lấy bên trên. Nói câu không dễ nghe lời nói, có pháp lực người là sẽ không sâu còn có tùy tùng.

Chớ nói chi là hắn hàng năm, hướng cái kia Vương Đạo Lâm đại sư nơi đó đưa góp tiền, nói ít cũng có 180 vạn. Đây một ít tiền tính là gì đâu.

Ông chủ mập đây là bỗng nhiên nghĩ đến. . . Hắn là cái kia đội trưởng cảnh sát hình sự mang đến. Nói là bọn hắn dưới hiệp sĩ bắt cướp.

"Vương đừng, người đi tra một chút người cảnh sát này còn có Thanh Vân dưới chợ thiết tất cả hiệp sĩ bắt cướp. Ta có cần dùng gấp. "

. . .

Trở về trên đường.

Huyết Ngọc, "< thế giới > tu luyện vấn đề duy nhất là hấp thụ phương thức phức tạp hiệu suất thấp. Bất quá, đây chính là môn công phu này ưu điểm ở tại. "

Hường Vũ có chút không hiểu, "Luyện được chậm, lại là ưu điểm? "

Huyết Ngọc, "Môn công pháp này quá trình tu luyện mặc dù tiền kỳ so sánh dài dằng dặc. Nhưng là, nó chỗ tốt là càng đi chỗ cao, tu hành tốc độ càng

nhanh. "

"Điểm này cùng đại bộ phận công pháp càng lên cao càng khó hoàn toàn khác biệt. Cũng là nó hấp dẫn người ta nhất một cái bộ phận. "

Nói đến đây, hần cảm thán một chút, "Năm đó ta, đạt đến Chuẩn Thánh cảnh giới. Ở cái này trên cảnh giới chậm trễ gần ba ngàn năm thời gian, không được tiến thêm. Nếu như ta năm đó chiếm được < thể giới mầm móng >, như vậy, ta chỉ sợ sớm đã đã đạt đến thánh nhân cảnh giới. "

"Thế gian tu chân giả, dù là chỉ là cách nửa bước mà không cách nào thành Thánh. Chỗ nào cũng có. Tiến một bước ngày rộng đất rộng, chính là nhiều đến đến hàng vạn mà tính tuổi thọ. "

"Môn thân công này, lại vẫn cứ là càng lên cao càng dễ dàng. Có thể tưởng tượng, có bao nhiêu người muốn có được năng a. "

Hương Vũ, "Hiếu. "

Huyết Ngọc, "Bất quá ngươi bây giờ đạt được đoạn này Hóa Dương Mộc, nói không chừng có thể tăng tốc ngươi hấp thụ tốc độ. Cái này thuần chỉ dương đồ vật, nhưng thật ra là rất khó đến. Bởi vì đại bộ phận người tu hành, đối với hấp thụ người khác chân nguyên không có hứng thú. Cho nên đại đa số cao siêu tu chân giả, sẽ không chuyên môn đi chế tác nó. Ngươi bây giờ có năng, rất có thể sẽ để cho ngươi tu hành tốc độ tăng tốc rất nhiều. "

Hương Vũ tốc độ nhanh nhất về tới gian phòng của mình.

Đóng cửa lại, về sau cảm cái kia đoạn Hóa Dương Mộc lấy ra.

Lúc này trong phòng, thể giới kia mầm móng. Đã trải qua một lần nữa tại chính mình ở bề ngoài ngưng kết lên tầng một màu vàng xanh nhạt vết rì.

Trên thực tế thậm chí ngay cả chung quanh giường cùng cái bàn cũng bắt đầu tại "Rì sét " .

Cái này mai thể giới mầm móng năng lượng, tựa như không chỗ có thể phát tiết thủy triều, thỉnh thoảng liền sẽ tràn ra tới.

Huyết Ngọc, "Hóa Dương Mộc, muốn để nó chân chính phát huy tác dụng. Cần một lần nữa đối với nó thêm phù chú, lấy đúc thành trận pháp. "

Hương Vũ dựa theo Huyết Ngọc nói dùng chân khí nâng cái viên kia Hóa Dương Mộc.

Đồng thời dùng chân khí đối với hần tiến hành điều khắc. Quá trình này, cùng chế tác ngọc khí quá trình phi thường cùng loại.

Khác biệt là ngọc khí tạo hình là ở ngọc tủy bên trên.

Mà loại này tạo hình chỉ là tại Hóa Dương Mộc mặt ngoài.

Huyết Ngọc đối với cái này chuyện giống như phi thường trọng thị. Toàn bộ hành trình cẩn thận tiến hành chỉ đạo.

Như thế mãi cho đến sáng ngày thứ hai. Điều khắc sự tình mới cúp liên lạc.

Huyết Ngọc, "Đem nó mang ở trên người, tồn một ngày đối với hần tiến hành tắm bổ. Cho tới hôm nay ban đêm thời điểm chúng ta liền có thể tới thử thử một lần hiệu quả. "

. . .

Ban ngày không có việc gì.

Hương Vũ thế là cùng Bì Tùng gọi điện thoại, để hần giúp mình xin phép nghỉ.

Đối với Hương Vũ lại muốn xin phép nghỉ, Bì Tùng có một chút giật mình, "Hương Vũ không phải ta nói ngươi. Ngươi gần nhất đến cùng đang làm gì nha? Thật không muốn lên học được? "

Đoạn thời gian gần nhất Hương Vũ xin phép nghỉ số lần rất nhiều, nhiều đề cho người ta có chút giật mình.

"Ngươi lại tiếp tục như thế, năm nay sợ rằng phải treo rất nhiều khoa. . . "

Đối với cái này cái vấn đề, Hương Vũ đều sớm đã trải qua nghĩ tới. Cũng một mực cũng không đem những chuyện này để ở trong lòng.

Nếu để cho hần tại tu chân cùng bằng tốt nghiệp đại học ở giữa tiến hành lựa chọn, hần nhất định sẽ lựa chọn tu chân.

Nói câu không dễ nghe lời nói. Đến rồi hần lúc này, còn đi quan tâm bằng tốt nghiệp đại học. Là một cái khô hạn thuyết pháp. Quan trọng hơn là, hần muốn mau chóng tăng lên thực lực mình. Một mặt là muốn báo thù, một mặt khác là muốn trợ giúp cha mình đem sự nghiệp một lần nữa làm. Bằng tốt nghiệp đại học chỉ sợ không được loại tác dụng này.

"Ngươi không cần phải để ý đến nhiều như vậy, giúp ta xin phép nghỉ chính là. "

Bì Tùng có chút muốn nói lại thôi, cuối cùng, "Tốt a. "

"Đúng rồi. " hần lúc này bỗng nhiên nói ra, "Còn có một việc. Ta hôm nay lúc đầu chuẩn bị cho người gọi điện thoại. "

Điều này cũng làm cho Hường Vũ có chút giật mình, "Người gọi điện thoại cho ta? Đã xảy ra chuyện gì sao sao? "

Bì Tùng thanh âm vô cùng nghiêm trọng, "Đái Đông xuất viện. "

"Không thể nào. Hần hạo nhanh như vậy? "

Đái Đông tổn thương Hường Vũ là hiểu rõ nhất. Không nói đừng, người này hai chân xương đùi gãy, loại vết thương này cũng không phải trong thời gian ngắn tốt.

Nói như vậy, thương cân động cốt một trăm ngày. Nhưng đây chỉ là chi phổ thông gãy xương một loại tổn thương. Đùi không giống với cái khác xương cốt, nó chống đỡ lấy toàn thân trọng lượng.

Loại này gãy xương, ít nhất phải có thời gian một năm là không thể tiến hành vận động dữ dội.

Bì Tùng, "Ngồi lên xe lăn đi ra. "

Hường Vũ ồ một tiếng, "Việc này có liên quan tới ta sao? "

Bì Tùng có chút nóng nảy, "Đương nhiên là cùng người có quan hệ. Hần chuyên môn để cho ta gọi điện thoại thông tri người. Nói tuần lễ này ba ban đêm, muốn cùng người gặp mặt, trò chuyện ít đồ. "

Hường Vũ nhàn nhạt nói, "Ta không có thời gian, cũng không hứng thú. "

Bì Tùng gấp, "Uy, Hường Vũ người không nên nói đùa. Mặc dù nói người rất lợi hại, trên lời đài đánh ngã hần. Nhưng là người ta thể nhưng là có bối cảnh đền. Hơn nữa hần bản tiếng, nếu như người không đi lời nói, , hần trực tiếp bên trên nhà người tìm người. "

Hường Vũ, "Vậy liền để hần tới đi. Người cứ như vậy nói với hần là được rồi. Ta bề bộn nhiều việc, không có thời gian đi tìm hần. "

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Thấy ngựa mất

Một ngày này buổi chiều.

Thời tiết có chút âm trầm. Mết cao rượu ngon cửa hàng lâu hai trong phòng.

Lý Dư Minh, Đái Đông, mở ra đang ở trong phòng bọn người.

Đái Đông cánh tay cùng chân đều bị tổn thương, lúc này chỉ có một con tay có thể miễn cưỡng sử dụng. Hần cũng không uống rượu. Chỉ là cái tay kia nắm thật chặt, "Dư Minh, người nói Long lão đại sẽ đến không? "

Lý Dư Minh dựa vào ở trên ghế sa lông chậm rãi quơ trong chén rượu, "Hần là sẽ đến. Lần này là Uông thiếu gia ra mặt mời hần, hần mặt mũi lại lớn cũng sẽ không cự tuyệt đi. "

Uông Bác dù sao cũng là phó thị trưởng nhi tử.

Trương Đại Long lão ba mặc dù là kim hải chợ hắc đạo khiêng Bá tử. Giá trị bản thân trên mười tỉ, chân vượt giới chính trị giới kinh doanh hắc đạo tam giới.

Nhưng là đối với giới chính trị một khối này, cũng chắc là sẽ không coi nhẹ.

"Tại Thanh Vân chợ cũng cần phải bán chúng ta một bộ mặt. " đương nhiên những loại người này Lý Dư Minh không mời được.

Hai người nói đến đây thời điểm. Môn khẩu có nhân gỗ cửa, vậy tiểu đệ tiến đến nói một tiếng, "Dư Minh. Long ca đến rồi. "

...

Hương Vũ một ngày này có chút không yên lòng, chuyên môn lại đi một chuyến trường học, đem muốn xin phép nghỉ sự tình cùng lão sư nói một lần.

Đạt được kết quả tự nhiên không tốt lắm, hần gần nhất xin phép nghỉ quá nhiều. Bất quá hần không quan tâm.

Buổi chiều lại đi một chuyến gà rán cửa hàng. Cùng cùng Hoa tỷ thông báo một tiếng. Không thể chậm trễ người ta sinh ý.

Chạng vạng tối về nhà, Đái Đông sự tình hần một chút đều không lý, quan tâm hứng thú đều không có.

Hương Vũ trọng yếu nhất là muốn đem thực lực mình nhắc lên. Tại thực lực mình cường đại tình huống dưới, Đái Đông tính cái gì đâu.

Hần thực lực bây giờ chỉ cần không phải ngành kháng quốc gia bạo lực mấy móc. Trên cơ bản không có người nào có thể đối phó được hần.

Về nhà.

Cái viên kia Hóa Dương Mộc đã bị luyện chế đều không khác mấy . Tất cả mọi thứ muốn đại công cáo thành.

Huyết Ngọc lúc này bàn giao nói, "Đem nó dùng chân khí nâng lên đến, lấy nó vì là chất môi giới hấp thụ thể giới mầm móng năng lượng. Nhìn xem chuyển hóa hiệu suất như thế nào. "

Cái này mấy ngày thể giới mầm móng xác ngoài lên tăng một thanh sắc màu xanh đồng. Nó hần lực lượng giống như không chỗ phát tiết.

Mà khi Hương Vũ đi Hóa Dương Mộc hướng về phía cái viên kia thể giới mầm móng thời điểm.

Cái kia thanh đồng u cục nội bộ rồi ren phức tạp năng lượng như là thủy triều tìm được một cái chỗ tháo nước một dạng, hướng phía Hóa Dương Mộc chạy tuôn đi qua. Loại kia số lượng căn bản không phải trước đó chỉ dựa vào bản thân đi chuyển đổi có khả năng tương tượng.

Đại lượng thể giới mầm móng lực hỗn độn tiến vào Hóa Dương Mộc. Sau đó bị chuyển đổi.

Tại mấy phút về sau, dồi dào mà tinh khiết lực lượng thông qua Hóa Dương Mộc phun ra ngoài.

Đây là một loại sạch sẽ trong suốt như là nước lọc một dạng lực lượng.

Huyết Ngọc cảm thán, "Hóa Dương Mộc là phi thường hiếm thấy khế tử, thế mà có thể liền nhanh như vậy chuyển hóa tới. Thoạt nhìn giống như là bị khai thông một đạo đột phá khẩu một dạng! "

Đây là một loại cùng Hương Vũ bản thân tu luyện hoàn toàn khác biệt lực lượng, mặc dù bị Hóa Dương Mộc chuyển hóa qua. Nhưng là thuần túy giống như tạo vật lực lượng đồ vật, căn bản không phải sau khi thông qua ngày tu luyện chỗ có thể được.

Hương Vũ dùng bản thân chân khí nâng những lực lượng kia, bọn chúng còn quán thân thể của mình chậm rãi chuyển động.

Lực lượng vòng quanh, vòn quanh chín vòng cuối cùng hội tụ đến hần nơi khí hải.

... ..

Ngày thứ hai Thứ tư.

Buổi sáng thời điểm. Đái Đông đám người đã xuất phát hướng Hương Vũ tại Quảng trường Nhân Dân phòng ở xuất phát.

Đi theo hần còn có cái kia Long ca cho hần phái tới 20 nhiều người. Cùng bình thường lưu manh khác biệt. Những người này ăn mặc thống nhất đen áo jacket, tóc húi cua. Nhìn qua vô cùng có tổ chức. Trên người trên mặt ở giữa kẹp lấy đủ loại hình xăm.

Trên đường đi, nhìn thấy bọn hần phổ thông dân đi làm, chủ động tránh lui.

Hương Vũ lúc này chính trong phòng lẳng lẳng hấp thu đem qua thu đến tạo vật chi lực.

Thính lực đã trải qua viễn siêu thường nhân hần, đối với dưới lầu những cái kia tạp nham tiếng bước chân, đã sớm nghe vào trong tai.

Quảng trường Nhân Dân bên ngoài trên đường phố.

Lý Dur Minh đối với Đái Đông nói, "Huynh đệ mình,

Ta liền không nói nhảm. Thân phận ta không tốt trực tiếp ra mặt. "

Đái Đông lúc này nhân ngồi xe lăn bên trên, hần ánh mắt lộ ra cừu hận ánh sáng, "Dur Minh, ngươi không cần đi. Hôm nay sự tình có ta cùng Long ca. Ngươi dính vào xác thực không tốt. "

Lý Dur Minh nhẹ gật đầu, hần vỗ một cái Đái Đông bả vai, "Nhưng là ta cũng sẽ ở chỗ này. Ở bên ngoài, ngươi yên tâm làm việc, đợi lát nữa cảnh sát đến rồi ta giúp ngươi cản. "

Đái Đông cắn răng nhẹ gật đầu.

Lý Dur Minh đương nhiên là có ý nghĩ của mình. Hần lần trước tại Chí Tôn quốc tế KTV đã từng nhìn qua Hường Vũ đại triển thần uy.

Cái kia hai mươi người đều không phải là đối thủ của hần. Hôm nay những người này hần cũng cảm thấy có chút quá sức.

Nhưng hần vẫn cũng không ngăn lại. Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, hần cùng Đái Đông xưng huynh gọi đệ.

Nhưng trên thực tế trong lòng hần Đái Đông cũng chẳng qua là hần một con cò thôi.

Lần này Trương Đại Long mọi người mang theo hung khí. Đến lúc đó động thủ, bất kể là đã thương nhân, thậm chí là người chết.

Cuối cùng, Hường Vũ khẳng định không vậy chuyện tốt. Cảnh sát đến rồi liền có thể phóng đại hiệu quả. Đây mới là hần lưu tại nơi này mất.

Chớ đừng nói chi là, Trương Đại Long loại này chân chính hắc đạo Thái tử. Thực lực nơi đó là người bình thường có thể so sánh.

Người này là kỳ trước cấp tỉnh Thái Quyền tranh tài quán quân. Là một chân chính mãnh nhân.

Nghe nói, hần cao trung lúc từng đi vào mấy ngày. Lúc đương thời hần đối thủ một mất một còn, mua mười cái hắc đạo thượng huynh đệ. Đi vào muốn lộng chết hần.

Kết quả tại ngục giam một trận mây chục người giới đấu bên trong, bên kia phái ra mười mấy người thời tiết vây công hần, lại bị hần toàn bộ đánh bại, trong đó còn đánh cho tàn phế năm cái.

Lần này có thể mời được hần, còn có một nguyên nhân trọng yếu là -- nghe nói Hường Vũ có thể đánh.

Lý Dur Minh vẫn là rất muốn nhìn một chút lưỡng cường tương đấu. Hần lúc này khoe miệng có mỉm cười.

Bất quá, nếu như Hường Vũ thực đánh thắng Trương Đại Long. Như vậy Trương Đại Long người sau lưng tất nhiên không chịu làm hưu. Cảnh sát cũng sẽ không bỏ qua.

Mà nếu như thua, lấy Trương Đại Long tâm ngoan thủ lạt cùng Đái Đông oán hận. Một ngày này, Hường Vũ tuyệt sẽ không có kết cục tốt.

Tóm lại, mặc kệ thắng hay thua. Kết quả cuối cùng Hường Vũ đều là tất thua.

Cho nên hần tâm tình không tệ.

Mười phút sau.

Hường Vũ phòng ốc rộng trong sảnh.

Đái Đông này đôi cá chết một dạng con mắt nhìn chăm chăm cái kia đang ở hướng bỏ vào trong miệng kẹo que Hường Vũ.

Gian phòng bốn phía là dính đầy mặc áo khoác da tóc húi cua. Những người này đùa không rên một tiếng. Chỉ là lạnh lùng nhìn lấy Hường Vũ.

Đái Đông, "Nhìn thấy ta không cảm thấy rất kinh hi sao. Ngươi phở rất lớn nha. "

Hường Vũ nhàn nhạt nói, "Ngươi cảm thấy kinh hi là cái gì đây? "

Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, hần nói chuyện khẩu khí là cơ hồ không có đem bên cạnh những người này làm nhân nhìn.

Tựa như những người này là không khí một dạng. Hần nhìn không thấy, cho nên hần chỉ có thấy được một cái ngồi lên xe lăn người nói chuyện.

Đái Đông oán hận phải nói, "Ta nói qua ta thù sẽ báo. "

Hường Vũ cười, "Chỉ bằng những người này? "

Đái Đông mắt cá chết gắt gao nhìn chăm chăm Hường Vũ, "Ngươi ngại ít? "

Lúc này ngoài cửa bỗng nhiên có một người nói chuyện, "Nghe nói có nhân động Huỳnh Đệ chúng ta. Đả thương huỳnh đệ của ta, lại không chịu lại lên lời đòi, đây là xem thường ta. " hôm qua Bì Tùng thông tri qua Hường Vũ, đối phương hẹn đi ra nói. Hường Vũ không để ý tới. Thoạt nhìn bọn gia hỏa này là muốn đánh lời đòi tìm về mặt mũi.

Cái kia tiếng nói chuyện bên trong có một cái vóc người cao lớn vạm vỡ nhân đi đến.

Bởi vì hân tương đối cao, cho nên lúc vào cửa đợi còn hơi cúi đầu.

Đó là cái một mặt hung hân vạm vỡ nam nhân, nhìn qua đánh liền qua vô số lần khung. Căn phòng kia bốn phía đen áo jacket, nhìn thấy người này cùng một chỗ cúi người gọi vào, "Long ca. "

Nhưng là cái này Long ca nhìn thấy Hường Vũ thời điểm, sắc mặt bỗng nhiên thì trở nên, "Cái này... Ngài không phải? "

Đái Đông ở bên cạnh, chỉ Hường Vũ nói, "Long ca, chính là hân. "

Trương Đại Long, "Im miệng. " cái này nguyên bản rất phách lối mắt người Thần e ngại đứng lên, "Đây là đại nước trôi miếu Long Vương. Ta làm sao tìm được ngài chỗ này đến rồi? ? "

Kỳ thật người này lúc đi vào đợi, Hường Vũ liền vẫn cảm thấy nhìn rất quen mắt, đây là hân chợt nhớ tới, "Người là quyền một đạo quán cái kia Thái Quyền quán quân? "

"Đúng đúng chính là ta. " Trương Đại Long ngày đó tại toàn bộ quán tận mắt thấy Hường Vũ đánh bại Hách Nhất Phi. Theo một ý nghĩa nào đó giảng, người khác không biết Hách Nhất Phi thực lực hân là cực kỳ rõ ràng.

Cho nên lúc này lập tức trở nên cung kính. Trên thực tế một mực tại, hân đều đang tìm Hường Vũ, chỉ là không có tìm tới mà thôi.

Bởi vì có một việc nhốt vào gia tộc của hân đại sự của ta, hân hi vọng Hường Vũ có thể ra mặt hỗ trợ.

Cho nên lúc này biểu lộ thay đổi thêm cổ tử cung, "Đại ca, ta thật không biết lần này là ngài. Người này gọi ta tới, ta hiện tại đem hân ném ra bên ngoài. "

Đái Đông sắc mặt đại biến.

Hường Vũ nhàn nhạt nói, "Không cần ứng phó hân. Các người bên ngoài hân còn có một người đi, gọi Lý Dư Minh. Ta xem hân so sánh không vừa mắt. "

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Phiến mặt

Ánh nắng tuyết bạch có chút đau nhói.

Đối với Đái Đông mà nói, hân oán hận kỳ thật không phải có người đánh hân.

Mà là -- đánh hân người là Hường Vũ -- dạng này một cái hân xem thường nhân.

Cái gọi là vật hợp theo loài, hân cùng với Lý Dư Minh là bạn tốt, cũng là có nguyên nhân. Ở trong mắt hân bên trong, cái thế giới này hiển nhiên là chờ cấp rõ ràng.

Cao hơn hân tầng nhân đánh hân, là đương nhiên. Cho nên, hân cũng sẽ dùng đồng dạng phương thức đối đãi, hân cho rằng so với hân cấp thấp nhân.

Thật giống như đàn sói một dạng. Thượng cấp khi dễ hạ cấp là hợp tình lý. Mà hạ cấp đánh lên cấp đó là phản thiên.

Hắn cho tới nay oán khí càng càng là bởi vậy mà đến. Loại người này, đối với giữ gìn quy củ cùng đẳng cấp cũng là hết sức tích cực.

Nếu như ngày nào đánh Đái Đông một cái tát là Hách Nhất Phi.

Đái Đông không sẽ tức giận như thế. Nhưng là Hướng Vũ lại không được.

Nhưng là bây giờ tất cả vượt ra khỏi hần tưởng tượng.

Đái Đông tương lai mục tiêu chính là Trương Đại Long.

Mà, Hướng Vũ từ bên cạnh hắn đi qua thời điểm, Trương Đại Long ở bên cạnh nịnh nọt cười.

Đái Đông đang sững sờ. Một cái vẫn cảm thấy xem thường nhân, bỗng nhiên áp đảo bản thân, nghĩ hết biện pháp muốn trở thành nhân. Loại này nghiêm trọng tâm lý chênh lệch rất khó nói rõ.

"Thu thập Lý Ngọc rõ. Ta một mực nhìn hắn không thuận mắt. "

Hắn nói tới chỗ này liền không cần lại nói.

Trương Đại Long lập tức quay đầu nháy mắt.

Bên cạnh hắn các huynh đệ lập tức mang người dẫn đầu xuống dưới.

Trương Đại Long ở phía sau hỏi Hướng Vũ, "Chúng ta là đem nó bắt đi lên thu thập, vẫn là tại bên ngoài? "

Hướng Vũ, "Ở bên ngoài đi. Phòng ta, không muốn làm rối loạn. "

...

Một ngày này buổi chiều. Lý Dư Minh tại đường phố đối diện. Rất tiêu sái dựa vào cùng với chính mình trên xe Audi, hai tay của hắn cầm ở trong ví, nhìn lấy dưới ánh mặt trời cái ngõ hẻm kia cửa vào.

Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, hắn đang chờ một sự kiện kết quả.

Một ngày này đối với hắn mà nói cơ hồ là cái tát thẳng. Cái này xung đột hai phe nhân mã.

Bất kể là một bên nào mà thua một bên nào thắng. Hắn đều thắng.

"Hướng Vũ loại người này đáng đời muốn bị giáo huấn. Không nghe lời, không hiểu chuyện, không biết cái gì gọi là đối với cái gì gọi là trên dưới. "

Hắn nhìn một chút trên cổ tay đồng hồ, trong lòng cũng tại đoán chừng thời gian về mặt thời gian mà nói. Đã trải qua cũng không sai biệt lắm.

Lấy Trương Đại Long cùng Đái Đông cùng dưới tay hắn những người này. Nổi lên va chạm xảy ra vấn đề cũng bất quá chỉ là cái này tầm mười phút sự tình.

Sau đó hắn cứ nhìn Hướng Vũ đi ra. Hướng Vũ hai tay cầm ở trong ví, là chậm rãi đi tới.

Lý Dư Minh ánh mắt có chút âm lãnh, khoe miệng liền mang theo mỉm cười.

Sau đó hắn lại thấy được một người khác đi ra -- Trương Đại Long.

Trương nói long hai tay cũng cầm ở trong ví. Cứ như vậy đi theo Hướng Vũ phía sau đi ra. Cùng hắn tiểu đệ một dạng.

Sau đó là cái kia 20 nhiều cái huynh đệ. Còn có Đái Đông.

Bọn hắn trực tiếp mặc băng qua đường.

Những cái kia đang ở thông hành cỗ xe, nhìn thấy đám này xăm người tóc húi cua, đều tự động dừng xe nhường đường.

Đây là một đám thoát nhìn, trên mặt liền viết xã hội đen mấy chữ nhân.

Bọn hắn trực tiếp đi thẳng đến Lý Dư Minh trước mặt.

Lý Ngọc rõ bắt đầu có chút hoảng loạn lên.

Hướng Vũ, "Người biết người phạm một cái sai lầm gì sao? "

Lý Dư Minh không ngừng mà nhìn qua Trương Đại Long cười, một bên nhìn bên cạnh Đái Đông.

Trong lòng hấn, hấn hiển nhiên không vậy phạm sai lầm gì. Trương Đại Long là hấn tìm. Người này có bối cảnh. Hấn cùng Hường Vũ ở giữa đánh nhau.

Mặc kệ ai thắng ai thua, cuối cùng thắng nhân nhất định là chính hấn. Nhưng, tình huống bây giờ hiển nhiên không đúng.

"Long... Long ca..."

Trương Đại Long hai tay cầm ở trong ví, đã nói như vậy một câu, "Đem hấn xe đạp."

Phía sau hấn mười cái huynh đệ thay phiên vũ khí xông lên, bịch một tiếng, trước xe cửa sổ pha lê liền bị bông từ đánh nát, các loại đập.

Lý Ngọc rõ sắc mặt tại xanh lét trắng bệch bên trong biến hóa.

Chiếc xe này hấn tốn không ít tiền, hơn nữa, cho đến bây giờ còn tại Phó án yết.

Hấn là cái phi thường tinh thông tính toán nhân, hấn lòng đang rỉ máu. Cho nên hấn mặt đang vằn vẹo biến hình.

Nhưng là nhưng là hấn không dám lên tiếng, cũng không người nào để ý hấn.

"Long ca... Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Có phải hay không là hiểu lầm? " từ ngày đó, hấn tại Chí Tôn quốc tế nhìn thấy Hường Vũ một người đánh 20 nhiều người về sau, hấn cũng rất tận lực không ở Hường Vũ xuất hiện trước mặt. Hôm nay sự tình hấn đã trải qua rất chú ý tránh.

Trương Đại Long cũng không trả lời hấn, mà là hỏi Hường Vũ, "Đại ca, là muốn hấn quỳ và miệng. Hay là thế nào làm? "

Hường Vũ từ từ nói, "Để chính hấn chường đi."

Lý Dư Minh ánh mắt, có chút dăm dăm.

Chung quanh dạo phố nhân cũng sớm đã bị hấp dẫn đến đây, đám người xa xa vây quanh một vòng lớn.

Lý Dư Minh thực không nghĩ tới sẽ bị người bức quỳ trên mặt đất phiền mặt.

Nhưng, sự tình cho tới bây giờ cũng không phải là người có nguyện ý hay không, có muốn hay không.

Lý Dư Minh quỳ trên đường, tả hữu khai cung hiến bản thân mặt. Bên cạnh Trương Đại Long nghe tiếng vang, sau đó nhìn Hường Vũ sắc mặt.

Hường Vũ không nói lời nào, liền tiếp lấy phiền.

"Không đủ vang! Dừng sức! "

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Vu oan

Ngược đãi Lý Dư Minh sự tình mãi cho đến 20 phút về sau, bởi vì có nhân đánh 110 cảnh sát mới đến.

Hấn ít nhất từ quạt hơn một trăm cái và miệng. Hai bên mặt đều sưng giống màn thầu một dạng, theo khoe miệng chảy xuống máu.

Lâm lên xe cảnh sát trước đó, Trương Đại Long chuyên môn nói, "Đại ca, yên tâm, không có chuyện. Tất cả có ta."

Hường Vũ chỉ cười cười không nói chuyện. Hấn căn bản không quan tâm. Nói câu không để nghe lời nói, một ngày này cũng không xảy ra chuyện lớn gì mà. Chính là đập một chiếc xe, khi dễ một người. Lý Dư Minh tổn thương là bị thương ngoài da, thậm chí ngay cả vết thương nhẹ cũng không tính là.

Đi cục cảnh sát, cũng chính là đại khái bên trên ghi chép một cái khẩu cung.

Trương Đại Long một ngày này bị bắt sau khi đi vào, trên cơ bản đem tất cả mọi chuyện bao tại trên đầu mình. Hắn hiển nhiên rất hy vọng có thể đạt được kết quả tốt Hường Vũ. Trên thực tế cũng không chuyện gì lớn mà. Chính là một chiếc xe.

Lý Dư Minh thụ một chút kia tổn thương, căn bản không tính thụ thương.

Lý Dư Minh là học tinh minh rồi không ít, hỏi gì cũng không biết. Trên cơ bản ai nói xấu cũng không nói. Đương nhiên, hắn cũng có chính hắn lý do, một ngày này Hường Vũ cơ hồ không có động thủ, Trương Đại Long cũng chỉ là đập hắn xe.

Loại chuyện này liền xem như bàn về đến, cũng chỉ là giáo dục mấy ngày mà thôi. Hắn lúc này nhất định phải một lần nữa đoán chừng Hường Vũ thực lực.

Liền Trương Đại Long loại này hắc đạo Thái tử đều muốn lấy lòng nhân. Hắn lại ngu xuẩn cũng phải học nhảy bén một chút. Mặc dù nói trong lòng có rất nhiều không phục. Nhưng có đôi khi hiện thực so với người mạnh, không thể không cúi đầu.

Từ trên lý luận mà nói, một ngày này Hường Vũ sẽ nhanh hơn đi ra.

Mà Trương Đại Long khả năng đến nửa ngày. Dù sao đều là dưới tay hắn, đập xe là hắn ra lệnh. Bất quá lấy nhà hắn nhân mạch, hôm nay chạng vạng tối hắn hẳn là có thể thả ra rồi.

Nhưng là sự tình lại ngoài hắn dự liệu.

Trương Đại Long tại ngày nọ buổi chiều thời điểm được thả ra. Sau khi đi ra hắn liền lập tức nghe ngóng Hường Vũ tình huống.

Sau khi nghe ngóng phía dưới, hắn giật nảy cả mình. Hường Vũ thế mà bị nhốt vào trại tạm giam. Hơn nữa tình tiết vụ án nghiêm trọng, không được phóng thích.

"Đến cùng chuyện gì xảy ra? Hôm nay sự tình không nghiêm trọng a. " Trương Đại Long đứng ở phái xuất sở cửa chính gọi điện thoại. Một tiểu đệ đang giúp hắn thay quần áo.

Điện thoại bên kia trung niên giọng nam nói, "Sự tình vốn là không nghiêm trọng. Có thể là có người tìm chứng cứ nói hắn là cướp bóc. "

Trương Đại Long có chút nổi giận, "Cướp bóc? Ta có như vậy đồ ăn à, đi ra lẫn lộn, sẽ cho người gia có dạng này nhục điểm? "

Điện thoại bên kia nhân thấp giọng che miệng nhỏ giọng nói, "Bởi vì có nhân muốn chinh hắn. "

"Ai nha? ? " Trương Đại Long liền đẩy ra bên cạnh đang giúp hắn cài nút áo cái kia tiểu đệ. Hắn áo bởi vì không vậy cài nút áo, cho nên tản ra đến, rắn chắc cơ bụng phập phồng, lộ ra tương đối sinh khí.

Đối diện, "Ta không thể nói. Nhưng người này người khả năng không thể trâu vào. "

Trương Đại Long, "Lại còn nói ta không thể trâu vào? ! "

Đối diện nhân nhân nhật nói một câu, "Nhưng nơi này dù sao không phải là kim hải chợ. "

Trương Đại Long ngây ngốc một chút. Có đôi lời gọi cường long không ép địa đầu xà. Trương Đại Long liền xem như kim hải chợ hắc đạo Thái tử. Tại Thanh Vân chợ hắn cũng chỉ là tính có một ít quan hệ nhân. Là không thể cùng nơi đó mỗ chút ít đại nhân vật đối kháng chính diện.

Hắn đứng ở nơi đó hao mấy phút thời gian.

Vậy đến đón hắn hung hãn bên cạnh xe ngựa dựa vào một cái mộc long. Người này cùng hắn thời gian so sánh lâu, so sánh có thể nghĩ biện pháp.

Hắn chờ mấy phút về sau mới hỏi, "Long ca, sự tình rất khó làm sao? ? "

Trương Đại Long quay đầu nhìn lấy phái xuất sở đại môn cau mày nói, "Xác thực hơi rắc rối rồi... "

Hắn đại khái bên trên nói rõ tình huống. Cái kia mộc long, suy tư một chút, "Bất quá đây cũng là một cơ hội nha. Hắn bị bắt vào đi, còn bị nhân cấm tang. Lúc này nếu như có thể cứu hắn đi ra, nhưng chính là cái đại nhân tình. "

Trương Đại Long vỗ một cái nắm đấm, "Đúng thế. "

...

Trại tạm giam trong phòng thẩm vấn.

Một tên thái độ hung dữ cảnh sát đang ở thẩm vấn Hường Vũ, "Người làm cái gì, chính người không muốn nói? "

Cảnh sát này mọc ra một bộ hung tướng.

Từ khí chất bên trên cảm giác, hẳn là một cái thường thường đánh người cái loại người này.

Hương Vũ không nói lời nào.

Cảnh sát, "Học trong phim ảnh đâu? Ngươi cho rằng ngươi cái gì cũng không nói liền không có chuyện gì. Không vậy triệt để chứng cứ, chúng ta sẽ đem ngươi mời đến nơi này đến?"

Hắn nói như vậy, "Ta xem ngươi chính là một học sinh, cho ngươi cái thân nhiên sẽ khoan hồng cơ hội. Việc này nháo đến trường học các ngươi đi, vậy ngươi cũng không cần lại đi học."

Hương Vũ, "Ngươi đã có chứng cứ liền trực tiếp định ta tội. Nói nhảm quá nhiều."

"Nha a, rất hoành a." cảnh sát kia đem một bản viết xong thăm vấn ghi chép ném lên bàn, "Đây là ngươi khẩu cung. Ngươi chứng cứ đều rất đầy đủ."

Hương Vũ nhìn sang. Cái kia tờ thứ nhất bên trên liền viết, ầu đã Lý Dư Minh, cũng cầm Lý Dư Minh trong xe ba trăm khối. Người chứng kiếnXXX, XXX.

Đánh người cũng thuận tay cầm đối phương mấy trăm khối, cùng vền vền chỉ là đánh người cả hai khác nhau rất lớn.

Đánh nhau ầu đã tình tiết nghiêm trọng cũng chính là mấy tháng. Chỉ cần không phải nghiêm trọng gây nên tàn hoặc đánh chết nhân. Phần lớn người mấy ngày liền thả ra rồi.

Mà đánh người về sau cầm người khác tiền coi như cướp bóc, cướp bóc tội danh nhưng lớn lắm hình phạt3 năm cắt bước.

Cho nên nhìn thấy cái kia mấy dòng chữ, Hương Vũ ánh mắt lộ ra sát cơ.

Mặc dù nói hẳn lúc này thực lực, còn chưa đủ lấy lưng phản quốc nhà hòa thuận quân đội.

Nhưng chân khí ngoại phóng, giết người vô hình, vẫn có thể làm đến.

Trên thực tế một ngày này sự tình thật không phải là Lý Dư Minh làm ra đến. Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, hẳn mặc dù cũng rất hận Hương Vũ. Nhưng người này hay là thức thời. Chân chính đang làm sự tình nhưng thật ra là Uông Bác. Bởi vì vào ngày này Trương Đại Long đi ra gây sự, chính là Uông Bác nắm đây

Đằng sau Trương Đại Long sẽ phản bội hẳn mặc dù không có nghĩ đến. Nhưng là, ứng phó Hương Vũ ý nghĩ cũng không có thay đổi.

Người này cùng Hương Vũ kỳ thật chỉ gặp qua một lần. Nhưng lúc đó thấy được Hương Vũ cùng Chu Văn lăng rất thân mật bộ dáng, cái này về sau hẳn đối với Hương Vũ một mực tương đối phản cảm.

Hắn gần nhất truy cầu Chu Văn lăng lại lần nữa gặp khó. Cổ này oán khí lại càng sâu. Tránh không được muốn làm chút tay chân.

Lý Dư Minh đối với chuyện này một mực cũng không có ngăn lại. Ngồi lên hẳn xe về sau ở bên cạnh nói một câu, "Người này tương đối không đơn giản. Uông thiếu gia ngươi có thể muốn coi chừng."

Uông Bác hừ một tiếng, "Ngươi sợ hẳn, ta cũng không sợ hẳn. Hẳn cho dù có ba đầu sáu tay, tại Thanh Vân chợ hẳn cũng chỉ có thể nằm sấp từ ta bài bố." tiếp lấy hẳn bồi thêm một câu, "Ngươi chính là nghĩ biện pháp giúp ta đem tuần giáo hoa hẹn đi ra đi."

...

Một ngày này buổi chiều, Trương Đại Long đang ở tích cực trong hoạt động.

Nhưng là, hẳn chiếm được cái này đến cái khác tin tức xấu.

Sự tình lần này đúng là có người ở cả Hương Vũ. Nhưng cái này chính người người thân phận cực cao. Trương Đại Long tất cả có thể tìm tới nhân mạch, cơ hồ đều muốn cho người ta mặt mũi.

Loại tình huống này cơ hồ khiến hẳn thúc thủ vô sách.

Hắn tại ngày nọ buổi chiều3 điểm, đã tại cân nhắc muốn không nên dùng một chút hắc sắc thủ đoạn.

Nhưng là lúc này lại đột nhiên nhận được điện thoại, đối diện nói, "Ngươi muốn lấy ra người đã thả."

Trương Đại Long giật mình, "Không phải nói vấn đề nghiêm trọng làm sao lại dạng này lại thả ra rồi?"

Đối diện liền chỉ nói một câu, "Bởi vì có người nói chuyện có tác dụng."

...

Hương Vũ ngày nọ buổi chiều, phòng thẩm vấn bên trong.

Đang ở nghe người cảnh sát kia phát ngôn bừa bãi.

Ngoài cửa bỗng nhiên có cảnh sát tiến đến, "Giang đồn phó, có nhân tìm người. "

Sau đó, Hương Vũ liền được thả ra.

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 64: Đăng đường nhập thất

Hương Vũ đi ra thời điểm ngoài cửa chờ lấy hấn là một cái vóc người cao gầy, hai tay ôm ở dưới ngực đồng phục cảnh sát mỹ nữ.

Hạ Trĩ mỉm cười nói, "Hai ngày này có chuyện làm trễ nải, đang chuẩn bị đi tìm người thời điểm, thế mà nhìn thấy người ở chỗ này. "

Hương Vũ cho đến bây giờ cơ hồ chưa thấy qua cô gái này cười. Cái này là lần đầu tiên nhìn thấy, cho nên có chút kinh tâm động phách cảm giác.

Kỳ thật nàng cười lộ lên nhìn rất đẹp. Đặc biệt là làm người này đơn độc đối với một mình người cười thời điểm, cảm giác liền đặc biệt hơn một chút.

Hương Vũ, "Là người đem ta lấy ra. Vậy ta phải cảm tạ người. Các người hệ thống công an nhưng thật ra vô cùng đen. Muốn đem ta vu oan thành cướp bóc. "

Hạ Trĩ mỉm cười nói, "Trên đời này có thuần trắng đồ vật sao? " sau đó nàng giơ lên một chút tay, "Ta đưa người đi, ta xe ở bên ngoài. "

Nàng sẽ chuyển môn đến bảo đảm Hương Vũ, một phương diện đương nhiên là báo lên lần ân cứu mạng. Một phương diện khác tự nhiên là bởi vì Hương Vũ đối với nàng còn có rất lớn ý nghĩa.

Cảnh sát cái nghề này, mặt ngoài nói không tin quỷ thần. Nhưng trên thực tế là một cùng quý thần liên hệ nhiều nhất ngành nghề. Đặc biệt là cảnh sát hình sự, người chết giết người trên căn bản là bọn hấn thường ngày. Trong này đụng tới một chút không thể giải đọc vấn đề thời điểm rất nhiều.

Hương Vũ loại này rõ ràng thực lực siêu cường pháp sư hoặc có lẽ là thần côn. Đối với nàng mà nói, hữu dụng địa phương thực sự quá nhiều.

Theo một ý nghĩa nào đó mà nói Hạ Trĩ thậm chí không sợ những cái kia hung ác bạo lực phản tử.

Cơ quan quốc gia có khả năng cung cấp bạo lực vũ khí cùng nghiêm chỉnh huấn luyện nhân viên, đã trải qua đủ để cho nàng giải quyết tất cả vấn đề.

Nhưng là đối với sự kiện linh dị, nàng lại xác thực thúc thủ vô sách.

Hai người sống vai đi ra ngoài, Hương Vũ, "Ta còn tưởng rằng, người sẽ rất hận đời đâu? Người đã sớm biết cảnh sát vấn đề. "

Hạ Trĩ xe là một cỗ hồng sắc Lamborghini. Cùng với nàng xứng đứng lên chính là tiêu chuẩn hương xa mỹ nhân. Phối thêm dạng này xe, nàng thì càng là loại kia chỉ có thể đứng xa nhìn không thể khinh nhờn cao quý nữ thần.

Nàng giúp Hương Vũ điều khiển mở ra xe thể thao màu đỏ cửa xe nói, "Ta cái gì cũng không biết. Người là vô tội phóng thích, trả người trong sạch. Điều này nói rõ hệ thống công an phi thường kiện toàn sạch sẽ. "

Sau đó nàng nở nụ cười nói, "Đưa người về nhà. "

Hương Vũ nói với nàng pháp chỉ là nhún vai một cái, không nói gì thêm nữa, dù sao đến người ta giúp mình.

Nếu không lần này làm không tốt thật muốn cùng quốc gia bạo lực cơ cấu đối mặt. Lấy Hường Vũ thực lực bây giờ mà nói, thời cơ này còn xa xa không có thành thực.

Mỹ nữ mở ra xe tốc hành tại trên đường cái bão táp, một bên đầu vào đây nói, "Đúng rồi, lần trước 4 triệu cái kia Vương quốc giàu đã đem tiền đưa tới."

"Hắn ngược lại là rất tích cực. "

Hạ Tri nở nụ cười, "Hắn có thể không tích cực sao? Làm ăn chuyện này, đặc biệt là chơi gay xây. Quanh năm suốt tháng tại một chỗ chưa quen cuộc sống nơi đây địa phương hủy đi phá bỏ và xây lại xây. Đến cùng sẽ gặp phải những chuyện gì ai đều không biết, hắn loại này lão bản sợ nhất những cái kia sự kiện linh dị. "

Sự tình lần này, nếu như không phải là bởi vì có Hường Vũ. Vương phú quý chỉ sợ ngay cả mạng đều quá giang.

Từ nơi này nhân năm này tháng nọ hướng Vương Đạo Lâm đạo quán đưa tiền liền có thể nhìn ra được. Hắn đối với loại chuyện này là có nhiều ý lại. Hoặc có lẽ là hắn đoàn người này có bao nhiêu sợ hãi loại chuyện này.

Ngày nọ buổi chiều Hạ Tri đưa Hường Vũ trở về đồng thời, một bên khác Uông Bác cũng đồng dạng chiêm được tin tức.

"Vậy mà thả đi? "hắn có chút giật mình. Cái kia đem tình báo mang cấp. Chính là ngày đó thẩm vấn Hường Vũ vị cảnh sát kia.

Uông Bác phản nộ, "Ai gan to như vậy, thả hắn. Hắn phạm đến sự tình cũng lớn! "

Tên kia báo tin người nắm tay che đập cùng với chính mình miệng, hướng về phía Uông Bác lỗ tai nhỏ giọng nói một cái tên. Vương Bác lập tức sắc mặt đại biến.

Sau một lát, hắn có chút oán hận nói, "Tiểu tử này đến cùng có cái gì lai lịch. Nếu nhiều mỹ nữ như vậy đều vây quanh hắn chuyển. "

Hạ Tri có thể tính thiên chi kiêu nữ, cũng là bọn hắn những nhị đại này thích nhất ý dâm đối tượng một trong.

Vấn đề là không nghe nói ai đuổi kịp nàng.

Hiện tại nữ nhân này thế mà cùng Hường Vũ cùng một chỗ.

Uông Bác nộ khí cùng không hiểu có thể nghĩ, "Tiểu tử này từ đầu tới đuôi thì nhìn hắn khó chịu. Nếu không giáo dục một chút hắn đạo lý làm người, hắn còn tưởng rằng hắn là ta đây. "

Bên cạnh vị cảnh sát kia, "Nhưng là bây giờ cũng không dễ lại cử động nó nha... "

"Hừ, hiện tại không động hắn, đằng sau lại cử động cũng được. Ta cũng không tin, hắn có thể dựa vào nữ nhân kia bảo đảm cả một đời. Cái phế vật này."

...

Trương Đại Long ngày nọ buổi chiều đi cục cảnh sát tiếp Hường Vũ.

Hắn tới đã trải qua rất nhanh, nhưng là Hường Vũ đã đi.

Cái kia trong đại sảnh nữ cán sự, "Ngươi người bạn kia cho ngươi lưu lại lời nói. Hắn nói hắn gần nhất không có thời gian, có việc một tháng sau lại nói. "

"Một tháng sau? " Trương Đại Long có chút thì thào nói, "Ngày thời gian có thể cấp bách. "hắn nhìn lấy làm việc đại sảnh bên ngoài thiên không, "Sẽ không tới không kịp đi... "

...

Hường Vũ tốt về sau, trương mục đã bị đánh vào 4 triệu. Hạ Tri chuyên môn giúp hắn đánh tới, hắn lúc này đã là trăm vạn phú ông, tính nửa cái phú hào.

Về thời gian giảng, hắn cũng đúng lúc có thể đem số lớn thời gian đầu nhập tu luyện.

Vạn sự khởi đầu nan, < thế giới > môn công phu này liền càng là như vậy -- mở đầu đặc biệt khó.

Hường Vũ dự định dùng trước một tháng thời gian ngày đêm không ngừng bế quan tu luyện.

Lúc này trong tay hắn Tích Cốc đan, còn đủ chừng một tháng sử dụng.

Một tháng bế quan tu luyện kết thúc về sau, vừa vặn tốn thời gian đến luyện chế lại một lần Tích Cốc đan.

Tổng mà nói thời gian vừa vặn.

Hắn ngồi tại trên giường mình, đặt ở hẳn đối diện trên mặt bàn < thể giới mầm móng > lúc này đã có một tia thanh sắc màu xanh đồng.

Gần nhất hai ngày rút ra giống như cũng không có đem nó lực lượng tiêu hao bao nhiêu.

Nó làm theo tại ra bên ngoài tràn ra cái kia đáng sợ đặc lực lượng.

Màu nâu Hóa Dương Mộc tại chân khí nắm giữ một cái, phiêu phù ở Hưởng Vũ trước mặt.

Thể giới mầm móng năng lượng giống như là thủy triều phun ra ngoài.

Bảng bạc mà hỗn tạp lực lượng đi qua Hóa Dương Mộc dung hội, cuối cùng tạo thành đơn thuần nhất lực lượng, như là trong suốt nước một dạng bay ra, vòn quanh tại Hưởng Vũ thân thể bốn phía, sau đó bị hấp hút vào khí hải.

Làm tắt cả vòng đi vòng lại.

Cả phòng liền ở vào một loại năng lượng thật lớn trong tròng. Rất nhiều vật nhỏ như bút chì, tờ giấy một loại, thoát ly trọng lực nổi bồng bềnh giữa không trung.

Có được Tích Cốc đan không cần ăn cơm uống nước bài tiết.

Hưởng Vũ rất phát hiện mình nhanh liên tục tu luyện, tốc độ tu luyện thể mà lại có tăng lên.

Nói như vậy, tiến vào trạng thái tu luyện một ngày về sau. Sẽ chính thức tiến vào tu luyện cao tốc.

Đây là Hưởng Vũ một cái kinh người phát hiện. Mặc dù hắn vẫn là phải muốn dừng lại ăn Tích Cốc đan.

Nhưng là tương đối mà nói, hắn sẽ có phần lớn thời gian có thể giữ đang tu hành trên đường cao tốc.

Tốc độ tu luyện bắt đầu viễn siêu có ở trước dự tính. Cái này khiến hắn hưng phấn không thôi.

Thời gian trôi qua rất nhanh, hơn một tháng đi qua rất nhanh.

Tại Hưởng Vũ Tích Cốc đan tiểu hào còn thừa lại một hạt tình huống dưới.

Hắn thỉnh linh phát hiện mình tu luyện < thể giới >, tiến nhập một cái mới giai đoạn.

Hắn trên dưới quanh người chân khí. Nguyên vốn cần ngưng kết mới có thể hiển hiện. Lúc này lại trở nên không lúc nào không ở. Giống như một trong suốt chân khí vòng bảo hộ. Tại thân thể tầng ngoài.

Hoặc có lẽ là, người khác tựa như một khóa tinh cầu. Ngoại tầng bao trùm lấy đại khí một dạng.

Huyết Ngọc tại trong thức hải nói ra, "Có được loại này vòng bảo hộ, từ một cái thể giới năng lượng, hỗn tạp tụ hợp mà thành. Nó có thể tự động hấp thu ngoại bộ công kích. Đồng thời đối với phong ấn cùng trấn áp loại hình hệ công kích cũng có thể có hiệu phòng ngự. Bởi vì chỉ sợ không ai có thể đối với nơi phát ra như thể hỗn tạp vòng bảo hộ hình thành ổn định năng lượng kết cấu tiến hành khắc chế. "

"... Người đã trải qua chính thức đường nhập thất . "

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Trương Đại Long thỉnh cầu

Huyết Ngọc tại trong thức hải nói ra, "Có được loại này vòng bảo hộ, từ một cái thể giới năng lượng, hỗn tạp tụ hợp mà thành. Nó có thể tự động hấp

thu ngoại bộ công kích. Đồng thời đối với phong ấn cùng trấn áp loại hình hệ công kích cũng có thể có hiệu phòng ngự. Bởi vì chỉ sợ không ai có thể đối với nó phát ra như thế hỗn tạp vòng bảo hộ hình thành ổn định năng lượng kết cấu tiến hành khắc chế. "

"... Người đã trải qua chính thức đường nhập thất. "

Kết thúc tu luyện về sau. Hường Vũ lúc này muốn làm nhất tự nhiên là đi ăn cơm.

Dù sao mà nói, hắn cũng coi là một ăn hàng.

Tích Cốc đan mặc dù có thể để người ta có đầy đủ năng lượng, nhưng là tuyệt đối không cách nào thay thế mỹ thực cho ăn uống cảm giác hạnh phúc.

Hắn nghiêm túc thu thập một chút bản thân, rửa mặt đi ra ngoài.

Lúc này thời gian chính là khoảng năm giờ chiều.

Môn khẩu sạp hàng nhỏ bán đậu hũ khô từ, mua gà rán khối, bán bánD quyền bánh chính là sinh ý thời điểm tốt nhất các loại thơm mùi vị trong không khí tung bay.

Hường Vũ nghe những cái này vị, thêm ăn nhỏ dải, đang chuẩn bị đi quyền cái bánh bột ngô ăn trước ăn một lần.

Kết quả là có một mặc đen áo khoác da tóc húi cua nam lạnh lẽo đứng lên đến.

Hường Vũ lúc này cảm ứng so trước đó muốn linh mãnh được nhiều. Thật xa nghe được cái này nhân tiếng bước chân ngay tại lưu ý hắn.

Người kia đến gần thời điểm lại cười rạng rỡ cung cung kính kính nói, "Đại ca. Ngài hiện tại có rảnh không? "

Hường Vũ quay đầu nhìn hắn một cái, đây là một cái 20 đến tuổi người trẻ tuổi, bên cổ mặt hoa văn một cái khô lâu.

"Người là Trương Đại Long nhân? "

"Là, Long ca bảo ta mời ngài đi tụ họp một chút. "

Hường Vũ nhìn hắn một cái, "Trương Đại Long làm sao biết ta hôm nay sẽ, ở nơi này xuất hiện? "

"Không phải, đại ca, ngài đừng hiểu lầm. " cái này tóc húi cua thoát nhìn tương đối cơ linh, nghe ra Hường Vũ trong lời nói không nhanh.

"Ta là nhanh hơn một tháng, mỗi ngày tại lầu dưới này chờ người. Cũng là không có cách nào. Long ca nói quả thật có chuyện quan trọng, đến thương lượng với ngài một chút. Là chuyện tốt mà. "

Hường Vũ nhìn thoáng qua bánD bánh rán trước sạp mặt xếp hàng những người kia, muốn đem những này ăn vào miệng, chỉ sợ vẫn phải chờ một lát.

"Được thôi, người dẫn ta đi cùng hắn gặp mặt. "

"Tốt, tốt, " cái này đầu húi cua nghe được hạng vũ đồng ý, hưng phấn lên. Vừa chạy một bên gọi điện thoại, xem bộ dáng là đang thông tri Trương Đại Long.

Đại khái mười phút về sau, đắc ý lâu lâu ba phòng.

Trương Đại Long đem hắn những huynh đệ kia cho an bài đến cái khác trong phòng.

Trong phòng cuối cùng chỉ còn lại hắn cùng hạng vũ hai người.

Hường Vũ, "Có chuyện tìm ta tình, nói một chút đi. "

Đoán chừng hắn nhất định là có rất chuyện quan trọng. Bằng không không có khả năng phái người chờ ở bên ngoài một tháng. Phải biết như thế ngày đêm không ngừng bảo vệ, cũng không phải cái gì nhẹ nhõm sự tình.

"Đại ca, ngài là cái người biết chuyện, vừa nhìn liền biết ta có việc bận. " Trương Đại Long đem trên bàn Remy Martin Louie XIII mở, cho hạng vũ rót một chén, "Kỷ thật sự tình đây, cũng không là đại sự gì. Nói đúng là đứng lên có một chút điểm phức tạp. "

"Nhà chúng ta tại kim trong hải thị lẫn lộn cũng không tệ lắm. Rất nhiều người đâu, nói ta là kim hải chợ hắc đạo Thái tử. Nhưng kỳ thật ta biết ta không phải. " hắn lúc này bung chén rượu lên, cùng hạng vũ mời một cái, "Nhà chúng ta thực lực tại kim hải chỉ có thể xếp thứ ba tên. Hơn nữa, còn có một cái mạnh phi thường người cạnh tranh. "

Hường Vũ nghĩ thầm, chỉ là hạng ba sao? Người này trong nhà thoát nhìn thực lực nhưng thật ra vô cùng cứng rắn. Cái này kim hải chợ ngược lại là có chút tàng long ngoại hồ cảm giác. Mới cười lạnh cùng cha năng nghe nói đều tại nơi đó phát triển, không biết hiện tại tại thế nào...

Trương Đại Long thì tại nói tiếp đi, "Người này đây, cùng nhà chúng ta là cùng một cái chỗ dựa. Vị này chỗ dựa là bạch đạo bên trên đại nhân vật, danh

tự ta không thể nói. Hai nhà chúng ta nếu đều là hán danh nghĩa. Liền không thể trực tiếp đánh đánh giết giết. Cho nên phụ thân ta liền có ý cùng bọn hán định một quy củ -- vô đài. "

"Kỳ thật đây cũng là trong nước rất nhiều nơi tranh địa bàn một loại hòa bình thủ đoạn. Làm hai đám nhân thực lực chênh lệch không nhiều, bối cảnh cũng kém không nhiều thời điểm đó là cái hòa bình giải quyết biện pháp tốt.

"

Hương Vũ nhìn lấy hán, nghĩ thầm cha ngươi sẽ chuyên môn đưa ra loại điều kiện này, nhất định là có chỗ nương tựa đi.

Quả nhiên, cái này Trương Đại Long, "Nhà chúng ta tổ tông là Thanh Bang. Cùng một chút cao thủ chân chính có lui tới. Trong này chúng ta quen biết một cái Âm Kính cao thủ. Lấy lúc ấy tình huống, đối phương cũng không hiểu rõ điểm này. Bọn hán đồng ý chúng ta điều kiện, sau đó từ nước ngoài mời tới một cái cách đấu cao thủ. "

"Kết quả, về sau đánh nhau, ngươi hiểu. " Trương Đại Long nhìn lấy hạng vũ, trên mặt có ý cười, "Bọn hán mời người kia bị đánh thành trọng thương. Cái này địa bàn cũng đã thành nhà chúng ta. "

"Loại này lời đài chúng ta ước định là mỗi ba năm đánh một lần. Đối phương một mực cũng không phục. Cách mỗi ba năm đều sẽ mời mấy nhân vật đến độ sức, nhưng là một mực không phải chúng ta đối thủ. "

Hương Vũ kì quái, "Nếu không phải là các ngươi đối thủ, ngươi mời ta có ý gì đâu? "

Trương Đại Long cười một cái nói, "Đại ca, ta lần này mời ngươi cũng không phải là vì cho ngươi đi đánh lời đài. "

Hương Vũ yên tĩnh nghe hán nói.

"Ta là vì nhường ngươi cho ta trắng trắng uy danh. "

Nói đến chỗ này, hán gánh vác chén rượu hương Hương Vũ rất cung kính báo cho biết một chút, "Cha ta. Kỳ thật mặt khác có ba bốn tình phụ, cho nên trong nhà không phải chỉ có ta một đứa bé. Còn có ba người em trai cùng năm người tỷ tỷ. Bọn hán một mực tại cùng ta tranh trong nhà địa vị. Cái này cũng quan hệ đến chúng ta mẹ mụ trong nhà địa vị. Ta cần làm ra thành tích. "

"Nhà chúng ta địa bàn mà chính là dựa vào lời đài thắng được. Cho nên những năm này ta một mực cố gắng luyện tập võ công, đạt được trong nước giải thi đấu giải thưởng cũng không ít. Thế nhưng là, Âm Kính cao thủ võ công không học được, ta biết những cái này không thể dùng tiền để cân nhắc. Cho nên ta lui lại mà cầu việc khác, muốn mời một vị Âm Kính cao thủ làm làm bối cảnh. Liền ở tại quyền một đạo quán. "

Hương Vũ bình tĩnh đại ngộ, "Nguyên lai ngươi là vì quyền một đạo quán ở lại. Vậy ngươi tại sao không đi tìm Hách Nhất Phi đâu. "

Trương Đại Long sắc mặt hơi khó coi, "Ngươi ta là thân phận gì... Ngươi cũng biết, lại là thiên kim tiểu thư. Ta là thực sự tìm không thấy cái khác Âm Kính cao thủ, mới có thể còn nước còn tát sống ở đó mà. "

"Hách Nhất Phi là quyền một đạo quán cổ đông. Cho nên nàng có đôi khi sẽ đến đó luyện quyền. Đây là ta có thể tiếp cận Âm Kính cao thủ phương thức. Ta về sau là ở chỗ này ngày người bốn năm. Ở giữa ta cũng cảm qua cấp tình quán quân. Mượn cơ hội cùng với nàng giao thủ qua. Ta thăm dò qua, nàng không có khả năng đáp ứng. "

Hương Vũ, "Bỏ công sức không ít a. "

Trương Đại Long có chút cười khổ, "Lần này, ta là nghĩ... Xin ngài cùng ta cùng đi một chuyến. Tiền đi lại lời nói, ta cho hai trăm vạn. Ngài cảm thấy có thể chứ? Ta muốn cầu, là đi một chuyến là có thể. " trong mắt của hán tràn ngập chờ mong nhìn lấy hạng vũ.

Hương Vũ bụng chén rượu lung lay, đột nhiên hỏi, "Ngươi nói là có một trận Âm Kính cao thủ lời đài? "

"Là, bất quá là sẽ không đề cho ngài ra sân, ngài yên tâm. "

Hương Vũ nhìn lấy trong ly rượu chất lỏng màu đỏ, đối với tại Địa Cầu bên trên Âm Kính cao thủ, ngoại trừ Hách Nhất Phi cùng Hách Kiếm minh. Hán còn chưa từng gặp qua cái thứ ba.

Lần này hán thực lực tăng nhiều, tựa như những cái kia đột nhiên thật sự có được lực người bình thường một dạng. Rất muốn nhìn một chút người khác luyện võ. Nghiệm chứng một chút thực lực mình như thế nào.

Hương Vũ, "Đi một chuyến, cũng có thể. "

"Vậy thì tốt quá. " Trương Đại Long hưng phấn đứng lên, "Ta lập tức chuẩn bị. Thời gian rất gấp, tranh tài, liền vào ngày kia. "

Cầu vote 9-10 ở mỗi cuối chương!!!

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Cố ý

Ngồi đường sắt cao tốc hướng Kim Hải thành phố đi.

Trên đường đi Trương Thái Long đại khái giảng thuật một chút chính hấn tình cảnh vấn đề.

Trong nhà hấn huynh đệ tỷ muội nhiều. Từng cái đều muốn chia gia sản. Mà những huynh đệ tỷ muội này bên trong lão tam Trương Ngọc Thụ. Là hấn đối thủ lớn nhất. Cái này tam đệ vừa mới đầy hai mươi tuổi.

Bản thân không có bản lĩnh gì. Nhưng là hấn cậu còn bằng lại chính là Trương gia mời vị kia Thanh Bang Âm Kinh, cao thủ.

Lúc trước Trương Đại Long ba ba làm lời kéo người này. Cũng là hao tổn sức lực.

Dùng nhà hấn đòi, muốn khu động Âm Kinh cao thủ. Hiện nhiên rất miễn cưỡng.

Vì lẽ đó hấn cùng chính mình lúc đầu lão bà ly hôn. Cưới còn bằng muội muội.

Cái này khiến Trương gia lập tức có cự nãi dựa lớn cùng bối cảnh.

Nhưng cái này cũng tạo thành một cái vấn đề rất lớn.

Trương Thái Long trong nhà vị trí liền trở nên phi thường xấu hổ.

Thậm chí có thể nói, theo hấn trở thành Kim Hải thành phố hắc đạo thái tử bắt đầu. Bản thân hấn vị trí liền tràn ngập nguy hiểm. Mặc dù Trương Thái Long mù mù, đồng ý ly hôn điều kiện là nhất định phải để Trương Thái Long kế thừa Trương gia tài sản.

Nhưng, hấn tam đệ bởi vì cậu bối cảnh lại hiện nhiên không có khả năng cứ như vậy tính. Ở Trương gia hấn cái này tam đệ trên cơ bản đã ẩn ẩn là trong nhà chính thức người thừa kế.

Chỉ là mọi người ngầm hiểu lẫn nhau mà thôi.

Đây cũng là tại sao Trương Đại Long cái này phú nhị đại tăng thêm Hắc nhị đại, sẽ như thế cố gắng luyện quyền. Thậm chí hấn so với phổ thông nhị đại mà nói, muốn thành thực chăm chỉ nhiều nguyên nhân.

Bởi vì hấn căn bản cũng không phải là làm ăn chơi thiếu gia lớn lên.

Trên một điểm này, Hường Vũ thậm chí cùng hấn có một tia tâm tâm tương tích cảm giác.

Trương Thái Long mang theo Hường Vũ đến Kim Hải thành phố thời điểm. Bên ngoài đang tại đổ mưa to. Lộp bộp mờ nhạt nước mưa, nhìn không thấy đối diện.

Có Trương Thái Long bọn thủ hạ tới đón xe.

Một đoàn người đầu tiên đi Trương gia từ đường. Bởi vì buổi chiều lòi đài liền muốn bắt đầu.

Những năm qua thời điểm tất cả người trong gia tộc tất nhiên muốn ở từ đường tự hội dâng hương, cầu tổ tông phù hộ.

Nhưng một ngày này Hường Vũ cùng Trương Thái Long lúc chạy đến đợi. Cái kia ngôi xanh trong đường không có một ai.

"Chuyện gì xảy ra?" Trương Thái Long kéo từ bản thân ống tay áo nhìn xem trên cổ tay đồng hồ, "Thời gian vừa vặn a, làm sao lại không có người?"

Hấn chỉ là cảm điện thoại hướng ra phía ngoài gọi điện thoại, cúp máy sau sắc mặt có một chút khó coi, sau đó nói với Hường Vũ, "Đổi chỗ điểm. Chúng ta đến bên kia đi thôi."

Hường Vũ gật gật đầu.

Trương Thái Long thái gia gia là Thanh Bang phần tử. Đối với truyền thống những vật này rất coi trọng. Đến Trương Thái Long phụ thân đời này liền cùng dạng coi trọng lên.

Nhưng một năm này, trong gia tộc phong tục bất thành linh liên biến. Tế tự dâng hương địa điểm bị đổi đến thành thị một bên khác Trương gia nghĩa địa công cộng.

Trương Thái Long mang theo Hường Vũ nhanh như điện chớp đuổi tới. Đã là nghi thức trước khi bắt đầu vài phút.

"Đại ca, người trở về." Đầu chào hỏi trước là một cái một năm khí khái hào hùng nữ hài. Đằng sau là mấy cái tuổi tác cùng hân không sai biệt lắm nam nữ, đại khái đều khách khí gặp một chút lễ phép.

Trương Thái Long đang cùng những người này hàn huyên xong sau, cất bước đi vào Trương gia nghĩa địa công cộng tế thế đường đại sảnh, "Năm nay đến cùng là ai chủ sự, đổi địa phương, tại sao không cho ta biết?" Âm thanh hân rất lớn, toàn bộ tế thế trong nội đường đều có tiếng vang.

Ban đầu cùng Trương Thái Long chào hỏi tên kia một mặt khí khái hào hùng nữ hài ở phía sau nói là, "Năm nay, lão ba nói là tam đệ đã trưởng thành, muốn giao cho hân đến chủ sự. Buổi sáng thời điểm, hân nói là đã thông tri qua tất cả nhân nha?"

"Ta căn bản không có thu đến thông tri."

Vậy mà duy chỉ có không có thông tri hân.

Trương Thái Long tức giận đến cắn răng, "Hỗn đản này. Có ý đi."

Cái này thực tế là đại sảnh một bên khác, có cái thanh niên âm thanh âm vang lên, "Há, lão đại người trở về. Không có ý tứ. Ta nghe nói, người một mực đang mây xanh thành phố quyền quán lẫn lộn đây. Ta còn tưởng rằng người không trở lại. Vì lẽ đó liền đặc biệt không có thông tri người."

"Nói hươu nói vượn thứ gì! Chuyện lớn như vậy, ta làm sao có thể không trở lại."

"

Vị nào tam đệ là cái hai mắt khỏe mắt sung và nam thanh niên. Nhìn qua liền có một loại từ sắc quá độ cảm giác. Hân nhếch miệng cười một chút, "Người trở về. Không phải cũng không có hồng việc nha. Còn có, lão đại. Bên cạnh người vị này là người nào. Chúng ta cái này là thế nhưng là ba năm một lần thế lực chia cắt lời dài. Đây cũng không phải là mời ngoại nhân đến xem nào nhiệt thời điểm."

Trương Thái Long nhìn hân chăm chăm, "Cái gì ngoại nhân. Cái này là ta mời đến đại sư, Âm Kinh cao thủ." Hân nói xong lời cuối cùng nửa câu thì âm thanh cao nửa phần.

Người bên cạnh kia tất cả giật mình, đồng loạt quay đầu nhìn xem Hường Vũ. Theo vừa mới bắt đầu lên, Hường Vũ vẫn đứng ở không đáng chú ý nơi hẻo lánh. Cái này là người ta gia sự, hân không có ý định hỏi đến. Liền không có lên tiếng.

Hường Vũ người này mặc dù bề ngoài dung mạo không đáng để ý. Nhưng là, cái gọi là cư di khí, dưỡng di thể. Những ngày này theo hân thực lực tăng lên, cá nhân hân khí chất đã phát sinh biến hóa rất lớn, đã có đại cao thủ khí chất.

Vì lẽ đó ở những người này sau khi xem, khó tránh khỏi có chút tiểu nghị luận, "Cái này liền là Âm Kinh sư phó? Phái đoàn không sai."

"Quá trẻ tuổi đi."

"Dùng Âm Kinh tới nói, chúng ta còn bằng đại sư thế nhưng là năm sáu mươi tuổi. Vị này làm sao còn trẻ như vậy?"

Trên Địa Cầu dù sao như hách nhất phi dạng này đã luyện [Thương Ưởng Chân Khí], có thể nhanh chóng tụ khí chỉ là số rất ít.

Phần lớn người muốn luyện đến chỗ cao, thế nhưng là tương đương gian nan, cần đại lượng thời gian là một cái giá lớn. Trương gia vị này hơn 40 năm mới đạt tới hiện tại cảnh giới.

Những người này khe khẽ bàn luận thời điểm.

"Ha ha ha" một trận chói tai tiếng cười làm cho tất cả mọi người nhìn về phía cái kia bật cười đối tượng —— Trương Thái Long tam đệ Trương Ngọc Thụ.

"Đây chính là người tìm Âm Kinh cao thủ?" Hân tiếp lấy cười nói, "người nhưng thật có ý tứ."

Trương Đại Long đối xử lạnh nhạt nói là, "Có gì có thể cười."

Hân trong nhà mặc dù địa vị không bằng tam đệ.

Nhưng bình thường chăm chỉ làm việc quyết đoán. Đại bộ phận huynh đệ tỷ muội vẫn là rất phục hân.

Vì lẽ đó hần ngôn ngữ lãnh tuấn, xung quanh các huynh đệ tỷ muội cũng không dám lên tiếng nữa.

Lão tam lại cũng không để ý, "Ta biết ngươi vội vã muốn có chút thành tích. Thế nhưng là đại ca, ngươi muốn lừa gạt ..., cũng phải nhận thật một điểm nha. Ngươi bọn này chúng diễn viên tìm đến cũng quá rõ ràng. Ta xem là các ngươi đạo quán tới đi."

Hần nói như vậy, những người khác mặc dù không ra, nhưng cũng đồng loạt ở trong lòng âm thầm gật đầu. Hường Vũ người này nhìn tuổi trẻ. Nhưng là tựa hồ lòng tự tin cực mạnh.

Nhiều người nhìn như vậy hần, hần cũng không có nửa điểm tị huy bộ dáng. Chắc hần cũng không phải người bình thường, nhưng đại khái là quyền trong quán cái nào đó luyện quyền đệ tử a.

Trương Ngọc Thụ lúc này hai tay ôm ngực nói là, "Ngươi nói là hần là Âm Kinh cao thủ. Là coi là không ai có thể khảo nghiệm hần đi."

Trương Đại Long cười lạnh, "Có phải hay không, cũng không cần ngươi đến quyết định."

Cái kia lão tam ngược lại là không quan trọng, "Được. Ngươi tìm tới Âm Kinh đại sư. Cái này là đại công lao, chúng ta Trương gia lại thêm một cái chỗ dựa. Buổi chiều đừng lôi đài đi qua. Ta để cho ta cậu cũng đề điểm đề điểm hần đi."

Còn bằng ở Trương gia những năm này, cơ bản cũng là chiến thần đại danh từ. Bị hần đề điểm, trên cơ bản khẳng định phải ăn thiệt thòi.

Người bên cạnh sắc mặt đều hơi trắng bệch, nghĩ thầm, cứ cứ ngươi loại cảnh giới này, người trẻ tuổi kia liền xem như có chút bản lĩnh, cũng phải bị phế.

Lão tam nhà muốn chen ép lão đại, chỉ sợ thiếu niên này dữ nhiều lành ít.

Lão tam lúc này một mặt ý cười vượt qua đám người nhìn xem đằng sau Hường Vũ, "Đây chính là ngươi vinh hạnh. Có thể mở mang kiến thức một chút chân chính Âm Kinh đại sư trình độ. Ngươi đời này cũng coi như điểm "

Hần cậu là Âm Kinh trung thành trình độ, cái này một mực là bị hần xem như vô cùng tự hào sự tình.

Hường Vũ thì nhàn nhạt nói một câu, "Cũng tốt."

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Cuồng nhân

Hường Vũ thì nhàn nhạt nói một câu, "Cũng tốt."

Hần mà nói để lão tam có một tia khó chịu, "Hừ, không biết sống chết."

Người bên cạnh lại có chút sắc mặt lưu động. Chỉ là không ai dám nói chuyện.

Lúc này tế thể đường cửa sau miệng đi tới bốn người. Cái kia ở trong ăn mặc khảo cứu tây phục, dáng người khôi ngô chính là Trương gia gia chủ —— trương uyên.

Mà bên cạnh hần cái kia hồng quang đầy mặt hơn 50 tuổi ăn mặc quần áo luyện công nam nhân, chính là cái nhà này bên trong tôn quý nhất khách nhân, bọn hần chiến thần Âm Kinh cao thủ —— còn bằng.

Lão tam nhìn thấy bọn hần ra, lập tức cao hứng tiến lên gọi, "Ba ba, cậu!"

Hầu như một trường bối mỉm cười gật gật đầu. Đằng sau Trương Thái Long bọn người mới cùng một chỗ cùng trường bối chào hỏi.

Đối với bọn hần cái này bốn một trường bối thái độ liền hơi bình thản một điểm.

Hường Vũ một mực đang quan sát cái kia còn bằng. Mấy người này vừa xuất hiện không cần giới thiệu. Hường Vũ liền biết ai là Âm Kinh cao thủ.

Bởi vì còn bằng trên người có chân khí ba động. Người này thực lực xác thực đã là trung cực cảnh. Trên người hần chính khí ba động cũng không phải là

đơn thuần một cái mà là có hai đạo.

Nhưng là cái kia thật khí chi yếu kém, làm người ta giật mình.

Hắn nhìn không được ở thức hải bên trong hõn huyết ngọc, "Người này chân khí như thể yếu kém. Hắn là thể nào đi đến trung cực cảnh..."

Huyết ngọc âm thanh nhàn nhạt nói là, "Trùng kích cảnh giới cần lực lượng khổng lồ. Thực lực chưa đủ người có thể thành công. Chỉ là ở năm tháng dài đằng đẳng bên trong, thông qua nước chảy đá mòn thủ pháp mới làm đến. Bất quá, bởi vì kéo dài thời gian quá lâu, luồng khí xoáy lực lượng cũng sẽ hạ xuống. Cũng chính là độ khó sau đó hàng. Nhưng là cái dạng này, sở được đến lực lượng cực kỳ có hạn."

Hương Vũ vì lẽ đó trong lòng có chút thờ dãi, người này cái gọi là thực lực cường độ chỉ sợ không kịp mình tại cảnh giới này bên trên một phần trăm. Thậm chí kém xa hách nhất phi.

Chỉ là người này ngạo cực kì, cơ hồ không có nhìn người.

Trương uyên thì hỏi Trương Thái Long một câu, "Gần nhất ở thanh vân thành phố phát triển thế nào?"

Hắn loại này tra hỏi phương thức, cùng trước đó hỏi lão tam thời điểm có một chút không giống nhau.

Càng giống là một cái lão đại hỏi mình trợ thủ đắc lực công ty tình huống phát triển.

Trương Thái Long một mặt cao hứng nói là, "Ba ba, tình huống phát triển vẫn luôn coi như không tệ. Hơn nửa năm nay ta có đặc biệt thu hoạch."

Hắn nói đến đây, lão tam trong lỗ mũi hừ một tiếng.

Trương uyên hơi kinh ngạc nhìn chính mình tam nhi tử một chút, sau đó hỏi Trương Thái Long, "Là dạng gì đặc thù thu hoạch đây?"

Trương Thái Long, "Ta mời đến một vị Âm Kinh cao thủ trợ quyền."

"A!" Trương uyên nhãn tình sáng lên. Một vị tân Âm Kinh cao thủ đây chính là một kiện đại sự.

"Hắn ở đâu?" Trương uyên lập tức hỏi.

Bàng Biên lão tam cười nhạt nói là, "Liên là bên kia cái kia."

Tất cả mọi người cùng một chỗ nhìn về phía Hương Vũ.

Trên thực tế theo vừa mới trương uyên lúc đi vào đội lên, hắn liền đã thấy Hương Vũ.

Chỉ là vừa mới tiến đến, cũng chưa kịp hỏi.

Đến lúc này mới biết được hắn lại là Trương Thái Long mời đến Âm Kinh cao thủ. Khó tránh khỏi có chút giật mình.

"Còn trẻ như vậy sao?" Hắn có chút khó tin nói một câu.

Trương Thái Long đứng ở phụ thân bên cạnh nói là, "Vâng. Cái này là một vị Âm Kinh thiên tài. Thực lực tương đương kinh người."

Lão tam, "A, còn kinh người đây. Ta nhìn hắn là người theo quyền quán đưa tới tập hợp sùng người đi. Muốn hay không, hiện tại liền để hắn biểu hiện một chút. Cậu giúp đỡ thử một chút hắn có bao nhiêu thiên tài."

Hắn mà nói nói ra trương uyên lập tức giáo huấn nói, "nói hươu nói vượn. Cừu cừu người hôm nay, còn có đại sự muốn làm. Sao có thể tại dạng này sự tình bên trên lãng phí thể lực."

Bất quá ngoài miệng nói như vậy, nhưng trong lòng của hắn lại là một loại khác ý nghĩ. Âm Kinh cao thủ ở bọn hắn những thể lực này bên trong thể nhưng là chạm tay có thể bùng. Đối với những người này thực lực hắn cũng nhiều có nghiên cứu.

Cao thủ chân chính phần lớn là một số tuổi tác rất đại nhân. Người trẻ tuổi kia mặc kệ có bao nhiêu thiên tài, hắn thực lực đều khó có khả năng mạnh đến mức nào đi.

Vì lẽ đó hắn trên miệng mặc dù nói rất khách khí.

Nhưng là biểu hiện trên mặt cũng có chút lơ đãng.

Lão tam thì ở một bên tranh luận, "Đối phó một người như vậy, cậu cũng dùng không bao nhiêu khí lực."

Trương uyên nhíu một cái lông mày, "Hồ nháo. Hôm nay còn có đại sự muốn làm. Sao có thể ở chỗ này mò nắm trì hoãn."

Lão tam nhìn đúng cha của hắn vẫn có chút sợ hãi, "Biết rõ. Bất quá... Lôi đài sau khi đánh xong, thử lại lần nữa hắn có phải là thật hay không cũng có

thể đi."

Trương uyên cùng còn bằng nhìn nhau, "Về sau sự tình về sau rồi nói sau. Hôm nay là quan hệ đến chúng ta Trương gia cùng kim hải Kim gia sau này ba năm phân chia thể lực trọng yếu thời gian. Mọi người nhất định phải vạn phần cẩn thận."

"Hắn Kim gia còn có thể tìm được so ta cậu càng nhân vật lợi hại?"

Trương uyên, "Đừng làm càn." Sau đó nói tiếp, "Hôm nay sự tình, mọi người cẩn thận mới là tốt."

Tiếp lấy hắn phân phó nói là, "Quá long một hồi, ngươi muốn bao nhiêu phái chút nhân thủ tác phòng bị."

Trương Thái Long gấp phụ thân tựa hồ không quá đợi thấy mình mời đến Âm Kinh cao thủ, trong lòng có chút không vui, nhưng vẫn là cúi đầu nói là, "Rõ ràng."

Mà cái kia còn bằng từ đầu đến cuối không có nhìn qua Hường Vũ. Trên thực tế hắn một mực không có nhìn qua ở đây bất cứ người nào. Người này cho người ta cảm giác liền là tương đương ngạo khí.

Tể thể đường tể bái làm việc, làm từng bước làm xong.

Trương uyên bọn người rời đi về sau. Trương Thái Long đặc biệt đứng Hường Vũ thật có lỗi một chút, "Phụ thân ta không phải người trong nghề, vì lẽ đó thái độ không phải quá tốt. Ngươi chớ để ở trong lòng." Kỳ thật Hường Vũ đến cùng thực lực như thế nào, hắn cũng là không hiểu nhiều.

Hắn mặc dù cùng hách nhất phi giao thủ qua. Nhưng cuối cùng, cũng chỉ là giao thủ qua mà thôi. Lúc trước hắn lại không có cùng Âm Kinh cao thủ so chiêu một chút, đối với những người này thực lực, hắn cũng không có cái gì phân chia năng lực.

Vì lẽ đó ở trong lòng, hắn kỳ thật cũng cho rằng Hường Vũ thực lực không sánh bằng năm sáu mươi tuổi còn bằng.

Đương nhiên, đối phương dù sao cũng là Âm Kinh cao thủ. Hắn cũng không qua loa được.

Một ngày này buổi chiều.

Kim Hải thành phố vùng ngoại thành một tòa, bề ngoài nhìn không quá thu hút trong biệt thự.

Trương uyên đang mang theo chính mình một đám người cùng một cái khác nhân vật trọng yếu gặp mặt.

Cái kia dáng dấp gầy còm ăn mặc bạch áo chên, đóng đưa quạt hương bồ lão nhân.

Bề ngoài hình tượng cùng trương uyên so ra nhất định một cái trên trời một cái dưới đất.

Chỉ là người này nói âm thanh tương đương to, "Trương uyên, nhất gần ba năm ngươi trôi qua thế nào?"

"Năm ngươi phúc trôi qua không tệ."

"Hừ, nhưng ta trôi qua không quá cao hứng."

Trương uyên khoe miệng mỉm cười, "Ngươi không cao hứng cũng không phải qua à."

"Ngươi!" Vàng bạc biển mạnh mẽ quyền nện trên bàn.

Trương uyên lại không nhúc nhích tí nào, "Ngay trước các vị đang ngồi ở đây đại sư, ngài là dự định động võ?"

Một ngày này người tới, tất cả đều là người Trương gia. Cái kia vàng bạc biển chỉ có một người, lộ ra thể đơn lực bạc.

"Hừ" vàng bạc biển liệ một chút miệng, "Ta mới sẽ không bên trên ngươi coi. Năm nay lần này. Ta mời được người nhất định sẽ thắng ngươi."

Ngồi ở hắn chếch đối diện lão tam, cái này là nhện không được đắc ý nói là, "Chỉ một mình ngươi ở cái này, nếu là làm ngươi, cũng sẽ không có người biết."

Trương uyên đưa tay làm một cái im lặng động tác, "Ngươi Kim bá bá không biết cái gì đều không định liền đến."

Vàng bạc biển cười hắc hắc, "Vẫn là ngươi am hiểu ta. Bất quá, từ nay về sau, ngươi chỉ thua không thắng."

Trương uyên, "Chỉ mong. Bất quá lời này ngươi đã nói qua ba lần."

"Cho mời đại sư." Hắn chính mình nói chuyện ở giữa, đứng lên.

Sau lưng của hắn trong phòng, có người đi tới.

Cái này là một cái vóc người vô cùng khôi ngô người. Ngay cả Trương Uyên cũng không sánh bằng. Đầu vuông mặt to mày rậm tai to.

Nhìn qua giống như một cái trong thần thoại đầu thần.

Còn bằng nhìn thấy hấn thời điểm, con mắt mãnh mẽ bày ra một chút.

Cái kia đầu thần sau khi đi ra chỉ hỏi một câu, "Người nào đánh với ta?"

Còn bằng đứng lên hai tay ôm quyền, "Chưa thỉnh giáo tôn tính đại danh?"

Đầu thần liếc hấn một cái, "Người không xứng hỏi."

Đại khái là cho đến bây giờ, mọi người nghe qua ngông cuồng nhất mà nói. Phải biết còn bằng thể nhưng là Trương gia bất bại chiến thần.

Vì lẽ đó những người này nhìn không được khe khẽ bàn luận, "Thật điên cuồng a."

"Hoàn toàn không biết tình huống nha."

"Kẻ phản bội sư nhưng từ không có thua qua."

Hương Vũ thì mở to hai mắt đang quan sát người này.

Đại cực cảnh?

Người này là hấn gặp qua cái thứ hai đại cực cảnh cao thủ. Cái trước là hách kiếm minh.

Hơn nữa người này chân khí nồng độ cùng hách kiếm minh cơ hồ giống như đúc.

Theo tu luyện góc độ tới nói, hách kiếm minh [Thương Ương Chân Khí] là cho đến tận này, tốc độ tu luyện nhanh nhất nồng độ cao nhất bí tịch. Mà hách kiếm minh đã đến đại cực cảnh điểm cao nhất, một mực đang cố gắng trùng kích đại thừa. Người này thể mà cùng hấn không sai biệt lắm?

Hơn nữa kinh người nhất là, người này tuổi tác nhìn qua chỉ có hơn 40 tuổi.

Còn trẻ tuổi như vậy. Tại dạng này tuổi tác thể mà có thể đi đến tình trạng như thế.

☞ Ném ném cái [Kim Đậu] bạo bạo cái [Chương] ☞

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Chiến thần

Những này cũng chỉ là Hương Vũ ý nghĩ. Có thể nói là thoáng qua tức thì.

Hiện trường Trương Uyên thì quát một tiếng, "Khẩu khí thật là lớn."

Cái này mày rậm mặt to đầu thần chỉ là hừ một tiếng.

Trương Uyên bên cạnh Do Bằng thì hiển nhiên như lâm đại địch, hấn sau đó vẫn luôn không có nói qua mà nói.

Cái kia Kim Ngân Hải ở phía trước dẫn đường tiểu dung chân thành nói là, "Mời. Đại sư, chúng ta luận võ cũng là trong này trên lôi đài. Sinh tử nghe theo mệnh trời, cùng người không lo."

Căn phòng kia tận cùng bên trong nhất là một cái đại sảnh không lồ.

Có một cái gần hai trăm mét vuông đại phòng ở giữa.

Trong phòng là cự đại bình đài. Nhìn qua hẳn là lôi đài.

"Được." Cái này đầu thần bàn mặt vuông nam nhân mà nói tương đương thiếu.

Cái kia khôi ngô cao lớn thân thể tựa như cự nhân, vừa sai bước đi lên.

Dưới đài Do Bằng đi ở do dự một chút về sau. Mới nhảy tới.

Hướng Vũ đi theo Trương Uyên, Trương Thái Long bọn người phía sau đi vào. Những người này đều tự tìm cái ghế ngồi ở bốn phía lôi đài.

Đầu thần cao cao tại thượng hỏi, "Người họ Vu? Còn nam sơn là gì của người?"

Cái kia Do Bằng khỏe mắt rút động một cái, "Người nói gia phụ danh tự muốn nói cái gì?"

"12 năm trước, hẳn chính là thua trong tay của ta xuống. Mới nuốt hận mà kết thúc."

Do Bằng khỏe mắt co rúm, "Không có khả năng. 12 năm trước người mới bao nhiêu tuổi? "

Bộ kia hạ Trương Uyên mấy người cũng đang giật mình bên trong. Do Bằng chưa từng có nói qua phụ thân hẳn qua đời sự tình.

Cái này đầu thần bàn mặt chữ điền hán tử lại biết. Có thể nghĩ, hẳn cùng chuyện này chỉ sợ là có liên quan.

"12 năm trước, phụ thân người cảnh giới nhưng cao hơn người nhiều."

"Người, không có khả năng!"

Cái kia mặt vuông hán tử, lại không muốn nói thêm nữa, "Nói được cái này mới thôi, người cũng có thể đi gặp phụ thân người."

Hắn chỉ là nhìn trước một bước đi tới.

Cái kia lôi đài có vẻ như không đủ hẳn vừa sai bước.

Do Bằng nhìn thấy vừa sai bước ra, ánh mắt bên trong có vẻ mặt ngưng trọng.

Mặt vuông hán tử to lớn tay, như là quạt hương bồ hướng hẳn đập tới đi.

Do Bằng ở cái cuối cùng trong nhảy mắt ngay tại chỗ lẫn lộn hiện lên một tát này.

Thân thể của hắn, theo nhấp nhô phương hướng bánh xe hướng phía trước ngay cả lật ba cái té ngã.

Người một lần nữa đứng lên. Bên cạnh đến Kim Ngân Hải phát ra thở than. Do Bằng có chút mặt đỏ tới mang tai.

"12 năm trước người rồi núi, nghe nói chính là vì muốn báo thù cha?"

Do Bằng không nói lời nào.

Đầu thần, "Ta nhìn người võ công thấp, một mực mặc kệ người. Nghĩ không ra 12 năm, người vẫn là nửa bước chưa tiến vào."

Hắn nói đến đây xoay tay lại nhất bàn tay lại lần nữa vượt tới. Cái kia Do Bằng trên lôi đài chỉ cảm thấy đầy trời chướng ảnh, tránh cũng không thể tránh.

Lần này cái kia mặt vuông lộ ra nhưng đã đem hẳn tất cả né tránh đều tính đi vào. Hắn thậm chí ngay cả lẫn lộn đều làm không được.

Do Bằng mắt thấy tránh cũng không thể tránh, hẳn cắn chặt răng, ngưng tụ toàn lực hai tay mãnh mẽ đẩy lên ra.

Phanh một tiếng đi qua.

Cái kia Do Bằng hai chân, mãnh mẽ quỳ tới đất bên trên. Thân thể của hắn duy trì đi lên nắm nâng song chưởng tư thế. Sau đó, thẳng tắp hướng về sau ngã trên mặt đất.

"Cậu cậu" lão tam có chút cà lăm đứng lên.

Trương Uyên thì trừng to mắt, "Cái này cái này" cái này ở người Trương gia trong mắt chiến thần, thể mà cứ như vậy bị hai bàn tay chụp chết.

Đầu thần nắm nắm tay đầu, "Quá yếu."

"Vốn cho là có thể thống thống khoái khoái đánh một trận tốt giúp ta đột phá. Nghĩ không ra là cái buồn bực đờ."

"Cậu!" Lão tam đã hướng trên lối đi.

Trương Thái Long thì ý chào một cái người bên cạnh, đi lên nhắc thi thể.

Do Bằng lúc này trong miệng còn đang phun máu. Vừa mới một chương kia cơ hồ chấn vỡ hẳn tất cả nội tạng.

Kim Ngân Hải cao hứng đưa quạt hương bồ đi lên lối đi, từ phía trên nhìn qua sắc mặt trắng bệch vẫn ngồi ngay ngắn trên ghế Trương Uyên, "Từ hôm nay trở đi lên, người ở Kim Hải thành phố tất cả địa bàn tất cả thuộc về ta.

"

Hắn câu nói này để Trương Uyên như ở trong mộng mới tỉnh, "Cái này cái này" hắn bỗng nhiên đứng lên. Kim Hải thành phố địa bàn, theo hắn lúc ban đầu tiếp nhận cho đến bây giờ cái này thời gian mười năm, đã không biết khuếch trương lớn hơn bao nhiêu.

Bây giờ chỉ là một trận lối đi, thể mà liền toàn bộ thua cho người khác. Lần này để hắn cơ hồ khó mà tiếp nhận.

"Làm sao ngươi muốn đổi ý?" Kim Ngân Hải mang theo cái kia da thịt nông rộng con mắt cười lạnh nhìn xem hắn.

Sau lưng của hắn cái kia như là như Cự Linh Thần đầu thần. Giống một tòa ngọn núi lớn màu đen. Trương Uyên lần này mang đến người mặc dù nhiều.

Nhưng là, có loại kia nhân vật đáng sợ ở đây, ai dám lỗ mãng.

Trương Thái Long lần này tới trên thực tế còn mang mấy cái tay súng. Nhưng trên thực tế, dùng hắn cùng với Do Bằng những năm này. Hắn phi thường am hiểu, những tay súng chỉ sợ ngay cả Do Bằng đều đối phó không.

Cái này so Do Bằng lợi hại hơn thần nhân vật bình thường, liền càng không cần nhắc tới.

Trương gia một tên tiểu bối thì thảo nói, "Khó trách hắn không nhiều dẫn người "

"Có cái này một cái, đã thắng qua một đám."

Trương gia lần này mang lớn như vậy phô trương, nhiều người như vậy. Nhưng cộng lại cũng không sánh bằng sau lưng của hắn người kia đáng sợ nha.

Hiện trường không ai dám nói cái gì.

Trương Uyên sắc mặt trắng bệch chậm chậm ngồi đi xuống.

Trương Đại Long, "Tất cả đều xong sao "

"Chúng ta địa bàn toàn bộ không có."

Lúc này toàn bộ lối đi chỉ có tiếng gió vun vút.

"Do Bằng mỗi lần xuất thủ các ngươi cho hắn bao nhiêu xuất tràng phí?" Có cái thanh âm, bỗng nhiên dạng này nhàn nhạt hỏi.

Bởi vì trong phòng rất yên tĩnh, vì lẽ đó câu này đi ra lộ ra tương đương đột ngột.

Tất cả mọi người là giật mình, sau đó nhìn sang.

Người nói chuyện kia chính là Hường Vũ. Hắn theo vừa mới đến bây giờ không nói một lời.

Đến lúc này mới đột nhiên hỏi một câu như vậy.

Tất cả mọi người đều có chút giật mình nhìn xem hắn. Không biết hắn vì sao đặt câu hỏi.

Trên thực tế, liền xem như Trương Đại Long, cũng nghĩ không ra được hắn muốn làm gì.

Nhìn thấy không có người trả lời, Hường Vũ nói thêm một câu, "Đem các ngươi cho Do Bằng tiền cho ta. Ta giúp các ngươi giải quyết người này."

☞ Ném ném cái [Kim Đậu] bạo bạo cái [Chuong] ☞

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Ra tay

Đồng dạng là đại cực cảnh.

Hương Vũ đối với đối thủ này vẫn là có hứng thú.

Tựa như huyết ngọc nói là, hần thực lực bây giờ không tệ, nhưng là kinh nghiệm thực chiến chưa đủ. Liền tích lũy một số kinh nghiệm

Đồng cấp giao thủ là một cái rất có ý tứ sự tình. Thật vất vả gặp gỡ, sao có thể buông tha.

Lúc này cái kia ăn mặc màu trắng áo chần Kim Ngân Hải bỗng nhiên nhận được điện thoại.

Đứng ở bên cạnh còn đang hiện trường Trương Uyên đám người này. Hần không chỉ là hữu nghị khoe khoang vẫn là không để vào mắt. Thế mà ngay trước mặt mọi người, liền theo miễn đề, "Lão Kim, người thắng không có?" Cái kia trong điện thoại âm thanh nghe vào Trương Uyên trong lỗ tai. Trên mặt hần thoát đỏ thoát trắng, người này âm thanh hần đương nhiên là nhận thức —— Kim Hải thành phố tam đại thế lực một trong đó ngọn núi công ty tổng giám đốc chúc đỏ ngọn núi.

Hần điện thoại cũng bắt quá là chút chúc phúc từ ngữ. Tựa hồ đã sớm biết Trương gia hôm nay muốn thua.

Kim hải treo hần điện thoại về sau. Tiếp lấy liền lại có một người đánh vào điện thoại, lại là tam đại thế lực bên trong một cái khác. Đồng dạng là các loại chúc mừng.

Nhìn ra được, cái này ba nhà chỉ sợ là đã sớm ở sau lưng liên hợp lại. Hôm nay sẽ có dạng này cục diện, chỉ sợ cũng không phải tùy tiện xuất hiện.

Mà ở Kim Ngân Hải hai gọi điện thoại rất cuối cùng. Cái kia như là như Cự Linh Thần cao lớn mặt vuông, lộ ra tương đương không kiên nhẫn. Hần bỗng nhiên hướng về phía Hương Vũ hỏi nói, "ngươi vừa mới nói cái gì?"

Hương Vũ liếc hần một cái, "Ta nói là, để bọn hần đem tiền cho ta, ta thay bọn hần giải quyết người."

"Oa ha ha ha.. ." Cái kia to lớn hần từ tuôn ra một trận điên cuồng cười to.

Hương Vũ cái này là quay đầu nhìn về phía Trương Đại Long, "Ta kiên nhẫn không tốt, cân nhắc thật là không có có." Đối với hần mà nói, Kim Hải thành phố tình huống hần am hiểu không nhiều. Nhưng là phương cười lạnh lẽo cùng hần tấn chỗ dựa, là tiểu Khôn thể nhưng là ở chỗ này.

Phương cười lạnh lẽo sự tình. Có thể nói là đắm vào Hương Vũ trong lòng một cây gai. Hần là thể nào đều muốn xả con giận này.

Lúc trước, nếu như không là bởi vì chính mình nói chuyện, phương cười lạnh lẽo phụ thân làm sao có thể có cơ hội phát đạt lên. Như thế nào lại có hậu đến những chuyện kia.

Gia hỏa này vong ân phụ nghĩa, có thể nào không báo lại.

Đây hết thảy nếu là chính mình tạo thành, như vậy thì chính mình tự mình giải quyết. Hần cần ở cái địa phương này trước tiên phân bố hạ một quân cờ.

Trương Đại Long cái này là nhìn phụ thân một chút. Đến nước này Trương gia cơ hồ tất nhiên tổn thất Kim Hải thành phố tất cả địa bàn.

Mặc dù nói Trương Uyên cùng bên cạnh hần mỗi người đều sẽ không cho là Hương Vũ có thể đánh bại trước mặt cái kia đáng sợ sát thần.

Nhưng là, có lẽ dù sao vẫn là tồn tại khả năng.

Vì lẽ đó, Trương Uyên lập tức dừng tâm thần lớn tiếng nói là, "7 triệu. Hần ra tay giá tiền là 7 triệu. Nếu như người có thể giải quyết đi người này, ta cho người một ngàn vạn."

Hương Vũ không nói gì thêm.

Người khác đột nhiên liền nhảy dựng lên, rơi xuống trên lôi đài.

Cái kia nguyên bản đứng trên lôi đài đắc ý vênh vào Kim Ngân Hải, còn đang cùng nhà thứ ba lão đại gọi điện thoại hàn huyên.

Nhìn xem Hường Vũ đi lên có chút cười đánh cái xỏ, "Thật có không sợ chết đây."

Hắn điện thoại cái kia Biên lão đại, "Lão Kim cái này nói là người nào không sợ chết?"

"Ha ha, một cái lẳng đầu thanh." Hắn nói là những khi này.

Cái kia đầu như thần mặt vuông hán tử phân phó nói, "Kim lão, ngươi đi xuống trước. Ta lại tìm một chút việc vui."

Lão đầu tử đứng thẳng hạ vai, xuống dưới.

"Ngươi luyện qua công phu thật?" Cái kia như là tiểu như người không lồ gia hỏa nói ra.

Hường Vũ không nói chuyện.

Đầu thần nhìn xem hắn có chút cảm thán, "Đáng tiếc. Quá yếu." Người này thực lực cùng Hường Vũ hiển nhiên có khoảng cách. Nhìn Hường Vũ thực lực chân chính, ngược lại coi là đối phương chỉ là sơ trung da lông mà thôi.

Hường Vũ nhìn xem hắn bỗng nhiên nói là, "Ngươi nói nhằm quá nhiều."

Cái kia mặt vuông hán tử nghe hắn mà nói, hai mắt tinh quang mạnh mẽ tránh, nhìn chăm chăm Hường Vũ nhìn hai giây, "Ngươi tên là gì? "

Hường Vũ tạm thời còn không nghĩ thấu lộ chính mình quá nhiều tin tức, "Ngươi không cần thiết biết rõ."

"

Cái kia to lớn hán tử bất thành linh vừa sai bước tới, đi theo hắn cái này một cái cự lớn một bước còn có một cái cự bàn tay to, như là quạt hương bồ đồng dạng đập tới tới.

Hường Vũ căn bản cũng không có trốn tránh, hắn thậm chí ngay cả tư thế đều không có bày.

Cái kia to lớn như là quạt hương bồ đồng dạng tay cứ như vậy trực tiếp vỗ hướng thân thể của hắn.

Bộ kia từ bốn phía người, đều giật mình há to mồm. Gặp Kim Ngân Hải đều theo điện thoại trước ngẩn đầu.

Cái kia to lớn tay để tất cả mọi người đều có một loại bị cái này một tấm ngăn chặn hô hấp cảm giác.

Vừa mới Do Bằng chính là bị một chương này đánh chết tươi.

Dùng Hường Vũ tiểu thân bản, một tát này hô bên trên. Chỉ sợ sẽ lập tức tứ tung bay ra ngoài. Ô hô ai tai.

Nói thì chậm khi đó thì nhanh, sụp đổ!

Cả phòng có một loại đại khí chấn động chấn cảm.

Ở loại chấn động này đi qua, tất cả mọi người nhìn thấy một màn kinh người.

Hường Vũ còn đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Mà như là như Cự Linh Thần người, tại đánh đối phương nhất bàn tay về sau. Thế mà bị chấn sau này liền lùi lại hai bước mới dừng lại.

"Cái này là đây là cái gì lực lượng! ! ?" Cái kia mặt vuông lớn tiếng hô.

Hường Vũ thì tại cảm ngộ vừa mới một cái tát kia.

Làm thân thể của hắn bên ngoài có tăng một chân khí vô hình vòng bảo hộ thời điểm, một chương kia rút ở trên người hắn, tuyệt đại bộ phận công kích đều bị hấp thu đi.

Lưu lại phần dưới phần căn bản là không có cách đứng Hường Vũ tạo thành bất cứ thương tổn gì.

Đầu thần lớn tiếng hô nói, "ngươi luyện chẳng lẽ là kim cương bất hoại thần công sao? ? Thiếu Lâm tự phương trêu lên cùng ngươi là quan hệ như thế nào? !"

Hường Vũ đang đưa một chút đầu, "Không biết."

Cái này bốn đại hán mặt vuông hai mắt nhìn hắn chăm chăm, cứ thế một giây về sau nói là, "Tốt, tốt hộ thể thần công! Vậy liền ăn ta toàn lực một chương thử một chút!"

Đang khi nói chuyện hắn tám thứ hai lần nữa quay đầu đập tới tới.

Lần này, hiển nhiên so với một lần trước lực lượng cường hãn được nhiều.

Bốn phía ngồi trên khán đài người, chỉ cảm thấy Hắc Phong che đầy đầu, có không thể thở nổi cảm giác.

Mà đứng ở trong sân Hưong Vũ, thì nhắc từ bản thân bàn tay trái, đón cái kia từ trên xuống dưới gào thét mà đến bàn tay.

Bành! ! !

Mặt đất lay động bên trong. Tất cả mọi người nắm chặt chính mình tọa hạ cái ghế. Lại nhìn chăm chú nhìn lên. Cái kia Hưong Vũ thể mà đứng tại chỗ gốc rễ không nhúc nhích.

Cao lớn như là cự linh thần bàn đối thủ đang cùng hãn đứng một tấm về sau, thể mà tứ tung bay ra ngoài.

Cái kia cao lớn như núi thân thể, đâm vào ngoài lôi đài mặt trên tường đá.

Hắn lúc này, chậm rãi trượt ngồi dưới đất. Sau đó ọc một tiếng, nôn một ngụm máu lớn.

Không một người nói chuyện, hiện trường một màn này đem tất cả mọi người tính kinh ngạc đến ngây người.

Kim hải lúc này đã đem hãn điện thoại di động lấy xuống. Hãn da thịt nông rộng hai mắt, nhìn xem trên lôi đài tất cả. Có hoàn toàn không cách nào tin tưởng thần sắc.

Tôi hiện trường người Trương gia, cái này cũng nhìn không được đứng lên.

Trương Uyên từ trước đến nay là cái bụng dạ cực sâu người, cũng không nhìn được hai mắt dăm dăm.

Phải biết một ngày này đối với hãn mà nói, tai nạn thực sự quá lớn. Theo vừa mới cơ hồ mất đi tất cả, hiện tại đột nhiên lại có được. Loại này kịch liệt trên tâm lý được mất. Không phải một hai câu có thể nói được rõ ràng.

Chớ đừng nói chi là, cái kia đứng trên lôi đài người là cao thủ cỡ nào. Dùng hãn thực lực vừa lại không cần lại sợ bất luận kẻ nào.

Trương Thái Long cũng đồng dạng mười phần giật mình. Hãn đương nhiên biết rõ Hưong Vũ thực lực không tệ. Tuyệt đối không nghĩ tới hãn thực lực có thể mạnh đến tình trạng như thế.

Đương nhiên, nương theo lấy Hưong Vũ thực lực bên ngoài. Còn có hãn ở Trương gia địa vị cùng tương lai.

☛ Ném ném cái [Kim Đậu] bạo bạo cái [Churong] ☛

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Phương Thiên

Trương Thái Long tâm tình là kích động. Những năm gần đây, hãn nghĩ hết biện pháp. Hãn khác khổ luyện tập võ công. Chăm chỉ đi phát triển thể lực.

Hãn làm tất cả đơn giản đều là muốn nói cho cha mình, chính mình là một người mới. Là cái người hữu dụng.

Hãn hi vọng cha mình có thể cho chính mình một chút muốn muốn cái gì. Mặc kệ là trong nhà địa vị vẫn là tài phú.

Hãn cảm thấy mình cũng có thể làm tốt. Hãn có chính mình đã tâm.

Nhưng là những năm gần đây, hãn những này cố gắng hiển nhiên đều tác dụng không lớn. Bởi vì chính Trương gia cần nhờ Do Bằng thực lực làm nương tựa.

Vì lẽ đó hán vô luận như thế nào cố gắng đều tựa hồ đạt được chỉ có chế giễu. Lão tam liền tính cái gì cũng không biết, lại bị tất cả mọi người nâng trong tay, đội ở trên đầu.

Nhưng là hiện tại khác biệt.

Trên lôi đài người kia hôm nay sáng tạo kỳ tích. Hấn thực lực thể mà kinh thiên động địa. Thế mà cứu vãn tất cả.

Mà người này là mình mời về. Như vậy, dựa vào điểm này. Trương Thái Long tương lai ở Trương gia vị thứ nhất, thế tất sẽ trở lại lịch sử điểm cao nhất. Chớ đừng nói chỉ là Do Băng đã chết. Toàn cả gia tộc, bên trong tất cả chắc chắn một lần nữa tẩy bại.

Trương lão Tam nhà ta, lúc này ngồi xổm ở bên ngoài chính mình cậu bên cạnh thi thể, nhìn không ra cái gì bi thương. Hấn không phải cái quá quan tâm hiện thực là sự vụ người. Đối với mình cậu càng nhiều chỉ là kính sợ. Hấn chết, hấn ngược lại chưa nói tới rất đau lòng.

Trên lôi đài.

Cái kia ngồi dựa vào bên tường mặt vuông, miễn cưỡng ngẩng đầu nhìn Hướng Vũ, "Ngươi... Ngươi ngươi là cảnh giới Đại Thừa! !" Âm thanh hán bên trong nhưng có tình cảm rất phức tạp.

Kinh ngạc, hướng tới, tuyệt vọng, ngũ cốc hỗn tạp.

Người này hiển nhiên là một cái thiên phú không sai người. Nhưng coi như như thế, hấn tu luyện những năm này. Cũng vền vẹn chỉ là đi đến Âm Kinh đại thành. Cự ly này cách xa một bước cảnh giới Đại Thừa. Lại là vô luận như thế nào đều không bước qua được.

Làm một người, muốn làm đến cái gì lại chết sống làm không được. Mà lúc này hấn lại nhìn thấy một người khác thể mà làm đến.

Hấn ánh mắt liền sẽ giống bây giờ cái này tên đại hán hỗn tạp các loại mâu thuẫn cảm xúc, "Cảnh giới Đại Thừa cảnh giới Đại Thừa quả nhiên không tầm thường.." Sau đó âm thanh hấn liền thấp đi, không tiếng thở nữa.

Gian phòng bên trong Trương Uyên thì đã đứng lên, hấn cười ha hả đứng cái kia đứng ở một bên khác Kim Ngân Hải nói là, "Nhìn nay năm vẫn là ta thắng."

Cái kia ăn mặc bạch áo chên mà Kim Ngân Hải thì đang sững sờ. Hấn làm sao có thể nghĩ ra được. Hấn hôm nay mang đến cao như vậy tay lại còn là thất bại.

Điều kỳ quái nhất là người này đánh thắng Do Băng. Lại thế mà lại thua ở một người khác trong tay.

Tạo hóa trên người.

Hấn trong điện thoại một bên khác đại lão lúc này lộ ra nhưng đã cúp điện thoại. Bên kia chỉ sợ đã nghe đến bên này tình huống. Những người này cũng là người thông minh, luôn luôn xem thời cơ đến thật nhanh.

Hướng Vũ theo trên lôi đài xuống tới.

Người Trương gia dùng Trương Thái Long cầm đầu, đều lên trước đón hấn. Như là chúng tinh phùng nguyệt.

Một ngày này buổi chiều, Hướng Vũ ngồi Phantom, còn chưa có tới Trương gia đại viện. Cái kia một ngàn vạn liền đã tới sở bên trên.

Trương Thái Long một mực bồi tiếp Hướng Vũ. Mà trong gia tộc cái khác tất cả thành viên, cũng bắt đầu hướng Trương Thái Long tới gần.

Đây là quá khứ không từng có qua tình huống.

Trái ngược nhau lão tam Trương Ngọc Thụ, bắt đầu bị tất cả mọi người đoàn thể vắng vẻ.

Cái thế giới này có đôi khi tương đương tàn khốc. Đặc biệt là ở loại này đại gia tộc bên trong. Giữa người và người tình cảm, bởi vì lợi ích quan hệ ngược lại so sánh với gia đình bình thường còn lạnh lùng hơn cùng tàn khốc hơn nhiều.

Hướng Vũ tại mọi người chen chúc bên trong. Tự nhiên cũng lưu ý đến già ba Trương Ngọc Thụ đã bắt đầu bị người vắng vẻ một mặt.

Trong lòng của hấn ý nghĩ thì là, nhiều khi người khác đứng người tốt, đứng người nhiệt tình, sẽ cho người tưởng rằng người khác thích người bản thân.

Nhưng trên thực tế, những người này ưa thích chỉ là người này phía sau thứ nào đó.

Đối với Trương Ngọc Thụ mà nói, sau lưng nó đồ vật đã mất đi. Những cái kia nguyên bản đối với hấn chạy theo như vịt người,

Hội tự nhiên mà vậy rời xa hấn.

"Trái ngược nhau." Hướng Vũ nhìn xem ngoài cửa sổ xe còn tại tí tách tí tách mưa nghĩ thầm, "Chỉ sợ chỉ có thực lực mới là vĩnh viễn không sẽ phản bội cùng cái biến."

Hương Vũ lần này đến Kim Hải thành phố ra, còn có một cái tiểu xem: Liền là mua sắm ích cốc đan vật liệu. Lúc trước hần ích cốc đan đã nhanh ăn xong.

Lần sau ở lúc thời điểm tu luyện, tất nhiên cần càng nhiều. Loại tình huống này, hần tự nhiên cũng cần đạt được càng nhiều vật liệu. Tiến hành luyện chế.

Kim Hải thành phố là một cái so mây xanh là muốn phần lớn thành thị. Nơi này có cấp tình lớn nhất thuốc bắc chợ.

Vì lẽ đó hần đến Trương gia đại trạch về sau, có thể nói rõ chuyện này.

Lúc này hần muốn cái gì cũng chính là phân phó một tiếng sự tình.

Trương Thái Long lập tức nói cho phụ thân Trương Uyên Hương Vũ yêu cầu.

Trương Uyên không dám thất lễ, lập tức phân phó. Đến loại thời điểm này, Hương Vũ mà nói liền là thánh chỉ.

Trương gia hai cái huynh đệ, trương quá rộng cùng trương thiện bởi vì đoạt chuyện này, mà tranh chấp.

Cuối cùng vẫn Trương Thái Long ra mặt, mới đem bọn hần áp xuống tới.

Đương nhiên, những này không phải Hương Vũ cần thiết quan tâm sự tình.

Hần không cần tự mình đi mua sắm. Sự tình đã bị Trương gia đầu lĩnh nào nào bọn họ toàn tâm toàn ý làm thỏa đáng thỏa.

Hương Vũ ngày nọ buổi chiều, từ Trương Thái Long bồi tiếp, ở Kim Hải thành phố du lãm một phen.

Từ phía trên nhai bia đến 46 cửa hàng bến tàu, lại đến mây đầm lý công từ.

Đối với những này du lãm, Hương Vũ cái này là tùy tâm mang qua. Những này có hiện đại hoá công tượng cửa vì kiếm tiền mà cố gắng cấu trúc đi ra kiến trúc. treo một chút cổ văn vật danh tự.

Nhưng kỳ thật coi không vừa mắt. Đối với người bình thường mà nói thay đổi tâm tình cũng là không tệ.

Một ngày này buổi chiều trở về trên đường. Hần trong lúc vô tình nhìn thấy nhất cái cự đại phương tiêm tháp.

Lúc đó chỉ là thuận miệng hỏi một câu, "Đây là vật gì, nhìn rất khí phái."

Trương Thái Long ngồi ở bên cạnh đáp lại nói là, "Cái này nha. Gọi Phương Thiên tháp. Là chúng ta bớt bài danh mười vị trí đầu công ty lớn Phương Thiên công ty ký hiệu kiến trúc."

"Tòa tháp này a là bên trong kiến trúc thứ ba độ cao. Tạo hình rút ra Hoa Hạ hiện có cổ xưa nhất gạch tháp "Tung núi chùa bí mật mái hiên nhà tháp" vận luật cùng tiết tấu, đồng thời dung nhập "Trúc lễ" ở trung quốc truyền thống văn hóa bên trong mỹ hảo ngụ ý. Nó dùng thẳng tắp, ưu nhã đáng người sùng sùng... .." Trương Thái Long hiển nhiên làm qua rất nhiều bài tập. Việc này nói đến liền liên miên bất tuyệt.

Hương Vũ lại chỉ hỏi một câu, "Bọn hần lão bản họ Phương?"

Trương Thái Long dừng lại miệng bên trong mà nói, có chút giật mình nhìn xem Hương Vũ, bởi vì Hương Vũ nhìn rất bình tĩnh nhưng là tựa hồ có chút nguy hiểm cảm giác cổ quái, "Là họ Phương. Nghe nói là NH huyện tới. Bối cảnh rất sâu. Chỉ dùng thời gian mấy năm liền đã leo đến toàn tỉnh vị trí thứ mười đưa."

"Phương Thiên công ty." Hương Vũ dạng này nhân nhạ nói, "Rất ngang ngược."

"Đúng vậy a. Nói là hần trước kia danh tự tương đối thô, gọi cái gì chúng phát cổ phần công ty trách nhiệm hữu hạn. Mấy năm gần đây mới đổi tên. Rất bá đạo, Phương Thiên, cổ văn bên trong hần là chỉ đâm xuyên bầu trời ý tứ."

"Hừ." Hương Vũ quay đầu nhìn xem cái kia dần dần rời xa cao lớn Phương Thiên tháp.

"Phương cười lạnh lẽo, năm đó người làm sự tình ta nhất định gấp trăm lần trở lại trả lại cho người. Mặc kệ người cùng cha người ủng có cái gì. Ta cũng nhất định khiến nhà người trở lại không có gì cả trạng thái. Theo ta cái này lấy đi, mỗi một phần đều sẽ để người phun ra."

☞ Ném ném cái [Kim Đậu] bạo bạo cái [Chuong] ☞

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Đồng học lại

Buổi chiều sau khi trở về, Trương Uyên tự mình hướng Hường Vũ báo cáo, "Ngài muốn mua sắm được liệu, trên cơ bản đều đã mua sắm tề, liền là thiếu một dạng đẳng sâm. Chỉ sợ đến ngày mai buổi sáng mới có thể đến."

Hường Vũ, "Không quan trọng. Vậy ta liền chờ đến trưa mai đi."

Đêm hôm ấy có Trương gia an bài chỗ ở. Hường Vũ hiện tại hành tẩu đều sẽ đem như thế [thế giới hạt giống] mang theo. Cũng không ảnh hưởng ban đêm luyện công.

Sáng ngày thứ hai sau khi thức dậy. Hường Vũ vốn là theo thường lệ luyện tiếp công. Chợt thu đến một cái kỳ quái tin nhắn.

Thời đại này rất lưu hành Wechat. Cũng có rất nhiều mạng theo nhân sinh kinh lịch trải qua đặc điểm Wechat bày, nói thí dụ như, group bạn học.

Một ngày này Hường Vũ thu đến tin nhắn là một cái cao trung group bạn học phát tới. Là một cái định ngày hẹn mặt tin nhắn.

Cái này bày Hường Vũ rất sớm trước kia liền gia nhập. Chỉ là, bởi vì lớp mười một về sau cơ hồ là hẩn nhân sinh bên trong thấp nhất một thời gian ngắn. Vì lẽ đó hẩn rất ít ở cái này trong đám phát biểu. Tồn tại cảm giác rất thấp.

"Có thể hào mòi đi ăn chùa, chỉ cần ở Kim Hải thành phố, có thể tới đều tới."

Phía dưới là địa chỉ: Từ đông đường hoàng triều vòng nguyệt quế bốn lầu a.

Hường Vũ bị Trương Thái Long mang theo ở trong thành phố chơi thời điểm. Trương Thái Long đã từng đề cập qua cái tên này.

Nghe nói là, hẩn địa bàn. Tiêu phí trình độ tương đối cao.

Hường Vũ lúc đầu hôm nay cũng không có việc gì. Thế mà bày gửi nhắn tin bên trong cũng có hẩn.

Suy nghĩ một chút đoán chừng là điện thoại di động của mình đến Kim Hải thành phố, dạo chơi địa chỉ cũng đến Kim Hải thành phố.

Vì lẽ đó bị trong này người nhìn thấy, mới phát cho Hường Vũ.

Lại nói tựa hồ cũng không vội đi, liền đi xem một cái đi. Cũng thật thật lâu chưa từng gặp qua.

Hoàng triều vòng nguyệt quế bốn lầu a. Hường Vũ là một mình nhờ xe tới. Bởi vì là thấy mình đồng học, hẩn liền không có để Trương Thái Long đi theo.

Hoàng triều vòng nguyệt quế nghe thấy danh tự liền là tiêu phí phi thường cao hội sở. Đại môn trang trí đến nguy nga lộng lẫy. Hơn nữa mở rất cao, cần đi lên mười bộ bậc thang mới có thể tiến nhập.

Cái kia cửa đại sảnh trên sân khấu, hữu dụng nguy nga lộng lẫy chữ lớn viết, "XX trung học bạn học cũ, hết thầy bốn lầu a."

Vẫn trong chữ lộ ra tùy tính. Để Hường Vũ tựa hồ lập tức lại trở lại cao trung, cái kia để cho người ta có chút cảm khái thời đại.

Nhìn ra được đám này cao trung đồng học, ở tốt nghiệp về sau tương hồ ở giữa liên hệ vẫn là rất nhiều. Trong đám bình thường nói chuyện phiếm trò chuyện cũng phi thường vui mừng.

Chỉ là Hường Vũ thật, bởi vì chính mình tình cảnh cũng bởi vì chính mình tâm cảnh, vì lẽ đó rất ít nói với bọn họ cái gì.

Nhưng lần này tới tâm tình vẫn là tương đối không sai.

Hẩn dựa theo tiếp khách tiểu thư chỉ dẫn, đến bốn lầu.

A tòa cửa chính viết "Đảo ngược thời gian", mấy chữ. Những này gian phòng, nhà thiết kế đều có một cái định vị.

Cổng và sân bên trên danh tự đại biểu cho bên trong thiết kế lý niệm.

Chỉ bất quá môn này bên trên mấy chữ thiếp vàng khảm bên cạnh, lộ ra một cỗ nhà giàu mới nổi cảm giác. Theo tới tốt thời gian, có vẻ như có chút

không đáp phớt cảm giác.

Hắn đứng tại cửa ra vào thời điểm, trong phòng kia liền có người đang hỏi, "Nha, cái này người nào nha?"

Hương Vũ ngẩng đầu nhìn một chút, cái kia nói chuyện là một cái gọi Trương Hàm nam sinh. Người này có một đôi dài nhỏ mắt nhỏ. Trước kia ở trường học quan hệ coi như không tệ.

"Trương Hàm, ta Hương Vũ."

Cái kia bạn học cũ cười tới vỗ một cái bả vai, nói là, "Nhìn xem gần nhất lẫn lộn không sai nha. Sắc mặt hồng nhuận phon phốt."

Hương Vũ cũng cười, "Lẫn lộn tốt bộ phận đều dài hơn ở trên mặt."

Năm đó đến trường thời điểm đều vẫn chỉ là mười mấy tuổi, hiện tại đã 20 đến tuổi. Hai người nhìn cũng có một chút điểm cảm khái.

Hương Vũ, "Nghe nói có người mời đi ăn chùa, ta đương nhiên liền đến. Lại nói cái này người nào mời?"

Trương Hàm, "Đỗ Anh Phát. Người còn nhớ chứ."

"Nhớ kỹ." Người này Hương Vũ đương nhiên nhớ kỹ. Phải nói trước kia quan hệ cũng không tệ lắm.

Cao nhất thời điểm, Đỗ Anh Phát trong nhà mổ mổ qua đời. Bởi vì đưa tang ngày đó vừa an bài xong là việc hiếu hỉ tương đối nhiều một ngày, vì lẽ đó tìm xe không đủ.

Hương Vũ lúc kia cường ép mở chính mình lái ba xe, chạy trước chạy sau giúp hắn nhà làm việc.

Về sau lớp mười một thời điểm chia lớp, hai người không có ở chung lớp bên trên. Liên hệ liền thiếu đi.

Tốt nghiệp trung học nghỉ hè, Hương Vũ đã từng gọi điện thoại tới muốn tâm sự, đối phương không biết đang suy nghĩ gì, lúc ấy nói là, "Bề bộn nhiều việc, quay đầu cho người trả lời điện thoại." Sau đó lại không có liên lạc qua.

Đương nhiên, Hương Vũ ngược lại là không có có mơ tưởng, sau đó cũng đem chuyện này quên.

Lúc này nghe nói là hắn, ít nhiều có chút mà giật mình, "Ta nhớ được hắn điều kiện gia đình bình thường nha."

Trương Hàm một mặt hâm mộ, "Người ta hiện tại là thật phát đạt. Bên trên đại nhất thời điểm liền không có đến trường. Kim Hải thành phố làm ăn."

"Cho đến bây giờ không đến hai năm, xe mua, công ty cũng mở, nhà cửa mua ba bộ."

Hắn nói như vậy, cái này dẫn tới Hương Vũ đi vào trong, sau đó liền thấy bọn hắn nói là cái kia chủ giác, "Đỗ Anh Phát, người xem ai tới." Trương Hàm nói như vậy.

Bên kia một cái bị mấy người vây vào giữa, ăn mặc XXX hưu nhân âu phục người trẻ tuổi, quay đầu dò xét Hương Vũ một chút, "Hương Vũ."

Hương Vũ đang muốn chào hỏi thời điểm, đối phương nhắc một chút tay nói là, "Bên trong ngồi, bên trong ngồi." Cái này nói rõ là không muốn trò chuyện. Hương Vũ trong lòng khẽ nhủ vậy. Nhưng cũng không nghĩ nhiều.

Dù sao tất cả mọi người chỉ là đồng học. Chưa nói tới người nào thiếu người nào. Liền giống với lúc trước đúng lý Dư Minh. Nếu như đối phương không quá phận. Hương Vũ đại không cũng chính là không để ý tới.

Đúng Đỗ Anh Phát. Hắn cũng là loại thái độ này. Cao trung một năm kia cùng hắn gọi điện thoại nguyên bản cũng không có suy nghĩ nhiều.

Hắn lúc ấy nói là có chuyện gì. Về sau liền không có sẽ liên lạc lại. Hiện tại cẩn thận nghĩ một hồi, đoán chừng nhà mình đạo sa sút là người ta đã giải, vì lẽ đó không có ý định lại thâm giao. Trong lòng khó tránh khỏi có chút lắc đầu.

Lần này tới đồng học có chừng 20 người tới. Trong đó cũng có mấy cái Hương Vũ gốc rễ không biết. Nhìn qua hắn là Đỗ Anh Phát chia lớp về sau đồng học.

Mấy ngày nay tụ hội hạch tâm tiêu điểm liền là Đỗ Anh Phát. Nói là hắn khoe của quá trình cũng không có gì khác nhau.

Mặc kệ là nam đồng học vẫn là nữ đồng học đối với hắn cũng là các loại thối phồng.

Hương Vũ cùng Trương Hàm đại khái đều tính lẫn lộn tương đối kém, lại không quá sẽ đến sự tình nhân vật râu ria.

Trương Hàm trong âm thầm nhỏ giọng nói với Hương Vũ, "Đỗ Anh Phát hiện tại lẫn lộn coi như không tệ. Ở khai vật nghiệp công ty quản lý. Kim Hải thành phố trông coi ba cái tiểu khu. Thuộc hạ chỉ riêng tay chân liền có hơn mấy chục."

Hương Vũ cười, "Đó là bảo an đi."

Trương Hàm cầm một loại nhìn ngoài nghề ánh mắt nhìn xem Hường Vũ, "Vật nghiệp loại này công ty, không dính điểm hắc có thể ăn uống tới?"

Đối với công ty Vật Nghiệp các loại sự tình, Hường Vũ đảo cũng đã được nghe nói một chút nghe đồn. Nghe nói cũng là hắc đạo thượng người hoặc là có hắc đạo bối cảnh chiếm.

Hắn thật đúng là không nghĩ tới chính mình đồng học, sẽ có người đang làm một chuyện này.

"Người xem chúng ta hai cũng sẽ không giải quyết. Một hồi hai ta vẫn là phải đi cùng hắn kính chén rượu. Tương lai nếu là ở Kim Hải thành phố lẫn lộn. Người ta nói một câu thật đúng là có tác dụng."

Hắn nói thế nào, Hường Vũ cũng chỉ là cười cười. Hôm nay trên mặt bàn, tất cả mọi người hướng Đỗ Anh Phát mời rượu. Trương Hàm sau cùng mới đứng lên làm chuyện này. Đỗ Anh Phát chỉ là hướng hắn gật đầu cũng không uống.

Trên bàn, cũng chỉ có Hường Vũ không có hướng hắn kính qua rượu.

Đỗ Anh Phát người này nhìn ở trong xã hội lẫn lộn qua mấy năm, lòng dạ xác thực sâu không ít. Trên mặt, cũng nhìn không ra hắn đến cùng là có nhớ hay không chuyện này.

Dù sao ăn không sai biệt lắm, liền vung tay lên, "Cơm nước xong xuôi, chúng ta mọi người đến dưới lầu KTV đi chơi."

Mấy ngày nay sự tình lúc đầu không có gì ngoài ý muốn, Hường Vũ đến thời gian cũng liền đi. Bởi vì Trương Đại Long trước đó cùng hắn ước một cái tới đón hắn thời gian điểm. Hắn cũng lười lại gọi điện thoại thông tri hắn đổi thời gian.

Vì lẽ đó đi KTV sự tình, hắn cũng liền miễn cưỡng đi cùng.

Một đám người các loại ca hát. Đỗ Anh Phát tự nhiên cũng là tiêu điểm. Một mực có trước kia hoa khôi lớp các loại xum xoe.

Những ngày này tất cả tựa hồ cũng rất thuận lợi. Chỉ là chơi đến chừng nửa canh giờ, cái kia KTV đại môn bất thành linh bị người một cước đá văng. Có cái nam nhân ở bên ngoài hô nhất cuống họng, "Hát cái gì J8 đồ chơi! Âm ỉ người chết!"

Nói như vậy, KTV mướn phòng là cách âm. Cái kia kêu la người rõ ràng có chút uống say bộ dáng đang nháo sự tình.

Lần thứ nhất thời điểm, trong phòng mấy người không để ý tới hắn. Nghĩ thầm uống say, đi cũng liền đi qua.

Còn chưa tới mười phút đồng hồ, người kia lại tới lại đập một lần.

Lần này càng quá phận. Người kia một cước đạp sau khi đi vào chửi, "Lại hát lão tử tìm người đem các người miệng đều khe hở bên trên."

☞Ném ném cái [Kim Đậu] bạo bạo cái [Chương]☞

Converter : ~ ViVu ~

Bạn đang đọc truyện *Đô Thị Chi Toàn Chức Nghiệp Tu Chân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.